

3 1761 04949833 0

AESCHYLI TRAGOEDIAE

edidit

Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff

accedunt tabulae III

[Vol. I]

181233
11/6/23

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
1914

PA
3825-

A2
1914a
v.1

MEMORIAE

GODOFREDI HERMANNI

ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ

PRAEFATIO

Anno fere 1423 Iohannes Aurispa¹⁾ cum alios nobilissimos libros Constantinopoli emit tum Aeschyli Sophoclis Apollonii codicem qui varios etiam in Italia casus perpessus post medium saeculum XVI in bibliothecam Laurentianam pervenit, ubi plutei XXXII nonus signatur, auditque vulgo in Aeschilo quidem Mediceus, in Sophocle Laurentianus: tanta est grammaticorum inconstantia. ignoramus Graeciae bibliothecam ab Aurispa expilatam, in qua Mediceus diu delituerat: neque enim ullum extare videtur eius apographum factum antequam in Italiam perveniret; tum vero saepius inde descriptae sunt eae tragoediae, quarum alia exempla deficiebant. quae apographa, cum origo eorum manifesta sit deficientibus versibus quos Medicus foliis quibusdam evulsis perdiderat, iure negleguntur²⁾. extat autem id ipsum, e quo Fr. Asulanus, cum Aeschylum princeps ederet (apud Aldum 1518), tragoedias quae videbantur tres, Agamemnonem cum Choephoris conflata, Eumenides, Supplices typis descripsit; nam Promethei Septem ducum Persarum exemplaria tam multa suppetebant, ut describendi labore supersederi posset, exemplum autem in typographi officina periret. apographum igitur illud nunc Guelferbytanum est, olim cum ab aliis tum ab Hermanno diligentius versatum quam merebatur. vile enim est triadis illius Byzantinae (quo nomine tres primas fabulas comprehendere consuevi) exemplum, auctum apographo alterius illius quae videbatur triadis e Mediceo descriptae. hodie totum Guelferbytanum contemnimus in Aeschilo: contemnetur etiam in Apollonio, cum tandem aliquando huius quoque poetae libri examinati erunt.

Mediceo ipso, qui tum Patavii videtur fuisse, usus est Fr. Rortelli primum (1552) in scholiorum deinde in ipsarum tragoediarum

¹⁾ Epistularum has res testantium excerpta commodissime leguntur in E. Rostagni praefatione photographicae Aeschyli Laurentiani editioni praefixa.

²⁾ Enumerat eos libros M. Hauptius in Aeschyli Hermanniani praefatione p. 6—8. extant fortasse plures, sed hoc mea quidem nihil refert.

editione; quae quamquam eodem anno se lucem vidisse profitetur, aliquanto tamen post in Galliam certe pervenit. scholiis enim, non vero tragoediis usus est in editione sua Turnebus item 1552 impressa. Robortellus e suis et Mich. Sophiani coniecturis nonnulla emendaverat; sed primus qui emendatoris nomine dignus sit Aeschylum edidit Adrianus Turnebus¹⁾, typographus Regius, nitetque libellus ad virum belli pacisque artibus praestantem Mich. Hospitalem datus non minus novorum typorum regionum elegantia quam rara editoris virtute, luculentum eius aetatis monumentum, qua Gallia Graecarum litterarum cultu fundamentum iecit principatus, quem mox et armis et artibus erat consecutura. virtus editionis Turnebianae nequaquam sita est in libro Ranconeti quodam, quem editor pro saeculi more ultra modum laudat; vile enim erat triadis exemplum, sive Paris. 2789, quae Elmslei erat opinio, sive aliud; nec multum refert unde compluria Tricliniana sumpserit Turnebus, quae auctori suo restituere meum erat. enimvero ingenium et doctrina editoris tantum praestitit, ut superare eum me quidem iudice potuerit nemo. clamant hoc Choephoron maxime et Supplicum adnotationes, plene autem non percipiet nisi qui Turnebianam aut cum Aldina aut cum Mediceo contulerit. callebat quippe recte legendi artem; quam hodie in lapidibus chartisque Aegyptiis commode discere licet, ille vero unde accepit nisi a divina proprii ingenii indole? Gallia autem cum eadem aetate ingenia tam felicia progigneret multa, alii deinde de Aeschyllo inter legendum emendando bene meriti sunt, e quibus Ioh. Auratum Hermannus plurimi faciebat paucarum emendationum splendore nimium delectatus.

Turnebus et Robortellus Agamemnonis lacunas nondum expleverant. explevit Petrus Victorius editis septem tragoediis apud Stephanum 1557, cui praesto erat etiam codex Laurentianus 31, 8 Agamemnonem integram continens. usus autem est et Mediceo ipso diligentius, et Tricliniana novit e codice autographo illius, a gente cuius bibliothecam tunc ornabat Farnesiano appellato. alia ex aliis triadis codicibus Florentinis sumpsit, scholia maxime, quorum vulgata Victoriana est. textum autem vulgatum Victoriano innisus a. 1580 constituit W. Canter, in distribuendis canticis maxime occupatus. ex ingenio neuter eximiorum horum virorum multa novavit.

Proximo saeculo (1663) Th. Stauleius Britannus ampla editione

¹⁾ Turnebianae et Canterianae exemplis utor, quae Paulus de Winterfeld, vir et ingeniosissimus et infelicissimus, mihi legavit.

non nimis multa praestitit, praeterquam quod virorum doctorum, Gallorum maxime, coniecturas publici iuris fecit (quibus tamen parum religiose eum usum esse questus est Hermannus); nonnulla vero ipse egregie emendavit. studebat etiam codicibus explorandis, sed Britannia nullos possidet nisi viles nobisque abiciendos.

Felicior fuit saeculo rursus interiecto Ph. Brunckius¹⁾, bibliothecae Parisinae thesauris usus, cuius codex 2712 Sophocli Euripidi Aristophani salutem adferebat (quod Brunckii meritum hodie ignorari solet). Aeschyli autem Triadem tantum ille edidit (Argentorati 1779), cum ad eam solam idonea nancisci posset subsidia, selegitque recto iudicio eosdem libros 2784 (Paris. A, mihi Q) et 2787 (Paris. B, mihi P) quos ego quoque solos utiles, sed hercle peritiles, esse expertus sum. excerptis sane Brunckius e libris suis ea tantum quae utilia arbitrabatur.

Vergente saeculo duodevicesimo cum studia Graeca incomparabilem in modum efflorescerent, Aeschyli tragoediae in Britannia et Germania identidem editae sunt. nitet Glasguensis paucis sed eximiis Porsoni emendationibus; Blomfieldius praeter accuratam vocabulorum explicationem haud spernendas etiam protulit coniecturas, nec nihil profecit aut Bothii turbulentum ingenium aut lentum Schützi. et hic etiam scriptos libros anquirebat, sed Germania nihil boni ei poterat subministrare, etiamsi diligentius egisset. quid quod nequissima omnium exempla Vindobonense Monacense Guelferbytanum criticos in avia saepius deducebant.

Utinam Godofredus Hermannus quam adulescens promiserat editionem iuvenis perfecisset, cum et sermonis et numerorum scientia omnibus praecelleret, severa recensendi ars a Lachmanno et Madvigio nondum esset monstrata, nec ipse tradita in speciem animo praeformatam cogere coepisset; fatale enim videtur summum quemque criticum vergente aetate per ipsam ingenii fiduciam labi. mortuo Hermannno cum M. Hauptius soceri Aeschylum edidisset, excepit quidem postumum dilectissimi praeceptoris librum pietas et reverentia omnium (ipsi Welckero donum adversarii lacrimas extorsit), sed ita res ferebat, ut mox in oblivionem caderet. fateor me ipsum senem demum recte eum aestimare didicisse, hoc est non ex emendationibus nedum e canticorum discriptione. Hermannus in conquiranda codicum memoria multum operae collocaverat. diligentissime enim

¹⁾ Utor exemplo quod Brunckius Wyttenbachio dono dedit. studuit ille ut carmina Graeca non minus eleganter vestita in publicum prodirent quam quae dies nova ferebat.

quos in vicinia nancisci poterat libros ipse contulerat, inter quos unus Vitebergensis hac cura non plane erat indignus, excerpseratque quidquid ante eum publici iuris factum erat. praeterea autem cum ab aliis tum ab Imm. Bekkero codicum Italicorum (Venetorum maxime) excerpta acceperat minime spernenda, denique Medicenm iusserat a Tychonis Mommseni spectata diligentia conferri; idem scholia Medicea descripserat¹⁾. itaque quamvis multa desiderarentur ac vel de Medicei memoria ipse Hermannus subinde dubitaret, tam largam materiam crederes studia grammaticorum excitaturam fuisse, ut praestarent quod Hermanniana aetas nondum curaverat recensendi officium. contra accidit; ne paratis quidem quisquam usus est. edixerat enim Cobetus Mediceum et Aeschylī et Sophoclis unicum esse codicem, ceteros omnes ex eo pendere corruptos a sciolis magistrellis. rationes edicti reddere supersedit, sed confidentia et auctoritate traxit plerosque omnes. deinde demonstrasse idem visus est W. Dindorfius commentariis in Philologi vol. 18. 20. 21. editis sane locupletibus. utebatur enim nova Medicei collatione, quamquam minime absoluta, atque Tricliniani (Farnesiani) scholia adeo proponebat multa²⁾, fortasse etiam alia noverat; noluit enim accurata referre. nec desunt quae rectissime observaverit, Medicei correctiones recentes e libris deterioribus petitas esse (18, 81), scholia quae B vocari solent Thomae Magistri esse (20, 5). sed haec ipsa quantumvis utilia vulgo neglecta sunt, cum Dindorfio fidem haberent adfirmanti, abicienda esse omnia utpote a Byzantinis magistrellis profecta, salutem esse in uno Mediceo. nescio quid alii hodie sentiant, cum Dindorfiana legant; mihi cum ea nuper perlustrarem, visus est ipse sententiam suam absolutissime refutasse. ait enim nihil probi apud recentiores inveniri quin magistrelli illi commenti essent. atqui cum scaenicorum poetarum quintam et ultimam parabat editionem, in una Promethei fabula plus centum stellulis notavit lectionem recentiorum Mediceo praelatam: nonne Byzantini isti, de quibus Cobeti asseclae sine contemptu non loquebantur, ipsos istos criticos tam

¹⁾ Inde Hauptius Op. I 313 schol. Pers. 49 accuratius edere poterat. paullo ante Franzius Septem ducum argumentum e Mediceo protulerat. Hauptium ne promisso scholiorum edendorum staret, Oxoniensis Dindorfii editio (1851) deterruisse videtur; sed non credo praesto ei quidquam boni fuisse praeter Medicei collationem Mommsenianam.

²⁾ Persarum collationem non credo ei magis praesto fuisse quam ceteris; ego enim primus Triclinii et Florentini F) emendationes haud paucas edo, velut v. 275, 687, 896, 932, 1022.

severos felicitate ingenii longe superasse censendi erant? numeravi quae in eadem tragoedia solus proba servavit Mediceus, numeravi liberaliter, nec plus quattuordecim loci sunt praeter mere orthographica. apographa Medicei tenemus in Orestea et Supplicibus: nihil praeter errores praebent. denique Agamemnonis et Eumenidum scholia vetera a Triclinio servata ipse edidit Dindorfius; quae cum proba contineant compluria a Mediceo aliena¹⁾, sententiam eius penitus evertunt. nihilo minus per dimidium fere saeculum obtinuit. invaserat enim animos grammaticorum unius exempli cultus, quod archetypum vocabant, gloriabanturque iudicii constantia, quae constantia in contemptu memoriae ignotae fundata erat. neque hercle operae pretium erat sordes codicum pervestigare, cum ipsius archetypi auctoritas nihili aestimaretur prae divina „via ac ratione“, cui nihil inaccessum, nihil insuperabile esse iactabant pueri grammaticorum. obstiterunt sane Medicei cultui pauci, cum alii tum Heimsoethius, qui et usus tragici cognitione et sublimitatis Aeschyleae sensu plerosque aequalium superabat, sed ipse effecit, ut etiam quae vera doceret fidem nullam invenirent, cum profectus a nequissimis saeculi XV exemplis verba poetarum glossis obruta etiam in Graecae aetatis libris tradi solita esse crederet. qua de opinione non iam opus dicere, ex quo tam multos libros florentissima grammaticae Graecae aetate scriptos manibus tenemus; debebat autem ille a Mediceo eiusque aequalibus libris proficisci. ceterum proterva mutandi levitate Heimsoethius nulli cessit.

Interim evanuit coniciendi fiducia, deferbuit cultus unici archetypi; etiam in Aeschylo diffidere imperiis Cobetianis coeptum est. sed editiones omnes Dindorfianis legibus oboediunt aut quia credunt aut etiamsi non credunt. quid enim aliud faciunt qui vel Hermanno neglecto „recentiores“ aut „aliquot“ aut „unum recentiorum“ Mediceo opponunt? Kirchhoff, Wecklein, Weil, Verrall, Tucker, Sidgwick eidem omnes serviunt superstitioni. ingratum sane, taedii plenum perscrutari multos codices, cum scias nova et gravia te non esse reperturum. vix tamen quisquam infitiabitur Hermanni vestigia premeunda fuisse, ut appareret, quid traditum esset, quid coniectura Byzantina effectum in recentiorum illorum lectionibus. ego a. 1885 in Agamemnone superstitionem, cui innutritus eram, nondum abieceram, etsi de triade iam dubitabam; verum perspexi scholiis omnium poetarum pertractatis exposuique breviter 1889 (Herakl. I

¹⁾ Schol. Ag. 87. 1093. Eum. 54, ut alia minus clara omittam.

204), deinde 1890 in scholiis Aeschyleis demonstravi (Herm. 25). sed taedium perquirendorum codicum declinabam, non solum quia bibliothecarum pulvere vesci minime amo, sed etiam quia alios talia multo melius ac facilius expedire probe scio. meum potius esse existimabam Welkeri et Odofredi Muelleri promovere opus, qui primi quaerere coeperunt, quid Aeschylus inventor tragoediae, Homeri aemulus, praeceptor populi sui, libertatis ac pietatis adsertor et voluisset et valuisset. at vero cum ante aliquot annos Aeschyli compluria publice interpretabar, puduit desidia grammaticorum adeo, ut quidquid otii minime largi suppetebat, recensendae triadi impenderem. nec minus libenter Hermannum quam Welkerum sequi didici. scio multis etiam inter eos quorum iudicium plurimi facio imperfectam visum iri operam meam. conquirendos fuisse Aeschyli codices quotquot extant omnes, explorandam singulorum cognationem, pertexendam textus per saccula XII—XVI historiam. utinam existat qui hanc metam attingat; haud spernenda is de studiis grammaticorum Byzantinorum investigabit; fortasse etiam unam alteramve emendationem certo auctori attribuire poterit, sed ad Aeschyli verba recuperanda haec non pertinent. huic vero uni studeo, substitique in codicibus perquirendis, cum mihi persuasissem hactenus materiam a me collectam sufficere. atque ut erraverim — numquam edidissem Aeschylum, nisi ita errassem. immortalis scientia Hesiodium πλέον ἤμισυ παντός improbat necessario: mortalem in hoc praecepto acquiescere non dedecet, opinor.

Enumerabo nunc recensionis subsidia, atque singularem locum occupat Mediceus (M). cuius imaginem lucis ope egregie redditam ita edidit E. Rostagno, ut tantum in distinguendis rasuris correctionibusque aut ad librum ipsum aut ad eorum testimonia confugiendum sit, qui eum contulerunt, inter quos longe accuratissimus est H. Vitelli, cuius conlatio in editione N. Weckleinii (Berolini 1885) edita est. ne hic quidem omnem notare valuit spirituum accentuum litterarum mutarum interpunctionum varietatem. quod non desiderabit, imo haud pauca huius generis consulto omittet qui Aeschylō uni studet. at gravissima sunt quae Rostagno in praefatione edisserit. exploratis enim antiquioribus quaternionum signis apparuit uno olim codice comprehensos esse Aeschylum et Apollonium Rhodium, postea vero, sed non multo postquam hic liber scriptus est, praefixum esse Sophoclis codicem, et denuo totius voluminis quaterniones esse notatos, integro etiam tum Aeschylō, cuius ante saec. XIV evulsus est quaternio 18 et undevigesimi folia tria media. quot scribae codicem

exaraverint, quantum quisque scripserit, qua aetate fuerint, diu multumque quaesitum est a viris artis palaeographicae peritis. Rostagno textus Aeschylei duos fuisse scribas docet, alterum Persas, primam tragoediam, usque ad v. 703 pinxisse, alterum reliqua; supervenisse deinde tertium, qui omnia corrigeret, omissa suppleret, scholia adderet. quem altero usum esse exemplari. fuisse autem scribam primum saeculo decimo, undecimo ceteros. non refragabor manus recte distinctas esse; sed rem tam miro modo gestam esse non est cur statuamus. scribendi enim genus et horum trium hominum et eius qui Sophoclis textum eiusque qui scholia Sophoclea scripsit idem est, i. e. eiusdem aetatis et eiusdem scholae. concludimus igitur in eadem bibliotheca, sive monasterium dicere mavis, scriptum esse utrumque librum, et Aeschyli Apolloniique et Sophoclis, circa annum 1000. ac scribarum quidem officium in eo se continebat ut recte lectas litteras recte redderent; vix refert unus an plures opus perfecerint. longe gravius diorthotae munus erat, qui conlato exemplo omnia recognosceret, suppleret, prosodiae signa maxime et interpunctiones, denique scholia in marginibus collocaret, varias lectiones modo intra versus, modo in margine; invenimus etiam dubitandi signum ἤτοι et coniecturas οἴμαι praefixo notatas, quas haec manus exaravit. haec omnia perficere non poterat nisi homo grammatica arte eruditus; itaque ignoramus ignorabimusque quantum de exemplari suo sumpserit, quantum ipse excogitaverit, quae in scholiis contraxerit, addiderit. atque importunum sane, quod aegre distinguitur utrum calami errorem plane inutilem an antiquiorem lectionem sive scriba ipse sive diorthota mutaverit; quamquam scribam ea tantum quae invito sibi excidissent sustulisse probabile est. editor autem ibi tantum ubi duplex adferenda est lectio signis M (vel M¹) et M² manus aequales distinguet, quarum nobis quidem eadem omnino auctoritas est. correctori si alterum exemplum praesto fuisse cum Rostagno existimamus, in eadem bibliotheca duos fuisse Aeschyli codices sumimus, conspirantes in mendis gravissimis, artissime igitur cognatos, alterum vero scholiis carentem. quod quam longe a veri similitudine abhorreat persequi nolo. mihi autem certissimum est diorthotam eodem usum esse libro e quo scriba textum petiverat. nam quod hic haud paucos versus omisit a correctore suppletos, aut propter similia versuum sive prima sive ultima verba peccavit¹⁾,

¹⁾ Pers. 552—61. 1008. Choeph. 627. 712—14. Eumen. 121—23. Suppl. 518—20.

aut in ultima pagina¹⁾, quod vero ter per merum errorem omisit versiculum²⁾, quis hoc mirabitur? explicatione duo tantum loci indigent. Eum. 387 enim dimidium versum τανηλίωι λάμπαι δυσοδοπαίπαλα ita supplevit diorthota, ut a dextra exciperet antecedentia, cinxitque versum scholiis. at hercle ex ipsa hac dispositione, fideliter nimirum expresso exemplari, colligitur omisisse scribam quae crederet scholinum esse. denique tres versus Ag. 110—112 scriba omisit spatio vacuo duorum versuum relicto, supplevit diorthota. quod facere scriba nullo pacto poterat, nisi sciebat lacunam esse. quis vero crediderit spatium in exemplari fuisse vacuum, unum scilicet in magna lacunarum frequentia, ac deinde diorthotae successisse ut codicem integrum adipisceretur. at constans inde a Philodemi chartis usus est scribarum, ut omissa in margine aut superiore aut inferiore suppleant, suo autem loco adscribant notam ἀνω vel κάτω, nec mutatur usus, si pro vocabulis illis signa pinguntur. ergo scriba lacunam esse signo monitus perspiciebat, versus autem a scholiis distinguere non ausus spatium reliquit a diorthota explendum. haec igitur scrupulum nullum relinquunt. nec aliter in argumentis ex parte a diorthota suppletis. scriba enim in Prometheo quidem et Persis argumentum una cum textu descripsit, in Septem dncibus titulo ὑπόθεσις τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας perscripto spatium reliquit vacuum, quod cum non sufficeret, diorthota argumentum in margine inferiore collocavit; in Eumenisin spatium sufficebat; Agamemnonis argumentum scriba omnino neglexerat, supplevit diorthota in margine; Supplicum aut nullum erat in exemplari, aut neglectum est etiam a diorthota. ceterum consimilia in Euripidis codice Laur. 32, 2 accidisse olim docui (Anal. Eurip. 3).

Per saecula XI—XIII codex intactus mansit; sed saec. XIV et XV per triadem hand pauca a compluribus lectoribus novata sunt in textu, additis etiam brevibus scholiis. ad nos quidem nihil attinet has manus distinguere, quod Rostagno conatus est: omnia enim sumpta sunt e memoria codicum aliorum, quam a testibus et antiquioribus et locupletioribus accipimus. itaque sine ullo veritatis detrimento haec omnia poterant omitti; recepi autem, signo m addito, ut liquido appareret (quod Dindorfius ipse perspexerat), Laurentianum in his lectionibus scholiisque pendere a codd. rece. quae vero ratio, quae ars est eorum, qui codices illos omnino abiciunt, excerpta

¹⁾ Pers. 920. Ag. 1067. Sept. 196; hunc diorthota supplere oblitus est.

²⁾ Pers. 39. 391. Prom. 818.

eorum et inter scholia Medicea recipiunt et in apparatu critico proponunt. scilicet emendatur haud raro Medicei ipsius memoria; at obstinato animo libros contemnunt, quorum ope emendatur. per reliquas tragoedias siquid omnino a manu recenti mutatum est (dubito enim) momentum non facit.

Ordo tragoediarum in Mediceo est Pers. Agam. Choeph. Prom. Eum. Sept. Suppl. qui non potest non deberi scribae libidini, eademque libido in Sophoclis tragoediis regnat. commode autem accidit, ut ex ipso Mediceo demonstrari possit, Prometheo primum locum deberi. vitam enim, quae in calce tragoediarum scripta est, excipit excerptum ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας, quo narratur Promethei tragoediarum personas omnes esse divinas. deinde scholion ponitur quod ad initium Promethei repetitur, agit autem de scaena huius tragoediae. denique de tragoediarum titulis aliquid proponitur. in propatulo, opinor, haec non potuisse hoc loco proponi, nisi prima tragoedia sequeretur Prometheus. ergo genuinum ordinem deseruit Mediceus, tenent triadis libri, in quibus illa de loco nota ipsi argumento adhaeret. Oresteam secutam esse consentaneum est, Supplices ultimam fuisse, sicut est in Mediceo et in editionibus veteribus. quod lacero et a grammaticis Byzantinis parum emendato huius tragoediae contextu confirmatur. similiter habitae sunt Euripidis et Aristophanis fabulae, de quarum ordine constat. nam Sophoclis tres quidem primas tragoedias esse credimus Aiacem Electram Oedipum Regem; credimus autem propterea quia Byzantina exempla huius triadis permulta extant, quae si sola ordinem iustum servant, non sunt omnino neglegenda. de quattuor reliquis tragoediis ego certi nihil scio. nam Sophocles editorem quidem quotannis invenit novum: qui memoriam eius ad verae artis normam exigeret nondum extitit.

Scholia Aeschylea post Robortellium Victorium Stanleium (ut mittamus eos qui nihil novi aut certe nihil probi addiderunt) recte in genera sua post Stanleium disposuit C. F. Francken (Lugduni Bat. 1845) e cuius disputatione Dindorfius gravissima excerpsit, cum editionem Oxoniensem (1851) parabat. multa dexterrimus ille editionum caupo neglegenter fecit, sed hoc libro se ipsum vicit. dudum fraus perpluisset, nisi inutilia scilicet Byzantinorum magistellorum commenta nemo attigisset. edidit sane Persarum scholia 1894 O. Dähnhardt, postquam inesse eis bona a Mediceo omissa docui; sed hic quoque, ut taceam de edendi incitia, Germanicos quidem libros, quorum nullus usus est, contulit, Parisinorum memoriam Dindorfio debet, Italicos ignorat.

Dindorfius autem pauca tantum noverat praeter libros Parisinos 2785 et 2787, quorum alterum et antiquiorem et emendatiorem esse iactat: mihi praesto sunt haud pauca cod. 2785 folia lucis ope picta, quibus fretus et recentiorem eum esse et tanto deteriore pronuntio, ut omnino abiciendus sit. P autem meum (2787, Brunckii Paris. B) Dindorfius nec plene nec satis accurate habebat conlatum, perturbavitque omnia, cum modo duorum illorum codicum signis uteretur, modo A subscriberet, sive mutabat veterum editionum textum, sive intactum relinquebat. ego scholia edere numquam in animo habui, sed eateenus pertractavi, ut intellegerem quantum valerent, atque de Mediceo quidem infra nonnulla erunt dicenda; ea vero quae A vulgo dicuntur, servata in P ceterisque eiusdem familiae libris, quos statim proferam, editionem triadis commentario instructam referunt, quam grammaticus Byzantinus confecit, usus scholiis veteribus, quae concisa quidem subinde aut aucta, ut fieri solet in scholiis, in M quoque prostant; sed longe praestat M, qui antiquam eruditionem fere solus servavit; alter enim uni verborum explicationi studebat¹⁾. atque cum conspirare eiusdem editionis textum cum commentario consentaneum sit, exiguus est scholiorum in constituendis poetae verbis usus. factam esse hanc editionem suspicor saec. XI aut XII, siquidem saec. XIII compluria eaque iam longe dissidentia tenemus exempla. appello eam Φ, testesque eius nunc produco hos.

A. Codex Ambrosianus C inf. 222 saec. XIII, nobilissimus ille quem in Pindaro A, in Theocrito K, in Aristophane M appellamus. incipit ab Aeschylō, sed prima folia perierunt, ita ut incipiat Sept. 445. quae suppleta sunt saec. XV, sed rursus mutilata; supersunt paginae recentes quattuor, continentes Sept. 67—470, quarum ultima scholiis carent. ex qua parte recenti (a) quae excerpseram omnia fere abicere malui. vetus liber ita est dispositus, ut longior textus pars per binos in quoque versu trimetros (canticorum membra plura) praemitteretur commentario, alternarenturque ita poetae et commentatoris verba. cantica membratim scripta; sed rem metricam commentarius non curat, neglegiturque fere descriptio a scribis recentioribus. rarae in hoc libro vv. ll. et correcturae; glossas interlineares

¹⁾ Ad studia Byzantinorum aestimanda commentarius scitu haud indigna confert. quae aliis relinquo disceptanda. ad Prometheus Hesiodus maxime est advocatus, emerguntque subinde mirae explicationes. ibidem etiam quaestiones naturales tractantur, in quibus Anaxagorae alibi non lecta comparuit doctrina A 86^a Diels. ceterum nescio an Promethei scholia ampliora a ceteris distinguenda sint, ab altero eoque doctiore grammatico profecta.

multas ipse scriba posuit, conspirantes plerumque cum scholiis. habeo imagines photographicas. ipsum codicem Mediolani pervolutavi.

V. Codex Venetus Marcianus 468, Ven. A vel codex Bessarionis apud Hermannum, F Euripidis, e quo Phoenissarum didascaliam Kirchhoffius produxit. continet etiam Oppianos, ac novimus Cynegetica per utilissimam Petri Bourdreaux editionem, ubi H audit, sed in censum non venit. incipit a vita Aeschyli, sequitur trias; subiungitur ultimis Persarum versibus catalogus tragoediarum et Agamemnonis argumentum, denique Agam. 1—348. apparet scribae praeter triadis librum commentario instructum innotuisse codicem, e quo supplementa illa sumpsit. probabile vitam quoque infuisse, quam omisit, eum iam semel scripsisset. textum eodem modo quo Ambrosianus disposuit, sed cinxit eum commentario. omnia lectu difficilia, praesertim cum litterae minutae et compendia in charta quam bombycinam vocabamus haud raro evanuerint. rarae correcturae; multa et gravia deliquit scriba, neque quos solus habet errores in apparatu omnes collocare sustinui. habeo imagines photographicas triadis; Agamemnonem Venetiis contuli.

P. Parisinus 2787, Par. B Brunckii, nitidissime in membranis scriptus saec. XIV, incunte, siquid video. ut suum ei qui scripsit reddamus, editio triadis est dicenda quam plurimis variis lectionibus coniecturisque criticorum ornata, cuius auctorem fortasse olim indagabit siquis libros Graecos ea industria eoque acumine examinare valuerit, quam in Ludovico Traube admiramur. disposuit igitur poetae versus ita, ut vv. ll. recipiendis inter versus largum suppeteret spatium; alia intermarginalia sunt, alia cum scholiis in marginibus collocata. omnia lectu facilia, sed fieri non potest quin inter scholia et glossas aliquid praeterviderim. iam in textu constituendo grammaticus dilectum egit variarum lectionum, quo factum est, ut eam lectionem, quam Φ habuisse e ceteris eiusdem recensiois exemplis novimus, modo in textu inveniamus, modo $\gamma\phi$ addito supra textum. at praesto erant grammatico multa alia, inter quae sunt quae cum Q eiusque sociis conspirent, sunt etiam quae in uno M praeterea inveniantur; fieri igitur potest, ut ad illum ipsum redeant. incertus haereo, quae huic grammatico tribuam, quae aliis eiusdem libri lectoribus. nam consentaneum est, supplesse eum siquid post confectum librum novi inveniebat, tum vero et minutioribus litteris uti debebat, poterat litteras paullo aliter pingere. sed insunt etiam manifesto recentiora, quas non tam varias lectiones quam coniecturas

dixeris. postquam diu haesitavi tutissimum visum est P vocare quidquid in textu est, P^{yp} quidquid hoc signo instructum est, P² reliqua; quae per p signum tamquam recentissima a ceteris distinxeram, dum plagulas corrigo, eodem P² signo tantum non omnia comprehendere tutius duxi. omnes enim codicum imagines denuo relegi totos, nullo labore declinato, nec frustra feci; scio tamen melius hoc alios administraturos fuisse. scholia omnia P scripsit, nec multa commentario Φ addidisse videtur, cuius compluribus utebatur exemplis, quorum vv. ll. sedulo notabat. habeo imagines photographicas, quarum specimen (Sept. 493—508) in tab. 1. proposuisse iuvat.

H. Heidelbergensis Palatinus 18, qui Vitebergensis erat, quando ab Hermanno conferebatur, nunc eo unde raptus erat rediit. scriptus est saec. XIV in charta illa, quam bombycinam vocabamus; textus et commentarius eo quem in Ambrosiano descripsi modo dispositi. incipit Prom. 284, nec postea desunt lacunae. finem versus tam neglegenter scriptus est ut pleraque omiserim. usus sum accuratissima Hermanni conlatione, descriptionem debeo Daehnhardto (schol. Pers. p. XI).

B. Laurentianus 31, 3, in Oppiani Cynegeticis M, interpolatus ibi, sed non plane abiciendus. scriptum se proficitur anno 1286 (incerto ultimo numero cf. Bourdreaux p. 20), quod non crederemus, nisi annus esset notatus, species enim litterarum recentior videtur quam P. ultimus in libro ab una manu scripto Aeschylus, cuius supersunt vita, Prometheus, Septem, Persarum argumentum. textus et commentarius scripti sicut A et H, et cum H manifesta est cognatio; in P^{yp} nonnulla redeunt. habeo Promethei imagines photographicas, volebam enim Ambrosiani mutilati damnum aliquo modo resarcire. ex Sept. pauca Florentiae excerpti.

Ludentis esset Φ ex apographis concinnatum apographis substituere, quamquam adulescenti mihi ita ludere placuisset. nunc hoc signo utor, ubi testes fere consentiunt, aut ut singulorum errores coarguam. sed singulares errores a V aut H aut B commissos multos silentio pressi, rectiusque fortasse pressissem multo plures; opus autem erat etiam his quamvis depravatis libris, ut Φ tuto restitueretur. nullus enim scriba satis habuit merum textum Φ propagare, sed omnes hoc vel illud aliunde invexerunt. memorabile A cum M convenire haud raro etiam in erroribus¹⁾: quod non video quo referam nisi ad communis codicum Φ et M archetypi variam lectionem

¹⁾ Pers. 141. 266. 286. 795 (ubi Triclinius accedit) al.

per Φ quoque propagatum. ipse Φ saeculi XII vel adeo XI librum praebet iuxta M minime spernendum; in scholiis unus ad M accedit, sed prae sua doctrina amplissima quaeque et antiquissima scholia spreuit et pleraque ad arbitrium mutavit et amplificavit.

Utinam tertium quod praeter M et Φ fuisse colligitur archetypi apographon satis certo restituere liceret. quod alii fortasse efficient, quibus antiquiora saeculo XIV exempla repperire contigerit. nam recentiores quidem libri permulti sunt, sed nec eos quorum excerpta apud Hermannum prostant, nec Venetos Florentinos Ambrosianos quos inspexi, nec Romanos, quorum excerpta G. Pasquali, aut Parisinos, quorum excerpta A. Wolff comiter commodarunt, utiles omnino esse cognovi, aut certe nihil probi eis contineri opinatus sum, quin ei offerrent quos selegeram. quamquam Venetus 470, Florentinus *conventi soppressi* 7 (anni 1344) fortasse Romano meo deteriores non sunt. sed omnes facile vincit quem eodem loco habui atque P et A

Q. Parisinus 2884, Par. A Brunckii, cui signum dedi quod in Theocrito fert, ibi quoque minime contemnendus. scriptum se esse fatetur anno 1299, placentque docti scribae litterae aequabiles et rotundae. scholia insunt pauca (ut in Theocrito), glossae minio pictae lectuque in imagine photographica, qua usus sum, difficiles, sed exiguus eorum usus est praeter varias lectiones, quas scriba partim atramento partim minio exaravit. ceterum non magis quam in P definire licet, quas lectiones ex exemplo suo, quas aliunde petiverit.

L. Laurentianus 32, 2 saec. XIV ineuntis. quem qui composuit, ingenti volumine quotquot nancisci poterat tragoedias comprehendit, de Euripide egregie meritis. quem librum, cum adulescens in eo conferendo et a crimine interpolatae memoriae defendendo multos menses consumpsissem, etiam in Aeschylō conferre imprimis concupivi. sed spes fefellit. ultimam enim triadem Aeschyleam (Persarum aliquot folia interierunt) exaravit scriba properante et titubante calamo, nec aut ipse aut alius unquam extitit qui peccata corrigeret. itaque vitia singularia multa quae excerpseram omisi. contuli librum Florentiae, haud paucos autem locos et in hoc et in F mea gratia recognovit H. Wegehaupt. textus maxime cognatus est cum F, sed caret Thomanis illius libri elementis.

R. Vaticanus Graecus 57, saeculi XIV, exeuntis, opinor, nec nitide nec accurate scriptus, itaque ne huius quidem propria vitia omnia proposui. propriis virtutibus caret, itaque exemplum sit codicum gregariorum. utor imagine photographica.

K. Florentinus *conventi soppressi* 11 saec. XIV perquam nitide et accurate scriptus. scholia insunt generis B, i. e. Thomana, quamquam in ea non satis inquisivi, ut de singulis iudicium ferre possim. apparet etiam in verbis poetae inesse Thomana, quae apud Triclinium aut in F redeunt; alia vero cum Q habet communia. subesse opinor recensionem Q Thomanis inquinatam, sive correctam dicere mavis.

Ad hos libros in triade advocandi sunt alius etiam stirpis propagines FG et Triclinius, de qua stirpe mox explicatius dicendum erit. quam memoriam ubi totam perlustraveris, primum cognosces ea quae KFT^r aut KF aut FTr soli praebent, tam saepe manifestas esse coniecturas, veras subinde, ut fidem omnia omnino nullam mereantur. porro multa sunt in quibus aut communis aut potior horum librorum memoria, duce nimirum Q, se aut ad Φ aut ad M applicat, nec utilitate hercle hic sive consensus sive dissensus caret. sed summi momenti, ne infrequentes quidem esse locos, in quibus Q cum suis aut omnibus aut paucis aut solus adeo contra M Φ verum praebet. tenendum autem a grammatico P textum a Φ oblatum haud raro e codice familiae Q esse emendatum, P¹Q aut P¹ ρ Q igitur contra AVBH eandem habere auctoritatem atque Q contra Φ . diu reluctabar, iam vero confidenter pronuntio genuinas lectiones hac codicum stirpe tradi haud paucas, vide modo Prom. 340, 617, 986, Sept. 278, 483, 695, 734, 803, 853, 1001, 1059, Pers. 28, 137, 709, 713, 720, 999. ne inter eas quidem lectiones, quas P aut Triclinius ex uno multorum quos inspexerunt codicum sumpserunt, deesse propagatas ab archetypi margine credo; quod tamen nec demonstrari nec refelli umquam poterit. grave est quod archetypum in longe plurimis triadis versibus certo restituere licet, varias lectiones eidem infuisse multas certo colligimus, inter quas optio datur: esse quae alius nostrum variam archetypi lectionem habeat, alius coniecturam Byzantinam non mirandum est: tam saepe descriptae et correctae sunt hae tragoediae, ex quo archetypus aetate Photiana repertus et descriptus erat; quem statim interisse, ut a studioso homine ne in singulis quidem versibus inspicere posset, non est quod statuamus. quae cum ita sint, recensio omnes lites minime tollit: remanent remanebuntque in quibus unum quae-ratur, quid Aeschylus dederit, sive vere traditum, sive vera coniectura inventum. penuria autem fieri, ut in quattuor tragoediis per-paucae sint variae lectiones, numquam obliviscamur; quarum recensio facillima efficit, ut emendatio in multis ne possit quidem temptari.

Denique de ea stirpe agendum est, quae praeter triadem Agamem-

nonem et Eumenidas continet, Agamemnonis autem maximam partem sola, deficiente Mediceo. redeunt quos statim describam codices admodum recentes EFGTr ad unum exemplar in Eumenisin mutilum (desunt v. 582—644 et 778—807, hi propter homoeareton), corruptum illud et interpolatum, sed e M minime descriptum. quod qui adfirmabant, turpi levitate quomodo res in triade se haberet omnino non quaerebant. in qua fundamentum quidem textus familiae Q est, nec tamen desunt, ubi contra Φ et Q cum M faciat. nimirum grammaticus Byzantinus hanc recensionem confecit, usus exemplis compluribus, sicut P et Triclinius fecerunt; quem grammaticum ut Thomam esse credamus multa sunt quae suadeant. sed Thomas in triade se continuit. possis igitur suspicari auctam esse triadem Thomanam duabus tragoediis e M sumptis. quod scholiis veteribus a Triclinio servatis luculentissime refutatur, cf. Ag. 1672, Eum. 54, 560 (ubi M glossam in textu collocavit). utrum genuinum, *οἶκεν ὡς κύων εὖρις ἀναζητεῖν*, vetus scholion apud Triclinium Ag. 1093, an *οἶκεν ὡς κύων εὐρίσκοι ἀναζητεῖν* Medicei? quod scholion quamvis olim editum obstinatae superstitionis asseclae omniuo neglexerunt. piget referre quibus argutiis efficere temptaverint, ut Ag. 297 *πεδίον ἄσωποῦ* coniectura factum videretur e *παϊδίον ὠποῦ* Medicei. Ag. 190 *ξύμφορα ταράν*, in M corruptum in *τὰν γὰν*, ipse Dindorfius etsi vitii metrici insimulabat, propius a vero abesse fateri debebat: coniecit enim *ταρώ*. addo ex Eum. 959 exemplum non minus luculentum. M praebet *κύρι' ἔχοντες*; requiritur „potestatem habentes“. atqui hoc Graece dicitur *κύρος ἔχοντες*; illud nec dixit quisquam nec poterat dicere. quid FTr? *κύριες*, monstrum vocabuli, quod nec errore nec coniciendo ex isto *κυρι* nasci poterat. imo duplicem lectionem agnoscimus leviter deformatam, *κυρι*, praeoptatam a Mediceo, et *κυρες* i. e. *κύρος*, quam nos coniciendo praeceperamus. etiam falsam lectionem *δυσαχθές* Eum. 145 antiquitus traditam esse Hesychii testimonio confirmatur. sed fatendum est tales margaritas perraras esse in ingenti errorum et interpolationum sterquilinio. cavendum igitur ne codicibus nuper iniuria plane contemptis auctoritatem iam tribuamus, quam non merentur. quos nunc enumerabo.

F. Laurentianus 31, 8 usurpatus iam a Victorio, Florentinus Hermauni, saec. XIV, vergente, opinor, parum nitide scriptus. varias lectiones ipse scriba simul cum textu scripsit, alia manus sera intulit appiuxitque scholia metrica, olim edita, quae sprevi. codex ipse a Triclinianis liber est, quibus manus altera usa esse videtur, sed non

a Thomanis, et in canticis proterve interpolatus. discimus igitur non omnia quae in Triclinio nos offendunt ipsius esse peccata. contuli triadem et Agamemnonis ea quae Mediceus quoque habet, nam reliqua a Mommseno, Vitellio, Blassio exhausta esse cognovi.

G. Venetus Marcianus 616, saec. XV (interciderunt Ag. 46—1033), gemellus Florentini, sed multo deterior. inspexi Venetiis habeoque aliquot foliorum photographemata, plura apud Hermannum prostant, cui Ven. B audit, pauca apud Wecklinium. non existimavi dignum, quem totum denuo conferrem.

E. Romanus bibliothecae *Vittorio Emmanuele* gr. 8 saec. XV laceratus. quem cum Vitellius indicasset, mihi contulit Hilda Montesi phil. dr. unam continet Agamemnonem, crederesque ex Florentino descriptum, cuius scholia quoque inesse Montesia affirmat, nisi pauci loci obstarent.

GE cum eadem quae F aut corruptiora exhibere soleant, plerumque satis habui F pro omnibus appellare.

Agmen claudit Tr. Demetrii Triclinii editio critica, quam ipse sua manu scripsit, quae manus litteras elegantissimas mira constantia pingit¹⁾. codex olim Farnesianus nunc Neapolitanus est II F 31, celeberrime inde a Victorio, sed per maiorem triadis partem adhuc plane ignotus. totum iussi lucis ope describi et duas adeo paginas (Pers. 944—51 et Eum. principium) in tabulis 2 et 3 propono, neque veritus sum vel ea quae invito Triclinio exciderunt excerpere (quod ne iterum fiat opto). aequum enim videbatur collegam quem honoris causa nomino talem apparere qualem ipse se dedit. cui intellegentes examinatores crimini non dabunt, quod artem criticam non multo cautius administrabat quam „Itali“, qui poetas Latinos pro viribus emendabant. Triclinius sicut codicis P scriba versuum intervalla larga fecit, ut glossas reciperent, scholia in marginibus collocavit minutissimis sed dilucidis litteris picta, sed a converrendis vv. ll., in quibus grammaticus P operam ponebat, abstinuit, quamquam in notis criticis modo ad „plurima“ modo ad „antiqua“ exempla provocat, nec dubium quin multa versaverit. gloriam autem eo quaerebat quod verba Aeschyli emendata, cantica membratim discripta, omnia omnino ita comparata proponebat, ut studium veteris poetae amoenum redderet. diceres Brunckiani quiddam in animo eius fuisse. arti metricae cum

¹⁾ Autographum esse codicem vulgo perhibent confirmavitque mihi H. Schultz, cui manus Triclinii ex Hesiodaeis nota est.

imprimis deditus esset, excerpta ex Hephaestionis enchiridio praemisit¹⁾, scholia metrica ipse composuit, canticorum partes ad normam antiquam ab Hephaestione traditam signis ornavit, fere eodem modo, ad quem ego iam antea redii quam librorum vere antiquorum lacinae resurrexerunt; quod novandi scilicet studium fuit qui mihi exprobraret. scholia propria notula ἡμέτερον distinere ab eis quae aliis debet raro obliviscitur; vitae praemittit διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου Θωμᾶ τοῦ μαρίστρου, itemque in singularum triadis fabularum capite σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαρίστρου, in Agamemnone autem et Eumenisin σχόλια παλαιά; idem fecit in Sophocle. Thomana in triade ei fundamento fuisse consentaneum est²⁾, sed usus est etiam aliis; sunt adeo quae cum M solo communia habeat. mirum quod neque Thomas neque Triclinius editionem Φ noverunt. an forte studia tragica diversis locis colebantur, inter quae dissolutis imperii Byzantini partibus litterarum commercium nullum erat? in ultimis vero fabulis praeter scholia vetera, quae FGE spreverunt, nullum habebat subsidium, quo magis proprio indulgebat ingenio. itaque per vim ac violentiam saeculo demum undevicesimo a Germanis criticis superatam cantica potissimum ad leges sibi probatas exegit; quas coniecturas mox silentio abscondendas hic proponere coactus sum, praesertim cum emendationis gloria si qua est haud raro Triclinio esset vindicanda.

Agamemnonis versus 1—348 cum catalogo dramatum etiam Maricianus V triadi quam e libro recensionis Φ sumpserat aliunde subiunxit. neque ad Mediceum haec redeunt neque ad idem exemplum quo FGTr usi sunt, sed modo ad hoc modo ad illum se applicant, exiguae per se utilitatis.

Eodem loco atque codices Byzantini habenda sunt quae per saecula X—XV Byzantini scriptores e propria lectione adferunt. sed triadis tam copiosa in codicibus praesto est memoria, ut haec omnia neglegere fas sit. quae qui cognoscere cupit, Hermannum adeat, qui permulta conguessit, vel e Thomae lexico. sed quid ad rem, quod is in lexico Aeschylea talia adfert qualia ipse ediderat? scitu vero dignum Supplices Agamemnonem Choephoros ab Eustathio et

1) Haec in primis foliis exarata magnam partem scissa et madore corrupta sunt, quibus de causis etiam Promethei prima folia tantum e parte leguntur.

2) Aegre fero quod Thomanam recensionem restituere non possum. quod si quis facere instituet, ei a scholiis B proficiscendum erit. notum est etiam in aliis scriptoribus Thomana cum Triclinianis coaluisse. mihi, cum Aeschyleo soli studerem, haec neglegere licebat.

Tzetza¹⁾ lectas esse, nec pendere ea quae adferunt e Mediceo, cf. Suppl. 884, Agam. 1604, Ch. 506. 1050. ceterum ne haec quidem duxi commemoranda esse, nisi ad emendationem aliquid conferunt. Agamemnonis compluribus versibus auctor Christi patientis in centone consarcinando usus est; e quibus nihil lucramur.

Ut summam faciamus: Choephoros et Supplices uni deberi Mediceo dudum constat; Agamemnonis et Eumenidum est quidem altera memoria, sed adeo corrupta, ut exigui usus sit; itaque Agamemnonis ea pars, quam deficiente Mediceo haec sola tradit, tam incerto nititur fundamento, ut aperta damna coniciendo reparari vix possint, alia ne animadvertantur quidem. sed in triade ipsius Medicei indolem aestimare licet ope librorum illo nec aetate nec fide multo inferiorum, quos per saeculi XIII exempla satis novimus. ne obliviscaris Pindari nullum extare his exemplis antiquiorem codicem, Euripidis decem tragoedias codice Laurentiano tradi eodem, quem in Aeschylō vix curamus. principem quidem locum Mediceus obtinet, maxime quia scholia doctissima solus servavit, deinde quia orthographia circa annum 1000 multo purior est quam tribus saeculis post. quorum saeculorum studia, sive interpolationes dicere mavis, per ceteros libros conspicua esse consentaneum est, sed etiam Mediceus non tantum nonnulla, varias lectiones imprimis, praetermisit, calamoque saepenumero lapsus est (quod ceterorum codicum consensu tam certo confirmatur, ut hi certe errores futuro editori plane abiciendi sint), sed novavit etiam subinde quae ex ingenio rectius administrare sibi videbatur. Pr. 434 στέρει βυθός unus exhibet corruptum in στέρει βαθός et scholion addit ἀπ' εὐθείας τὸ στέρως. Pers. 782 νέος ἔων, intrusa, ut metro satisfiat, forma HomERICA. Sept. 278 variam lectionem in iustum trimetrum amplificavit. omnino e magno versuum in triade ceterorum librorum ope emendatorum numero, quam latus in ceteris tragoediis coniecturae campus pateat, certo colligitur. non minus delinquit qui huic codici se in servitutem dedit, quam effrenata quae nuper grassabatur mutandi licentia.

Unum esse librum e quo omnis Aeschyli memoria per omnes hos

¹⁾ Ad Tzetzae Chiliades Dindorfius (Schol. praef. XVI) cum magna veri specie rettulit quae ex Iohanne Antiocheno et Ps. Callisthene (cuius nominis hoc inter prima testimonia est) in Thebanae tragoediae argumentum nonnulli libri receperunt (e meis QK). idem Tzetzae esse versus politicos aliquot coniecit a P in commentarium receptos. quod aliis disceptandum relinquo. versus Byzantini tragoediis haud raro subscribuntur; quos neglexi.

quos enumeravi codices repetenda est, nemo poterat non videre, qui in fundamenta recensitionis inquireret. quod Hermannus quidem Hermannique aetas nondum faciebat, fecisse ante Lachmannum singulari virtute Petrum Elmsleium et olim dixi et nunc dico. sed defendendus est Elmsleius a Dindorfii laude, qui in lexico Aeschyleo p. 405 intellecturam fuisse cum autumat, unicum textus fundamentum esse Mediceum, si hunc accuratius novisset. repeto Elmslei verba a Dindorfio adscripta, ut sententiam suam adstruat. *all the manuscripts of Aeschylus which have yet been examined, are transcribed mediately or immediatly from the same copy which appears to have survived alone the general wreck of ancient literature.* hunc archetypum Elmsleius deinde nono vel decimo saeculo tribuit; sed exeunte saeculo nono litterae iam renascebantur conquirebanturque libri qui ingens illud saec. VII et VIII naufragium effugerant. ergo archetypus ille quem recte sensit unum esse servatum aliquot saeculis ante nonum scriptus erat; nono autem saeculo propagari coepta sunt exemplaria ex illo deducta, inter quae et aetate et auctoritate eminet Mediceus, sed ne hic quidem ex ipso descriptus est libro, qui unus vere archetypus appellandus est.

Elmslei et Hermannii aetate ignorabatur quid inter librum vere Graeca aetate scriptum et codices qui tunc noti erant antiquissimos, i. e. Photiano et proximis saeculis exaratos, interesset. nunc scimus omnes omnino Graecos libros qui Photii et Arethae aetate e tenebris protraherantur μεταγραφηρισμόν passos esse. vocabula distinguebantur, pro antiquis litteris, quas palaeographi unciales vocant, novae minusculae pingebantur, ornabantur novo ritu omnia signis prosodiacis, ut uno verbo defungar, eam induebant formam quam hodie quoque imperiti tamquam vere Graecam colunt, dissimulantque imperitia sua fieri, quod litteras vere Graecas difficilius legunt, deficiente prosodia legere omnino nesciunt. iam vero Aeschyli codices etiam in his rebus consentiunt, vel in accentuum minutis et in vocabulis male diremptis, velut Prom. 741. Pers. 194¹⁾. quae cum necessario efficiant ut commune exemplar nono saeculo antiquius non fuerit, duo ut ita dicam distinguendi sunt archetypi, liber vere antiquus et apographon a Byzantino grammatico in novam formam redactum. quod confici non poterat nisi ab homine qui et in lingua obsoleta esset exercitatus et grammaticae peritis-

¹⁾ Scholia huius loci quoniam verba falso dirempta explicare conantur Byzantina demum esse certo colligitur.

simus. nam sermo Aeschyleus ab eo sermone quem ille a matre didicerat multo longius distabat quam Nibelungias a sermone Bodmeri, paene dixeris quam Otfridi Christias. quare iam in vocabulis emendate scribendis, quo officio scribae vergentis Graecitatis parum sedulo fungi solent, confugiendum illi erat ad Herodiani doctrinam libris grammaticis traditam¹⁾, multoque magis in apponendis prosodiae signis²⁾; quamquam consuetudinem quae hodie regnat ne Herodianeam quidem esse, sed ab his Byzantinis demum constitutam hodie exploratum est. nonne consentaneum a Byzantino editore (quo nomine profecto appellandus est) etiam explicationes, i. e. scholia, margini appicta esse, praesertim cum alia eiusdem generis ex archetypo essent describenda? ignotus hic vir et est et semper erit, sospitator haud dubie Aeschyli appellandus, nam ad exemplar ab eo ita transcriptum ut suae aetatis necessitates et desideria postulabant codices nostri redeunt, per hoc exemplar demum ad librum vere archetypum. constat hodie (aut certe inter intellegentes iudices constare arbitror), Sophoclis et Aristophanis³⁾ fabularum eadem fuisse fata, unum e naufragio illo litterarum servatum esse codicem, parili modo deinde a grammatico Byzantino transcriptum, quod saeculo nono iam factum esse Suidae excerpta demonstrant. quam longe tamen apographa inde derivata discedere possint, Venetus et Ravennas Aristophanis testes sunt. unde colligitur quanto studio per saecula IX—XI etiam poetae veteres tractati sint. quare magis magisque eo inclino, ut scholia mere periphrastica pleraque non ex ipsa antiquitate propagata, sed hac demum aetate composita esse credam, quamvis aegre feram subsidia et recensionis et emendationis, quibus ipse diu confidebam, auctoritate fere privari, nisi vere antiqua esse demonstrari potest. studia tam ampla coli vix poterant a paucis et ut ita dicam privatis viris: coetum fuisse et communionem docentium et discipulorum facile suspicamur. nec aliter mirificum factum probabilem in modum expli-

1) Hac ipsa de causa tunc temporis Herodiani ingentibus voluminibus in artum redactis compendia nascebantur qualia tenemus Arcadii et Theognosti nominibus signata. eidemque usui destinata sunt et Etymologica et lexica pleraque quae tenemus illa aetate composita.

2) Notavi aliquoties etiam accentus ab Herodiani legibus discrepantes; addo σῦφελος constanter barytonon esse. pleraque tamen neglexi, velut Sept. 83 ἔτυμος, cuius accentus docet, Byzantinum magistrum ἔτοιμος intellexisse; sed ad Aeschylum nihil pertinet nisi vere tradi ἔτυμος.

3) Euripidis tragoedias scholiis instructas ad unum librum ex antiquitate servatum redire nec affirmo nec nego, sed hoc me non credere fateor. nec tamen certum est eas infuisse in archetypo tragoediarum scholiis carentium.

cabatur, tot et tam diversa carminum exempla tamen ex uno derivata esse fonte, nisi ut statuamus bibliothecam fuisse, professores fuisse, qui quasi Triclinii ante Triclinium editionem facerent, discipulos fuisse, qui et bibliotheca et praeceptorum doctrina usi libros sibi ipsi scriberent et domi suae propagarent. nam a vulgo, etiam ab eruditorum vulgo, hae litterae longe erant remotae, nec videntur vel Constantinopoli Sosii omnino ulli fuisse. sed haec illustrare eorum est qui Byzantina studia tandem lente efflorescentia colunt.

Nobis tandem ab apographis ad archetypum ascendendum est, cuius imaginem nisi animo tenes, post tot viros et acumine ingenii et sermonis scientia insignes te quidquam in emendando profecturum esse sperare noli. sed nostra demum aetate propitia fortuna librorum antiquorum ampla luci reddidit specimina. praesto est Menandri codex saeculi fere quinti vel sexti et eiusdem aetatis fragmenta Euripidea et Aristophanea; tenemus Sophoclis et Pindari volumina scholiis instructa saeculi II p. Chr., quid quod Antiopa Dublinensis eisdem temporibus scripta est, quibus bibliotheca Alexandrina condebatur. constat igitur speciem editionis eandem fuisse ab Alexandro usque ad Iustinianum, atque pauca quae sensim mutabantur probe novimus. Aeschyli liber septem tragoedias complexus codex fuit, non volumen, sive in membranis sive in charta scriptus; forma et materies autem nulla aetate meliorem aut deteriorem textum indicat. vix credam Aeschyli archetypum Menandro Cairensi antiquiorem fuisse. teneamus igitur vocabula non fuisse discreta, litteras fuisse vere antiquas, compendia nulla in textu, nisi quod in extremo versu pro nasali lineolam suprascribi legitimum erat¹⁾, multa vero in scholiis, apostrophum in usu esse tantum non constanti (sed saepe neglegi in praepositionibus, in δέ particula, similibus), elisionem persaepe neglegi²⁾, interpunctiones graviores, personarum vices (paragraphis et puncto duplici) notari, sed nec omnes nec semper suo loco, accentus acutos saepe poni, graves autem nullos, nisi forte ante acuendam vocabuli syllabam ponantur, tum accentu carentem, diphthongos accentum ferre in vocali priore (quod non tantum in M saepe observatur, sed usque ad recentes libros aliquotiens propagatum est), spiritus asperos raro, lenes (ut absurda voce utar; ψίλωσις enim deesse spiritum dicit) numquam, nisi forte ut nuda vocalis ab aspirata

¹⁾ Eum. 386 M servavit διχοστατοῦ, licet τα in eodem poneret versu, spatio tantum vacuo diremptum. omissi in extremo vocabulo ny multa sunt exempla.

²⁾ Factum hoc est ex. gr. constanter in οἱ ἐγώ; quod mutare nolui.

distinguatur, nasalem proximae mutae pro lubitu assimilari, ny mobile inconstanter poni¹⁾, iota diphthongorum post longam vocalem saepe omitti, σ simplex poni persaepe pro duplici, rarius fortasse, sed poni etiam simplex pro duplici ρ et λ, ει et ι promiscue habita non numeranda esse in vitiis, vitia autem in vocalibus haec certe frequentia esse, ut ο et ω, ε et αι, ει η ι confundantur, litteras deleri puncto supra posito, correcturas ubi in paucis litteras se continent, punctis cincta supra scribi, sed collocari etiam tales varias lectiones in margine, etiam longiores intra versus. in hanc igitur formam verba corrupta transponas oportet ut emendes, emendabis autem optime, cum non mutaveris, sed vere tradita recte legeris aut certe in apicibus aut male lectis aut male disiunctis vel in speciem vocis auctis et mutatis causam erroris a Byzantinis commissi indagaveris. haec quoque ars usu tantum discitur et experientia, quam lapidum studium facilius etiam commodat quam chartae Aegyptiae.

Hanc legem emendationi praescriberemus, etiamsi de archetypo accuratiora dicere non possemus. possumus autem, quia magistri Byzantini in ultima tragoedia, Supplicibus, minorem emendandi laborem consumpserunt. vide modo in primis versibus 2. 16. 17. 54. 94. 95. 98. 131. 155. 162. 164. 194. scriba α et λ, τ et γ, ε et θ, υ et η confundit, vocabula dirimere saepe ne temptat quidem, saepius ponere coactus est quae nulla omnino vocabula sunt. nec tamen extitit diorthota. critici autem inde a Victorio et Turnebo non tam coniecturas faciunt quam recte legunt litteras quas scriba distinguere non valebat. idem nimirum faciunt quod in lapidum apographis inscite factis aut ectypis evanidis cotidie dum facimus, divinandi laudem nec quaerimus neque accipimus, quamquam divinando plerumque efficimus ut recte legamus. ergo si Turnebus 2 ναῖον ἀρόεντ' legit νάιον ἀρθέντ', 16 Sophianus in κασαι κέλσαι, 66 Porson in εὖ ἐν ἔθεν, 194 Turnebus in γοειδη γοεδνά, 923 Robortellus κλύω in κάτω agnovit, non mutant tradita, sed vere tradita recuperant. quodsi Supplicum species in archetypo talis fuit, etiamsi ultimam tragoediam peius habitam esse largimur lectuque difficiliore fuisse litteras, tamen Byzantini demum editoris opera ceterae tragoediae adeo perpurgatae sunt, ut monstra paene nulla praebeant. atque si κατειδέν Suppl. 94 scriptum est, talia vitia multa a Byzantinis sublata esse eo libentius credimus, quo frequentiora in vere

¹⁾ In Aeschylo ny a numeris flagitatum persaepe omissum est. quod omnino neglexi.

antiquis libris sunt. denique per canticum Suppl. 825 sqq. tanta est corruptio, tam laecea pleraque sunt, ut abscissam aut casu quodam pessumdatam folii partem fuisse colligamus. qua in parte coactus sum scholia subscribere, in quibus aut latet aut latere certe potest textus genuini memoria, qui nunc aut periit omnino aut corruptelis insanabilibus laborat. quamquam perditum ducamus quod perisse videmus; ludentis enim et inepte ludentis est verba aut numeros restituere velle. at scholia egregie monstrant Byzantinorum studia, cum vel hic compluria sint quae verba iam mutila et turbata explicare conantur. ceterum Supplices, si ab hac parte reces-seris redierisque ab erroribus Byzantinorum ad archetypum, peius habita esse quam ceterae tragoediae diceretur iniuria, certe libera est a fallacibus restaurandi periculis.

In textu disponendo scholiisque cingendo Mediceus sicut alii saec. IX et X codices antiquum morem secuntur. cantica mem-bratim disposita sunt, ita tamen ut propter ampliorem codicis am-bitum saepius compluria membra in uno versu scripta sint. Φ ab hoc usu discedere (servata tamen colometria), redisce ad eundem Triclinium supra monui. quamquam colometriam veterem, quam constat a poetis non profectam esse, neque servabit qui recte le-gendis carminibus prospicere suum ducit (quod in Bacchylide fieri aegre fero), neque adnotationem inutili mole onerabit: terret Velseni Aristophanes. sed facile accidebat, ut scholia cum textu, glossae cum variis lectionibus confunderentur. ita longius scholion Sept. 721 in M quidem longe a textu separatum est, ceteri autem intra verba poetae positum habent omnes. idem accidit Prom. 562. contra Pers. 6 glossam Δαρείου υἱός ΜΦ in textu posuerunt, προσκυνῶ glossam Pers. 152 M solus: ceteri eandem iusto loco habent¹⁾. eiusmodi emblemata Ag. 251 locum non obtinuit, obtinet vero Pr. 568 φοβοῦμαι glossa iuxta leviter deformatum ἀλεῦμαι. similia Ag. 144. 151. Suppl. 865. 874; non opus omnia congerere. variae lectiones Pr. 1057 in monstrum coaluerunt; viam veri unus monstrat M. contra Sept. 278 M servavit quidem v. l., eamque genuinam, a plerisque omissam, sed auxit in integrum versum rudi interpolatione; verum uni debemus codici Q.²⁾ atque saepius falsi versus hoc modo procreati sunt.

¹⁾ Hoc sciebant et tamen M archetypum ceterorum dicere non destiterunt.

²⁾ Memorabili casu factum, sed versum dimidium inter integros collocare Φ et reliqui nolebant. Q etiam cum paucis Pers. 1035 ἐκολούθη praebet, quam formam vere Atticam ex analogia expectabamus; item probe servatum est ἐπαίθην Ch. 184, παίσθεις Sept. 961 corrigendum est. Pers. 859 diceretur L, testis

Ag. 863. 871 partes versiculi suo loco recte traditi alio detrusae et in iustum ambitum amplificatae orationem perturbant; nec aliter de Ag. 1058 et 1440 indico. Ag. 7 glossa ἀστέρας ansam dedit versus procudendi; Sept. 559 εἰκώ, v. l. ad εἶσω proximi versus adscripta, Pers. 778 nomen quod regis videbatur in scholiis commemoratum; Sept. 810 inde natus, quod enuntiatum mancum visum suppletumque est. quae interpolationes utrum iam in archetypo fuerint, an Byzantii demum confictae, diiudicare non audeo.

Haud paucos versus in archetypo omissos esse animadvertimus; sunt etiam quos in margine suppletos esse conligatur. Sept. 519 enim diverso loco in codicibus legitur; Eum. 489 loco motus in calce orationis positus est, unus e pluribus interceptis; item Ch. 164 a fine scaenae in locum suum reduxit Hermannus, sed ibi quoque plura desiderantur. Sept. 547. 48 cum suppleti essent in extrema oratione, assutus est 549, ne oratio manca esset. et hoc quidem vitium archetypo ipsi inhaesisse probabile est. Ag. 1431—34 e media oratione in principium eodem modo devenerunt. antistrophus Ch. 434—38 cum intercidisset iuxta stropham collocata est; ibi quoque plura desunt. Ch. 229 male fictus non suo loco legitur; sed ordo ibi etiam in aliis perturbatus, itaque recens fictum eum esse vix probabile est. quid effecerit ut epodus Pers. 93—101 suo loco moveretur, quod animadvertisse eximia Odofredi Mueller laus est, non perspicio. pauci quos praeterea ordine mutato edidi versus explicationem erroris non requirunt. dixi autem de hoc erroris genere, et quia eadem in compluribus eisque gravibus locis causa agnita remedium commendatur, et quia istorum rationem per se probandam non esse apparet, qui traiectis versibus in Oresteam maxime saevitum ierunt.

Tractavimus iam vitia quae e parte certe archetypo infuerunt. nunc perpendendum est, quantum is ab ea forma desciverit, quam Aristophanes Byzantius septem saeculis antea Aeschylī tragoediis secundum exemplaria dederat, quae cum in bibliotheca Alexandrina essent, pleraque certe saeculo quarto scripta erant. nam referebat quidem archetypus eius grammatici editionem, qui in scholae usum

parum locuples, sed qui incuria non consilio peccare solet, νομίσματα coniciendo repperisse, sicut repperit Hermannus, nisi in A legeremus νομίσματα, quod deinde accentu mutato, puncto supra σ collocato transformatum est in νόμιμα τὰ ceterorum. ergo A archetypi duplicem lectionem fideliter servat, servavisse Φ ultro colligimus, idem mirifico casu etiam in L servatum est. itaque fieri quidem potest, ut genuini aliquid in solo extet libro interpolato; sed ratio cogit, ut improbo testi fidem omnino nullam habeamus.

septem tragoedias selegerat, sed propter testimoniorum penuriam huius syllogae textum ab antiquiore editione distinguere non possumus. quam syllogam saeculo altero p. Ch. compositam esse probabile est, quia idem scholae studium in ea apparet quod in ceteris scenicis animadvertimus, et Aristophanis comoedias illis temporibus Symmachus selegit. Prometheo principem locum editor tribuit, quia facillime haec tragoedia est intellectus; Thebana fabula cum Sophoclis Oedipo et Antigona et cum Phoenissis Euripidis commode legebatur; Persas argumentum singulare commendabat, laudamusque quod Oresteia integra selecta est, cuius ultimam tragoediam celeberrimam fuisse artis monumenta luculenter demonstrant; Agamemnonem Seneca legit et grammatici frequenter respiciunt, sed Choe-phoros Orestes et Electrae quamvis iniuria premebant, abhorrebatque spiritus vere tragicus a mente aevi per rhetoricam corrupti. quid Supplices commendaverit, non perspicio, suspicor autem antiquioris grammatici iudicio praelatam esse tragoediis olim multo nobilioribus (Nioba, Myrmidonibus, Phrygibus), et certe Plutarchus Supplicum versus memoria tenebat, nec infrequentes glossae ex ea sumptae apud Hesychium. scholia sua editorem ex Alexandrinorum penu petivisse facile conicimus, atque ne curasse quidem eum ut hanc eruditionem syllogae suae per omnia convenientem redderet, schol. Prom. 511 docet, quo Prometheus Solutus τὸ ἐξῆς δρᾶμα vocatur, et luculentius etiam Tellus et Hercules inter Vincti Promethei personas numeratae. quae cum ita sint, Syllogae textum ab antiquiore non discerno. utinam plures versus legeremus ab aliis scriptoribus adlatos, nam pauca quae supersunt testimonia archetypum errorum coarguunt haud paucorum, cf. Pr. 2. 6. 151. Sept. 122. Pers. 299. Ag. 111 (immanis ibi corruptela) 141. 229. 282. 677. 1290. 1356. 1388. 1536. Ch. 773. Eum. 727. Suppl. 15. 226. 881. sed eodem modo corrupta feruntur Sept. 590, Eum. 728, corruptiora Ag. 1074, Pers. 37, Sept. 54, luculentum hoc depravatae in florilegiis memoriae exemplum. sufficiunt haec, ut intellegamus vitia in archetypo infuisse multa, nec pauca ex his coniectura probabilis tollere nunquam poterat. apparet etiam subinde voces rariores glossematis expulsas esse, perniciosum corruptelae genus, quoniam verum deficiente testimonio perraro recuperatur atque studio rariora captandi multi in avia abrepti sunt.

Voces spurias aliquot testimonio certoprehendimus; versus spurii nulli ita coarguuntur, insunt autem non multi quidem, sed variae originis. de amplificatis e varia lectione modo dixi. aliud genus est locorum similium e margine in textum receptorum. Sophoclis versus

Ant. 227 ad Pers. 253 in margine plerorumque codicum legitur, in textum receptus est ab L et R², et L, ut locus ei fieret, genninum versum eiecit. hinc colligitur, quo pacto Sept. 601, Ag. 346. 570—72, Eum. 105. 286 intrusi sint, versus optimi et Aeschyleo non indigni (praeter Ag. 346 quem recentissimum esse credo). insinuavit se etiam Pers. 811 in textum Agamemnonis 527 e margine. Sept. 610 insertum esse docui, ut Amphiaraus, quem Plato iustitiae absolutae exemplum esse voluerat, Platonicas virtutes omnes possedisse videretur. singularis plane cantici interpolatio Pr. 427—31. rara sunt nec tamen plane desunt additamenta, qualia Euripidis tragoedias multa deturpant, quibus novus color novaque lenocinia rhetorica gravissimo poetae obtruduntur, Ag. 925, 1224, Ch. 906.7. quod ultimum posui frigidum antitheton qui Aeschyleum credit μήτ' ἐμοὶ εὐνέστιος γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν; sed histrionem brevitate Aeschyli non contentum fuisse minime miror. eidem histriones quarto saeculo non tolerabant Eum. 403 Minervam pedibus progredientem, sed curru vectam inducebant addito versu illo. nobis ideo vel interpolationes hae acceptae sunt, quod in scaena repetitas esse Oresteae tragoedias demonstrant. quod in Thebana tragoedia maxime conspicuum est (desunt talia in Prometheus Persis Supplicibus, quae a scaena saeculi quarti abhorrent), nam praeter actum ultimum Oedipique filias inductas retractationis vestigia non desunt. 275 et 76 variae lectiones sunt, 514 factus est, ut pro versibus 515—20 orationem concluderet; aut 650 aut 651.2 loco cedant necesse est, cui pariter conveniunt. eadem est origo versuum 820.21¹⁾. dittographiis ab editoribus Alexandrinis sigma et antisigma appicta esse existimo. quos e diversis quibus utebantur exemplaribus textum constituisse maxime copiosum identidem dixi. ita Aristophanes multos versus a Zenodoto expulsos denuo in Homerum recepit, quamquam spurios eos esse cum illo consentiebat.

Ultra Aristophanis editionem progressi sumus, quae histrionum interpolationes propagasse censenda est. et nunc demum de orthographia dicendum, quam in libris nostris Byzantini magistri ad doctrinam Herodianeam, ne plus dicam, certe denuo exegerunt. Herodianus quamquam rationem sequebatur sanam et constantem, tamen quinti a. Chr. saeculi usum minus bene cognitum habebat, quam nos titulis et Ionicis et Atticis accurate usi neque ad unam analogiae

¹⁾ Mero scribae errore 820 antea 804 repetitus est; ita etiam Pers. 1074 paullo antea perperam positus est.

amussim omnia exigentes. scimus igitur non solum Aeschylum sed ipsum Platonem, antiqui moris tenacem, ei et ou hybridas dipthongos ab ε et ο non distinxisse, sed η et ω scripsisse, quoniam Ionica eruditi homines utebantur litteratura. multo gravius quod sicut antea in Solonis iambis etiam in prisca tragoedia Iadis usus multo latius patebat quam apud Euripidem aut adeo quarto saeculo. quid quod Aeschylus cum Atheniensibus ἴπποισι πύλησι vel πύλῃσι, αἰσιμίαςι pronuntiabat: omnis brevior dativus apud eum dorismus est. etiam huius dorismi (liceat enim hoc nomine uti) usus certis terminis circumscribi non potest. sunt igitur haud pauca quae quomodo Aeschylus aut scripserit aut pronuntiaverit probe scimus, sensim per saecula quintum et quartum in diei consuetudinem mutata; plura sunt, quae definiri omnino nequeunt. Alexandrinis autem grammaticis tragicus usus is erat quem saeculi quarti exemplaria referebant, quibus utebantur; bene factum, quod inconstantiam eorum saepe tolerabant. deinde autem ea quam Alexandrini constituerant textus forma obtinuit. sed et multa semper, sicut merentur, ad arbitrium tractare licebat, et in aliis novicia se insinuabant, donec restauratio Herodiana intercessit, quam rursus ingruens excepit barbaries. quid igitur editori faciendum? facile esset leges certas scribere, ad eas omnia exigere, inutilem orthographicarum lectionum farraginem abicere. at huic rationi quam in plerisque scriptis, de quorum orthographia constat, aut constat nullam omnino fuisse (ut in Novo Testamento), aut quae omnino indigna est quam curemus, ipse commendo, locus non est in sanctissimo veteris Attidis monumento. constans enim lex ad arbitrium scriberetur, ac scimus quid deliquerit Dindorfius. quapropter praeter vitia manifesta inconstantem archetypi rationem secutus sum rettulique etiam de codicibus magno cum taedio multo plura quam unum genuini studium requirebat. tamen conlatis Hermannii adnotationibus elucebit, quam multa inutilia silentio presserim, accentus et spiritus, ny paragogicum, iota mutum, vocales elidendas plene scriptas, σύν εἰς ἕς, γίνομαι, alia id genus. quamquam subinde ubi memorabilia videbantur e potioribus libris etiam talia notavi. poteram, debebam fortasse, etiam ea abicere, ubi σ et σσ (νίσσομαι πατρός κοπαί) λ et λλ (ἀγγέλ(λ)ω) -μεσθα et -μεθα, ὅτ(τ)οτ(τ)οί, ὄτ(τ)ορος ὄρ(ρ)όμενον ὀρώμενον similia, δούλ(ε)ιον, δορύπονον, πείθου, κλείσαι etc. varie scripta sunt. οἰκτίρω τείσασθαι alia, in quibus scribendis Herodianus falsa praescripsit, obtinere consentaneum est; ἐλινύω Ἐρινύς Κλυταιμνήστρα tantum e re est scire a M aliena esse. sed conscius mihi sum, inconstanter me egisse, non solum quia liber

per negotiorum intervalla lente conscribebatur, sed etiam quia in talibus haud satis constantem me esse atque accuratum probe scio. adnotatio ita multis quisquiliis onerata est, et tamen non iniustum mihi intendetur crimen, quod alia eiusdem plane generis non apposui. spero tamen ab editoribus futuris abiectum iri inutilia quae dedi, non suppletum quae sprevi. editionem autem minorem, qua opus est, parare meum est, nec deero officio.

Ut tradita memoria tandem cognosceretur, hanc editionem paravi, perfecturus quod Hermannus instituerat. sed non fecissem, nisi verba Aeschyli rectius a me constitui et restitui credidissem quam in editionibus hodie vulgaribus feruntur. eadem opinione ductus anno 1885 Agamemnonem edideram, videbarque mihi a licentia coniciendi longe remotus esse, qua tunc plerique agebant. sed videbar iniuria. pleraque enim mutabam nulla alia de causa quam quia sermonis Graeci et artis Aeschyleae idoneam peritiam nondum acquisiveram. at decem annis interiectis in Choephoris talem me praestiti qualem dei esse voluerunt. itaque quamquam γηράσκων αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος semper multa video in quibus me errasse mihi confitendum est (nec erubescere confiteri), tamen in eadem via perrexī. nec deterruit me Friderici Blassii christianissimus livor, qui Choephoros et Eumenidas edidit nullo alio consilio nisi ut me nihil egisse demonstraret. ego pauca quae ille pro eximia sermonis scientia feliciter emendata iam antea publicaverat, iusto praeconio extuleram; libentissime etiam ex editionibus illius plura aut emendationis aut interpretationis lumina afferrem, si inessent. sed censuram eorum quae post Hermannum in Aeschylo temptata sunt re potius quam verbis facere aequum duxi. vereor autem ne bona quoque me latuerint. nam editiones criticas quidem ipse inspexi, exiguo sane cum fructu, sed ea quae per omnem litterarum orbem dispersa sunt, magnam partem per aliorum excerpta mihi innotuerunt. ea quidem quae ultimis duodecim annis prolata sunt, ultro oblata humanitate in usum meum excerpserit P. Arndt, seminarii nostri olim sodalis, cognovitque ipse laborem fuisse inanem. magnopere autem me adiuverunt Evaldi Bruhnnii amici monita, qui plagulas Aeschyleorum meorum examinavit.

Plus quinquaginta annos Hermannus in arduo sed gratissimo Aeschyli emendandi labore consumpsit obiitque editione imperfecta. quadraginta septem anni sunt ex quo discipulus Portensis primam in Aeschylo temptavi coniecturam (falsam, uti par erat), nec umquam ille a mente mea tam longe afuit, ut non per noctis insomnia aut in itinere otioso cantica eius susurrarem. senex demum, quan-

tum Hermannus praestiterit aestimare didici. aestimabit mea qui meliore vitae parte in Aeschylo occupata eadem superabit.

Editionem hoc modo adornavi. proposui verba poetae pro viribus emendata, solitis usus cancellis ubi vocabula aut delenda aut suppleenda erant. interpunxi saepius quam Graecis placuit mihiq̃ ipsi placet, ut legentium commodo prospicerem; quamquam video non in omnibus eadem me egisse constantia. accentus plerumque posui eos quibus adsuevimus¹⁾, sed cum appareret Aeschylo et praesens κλύειν κλύων et aoristum κλυεῖν κλυών in usu fuisse, pravo accentu hoc dissimulare nolui. in anapaestis et canticis quo usque synaphia pertineret, per εἴθεσιν sedulo monstravi; eodem modo ephymnia secernere licebat. stropharum fines singulis, antistrophorum binis paraphrasis ad antiquum ritum notavi, in epodis et siquando praeterea usui videbatur coronidem posui, cuius figuram nimis gracilem legentes velim excusent. personarum nomina adscripsi pro paragraphis quibus Graeci utebantur; quo signo tamen carere non poteram, ubicumque chori partes aut personae accuratius definiri non poterant. praeterea in Thebana tragoedia hemichoria, quibus histrio Antigonom Ismenamque substituerat, paragraphis commodissime notabantur. numeros versuum antiquitus receptos adscripsi, propagatos ab Anglis Dindorfio Weilio; nam Hauptius in editione Hermanniana, Kirchhoffius, Wecklinius suo quisque arbitrio novos numeros posuerant, a quibus utinam repetere liceret bonum tempus quod eorum culpa perdidit; credo autem multos esse, qui eosdem repetundarum libenter in ius vocaturi sint. fragmenta tragoediarum, quas Aeschylus eadem trilogia cum eis quas nos tenemus comprehensas docuerat, suo loco proponere placuit. denique vitam Aeschyli praemisi, sicut praemiserunt antiqui grammatici, auctam eis quae ad eandem pertinent scitu digna, sed per litteras antiquas dispersa.

Textui subscripsi testimonia, maximam partem ab Hermanno congesta; sed Hesychium certe denuo ipse pervolutavi, cuius glossas sine nomine poetae propositas incerto saepe iudicio ad certum versum revocari consentaneum est; itaque erunt, quae alii commemorata

¹⁾ In fine versus pausam esse hiatus et βαρυκαταληξία demonstrat. quod quamquam vix quisquam negat, tamen in extremo vocabulo gravem accentum ponere solent, i. e. pausam nullam esse significant. nimirum quid βαρεῖα sit, plerique aut ignorant aut non enrant. notat enim in hac Byzantina accentuum pingendorum consuetudine syllabam accentu, quo per se utitur, in continuato sermone privari.

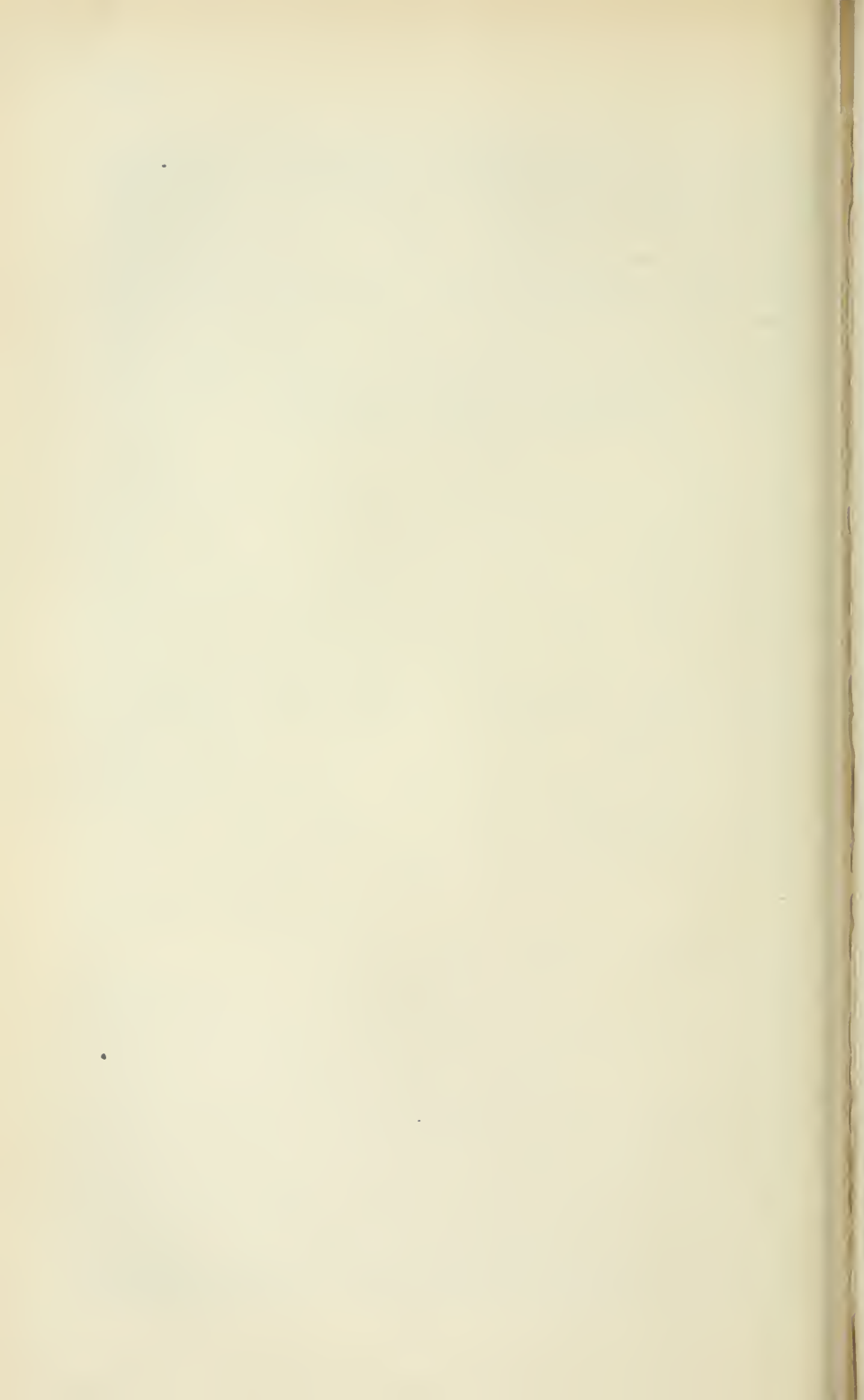
esse velint. deinde actionem histrionum breviter enarravi. nam Aeschylus si plures fortasse non scripsit παραπαραφᾶς quam servatae sunt (quod minime credo), histrionibus certe quid agendum esset, imperabat. atque hodie si ridiculi fiunt scenici poetae, cum minutissima quaeque praescribunt histrionibus, quos fortasse numquam inventuri sunt, actioni scriptae sunt Graecae fabulae, neque credo quemvis legentem statim omnia mentis oculis spectare qualia spectabant Athenienses. sed id sane uti olim edixi ita hodie acerrime contendo, e verbis poetarum satis certo colligi actionem, proprio Marte fingere quae verbis poetae non monstrantur esse delirantis.

Tertio loco numeros quam brevissime indicavi, quos quidem intellegebam; insunt enim in quibus ignorantia erat confitenda. quod eas secutus sum rationes quas duce Hephaestione et diurno carminum Graecorum (nec Graecorum tantum) usu veras esse mihi persuasi, ne ei quidem mirabuntur, quibus alias rationes aut musica ars aut arithmetica revelavit. spero autem satisfactum esse eis qui et veterum grammaticorum et mea scripta norunt. ubi per metra (sive cum Hephaestione syzygias dicere mavis) metiri licebat, pleraque facile explicabantur; saepe catalexin puncto tantum post numerum posito significavi, brevitati enim magis studebum quam constantiae. sunt autem alia cantica, in quibus solemnibus versuum nominibus usus sum, etiamsi glyconeo phericrateo enhoplio aliis dimetrum effici scio. verum non omnium versuum nomina sunt vulgo nota, e quibus duo maxime commemoranda videntur. — — — —, siquando ad iambos vel choriambos tuto non revocabatur, aristophaneum vocavi, duce Servii centimetro. deinde versus sunt haud dissimiles inter se — — — — —, — — — — —, — — — — —, de quo ultimo monui in Choephoron editione p. 189 (cf. etiam Eur. Med. 137, Andr. 1067; eodem redit Hipponacteum Hephaestionis 10), in clausula plerumque positi, quos dixi cognatos cum decasyllabo alcaico, aut novo nomine choephoricos appellavi; ambigo enim de origine; cognatos omnes esse nec nego nec adfirmo.

Postremo in adnotatione critica non continui me in proponendis codicum lectionibus; etsi enim librum simul edere constitueram, quo scaenicam Aeschyli artem illustrarem, locusque ibi paratus erat alia disceptandi, qua opportunitate usus sum, ubicumque longiore disputatione opus erat, tamen multa nec aptius nec brevius poterant transigi quam ad versum ipsum. atque praeivit hac via in Plauto suo Leo amicus, quo libro admirabili omnino incitatus sum, ut in aerumna exanclanda perstarem. sed conisus sum ita agere ut Iulius Well-

hausen amicus olim suasit, ut missis ambagibus, missis aliorum opinionibus verum quod mihi videretur proponerem. ἅπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. scio multos fortasse locos esse, de quibus quod tacui, vituperabor, alia visum iri superflua, neque vituperabor fortasse iniuria. sed aut ad arbitrium haec erant administranda aut liber nunquam esset absolutus. quem quod Hermannii dedicavi memoriae postquam Welckero nuper eodem modo litavi, vota solvi ab adolescentulo concepta. nam utrumque simul colendum esse docuit Otto Jahn praeceptor, cuius item sancta mihi est memoria.

scribebam a. d. x. Kal. Novembr. 1913.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ

CODICUM SIGNA.

- A Ambrosianus 222 (Sept. Pers.).
- B Laurentianus 31, 3 (Prom.).
- E Romanus bibl. Victorii Emanuelis 5 (Agam.).
- F Florentinus Laurentianus 31, 8 (Pr. Sept. Pers. Agam. Eum.).
- G Marcianus Venetus 616 (Agam. Eum.).
- H Heidelbergensis Palatinus 18 (Pr. Sept. Pers.).
- K Laurentianus *conventi soppressi* 11 (Pr. Sept. Pers.).
- L Laurentianus 32, 2 (Pr. Sept. Pers.).
- M Laurentianus Mediceus 32, 9; m eiusdem libri lectiones saec.
xiv et xv inlatae.
- P Parisinus 2787 (Pr. Sept. Pers.) p eiusdem libri manus recentissimae.
- Q Parisinus 2884 (Pr. Sept. Pers.).
- R Romanus Vaticanus Gr. 57 (Pr. Sept. Pers.).
- V Venetus Marcianus 467 (Pr. Sept. Pers. Agam.).
- Tr Triclinii editio, Farnesianus Neapolitanus F 31.
- Φ codicum APVHB archetypus.

Herm(annus).

Robert(elli).

Turn(ebus).

Γένος Αἰσχύλου.

1. Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἔστιν Ἀθηναῖος Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων, υἱὸς Εὐφορίωνος Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. 2. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωιδιῶν καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρεν κατὰ τε τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς 5 τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1004) „ἀλλ’ ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.“

3. συνεχρόνησεν δὲ Πινδάρῳ, γεγονῶς κατὰ τὴν μ’ ὀλυμπιάδα. 10 4. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν ὁμολογοῦσι τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. 5. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως Ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰὲ πλάσμα, ὀνοματοποιαῖς τε καὶ ἐπιθέτοις ἔτι δὲ μετα- 15 φοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἶ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ Ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἥρωικόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομποπρεπές τε 20 καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγωιδίας ἡγούμενος, ὥστε διὰ

Utor libris MV(in quo multa evanuerunt)BGQR et ex parte K. Tr Thomanam recensionem praebet, quae multa omisit. aliorum sed peiorum librorum lectiones vide in Westermanni Biographis; multa inutilia pressi, M quoad fieri potest secutus. 1 γένος VGR γένος καὶ βίος Tr βίος M, om BQ 3 Κυνεγ. MV(?) Κυναιγ. m cett., item 12. post ἀδελφός add καὶ Ἀμεινίου codd. praeter MGQ, interpolatum e v. 13 9 τραγικῶν κλῆρον GBQ, κλῆρον et R, novit Tr 10 numerum corruptum e nostro computo corrigere male ludentis est

11 ὁμολογοῦσι soli habent VB; nimirum de Marathone tantum omnino constabat, Aminiam fratrem probi auctores reiciebant 14 πεζομαχίας codd.

praeter M, qui ναυμαχίας praebet; idem habuisse videtur codex e quo pendet V, nam in eo defuit propter homoeoteleuton σὺν τῷ- πεζο(ναυ)μαχίας

19 sic Tr, κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἥρ. codd. egregie emendavit Thomas. nam sublime genus antiquis et heroicis personis unum

τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωιδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνει. 6. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῇ ἀμοιβαῖα. 7. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὔρεθῃεν, γινώμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε [γὰρ] ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

8. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπυδασθεῖς καὶ ἡσσηθεῖς νέωι ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. 9. τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπληξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῶσαι τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. 10. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώιαις τιμηθεῖς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. αἰετὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας ὡς ἑκκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφήσιν κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσων τὸ δέρμα, ἣ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεῖς δὲ ἦν „οὐράνιον σε βέλος κατακτενεῖ.“ 11. ἀποθανόντα δὲ Γελῶιοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίαις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς ἐπιγράψαντες οὕτω·

convenire existimabat Aeschylus.

1 Ἀριστοφάνει BGR e corr, incertum compendium M, -φάνους VQ inseite Νιόβῃ post Νιόβῃ repetunt vulgo, quod aures Graecae non tolerabant τρίτης ἡμέρας codd. praeter M 3 ἐν δὲ cett. ἐν τε M λουτροῖς codd. praeter M 6 πάμπολλοι M -πολα G 7 δάκρυον MVB δάκρυ R ἀπαγαγεῖν VBK γὰρ delevi; additur enim aliud in quo Aeschyli ars a recentioribus differt, et probe distinxit intellegens existimator, quid in Eumenisin patiamur, quid in Oresta Euripidis. 10 ὡς M εἰς VB πρὸς cett. τινὰ M 16 ὥστε VGR ὡς cett. 17 τότε VBKTr τε MGQR 18 αἰτναίας BRTTr 19 confusa sunt duo itinera; olim Hiero hic non legebatur, sed post Eumenidas doctas Gelam Aeschylus venit. Tr paragraphum 9 omisit. 20 γηραιὸς om VB ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα Tr e par. 13. 21 γάρ om VKR ἄγρας MGQRTr τῆς χελώνης τῆς οὐρᾶς VB om K 23 συνθλάσων codd. praeter VQ sic VGKTr τοῦ δέρματος ἐνεχθεῖσα δὲ M τὸ δέρμα τοῦ δέρματος δὲ ἐνεχθέντος BQR 24 sic MGQR χρημὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς BVKTr βέλος . . οὐδὲν ὦφ θανόντα Tr κατακτανεῖ codd praeter M fuerit οὐράνιον δὲ βέλος σε κατακτενεῖ.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας,
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνήμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωιδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν 5
 τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. 12. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἡγά-
 πησαν Αἰσχύλον, ὥς ψηφίσασθαι μετὰ <τὸν> θάνατον αὐτοῦ τὸν
 βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. 13. ἐβίω δὲ
 ἔτη ἑξή, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ὁ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ
 τὰ εἶ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ 10
 μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

14. πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγωιδίαν
 ἠϋξῆσεν τὴν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων
 κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς βωμοῖς τε καὶ τάφοις 15
 σάλπιγγιν εἰδώλοις Ἑρινύσι, τοὺς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας
 καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας μείζονσι τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας.
 15. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν
 δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον
 ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὥς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς.
 16. τὸ δ' ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' 20
 αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ὑπολαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ
 πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς
 εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωιδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς
 γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῶι χαλεπώτερον

1 Ἀθηναίων M 2 παραφόροιο M πυραφόροιο VK σέλας VBK²R
 πέλας cett. Γέλας Plutarch. vide infra 4 ἄλλος M 5 ἐν τραγωιδίαις VB
 τραγωιδίαις M τραγωιδίας QRTr, om. in extrema pagina G, K haec non habet
 6 haec perturbata, primitus quando tragoedias agebant sacra facere
 dicti erant histriones 8 χορὸν MV (hic per compendium) μυρρίνην καὶ
 χορὸν R χρυσόν GBQKT^r 9 ἑξή M ἑ καὶ γ' V ἑξή καὶ τρία B ἑξή vel inde
 corrupta cett. legit Tr ef. § 10. 10 ἀμφίβολα εἶ interpolantur cod. Monac.
 et Lips., quod si verum esset satyricorum numerus desideraretur. corruptela
 ineanabilis. § 14—16 soli habent MVB. supplementa sunt ex alia vita petita.
 § 14. 15 de inventis, respondent paragrapho 2, § 16 vero, iudicium de arte,
 respondet paragrapho 7. 12 γεν(ν)ικωτάτοις MVB corr. Blomfield 15 χειρῖ
 MVB corr. Ritter. 17 πρῶτα VB ἔπειτα δὲ καθὼς δεύτ. VB 18 τὸ δὲ
 τρίτον VB. confusa haec. dictum erat de inducto tertio histrione et de Cleandro
 et Mynnisco, qui Aeschilo dudum mortuo tragoediis eiusdem doctis vicerunt,
 novimus utrumque. Cleander enim vicit a. 387, Wilhelm Dram. Urkund. 23.
 Mynniscus nobilis est inde a fine belli Archidamii, Wilhelm 188 19 ἐφεῦ-
 ρεν VB δὲ M καὶ VB 21 ἂν Dindorf μὲν MVB ὑπολαμβάνοι VB ἐκλαμ-
 βάνοι M 23 ὅτῳ M οὕτω VB τελεωτέρας VB ὁ Σοφ. VB 24 χαλεπώ-

ἦν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωιδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰσιόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἔλθειν τελειότητα.

17. ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου
αἰετοῦ ἔξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον.

18. φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀζιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

19. τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἐστὶ διεξοδικὰ καὶ διηγηματικά καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἔξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου, Ὀμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.

τερος MV, compendio incerto B 1 φρυνίχῳ B φροιν. V φρον. M 2 προ-
σαγαγεῖν VB Αἰσχύλῳ εἰπόντα M Αἰσχύλου εἰπόντος VB correxi τοῦ Σοφ.
VB 4 § 17 additamentum a vita alienum post alia alio atramento scriptum
habent BK, hoc loco est in MV; sic BV, ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον
Αἰσχύλου K, ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ M 5 ἔθανον M ἔθανεν BVK

6 § 18 unus M habet sumptum e schol. Aristoph. Ran. 1028 cf. ad. Persas.
sequitur in M excerptum e musica historia et de scaena Prometheus dictum
quod recte cum argumento coniungunt ceteri. 8 § 19 nota primitus titulo
primae tragoediae adscripta rectius fortasse erat secludenda. post musicae
historiae excerptum est in V plane cum M consentiens, vitam excipit in BGQR
male corrupta.

Κατάλογος
τῶν Αἰσχύλου δραμάτων.

1. Ἀγαμέμνων	2. Ἀθάμας
3. Αἰγύπτιοι	4. Αἰτναῖαι γνήσιοι
5. Ἀιτναῖαι νόθοι	6. Ἀμυμώνη
7. Ἀργεῖοι	8. Ἀργῶ ἢ κωπαστής
9. Ἀταλάντη	10. Βάκχαι
11. Βασσάροι	12. Γλαῦκος πόντιος
13. Δαναῖδες	14. Δικτυουлкоί
15. Ἔπτ' ἐπὶ Θήβας	16. Εὐμενίδες
17. Ἐπίγονοι	18. Ἐλευσίνιοι
19. Ἑλιάδες	20. Ἥδωνοί
21. Ἡρακλεῖδαι	22. Θρήισσαι
23. Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί	24. Ἰφιγένεια
25. Ἰζίων	26. Ἰκέτιδες
27. Κάβειροι	28. Καλλιστώ
29. Κρήσσαι	30. Κερκύων
31. Κίρκη σατυρική	32. Κήρυκες
33. Κᾶρες ἢ Εὐρώπη	34. Λαΐος
35. Λέων	36. Λήμνιοι
37. Λυκοῦργος	38. Μέμνων
39. Μυσοί	40. Μυρμιδόνες

Catalogum habent MV, hic post Persas ante Agamemnona, sumptum e vita eius codicis e quo Agamemnonis fragmentum triadi addebat. Ven. Marc. 470, qui e V pendere videtur, omittendus est. M quaternos in quoque versu proponit titulos, nec aliter codex ad quem V redit; quem cum scriba crederet per binas columnas scriptum esse, sicut ipse scribere solet, ordinem ita turbavit ut se excipiant 1.2.5.6.9.10 69.70.3.4.7.8....

8 κωπευστής V, inde Welcker κωπευσταί vulgo probatum, sed diffido voci, si vox est, insolitae, κωμασταί nescio an ante me fuerit qui coniceret.

14 δικτυοργοί V δικτιουργοί M, verum dant qui versus adferunt grammatici

19 Ἑλιάδες V 21 Ἡρακλείδης MV 23 Θεόδωροι ἢ ἰσομισταί (ἰσομοισταί V) MV verum grammatici 31 κίρκοι σατυρικοί V 40 μυρμηδόνες M

41. Νεανίσκοι	42. Νεμέα
43. Νηρείδες	44. Νιόβη
45. Ξάντριαι	46. Οιδίπους
47. Ὅπλων κρίσις	48. Ὅστολόγοι
49. Πενθεύς	50. Περραιβίδες
51. Πρωτεύς	52. Πέρσαι
53. Πηνελόπη	54. Προπομποί
55. Προμηθεὺς δεσμώτης	56. Προμηθεὺς πυρφόρος
57. Προμηθεὺς λυόμενος	58. Πολυδέκτης
59. Σαλαμίνιοι	60. Σεμέλη ἢ ὕδροφόροι
61. Σίσυφος δραπετής	62. Σφίγξ
63. Τοξότιδες	64. Τήλεφος
65. Τροφοί	66. Ὑψιπύλη
67. Φιλοκτήτης	68. Φορκίδες
69. Φρύγιοι	70. Φρύγες ἢ Ἑκτορα λύτρα
71. Χοηφόροι	72. Ψυχοστασία
73. Ψυχαγωγοί	

45 Ξάντρι.. erasis duabus litteris M 59 Σαλαμίνιοι Hesychius 60 ὕδρο-
φόρος M 69 Dittographia proximi tituli esse creditur: quod non certum est,
Φρύγιοι chorus bene poterat appellari.

numeris fabularum (90 Suidas; 70 + x vita, cuius numeri corruptissimi sunt)
confidere non licet, nedum quaternas semper ab Aeschylo doctas esse fabulas
credamus; cf. Aetnas. coniecit Dieterich quintam columnam perisse (corrupt
ingeniosam opiationem Bannier Rh. M. 55, 479), cui non solum obstat quod
inter Αἴτνας γνησίας et νόθας titulum perisse improbable est, sed magis etiam
quod in illa columna undecim titulos ponat necesse est quorum praeterea
nullum vestigium est. Θαλαμοποιοί si revera fuit Aeschyli fabula, deest
nec fuit in ultima columna. denique nonaginta fuisse grammaticis notos
titulos ut credamus Suidae numerus efficere non potest.

VITAE SUPPLEMENTA.

Ad § 1.

20. Aristoph. Ran. 886 ΑΙΣΧ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. Schol. παρόσον Ἐλευσίνιος ἦν τῶν δῆμων ὁ Αἰσχύλος. adduntur in codicibus nescio quibus (an sola in Aldina?) commenta antiqua quidem sed inania ἢ ὅτι τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα Αἰσχύλου· ἔστι δὲ τὸ ἔπος τοῦτο Αἰσχύλου.

21. Ad familiae stemma describendum cf. Schol. Arist. Av. 281. Ran. 151. Wilhelm Urk. dram. Auff. 101. 103. Kirehner Prosop. Att. 442. 2649. 50. Εὐφορίων Ἐλευσίνιος: filii 1) Κυνέγειρος † 490. 2) Εὐφορίων, eius filius Αἰσχύλος hellenotamias fuit 440/39 IG I 240. 3) Αἰσχύλος, eius filii Εὐφορίων, et Εὐαίων cf. Suid. 4) filia, nupsit Philopithi, filius Φιλοκλῆς I tragicus, vicit Sophoclis Oedipum, superstes est 411 (Ar. Thesm. 168); eius filius Μόρσιμος tragicus, docuit ante 424 (Ar. Equ. 401; eius filius Ἀστυδάμας I, primum docuit 398 (Diodor. XIV 43), eius filii Astydamos II, nobilissimus tragicus, qui primum vicit 372 (Marm. Par.), post victoriam 340 statua publice honoratus (cf. testim. 48) et Philocles II. eiusdem familiae Astydamos III, legatus artificum IG II 551.

Ad § 2.

22. Schol. Aristoph. Pac. 748 Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις ὅστις <γ> αὐτοῖς παρέδωκα (-κε codd.) τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας. (corr. Porson). Ranas non excerpto.

Ad § 3.

23. Eustath. proll. in Pindar. 25 (Πινδάρῳ) γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβρωνος (Ἀβίωνος cod. correxi Aristot. und Ath. II 300; videtur indicari ol. 65, 3, 518/17) κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγενένηται, ὁμίλησας καὶ ἀπονάμενός τι τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας. cf. vita minor p. 4 Drachm., hinc corrigenda.

Ad § 4.

24. Pausan. I 14, 5 Ἄ. πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίσας; dein epigramma παραφράζει. Artemisium inani coniectura additum est, sicut in vita Plataeae.

25. Herodot. VI 114 Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνταῦθα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νεὸς τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πελέκει πίπτει. unde gloria Cynegiri ad omnes percrebuit.

Aminiam re vera fuisse Pallenensem testatur Herodotus VIII 84. Aeschyli fratrem fecit socordia Ephori, Diodor. XI 27, quae plures in errorem traxit.

26. Schol. Aesch. Pers. 428 i. e. in eiusdem paginae margine inferiore scriptum, excerptum olim e vita: Ἰων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρ εἶναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησι.

Ad § 6.

27. Arist. Ran. 911 πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τινὰ καθίσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωιδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί. — ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὄρμαθους ἄν μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας. ubi Scholia RV ὁ Ἀχιλλεὺς καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἢ Ἑκτορος λύτροις. in V etiam hoc est εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίν Ἀχιλλέα ἢ Ἑκτορος λύτροις — ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσι (inscite inculcata est alius grammatici improbabilis opinio). ὃς μέχρι τριῶν μερῶν (ἡμερῶν codd.) οὐδὲν φθέγγεται. male haec a Nioba traiecta. incertum num vitam excribat schol. Φ ad Prom. 436 ἢ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα, καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκείνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης καλοῦντες εἰς μάχην ἐσίγησεν. nisi forte censendus est haec finxisse.

Ad § 8.

28. Plutarch. Cim. 8 πρώτην διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι νέου καθέντος Ἀσπεφίων ὁ ἄρχων φιλονικίας οὔσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν κριτὰς μὲν οὐκ ἐκλήρωσε τοῦ ἀγῶνος, ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατηγῶν παρελθὼν (προελθ. corr. Sintenis) εἰς τὸ θέατρον ἐποιήσατο τῷ θεῷ τὰς νενομισμένας σπονδάς, οὐκ ἀφήκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὀρκώσας ἠνάγκασε καθίσαι καὶ κρίναι, δέκα ὄντας ἀπὸ φυλῆς ἓνα ἐκάστης (μιάς ἑκαστον corr. Helbig). ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε· νικήσαντος δὲ τοῦ Σοφοκλέους λέγεται τὸν Αἰσχύλον περιπαθῆ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνεγκόντα χρόνον οὐ πολὺν Ἀθήνησι διαγαγεῖν, εἴτ' οἴχεσθαι δι' ὀργὴν εἰς

Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαιπται. ultima Plutarchus e vita Aeschyli addit; illa apud Cimonis biographos reppererat.

Pausan. I, 2, 3 ἐς Συρακούσας πρὸς Ἱέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐστάλησαν.

29. Plutarch. Symp. qu. I 10 p. 628^e Γλαυκίας δ' ὁ ῥήτωρ (persona dialogi) καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου τὴν ἱστορίαν (μεθορίαν cod.) ἐλεγείαις πιστούμενος ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς. extorsit verborum collocationem hiatus fuga, vulgo Xylandri additamento εἰς τ. μ. incauti innituntur.

30. Athen. IX 402^b ὅτι Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίαι πολλαῖς κέχρηται φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν· cf. Macrobi. V 17, 9. Schol. Aristoph. Pac. 73.

31. Cicero Tusc. II 23 *Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus, sic enim accepimus*. videtur quod accepit, Aeschylum nonnulla a Siculis sumpsisse, memoria vacillante perturbasse.

Ad § 10.

32. De morte Aeschyli eadem fere tradunt inter mortes portentosas Valer. Max. IX 12 ext. 2, Sotades Stob. fl. 98, 9 Mein., et in historia animalium Plin. X 7, Aelian. VII 16.

Ad § 11.

33. Epigrammatis distichon prius Plut. de exilio 15. Anonym. ad Aristot. Eth. p. 146 Heylbut (mutilum), alterum Athen. XIV 627^d, utrumque παραφράζει Pausanias I 14, 5 vita usus. V. 2 τότε σῆμα κεῦθαι ἀποφθίμενον Anon. quod probavit Kaibel Gött. gel. Anz. 1892, 100, spuriumque dixit distichon prius. sed quod σῆμα et ἀποφθίνεσθαι Atticorum monumentorum usui convenit, nihil probat nisi carmen ab hoc usu non abhorre. genetivus Γέλας autem requirit μνῆμα: monumentum potest dici Gelae urbis, non vero signum, sepulcrum. sed Gelae positum monumentum Gelam non nominaret. carmen igitur tumulto non erat inscriptum, sed memoriam viri fortissimi procul a patria mortui celebrat eximie, existimo non quidem ab Aeschylo, sed ex ingenio Aeschyli conditum, quinto saeculo.

Ad § 12.

34. Aeschyli tragoedias post mortem denuo doctas esse tradunt etiam Quintil. X 1, 66. Schol. Aristoph. Ach. 10, Ran. 868. Philostr. vit. Apollon. VI 11.

Ad § 13.

35. Catalogi victorum in theatro propositi fg. a (Wilhelm Urk. 101)

[Αἰ]σχύλ[ος -]

[Εὐ]έτης I

[Πο]λυφράσμ[ων -]

[Νόθ]ιππος I

5 [Σοφ]οκλῆς ΔΓΙΙΙ

[. . .]τος ΙΙ[- ?]

[Ἀριστ]ίας[-]

suppl. Wilhelm. Aeschylus primum vicit 484, Polyphrasmon e certo Lipsii supplemento vicit ἐπὶ Χάρητος 471 secundum Fastos Dionysiacos p. 18 Wilhelm. quae si prima eius victoria erat, Nothippus 470 aut 469 vicit; 468 Sophocles, cf. ad argumenta Pers. Agam.

Ad § 14—16.

36. Inventa Aeschyli enarrant et de eius virtute iudicant:

Pollux IV 110 τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου, πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντος συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν.

Vita Sophoclis αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ ἰβ' ἰέ. idem Suidas.

Schol. Aristoph. Equ. 589 ὁ δὲ τραγικὸς (χορὸς) ἰέ' ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.

Vitruvius VII praef. 11 *primum Agatharchus Athenis Aeschylo docenti tragoediam scenam pinxit et de ea commentarium reliquit.*

37. Aristoteles poet. 4 τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Α. ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς.

Themist. XXVI p. 316^a Aristotele laudato τὸ μὲν πρῶτον ὁ χορὸς εἰσιῶν ἦιδεν εἰς τοὺς θεοὺς, Θέσπις δὲ πρόλογόν τε καὶ ῥῆσιν ἐξεῦρεν, Αἰσχύλος δὲ [τρίτον del. Jahn, fuisse γ' vidit Dindorf] ὑποκριτὰς καὶ ὀκρίβαντας, τὰ δὲ πλείω τούτων Σοφοκλέους ἀπελαύσαμεν καὶ Εὐριπίδου. cf. Diogen. Laert. III 56. excerptum incerti grammatici Cramer An. Par. I 19, Philostrat. vit. Soph. I θ', vit. Apoll. VI 11, Horat. art. 278. Sophocli tertium histrionem tribuunt vita, Suid. al.

38. Epit. Athen. I 21^d Α. οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δαιδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων οὖν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον ἀλλὰ καὶ

αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγωιδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστάν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος(?) τὰ δράματα· Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα „τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ’ ἐποίουν“ (II 1177 Mein.) καὶ ἅλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν

ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ’ ἤλθον τεθνεῶτα
πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

καὶ Τέλεσις [ἢ Τελέστης add. scriba e proximis] ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνύς (Meineke δεικνυούσας codd.) post pauca Ἀριστοκλῆς οὖν φησιν ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστής οὕτως ἦν τεχνίτης ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι’ ὀρχήσεως. cf. Athen. XIV 630 (idem Hesych.) καὶ Τελεσιᾶς δ’ ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη. στρατιωτικὴ δ’ ἐστὶν αὕτη ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοῦνομα, μεθ’ ὅπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ὀρχησαμένου ἐκείνου, ὥς φησιν Ἰππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας. Pollux IV 99 ἐνόπλιοι ὀρχήσεις πυρρίχη τε καὶ τελεσιᾶς, ἐπώνυμοι δύο Κρητῶν ὀρχηστῶν Πυρρίχου τε καὶ Τελεσίου. Ergo τελεσιᾶς species saltationis armatae, denominata ab inventore Τέλεσις, quem Aeschyli coryphaeum fuisse Chamaeleo tradidit, addito opinor fabulae nomine. ex eo pendet Aristocles, sed nomen legit corruptum; τελεσιᾶδα ignorabat. ignorabant Chamaeleontem ceteri qui de hac agebant.

39. Quintilian. X I, 66 *tragoedias primus in lucem A. protulit, sublimis et gravis et grandilocus saepe ad vitium, sed rudis in plerisque et incompositus. propter quod correctas eius fabulas in certamen deferri posterioribus poetis Athenienses permiserunt, suntque eo modo multi coronati.*

Dionys. Halic. de imitat. epit. 2 A. ὑψηλός τε καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐχόμενος καὶ ἡθῶν καὶ παθῶν τὸ πρέπον εἰδὼς καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ κυρίαὶ λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος. πολλαχοῦ δὲ καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητὴς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς. cf. Dionys. de comp. verb. 22 A. αὐστηρὰς ἁρμονίας Ζηλωτῆς de Demosth. 39.

40. Dioscurides A. P. VII 410 et 411. *utrumque epigramma picturam spectat, nempe supra versus additam, qua antiqua Icarium comissatio exhibebatur.*

410.

Θέσπις ὅδε, τραγικὴν ὅς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
 κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
 Βάκχος ὅτε τριέτη κατάγοι χορόν, ὦι τράγος ἄθλον
 χῦπτικός ἦν σύκων ἄρσιχος ἄθλον ἔτι.
 5 οἱ δὲ μεταπλάσσουσι νέοι τόδε· μυρίος αἰῶν
 πολλὰ προσευρήσει χᾶτερα· τὰμὰ δ' ἑμά.

411.

Θέσπιδος εὔρεμα τοῦτο· τὰ δ' ἀγροῖωτιν ἀν' ὕλαν
 παίγνια καὶ κώμους τούσδε τελειότερους
 Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράζας
 γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
 5 καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν· ὦ στόμα πάντη
 δεξιόν, ἀρχαίων ἥσθ' αἱ τις ἡμιθέων·

410 1 ἀνέπλασε corr. Salmas. 3 τριέτη scripsi, τριθύν superaddito τ ἄθλων
 corr. apogr. 4 ἄθλος corr. Heinsius 411 1 τόδ' corr. apogr. 3 ομησ μια
 ευ τα recte legit Salmas. 5 πάντων correxi.

MANTISSA TESTIMONIORUM DE VITA ET ARTE AESCHYLI.

41. Suidas ex Hesychii epitoma Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυνεγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῷ, ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα (Εὐβίωνα, Βίωνα γν. II.). ἡγωνίζετο δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ο' (sic s. v. Πρατίνας, θ' hoc loco codd.) ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὦν κέ'. οὗτος πρῶτος εὔρε προσωπεῖα δεινά, [καὶ add. dett.] χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι (κεχρ. codd. corr. Bernhardt). ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγωιδίας ἐνενήκοντα, νίκας δὲ εἶλεν κη'. φυγῶν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη' (ξή Hermann) γενόμενος.

42. Pausan. I 21, 2 (e vita sumptum) ἔφη δὲ Α. μειράκιον ὦν καθεύδειν ἐν ἀγρῷ φυλάσσων σταφυλὰς, καὶ οἱ Διόνυσον ἐπιστάντα κελευσάι τραγωιδίαν ποιεῖν· ὥς δὲ ἦν ἡμέρα (πείθεσθαι γὰρ ἐθέλειν) ῥᾷστα ἤδη πειρώμενος ποιεῖν.

43. Athen. X 428^f disputationi qua docetur Aeschylum in Cabiris ebrios induxisse ante Epicharmum et Cratetem inserta haec α δ' αὐτὸς ὁ τραγωιδιοποιὸς ἐποίει ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν

ἔγραφε τὰς τραγωιδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. posuerat eadem Athenaeus I 22^a.

[Lucian.] Demosthen. encom. 15 τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που τὰς τραγωιδίας ἐν οἴνῳ γράφειν ἔξορμῶντα καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν.

eadem fere Plutarchus Moral. 6272^a. 715^e (cf. ad Septem argum.) et apud Stobaeum flor. 18, 32.

44. Aristoteles Eth. Nic. Γ 2 p. 1111^a ὁ πράττει ἀγνοήσειεν ἄν τις, οἷον . . φασίν . . ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά.

Clemens Strom. II 60, 3 ἡγνόησεν τὸ πρᾶγμα δὲ πράσσει, ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἔξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεῖς οὕτως (i. e. ὡς ἀγνοῶν) ἀφείθη, ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ μεμυημένον.

Anonymus in Ethic. Arist. p. 145 Heylbut δοκεῖ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ Ἰφιγενείᾳ καὶ Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δήμητρος λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἄπτεσθαι· λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν, καὶ Ἀρειοπαγιδῶν αὐτὸν παραιτησάμενων ὡς ὀφείλοντα κριθῆναι πρῶτον, ἐδόκει ὑπαχθῆναι εἰς δικαστήριον, καὶ ἀποφυγεῖν αὐτὸν τῶν δικαστῶν ἀφέντων μάλιστα διὰ τὰ πραχθέντα αὐτῷ ἐν <τῇ ἐπὶ (l. ἐν) suppl. Ald.> Μαραθῶνι μάχῃ· ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυνέγειρος ἀπεκόπη τὰς χεῖρας. αὐτὸς δὲ πολλὰ τρωθεὶς φοράδην ἀνενέχθη, subiungitur epigramma.

eadem corruptius Aelian V. H. V 19. Αἰσχύλος ἐπὶ ταῖς Εὐμένισι κρινόμενος inter lemmata declamationum Apsines IX 478 W.

fama igitur erat Aristotelis aetate, Aeschylum cum in tragoedia quadam, cuius nomen non ferebatur, mysteria evolgasse visus esset, in contione post Liberalia ἐν Διονύσου haberi solita a populo irato detrusum esse ad aram dei; intercedentibus autem Areopagitis causa, sicut erat legitimum, ad iudices delata absolutum eum esse, cum probasset, se omnino non esse initiatum, inscium igitur exhibuisse quae similia viderentur mysteriis. rem novit Heraclides, sed causam absolutionis aliam prodidit. tragoediam frustra quaerebant grammatici.

45. Plutarch. de prof. in virt. 79^d Αἰσχύλος Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος θατέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγεν νύξας

Ἰωνα τὸν Χίον ὁράις, ἔφη, οἷόν ἐστιν ἡ ἄσκησις· ὁ πεπληγὼς σιωπᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν. eadem de audiend. poet. 29f., ubi cum πληγείς sit, πεπληγὼς passivè accipiendum esse intellegimus.

46. Porphyrius de abstin. 2, 18 e Theophrasto, ut videtur. τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶ τῶν Δελφῶν (ἀδελφῶν corr. Faber) ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα εἰπεῖν ὅτι βέλτιστα Τυννίχῳ πεποιήται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου ταῦτὸν πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασι τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γὰρ καίπερ ἁπλῶς πεποιημένα θεία νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα θαυμάζεσθαι μὲν, θείου (θεοῦ codd. correxi) δὲ δόξαν ἥττον ἔχειν· καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν „ὥς κε πόλις ῥέζησι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος“ ultima Porphyrius ad Aeschylum transtulisse videtur, cum Theophrastus huic sententiae simile dixisset Aeschyli iudicium.

47. Athen. VIII 347° τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὐτοῦ τραγωιδίας τεμάχῃ εἶναι ἔλεγε τῶν Ὀμήρου μεγάλων δείπων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὥς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἵρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωιδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν. ipse inseruit Athenaeus, puta, e vita.

48. Pausan. I 21, 2 τὴν δὲ εἰκόνα τὴν Αἰσχύλου (in theatro Atheniensi) πολλῶι τε ὕστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ Μαραθῶνι. unde colligunt ibi pictum fuisse Aeschylum, quod ut Pausanias voluerit, inanis est ariolatio, neque enim nomina adscripserant pictores.

[Plutarch.] vita Lycurgi 841° *legem ab eo latam esse* χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου. contra dixit de minoribus nati Philinus Harpocrat. θεωρικά. Φιλῖνος ἐν τῇ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας. horum statuas ante Aeschylum commemorat Pausanias, sed fortasse tantum quia de hac habebat quae narraret.

Diogen. Laert. II 43 ex Heraclida Pontico Ἀστυδάμαντα πρῶτον τῶν (vulgo, τὸν codd.) περὶ Αἰσχύλου ἐτίμησαν εἰκόνι χρυσῇ; primum e familia Aeschyli. statua posita post victoriam ab Astydamante anno 340 relata aequalium cum Atheniensium tum Pontici Heraclidae invidiam laccessivit, cf. Wilhelm Urk. dram. Auff. 28. Aeschyli statuae cuidam nomen subscriptum erat aetate Romana, *Athen. Mitt.* XXVII 294, fortasse in theatro, unde ne id quidem colligitur, statuam ea aetate factam esse.

49. Chronographorum notae.

Marmor Parium IG XII 5, 444 ep. 43 ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητής
 το πρῶτος, ὃς ἐδίδαξεν --- ἐτέθη ὁ [τ]ράγος [ἄθλον] ἔτη
 ΗΗΠ[ΔΔ.] ἄρχοντος Ἀθ[ήνησι...]ναίου τοῦ προτέρου. supple-
 menta incertissima (ὑπεκρίνατο in priore lacuna Br. Keil, quod spatio
 confutatur, in altera Boeckh probabiliter δρᾶμα ἐν ἄστει καί). Sed
 plura etiam incertae fidei sunt.

Hieronymus ad ol. 60 aut 61 (dissident codd.), Armenius ad
 60, 1 (540 a. Chr.) *Simonides lyricus et Phocylides clari habentur
 et Xenophanes physicus (et Thespis) tragoediarum scriptor.* supplevi
 quod conspirantibus testibus Eusebii librarius omisisse putandus est.

Suidas Θέσπις. ἐδίδαξε ἐπὶ τῆς α' καὶ ε' ὀλυμπιάδος. hinc pro-
 babiliter efficitur Thespin docuisse olymp. 61, 1 vel 2 vel 3,
 nam 4 a Theride archonte occupatus est (536—34). cf. Jacoby
 Marm. Par. p. 172.

Marmor Par. ep. 48 ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο ἄρχ.
 Φαινιππίδου -- ἥ ἐν μάχῃ συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητής ἐτῶν
 ὦν 35 (490/89).

Marmor Par. ep. 50 Αἰσχύλος ὁ ποιητής τραγωιδίαι πρῶτον ἐνί-
 κησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής ἐγένετο -- ἄρχ. Φιλοκράτους (485/4).

ep. 56 ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνῶν ἐνίκησε
 τραγωιδίαι ἐτῶν ὦν 28. ἄρχ. Ἀψηφίωνος (469/68).

ep. 59 Αἰσχύλος ὁ ποιητής βιώσας ἔτη 69 ἐτελεύτησεν ἐν [Γέλ]αι
 τῆς Σικελίας. ἄρχ. Καλλέου (456/5).

Schol. Arist. Ach. 10 ἐτελεύτησαν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον.

Eusebii canon. Hieronymum pono, ubi Syncellus Graeca non
 suppeditat.

Olymp. 71, 1 (496) Αἰσχύλος τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen.
 70, 4).

74, 2 (483) Χοιρίλος καὶ Φρύνιχος ἐγνωρίζοντο (Armen.
 idem).

75, 4 (477) Αἰσχύλος τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen.
 76, 2).

77, 2 (471) Σοφοκλῆς τραγωιδιοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο
 (Armen. idem).

5 77, 4 (469) *Sophocles et Euripides clari habentur* (Armen.
 78, 1).

84, 2 (443) Εὐριπίδης τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen.
 idem).

85, 4 (438) *Aristophanes clarus habetur et Sophocles poeta tragicus. (Armen idem).*

93, 1 (408) *Euripides apud Archelaum et Sophocles Athenis moritur. (Armen. 93, 3).*

ex his notis prima ad primam Aeschyli victoriam (70, 1), tertia ad Persica (75, 1) quinta et sexta ad Apsephionis annum (469/68 ol. 77. 4), sexta ad primam Euripidis victoriam (sub Diphilo 442/1), septima ad Sophoclis praeturam (440/39), ultima ad Calliae annum (406/5) spectat.

50. Tragicorum antiquissimorum vitae e Suida.

Suid. Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς τραγικός· ἑκκαίδεκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωιδιοποιοῦ Ἐπιγένοῦς τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος, ὡς δέ τινες, δεύτερος (δύτερον eodd. corr. Kuster.) μετὰ Ἐπιγένην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώιδησεν, εἴτα ἀνδράχην ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν, ἐν μόνῃ ὁθόνῃ κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς α' καὶ ε' Ὀλυμπιάδος· μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἱίθεοι, Πενθεύς.

Paroemiographus Coislinianus (in Zenobio Gotting. ad 5, 40) οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον ... τῆς ποιήσεως τὸ πρῶτον ἐκ διθυράμβων τὴν καταρχὴν εἰληφυΐας καὶ τὰ πρὸς τὸν Διόνυσον ἀνήκοντα πραγματευομένης Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος οὐχ οὕτω ποιήσας ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον. eadem deterius Phot. Suid. s. v. qui pergunt βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἡγωνίζοντο ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγωιδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες. ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Zenob. s. v. eadem deterius prodit, sed addit διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σατύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προεισάγειν (usu saec. IV), ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. Plutarch. Symp. qu. I 1, 5 de eodem proverbio Φρυγίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγωιδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων ἐλέχθη.

Herma acephalus inventus ad Aquas Albulas *Notiz. degli scavi* 1902, 111 Θέσπις Θέμωνος Ἀθηναῖος.

Suid. Πρατίνας Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου Φλιάσιος ποιητῆς τραγωιδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς

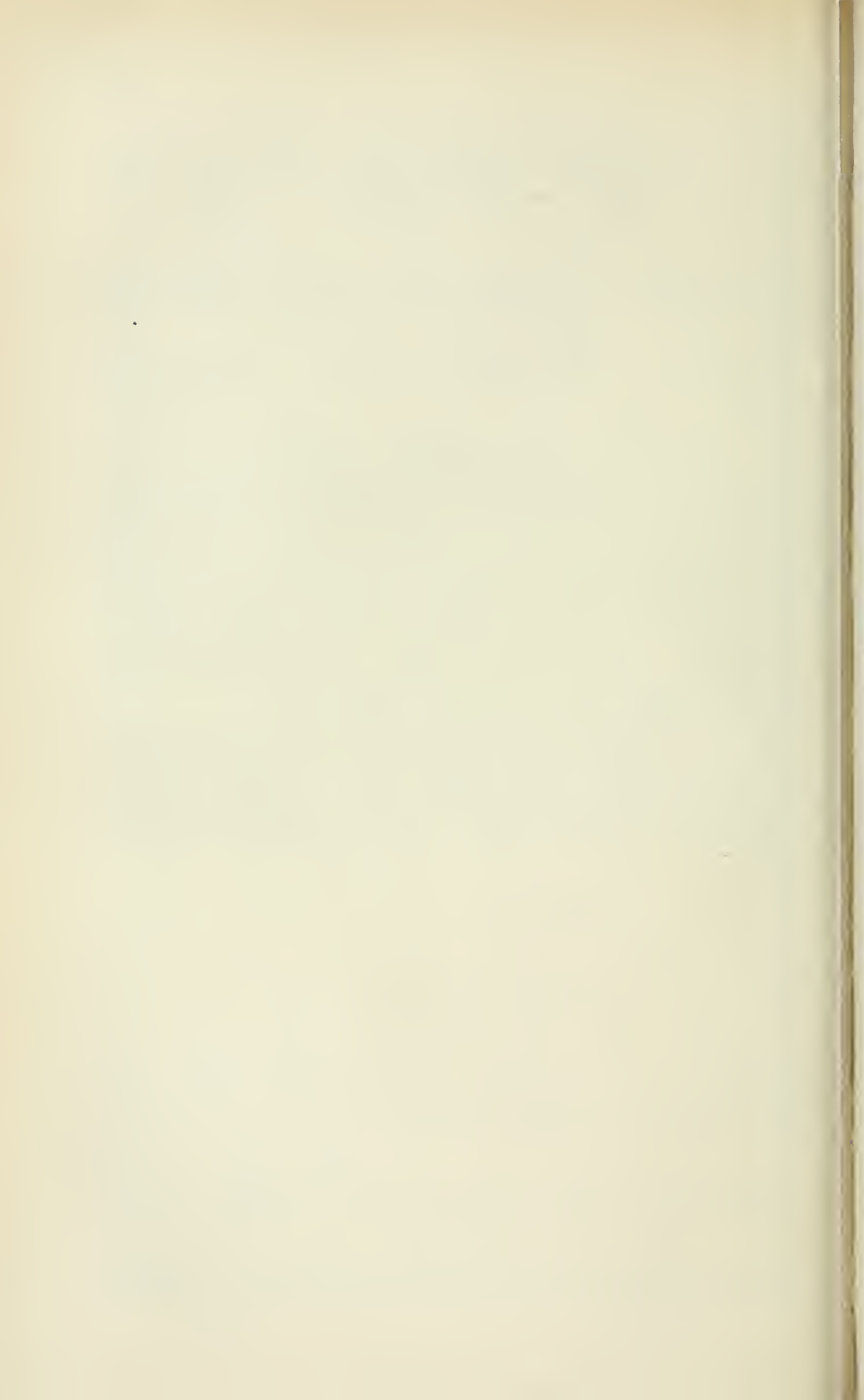
ἐβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταὶ πεσεῖν καὶ ἐκ τούτου θέατρον οἰκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικά λβ' (λ Voss.), ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

Suid. Χοιρίλος Ἀθηναῖος τραγικός. ζδ' ὀλυμπιάδι καθείς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ἐξήκοντα καὶ ρ'(?), ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατὰ τινες τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησεν. (non intellegitur; σκευῇ Klüster).

Suid. Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους, Ἀθηναῖος τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος· ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ζζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο· καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράσμονα (sic V -φραδμ. cett.). τραγωιδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα(?) αὗται Πλευρώνιαι (sic Pausan. X 31, 4, Tzetzes ad Lyc. 433 Πλευρωνία codd.) Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκηστis, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναίδες. (desunt reliqua). Anonym. π. κωμωιδίας II 9 Φρύνιχος (Πολυ)φράσμονος ἔθανεν ἐν Σικελίαι.

Suid. Εὐριπίδης Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου, ἐδίδαξε δράματα ιβ', εἶλε δὲ νίκας β'.

Schol. in Hermogenem ed. Rabe Rh. M. 63, 150 τῆς τραγωιδίας πρῶτον δρᾶμα Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος εἰσήγαγεν, ὥσπερ Σόλων ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις ἐλιγείαις ἐδίδαξε, Χάρων (Δράκων cod.) δὲ ὁ Λαμψακηνὸς δρᾶμά φησι πρῶτον Ἀθήνησι διδαχθῆναι ποιήσαντος Θέσπιδος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Ὑπόθεσις.

Προμηθέως ἐν Σκυθίαι δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέζεται τὸν Ἑπαφον. Ἑρμῆς τε παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Δίῃ, καὶ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανῆς γίνεται ὁ Προμηθεύς. 5

κεῖται ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίαι [ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος]. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

ἰστέον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἐστὶ συμβαλεῖν.

ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγωιδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ 1
τινες ἤδη τῶν τραγωιδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν καὶ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· Κράτος καὶ Βία, Ἥφαιστος, 20
Προμηθεύς, χορὸς Ὠκεανίδων, Ὠκεανός, Ἰὼ Ἰνάχου, Ἑρμῆς, Γῆ, Ἡρακλῆς.

Argumentum novī e MVBKGR; Q legi nequit; Tr alia recentia habet. omitto quisquillas.

2 ὅτι κατ' Αἴγ. K καὶ κατ' Αἴγ. VB κατ' Αἴγ. MR, post γενομένη habent ὅτι MVB, post 5 add K προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεύς, ὅτι ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείου υἱοῦ. qui hoc addidit concisum esse argumentum perspexit 6 κεῖται δὲ VK ἐν Κόλχοις codd (om R; corr. Brunck 8 ἐπὶ-ὄρος om R; antiquam interpolationem arguit male Graecus praepositionis usus; extabat vero, cum corrigebatur nota infra scripta. quam M cum vita, cui etiam in V adhaeret, in calce codicis habet, repetivit autem M² in prima tragoediae pagina. KG habent post argumentum 11 ὡς M ὅτι VKG οὐ om K φασὶ VKG 12 μέρεσι KG 13 ἔξεστι K 14—19 habet M post alia in calce vitae, V post Promethei argumentum e parte laesa aut evanida, fuerunt autem omnia eadem quae in M 16 διὰ μόνων Robort. δαιμόνων MV 21 ὠκεαν. γυναικῶν νυμφῶν VB. Γῆ Ἡρακλῆς ante Ἰὼ VB. om KR Ἰνάχου om V.

ΚΡΑΤΟΣ

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουργὸν ἤκομεν πέδον,
 Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
 Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλιν ἐπιστολάς
 ἄς σοι πατὴρ ἐφείτο, τόνδε πρὸς πέτραις
 ὑψηλοκρήμυις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
 ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
 τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
 θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν· τοιᾶσδέ τοι
 ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
 ὥς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
 στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

5

10

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶιν μὲν ἐντολή Διός
 ἔχει τέλος δὴ, κούδὲν ἐμποδῶν ἔτι·

Actio: scaena exhibet montium praerupta; in media convalle quadam rupes eminet cuius cacumen ex arca surgit iam longe supra orchestram elata. quam in aream e montium recessu procedunt Vis et Robur ingens Promethei corpus ferentes, quod deinde ad rupem ita erigunt, ut catenis a Vulcano alligari possit. qui instrumentis suis instructus daemones illos secutus progreditur.

Testim.: 1 Schol. Aristoph. Ran. 814: Αἰσχύλος πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες, οἷά ἐστι κακεῖνα ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως, χθονός — πέδαις 1—6 καὶ πάλιν, ἀδαμαντ. — ἐρρωμένως 64. 65 (R desinit in ἄβατον v. 2). Schol. BV Hom. Ξ 78 καὶ Αἰσ. ἄβροτον εἰς ἐρημίαν, ἐν ἣι φῶς οὐ γίνεται.

2 Steph. Byz. Σκύθαι . . . καὶ Σκύθης ὄμιλος (Pr. 417) καὶ Σκύθην ἐς οἶμον, 2) καὶ Σκύθης [ό] σίδηρος (Sept. 817). Hesych. ἄβροτον ἀπάνθρωπον (cf. 20). 3 Hesych. ἐπιστολαί, ἐντολαί ἐπιταγαί, Αἰσ. Προμ. 5 Suid. λεωργός Αἰσ. πέτραις — ὀχμάσαι, περὶ Προμηθέως etc. cf. Schol. Φ in M truncata, Hesych. Et. M. s. v.

2 οἶμον MPTr ex usu antiquo οἶμον cett. cf. 394 ἄβροτον Schol. Hom., Schol. Arist. Ven. (ἄδροπον), ἄβατον codd. schol. Arist. Rav., ἄβατόν τ' M

3 ἐπιστολάς BKTr 6 sic schol. Arist. ἀδαμαντίναις (-νοῖς, -νης) πέδησιν (-αῖσιν) ἐν (om. P⁴V¹FKTr) ἀρρήκτοις πέδαις codd. ἀρρ. λέγω Tr 12 σφῶι BR 13 ἐμποδῶν ἐστὶ Pγρ ἐμπ. μάτην K.

- ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεόν
 δῆσαι βίαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ· 15
 πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν·
 εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύν.
 τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰδυμήτα παῖ,
 ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν 20
 προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
 ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
 ὄψῃ, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί
 χροιάς ἀμείψῃς ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι 25
 ἢ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
 πάχνην θ' ἐώϊαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
 αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
 τρύσει σ'· ὁ λωφῆσων γὰρ οὐ πέφυκε πῶ.
 τοιαυτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον 30
 βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
 ἀνθ' ὧν ἀτερπὴ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
 ὀρθοστάδην, ἄπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὀδυρμούς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ. 35
- ΚΡ. εἶέν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
 ΗΦ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὁμιλία.
- ΚΡ. σύμφημ' ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἶόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
 ΗΦ. αἰεὶ τι δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
 ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δέ

Testim.: 22 Hesych. σταθευτός· πεφλογισμένος ἡρέμα. 32 Et. Paris.
 Cram. An. Par. IV 14 ὀρθοστάδην παρ' Αἰσ. ἐν Πρ.

15 πρὸς *supra* τῇ M, τῇ *supra* πρὸς B 17 ἐξωριάζειν: corr. Porson ex
 Hesych. et Phot. εὐωριάζειν (ὀλιγωρεῖν) 19 ἄκοντ' ἄκων σε PB 20 προσ-
 παταλ. P (corr. P γρ) VBLFQ (-παταλ.) τόπῳ M 21 βροτῶν MPγρKRFγρTr
 θεῶν PVBFL utrumque Q 22 ὄψει 26 αἰεὶ PV 27 που PγρB

28 ἐπηύρω M ἀπηύρω cett. corr. Elmsley 30 δίκης πέρα Tr 33 δ'
 om. V 39 συγγ. τε Pγρ τι Tr¹ 41 post πῶς interpungunt codd., ante
 πῶς K, utrobique P 42 τι (vel τοι) PV(hi et in schol.)B(i. e. Φ)RFL, τε M γε
 QKTr contra Aeschylum usum.

τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

HΦ. ὦ πολλά μισηθεῖσα χειρωναξία. 45

KP. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῶι λόγῳ
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

HΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὥφελεν λαχεῖν.

KP. ἅπαντ' ἐπαχθῇ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·
ἐλεύθερος γὰρ οὐτις ἐστὶ πλὴν Διός. 50

HΦ. ἔγνωκα τοῖσδε, κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

KP. οὐκουν ἐπέιξι δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μὴ σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;

HΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέκεσθαι πάρα.

KP. βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαισθήρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις. 55

HΦ. περαίνεται δὴ κοῦ ματαὶ τοῦργον τόδε.

KP. ἄρασσε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κάξ ἀμηχάνων πόρον.

HΦ. ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60

KP. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστῆς ὦν Διὸς νωθέστερος.

HΦ. ἦν· τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

KP. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδῃ γνάθον
στέρνων διαμπᾶξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. 65

HΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ σὼν ὑπερστένω πόνων.

KP. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτε.

Testim.: 44 Stob. Fl. IV 16, 1 (58, 6) Aisc. Πρ. δεσμ. Clemens Str. V 5, 1
Aisc. 45 Phrynichus Bekk. An. 72 χειρωναξία· πολὺ μὲν τὸ χειρῶναξ, τὸ
δ' ἔργον οὐχ οὕτως, καὶν Αἰσχύλος δόκιμον ποιῇ τὴν φωνήν. 59 schol.
deter. Aristoph. Equ. 759 ταῦτα παρὰ τὰ ἐν Πρ. Aisc., δεινός — πόρους
60 adfert Orus, Cramer An. Par. IV 262 (cf. Reitzenstein Gesch. der gr.
Etyim. 340) Aisc. ἄραρεν — δυσεκχύτως 64 65 cf. ad 1.

Actio: 53 Daemones Prometheus manibus passis tenent saxo admotum;
Vulcanus brachia trabalibus clavis et catenis saxo adfigit. 64 Vulcanus
ingenti clavo pectus Promethei transfigit.

49 ἐπράχθη: corr. Stanley 51 codd. alii ante (Tr) alii post τοῖσδε inter-
pungunt, M neutro loco 53 ἐλινύοντα MR, ἐλιν. cett. cf. 528 54 ψάλια
MBLFP corr. et in lemmate scholii, ψάλλια cett. non debebat e pessimo cod.
Gnelferbytanō ψέλια scribi, praesertim cum Σ κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἱππων
formam traditam testaretur 55 λαβών: corr. Stanley. 58 μάλλα Q μάλα KR

59 πόρους schol. Ar. ex Aristophane, qui ab Aeschylō non pendet. inu-
tilia etiam quae praeterea huc referebantur, cf. Hermann 63 ἦν scripsi,
πλήν codd. 66 ὑποστένω M¹ 67 δ' οὖν F²Q²R τ' om F.

- ΗΦ. ὀράϊς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
 ΚΡ. ὀρώ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαζίων. 70
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλε.
 ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
 ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω κάπιθούζω γε πρὸς.
 χῶρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίαι.
 ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῶι πόνωι. 75
 ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
 ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
 ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
 ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
 ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ᾧπλησέ μοι. 80
 ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κῶλοισιν ἀμφίβληστρον ἔχει.
 ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
 συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
 οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
 ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα 85
 καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
 ὅττωι τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ᾧ δῖος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ
 ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
 ἀνήριθμον γέλασμα παμμήτορ τε γῆ,
 καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ· 90
 ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
 δέρχθηθ' οἷαις αἰκείαισιν

Actio: 76 crura compedibus vincit. 81 Vulcanus exit 87 Daemones exeunt; diu silet Prometheus.

Testim.: 86 perperam huc refertur Schol. Pind. Pyth. 5, 36¹, ubi nomen fabulae Sophocleae corruptum est nec agitur omnino de Promethei rebus (καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Προμηθεὶ „τοῦ προμηθέως“ θέλων λέγειν τῆς φρονήσεως „ἀντέχεσθαι καὶ μὴ τῆς μεταμελείας (filiae scil. Epimethei)“ 90 Phot. Berol. ἀνήριθμον· ἀναρίθμητον Αἰσ. Πρ.

70 τῶνδε M¹ 71 πλευράς Tr 72 δρᾶν τάδ' F 73 δέ P¹B σε K
 74 κρίκωσον LF¹QR 75 ἐν μ. LQγρ χρόνῳ L 77 σε M γε σε B
 γε in cett. ἐπιτιμητής, δοκιμαστής, ex usu publico Atheniensium IG II 573
 et Deliorum, quo solus habet Antipho 5, 32, nam apud Soph. et Eur. iam de-
 flexum est ad verbi ἐπιτιμᾶν vulgarem vituperandi notionem 78 γαρύεται
 KFQ² 80 θρασύτητα PγρKR 87 τύχης LF(verum Fγρ/QγρR 88 δῖος
 PγρQKTr διός cett. (LF e sil.) βευσμάτων Pγρ 90 παμμήτωρ M 93 ἀνίαισι
 PγρVFγρ αἰκίαισι cett. (Tr periit).

διακναιόμενος τὸν μυριετῇ

χρόνον ἀθλεύσω.

95

τοιόνδ' ὁ νέος ταῖς μακάρων

ἔξηυρ' ἐπ' ἔμοι δεσμὸν αἰκῇ.

φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον

πῆμα στενάχω· πῆι ποτε μόχθων

χρῆ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

100

καίτοι τί φημί; πάντα προὔξεπίσταμαι

σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον

πῆμ' οὐδὲν ἦξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ

αἶσαν φέρειν ὡς ῥαῖστα, γινώσκονθ' ὅτι

τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.

105

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας

οἶόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα

πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·

ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρός

πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης

110

πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.

τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνων

ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλεύομαι.

ᾱ ᾱ ῥα ῥα.

τίς ἀχώ, τίς ὁδὸν προσέπτα μ' ἀφεγγής;

115

θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;

τερμόνιον ἵκετ' ἐπὶ πάγον πόνων ἐμῶν

Testim.: 109 Hesych. ναρθηκοπλ.—πηγὴν cum longo scholio. Schol. Hom. ε 490 ad σπέρμα πυρός, Αἰσχ. ἐν Προμ. δεσμ. ναρθηκ.—κλοπαίαν.

95 ἀθλεύσω MVTr ἀεθλεύσω cett. 97 ἔξευρ' codd. talia non amplius notatur 98 φεῦ φεῦ MPγρF²QγρLTr αἶ αἶ PV(i. e. Φ)KQFR, utrumque B 99 πῆ Tr, ποί Tr² codd. (ποι et ποί M) 100 τέρμα PγρKQR τέρμα χρῆ Tr 102 τορῶς L 107 θνητοῖσι F 108 ἐνέζευγμαι MB, ἐπέζ. PVQ, Tr praeter spiritum lenem periit, ὑπέζ. FLKR 110 παγὴν Pγρ κλοπῆας Qγρ (Schol. K δέον εἰπεῖν κλοπαῖας κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγὴν) 111 πέφυκεν γρ πέφηνε Q 112 τοιάσδε codd. Schol. K τοιῶνδε ἀμαρτημάτων ποινὰς ᾄδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποινὰς τὴν σύνταξιν ἀπέδωκε. quibus Herm. non debbat adstipulare, cf. 8.620. hinc τοιῶνδε coni. Stanley, et in libros proletarios fortasse receptum τίνων correxi. 113 πασσαλεύόμενος (deleto priore accentu) M, -εὔμενος Qγρ, -εὔμενος KTr, -εὔόμενος Fγρ, πασσαλευτός cett., πεπασσαλευμένος Robert., πασσαλευτός ὡν Turn., correxi; praesens tempus post θηρῶμαι unice convenit 114 paragraphus praefixa M 115 προσέπτατο PγρF 116 θεόσυτος codd. 117 ἵκετο (ἵκε τὸν R²) τερμόνιον codd. traieci ἡμῶν M.

θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὁράτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
 τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
 τὴν Διὸς αὐλήν εἰσοιχνεύσιν
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
 πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς 125
 πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει;
 πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆις· φιλία
 γὰρ ἴδε τάξεις πτερύγων
 θοαῖς ἀμίλλαις προσέβα 130
 τόνδε πάγον, πατρώιας
 μόγης παρειποῦσα φρένας·
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι.
 κτύπου γὰρ ἄχῳ Χάλυβος
 διήιξεν ἄντρων μυχόν, ἐκ
 δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳι πτερωτῶι. — 135
 ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳι ρέυματι παιῖδες

Testim.: 124 Hesych. κινάθισμα· κίνημα πλήθους, παραγώγως· ἔξ οὗ πλήθος παραγίνεται (l. παραγινόμενον) ὑπακούεται.

Actio: 127 Per machinas protruditur in scaenam currus alatus, cui Oceanidum chorus insidet.

Numeri: 128—36 = 144—152 periodus choriambica (8. 2.) decasyllabus Alcaicus, periodus choriambica (7.), decasyllabus Alcaicus ab initio syllaba auctus.

119 θεῶν K (sed θεόν in scholio) utrumque PBF 122 εἰσινεῦσι F, εἰσιν ceteris absumptis Tr 123 διὰ τιμίαν, γρ διὰ τὴν μίαν B τῶν βροτῶν PVQ τῶν supra βρ. explicandi gratia ut solent hi codd. B 124 αἰ αἰ P' γρ. κινώθισμα P¹ 128 φοβηθείς Tr 130 προσέβη et -βαν F -βη K 134 μυχών F ἐν δ' ἐπέληξε P' γρ. θεμερῶπιν M θερμερ. m cett. eoque spectat in Schol. M θερμῆν. Hesych. θεμέρῳπις ἐρασμία ἀγχόνη non huc spectat, sed ad Empedoclem 122, 2 136 αἰ quater PTr, ter MP' γρ, bis P' γρ cett. 137 θ' εἰλίσσ. PLF Tr τ' εἰλ. cett.

πατρός Ὁκεανοῦ δέρχθητ' ἐσίδεσθ' 140
οἷωι δεσμῶι προσπορπατὸς
τῆσδε φάραγτος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχίσω.

ΧΟ. λεύσσω Προμηθεῦ· φοβερά
δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλη 145
προσῆξε πλήρης δακρύων
σὸν δέμας εἰσιδούσῃ
πέτραι προσαναινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου νεοχμοῖς 150
δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ. =

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἄιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέρατον
Τάρταρον ἦκεν δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὥς μήτε θεὸς 155
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθορῶς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Testim.: 151 Hesych. ἀθέτως· ἀθέσμως, οὐ συγκατατεθειμένως Αἰσχ. Πρ.
δεσμ. 157 Hesych. (Phot.) κήνυγμα· τὸ κενὸν τοῦ σώματος οἶον σκιά, καὶ
εἶδωλον, φάντασμα ἀσθενὲς καὶ ἀχρεῖον.

140 ἐσίδεσθ' M, ἐσίδεσθέ μ(ε) cett. 141 προσπαρτός VL πρὸς πατρός M
corr. m 142 σκοπέλοις R ἄκροις F ἄκραις P¹B¹ 145 ἐμοῖς K
ὁμίχλα Tr. ὁμίχλη perversa adspiratione codices non instruant 146 εἰσί-
δουσ. (fuerit σα, sed in imagine non dispicitur) M -σαῖ (non σαν) m, -ιδούσα B,
-ιδούσῃ B²VLRT, -σῃ et σι PQFK 147 πέτραι schol. Φ, P¹γP²VQKR, πέτραις
M (in quo σ videri potest postea insertum) PBLTr utrumque F 148 ταῖσδ'
Victorius (fortasse sicut Duebnerus id in M legi ratus, in quo tamen hoc nec
primitus fuit nec nunc est refecto versu ab m) ταῖς codd. ἀδαμαντοδέτοις: corr.
Turn. λύμαισι Tr 151 δὴ om LK; ἀθέτως Hesych. ἀθέσμως codd.
153 τ' αἰδου: corr. Turn. 154 ἀπέραντον codd. cf. 1078, Suppl. 1049; et rete
malorum et Tartarus effugium non praebent; confusa esse ἀπέρατον et ἀπέραντον
(fine carens) facile crederemus (Eurip. Med. 212), nisi illud in Aeschylō proba
memoria bis teneret. 155 ἀγρίως MP²B¹ μήτε Tr μήποτε cett.
156 ἐπιγίγθῃ (vel -ῃ) RL ἐγεγίγθῃ Elmsley, fortasse vere, quod pro verbi
raritate decernere non licet 158 ἐπίχαρμα P¹γP²B¹ (sed alterum B¹γP²R,
ἐπιχάρματα F, in K ad ἐπίχαρτα glossa εὐφροσύνην..

- ΧΟ. τίς ὦδε τλησικάρδιος
 θεῶν ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῇ;
 τίς οὐ ξυνασχαλαὶ κακοῖς
 τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὃ δ' ἐπικότως αἰὶ
 θέμενος ἄγναμπτον νόον
 δάμνεται οὐρανίαν
 γένναν, οὐδὲ λή-
 ξει, πρὶν ἂν ἡ κορέσῃ κέαρ ἢ παλάμαι τινὶ 160
 τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν. —
- ΗΡ. ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου
 χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις
 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὅφ' ὅτου 170
 σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
 καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
 ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς
 τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
 καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἔξ ἀγρίων 175
 δεσμῶν χαλάσῃ ποινὰς τε τίνειν
 τῆσδ' αἰκείας ἐθελήσῃ.
- ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλαῖς,
 ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς. 180
 ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
 δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶι ποτε τῶνδε πόνων
 χρή σε τέρμα κέλ-
 σαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ἦθεα καὶ κέαρ

Numeri: 159—66 = 178—187 periodus iambica, paeneultimo metro in paeonem decurtato, hemiepes, membrum — — —, cuius non suppetit explicatio, cf. Sept. 783, dactyli logaoedici in speciem alcaici decasyllabi exeuntes, cf. Ag. 1548.

Testim.: 184 Hesych. ἀκίχητα· ἀκατάληπτα (idem Schol. Φ).

159 λιθοκάρδιος PγρB² 162 δίχα γ' ἐνός PγρB δίχα δὲ Διός K δίχα τοῦ Διός Tr; αἰεί KFTρ αἰεῖ cett. ὃ δ' αἰεῖ ἐπικότως Pγρ 163 ἄγναπτον R¹LTr 164 δάμνεται P¹VQKR 166 τὴν QLK 167 ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ M 168 γυιοπέδαις MVQ¹ 170 ἀφ' ὃ. M corr. m 172 οὔτοι M καίτοι μ' οὐ μ. P(corr. Pγρ)B μελιγλώσσου L -σης P¹ 177 τε τίνειν Tr τε μοι τίνειν cett. (τίνοι P²F²) 178 τῆς M αἰκίας 181 ἡρέθισε: corr. Turn. 182 δ' Tr γάρ cett. σὰς τύχας Q v. l. 183 πᾶι Tr ὅπαι MP¹B¹L ὅπῃ P²VQ¹ ὅποι KF¹R¹ ὅπου B²Q²F².

ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

185

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεὺς]· ἀλλ' ἔμπας, οἶώ,
μαλακογνῶμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη ραίσθῃ,
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. =

190

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυπον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίωι λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάβητι λόγῳ.

195

ΠΡ. ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
σπεύδοντες ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶιστα βουλευὼν πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἡδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανάς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ῥῶιοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἦι κραίνοιτο προὔτεθεσπίκει,
ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν

200

205

210

Testim.: 194 Antiatticista Bekk. An. 72 αἰτίαμα Αἰσ. Πρ. δεσμ. 208 Phot. Berol. e Phrynicho ἀμοχθεῖ· ἄνευ πόνου Αἰσ. Πρ.

185 οὐ παραμ. MP²VTr, etiam Q videtur α in ου mutasse 186 οἶδ' ὥς Q θρασὺς PγρVKLF¹R; καὶ Tr τε καὶ cett. 187 Ζεὺς del. CGSchneider, denuo ego in ed. 1. Choeph. ad v. 691 οἶω (sic codd.), se delevisse fatetur Tr 189 ῥωσθῇ M (ω in litura) βεχθῇ Pγρ(et v. l. et in Schol.)B²LF² ῥαυχθῇ B¹(verum B schol.) 191 ἀρθμόν MPγρVR ἀριθμόν cett. ἐς Tr. 198 π. τὰ δύσπ. Pγρ 201 ἔδρης MPVQR, ionismus igitur in archetypo fuit 202 ἀνάσση P²FR. 203—38 evulso folio desunt B 204 ἐντεῦθ' ἐγὼ τᾶριστα P corr. Pγρ πείθειν M corr. m 206 αἰμύλους Q² 208 ἀμοχθεῖ MV 209 ἐμή P²Tr ἡμή K, ἐμοί et ἐμή QR.

χρῆναι, δόλωι δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
 οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
 κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνεται εἶναι προσλαβόντα μητέρα
 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
 ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμπαθῆς
 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον 220
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἔξ ἐμοῦ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
 κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδ' ἐξ ἐξημεύσατο.
 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. 225
 ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιώ.
 ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
 καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
 ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο 230
 ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
 τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἄλλο φιτύσαι νέον.
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοῦς 235
 τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἄιδου μολεῖν.
 τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
 θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
 οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς 240

213 χρῆναι ἢ mL δόλωι δὲ Tr, χρῆναι ἢ K, χρῆναι ἢ cett. corr. Dawes; τε PR,
 χρῆναι δὲ ἢ δόλωι τε Pγρ δὲ om MQVF¹K ὑπερσχόντας corr. Porson
 216 κράτιστον P² δὲ P²VI¹ τότε Pγρ 217 προσλαβόντα Q²KTr προσλαβόντι
 cett. 219 τε P²VFQ μελαμ- MP² μελεμ- cett. -βαθῆς MVKQRT¹ -βαθὺς
 PLK -βαφῆς P²F 223 πηναῖς Tr τιμαῖς P² ἀντημεύσατο Tr 226 ἐρω-
 τᾷτε μ' PVFR αἰτίην M 229 quid in imperfecto, quid in aoristo cuius
 vicem praesens gerit senserit Graecus homo, hic luculenter apparet 233 φυ-
 τεῦσαι PγρK¹FRQγρ (φυτῆσαι Q ante corr. 234 post τοῖσιν rasura M (nullius
 momenti) 235 ἐτολμῆς archetypi schol. et eodd. legunt vel δ' ἐτόλμησ'
 (τινὲς Schol. M) vel δὲ τόλμης VLTr τόλμας P¹F¹Q¹) vel δὲ τολμῆς (τολμῆεις;
 gl. ὁ vel ἦν τολμηρός VQ; eodem spectat ὁ τόλμης P²KR ἐξελυσάμην MP²LF²Tr
 ἐξερρύσάμην cett. 236 τὸ μὴ ML τοῦ μή cett. 237 τῷ ταῖς τοιαῖσδε M,
 sed τοι supra τοι-, τοιαῖσδε τῷ τοι QK 240 ἀνηλεῶς eodd.

ᾧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.

ΧΟ. σιδηρόφρων τοι καὶ πέτρας εἶργασμένος
ὅστις Προμηθεὺ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γάρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ. 245

ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλείνδς εἰσορᾶν ἐγὼ

ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῶικισα. 250

ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟ. τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν 255
ΠΡ. αἰκίζεταί γε κοῦδαμῇ χαλᾷ κακῶν.

ΧΟ. οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὀραῖς ὅτι
ἡμαρτες; ὥς δ' ἡμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν 260
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μέν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς

242 τοι scripsi, τε codd. δέ R 243 ἔυν. Tr 245 ἡλγύνθην MP(corr. Pγρ)VB(i.e. Φ)R ἡλγήθην Q(corr. Qγρ) 246 ἐλείνδς codd. φίλοιςιν B; καὶ μὴν cum novi aliquid inducat aut ante dictis graviter obstrepat (Ag. 931) tradita non possunt tolerari. quod cum intellexisset Mistschenko καὶ μὴ coniecit, commendatum deinde ac receptum a Weilio. sed φίλοις ἐλείνδς ad chori studium spectat, inimicos autem misericordes, ut sint, ipse nec expertus est nec curat. contra chori responsum quo alio potest referri quam ad novum illud quod per καὶ μὴν praenuntiatur? intercidit fere τῷ Ζηνὸς οὐδ' ἀρκούντά πω μοχθῶ κότῳ. 247 μήποτε M¹ μήπω Q²K 248 γ' P² τ' cett., om. R Aldus, inde vulgata. interrogatur num plura commiserit, hoc acerbè ita confirmat, ut appareat beneficia in mortales collata puniri. προσδέρκεσθαι M¹B 251 τοῦδ' V. 256. 57 paragraphos add. Welcker αἰκ. σε Q, αἰκ. τε cett., corr. O. Ribbeck. ita demum Prom. se chori verbum quod is pronnntiaturus erat praeripere significat κοῦδαμοῦ K 257 κοῦδ' K ἄθλων Tr 268 ἐκείνῳι QR¹ 262 ἄλλου Pγρ.

πράσσοντας· εὖ δὲ ταῦτα πάντ' ἠπιστάμην. 265
 ἐκὼν ἐκὼν ἤμαρτον, οὐκ ἄρνήσομαι·
 θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ἡρόομην πόνους.
 οὐ μὴν τι ποινᾷς γ' ὠϊόμην τοίαισί με
 κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. 270
 καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
 πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
 ἀκούσασθ', ὥς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
 τῷ νῦν μογούντι. πάντα τοι πλανωμένη 275
 πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθύωξας

τοῦτο Προμηθεῦ, καὶ νῦν ἐλαφρῶι
 ποδὶ κραιπνόσυτον θᾶκον προλιποῦσ'
 αἰθέρα θ' ἄγνὸν πόρον οἰωνῶν 280
 ὀκριοέσσηι χθονὶ τῇδε πελῶ·
 τοὺς σοὺς δὲ πόνους
 χρήϊζω διὰ παντὸς ἀκούσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἤκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σὲ Προμηθεῦ 285
 τὸν περυγῶκῃ τόνδ' οἰωνὸν
 γνῶμηι στομίων ἄτερ εὐθύνων·
 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.

Testim.: 272 Ioh. Alexandr. (ex Herodiano) p. 36 πέδοι δὲ βᾶσαι Aio. Πρ. δεσμ.

Actio: 287 currus alatus in interiora scaenae vehitur, ubi Oceanides descendere credendae sunt. non intersunt proximae scaenae. Oceanus avi vectus advolat.

265 εὖ Elmsley ἐγὼ codd. obtinet fere Stanlei τὸν κακῶς πράσσοντα, sed pluralis sententiae optime conveniens quo errore intrusus esse possit aegre perspicitur, cf. Enm. 313. ταῦτ' ἅπ. M (recte dist. Weil) ταῦθ' ἅπ. cett.

265 ἐπίστ. P 267 θνητοῖς ML θνητοῖς δ' cett. peccatum est auxilium mortalibus latum βλαβάς Mγρ 268 hinc incipit H μήντοι Q¹BV μέντοι L μὴν γε Tr πημοναῖς ὦ. V τοιαῖσδ' ἔτι R 269 κατισχνανεῖσθαι H κατισχαν. cett. πεδαρσίαις M¹ ut vid. 271 μηδύρ. M μὴ ὁδ. B μὴ' δύρ. cett. 272 πέδοι M πεδοῖ cett. noto dissensum Byzantinae doctrinae 273 μάθοιτε P²HQF²LTr 274 πείθεσθε codd. 275 πονοῦντι L πάντα Herwerden cf. Pers. 834, ταύτη LR² ταῦτα cett. ταῦτά τοι. πλ. Σ^m 277 ἐθύωξας Q 278 τοῦτ' ὦ KLR 279 κραιπνόσυτον K κραιπνόσσ. cett. θῶκον Q²LR 280 αἰθέρ' ἄγ. PγρF αἰθέρα τ' Q 281 ὀκρυσ. VBHKR 283 ἀκούειν P²BF² 288 συναλγῶ MHB ξυν. cett.

τό τε γάρ με, δοκῶ, Ξυγγενὲς οὕτως
 ἐσαναγκάζει, 290
 χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅττωι
 μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
 γνῶσθι δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
 σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν· 295
 οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὥς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας λιπῶν
 ἐπώνυμόν τε ρέυμα καὶ πετρηρεφῇ 300
 αὐτόκτιτ' ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα
 ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφίξαι καὶ Ξυνασχαλῶν κακοῖς;
 δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, 305
 οἴαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῶιστα καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
 γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
 εἰ δ' ὠδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 ῥίψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' ἄς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, 315

Testim.: 293 Athenaeus IV 165: τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχ. εἴρηκεν ἐν Πρ.
 δεσμ. γνῶσθι δὲ — ἐνι μοι.

292 νείμαιμ' M(νείμαι μ', corr. m)HBTr νείμοιμ' L νέμοιμ' cett. 293 δέ
 om P(Add Pγρ)HBQ¹LF ἔτυμ' MH¹Tr ἐτήτυμ' cett. οὐ μάτην P(corr.
 Pγρ)/L οὐδὲ γάρ ματ. R apparet studium senarii procudendi 294 χαρι-
 τογλωσσεῖν Tr. Athen. σε τὸ χαρ. M σε (σοι Q²KR) χαρ. cett. -γλωττειν
 PQ²KR 295 σε VB συμπράττειν codd. 296 ποτε φής P(corr. Pγρ)
 VBγρQFKR 300 πετρορρεφῇ Pγρ. 301 αὐτόκτιστ' HB 303 Ξυνασχ.
 PLTr συν. cett. 304 τὸν om. Q 309 μεθάρμοσον HBKTr utrumque
 PQFR 310 καὶ om. L 311 θρασεῖς F² 312 σοί P¹ σε Q¹ ἀπωτέρω
 Pγρ 313 κλύηι P²VQ² κλύει BQ¹KR χόλον corr. Doederlein cf. 853.
 541 (υἱοῖς μόχοις) Graecis in eadem voce et copia et molestia malorum
 sentitur 314 παρόντων Q² μόχθον P²HB²F¹R.

- Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 ἀρχαί' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται.
 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς, 320
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὐκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλωι
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
 τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 καὶ νῦν ἐγὼ μέν εἰμι καὶ πειράσσομαι, 325
 ἔὰν δύνωμαι τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων·
 σὺ δ' ἡσύχαζε μὴδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὧν περισσόφρων ὅτι
 γλώσσηι ματαῖαι Ζηυῖα προστρίβεται;
 ΠΡ. Ζηλῶ σ' ὀθούνε' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς 330
 πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
 καὶ νῦν ἔασον μὴδέ σοι μελησάτω·
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
 πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθήης ὁδῶι.
 ΩΚ. πολλῶι γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς 335
 ἢ σαυτόν· ἔργωι κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης·
 αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοί
 δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐκλύσαι πόνων.
 ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῇ λήξω ποτέ· 340
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
 ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
 ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτόν ἐκποδὼν ἔχων·
 ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα 345

Testim.: 329 Stob. fl. 36, 17 Aἰσ. Menander Monost. 111.

316 τῶνδε om. HB¹ τῶν V ἀπαλλαγὴν R 317 λέγων F² 320 κακῶν B
 321 παροῦσιν M¹ ante ras. 324 θρασύς V² 326 ἐκλύσειν QKR ἐκλύειν L
 328 ἢ om. L περισσώφρων V ὧν om. R 329 προσγίνεται PγρV
 QγρF¹RTr, Monost. 332 μὴδέ PVTr μὴδὲν cett. 333 πείθεις M εὐ-
 πειθής MBR 334 πημανθείς BTr 337 μ' ἀντισπάσης Tr 339 σε L¹
 ceteris refectis 340 κοῦδὲ μή MPVH κοῦ μή B 343 θέλοις PVHB (Φ)
 θέλεις cett. 345 οὐκ om. BQR² εἰ καὶ R¹ οὐ in fine versus B, ante
 346 Q²R. est sane οὐκ perquam ἀρχαϊκῶς collocatum, ostenditque quam ve-
 sanum sit accentu privare quod acuendum erat. cf. Sept. 917.

θέλοιμ' ἄν ὥς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
 τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
 ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός
 ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. 350
 τὸν γηγενῇ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 ἄντρων ἰδὼν ὠικτιρα, δάιον τέρας,
 ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
 Τυφῶνα θεῶρον· πᾶσιν [ὃς] ἀντέστη θεοῖς,
 σμερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόβον· 355
 ἔξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
 ὥς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαι·
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηγὸς ἄγρυπνον βέλος,
 καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηρόρων 360
 κοιμιασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεσπάλωθη κάξεβροντήθη σθένος.
 καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
 κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίῳ
 ἱπούμενος ῥίζησιν Αἰτναῖαις ὑπο, 365
 κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκυτπεῖ
 Ἥφαιστος. ἔνθεν ἐκραγῆσονται ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
 τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον 370

346 πλείστους P²HB² πλείστους γε K πημοναῖς VB πημονὰς P²K
 πημονῶν B² 347 Oceani personam praefigunt m et ceteri praeter M, etiam
 schol. Φ 348 ἐς ἑσπ. M cf. Soph. Phil. 23 usumque postea vulgarem ἑσπε-
 ρίους HB 351 Κιλικίων P (corr. Pγρ) L 352 ὠικτειρα falsa orthographia
 Herodianeā non amplius notatur 353 ἑκατοντα (το M) κάρανον M² — κάρηνον
 cett. corr. Panw 354 πᾶσιν ὃς MPBLTr, ὃς πᾶσιν cett. del Wellanner. Prom.
 Typhonis cladem viderat, quam ut describat interrumpit orationem. in animo
 enim habebat miseriam Typhonis qua nunc tenetur commemorare. unum igitur
 convenit asyndeton 355 γαμφηλῆσι PHBFTTr -λαῖσι cett. φόβον
 MP²H¹BF² φόνον cett. stridula vox terrorem incutit, non caedem 357 ἐκ-
 πέρσαι K¹Q² θέλων Q² 358 ἄγρυπνος M corr. ipse ἄγριον QγρF¹ σέλας
 F (ex 356) 360 αὐτός P² 363 παράορον Q² παράωρον MHBFPγρ παρήωρον
 Q¹KTr παρήορον P (fuerat παράωρον) RL πανάωρον VBγρ 365 ἱπούμενος
 MPγρH² ἱπούμ. H¹ ἱπν/vel ἱπν/ούμενος cett. -μενον P² ῥίζησιν P¹VF
 ῥίζαισιν cett. 366 ἀν' ἄκρ. F ἄκροις Q 367 ἐνθένδ' P¹Fγρ ἔνθεν
 δ' P² 368 ἀγρίοις PBF² 369 λευρούς MP² λευράς cett. γύας MPVR¹
 γύας cett.

- θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου Ζάλης,
καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σύ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρήζεις· σεαυτὸν σῶιζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην, 371
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
- ΩΚ. οὐκουν Προμηθεῦ τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι:
- ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῶι γε μαλθάσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνει βίαι. 381
- ΩΚ. ἐν τῶι προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὀραῖς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
- ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
- ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὔ φρονούντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν. 385
- ΠΡ. ἐμὸν δοκῆσει τὰμπλάκημ' εἶναι τόδε.
- ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
- ΠΡ. μὴ γάρ σε θρήνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάληι.
- ΩΚ. ἦ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας:
- ΠΡ. τούτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. 390
- ΩΚ. ἦ σὴ Προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος.
- ΠΡ. στέλλου κομίζου σῶιζε τὸν παρόντα νοῦν.
- ΩΚ. ὀρμωμένωι μοι τόνδ' ἐθύωξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

Testim.: 378 Ps. Plutarch consol. ad Apoll. 102^b proprio sermoni inserta habet ψυχῆς νοσοῦσης . . . ὅταν τις . . . κέαρ. Menander Mon. 550 ψυχῆς ν. ἐστὶν ἱατρὸς λόγος. Stob. flor. 20, 13 Αἰσ. ὀργῆς ματαιας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι (parodiam philosophi diceret).

371 θερμοῖς P²VH²F¹ θερμῆς cett. schol. Φ ἀπλάστου F¹ ἀπλήστου cett. corr. Schütz βέλεσσι M πυρπνόου P²R 373 Promethei personam praefigunt in et cett. praeter M, etiam schol. Φ 376 λωφήσοι Q 379 μαλθάσσι M²Tr μαλθήσῃ Pγρ μαλθάσῃ cett. 380 ἰσχναίνει MQLKTr 381 προμηθεῖσθαι P (corr. Pγρ) HBQ¹R², eodem spectat schol. M Φ ἐν τῶι προνοεῖσθαι, v. l. ergo in arehetypo δέ om. B με H 382 μοι P²HB 384 τήνδε τὴν νόσον PγρR²Tr 385 φρονεῖν δοκεῖν MPBTr δοκεῖν φρονεῖν cett. 386 ἐμοῖ F δοκῆσῃ PγρK² δοκεῖ σοι PHQ²Tr „ego, non tu, existimabor imprudenter agere“. quod hoc tam praefracite adfirmat, tandem persuadet Oceano ut ab inepto desistat 387 ὁ σὸς λ. F στέλλῃ M πάλαι B² 389 θακοῦντι MPB¹HFγρTr κρατοῦντι Pγρ cett. 393 ἐπεθ. L 394 λευράν H¹ λευρῶν Q²F²K οἶμον hoc accentu certe MPVBTr cf. Soph. Ichn. 10 ψαίρει MPγρH²BTr, v. l. in docto scholio Φ οἶμων Q²F²K ψαοῖ PVH¹F²R ψαυεῖ P²QF¹LK. novit et reiecit Tr.

τετρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἄν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειν γόνυ. 395

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τὰς οὐλομένας
τύχας Προμηθεῦ δακρυσί-
στακτον δ' ἅπ' ὄσσων ῥαδινὰν [λειβομένα]
ῥέος παρειὰν νοτίοις 400
ἔτεγξα πηγαῖς· ἀμέγαρ-
τα γὰρ τάδε Ζεὺς ἰδίοις
νόμοις κρατύνων ὑπερήφανον θεοῖς
τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμήν. — 405
πρόπασα δ' ἤδη στονόεν
λέλακε χώρα, μεγαλο-
σχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῇ
στένουσι τὰν σὺν ἔυνομαι-
μόνων τε τιμάν· ὁπόσοι 410
τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀσίας
ἔδος νέμονται, μεγαλοστόνοισι σοῖς
πήμασι συγκάμνουσι θνητοί· =

Actio: avolat avis cui Oceanus insidet. incedit chorus cantatque in area superiore ad saxum cui Prometheus affixus est.

Numeri 397—405 = 406—414 periodus choriambica (15). clausula Alcaicus decasyllabus, sed contracto „dactylo“ altero tardatus. in tertio dimetro choriambus diiambo respondet.

395 ὁ τετρ. Q δ' ἔτ' ἄν vel δέ τ' ἄν codd. 399 δακρυσίστακτόν τ' V, δ' om. BTr, cum sicut plerique editores choriamborum libertatem ignorarent.

ῥαδινῶν MRTr ῥαδινόν VL, utrumque cett. correxi; ῥαδινόν enim gracile est, schol. Ἀpollon. 3, 106, longe aliud atque τέρεν, convenit igitur neque oculis neque lacrimis, sed genis, quae solae adiectivo carent. mutabatur intruso λειβομένα 400 λειβομένα del. Tr. intrusum est ex Homero, cum ῥέος ἔτεγξα molestum videretur, dictum sicut ὄμμα προσδράκοι με 903 401 παγαῖς P²HB¹Tr 402 νόμοισι F 404 ὑπερήφανος M corr. ipse θεοῖς τοῖς πάρος MPBHTr, τοῖς πάρος θεοῖς (θεοῖσι Pγρ) Pγρ cett. 405 ἐνδείκνυσιν PγρTr ἐνδείκνυειν M δείκνυσιν cett. δεικνύει H αἰχμήν MVHB αἰχμάν cett.

407 „omnis terra gemitum edit, gemuntque...“ expectamus appellari eos qui gemunt, homines, sed per levissimam anacoluthiam alterum verbum additur, cum genus humanum in gentes Asiae et Europae distribuatur, atque integro enuntiato relativo primum enumerationis membrum enuntiatum sit. μεγαλοσχήμονα ἀρχαιοπρεπῇ coniunctim intellegenda, τιμὴν ἀρχήθεν μεγάλῳ σχήματι πρέπουσαν 408 στένουσα Q²Tr 409 ἔυνομαιμόνου Tr coniecturam fassus 411 τ' om. V ἔποικοι K 412 σοῖσι PVQF 414 θνατοί M.

Κολχίδος τε γὰς ἔνοικοι, 415
 παρθένοι μάχας ἄτρεστοι,
 καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἱ γὰς
 ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
 ῶτιν ἔχουσι λίμναν· —
 Ἀραβίας τ' Ἀρειον ἄνθος, 420
 ὑψίκρημνον [θ'] οἱ πόλισμα
 Καυκάσου πέλας νέμονται,
 δάιος στρατὸς δ'εὐπρώι-
 ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. =
 [μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις 425
 δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις
 εἰσιδόμεν, θεὸν Ἀτλανθ',
 ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος κραταῖον
 οὐράνιον τε πόλον νώτοις - -]
 ὑποστενάζει [βοᾷ] δὲ πόντιος κλύδων 430
 Ξυμπίτων, στένει βυθός,
 κελαινὸς δ' Αἰδὸς ὑποβρέμει κυχὸς [γὰς],
 παγαὶ θ' ἄγνορύτων ποταμῶν
 στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν. ? 435
 ΠΡ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδαίαι

Testim.: 417 Steph. Byz. Σκύθαι . . Σκύθης ὄμιλος cf. ad 2.

Numeri: 415—19 = 420—24 tres dimetri trochaici, priapeus 425—29 vi-
 dentur fuisse dactyloepitriti 430—35 periodus iambica, tetrameter dactyl.
 catal., dimeter iamb.

416 μάχας MTrL(?) μάχαις PVHBK utrumque QFR 418 τόπον
 MPHBLFTr πόρον cett. Pγρ 419 Ἀραβ. P²QLKR² 421 ὑψ. οἱ Tr
 coniecturam fassus, ὑψ. θ' οἱ codd. sed Σ^m λείπει ὁ καὶ nullam noverat copulam,
 quamquam eam desiderabat, ut Caucasi incolae ab Arabibus, nempe troglodytis
 Strabonis quos laudat, distingueret 422 νέμονται MγρHBTTr νέμονται
 lemma schol. M cett. 423 δ'εὐπρώραισι F² 425 μόνον—ὑποστενάζει
 seclus. Badham πρόσθεν σου P (πρόσθεν ἄλλον Pγρ)VF¹ ἄλλων P¹BV²HKQ
 RF²Tr. nati errores e glossa, qualis in B legitur σοῦ ἢ τῶν ἄλλων 426 ἀδαμ.
 F¹ ἀκαμ. F² cett. 427 θεὸν MLTr θεῶν HBQR utrumque cett. cf. 148
 Ἀτλαν θ' HK 428 ὡς M ὑπείρ. αἰὲν R ὑπέροχον HB ὑπείρ. cett.
 429 νώτοις F ὑποστενάζει B¹ casu in idem incidit quod Hermannus coniecit
 430 βοᾷ delevi 432 Ξυμπίτων PγρTr βαθὺς M γὰς delevi, cf. Eur.
 Or. 331, ubi idem glossema Triclinius sustulit 434 πηγαὶ QKLR utrumque
 PBTr (si v. l. dare voluerunt) ἄγνορύτων M²Q¹Tr ἄγνωρ. M¹H ἄγνωρ.
 cett. 435 πικρὸν PγρHBFγρ, utrumque VR 436 μή τοι M²Q²Tr μήτι
 cett. ἀθυμία PγρH¹ εὐθυμία B¹.

σιγᾶν με· συννοίαι δὲ δάπτομαι κέαρ
 ὀρώων ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
 καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
 τίς ἄλλος ἢ ᾧ παντελῶς διώρισεν: 440
 ἄλλ' αὐτὰ σιγῷ· καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἅν
 ὑμῖν λέγοιμι· τᾶν βροτοῖς δὲ πῆματα
 ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρῖν
 ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
 λέξω δὲ μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων, 445
 ἄλλ' ὧν δέδωκ' εὖνοιαν ἐξηγούμενος·
 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἄλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
 ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθουφεῖς 450
 δόμους προσεῖλους ἦισαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατῶρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
 μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
 οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος οὔτε καρπίμου 455
 θέρους βέβαιον, ἄλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγῷ
 ἄστρον ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.

Testim.: 437 Hesych δάπτομαι· διασπαράσσομαι, κατεσθίομαι, τρύχομαι
 438 Et. M. προσέληνοι· προυσελεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν, καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἐπειδὴ
 λοιδορητικοί εἰσιν· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμ. δεσμ. eadem fere Schol. Φ,
 omīssa in M, ubi m supplevit Achilles in Arat. p. 27 Maass. Αἰσχύλος ἐν Προμ.
 τὸν θεὸν εἰσάγει λέγοντα “οὐκ ἦν γὰρ αὐτοῖς οὔτε 454—συνθέσεις 460 Stobaeus
 Ecl. I 1 Αἰσ. Πρ 454—59 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀριθμὸν εὐρῶν ἐξ. σοφ. ubi ad-
 haerent versus haec imitati (ideoque a schol. Aristidis ad Prom. relati), fr.
 adesp. 470; Aeschyli Palamedi adscripsit Wachsmuth.

437 κάπτομαι B (κάμπτομαι est in paraphrasi schol. Φ) 438 προυσελού-
 μενον viles libri saec. XV Vatic. 58 Regin. 155 (προυσηλ. man. 2) Et. M.
 (προυσέληνοι forma vitiosa, sed Callimachea, olim in scholio fuit) προσηλ.
 PgrR προσελ. cett. utrumque MQK προσσελ. K²Tr 440 παντελή Pgr
 πάντως QgrFgrLP² 442 γρ. λέγειν· ἤγουν περισσὸν λέγειν γινωσκούσαις P,
 λέγειν corr. in λέγων supra λέγοιμ' ἅν B videtur hoc errore in P dici v. l.
 τὰμβροτοῖς Pgr 444 εὖνους Pgr 446 οἷσι δέδ. Q¹ 449 ἀλίγκιον BH¹
 ἐναλίγκιοι Tr βίον MPgrQgrFLTr χρόνον cett. 451 προσήλους VLK
 προσεῖλους BFT² utrumque MPHQR εἶσαν QgrTr ἴσαν vel ἴσαν H²F²LR
 452 ἀήσυροι MP² αἰέσυροι m cett. cf. Apoll. Archibii 454 χειμῶνος L
 458 δυσκρ. ὁδός Stob.

- καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔσοχον σοφισμάτων
 ἐξηῦρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
 μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
 κᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα,
 Ζεύγλῃσι δουλεύοντα σάγμασιν θ' ὅπως
 θνητοῖς μερίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένοινθ', ὕφ' ἄρμα τ' ἡγαγον φιληνίους 465
 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
 θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτερ' ἠῦρε ναυτίλων ὀχήματα.
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρών τάλας
 βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ 470
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
- ΧΟ. αἰκὲς πεπονθὼς πῆμ' ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 πλανᾷ, κακὸς δ' ἱατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
 πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 εὔρεῖν, ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. 475
- ΠΡ. τὰ λοιπὰ μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον,
 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμῆσάμην.
 τὸ μὲν μέριστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι.
 οὐκ ἦν ἀλέξῃμ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον,
 οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων 480
 χρεῖαι κατεσκελλόντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφισιν

Testim.: 459 Stob. Ecl. II 4, 2 Aἰσ. Πρ. καὶ μὴν. ἀρ. 459—ἐργάνην 461. 460 Schol. Dionys. Thr. 183 et 190 Aἰσ. Προμηθεὰ φησὶν εὐρηκέναι litteras) ἐν τῷ ὁμω-
 νύμῳ δράματι 474 Phot. Ber. συν. λέξ. χρ. e Phrynichō, opinor ἀθυμεῖν . . .
 τῇ ψυχῇ μεταπεπτωκέναι . . . οὕτως Aἰσ.

459 νοσοφισμάτων M corr. m 461 μνήμην M μνήμην θ' m cett. ἐρ-
 γάνην Stob. ἐργάν . . . M¹ ἐργάτιν m cett. 462 πρῶτως BH(?) κνώ . . . M
 corr. m 463 Ζεύγλῃσι PH²QKLR Ζεύγλαισι cett. σώμασιν corr. Pauw.
 464 διάδοχον M¹ 465 γίνωνθ' P¹VB²HK(γῆν.) γένωνθ' cett. Dawes
 467 θαλασσόπλαγκτα M²VF² -πλακτα cett. 468 ναυτιλόχων M 469 ἐξεῦ-
 ρον P¹ 470 αὐτὸς δ' P(corr. Pγρ)V σόφισθ' V σοφισμάτων M corr. m
 472 πέπονθας αἰκὲς codd. αἰκὲς Porson, cetera corr. Heimsoeth. scil.
 Homerica forma cum se insinuasset, verba traiecta et corrupta sunt. „dum
 indignis malis premeris, ratione destitutus inconsiderate agis.“ participia
 diversorum temporum eximie componuntur ἀπαλλαγείς H 473 πλάναι(η)
 VKR et iuxta verum PγρQBTr, scil. φρενῶν πλάνῃ coniungebant, ut πέπονθας
 omnia regeret 475 ἰάσιμον VP²F²Q² 476 μου MR²FL e sil.) μοι cett.
 θαυμάσεις P²B (-σης KLTγ 477 καὶ δόλους PγρVKQ¹F¹R¹ 478 ἐς
 P²QK εἰς cett. νόσους FR 479 οὔτε PγρB²Qγρ οὐδέ cett. 480 οὐ
 ποτιστόν P(corr. Pγρ)BHL 481 πρὶν ἐ. PVQFKR.

- ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
 κᾶκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ 185
 ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
 γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
 εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἦντινα 490
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρία·
 σπλάγχων τε λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
 ἔχουσ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν
 χολή, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν, 495
 κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακράν
 ὀσφύν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
 ὠδῶσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξαμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς 500
 κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 χαλκὸν σίδηρον ἄργυρον χρυσόν τε τίς
 φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ·
 οὐδεῖς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 505
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθεώς.
 XO. μὴ νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὥς ἐγὼ
 εὐελπίς εἰμι τῶνδ' ἐσ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. 510
 ΠP. οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
 κρᾶναι πέπρωται, μυρίαίς δὲ πημοναῖς
 δύαις τε καμφθεῖς ὦδε δεσμὰ φυγγάνω·

482 κερασμάτων Pγρ 483 αἱ Pγρ ἀπάντων F¹ ἐξαμείβονται PγρV F¹
 484 τε M (FL e sil.) δέ cett. 485 πρῶτον KP²Q¹R¹ πρώτως P² 489 τε
 om V 490 εὐώνυμοι F¹ 492 συνε . . εἰαι M¹ ut vid. corr. ipse. θέλ-
 γηθρα Q¹(-τρα)KFR¹ 494. 95 ἔχοντ' — χολῆς codd. corr. Wieseler 496 κνίσῃ M
 κνίσῃ cett. 502 σίδαρον M, Byzantinis familiaris haec forma δέ τίς vel
 δέ τις codd. corr. Robort. 504 οἶδ' εἰ μὴ PHBQ(corr. Qγρ)LR 505 ταῦτα
 MPγρV μάθοις HK utrumque BQR 507 καιρῷ P¹ 509 ὅτι V 511 που
 P²B² πως P² τελεσφόρος Q² 512 κρῆναι V 513 κναμφθεῖς M².

- τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶι.
 ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; 515
 ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες.
 ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος;
 ΠΡ. οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
 ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν αἰὲ κρατεῖν;
 ΠΡ. τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λιπάρει. 520
 ΧΟ. ἦ πού τι σεμνὸν ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις;
 ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
 καιρὸς γειγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
 ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώιζων ἐγὼ
 δεσμούς· ἀεικέϊς καὶ δῦας ἐκφυγγάνω. 525

ΧΟΡΟΣ.

- μηδ' αὖ ὅ πάντα νέμων
 θεῖτ' ἐμῇ γινώμαι κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μηδ' ἐλινύσασαιμι θεοὺς ὅσiais θοί-
 ναις ποτινισσομένα 530
 βουφόνους παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
 μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις,
 ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένοι καὶ μήποτ' ἐκτακείη. — 535
 ἡδὺ τι θαρσαλέαις
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις. φρίσ-
 σω δέ σε δερκομένα
 μυρίοις μόχοις διακναιόμενον — — — 540
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 ἰδία γινώμαι σέβῃ θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ. =

Numeri: 526—35 = 536—49 daetyloepitriti speciei Pindaricae faciles 534 = 42 tetrameter daetylicus trimetro catal. + epit. respondet.

Testim: 540 Hesych. διακναιόμενον· διαπονούμενον φθειρόμενον.

514 τέχνη — ἀσθενέστεραι Q² πολλῶι Bγρ 516 ἐρινύες M ἐρινν. cett.,
 neglego hoc plerumque 517 ἄρ. ὁ Z. L¹ 518 ἐκφύγοι MQKLR ἐκφύγη cett.
 τε BL 519 πρίν M 520 οὐκέτ' QFK οὐκ ἂν HBLR (archet.) οὐκ ἂν οὖν
 MPVTr 522 τόνδ' οὐδ. QKF 523 συγκαλυπτέον P²Q²LR² 525 καὶ βίας PγρHBR
 528 γνώμη VFQ²K 529 ἐλινύς. MHBR ἐλινν. cett. ὁσίους P² ποτι-
 νισομ. MQBK 531 ἄσβεστον om Tr coniecturam fassus 535 τόδε μένοι
 M¹V 537 τίνειν M corr. m λαμπραῖς Tr coniecturam fassus 541 πόνους
 L „excidit adverbium“ Hermann 542 οἰκείαι Tr coniecturam fassus
 ἰδία βουλῇ optime dictum cf. 403. nec iam haerendum in numerorum inae-
 qualitate γνῶμαι M γνώμη cett.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος·
 εἰπέ, ποῦ τίς ἀλκά; 545
 τίς ἐφαμερίων ἄρηεις; οὐδ' ἐδέρχθης
 ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν ἰσόνειρον,
 αἱ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεπο-
 δισμένον; οὐποτε <πολλάι> 550
 τὰν Διὸς ἀρμονίαν θνα-
 τῶν παρεξίασι βουλαί. —
 ἔμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλο-
 ᾶς τύχας, Προμηθεῦ.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα, 555
 τόδ' ἐκείνὸ θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν
 ὑμεναίου ἰότατι γάμων, ὅτε
 τὰν ὁμοπάτριον ἔδνοις
 ἄγαγες Ἑσιόναν πι- 560
 θῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 τόνδε χαλινοῖς ἐμ πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας

Testim.: 556 Hesych. διαμφίδιον μέλος. ἄλλοιον διὰ παντὸς κεχωρισμένον . . .
 Αἰσ. Πρ. δεσμ. 558 Phot. ὑμεναίου τὸ αἰδῆν τὸν ὑμέναιον.

Numeri: 543—52 = 53—60 tres enoplii (paroemiaci) variae formae singuli copulantur cum ithyphallico aut metro trochaico (quod videtur). cf. Sept. 752 sqq. deinde dactyloepitriti hexametro dactylico admissio, ut saepe apud Euripidem.

544 χάρις ἄχαρις codd praeter Tr 547 ὀλιγοδράνειαν P² HBF² R¹
 548 ἰσόνειρον (ἰσσον. Tr) negare a longa incipere inconstantia captantis est, cf. Choeph. 317 αἶς VB om H ᾱ LR ἡ F 549 ἀλαόν om Tr coniecturam fassus ἀλαών F² 550 οὐπω Tr intercedit adiectivum quod non tantum praepararet vocem βουλαί, sed etiam abhorrere eas a Iovis concordia regno significet. supplere conatus sum 551 θνητῶν VFR 553 δέ τὰς σὰς H (τάς in B glossa) L προιδούσ' M εισιδούσ' L 555 τὸ διαμφ. μέλος τόδ' ἐκείνὸ τε idem fere atque diversitas cantuum huius et illius 556 ἐκείν' ὅτε τότ' M ἐκείν' ὅτ' HBF² τόδ' ἐκείνο τε ὅτ' vel τόδ' ἐκείνὸ θ' ὅτ' (Tr) cett. 557 λουτρὰ MPγρHQQKTr λοετρά cett 558 ἰότατι MHB¹Q¹KL ἰότητι cett. ἰότητι γάμων se delesse fatetur Tr 559 ἡγαγες VFR 560 πείθων M corr. m ποθῶν BH¹ 562 χαλινοῖς FL(e sil.)Tr χαλινοῖσι(ν) cett. ἐμ M¹ ἐν cett. om Tr glossema quod in M est τοῖς ὀρείοις in textu habent cett. (πετρίνοις ὀρείοις Tr ὀρίοις B¹ τοῖς ὀρείοισι H¹L) 563 ἀμπλακίης P¹LR

ποινὰς ὀλέκηι; σήμνηνον ὅποι
 γῆς ἡ μογερά πεπλάνημαι. 565
 ᾧ ᾧ ἔ ἔ·
 χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,
 εἶδωλον Ἄργου γηγενοὺς ἀλεῦμαι [φοβοῦμαι]
 τὸν μυριωπὸν εἰσιδοῦσα βούταν.
 ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμῳ ἔχων, 570
 ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
 ἔξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ πλαναῖ
 τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. —
 ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ 575
 ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·
 ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι τη-
 λέπλαγκτοι πλάναι;
 τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
 ἐνέζευξας εὐρὼν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν;
 ἔ ἔ,
 οἷστροηλάτῳ δὲ δείματι 580

Testim.: 575 Plutarchus de coh. ira 456* ὁ τῶν βουκόλων κηρόπλαστος — νόμον'. 589—90 Steph. Byz. Ἰναχος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἰνάχειος διὰ διφθόγγου ὡς Αἰσ. Πρ. δ. „πῶς δ' — κέαρ" καὶ οὐδέτερον "σὺ τ' (οἶ τ' codd.) Ἰν. — λόγους (705).

Numeri: 567—74, respondentia non cantat Io utpote scaenam ingrediens cf. Sept. Eum. parod. 3 trim. iamb. catalect.; dimeter choriamb. (= iamb.) catal.; trim. iamb. (a choriambo incipiens) + 2 dochm. 574—88 = 593—608

2 dochm., creticus + dochm., 3 dochm. (medius anaclomenus), 8 bacchei. interiectio, 2 iamb., 3 iamb. (primus molossi forma), 3 dochm. (ultimus anaclomen.) + 3 iamb. primus ab initio decurtatus, paullo hoc insolentius, dochm. anaclomen. 7 iamb., tetram. bacch. catal.

564 ὀλέσει Q² ὅποι MP²H¹? K¹FL ὅπη cett. 565 γὰς PHBRFTr á R
 566 ᾧ ᾧ ἔ ἔ M hoc in extrema pagina, deinde in initio proximae ᾧ ᾧ P
 ᾧ ᾧ ἔα ἔα Pγρ cett. 567 τὰν Tr. cod. Regin. 155 Vat. 58 τὴν Q² om cett.
 οἷστροις M corr. m 568 ἀλευαδα varie distinctum vel ἄλευ ὦ δα
 (M¹HKFR) correxi. φοβοῦμαι glossema deesse dicitur in Vindobonensi quodam libro; falso perhibetur omittere Tr 569 εἰσιδοῦσα PγρQKLR
 570 δολερὸν Pγρ 572 ἀλλ' αὖ Tr τὴν QKR 573 πτερῶν P corr.
 Pγρ)LR² κυνηγετεῖ omnes 574 ψάμμαν M corr. m 575 ὀτοβεῖ M ὅττ. cett.
 577 πόποι Seidler ποῖ ποῖ omnes (ἰὼ πόποι Qγρ), dein ποποι ποποι varie
 distincta MPHBRF(correctus)Tr, ter πω PγρVFγρL, quater ποι et ter πω
 QK, vocalis in tribracho dochmii ante vocalem corripitur etiam Sept. 86
 Eum. 143 255 Suppl. 434 ποῖ μ' QK, ποῖ ποῖ Tr, πῆ cett. ποῦ P² τηλέ-
 πλακτοι P²HBQFLR¹ πλάνοι M(corr. m)VHBTTr 578 τίς π. μ' V, dein τίς
 τί K) ποτέ bis VK 579 πημοναῖς FTr 580 οἷστροωλ. P¹.

δειλαίαν παράκοπον ὦδε τείρεις;
 πυρί <με> φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον ἢ
 ποντίοις δάκεσι

δὸς βοράν, μηδὲ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων ἄναξ.

585

ἄδην με πολύπλανοι πλάναι
 γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπηι
 πημονὰς ἀλύξω.

κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου; —

ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
 τῆς Ἰναχείας, ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
 ἔρωτι καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
 Ἥραι στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

590

ΙΩ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;
 εἰπέ μοι τᾷ μογεράϊ, τίς ὦν,
 τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν τάλαιναν ὦδ'
 ἔτυμα προσθορεῖς,

595

θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
 μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν,
 ἔ. ἔ.

σκιρτημάτων δὲ νήστισιν

600

αἰκείαις λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
 ἐπικότοισι μῆδεσι δαμεῖσα. δυσ-
 δαιμόνων δέ τινες
 οἷ, ἔ. ἔ, οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν.

582 με suppl. Elmsley 583 ποντίοις V ποντίοισι cett. 586 ἄδην M
 ἄδδην cett. πολύπλαγχ' om PγρL'τοι (-ται Q) PγρQKLR πλάνοι P²VTγ

587 ὅποι Tγ 588 choro tribuunt codd. corr. Elmsley Herm. φθέγμα
 MPγρQKLTγ φθέγματα PHBF φθέγματος P²R (ex alio) πρόσφθεγμα m
 PγρV τᾶσδε P²QKLR²Tγ 592 ἦρα sic M στυγητὴ P² στυγητῶς BH

593 οὐνομ' Tγ 595 ὦ τάλαν R τάλαιναν seripsi ταλαίπωρον codd.;
 erat varia lectio τάλας ταλαίπωρον ὦδ', quae legitimum dabat dochmium

596 ἔτοιμα M corr. m ἐτύμας B'F' ἐτήτυμα K²QγρF'γρR προσφωνεῖς
 Pγρ'glossa in VQR) 597 θεόσυτον K' Tγ θεόσσ. cett. δὲ P²F² 598 φοι-
 ταλέοις Tγ φοιταλέος hac mensura Eur. Or. 327 cf. Seidler vers. dochm. 38

600 τε L νίστισιν M νήστησιν in schol. Φ VF²QγρTγ αἰκείαι codd.

601 λαβρόσυτος Tγ. λαβρόσσ. cett. Ἥρας om codd. habet schol. Φ
 δαμασθεῖσα τοῖς μῆδεσι καὶ βουλευμάσι τῆς Ἥρας (inde glossa MΦ ad μῆδεσι,
 τοῖς τῆς Ἥρας δηλονότι), intellexit Herm. 602 ἐπικότοις VF 603 ἔ. ἔ
 Aeschylus cum scribebat, alterum produci volebat; scribamus εἰ, sed tene-
 amus η nou reddere sonum vocalis acutum quem ei deinceps Athenienses
 scribebant.

- ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει 605
παθεῖν. τί μῆχαρ ἢ τί φάρμακον νόσου:
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνωι παρθένωι. =
- ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶι λόγῳ, 610
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγρειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὀρᾷς Προμηθεά.
ΙΩ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς
τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἄρμοι πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. 615
ΙΩ οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἦντιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ σήμνηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἑφαίστου δὲ χεῖρ.
ΙΩ ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; 620
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.
ΙΩ καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον· τίς ἔσται τῇι ταλαιπώρῳ χρόνος.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 625
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγείρω τοῦδὲ σοι δωρήματος.
ΙΩ τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεῖς, σὰς δ' ὀκνῶ θράζει φρένας.
ΙΩ μή μου προκήδου μᾶσσον <ἦ> ὥς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμῇι, χρή λέγειν· ἄκουε δή. 630

Testim.: 609 Et. Gud. Magn. τορός· ἔντροχος... ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ „λέξω
— στόμα 611. 613 exprimit Aristoph. Equ. 836 ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς
μέγιστον ὠφέλημα.

605 ὅ μ' B 606 τί μὴ χρή τι MPVBF¹R¹ τί με χρ. τ. H τί μοι χρ.
τ. QF²LKR²Tr τί μοι οὐ χ. τ. Pγρ μῆχαρ Elmsley ἢ Martin 608 φράζε
τε MPγρV δὴ παη. K 609 ὅπερ Etym. ὅτι codd. ὁ F 611 φίλον H¹L
614 τοῦ χάριν PγρR² 615 ὦμοι πέπ. PγρFγρ 616 τάνδε Pγρ 617 πᾶν
γὰρ πύθ. QH (habuit archetypus) πᾶν γὰρ ἂν Pγρ πᾶν γὰρ οὖν M πᾶν
(πάντα R) γὰρ ἐκπ. PLR πάντα γὰρ PγρQ² cett. 618 ὤχμασεν Tr 621 σαφη-
νίσαι codd. corr. Linwood 624 σε P¹corr. PγρQF²K¹su K² ut vid. R¹
625 μήτι VFQ¹ ὁ μέλλω F 626 σοι Turn. τοῦ codd. σοι τοῦδε τοῦ
F² 627 μή M¹P¹KL μὴ οὐ cett. 629 μάλλον L ἢ se in libro quodam
invenisse ait Turnebus, videtur potius ipse coniecisse μασσόνως ἢ μοι Elmsley.

- ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοι πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
- ΠΡ. σὸν ἔργον Ἰοῖ ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὥς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
- ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθοράν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίας προσέπτατο.
αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη,
τί παρθευῆαι δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ ξυνάρασθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ' ὦ παῖ μὴ ὀπολακτίσης λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθύν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὥς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφῇσιν πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρί
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
ὃ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἵαλλεν, ὡς μάθοι, τί χρή
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.

633 λεγούσας M corr. m 637 κάποκλ. MHBK ἀποκλ. Pγρ -δύρεσθαι
BH 638 ὅπου P²B² ὅπη P²QKL ὅποι cett. μέλλοι MP¹ μέλλει cett.
ὑσεσθαι Pγρ 639 ἔχη P² 640 ὅπ. μὲν ὑμ. PL 642 αἰσχύνομαι MγρPγρ
QγρTr ὀδύρομαι cett. 643 τὸν θεοσ. QK 645 πωλεύμεναι M πολεῦμ. m
cett. Homericam formam recte Herm. dixit servandam esse 647 εὐδαίμων
M¹P²R 648 παρθευεῖς Tr 650 ξυνάρασθαι Pγρ (inter scholia ξυναί-
ρεσθαι PL συναίρεσθαι cett. 651 μὴ πιλ. HB 653 τε om F τε καὶ H
657 νυκτίφαντ' M 658 δωδώνην P¹KLR¹ 659 μάθοι MLRT¹ μάθη-
cett. 660 λέγοντι B² in alio πράττειν PVQ¹FK φίλωι M corr. m
φίλως Qγρ.

ἦκον δ' ἀναγρέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμούς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.

τέλος δ' ἐναργῆς βάεις ἦλθεν Ἰνάχωι

σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη

ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,

665

ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις,

εἰ μὴ θέλοι πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν

κεραυνόν, ὃς πᾶν ἑξαῖστώσοι γένος.

τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν

ἑξήλασέν με κάπέκλησε δωμάτων

670

ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν

Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.

εὐθύς δὲ μορφή καὶ φρένες διάστροφοι

ἦσαν, κεραστὶς δ', ὥς ὀράτ', ὄξυστόμωι

μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι

675

ἦισσον πρὸς εὐποτόν τε Κερχνείας ῥέος

Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενῆς

ἄκρατος ὀργὴν Ἄρτος ὠμάρτει πυκνοῖς

ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμούς κατὰ στίβους.

ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ταίφνιδιος μόρος

650

τοῦ Ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλῆΞ δ' ἐγὼ

μάστιγι θείαι γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.

κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι

λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας

ζύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ

655

αἰσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·

Numeri: 687—95 2 iamb., 4 dochm. (primus anaclom.), 3. iamb., 3 dochm., 2. iamb. (prior bacchei forma), 3. iamb. (primus bacchei forma).

661 ἀπαρ. Fγρ αἰολοστόλους B¹ 662 δυσκρίτους P¹ τ' om HB
666 γῆς πρὸς FγρQ²R¹ 667 κεῖ codd. corr. Naber θέληι P²FR θέλει QK
θέλειν Pγρ πυρωπὸν M 668 ἑξαῖστώσει codd. corr. Blomfield 670 κάπέ-
κλεισε 673 κερᾶστις (-στης BH) codd. 676 κερχνείας MPγρQ²F¹RTr κε(γ)χρείας
cett. 677 τε κρήνην Canter ἄκρην τε codd. (τε om BH, hic deinde ἐς
interpolat, ἄκρον τε Pγρ, ἄκραν τε BKQ; omitta per haplographiam syllaba ην
male correctus erat archetypus 679 τὰς ἐμάς HB² 680 manifesta cor-
ruptela non sanaretur substituta voce cui inesset eadem notio quae iam in
ἀπροσδόκητος est. an ἐκ Διός? 682 γῆν πρὸ γῆς M(πρὸς M²R²LTr (qui hoc
legi in vetusto exemplari refert, vituperata lectione vulgari) γῆς πρὸς γῆν cett.
683 ὅτι V¹ (casu fortasse, corr. ipse) Aldus, ἔτι codd. 684 λοιπὼν F¹
πόνον MP²Tr σήμηνε HB σήμηνον F² 685 ψευδέσιν M.

- οὔποτ' οὔποτ' ἡῦχουν <ῶδε> ξένους
 μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
 οὐδ' ῶδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα 690
 πήματα, λύματα, [δείματ'] ἀ-
 φήκει κέντρῳ τύψειν ψυχὰν ἐμάν.
 [iῶ] iῶ μοῖρα μοῖρα,
 πέφρικ' εἰσιδοῦσα πράξιν Ἰοῦς. 695
- ΠΡ. πρῶι γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
 ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπά προσμάθῃς.
- ΧΟ. λέγ' ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκύ
 τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξεπίστασθαι τορῶς.
- ΠΡ. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
 κούφως· μαθεῖν γάρ τῇσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
 τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
 τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθῃ
 τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
 σύ τ' Ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
 θυμῷ βάλλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
 πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολάς
 στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἱ πλεκτὰς στέγας
 πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, 710
 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
 οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυτ' ἀλιστόνοις
 χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

Testim.: 705 cf. ad 589.

688 ἡῦχόμεν M (contra schol. suum) P^{γρ}F φεῦ οὐπόποτ' ἡῦχόμεν V
 φεῦ οὔποτ' οὔποτ' P^{γρ} (idem quod in textu habet) οὔποτ' semel L ῶδε
 alii aliis locis suppl. 689 εὔνους P^{γρ} ἐς MP^{γρ}FLR εἰς cett. 690 καὶ
 om MHLTr λύματα καὶ PR δείματά τ' L, dittographiam del. Herm.
 692 τύψειν scripsi ψύχειν codd. cf. Eum. 156 694 alterum aut iῶ aut
 μοῖρα numeri respuunt 695 εἰσιδοῦσα MPVF 696 πρῶι M πρό m
 cett. 697 προσμάθοις Tr 698 δίδασκε Q νοσ. γάρ. HBLR¹ 700 ἠνυσθ' V
 χρεῖαν τ' MP¹VHB 702 τὸν ἀφ' HBKR 705 σύ δ' P¹VK 706 θυμῷ
 μάθ' M βάλλ' QV 707 μὲν om BH¹R¹ ἐνθάδ' P^{γρ} ἀντολάς MP¹QKR²Tr
 ἀντολάς cett. 708 γύας MP^{γρ}HBQ¹ γέας K γυίας cett. 710 νέουσ' M
 ναίουσιν ἐπ' F ναίουσιν εὐκ. L 711 ἐξηρτημένοι codd. et schol.
 ἐξηρτυμένοι videtur habuisse Q¹, ex L contrarium non notavi, dicitur esse
 in libro proletario uno: ubienmque est, felici casu ortum est 712 ἀλλ' ἄλ.
 ῥυποδας codd. schol., etiam Q^{γρ} (πόδας QP^{γρ}VKRTr -ων mB²) corr. Herm.
 713 χρίμπτουσαν Q ἐκπεραοῦ P -πέρα P²corr. P^{γρ}Q².

λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 οἰκοῦσι Χάλυβες· οὓς φυλάξασθαί σε χρή, 715
 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
 ἦξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον·
 ὃν μὴ περάσης, οὐ γὰρ εὖβατος περὰν,
 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόληις, ὀρών 720
 ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσαί μένος
 κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρή
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινήν
 βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατόν
 ἦξεις στυγάνορ', αἱ Θεμίσκυράν ποτε 725
 κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
 ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρὶά νεῶν·
 αὐταὶ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις 730
 Κιμμερικὸν ἦξεις, ὃν θρασυσπλάγχχνως σε χρή
 λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερὰν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
 ἥπειρον ἦξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεός
 χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριπεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
 μνηστήρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους 740
 εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίους.

ΙΩ ἰὼ μοί μοι, ἔ ἔ.

ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζηι· τί που

Testim.: 726 Schol. Soph. Ant. 969 Αἰσ. Σαλμυδησσία—νεῶν 732—34
 Steph. Byz. Βόσπορος . . . Αἰσ. Πρ. δ. „ἔσται—κεκλήσεται“.

716 πρόσπλαστοι corr. Elmsley 718 ἄβατος QR 719 αὐτὸν τὸν
 Καύκασον HB 720 ἐκφυσσᾶι P¹VB² 724 ἔξι P¹corr. P²γρ, QF ἔξεις Q²
 ἦξης BR² 725 κατοικιοῦσιν M(corr. m)HB 727 ναύταισι Tr μητρὶά M
 corr. m deficit R 729—893 729 στενοπόρου P² 730 θρασύσπλαγχχνον
 P(corr. P²γρ)Q²F¹K(corr. K²γρ) 733 ἐπώνυμον HB 734 δ' om HB 741 μὴδ'
 ἐπὼν codd. dist. Turnebus προοιμίους P² 742 bis ἰὼ B quater ἔ P²γρV
 743 -μοχθίζη P²γρHK² δ' αὖ indignantis est interrupta per lamenta nar-
 ratione.

- δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;
 ΧΟ. ἢ γάρ τι λοιπὸν τῇιδε πημάτων ἐρεῖς; 745
 ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
 ΙΩ τί δῆτ' ἐμοὶ Ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
 ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
 ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
 ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν 750
 ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
 ΠΡ. ἢ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
 ὅττωι θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
 αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ·
 νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον 755
 μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
 ΙΩ ἢ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
 ΠΡ. ἥδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.
 ΙΩ πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
 ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδ' εἰ σοι μαθεῖν πάρα. 760
 ΙΩ πρὸς τοῦ τύραννα σκήπτρα συληθήσεται;
 ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
 ΙΩ ποίωι τρόπῳ; σήμενον, εἰ μὴ τις βλάβη.
 ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὡς ποτ' ἀσχαλαί.
 ΙΩ θέορτον ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον. 765
 ΠΡ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδαῖσθαι τόδε.
 ΙΩ ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
 ΠΡ. ἢ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός.
 ΙΩ οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
 ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς. 770
 ΙΩ τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
 ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων εἶναι χρεῶν.
 ΙΩ πῶς εἶπας; ἢ ἴμὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

746 ἀτειρᾶς P corr. Pγρ 749 πέδω 752 δυπετῶς M φέρεις QK¹
 ab ἂν H¹B¹ ad ἂν 754 transiliunt, suppl. in imo margine 753 θ. ἐνεστι Pγρ
 μέν om F 754 ἂν om BH¹FL ἂν ἦν PγρH²QK 756 ἐκπέσοι QFL
 758 ἥδοι' ἂν HB²Tr ἥδοιμ' ἂν (vel ἡδοίμαν) cett. eidem codd. 758. 59
 personarum notas habent in cett. omissas ἰδοῦσαν VQ 759 δ' om HBL
 760 σοι μαθεῖν Tr μαθεῖν σοι cett. 761 τυράννου Pγρ συλληθ. V²Q
 762 πρὸς αὐτὸς MFTr αὐτὸς πρὸς cett. κουφόνων L 765 βρ. ἢ
 ποίωι τρόπῳ L¹ 768 γε om L 770 πρὶν PQ¹F¹ reicit hoc vetusti libri
 ore Tr λυθείς MPγρB²HF² λυθῶ cett. 771 λύσων σ' PV 772 αὐτῶν M
 ἐγγόνων MPV ἐκγ. Pγρ cett. 773 ἢ οὐμός V σ' om VHB.

- ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
 ΙΩ ἦδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἢ χρησμιωδία. 775
- ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
 ΙΩ μή μοι προτείνων κέρδος εἴτ' ἀποστέροι.
 ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρωι δωρήσομαι.
 ΙΩ ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
 ΠΡ. δίδωμ'· ἐλοῦ γάρ, ἦ πόνων τὰ λοιπά σοι 780
 φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
- ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆιδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
 θέσθαι θέλησον μηδ' ἀτιμάσης λόγου.
 καὶ τῆιδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα. τοῦτο γὰρ ποθῶ. 785
- ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
 τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
 σοὶ πρῶτον Ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω,
 ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
 ὅταν περάσης ρεῖθρον ἡπείροιν ὄρον, 790
 πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλίου στίβει
 πόντου παρεῖσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη
 πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίνης, ἵνα
 αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναῖαι κόραι
 τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι 795
 μονόδοντες, ἅς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
 ἀκτίσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
 πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι
 δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
 ἅς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς. 800
 τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
 ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερὴ θεωρίαν.
 ὄξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
 γρύπας φύλαξαι τὸν τε μουνῶπα στρατόν

776 σαυτῆς τ' MB 780 ἦ om Q 783 οἴκους H¹B¹ λόγους cett.
 corr. Elmsley 784 βλάβην Pγρ 785 λύσοντα σε PV λύσαντα BL
 787 τῷ V οὐ M²P²BHTr om cett. 788 πολύδινον P(corr. Pγρ)L
 790 ἡπείρων corr. Herwerden 791 ἀνατολὰς BHQ ἡλιοστιβεῖς codd.
 corr. Heimsüth 792 πόντον MP¹VTr περῶσα codd. corr. Heimsüth
 793 Κισθίνης MPγρQ²Tr Κισθ. HBQ¹L Κισθύν. K Κισθίν. P σκυθίνης VF
 794 δειναῖαι Q¹K 796 μονώδοντες MVQ¹ 797 ἢ del. Hermann, for-
 tasse vere 801 τοιοῦτον VHBQKL 803 ὄξυστόμου M¹ (corr. M² an m?)
 ἀκραγεῖς PV σκύθας Pγρ 804 γε HBL μουνῶπαν m VL μουνωπόν Pγρ.

Ἄριμασπὸν ἵπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον 805
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουργὸν δὲ γῆν
ἤξεις κελαινὸν φύλον, οἱ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίου.
τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκηι 810
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἀπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.
οὐτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ἰοὶ πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 815
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 820
λέγ'. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἦντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω, 825
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα 830
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρυές,
ὕφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως

Testim.: 816 Athen. VIII 347^c εἴτι—μοι 818 κατὰ τὸν Αἰσ. Πρ. Antiatt. Bekk. An. 116 ψελλός Αἰσ. Πρ. . . . ἐπὶ τοῦ σαφῶς μὴ εἰρημένου.

806 πόρον MQ²KTr 807 τηλουργόν M corr. m 810 ἐξίης PγρV
811 βιβλίνων M (etiam in scholio, quod a βίβλος planta derivat, cf. Suppl. 761) Q ὀρέων PγρL 812 σεμνόν QK 813 σε δώσει M¹ 817 ἐπαναδ. codd. Athen. corr. Dindorf μάνθανε F 818 πλείον P² πλέον V θέλεις P²VH(-λης)BQ 820 πολυφόρου τύχης P¹ 822 αἰτούμεθα VHBQ¹L 826 δούς om Q 827 τῶν πλείστων Q² ἐκλείψας P² ἐκλείπω Pγρ λόγου P²B¹ ut vid. 829 δάπεδα corr. Porson. cf. Choeph. 798 831 θῶκος codd. notabilem ionismum contra tragicorum usum (280 Ag. 519) servare non audeo τ' om M¹HB 834 προσηγορήθης P¹corr. Pγρ/VLTr.

προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι; 835
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦϊξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἅφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζηι δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα (ὄ) πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται 840
τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός.
ὥς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆιδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταῦτ' ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος. 845
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτῃ χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
τέξεις κελαινὸν Ἑπαφον, ὃς καρπώσεται
ὄσσην πλατύρρους Νείλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενὴ γάμον 855
ἀνεσιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι
ἤξουσιν θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωματῶν ἔξει θεός·
Πελασγία δὲ δέζεται — — — 860
— — — — — θηλυκτόνῳ

Testim.: 840 Schol. Eur. Phoen. 207 (vetus Ζήτημα) οἱ δὲ φασιν Αἰσχύλῳ αὐτὸν ἐπεσθαι οἰομένῳ πάντα πόντον Ἰόνιον λέγεσθαι ὃν ἀλωμένη ἐπῆλθεν ἡ Ἰῶ. Steph. Byz. Ἰόνιον πέλαγος· τὸ περὶ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ Ἰούς Αἰσ. Πρ. ex eodem fonte Et. M. Ἰόνιος κόλπος 847 Schol. Hom. ε 563, ζ 204 ex Apione Αἰσ. ἐστι—χθονός.

835 προσάινει PVTr προσάινει cett. ultima in M ab m reficta 838 παλιμ-
πλάγκτ. P²L (e sil) παλιπλάκτ. M¹ πολυπλάγκτ. F πολυπλάκτ. Tr παλιμπλάκτ.
cett. 839 ó suppl. Wecklein 840 κληθήσεται MPγρV 847 πρὸς αὐτῷ
χώματι ceteris omisiss BH 848 εὐφρονα Tr 850 nomen accepit a Iovis
generatione i. e. generandi ratione 853 -κοντόπαις MTr 854 ἐφέπεται
Pγρ 855 θελύσπορον P²V 857 ad modum oraculorum animalia pro homi-
nibus appelluntur 858 θηρεύοντες HF¹ θηρεύοντες cett. 860 hiatum
notat Herm. locum difficilem unum recte interpretatus 861 νυκτιφορήτωι Pγρ.

Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
 ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ
 δίθηκτον ἐν σφαταῖσι βάψασα Ξίφος.
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
 μίαν δὲ παίδων ἱμερος θέλξει τὸ μὴ
 κτείνειν σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
 γνῶμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
 κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μαιφόνος.
 αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος·
 μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεῖν τορῶς.
 σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμέ
 λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
 μῆτηρ ἐμοὶ διήλθε Τιτανὶς Θέμις·
 ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
 εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
 ἸΩ ἐλελεῦ ἐλελεῦ·

ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
 μανίαί θάλπουσ', οἷστρου δ' ἄρδις
 χρίει μ' ἄπυρος·
 κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
 πνεύματι μάρτυρι γλώσσης ἀκρατῆς·
 θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ
 στυνγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Testim.: 877 Hesych. ἐλελεῦ . . . τίθησιν αὐτὸ Αἰσχ. ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμ. δεσμ. 879 Hesych. ἄρδις ἀκίς Αἰσ. Πρ. δ.

863 ad δίθηκτον ἄρρητον ἄμφηκες Pγρ 864 ἐπ' PγρV ἐς cett. ἐπέλθοι
 (v. l. ab ἐς huc relata) QK 865 μὴ in extremo versu videtur articulo prae-
 misso excusari cf. Ch. 1004 866 εὐνευνον Tr -βληθῆς. MPVK -βληθῆς. Pγρ
 867 γνῶμαιν PVB²H(γνώμοιν)Q²K² δυεῖν M δὲ om BH θάτεραν PγρF¹Q²K
 θάτεραν R 869 ἔξει PγρV 870 δὴ P²VB ταῦτα τ' ἐξ. P(corr. Pγρ)V
 δεῖτ' ἐπ. L 871 ἐκ τῶνδε P(corr. Pγρ)V 872 κλεινοῖς M 874 ἐμοὶ
 MLTr ἐμὴ VHBK utrumque PQFR 875 δ' ἔχω· πῇ Tr qui ad ἄριστα
 ἀντίγραφα pronocat, idem fere H¹ δὴ P(corr. Pγρ)V BH(?)KTr χρόνου Pγρ
 VByrL 876 σὺ δ' HB 876 ἐλελελελεῦ fere codd., ἐλελεῦ, ἐλελελελεῦ R
 ἐλελελελελεῦ Tr restituto metro anapaestico, corr. ex Hesychio Pauw
 877 φρενοβλαβεῖς PγρV 879 θάλπτουσ' P¹V 881 κραδία P¹KTr
 καρδία cett. φρένα φόβῳ HB 882 ὄμματ' ἐλ. MRTr 885 πταίουσ' MQ
 παίουσιν Pγρ.

ΧΟΡΟΣ

ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς [ἦν] ὅς
 πρῶτος ἐν γινώμαι τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώ-
 σαι διεμυθολόγησεν,
 ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶι, 890
 καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων
 μήτε τῶν γένναι μεγαλυνομένων
 ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. —
 μήποτε μήποτε μ', ὦ
 (πότνιαι) Μοῖραι λεχέων Διὸς εὐνά- 895
 τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
 μηδὲ πλαθείην γαμέται τινὶ τῶν ἔξ οὐρανοῦ.
 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
 εἰσὶρῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομένην
 δυσπλάνοις Ἑρας ἀλατείαις πόνων. = 900
 ἐμοὶ δ' ὅτε μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος,
 [ἄφοβος], οὐ δέδια, μηδὲ κρεισσόνων

Actio: 836 Io in partem ei parti a qua venerat oppositam exit.

Numeri: 887—93 = 94—900 dactylo-epitriti speciei Pindaricae faciles. periodus tertia ab excedente syllaba incipit. epodus 901—6, duae periodi mere iambicae (7. 5.); clausula e more Aeschyli tetrameter (trochaicus admissa anaclasi).

887 ἦν om. Tr, non e propria coniectura; ipse delet ἐν γινώμαι

889 γλώσση P²Q¹RT^r 890 ἀριστεύειν V 892 γένει Fγρ 893 μήποτ' ὦ PVLFR 895 suppl. Paley διὸς om VB¹H 897 πλαθείην γ. Tr πλαθείη ἐν γ. M πλαθείην ἐν γ. VQ πλασθείην γ'. L πλασθεῖ' ἐν γ. F πλασθείην ἐν γ. m cett. γαμετῶι M corr. m 899 γ' ἀμαλαπτ. Weil, γ' del. Dindorf: γάμῳ δαπτομένην (vel ἦν) codd. με γάμῳ δ. V, δαπανομένην Pγρ Σ^M ἄμα τῶι γάμῳ, λείπει γὰρ τὸ ἄμα. mirum hoc; videtur in archetypo ἄμα suprascriptum fuisse, non glossa, sed v. l. eaque vera 900 δυσπλάνοις PγρTr ἀσπλάγχνοις Pγρ δυσσπλάγχνων BH¹ δυσσπλάγχνας QK δυσσπλάγχνοις cett. ἀλατείαις Tr -αῖσι cett. δύσπλανοι Ἑρας ἀλητεῖαι bene dicuntur, sicut ἐπίβουλοι Ἑρας νόσοι Suppl. 586, Iuno enim πλανᾷ et ἐπιβουλεύει. sed πόνων languet, nisi rursus coniungimus δύσπλανοι πόνων ἀλητεῖαι, ut πόνοι dicantur πλανάν. 901 ὅτι codd. corr. Arnaldus, Schützii argutiis minime refutatus. quae traduntur dici tantum poterant a muliere convenientem maritum adepta 'mihi cum parile sit, coniugium securum est; non timeo; utinam ne potiorum deorum cupido se in me convertat.' virgines autem, virginis Ius malis perterritas quid aliud profiteri credemus quam 'mihi matrimonium parile quidem terrorem non incutit, at utinam ne in altiore loco positus vir me concupiscat.' 902 v. l. deleui (alteram alii sustulerant).

[θεῶν] ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
 ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος ἄπο-
 ρα πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
 τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρώ μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν. ?

905

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς καίπερ αὐθάδη φρονῶν
 ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
 γάμον γαμείν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 θρόνων τ' αἶστον ἐκβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρά
 Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπίτνων ἡρᾶτο δηναίων θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναιτ' ἂν αὐτῶι πλην ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶι τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
 θαρσύν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστὸς τινάσσω τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῶι, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα
 βροντῆς θ' ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσων
 αἰχμὴν, τρίαῖναν ἢ Ποσειδῶνος σκεδᾶι.

910

915

920

925

903 glossam delevi. nulli nobilitatis gradus in deis, nec deas loqui curamus: chorus virginum Pittaci persequitur praeceptum προσδάρκοι M, προσδέρκοι cett. (προσδέρκοισθε omisso με V) προσδράκη Robortelli 904 ἐς ἄπορ. Tr εἰς ἄπ. KF 905 οὐκ ἔχω L 906 ὅπῃ m P²LTr² ὅπου BH²R² 907 Prometheus ad ultima cantici verba respicit. αὐθάδῃ φρονῶν QKL P²PγR m αὐθάδῃς φρενῶν MPBHFQγPTr utrumque V 908 οἶος M¹ γὰρ οἶον HB 910 θρ. αἶστ. M πατ. δ' QK¹F¹R¹ τ' cett. om. BH 911 τόδ' M corr. m ποτ' LQγP 912 ἐκπίπτων QBK¹ δηναίων M corr. m 913 τοιῶνδε M corr. m 914 πλην ἐγῶ PγP 915 ἐγὼ δὲ τ. QBH 916 θαρσεῖτω FγP 917 πυστός v. l. schol. Φ πιστῶς et -ός M ἐν χεροῖν MPVFTTr ἐν χερσί HBR ἐν χειρί KQ χερὶ L πύρπνουν MPTr πυρπνόνον PγPVFR πυρίπνουν QBHKL 918 οὐ om BKL R 922 εὐρήσοι MP²R²Q²Tr 923 βροντῆς δ' HB ὑπερβάλλοντα codd. corr. Weil 924 νόσων M¹ casu, opinor νόσον M² cett. 925 τρίαῖναν αἰχμὴν τήν codd. (τοῦ QR¹) correxi.

πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟ. σύ θην ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.

ΧΟ. καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;

930

ΠΡ. καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟ. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ὦι θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡ. ὃ δ' οὖν ποεῖτω· πάντα προσδοκητά μοι.

935

ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰέ.

ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,

ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

940

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,

τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·

πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,

τὸν ἔξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς [τὸν] ἐφημέροις

945

πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·

πατήρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους

αὐδᾶν πρὸς ὦν [τ'] ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους.

καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,

ἀλλ' αὐθ' ἕκαστα φράζε, μηδέ μοι διπλᾶς

950

ὁδοὺς Προμηθεὺ προσβάλης· ὁράεις δ' ὅτι

Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

Actio: 943 in scaenam inferiorem incedit Mercurius.

926 παίσας L πτάσας F κακῶν M/corr. m)PγρLRTγ κακοῦ F¹

927 ὅσον M ἀρχήν M¹ 930 δεσπόζειν B¹HR τινὰ Διὸς F¹Pγρ 931 ἔξεις M¹
τῶνδ' ἔ. F¹ δ' ἔ. P²B δυσφλοφωτέρους Pγρ 932 πῶς δ' QKL 933 τί δαί M
φοβοίμαν supra add. η PV 934 αὐ σοι PγρV ἂν om QBH τοῦδ' ἄλ. BHL
τοῦδε γ' ἄλ. cett. corr. Elmsley 935 ποεῖτω PVQ²K ποιεῖτω Pγρ cett.

937 θῶπε H θῶπευε P²BQR¹L m 942 τὸν τυρ. VQK 945 ἔξαμαρτόντ'
M²PH²K²Tr -τῶντ' cett. ἡμέροις MP(τὸν ἐφ. PγρB²)BHTγ corr. Blomfield

946 πορῶντα QK¹ 947 κ. λόγους Pγρ 948 ὦν m, M perit. τ' del.
Elmsley. 950 ἔκπραζε PVF 952 Ζεὺς τοι R² Z. γάρ Pγρ ὁ Ζεὺς γε
τούτοις QK.

- ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπέρτερου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
ναῖειν ἀπενθῇ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡισθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόσομαι
αἰσχιστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς; 960
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἑλλείπω. σὺ δέ
κέλευθον ἦνπερ ἦλθες ἐγκόνηι πάλιν·
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
- ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. 965
- ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγὼ.
- ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτραι
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
- ΠΡ. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν. 970
- ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
- ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὥδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σέ δ' ἐν τούτοις λέγω.
- ΕΡ. ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶι;
- ΠΡ. ἀπλῶι λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, 975
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
- ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνόντ' οὐ μικρὰν νόσον.
- ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
- ΕΡ. εἷης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

953 τε P²R 954 διὸς ὕ. F 957 διττοὺς Pγρ 958 τυραννοῦντ' VF
959 μήτοι δοκῶ F 961 πολλῶ P(verum Pγρ)H δέ M(sed verum in schol.)
VPγρ 963 ἂν ἱστορῆς PVFR ἂν ἱστορεῖς QTr ἀνιστοροῦντα Qγρ(?)
965 καθώρμισας PVKTrQ (tamquam glossam) καθώρμισας HB καθώρσας (ex
ωσας?) M καθήρμησας F κατῶρους F² κατήγαγες QLFγρR 968. 70 person.
notas suppl. Tyrwhit Erfurd. ante 971 Promethei verum intercidiisse coni.
Reisig, recte fortasse, quamquam sententiae satis facit hoc: 'sic, i. e. oboe-
dientia sua, superbire decet superbos'. scil. Titan quamvis victus et cruci
affixus iure superbit, quia morem uni gerit contumaciae animi sui 969 φῆναι
codd. corr. cod. Lipsiensis (ὑπάρξει glossa R) δ' ἄγγ. M (γ' m) 971 πῆμασι
PγρV 972 χλιδόντας M corr. m 973 sententiae unice convenit 'num me
quoque tamquam malorum tuorum aliquatenus auctorem criminaris.' recte
igitur dativum a praepositione ἐπὶ regi dixit Abresch; otiosum ἔπ' αἰτιᾶι
scribere 975 ἐχθραίνω FR¹ 977 μικρὰν codd. 979 πράσσεις BH²F¹.

- ΠΡ. <ῥμοι> — — — — —
 ΕΡ. ῥμοι; τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. 980
 ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
 ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
 ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρετήην.
 ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν χρήζει πατήρ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. 985
 ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
 ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κᾶτι τοῦδ' ἀνούστερος,
 εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
 οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχανήμ' ὅτῳ
 προτρέψεταιί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990
 πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
 πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
 λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
 χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
 γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὥστε καὶ φράσαι, 995
 πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
 ΕΡ. ὄρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρωγ' φαίνεται.
 ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
 ΕΡ. τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
 πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000
 ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κύμ' ὅπως παρηγορῶν.
 εἰσελθέτω σε μήποθ' ,ὡς ἐγὼ Διός
 γνώμην φοβηθεῖς θηλύνους γενήσομαι
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στρυγούμενον
 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν 1005
 λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

980 ῥμοι Prometheo, reliqua Mercurio tribuunt codd. corr. Lachmann, qui ῥμοι tantum in versu deperdito collocabat; verum sententia plura requirit, ex. gr. ῥμοι· προτιμῶ δ' οἱ ἔχω τῶν σῶν καλῶν. 986 ὄντα om MVBH(Φ). Iudit in voce quae et servum et filium et puerum dicit. Merc. filius patri oboedit. ne poterat quidem dici ὥστε παῖδα 987 καὶ ἔτι codd. (κᾶτι K)
 988 τι om V πευσεῖσθαι MPVQ²R²Tr 990 προστρ. M(corr. m)HR¹
 ποτρ. (i. e. ἀποτρ.) m in marg 992 αἰθαλ(λ)οῦσα (vel -άλουσα) codd. γρ. αἰθεροῦσσα MQ 993 λευκοπτέροις δὲ νιφάσι P², ἐκ supra καὶ Pγρ βροντήματι V 994 ταρασσέσθω L 995 γνάψει L utramque M φράσειν MBH
 998 ὦ παῖ M (sed schol. τεθεώρηται) 1000 καλῶς φρ. Pγρ 1001 ὀχλῆς Tr με om BH 1002 σ' ἔννοια μήπ. FR μηπάθ' M corr. m 1004 στρυγόμενον M corr. m 1006 τῶν δεσμῶν τ. BHKK τοῦδε παντὸς V

- ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἔρεῖν·
 τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει λιταῖς
 ἑμαῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
 πῶλος βιάζη καὶ πρὸς ἡνίας μάχη. 1010
 ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἄσθενεῖ σοφίσματι·
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
 σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἑμοῖς πεισθῆις λόγοις,
 οἴός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
 ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογί
 πατὴρ σπαράξει τήνδε καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.
 μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
 ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι
 πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετός, λάβρως
 διαρταμήσει σώματος μέγα ράκος,
 ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθoinήσεται. 1025
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῇ θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 'Αἰδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.
 πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὥς ὅδ' οὐ πεπλασμένος 1030
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·

Testim.: 1022 Schol. Dionys. Thr. 458 τὸν αἰτὸν (τὸν) ἐπὶ τοῦ σκίπτρου τοῦ Διὸς 'κύνα' Αἰσ. καλεῖ. 1030 Hesych. οὐ πεπλασμένον· ἄπλαστον.

1007 λέγειν Pγρ ἄλλ' ἔρεῖν μάτην Mγρ 1008 οὐδέν om P, habet Pγρ. (ex hoc errore natum supplementum κέαρ apud Robortellum, quod multos in avia deduxit) μαλθάσῃ P¹VBHQR 1009 δὲ τὸ στόμιον Q 1011 αὐτὰρ PγρHB σοφίῃ Pγρ φρονήματι L 1013 μεῖον Stanley subtilius. quod οὐδενὸς μεῖζον est, παντός, opinor, est ἥσσον. nec μεῖζον soloecum, ubi μάλλον vulgo dicitur. concedo quod diu negavi μεῖζον in Callimacho hymn. 6, 92 1014 δὲ ἂν BHKR δ' ἂν Q δ' ἂν εἰ PKLF πείθῃ P(corr. Pγρ)L utrumque QL 1015 οἴός σε P οἴος σε Pγρ(sic)QKR 1016 ἀφύκτως M corr. m 1019 ἀγγάλη Tr 1020 ἐκπλήσας HBγρ 1021 εἰς om Q Διὸς ἔτι P (corr. Pγρ) δέ τοι Aeschilo familiare cf. Sept. 122 Suppl. 688 Ag. 574 al. 1022 λάβρως MVL λάβρος RTr utrumque ΠHBQKF λαῦρος Pγρ 1023 ράκος μέγα Tr 1026 τοῦ σοῦ δέ HPγρFγρ μήτοι MTr μηδέ PγρFγρ 1027 θεός τις FTr 1028 θελήσῃ MB²FL θελήσει cett. δ' F²KR ἀναύδητον m 1031 λίαν γ' Tr ἐριμμένος M¹ confunduntur .ut

- ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ Δίον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μὴδ' αὐθαδίαν
 εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. 1035
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
 λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
 μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πιθοῦ· σοφῶι γὰρ αἰσχροὺς ἐξαμαρτάνειν.
- ΠΡ. εἰδοῖτο τοῖ μοι τάσδ' ἀγγελίας 1040
 ὅδ' ἐθύωξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
 δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳι 1045
 τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
 αὐταῖς ρίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳι
 συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
 ἄστρον διόδους, ἕς τε κελαινὸν 1050
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας
 τοῦμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
- ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. 1055
 τί γὰρ ἐλλείπει μὴ <οὐ> παραπαίειν
 ἢ τοῦδ' εὐχῇ; τί χαλαῖ μαρινῶν;
 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
 συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς, 1060
 μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ

quam maxime dicta a Iove. cf. Ag. 301, ergo non ficta a Mercurio, et „ut
 quam maxime dicta a Iove, ergo vera“ 1039 πιθοῦ FL (e sil.) πείθου
 cett. 1040 τι pro τοι VB¹R¹(?) εἰδοῖτο μοι PγρFR 1043 ἐπὶ μοι ῥιπ-
 τείσθω M 1044 πυρὸς τ' K αἰθέρα H 1046 ἀγρίων τ' V 1047 αὐ-
 ταῖσι PKLF κραδαίνει Q 1049 συγχ. ἐμέ τῶν τ' PγρVR τῶν τ' οὐρ. codd.
 praeter BK¹(Weil, 1051 ἄδην QB² 1053 θανατώσωι P¹ 1056 οὐ
 suppl. Wecklein 1057 ἢ τοῦδ' εὐτυχῇ M εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ Pγρ et iterum
 inter schol. εἰ τοῦδ' cum glossa κτῆται Qγρ, volebat ergo εἰ τοῦδε τύχη,
 ἦν τοῦδ' ἀτυχῇ Tr reiecta lectione εἰ τὰδ' εὐτυχῇ εἰ τὰδ' εὐτυχῇ in cett. corr.
 Winkelman; archetypus v. l. εὐχῇ et τύχη confuderat 1058 γ' αἰ Turn.
 γ' ἐν Tr δέ H γε cett. 1060 που codd. ποι F²/G² teste Hermannō.

βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ
 μ' ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. 1065
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρή πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κοῦκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μάλλον. 1070

ΕΡ. ἀλλ' οὖν μένησθ' ἀγὼ προλέγω·
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
 ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ 1075
 δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
 κοῦκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
 εἰς ἀπέρατον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡ. καὶ μὴν ἔργωι κοῦκέτι μύθωι 1080
 χθὼν σεσάλευται, βρυχία δ' ἡχὼ
 παραμυκάται βροντῆς, ἔλικες
 δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς Ζάπυροι,
 στρόμβοι δὲ κόνιν εἰλίσσουσιν· 1085
 σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
 εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν
 ἀποδεικνύμενα· ξυντετάρακται
 δ' αἰθὴρ πόντῳ. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ
 ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον 1090
 στείχει φανερώς.
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων

Actio: 1069 chorus quam proxime potest ad Prometheus accedit.

1065 λητὸν ἡγουν λαθαστὸν Ργρ 1067 θέλω ΗΒ 1070 μάλλον γρ.
 πάλαι Ρ 1071 ἂ ἐγὼ F¹ (Porson) ἄττ' ἐ. VL ἄτ' ἐ. F² cett. 1072 μ.
 (πρὸς F²) τῆς ἄ. F 1073 μέμψοισθε VB τύχας F¹ 1074 ἡμᾶς ΡγρQF¹
 1077 οὐκ Ρ (corr. Ργρ)VKL 1078 ἀπέρατον MP¹R ἀπέραντον m cett.
 cf. ad 152 1080 οὐκέτι Q κοῦ μ. Ργρ 1081 σαλεύεται ΗΒ 1084 ὡς
 Ζαπ. LR 1085 ἐλίσσ. 1088 ἐπιδεικν. R ἐνδ. Tr 1092 Tr in scholio
 vituperat lectionem ὦ πάντων Θέμι; ita recentes quidam, scil. e scholio MP
 ὦ μητερ ἐμῇ Γῇ, ὦ Θέμι.

αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἔσορ' αἰς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

Actio: rupes cum Prometheo et choro a terra inter fulmina e solo prompentina hiscente hauritur. Mercurius abit.

1093 εἰλίσσων Tr ἐλ. codd. 1094 ἄδικα PγρVH utrumque R.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

Schol. Prom. 511 οὕτω μοι λυθῆναι μεμοίραται. addit M ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λύεται· ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.

Philodemus de piet. p. 30 G. Αἰσχύλος μὲν ἐν Προμηθεῖ φησὶν τ[οῦτο]ν πρ[ὸς] τῷ Καυκάσῳ δεδέσθαι vel similia].

p. 37 Προμηθεὶ τα -- καυμάτων -- [χε]ιμώνων -- componuntur deinde de Atlante testimonia.

p. 39 -- Κρόνο . . [δεσμω]τήριον κα --- καταχ Αἰσχύλος (κατὰ δ' Αἰσχύλον?) ἐν τῷ Λυομένῳ Προμηθεῖ -- [ὑπ]ὸ Διὸς δεδέσθαι non tuto restituitur] καὶ πάντες [οἱ ταρτα]ρωθέντες -- οὐρανοῦ --

p. 40 ὅσα δὲ Προμηθεὺς οὐδα . . ξ (οὐ δεκάδας Sauppe) ἀλλὰ μυριάδας -- p. 41 καὶ τὸν [Προμη]θέα λύεσθαι [φησιν] Αἰσχύλος ὅ[τι] τὸ λ[όγιον] ἐμή[νυσεν] τὸ περὶ Θέ[τιδος], ὡς χρεὼν εἶη τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα κρείττω κατα[στῆ]ναι τοῦ πατρός· [ὅθεν κ]αὶ θνητ[ῶι] συν-οικί[ζου]σιν αὐτὴν ἀνδρί. restit. Gomperz.

Vol. Herc. Coll. alt. VIII 105, protraxit restituitque Reitzenstein Herm. 35, 73 -- αὖ τῷ Π[ηλεΐ]. ἐν Π[ρομηθεῖ] δὲ τῷ Λυομένῳιδος ε ρασιν[ὁ δὲ τ]ὰ Κύπρια ποιήσας etc. de Thetide agi Cypriorum excerpta docent, cuius nomen Reitzenstein antea restituit, sed [Θέμ]ιδος aequae atque [Θέτ]ιδος cogitari potest, nisi Αἰσχύλος latet, cuius nomen desideratur. omnia, nisi plenius et accuratius leguntur et in ordinem rediguntur, vix quidquam docent quin aliunde sciamus.

Personarum index Vincti Promethei inter Oceanum et Mercurium habet Γῆ: Ἡρακλῆς. quae vix alio referri possunt quam ad exemplar quod Solutum, τὸ ἐξῆς δράμα, simul continebat.

Fr. 191. 192.

Arrian. peripl. Pont. 19. Tanai fluvio Asiam et Europam determinari, καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς

Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν (παρ') αὐτῶι οἱ Τιτᾶνες
πρὸς τὸν Προμηθεά ὅτι ἤκομεν

τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Προμηθεῷ
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποφόμενοι

ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσην χώραν ἐπῆλθον

πῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἤδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

exeribit Peripl. Ponti anonym. p. 184 Müller, sed Procop. Goth. IV 6, 15 ad idem redit compendium geographicum quo Arrianus utebatur, ἀλλὰ καὶ ὁ τραγῳδιοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῶι λυομένῳι εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγῳιδίας (hoc opinor non finxit) τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης.

ad fr. 197.

Schol. Dionys. perieg. 10 de Tanai Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου διορίζεσθαί φασι τὰς ἡπείρους. reicitur hoc vulgo, cum contradicat fragmento 191; debebant certe Vinetum pro Soluto intellegere, in quo Tanais terras definit 790; re vera vel δίδυμος τέρμων, fr. 191, docet Aeschylo „duplicem terminum“ fuisse fluvium qui modo Tanais appellaretur modo Phasis.

Fr. 192.

Strabo I 33 ut demonstret Aethiopas totam meridiem occupare, Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳι φησὶν οὕτω

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὀκεανῶι
λίμνην ἀγνῶν τροφὸν Αἰθιόπων,
5 ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ
χρῶτ' ἀθάνατον κάματον θ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

3 χαλκοκέραυνον neque intellegitur et frustra temptatum est 4 λίμναν παντότροπον codd. vitiosis numeris, (duae breves metrum nusquam excedunt), πάντων τροφόν Lobeck; quaerendum erat aptius adiectivum 5 παντεπόπτας codd. corr. Tyrwhitt. tolerari fortasse potest in lyrica voce α 8 προχοαῖς τ' codd. olim correctum. regebantur accusativi a participio λιπόντες subiuncto illi ἤκομεν fr. 190 a quo tragoedia incipiebat; 191 post 192 locum habebat.

Fr. 199.

Strabo IV 183 e Posidonio campos saxis conspersos qui prope Massiliam sunt describit; in fabulam haec vertisse Aeschylum sive eum a quo penderet. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τὴν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας ἥξεις — στρατόν.

Dionysius Antiqu. I 41 e pragmatici cuiusdam narratione. Herculem cum magno exercitu ex Hispania redeuntem conflixisse cum Liguribus. δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποιήται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων, ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλεν, καὶ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ραΐδιος ὁ ἄρῶν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ᾧδ' ἔχει, ἥξεις — λιπεῖν (v. 3).

Hygin poet. astr. II 6 (Ἑγγόνασιν) *Aeschylus in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait esse . . . cum Liguribus depugnantem. dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerat iter fecisse per Ligurum fines. quos cunctos ab eo pecus abduxisse, manus contulisse, etc. tam libere narratis eis quae in Aeschyli versibus sunt, ut vel catasterismus eidem tribuatur. apparet et Dionysii et Hygini auctoribus auctorem fuisse hominem, qui non vereretur pro expeditione ad Hesperidas suscepta eam quae Geryonis boves petebat substituere et pugnam in reditu Herculis collocare. nos autem deficiente Strabonis testimonio deciperemur necessario.*

ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν,
 ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν
 μέμψη· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
 ἐνταυθ', ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίης λίθον
 ὃ ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.
 ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ.
 νεφέλην δ' ὑποσχών νιφάδι γογγύλων πετρῶν
 ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σύ
 βαλὼν διώσῃ ραιδίως Λίγυν στρατόν.

6 οἰκτερεῖ codd. σ' οἰκτιρεῖ πατήρ Cobet probabiliter 8 nubem subtus extendit; de caelo mittit lapides. νιφάς vox Aeschylea Sept. 212
 8. 9. συμβαλὼν corr. Salmasius 9 δηώσῃ recte legit Dobree.

Fr. 195 et 206.

Galenus in Epidem. VI. XVII 1, 879 e lexico s. v. πέμφιξ
... ἐπὶ τῆς πνοῆς.... Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτη (an trilogia
ita satyris opponitur?)

εὐθείαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρῶτιστα μὲν
βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἴν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

paullo post ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ

ἔξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφιξ, πικρὰ γὰρ κοῦ διὰ ζωῆς ἄτμοι.

referebat hoc ad satyros Conington coniectura incertissima.

2 πνοαῖσιν corr. Casaubonns

3 βρόμος καταγίζων i. e. καταγίδα βρέμουσαν

Fr. 206, 1 προσβάλλῃ corr. Casaub. 2 non intellegitur; πικροί? κοῦδὲν εὐζαεῖς
ἄτμοι Headlam.

Fr. 198.

Strabo VII 301 ex Apollodoro ut videtur Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει
συνηγορῶν τῷ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι

Hesych. ἱππάκη ut e scholio huius loci sumptum sit, fieri potest.

Fr. 196.

Stephan. Byz. Ἄβιοι e scholio (Epaphroditī, opinor) ad N 6
Αἰσχύλος δὲ Γαβίους διὰ τοῦ γ (huc usque et schol. AT ad Hom. N 6)
ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ

ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
<βροτῶν> ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον
Γαβίους, ἴν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκηλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
γῦαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς

1 ἥξει corr. Stanley

2 βροτῶν suppl. Hermann

4 δίκηλλης corr. Holsten.

Fr. 197.

Schol. Apollon. IV 284 τὸν Ἰστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβο-
ρέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν· οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν
Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι ταῦτα. Hyperboreos, quoniam
in Apollonio desunt, in Aeschilo lectos esse concludimus. ceterum
ex Aeschilo sua sumpsisse Apollonium grammaticus iniuria suspi-
catus est.

Fr. 202.

Athenaeus XV 674^d Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεΐ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφίγγι εἰπὼν

τῷ δὲ Ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

in Sphingis versibus στέφανος scribi iussit Grotius, et aut hoc aut ἄριστον necessarium, nisi omnino στέφανον expellendum cum Weilio, tamquam otiosum iuxta στέφος. ratio Athenaei est, in Prometheo homines coronis uti in memoriam vinculorum, quod non concordare cum eis quae in Sphinge dixisset, antiquam coronationem vinculorum optimum esse iudice Prometheo. videbatur grammatico Prometheus de antiquo coronandi more verba facere nec laudare potuisse quod in memoriam cruciatus sui esset institutum. at ἀρχαῖον στέφος poterat e mente eius qui verba faciebat dici, et Prometheus Aeschyleus vincula coronarum ἀντίποινα hominibus imponenda laudare catenis etiam tum cinctus. lepidum est, si Aeschylus sui Promethei spectatores commonefecit. quod utut est (certo enim demonstrari nequit): non satis attente Athenaeum legerunt quotquot pro coronandi more certae arboris ramulos inferebant. quam sumpserunt ex iis quae Athenaeus p. 672f. e Menodoto Samio adfert, Apollinem olim Caribus imposuisse ποιήν, ἣν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀφώρισεν ὁ Ζεὺς τῷ Προμηθεΐ χάριν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρός, λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων δεσμῶν· καὶ τίσιν ἐκούσιον ἐν ἀλυσίᾳ κειμένην δοῦναι θελήσαντος, ταύτην ἐκείνῳ ἐπιτάξαι τὸν καθηγούμενον τῶν θεῶν. ὅθεν αὐτίκα τὸν δεδηλωμένον στέφανον (scil. ἐκ λύγου) τῷ Προμηθεΐ περιγενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρός δωρεάν. alia rursus Hygin. poet. astr. II 15, qui a vinculis Promethei et anulorum et coronarum usum repetit, has autem *in maxima laetitia victoriisque habere instituerunt; id exercitationibus* (insulse vertit ἀγῶσι) *et conviviiis perspicere licebit.* quae tamen omnia ab Aeschylo aliena sunt.

Fr. 203.

Eustath. ad Iliad. E 743 ἀρειθύσανοι κατὰ Πausanίαν Ἄρεος θύσανοι οἰονεῖ ἀποσχίσματα παρὰ Α. ἐν Προμηθεΐ λυομένῳ. Hesych. ἀρθύσανοι ἀποσχίσματα (-σχημ. cod.) καὶ ἀποβλαστήματα. idem ἀριθύσανοι Ἑνίοχοι. consentaneum non aurigas dici, sed populum

Caucasi accolam. quem si ipsum appellavit Aeschylus, primus nobis testis est; humana carne eos vesci tradit Aristoteles Pol. VIII 1338^b. mirum compositum, sed non minus mire Lobeckius Ἄρει θυίοντας intellegit. vox e cantico sumpta est, quod accolae Caucasi recensebat, respondens ei quod in Prom. victo est 415.

Fr. 200.

Plutarch. Amator. 757^e Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλ-
λων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἵρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Ἄ. φησίν.

ἀγρεύς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος

Atticum εὐθύνοι Plutarchus certe non legit.

Fr. 201.

Plutarch. Pomp. 1 ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα
σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

in propatulo versum Plutarchi ipsius memoriae inhaesisse.

Fr. 204.

Hesych. εἰσαφάσματα εἰσπήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφίεναι ἢ σπα-
ράγματα. Α. Προμηθεὶ λυομένω. mira vox ad mere ionicum ἀφάσσω
referenda.

Prometheus Accii.

Cicero Tuscul. II 23 *veniat Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus, sic enim accepimus, quomodo fert apud eum Prometheus dolorem (secuntur de furto nonnulla e Philocteta Accii). has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum dicit haec.*

Titanum soboles, socia nostri sanguinis
generata Caelo, aspiciate religatum asperis
vinetumque saxis, navem ut horrissona freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.

5 Saturnius me sic infixit Iuppiter

Iovisque numen Mulciberi adscivit manus.

hos ille cuneos fabrica crudeli inserens

perrupit artus. qua miser sollertia

transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.

10 iam tertio me quoque funesto die

tristi advolatu aduncis lacerans unguibus

- Iovis satelles pastu dilaniat fero.
 tum iecore opimo farta et satiata adfatim
 clangorem fundit vastum et sublime avolans
 15 pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
 cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
 tum rursum taetros avida se ad pastus refert.
 sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
 quae me perenni vivum foedat miseria.
 20 namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
 arcere nequeo diram volucrem a pectore.
 sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
 amore mortis terminum anquirens mali,
 sed longe a leto numine aspellor Iovis.
 25 atque haec vetusta saeclis glomerata horridis
 luctifica clades nostro infixast corpori,
 e quo liquatae solis ardore excidunt
 guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi.

V. 14, 15 sublime—sanguinem corrupta adfert Nonius 17, 11 addito Accii nomine; nam in Cicerone ambigi potest utrum veteris poetae an proprios versus adferat. perperam hoc vulgo statui mihi monstravit Leo. sed subesse Aeschylea iure creduntur, amplificata tamen tumore Acciano.

Nonius 208, 1 et Priscianus p. 685 P. ex eodem auctore, masculini gelus exemplum laudant *Accius in Promethco*

tum profusus flamine liberno gelus

tum om. Non. corruptum est. poterat et in cruciatus Promethei et in itinere Herculis describendo locum habere.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Schol. Aesch. Prom. 94 μυριετῇ· πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι. Hygin. poet. astr. 2, 15 (Prometheum) *adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoe-diarum scriptor ait.*

Hygin. fab. 54 *Thetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortio-rem fore quam patrem. hoc praeter Prometheum cum sciret nemo et Iovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Iovi pollicetur se eum praemoniturum, si se vinculis liberasset. itaque fide data monet Iovem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior nasceretur Iovem de regno deiceret, quemadmodum et ipse Saturno fecerat.*

itaque datur Thetis in coniugium Peleo Aeaci filio, et mittitur Hercules ut aquilam interficeret quae eius cor (iecur?) exedebat. eaque interfecta Prometheus post triginta annos (i. e. XXX [milia] ann.) de monte Caucasus est solutus.

Fr. 208.

Gellius XIII 18, 4 *apud Aeschylum* ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ *et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνώ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic*

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια
redit fere idem versus Sept. 619. Choeph. 582.

Fr. 188.

Schol. Aristid. pro IV viris 143 (p. 501 Dind.; legi scholium in Marciano); καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμῷτι

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἢ σιγὴ βροτῶν.

mira in illo scholiasta eruditio, nisi forte Simonidis dictum ab Aristide laudatum in florilegio quaerebat. quamquam fides tituli ne tum quidem magna est.

Fr. 189.

Antiatticista Bekkeri 116, 7 χέρσα τὰ μὴ γεωργούμενα A. Προμηθεῖ.

Metrieus Oxyrynchita 220, col. 21, 1 (edidit etiam Consbruch in calce Hephaestionis sui) τοιοῦτο „τάδε πάσχειν ἐθέλεις“ ὅποιον ἐν τῷ Προμηθεῖ τίθησι πάλιν Αἰσχύλος οὕτως

[ἐρίδ]ων δυσκελάδων

ex. gr. supplēvi, alii minus probabilia.

Fr. 194.

ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γένος
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

Plutarchus de fortuna p. 98^e e stoico. quod homines bestiis dominantur ὁ Προμηθεύς, τουτέστιν ὁ λογισμός, αἴτιος ἵππων—ἐκδέκτορα κατ' Αἰσχύλον. Plutarch. de sollert. anim. p. 965 ex alio auctore τὰ ἡμέρα καὶ φιλόανθρωπα ποιοῦμενοι τιθασὰ καὶ συνεργά

χρείας πρὸς ἣν ἕκαστον εὖ πέφυκεν ἵππων—καὶ ταύρων γονάς,
 ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναί φησιν ἡμῖν ἀντίδουλα καὶ
 πόνων ἐκδέκτορα (exeribit Porphyg. de abst. 3,18).

1 ὀχείαν de soll., quod legit Porphyrius

2 ἀντίδωρα de fort.

Fr. 431.

Strabo VII 299 inter gentes fabulosas a veteribus poetis commemoratas Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους λέγοντα καὶ Μονομμάτους [ἐν τῷ Προμηθεῖ φησί (φασί codd.)], καὶ ἄλλα μυρία (haec non ad Aeschylum pertinent). idem I 43 Αἰσχύλου Στερνοφθάλμους καὶ Κυνοκεφάλους καὶ Μονομμάτους; apparet ibi enumerata haec esse ab Apollodoro.

notam lectoris μουνῶπα στρατόν Promethei 805 spectantis secluserit Heyne. olim ad Prometheum Solutum relata inde removit Nauckius, probabile tamen ratus inde sumpta esse. meliore iure ex. gr. ad Persei res rettuleris: nam gentes istae orientem versus collocari solent.

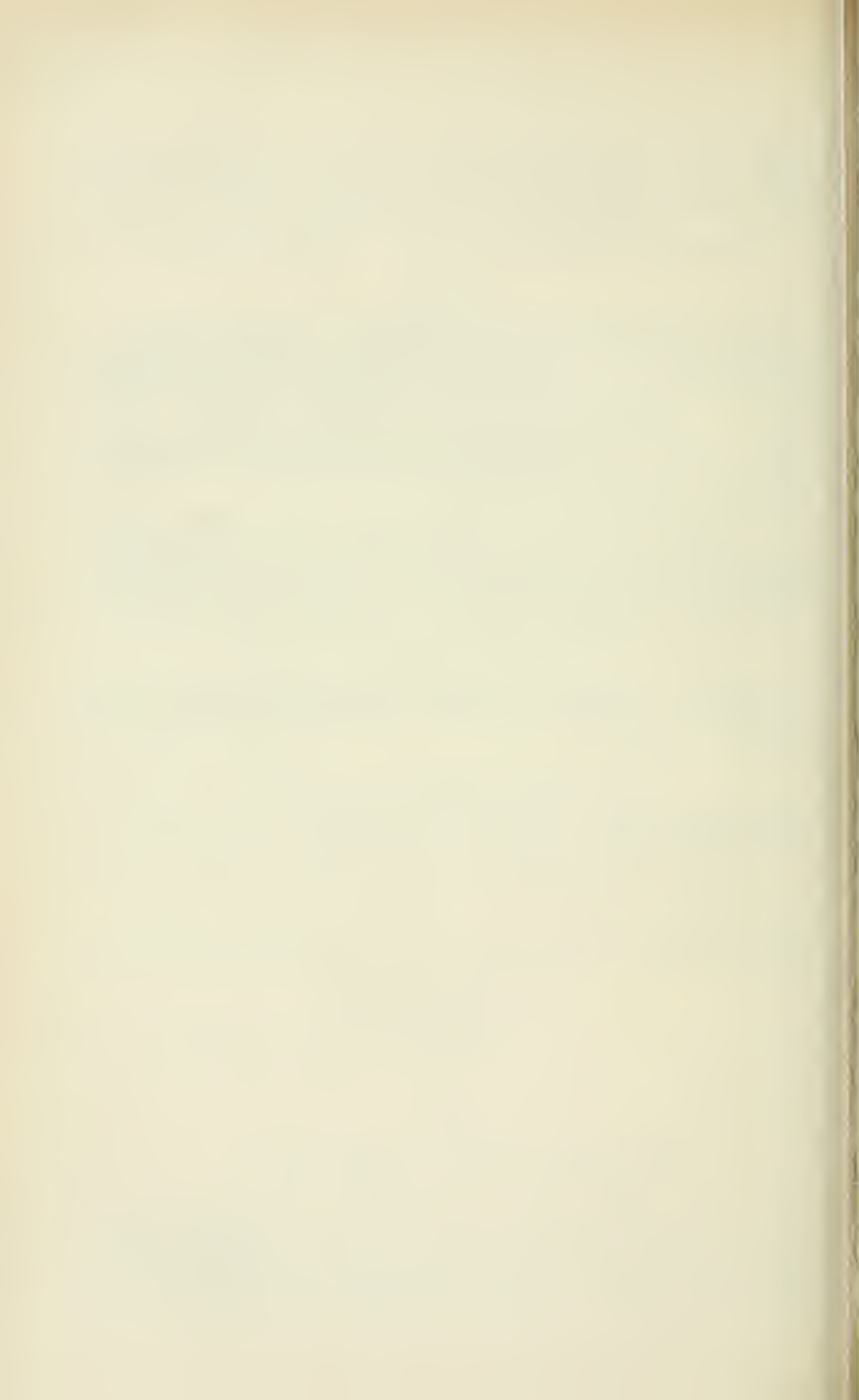
Fr. 369.

Proclus ad Hesiod. Op. 156 τὸ ἐκ Πανδώρας γένος ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον

ἐκ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῇ γυνὴ

olim ad Prometheum relatum nunc recte secretum; sed nihil est cur a satyris omnino credatur Pandora aliena.

ἐκ legi in cod. Casanatensi testatur mihi H. Schultz, τοῦ vulgo.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Ἑπόθεσις τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται, ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων, ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατεία Ἀργείων πολιορκούσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους Ὀλυμπιάδι οἷ'. ἐνίκα Λαίῳ Οἰδίποδι Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Σφιγρὶ σατυρικῇ. β' Ἀριστίας Περσεΐ 5 Ταντάλῳ Παλαισταῖς σατύροις τοῖς Πρατίνου <τοῦ> πατρός. γ' Πολυφράσμων Λυκουργεῖαι τετραλογία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Ἑτεοκλῆς, ἄγγελος κατάσκοπος, χορὸς παρθένων, Ἀντιγόνη, Ἰσμήνη, κῆρυξ.

Vs. 1—4 (Πολ.) novi praeter M e PVQKR qui alia addunt, nova dedit e Thoma Tr ad Phoenissarum scholia remisso lectore. quae omisi. didascaliam unus servavit M.

6 Ἀριστίων M corr. Franz; incertum num interciderit nomen quartae fabulae

8 σατυρικοῖς M corr. Kirchhoff 9 Λυκουργεῖαι. Antigonom ante Nuntium collocat M.

Aristoph. Byz. Argum. Eurip. Phoeniss. ἡ μυθοποιία κείμενη παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης.

Aristophanes Ran. 1021

ΑἰΣΧ. δράμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟΝ. ποῖον;

ΑἰΣΧ. τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας.

ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάιος εἶναι

exprimit Gorgiae dictum, Plutarch. symp. qu. VII 10 p. 715° (redit ad peripateticos, cf. testim. 43) καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγωιδίας ἐμπνόντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας εἶπεν ἐν τῶν δραμάτων αὐτοῦ μεστόν Ἄρεως εἶναι, τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κάδμου πολίται, χρή λέγειν τὰ καίρια
 ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
 οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
 εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
 εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
 Ἐτεοκλῆς ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
 ὕμνοίθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
 οἰμῶγμασίν θ', ὣν Ζεὺς ἀλεξητήριος
 ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
 ὑμᾶς δὲ χρή νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
 ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ
 βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
 ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥς τι συμπρεπές,
 πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναί ποτε, 15
 τέκνοις τε γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ.
 ἥ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ
 ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον

Actio: Surgit in scaena arx Thebarum, consita statuis et aris. sub arce platea (orchestra) in qua Eteocles circumdatus ab armatis militibus contionem habet Thebanorum, maxime senum ac puerorum.

Testim.: 2 Respicit Plato Euthyd. 291^d κατὰ τὸ Αἰσχύλου ἱαμβεῖον μόνη ἐν τῇ πρύμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως πάντα κυβερνῶσα.

6 Ἐτεοκλῆς M(corr. m) VHQ ὦν εἰς L ἂν εἰς ὦν V recepta glossa quae in P supra εἰς est 8 ἀλεξιτήριος HQKR m, item in scholio P 10 νῦν om Q¹ Tr 12 βλάστημον MP² βλάστιμον cett. πολύν MPγρ πολὺ QLKRPγρ πολλήν P(πολήν) H(V evanuit) F, βλάστην μὲν — πολὺ Tr coniecturam professus (habebat βλάστιμον — πολλήν) 13 ὥραν ἔχων ἕκαστος ὥστις M¹, ὥραν M² ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον m ὥραν δ' Triclinius coniecturam professus. spiritus in ωραν variat Σ codd. ὥστε plerique edunt e coniectura Grotii aliorum, sed hoc dicit: ὑμᾶς δὲ χρή καὶ παῖδας καὶ γέροντας ἐπὶ πολὺ αὔξοντας τὴν προσοῦσαν τοῦ σώματος ῥώμην βοηθεῖν τῇ πόλει ὥς ἂν ἐκάστωι τι οἰκεῖον ἢ ἐπιμελουμένους. non recte percepit Σ 16 τέκνοισί τε Φ τροφῷ γρ. βροτῶν K 17 ἂ γὰρ QK 18 ἀπ. δοκοῦσα Q.

ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
 πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20
 καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
 ἐν ὣσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα 25
 χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ,
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
 νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
 ὀρμάσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχαί,
 πληροῦτε θωρακεῖα καπὶ σέλμασιν
 πύργων στάθητε καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίνοντες εὖ θαρσεῖτε, μῆδ' ἐπηλύδων
 ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
 σκοποὺς δὲ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματὰν ὁδῶι.
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὗ τι μὴ ληφθῶ δόλῳι.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
 ἦκω σαφῇ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
 αὐτὸς κατόπτῃς δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.

Actio: 38 contio discedit. nuntius intrat a dextra, si iam obtinebat usus quem Pollux 4, 126 testatur.

Testim.: 39 exprimit Aristophanes Pac. 1046 et in scholiis eiusdem Eupolis Πόλεσιν.

19 ἐκθρ. Q οἰκηστῆρας KTr (cum glossa οἰκήτορας) -κιστ. cett. non conditores urbis sed incolas appellari patet, Soph. OC 627 οἰκητῆρα contulit Herm. 20 γένησθε P¹K interpungendo evertitur structura enuntiati, terra vos, incolas suos, educavit, ut fiat in hoc discrimine ei quos (tales quales) educavit constantes milites 22 πυργῶν. PP²RTr 25 abstinet Tiresias ἐμπύρων μαντεῖαι 29 -βουλεύειν F¹L vates dixit nunc maxime consilium haberi de impetu faciendo ab Argivis, atque fore ut urbem aggrediantur. ergo omnis in futuro vis. vaticinio enim Eteocli facultas parata est praesidia in portis collocandi 30 πυλῶν πυργώματα m 33 ἐξόδους P²

34 εὖ om L 35 ἄγαν τιν' TrF² ὅμιλλον QK 39 Ἐτεόκλες PgrVH (i. e. Φ. R 40 σαφῇ τε V.

ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
 καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
 Ἄρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον 45
 ὠρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφάς
 θέντες λαπάξειν ἄστῃ Καδμείων βίαι,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνωι.
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον δάκρυ 50
 λείβοντες, οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαι φλέγων
 ἔπνει λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν 55
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατός
 χωρεῖ κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρός 60
 χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσει πνοάς
 Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ·
 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ. 65
 κάτῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

Testim.: 43 exprimit Aristoph. *Lysistr.* 188 (μηλοσφαγ. memoriae lapsu),
 ubi Σ adfert 42. 43. Aristid. pro IV viris 418 Ddf. 42—46 (ὠρκωμ.) Ps.
 Longin. π. ὑψ. 15 42—56 Stob. VII, 11 49 μνημεῖα Hesych. μνημεῖα · τὰ
 οἶκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις. 62 Hesych.
 οἰακοστρόφος· κυβερνήτης. 62 inconsulto repetit Eur. Med. 523 ἀλλ' ὥστε
 ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον.

44 χειρὶ Stob. 45 Ἄρη MFLongin.Stob. Ἄρην cett. F² Ἐνυώ τε L
 omisam copulam nemodum vindicavit. φόνον KR²F²Tr 46 κατασφαγὰς P
 corr. Pγρ 48 θ. πρόσθε φυρ. Stob. φυράσειν QKTr 49 σημεία δ' Stob.
 δ' F²Tr 50 ἄρματ' PγρH²LF πρὸς δ' ἄρμ' V χεροῖν PγρV 51 ἀνὰ
 στόμα Stob. 53 Ἄρη M Stob. Ἄρην cett. 54 τῷδε πίστις οὐ μόνῳ
 χαρίζεται Stob. χαρίζ. K 55 ἔλειπον MPHTr, ἔλειπον cett. Stob.
 56 ἄρη KL¹FTr 61 πλευμόνων M πνευμόνων cett. cf. Choeph. 639, Moeris
 s. v. 62 ναὸς MQ¹KTr¹F² νηὸς cett. νεὺς H 64 ἄρεως MV ἄρεος cett.
 χερσαίου PγρK, utrumque HQL 65 τῶνδε M τόνδε cett. ὅστις MP ὥστις
 cett. Pγρ.

ὄφθαλμόν ἔξω, καὶ σαφηνεῖται λόγου
εἰδῶς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσθι.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιισσοῦχοι θεοί
Ἄρά τ' Ἑρινὺς πατὴρ ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσῃτε δηιᾶλῳτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσας, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
Ζεύγλῃσι δουλίῃσι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γάρ εὔ πράσσουσα δαίμονας τίει.

70

75

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.
ρεῖ πολὺς ὅδε λεῶς πρόδρομος ἵππότης.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'

80

Actio: 68 exit nuntius eo unde venerat 77 exit Eteocles cum suis ad laevam. mox in scaenam desertam irrumpit chorus Virginum statimque in arcem ascendit deis supplicaturus, in qua usque ad v. 286 remanet. manibus tenent pallas vittasque quas mox statuis deorum applicant.

Numeri: 78—150 numeri: parodi pars ἀνομοίοστροφος e dochmiis et iambis constat. dochmiis ceteroquin simplicibus plerumque κατὰ πόδα distinctis praemittuntur interiectio 86. 96, spondens 78, creticus 108, molossus 116, paeon 121. iambi praeter trimetros non cantatos 100 et 104 syncopa et anaclasi frequenter tardati, 110. 119. 123. 126. 131. 134. 136—144 (interiecto dochmio uno) 146. accedit pentameter bacchiacus catalect. 105. carmen clauditur tetrametro, cuius prius membrum in glyconeum est inflexum 150.

68 εἰδῶς σὺ τὰ V 70 ἑρινύς M constanter, Q plerumque, hic cum ceteris ἑρινύς, quod in illis obtinet 71 πρυμνόθεν PγρTr, idem coni Valckenaer alii, mutaturque similiter 1056, 769, Callim. 4, 35. at cf. Hesych. πρύμνα πρυμνόν 73 γρ. ἄλβον ῥέοντα καὶ δόμους M 74 ἐλ. τε γῆν καὶ V

75 Ζεύγλῃσι δουλείῃσι PVa ζυγοῖσι δουλείοισι cett. Pγρ ζευγοῖσι Pγρ variam lectionem manifesto genuinam unus servavit Φ δούλιος saepius versu flagitatur, δούλειος numquam. quare falsum non notatur, licet plerumque traditum 78 θρέομαι MP, θρέυμαι Q, θρεῦμαι cett. Pγρ. pronuntiandum certe est spondaice; nec probabile Ionismum coniectura esse obtrusum μέγала τ' ἄχη PγρHQ²KFR 80 ὅδε MQK, δ' ὅτε H², δ' ὅγε Pγρ, ὡδε PHFTr, δ' ὡδε PγρVLR.

ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος,
 ἔλε δὲ <γᾶς> ἐμᾶς πεδί' ὄπλοκτύπος,
 ποτιχρίμπτεται [βοᾷ] ποτᾶται, βρέμει
 δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου. 85
 ἰῶ,
 ἰῶ ἰῶ θεοὶ θεαί τ' ὁρόμενον
 κακὸν ἀλεύσατε.
 ἕα.
 ὑπὲρ τειχέων 90
 ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
 τρεπῆς ἐπὶ πόλιν διώκων <πόδα>.
 τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
 <πάτρια> ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων; 95
 ἰῶ
 μάκαρες εὐεδροί,

Testim.: 85 Hesych. ὁροτύπου δίκην (cetera interciderunt).

82 σαφῆς δ' PHLR 83 ἔλεδέμας M^{1a} ἐλεδεμνάς M² cett. (ἐλεδαμνάς P¹L). Schol. M Φ καὶ τὰ τῆς γῆς μου πεδία κατακτυπούμενα τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ὀπλων (scrib. ταῖς ὀπλαῖς) ποιεῖ μου προσπελάζειν τὸν ἦχον τοῖς ὤσιν. Schol. M ἔχει (ἤχει m) δέ φησι τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου. hinc certo recuperatur γᾶς ἐμᾶς. nec ultra quicquam mutandum. pulvis, ungulis ille quidem excitatus, occupavit Thebanum solum, volvitur ad urbem, volitat, mugit; hoc licet ad pulverem, ἀναυδον ἄγγελον, non quadret, optime tamen intellegitur, cum sonitus simul cum pulvere advolvatur 84 τί χρ. MPγρ τε χρ. VQ^{1a} τε ὡτί χρ. PR τε ὡσί χρ. P²Q²LK δὲ χρ. H τ' ἐγχε. F²Tr χρ. F apparet ad τε χρ. redire ΦQTr, sed ΦQ ὡτὶ invenerunt supra scriptum; partem duplicis lectionis tenet M, alterius vestigia in scholiis (ὡσὶ προσπελάζειν) ποτιχρ. subesse vidit Dindorf βοά (vel βοᾷ) codd. del. Bücheler additum, cum subiectum enuntiatio deesse videretur 85 δ' om L ὁροτύπου MHesych. ὁρ(ρ)οκτύπου cett. 86 ἰῶ ante θεοὶ bis LR θεαί MVHKTr, ἰῶ θεαί P(idem Pγρ)QLRF τ' ὁρομ. M, θ' ὁρώμ. PγρQ¹(omisso τ')LR τ' ὁρομ. cett. ρ alterum punctis del Tr duplicatio in reliquis praeter M regnans non amplius notatur 87 ἀλεύσετε M corr. m 88 ἕα scripsi βοᾷ codd. (βοᾷ δ' K²) pulvere discusso conspiciuntur pedites Argivi 90 εὐπρεπῆς M¹PVQ¹LKR εὐτρεπῆς M²HPγρQγρFTr πτόλιν MTr πόδα suppl. Bücheler; olim βοάν huc retrahebam scil. βοηδρομεῖν), sed Aeschylus βοήν tantum βοήθειαν novit 92 θεαινῶν PγρHQKR, θεαινᾶν L, θεανῶν P, fideliter servato ων olim supra αν scriptum, Tr glossam ἤγουν θεαινῶν addit 93 ἄρ' alterum om VQK 94 πότερον Tr πάτρια recuperavit Did.Volkmann e scholio M πότερα πρόσφυγες τῶν πατρίων ξοάνων γενώμεθα (γενόμ. cod.) 95 βρέτεια F.

ἀκμάζει βρετέων
 ἔχεσθαι· τί μέλλομεν ἀγαστονοι;
 ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
 πέπλων καὶ στεφάνων
 πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λίταν' ἔξομέν;
 κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἐνὸς δορός.
 τί ῥέξεις; προδώσεις παλαίχθων Ἄρης τὰν τεάν;
 ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
 ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.
 θεοὶ πολιόχοι χθονὸς ἴθι πάντες ἴδετε παρθένων
 ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
 κύμα [γάρ] περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
 καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελής,
 πάντως ἄρηξον δαίτων ἄλυσιν.
 Ἄργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
 κυκλοῦνται, φόβος δ' ἀρείων ὅπλων,
 διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
 μινύρονται φόνον χαλινοί.

Actio: 100 et 104 exclamat, non cantat, una e virginibus (dux chori) 115—
 150 ad singulorum deorum aras cantantur.

Testim.: 122 Hesych. μινύρονται· προφωνοῦσι (idem schol. M) προλέγουσι.

98 δ' ἔχεσθαι P¹VHR²Tr δ' ἔχεσθε P² ἔχεσθε K 100 ἢ om Tr con-
 iecturam fassus 101 στεφάνων M ante rasuram 102 εἰ μὴ νῦν πότ'
 Lowinski, gratiore versus forma 103 ἀμφιλιταν codd. diverso modo diri-
 munt et accentibus instruunt. recte distinxit Seidler; ab hoc nomine λίτανον
 (ὡς τύπανον τρύπανον δρέπανον) derivatur λιτανεύειν ἔξομεν eiecit Tr, defuisse
 ἐν τινι τῶν ἄγαν παλαιῶν ἀντιγράφων 104 πάταγον VH¹KL² δ' inserunt
 VQKR δ' οὐδενός Pγρ 105 παλαίχθον P²K¹QR 106 τὰν τεάν MTr(c.
 gl. γῆν δηλ.)K², γὰν τεάν H, τὰν τεάν γὰν PQKRLF τὰν σὰν γῆν V terrae
 notio e παλαίχθων auditur 107 χρυσοπήληξ QK²a πτόλιν F² 110 πο-
 λιόχοι MTr, πολιούχοι PL πολι(σ)οῦχοι Pγρ cett. utrumque bonum, praestat
 vero rarius, quod etiam choriambum pro iambo efficit ἴθ' ἴτε codd. (ἴτ' ἴτε
 M²QK), male diremptum ἴθι, cui addita erat v. l. ἴτε. Aeschylum ἴθι prae-
 misisse imperativo plurativo, ut fecerunt Aristophanes et Xenophon, monstrat
 etiam tenor iamborum. cf. ὅρα . . . λεύσσετε Eum. 255. 113 δουλοσύνης PV
 114 γάρ del Klausen al. πόλιν PVHK 115 πνοαῖσιν F ὀρρομένον P
 corr. Pγρ 116 πάντως supra παντελής (corr. λές) F παντελῶς supra πάν-
 τως L πάντων K 120 γάρ M² supra δέ φόβος γάρ V ἀρηίων codd. corr.
 Blomfield 121 Schol. M. ὁ . . . φόβος ταρασσει. fieri potest ut verbum
 exciderit velut θράσσει, dochmium proximum complens 121 διάδετο δέ
 PKRF²Tr γενύων bisyllabum ἱππίων codd. 123 κινύρ. MQ¹ κιννύρ.
 cett. corr. ex Hesychio L. Dindorf φόνον MP²HKQ²F²Tr φόβον cett.

ἐπτά δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις	125
προσίστανται πάλωι λαχόντες. σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ Παλλᾶς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ	130
ἰχθυβόλωι μηχαναῖ Ποσειδάν ἐπίλυσιν φόβων ἐπίλυσιν δίδου. σύ τ' Ἄρης φεῦ φεῦ	135
ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς. καὶ Κύπρις, ἅτ' εἰ γένους προμάτῳ, ἄλευσον· σέθεν	140
ἔξ αἵματος γεγόναμεν· λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ	• 145
στρατῶι δαίτῳ --- στόνων ἀντᾶς· σύ τ' ὦ Λατογένεια κούρα τόξον εὐτυκάζου.	150
[Ἄρτεμι φίλα]. — ξ ξ ξ ξ, ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω, ὦ πότνι' Ἥρα·	

Actio: 150 novis sonis auditis perterritae ab aris prosiliunt, huc illuc conversae vociferantur.

Numeri: 152—58 = 159—165 strophæ dochmiaca, clausa dimetro iambico
153 = 159 species adonei, sed tamquam anapaesticum metrum aequare potest dochmium. 154 = 161 corrupta.

Testim.: 150 Hesych. εὐτυκάζου· εὐτυκον ἔχε, ἔτοιμον.

125 δορυ(σ)οῖς codd. δορυσσοσάγοις Pgr. 129 ῥυσίπολις codd. corr. cod. recens Lipsiensis felici errore 130 ἵππιος PVF 131 μηχανᾷ QLFTr μηχαναῖ cett. η suprascr. PM, sed hic etiam ultimae syllabae cf. Pers. 113, Suppl. 1073 et μηχαν. Ποσειδάν M, Ποσειδῶν cett. 132 φόβων M¹ φόβου M²P²VHF² 136 ἐπώνυμον Κάδμου M, Κάδμ. ἐπ. cett. 140 ἅτ' εἰ Dindorf ἅτε codd., decasyllabus Alcaicus huc non conveniret 141 γάρ post σέθεν inserunt P²QLFR, del F², quo recepto ne in proximo quidem membro asyndeton tolerandum esset 145 Λύκι' PHQRTrR (λύκιον), Λύκειος M¹P¹K καὶ λύκειος L 148 notavi lacunam; verba ipsa vix sana; fuerint ex. gr. (κλῶθι δ' ἄγα)στόνων ἀντᾶς 149 σύ τ' om V 150 . . τυκάζου (incerto τ) M¹, ἐντυκάζου M²Pgr εὐ πυκάζου m cett., corr. ex Hesychio L. Dindorf 151 e. v. 154 traiectionem del Seidler Ἄρτεμις Tr 152 πότνια Ἥρα codd. praeter Tr Ἥρη M¹.

ἔλακον ἀζόνων βριθομένων χνόαι.

Ἄρτεμι φίλα· ἔ· ἔ· ἔ· ἔ·.

δοριτίνακτος αἰθήρ ἐπιμαίνεται.

155

τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; —

ἔ· ἔ· ἔ· ἔ·,

ἀκροβόλων [δ'] ἐπάλξεις λιθὰς ἔρχεται.

ὦ φίλ' Ἄπολλον.

κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

160

†καὶ Διόθεν

πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχαι.

σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὅγκα πρὸ πόλεως

ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου. =

165

ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γὰς

• τὰσδε πυργοφύλακες,

πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

ἑτεροφώνωι στρατῶι.

170

κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

χειροτόνους λιτάς. —

ἰὼ φίλοι δαίμονες,

Actio: 166 animis sensim collectis ultimam parodi stropham cantant.

Numeri: 166—73 = 174—80 stropha iambica clauditur trimetro dochmiaco. notabile v. 170 concisum iambum integro 178 respondere.

153 χνόαν Pγρ 154 interiectiones fortasse e v. 151 irrepserunt; del. Tr qui coniecit Ἄρτεμις ὦ φίλα 155 δοριτίνακτος (δοριτ. M, δορυτ. cett.) δ' codd. δ' om Q ἐπισημαίνεται Pγρ αἰθ. δ' ἐπ. δορ. Tr 156 ἄμμι MHF¹QTr, ἄμμιν cett. 157 ἐπάγοι Tr 158 δ' del Dindorf ἐπάλξεων codd. correxi; ἀκροβόλοι ἀκοντισταί Hesych, unicum verbi exemplum. ἔρχεται sine loco quo perveniant iacula non tolerabile, nec audirent virgines lapidum de muro in hostes coniectorum fragorem. λιθὰς collectivum; vix legit hoc apud Homerum ψ 193, ε 36, nam melius λιθάκεσσι illic v. l. in codd., hic legit Aratus 1112

161 καὶ corruptum. speciose sed perperam Buecheler alii παῖ Διὸς ὄθεν, cum et ὄθεν ambiguum sit, nec Apollini, qui modo tamquam averuncus appellatus est, hic locus, sed Iovi, supremo victoriae arbitro. recte Hermann verbum desiderat quod aut πέλοι aut μόλοι aut ἐπαιτῶ significet 163. 164 μάχαισι τε codd. (μάχησι P) μάχαισι σύ τε Tr corr. Hermann πτόλεως Tr 165 ἐπιρρύου M¹ 166 παναρκεῖς MPγρ παναλκεῖς m cett neutrum neutri praestat. nam πανταρκῆς Pers. 855 et sunt nomina propria Πανάρκης et Παντάρκης, sed παναλκεῖς Hesych, ἑτεραλκῆς Homericum Pers. 951 168 τὰσδέ γε M

169 δορύπ. KLR

171 πανδίκους LK utrumque MFTrTr.

λυτήριοι <τ> ἀμφιβάντες πόλιν 175
 δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
 μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
 μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
 μνήστορες ἔστε μοι. = 180

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ὕμας ἔρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
 ἦ ταῦτ' ἄρωγά καὶ πόλει σωτήρια
 στρατῶι τε θάρσος τῶιδε πυργηρουμένωι 185
 βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
 αὔειν λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίληι
 ἑυνοϊκος εἶην τῶι γυναικείωι γένει·
 κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
 δείσασα δ' οἴκωι καὶ πόλει πλεον κακόν. 190
 καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
 θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην,
 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
 αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
 τοιαῦτα τᾶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. 195
 κεὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
 λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγῃ μόρον.
 μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω, 200
 τᾶξωθεν· ἔνδον δ' οὔσα μὴ βλάβῃν τίθει.
 ἥκουσας ἢ οὐκ ἥκουσας, ἢ κωφῇι λέγω;

Actio: 180 Rex cum paucis satellitibus ex urbe redit.

175 τ' add. Seidler, copulantur autem δείξατε et μέλεσθε 176 φιλοπόλεις
 codd. corr. Wunderlich alii 177 θ' Q, δ' ΜΗΚΤr μέλεσθ' i. PVFLR
 179 πόλεος Tr πόλεως cett. 180 μνηστήρες P μήστορες Pγρ
 183 ἄρωγά Weil, ἄριστα codd. (ex 194) 184 θράσος PγρV πυργηρου-
 μένη M¹ πυργυρ. VFTr 187 εὐετῇ Pγρ εὐετοῖ K 188 γυν. φύλῃ
 PγρHγρ 191 διαδρ. βοάς Hγρ 193 ὀφέλλεται MVR¹ 194 ὑπ' αὐτ. Q^{2a},
 ὑφ' αὐτ. LR, ὑφ' αὐτ. cett. ὑφ' ἑαυτῶν Pγρ in repetito ita pronomine cave
 reflexivum quaeras ἔνδοθι P² ἔνδον F¹ 195 om M in ima pagina τοιαῦτ'
 ἂν PQ¹F¹LR, -τα ἂν HK¹, -τ' ἐν V -τά γ' ἂν Q²F²K²Tr corr. Blomfield
 198 αὐτοῦ P² 202 ἢ habent M Φ, om P² cett.

- ΧΟ. ᾧ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκού-
 σασα τὸν ἄρματόκτυπον
 ὄτοβον, ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, 205
 ἱππικόν τ' ἄπυον
 πηδαλίῳν διὰ στόμα
 πυριγενετᾶν χαλινοί.
- ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ 'ς πρῶϊραν φυγῶν
 πρύμνηθεν ἤϊρεν μηχανὴν σωτηρίας,
 νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι; — 210
- ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 χαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς,
 λιθάδος ὅτ' ὀλοᾷς νειφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότε ἦρθεν φόβῳ
 πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
 ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν. 215
- ΕΤ. πύργον στέγειν εὐχεσθε πολέμιον δόρυ.
 οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος. =
- ΧΟ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
 ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατὸν
 τυφόμενον πυρὶ δαίῳ. 220
- ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·

Numeri: 203—7 = 11—15 2 dochm. + y, 1 dochm. + y, 2 cret.,
 2 iamb. (choriamb.), 2 iamb.; y membrum est obscurum, rediens 222 = 229
 — ∞ — ∞ — ∞ —, cf. Eurip. *Hercul.* 1030 sqq. 219—22 = 226—29
 6 dochm., y.

205 ὄτ(τ)οβον MTr ὄτ(τ)οβον ὄτ(τ)οβον cett. ὅτι τε codd. (τε om V) ὅτε
 dicitur in recenti libro esse 206 ἱππικῶν codd. corr. Bothe ἀπύων codd.
 corr. Lachmann, cf. φόρμιγξ ἡπύει Hom. p 270 207 χαλινῶν codd. correxi.
 sunt στόμια πυριγενῇ (Eur. Hipp. 1223), lupati ahenei, quibus equus regitur;
 πυριγενέτης, foci filius, ὀξυμῶρως ad gubernaculum trahitur 207 Hesych.
 πυριβρεμέτας· ὁ χαλινός· Τιμαχίδας δὲ ἦτοι ὁ πυρὶ βρέμων ἢ (ὁ)διὰ πυρὸς
 βρέμοντος γεγονώς huc referebat Dindorf, sed prior explicatio, quae una
 ferri potest, huc non convenit 208 μὴ 'ς M μεις PV μὴ H, εἰς R γ' εἰς
 cett. 209 πρύμνοθεν VR 210 ἐν κύματι M² in rasura (fuerat . . . ματι) P²,
 σαλεύματι Mekler, scite, nisi Aeschyleum esset tenendum, cf. Prom. 886, 926
 213 λιθάδος Naber, νιθάδος codd. νειφομένης (. a . suprascr.) M νιφ. cett.
 217 οὐκοῦν—θεῶν choro tribuitur in codd. praeter M, cui idem obtusit m
 πόλεος Tr a πόλεως cett. ἐκλείπειν M¹ 219 λείποι MFLR ἐμὴν V
 220 πανάγυρις MQ, πανήγ. cett. 221 -μέναν MQF -μένην cett. στρατεύμ'
 ἀπτόμενον codd., γρ. τυφόμενον M, unde corr. Meineke.

- πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ σωτήρης· ὧδ' ἔχει λόγος. — 225
- ΧΟ. ἐστι· θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον
κάκ χαλεπὰν δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
κριμναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
- ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια 230
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους.
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων. ==
- ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; 235
- ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆις,
εὐκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ. —
- ΧΟ. †ποταίνιον κλυοῦσα πάταγον ἄμμιγα
ταρβοςύνωι φόβωι τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν, 240
τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

Testim.: 226—29 Marcellin. vit. Thucyd. 5 θεοῦ γὰρ ἰσχὺς κατ' Αἰσχύλον—
ὀρθοῖ.

Numeri: 233—35 = 239—41 4 dochm. 2 iamb. (alter choriamb., alter
decurtatus).

225 γύναι Tr (e coniectura scholii veteris) F (dubitavi an γυνή F¹) R, γυνή
codd. haud iniuria haesimus omnes, sed σωτήρ eadem vi legitur 826 ubi
σωτηρία expectatur. oboedientia parit felicitatem (εὐεστώ 187), consors salutis
(salvationis e periculo). patet, cur masculinum praeoptaverit. ad σωτήρ ab-
stractum cf. titulum Calchedonium Dittenb. Syll. 461, 24 τὸν σαστήρα διαφυλαξῶ
(ad formam cft. σασστρεῖ IG IX, 610 W. Schulze) ἔχοι Q 226 θεοῦ
M¹Marcell. 227 πολλάκις PVMarcell. τόν Marcell. (Hude) et Σ^m (τὸν μὴ
δυνάμενον αὐτῷ μηχανήσασθαι), τὰν codd. (τὴν Q) 228 καὶ χ. Marcell.

χαλεπὰς codd. Marcell. correxi; illud si tenetur, nemo non potest κρ. νεφελαν
accusativum habere cum codicibus, quorum accentus Hermann correxit

229 κριμ. M κρημ. m cett. 230 τὸδ' P ἀνδρῶν τάδε σφάγια Pγρ
231 πειρωμένοις MH¹ πειρωμένων cett. m H² corr. Weil 232 ἔσω PL
FQ 233 διὰ μὲν θ. Tr coniecturam fassus διὰ c. genetivo cf. Ag. 447

νεμόμεθ' VHTrL, -μεσθ' cett. ἀδάμαντον MPγρF, ἀδάμαστον cett. corr. Pauw.

234 ὄχλων F¹Q 235 τί codd. corr. Heath τί ταῦτα Tr. coniecturam
fassus ἡ σὴ νέμεσις R σὴ v. F²L² 237 τιθεῖς M corr. m 238 ἔκκλητος
K²Pγρ e scholio suo male intellecto ἄγαν γ' Tr 239 ἄμμιγα M, ἅμα cett.,
σύναμα Tr (ἅμα c. glossa σύν PK) corruptissima, M senarium efficere studebat,
nec ἄμμιγα intellegitur. traiciendo πατ. ἀμμ. κλ. ποτ. Lachmannus ordinem
iustum corrumpit 240 ἀκρόπολιν Tr (διὰ τὸ μέτρον addit), ἀκρόπολιν codd.

- ΕΤ. μή νυν, ἔαν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
 πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε·
 τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν. =
- ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. 245
- ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλούμενων.
- ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευεῖν πέρι.
- ΧΟ. δέδοικ'· ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
- ΕΤ. οὐ σίγα μῆδὲν τῶνδ' ἑρεῖς κατὰ πτόλιν; 250
- ΧΟ. ὦ ξυντέλεια μὴ προδῶις πυργώματα.
- ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἀνασχῆσθι τάδε;
- ΧΟ. θεοὶ πολῖται μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμῃ καὶ πᾶσαν πόλιν.
- ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 255
- ΕΤ. ὦ Ζεῦ γυναικῶν οἶον ὥπασας γένος.
- ΧΟ. μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρες ὦν ἀλῶι πόλιν.
- ΕΤ. παλινστομείς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
- ΧΟ. ἀψυχίαι γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
- ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. 260
- ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
- ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
- ΧΟ. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
- ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.
 καὶ πρὸς γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων 265
 εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεοῦς.
 κάμῳν ἀκούσας' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ
 ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον,
 Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
 θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον. 270
 ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιτισσοῦχοις θεοῖς
 πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις
 Δίρκης τε πηγαῖς ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

242 τετραμμένους P^{γρ}VH¹(Φ) 243 πύθοισθε VP² 245 φρυαγμάτων
 P^{γρ} 247 δῆθεν P^{γρ}LKTr, utrumque FR 250 σιγᾶ P^{γρ} 252 ἐς φόνον
 M corr. m 252 οὐ σιγῶν L 254 δ. ἐμέ VLR, καὶ σὲ καὶ πόλιν FK^{γρ} καὶ
 πᾶσαν Q² in litura cf. Eur. Phoen. 437 πτόλιν M 257 ἄνδρας MKFTr
 260 δ. λόγου M^{γρ}. 268 παιώνισον MFT^ρ, παιάν. cett. novit Tr 273 Phot.
 Hesych. ναράς τε Δίρκης· βρευτικῆς Αἰσχύλος (fr. 347) huc referebat Weil; quod
 ut fieret, multa essent mutanda οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ codd. corr. Geel.

εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης
 μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν 275
 [ταυροκτονούντας θεοῖσιν, ὡδ' ἐπεύχομαι]
 θύσειν τροπαῖα, δαίτων δ' ἐσθήματα
 στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.
 τοιαυτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
 μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν· 280
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξ ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ
 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
 πρὶν ἀγγέλου σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους 285
 λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
 γείτονες δὲ κάρδιας
 μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.
 τὸν ἀμφιτειχῇ λεὼν 290
 δράκοντας ὥς τις τέκνων
 ὑπερδέδοικεν λεχαί-
 ων δυσευνάτορας

Actio: 286 Eteocles exit. chorus ab arce descendit cantatque in orchestra.

Numeri: rerum tractatarum varietati numerorum copia respondet. stropha 287—303 = 304—20 iambi (5. 3. 10.) sex pherecratei, pentameter choriambicus.

274 σεσω(ι)σμένης codd. 276 delevi dittographiam 277 θήσειν codd. corr. Weil πολεμίων codd. δαίτων e proximo versu substituit Hermann alii, ἐσθήμασι M¹ 278 δο(υ)ρύπλ. PPγρR δορίπληθ' V δορύπληθ' L δο(υ)ρίπληχθ' P² cett. totum versum hunc habent codd.: λάφυρα δαίτων δουρ. ἀ. δ. quibus subiciunt στέψω πρὸ νάνων Q, στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' (τ' M² supra vers.) ἐσθήματα MP, sed in hoc totus versus calamo transfixus. variam lectionem servat Q, in M interpolatione auctam. στέψω suo loco restituit Herm.

279 τοιάδ' P corr. Pγρ 280 ποφ... γμασιν corr. in ποιφοίγμασιν M

281 μᾶλλον ex alio corr. M 282 δ' ἐπ' codd. corr. anonymus, cui frustra obloquitur Herm. cf. Arist. Equ. 356. 365. 967 284 ἐς PγρQ ἐπτατειχέους PγρQ²R²L 285 ἀγγέλου Pγρ ἀγγέλους codd. ταχυρρόθους Pγρ 286 χείρας(?) M corr. m 288 καρδίας bisyllabum esse accentu notavi 291 δράκοντα δ' codd. corr. Bothe; e comparatione sumendum est δέδοικα, cf. Comm. metr. II 25 292 -δέδοικε(ν) schol. M et P, P¹HQ¹FRTm m -δέδοικα P²VLKQ²M (ut vid. nunc erasum) λεχέων codd. corr. Lachmann 293 δυσευνάτορας Σ -νήτορας M -νάτειρα cett. (P in schol. F, -νέτ- QKP², -νήτ- cett.) m -νήτορα P², (lectionem M singulari δράκοντα aptabat).

πάντρομος πελειάς.
 τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
 πανδημεὶ πανομιλεῖ
 στείχουσιν· τί γένωμαι;
 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ἰάπτουσι πολῖται
 χερμάδ' ὀκρίόεσσαν. 300
 παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς
 θεοὶ [πόλιν καὶ] στρατὸν
 Καδμογενὴ ρύεσθε. —
 ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον
 τὰσδ' ἄρειον, ἐχθοροῖς 305
 ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
 ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 ὅσων ἴησιν Ποσει-
 δάν ὁ γαῖάσχος 310
 Τηθύος τε παῖδες.
 πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι
 θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
 πύργων ἀνδρολέτεiran
 κάκαν, ῥίψοπλον ἄταν, 315
 ἐμβαλόντες ἄροισθε
 κῦδος τοῖσδε πολίταις,
 καὶ πόλεως ῥύτορες εὖ-
 εδροι [τε] στάθητ'³
 ὀξυγόοις λιταῖσιν. = 320

294 πάντρομος M v. l. πάντροφος codd. (ἀ πάν. M) Σ, sed unum τρήρων
 huic columbae convenit πέλεια Trγρ 297 τίς P(corr. Pγρ)HQLKR

298 ἀμφοτέρωσι Pγρ 299 πολίταις codd. corr. Bücheler 300 ὀκριό.
 PVQKTr m ὀκρυό. cett. 302 ὦ θεοί V 302 del. Paley et ego; verba
 orta e. v. l. πόλιν ad στρατόν π. στρατόν τε Tr 304 ποίας L ἀμείψασθε M
 (contra schol. suum) corr. m γαίης P¹ 305 ἐχθοροῖσιν Tr 307 εὐτρε-
 φέστατον MVKTr (hic cum scholio, quod εὐτραφ. tamquam passivae notionis
 reicit) πωμάτων M, πομάτων cett. 308 ἴησιν M, ἴησι fere cett., ἴησιν
 μετὰ τοῦ ν Pγρ Ποσ. ἴησ' Tr Ποσειδάν (vel -δάν) MP¹QFTr, Ποσειδῶν cett.

312 πολισσοῦχοι H²KR 315 καταρίψοπλον M¹ (arma non καταρρίπτεται
 sed ἀπορρ.) καὶ τὰν ῥ. M cett. τὰν τε ῥ. Tr κάκαν Herm., ab ipso postea
 spretum 316 ἐμβάλλ. Tr 318 ῥύτορες MF¹ et F³Tr ῥύτυρες (fortasse ex
 ῥύτορες) Q ῥυτῆρες cett. m 319 τε προστ. Tr τε felici casu omisit proletarius
 liber apud Stanleium: insertum est, quia codd. fere τοῖς δὲ πολίταις legunt.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ᾧδ' ὠγυγίαν
 Ἀΐδαι προΐάφαι, δορὸς ἄγρην
 δουλίαν, ψαφαρᾷ σποδῶι
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
 περθομένην ἀτίμως, 325
 τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
 ἔξ, νέας τε καὶ παλαιάς
 ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
 ρηγνυμένων φαρέων. βοᾷ
 δ' ἐκκενουμένα πόλις, 330
 λαΐδος ὀλλυμένας μειζοθρόου·
 βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. —
 κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων
 νομίμων προπάροιθεν διαμείψαι 335
 δώματα στυγερὰν ὁδόν.
 τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερά τῶνδε πράσσειν·
 πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
 ἔξ, δυστυχῇ τε πράσσει.
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ- 340

Numeri: 321—32 = 333—42 duo trimetri ionici a min. (primum quodque metrum contractione aut syncopa mutatum), glyconeus, tetrameter choriambicus (primum metrum iambicum admissio anapaesto), 3 iamb. (primus anaclost.), 2 ion. (anaclost.), glycon. + dim. choriamb. + dimeter iamb. in strophā decurtatus cf. 170, hemiepes, choriamb., (trim. ion. cum anaclosti?), 3 iamb. consensaneum est, iambum, choriambum, ionicum eadem vi esse, glyconeum autem dimetrum.

321 ᾧδ' MPγρQF¹Tr, τήνδ' cett. m 324 coniunge θεόθεν ἀτίμως, ὑπὸ θεῶν ἡτιμασμένην, σποδῶι περθομένην quae cineribus dissipatis penitus perit, cf. Agam. 820 326 κεκηρυμ. M corr. m κεν ἡχρειωμένας Pγρ.

327 ἔ bis MQF¹Tr. ter PV quater HKLR νέας monosyllabum cf. μέλαιοι 876. 947 et Herodian. μον. λέξ. p. 7 328 ἱππαδόν P¹ 329 περιρ(ρ)ηγμένων PγρF περιρρηγμ. L 330 δὲ κενουμ. FR¹ δέ γ' ἐκκ. Tr 331 μίξοθ.

ληΐδος m P²V 332 τοι om VF² 334 ἀρτιτρόποις codd., ἀρτιδρόποις M²Pγρ, Σ^m utrumque ὠμοτρόπων PγρHL. tradita Herm. vidit nihil esse nisi 'misera sors virginum violatarum ante praematurum matrimonium'; quod absurdum est. frustra tamen alia moliuntur scholia. videntur variis lectionibus ἀρτιδρόπ. et ὠμοδρόπ. genuina expulsa esse 336 δωμαίων codd. Σ correxi. διαμείψαι concretum postulat obiectum (ὁδόν Verrall, quasi limen invisum eis esset); ὁδόν appositio ad actionem verbi 337 προ, λέγω sic cum glossa τὸν προφθίμενον Pγρ 338 εὔτ' ἂν Tr πτόλις F² πόλις cett. 339 ἔ ter Tr πράσσειν PγρVR².

ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶι
 δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
 μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
 μαιίνων εὐσέβειαν Ἑρῆς. =
 κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστῳ, περὶ [πόλιν] δ' ὀρκάνα 345
 πυργῶτις.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δόρει καίνεται·
 βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
 τῶν ἐπιμαστιδίῳ
 ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. 350
 ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
 ἔμβολοι φέρων φέροντι,
 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 ἔννομον θέλων ἔχειν,
 οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελημμένοι. 355
 τὰκ τῶνδε
 εἰκάσαι λόγος πάρα. —
 παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσών
 ἀλγύνει
 κυρήσας· πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμοπόλων.
 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 360
 γὰς δόσις οὐτιδανοῖς
 ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
 δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι·

Testim.: 352 Hesych. συμβολοῖ συντυγχάνει.

Numeri: 345—56 = 357—368 dnobus dimetris dochmiacis interiacet molossus, pherecrateus, hemiepes, 2. choriamb. deinde trochaei faciles; tertium a fine metrum in molossi speciem concisum.

341 δὲ καὶ π. PVL R δὲ del Brunck, sed displicet asyndeton 342 κρίνεται P γρ 343 δ' ἐπιπνεῖ MPVF Tr δὲ πιπνεῖ P γρ HQL R δ' ἐπιπιπνεῖ K

345 ποτὶ πόλιν δ' PVQK ποτὶ πόλιν L ποτὶ δὲ πτόλιν MF π. δ. πόλιν cett. καὶ ποτὶ πτόλιν Tr πόλιν del. Herm., correxi. urbem cingit murorum rete, ita ut fugae locus non sit 347 δορί codd. κλίνεται M corr. m; κραίνεται Q¹

348 βλαχαὶ MPHQ βληχαὶ P² cett. 350 ἀρτιτρεφεῖς PV (in K glossa τῶν ἀρτιτρεφῶν), ἀρτετρεβεῖς F 352 ἔμβολοι MFHLR, ἔμβολη QP γρ ἔμβολοι PVK ἔμβολοι P² m 354 ἔννομον MQR, ἔννομον K 355 λελημ. M (λαβεῖν βουλόμενοι schol.) P (λελειμ. P² λελημ. in schol.) V¹ KR 356 τί ἐκ M lemma schol. (fortasse post i rasura) τίν' ἐκ m cett. correxi. πλέον λαβεῖν ἐκάστου τῶν πολεμίων βουλομένου ἀρεστί λογίζεσθαι τὸ ἔμβολοι. quod in proximis singillatim describitur 359 θαλαμοπόλων codd. τῶν θ. Tr correxi

360 δακρυτοφ. L 362 ῥοθίοις QHT Tr ῥοθίοισι cett.

τλήμον' αἶσαν αἰχμάλωτον
 ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς 365
 δυσμενοῦς ὑπερτέρου
 ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
 παγκλαύτων

ἀλγέων ἐπίρροθον. =

ΗΜΙΧ. ὁ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
 πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέρει, 370
 σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίου τόκος
 εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
 σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
 ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
 Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
 βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἔαι περᾶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
 μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὥς δράκων βοᾷ,
 θείνει δ' ὀνειδίει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
 σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι.
 τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
 σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω 385
 χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.

Testim.: 376 Schol. Eur. Phoen. 751 (ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν)
 πεφύλακται τὰς ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν, ὥς φησι Δίδυμος, διὰ τὸ ὑπ' Αἰσχύλου
 εἰρησθαι ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

364 τλήμονες (τλήμον' Tr) εὐνάν codd. corr. Prien (τλημονεσαν vitio ortho-
 graphico procreatum deinde male suppletum) δμῶιδεσι δὲ κοινοπημόνεσι
 νέαις Pγρ 367 ἐλπίς δ' Q²KR ὁμιλεῖν Pγρ 368 παγκλαύτων MQLF²Tr
 παγκλαύτων cett. 371 ποδ. χν. Tr 372 τόκος MQF²Tr τέκος cett.

373 ἐς Q 375 ἰδῶν Q¹Pγρ 376 ὥστ' radendo in ὅτ' (?) mutatum M
 ἕκαστον H εἴληφε Pγρ πάλω K cf. Ag. 333 κληρον V (glossa est in aliis).

380 λελιμένος M corr. m 381 κλαγγαῖσιν HLF 382 θείνει P²Q¹(?)F²Tr
 θένει cett. θύνει H Ὀικλείδην omnes legunt 383 καί: μὴ Pγρ 387—712 de-
 ficit R 385 δ' ἐσώ (sic) M δέ τῶι cett. m τότε 'e v. 387) L τῶι etsi bene
 diceretur (Eum. 137), facile intellexeretur ita ut tinnitus ei pavorem incuteret.
 contra tintinnabula commodius quam ad πόρπακας non poterant adfigi

386 χ. κῶδ. ἡχοῦσι φ. L.

ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
 πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει. 390
 τοιαυτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
 βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν
 ἵππος χαλινῶν ὧς κατασθμαίνων μένει,
 ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
 τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν 395
 κλήιθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
 οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
 καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ ἀνοία τινί.
 εἰ γὰρ θανόντι νῦξ ἐπ' ὄμμασιν πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπερκόμπον τόδε
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 405
 καὶ τὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
 ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
 τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον

Testim.: 395 Plut. Thes. 1 cf. ad 435.

390 ἄστρον ex ἄστρον M, utrumque PQF 391 ἀλύει L -κομποισαγαῖς
 M corr. m „talita impatiens signis vociferatur“. τοιαῦτα 384 respiciebat voces
 Tydei, hic sonitum, quem cristae et clipeus, arma superba, edebant, dum morae
 impatientia et cupiditate pugnae iactantur, sicut equus lupatos mordens fre-
 mit, qui pugnae signum expectans prorumpere cupit. ὀρμαίνει est ὀρμάται
 Eur. Bacch 882, ὀρμαίνει πόλεμον Hom. K 28. Tydeus quoniam quominus pro-
 rumpat prohibetur, cum equo erat comparandus qualis spectatur antequam
 tuba cecinit 392 δ' ἐρῶν QKL 393 χαλινῶν (χαλινόν Tr) δ' m PVHFTTr
 394 ὀρμαίνει μένων MVH, ὀρμαίνων μένει KLFTr utrumque PQ
 396 κλήιθρων M κλειθρων cett. 402 ἡ ἀνοία codd. ἡ ἀνοία M², ἐν
 ἀνοίαι Tr coniecturam fassus F marg. ἀγνοίας K 403 ὄμμασιν in scholio M
 quod totum versum laudat, ὀφθαλμοῖς codd. πέσει Q ἡ νῦξ ἐὰν θνήσκον-
 τος αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλάβῃ, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ὀρθῶς νῦξ ἔσται,
 ἅμα δὲ καὶ δικαίως 406 τὴν ὕβριν VHF¹ μαντεύεται M¹H¹ 408 para-
 graph. M τὸν δ' codd. corr. Grotius.

τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους· 410
 αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ρίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
 δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 415
 εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ

τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
 ὀλομένων ιδέσθαι. — 420

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
 γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ, 425
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἃ μὴ κραῖνοι τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διός
 ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν.
 τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
 μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν προσήικασεν.

Testim.: 412 Schol. Eur. Phoen. 942 οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσ. φησίν, ἦσαν — enumerat quinque communia mythographis nomina. prave scil. intellexit quod antiquus grammaticus exposuerat, Spartorum fabulam ab Aeschilo commemoratam esse.

Numeri: 417—20 = 451—55 6 dochm. + tetram. iamb.

414 ἔργον et ἔργου Q 415 ὁμαίμων MHPγρF¹ novit et reicit Tr ὁ δαίμων cett. m τὸν κάρτα ἐγχώριον κάρτα ὁμαίμων δίκη mittit defensorem. quippe ipsa terra editus quasi familiae religione tenetur adversus patriam, magis quam ceteri cives 417 ἐμόν QKPγρV² 418 προμ. πολ. K πρόσμαχος M corr. m αἵμαστηφόρους Q 420 ὄλλομ. K ὀλ(λ)υμ. PγρHL hyperbaton: τρέμω ὑπὲρ φίλων, μόρους αὐτῶν ὀλομένων ιδέσθαι; ὀλόμενος hic et 703, Suppl. 842 omnem temporis notionem exiit, „perditus“ est, ὡι ὄλεθρος πέπρωται

421 τούτων M¹ θεοὶ δοῖεν M¹V 424 ἄλλου P²Q¹ 425 μείζων δ' ὁ κ. οὐ V 426 κραῖνοι MFL(?) κράνοι m cett. 427 ἐκπέρσαι K 429 πέδωι ἐκποδῶν PγρVQ¹K σχεθεῖν aor. secundus vi potentiali ut Ag. 675, Eur. Hel. 289 (μολεῖν) 431 προσήικασεν M προσεῖκ. cett.

ἔχει δὲ σῆμα θυμὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν· πρήσω πόλιν.
 τοιῶνδε φωτὶ, πέμπε, τίς ζυστήσεται,
 τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

435

ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
 τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος.
 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος·
 θεοὺς ἀτίζων κάποθυμνάζων στόμα
 χαρᾷ ματαῖαι, θνητὸς ὦν ἐς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
 ἵξιν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξηικασμένον
 μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα προστατηρίας
 Ἄρτεμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

440

445

450

ΧΟΡΟΣ

ὄλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
 κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθαι,
 πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
 θ' ἐδωλίων ὑπερκόπτει
 δορί ποτ' ἐκλαπάξει. =

455

Testim.: 435 Plutarch. Thes. 1 τοιῶνδε φωτὶ κατ' Αἰσχύλον τίς ζυμβήσεται, τίν' ἀντιτάξω τῷδε, τίς φερέγγυος, memoria vacillante confundit 395. 96 451 Plut. Rep. 550^c τὸ τοῦ Αἰσχύλου, λέγωμεν ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον, debebat pro ratione sua versum sic mutare.

436 κομπάσαντα M(corr. m)HK 437 paragr. om M 439 γλῶττ' M

442 χαρά, πρόσφατος ψυχῆς ἑπαρσις sec. Ammonium e stoica definitione, refertur ad χαίρειν illud de quo dixi ad Eur. Herc. 272. qua confidentia commotus os non continet 443 γεγωνά(ι) 444 πυρφόρων M 445 incipit A ἐξηικασμένον M, ἔξεικ. cett. fulmen veniet non revera simile, ἐξηικασμένον, ipsis (hoc vult articulus) solis radiis, quibus adsimilabat (προσήκαζεν) Capaneus 446 τοῦ Ἥλιου HK 447 αὐτόν et αὐτῷ F 448 αἶθων P² 450 εὐνοίαις A 453 μιν 454 τ' ἐδ. MAP² ὑπερκόπτει codd. corr. Brunck iniuria duo vocabula esse creduntur ὑπέρκοπος et ὑπέρκομπος, cf. τύμπανον τύπανον 455 φρενὶ δορί F ποτε λαπάξει FL.

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω. τρίτῳ γὰρ Ἑτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου ἤδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηϊτῆσι προσβαλεῖν λόχον. 460
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι,
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον· 465
ἀνὴρ [δ'] ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὥς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 470
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται [οὐ] κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργον ἵππικῶν φρυαγμάτων 475
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεία πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδὲ μοι φθόνει λόγων. 480

456 τὸν om L versus parum numerosus, quales in Persis multo plures
sunt, ex. gr. 469. 501. 807. 821. 831. Prom. 640 460 νηίστησι MV (sed gl.
τῆς νηίτης) νηίτησι F m, νηίτισι AHQ, -τησι et τισι PL -ταισι KTr λόφον L
461 ἀμπυκτ. M(?) 463 νόμον Prien (Σ? ἀπηνῆ ἤχον) τρόπον codd.
φιμοὶ αὐλωτοὶ sunt, cf. fr. 326, nec licet testimonio grammaticorum diffidere.
nihil est scholium Thomanum B, quod τρόπον explicare conatur 464 πλη-
ρούμεναι L 465 εἰσημάτισται M corr. m σμικρὸν Q μικρὸν cett. 466 del
Blomfield 467 ἐκπρῆσαι FgrH¹ 468 συλλ. AV 469 ἐκβάλῃ M²P¹
ἐκβάλῃ cett. 472 ξυντύχοι Fgr συντύχοι Tr, sed recte scriptum laudat
ad Soph. OR 80 473 πέπεμπται QgrP²(Erfurd) πέπεμπτ' οὐ MPKLTr
πέμπετ' οὐ VQF πέμπτ' οὐ H πέμπεπτ' c. gl ἐπέμφθη A χερσίν H
474 Μαίγαρεύς P σπαρτοῦ MA corr. m 475 μάργων codd. corr. Schütz
477 πληροῦν ἀποτίειν vix redit ante aetatem Alexandrinam 479 ἐλθῶν
Fgr πατρός: πάλιν Fgr 480 ἐπ' ἄλλον FgrFgrTr λέγων codd. λέγων
et λίαν PFK, λίαν L corr. Valckenaer; verum legit, falso intellexit Σ μηδὲ
ἀποκρύψῃ με τῶν ἀλαζονειῶν (P καὶ μηδὲν τι ἀποκρύψῃς).

ΧΟΡΟΣ

ἐπεύχομαι δὴ τὰ μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
 πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 ὥς δ' ὑπέραιχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
 μαινομένοι φρενί, τῶς νιν
 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. —

485

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Ὀγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
 Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
 ἄλλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
 ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
 ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
 ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
 λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
 ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
 προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
 αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
 βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιάς ὥς φόβον βλέπων.
 τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον·
 Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

490

495

500

Numeri: 481—85 = 521—25 trim. iamb. (medio choriamb) + 4 dochm. hemiepes, decasyllab. Alcaicus.

Testim.: 487 Hesych. Ὀγκας Ἀθηνᾶς· τὰς Ὠκυγίας πύλας λέγει (propter Eur. Phoen. 1113 cf. Herm. 26, 217) 489 Hesych. ἄλως· ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια· Αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλος.

481 τῶιδε μὲν Q¹KL τάδε μὲν cett. correxi ἰὼ om FTr coniecturam fassus 483 βάζουσιν QLFTr βάζουσ' cett. πτόλει MQTr πόλει cett.

484 μαινομένην P²VH 487 Ἀθῆνας AV 488 τόγ' Ἴππ. Tr τύπος μέγας K μ. πόνος Pγρ μέγας ἀπὸ κοινοῦ positum 489 „ingentem hunc arcum“ Σ. gigas elupeum gerit maiorem quam qui cum luna sola comparetur. quippe Graeci non arcum sed aream vident, i. e. ingentem lunam 490 ἔφριξε V 491 ὁ om Q¹L ἀνήρ L, hoc et ἄρ' ἦν PQKF 492 τό γ' L ἀσπίδα A¹ 493 πυρίπνοον HQ² 497 ἐπηλάλαξεν Pγρ ἄρει QKLT^r ἄρηι M ἄρη AP² et lemma schol. ἄρην PVH 498 θυιάς Tr θυάς cett. cf. 836 βλέπων φόβον L 500 φόβον AP²H² nuntius ad 480 respondet: κομπάζω γὰρ ἤδη ἐπὶ φόβῳ, τῷ ταρακτικῷ δαίμονι, προσιόντι ταῖς πύλαις. Hippomedontem ingenti statura esse nemo nesciebat.

δαίμονος, ἐχθρὸν εἶκασμα βροτοῖσι [τε] καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσι,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. =

525

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταθέντα Βορραῖαις πύλαις
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
 σέβειν πεποιθὼς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
 ἢ μὴν λαπάζειν ἄστυ Καδμείων βίαι
 Διός· τόδ' αὐδαὶ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 βλάστημα καλλίπρωιρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 στείχει δ' Ἰουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
 ὥρας φυούσης ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίζ.
 δ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
 μέτοικος, Ἄρχει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς.
 [πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραῖνοι θεός.]
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἓνα,
 ὥς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷιδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 ἔλθων δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 μακρὰς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.

530

535

537

547

549

538

540

545

Testim.: 533 Hesych. καλλίπρωιρον εὐπρόσωπον.

523 δαίμοσιν codd. τὸν ἐχθρὸν τοῦ Διὸς δαίμονα Σ (Brunck) ἐχθρῶν Φ
 τε om Tr, γε PV 525 πρόσθεν APVQ 527 προσταθέντα KLF¹ βο-
 ραῖαις K βορ(ρ)αῖαις cett. 530 θ' om δ' AHF 532 δορός APγρQγρ
 KγρLF¹ μητρὸς VHQ²Tr ματρὸς cett. ὀρεσκόρου F 534 ὑπέρχεται δ' ἱ. A.
 535 ἀνατέλλουσα Q 536 ὁ δ' ὠμόν δ' Q² οὔτοι Tr 537 καὶ γορ. V
 γοργόν τ' Q Tr 547—549 trai. Kirchhoff, 549 delevi supplementum traiec-
 tis versibus adnexum ex 426 547 ὁ Π. F²Tr 549 ἀπειλεῖ δειν' ἄ
 LFPγρQγρ (ε v. 426) κραίνει Q κράνοι VHKTr 538 ἐπίσταται H
 541 προσμεμηχανευμένην PγρLF¹ 542 γόμοις νωμῇ Wakefield, sed
 praeplacet imperfectum, cum proximi verbi aliud subiectum sit 543 ὑφ'
 αὐτῇ H ὑφ' αὐτῇ Pγρ 546 καταισχυνεῖ P².

- ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονούσι πρὸς θεῶν 550
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.
ἦ τὰν πανῶλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷιδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὀράϊ τὸ δράσιμον,
"Ακτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου · 555
ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ρέουσιν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκος
[εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·]
ἔξωθεν εἴσω. τῷ φέροντι μέμψεται 560
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων πᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

- ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταιται ·
μεγάλα μεγαληγόρων κλυόντες 565
ἀνοσίων ἀνδρῶν εἰ θεοὶ [θεοὶ]
τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γαί. —

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

- ἔκτον λέγοιμ' ἄν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν Ἀμφιάρεω βίαν.
Ὅμολωσίβιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 570
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,

Numeri: 563—67 = 626—30 4 dochm. 3 iamb. (suppressis singulis brevibus)
paeon + dochm. dimeter choriamb. catalect.

- 551 ἀνοσίαις M¹ 552 τ' om Tr 554 τόν δρ. Q 555 τοῦ om Q
556 γλῶτταν PQL ἀρμάτων ἀνευ Pγρ 557 ἔξω PγρQLF² 558 ἀδίκου
δ. II δάκος VK² δάκους cett. cf. Eur. Hipp. 646 559 del. Weil. inter-
polator Sphingem ipsam intrare nolebat 560 εἴσω et ὑπὸ πτόλιν graviter
opposita. antequam intret ipsa Sphinx, non Thebanus ille quem unguibus
tenet, iaculis obruetur 561 πόλιν Q¹LK femininum κατὰ σύνεσιν positum
animo commoto convenit, item asyndeta 562 δ' ἄν MAPF¹L ἄν VHQK
δ' ἄν γ' TrF² τὰν P² corr. Tucker 565 κλύων codd. correxi
566—615 deest II 566 εἰ θεοί (θεῶι M¹) θεοί M εἶθε οἱ θεοί AVQγρF¹Tr
εἶθε γάρ θ. PQLK εἶθε γάρ ἄν θ. F² dittographiam delevi 568 σωφρονέστερον
AVP(corr. Pγρ)L 569 Ἀμφιάρεων sine βίαν KFT¹Tr 570. 71 om V
572 σπαράκτορα γρ ταρακτορα Q.

μέγιστον Ἄρχει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἑρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
 κακῶν δ' Ἀδράστει τῶνδε βουλευτήριον· 575
 καὶ τὸν σὸν αὖθις †πρόσμορον ἀδελφεόν,
 ἔξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος
 καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 „ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές 580
 καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις
 πόλιν πατρίαν καὶ θεοὺς τοὺς ἔγγενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
 μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη,
 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορί 585
 ἀλοῦσα πῶς σοι ζύμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
 μάντις κεκευθὺς πολεμίας ὑπὸ χθονός·
 μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.“
 τοιαυθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκῆλως ἔχων 590
 πάργαλκον ἠῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ·

Testim.: 582 Soph. Ant. 199 ὅς γῆν πατρίαν καὶ θεοὺς τοὺς ἔγγενεῖς

590 Schol. Eurip. Phoen. 1111 καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ τοίαν ὁ μάντις
 ἀσπίδ' ἔγκυκλον (Α, ἔγκυκον Τ) ἔχων παργάλκον ἔρπει· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν
 κύκλῳ.

574 κλητῆρ Furiae est, quia a Polynice missus ius ab Eteocle repetiverat,
 Hom. Δ 384 575 δ' AP¹VK(Φ) τ' cett. cf. de persona ἐργαστήριον
 Menand. Epitr. 149 576 πρὸς μόραν M(scd prior accentus erasus)A,
 πρόσπορον Pγρ πρόσμορον cett. τ' add. F² προσμόρων conl. Tr, reiecta
 lectione πρὸς μόρον (ita Q²). apparet M coniectura esse depravatum. in-
 sanabilia, cum ne ἀδελφεόν quidem sine fraude traditum sit 577 ἐξ-
 υπτιάζων explicant Σ ἀναπτύσσων, quod utinam demonstrari possit; nam
 ὄμμα pro ὄνομα inutiliter Schützius, neque enim resupinare oculos dici potest,
 nec si posset, convicianti conveniret 578 τ' del. Blomfield, vere ut vide-
 tur; ἐνδατούμενος ‚dispertiens‘; dixerit fere πολὺ δὴ νεικέων Πολύνεικες

579 τοῦπος AV διὰ στόμα Eur. Or. 103. quod in ore versatur, saepe
 profertur 580 τοῖον· ἀγαθόν, explicatio est glossographorum cf. schol. et
 Eustath. ad Hom. δ 206, Suppl. 400 584 δίκη M¹ μητρός πηγὴ dictum
 de matre fonte vitae (nunquam extinguendo) ut Pindaricam σκιάς ὄναρ.

585 πατρός AVPγρ τε AVPγρK(Φ) δέ cett. illud requiritur, vult enim
 ‚sicut per nullam legem licet matrem occidere, ita patria expugnationem nun-
 quam condonat‘ 586 σύμ. VKTr 588 ὑπὸ PV ἐπὶ Pγρ cett. et explicant
 Σ iu PV 590 τοιάδ' QP¹F¹ εὐκῆλκον ἔχων M¹, εὐκῆλκον νέμων M² cett.
 ἔχων Pγρ schol. Eurip. corr. Weil.

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἔξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
 τούτῳ σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἀντηρέτας
 πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὅς θεοὺς σέβει. 595

ET. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
 ἐν παντὶ πράξει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
 κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος· 600
 [ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
 ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργίαι τινί
 ὄλῳλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
 καὶ ξὺμ πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν 605
 ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν
 ταῦτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος
 πληγὴς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳι δάμη.
 οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
 [σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ] 610
 μέγας προφήτης ἀνοσίῳσι συμμειγείς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίαι φρενῶν
 τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
 Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 615
 οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
 ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,

Testim.: 592—4 Plato Rep. 362^a, qui cum e ratione sua δίκαιος pro ἄριστος posnerit, multi hoc aut repetunt aut certe intellegunt. quos vide apud Hermannum. de versu ad Aristidem relato apud Plutarch. Arist. 3 cf. Aristot. u. Athen I 160.

597 συναλ. QL βροτούς M(corr. m)V¹ 598 δυσσεβεστάτοις P²F¹L δυσσεβεστέροις cett. 600 οὐδὲν κάκιον L 601 del. Valckenaer 603 ναῦτοις Q, -ταισι F¹Tr ἐν πάν. P²K collectivum est ut συγγένεια δουλεία et accentu distincta νεοττία cett. 604 θεομίῳσι AVP¹γρ Q¹γρ 605 καὶ scripsi, comparisoni copulativae conveniens, ἢ codd. ξὺμ QL ξὺν cett. 607 ἐνδίκως AVP(corr. P¹γρ Q¹γρ K 608 παγκοίνως Q¹P¹γρ L 609 οὕτω(ς) MP²Q Kγρ F¹ οὗτος m AVP¹KF²L¹Tr οἰκλέους P¹L, οἰκλ. cett. 610 εὐγενὴς P¹γρ QLF versum interpolatum ut virtutes Platonicae in Amph. comparerent delevi, ἀγαθός fortitudinis est, inde εὖς. ἀνὴρ ἀγαθός K, sapientia in vate est 613 πάλιν MA πόλιν cett. 616 ἄθυμον P² 617 ὥσφε M(corr. m)AV¹L¹.

εἰ καρπὸς ἐστὶ θεσφάτοισι Λοξίου·
 φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
 ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν, 620
 ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάζομεν,
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,
 ποδῶκες ὄμμα, χειρὶ δ' οὐ βραδύνεται
 παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
 θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. 625

ΧΟΡΟΣ

κλυόντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
 ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
 δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες <ἐς> γᾶς
 ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν [βαλῶν]
 Ζεὺς σφε κανοὶ κεραυνῷ. = 630

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
 λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
 οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
 πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί
 ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιαχάσας 635
 σοὶ Ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας
 ἢ ζῶντ' ἀτιμαστήρα τῶς ἀνδρηλάτην
 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.

Testim.: 635 Servius plenior ad Aen. X 732 *paecana carmen esse victoriac Aesch. docet.*

618 ἐστὶ QL ἔσται cett. requirimus ,nisi Apollo fallit' θ. τοῖς Λ. FL
 619 talis vir tacuisset nisi certus esset futuri 622 ἡβῶντα PγpK
 φέρει ΔVPHγpQγpLF² m φύσει MQ'KHTr 623 χεῖρα corr. Hartung, ocu-
 lus velociter animadvertit nec manu tardatur hasta quo minus rapide feriat
 id quod a clupeo nudatur 626 δ. λιτὰς ἐμὰς εὐ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν Tr
 coniecturam fassus. δικαίους λόγους ἐμούς (fuerat ἡμετέρους) τελεῖτε πόλιν
 εὐτυχεῖν F² obscuratis genuinis, δικαίους λόγους ἡμετέρους m δικαίους ΦK
 628 δορύπωνα QFLTr ἔκτρ. γᾶς MPγpQLTr γᾶς δ' F γᾶς πρὸς ΔVPH
 γᾶς εἰς m corr. Perm. ἐπιβούλους A contra schol. suum 629 π. τῶνδ'
 ἐκ. F² ἔκτοσθεν PKL deleui 630 κανεῖ Q'corr. Qγp)K κάνει L κοινοὶ Pγp
 κόνιοι F 633 οἷας K'Tr οἷας A οἷα γ' MA²VHPγpQ(οἷα γ') οἷας γ' PFLK² m
 οἷος ὁρᾶται Pγp 634 κάπιγυρωθεὶς Pγp 635 ἐπάξια καρχάσας HL paeane
 victor nuntiatur Thebis Polynices. παιῶν' Aeschylus scripsit 636 συμφ.
 AVF 637 τῶς MTr τῶς σ' cett., τῶς relativum Soph. Ichn. 296
 638 τίσασθαι.

- τοιαυτ' αὐτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίουσ
καλεῖ πατρῷας γῆς ἐποπτήρας λιτῶν 640
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐθετον σάκος
διπλοὺν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. 645
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· κατὰξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἔξει πατρῷαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαυτ' ἐκείνων ἐστὶ τᾶξευρήματα.
[σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·] 650
ὡς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ET. ὦ θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμδν Οἰδίπου γένος·
ῥμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. 655
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὔπίσημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατὰζει χρυσότευκτα γράμματα 660
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺμ φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῇν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω 665
οὔτ' ἐν γενείου ξύλλογῃ τριχώματος
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·

Actio: 652 exit Nuntius.

- 640 γὰς AVP¹QFL 641 βίαι M² 642 εὐθετον MγρPγρQLF εὐκυκλον
cett. 643 προσμεμηχανευμένον P¹VF¹L 644 τευχιστὴν MLTr τευχιστὴν
cett. (-τόν H) 647 λέξει MA τ' ἄνδρα P 648 πατρῶαν QK πατρῶων
cett. 650 δοκεῖ MAPQ¹ δοκεῖ σοι VH δοκεῖς PγρQ²KLFT^r dittographiam
del. Halm ,haec eorum inventa, nec enim falsa me nuntiasse cognoscēs'
651 τῶνδε P(corr. Pγρ)HQ²K 654 οὐμόν AH ὡμόν V 655 δέ A
ἀραὶ νῦν V 656 κλάειν AQK 657 δυσφορώτατος AP²HQK 658 Πο-
λυνείκει M(in litura)AP²KTr Πολυνείκη cett. 659 ὅποι MF²L ὅπου F¹
ὅπη cett. 661 σὺμ MF σὺν m cett. φύτῃ Tr φρενί Pγρ 664 σκότος P²
665 οὔτε τρ. FL 666 ξύλλογῃ M συλλ. M v. l. cett. 667 προσεῖδε
Σ (εἶδε) προσεῖπε codd.

- οὐδ' ἐν πατρίᾳς μὴν χθονὸς κακουχίαι
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ' ἄν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος 670
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος 675
κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- ΧΟ. μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν Οἰδίου τέκος γένῃ
ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ,
ἀλλ' ἄνδρας Ἀρτείοισι Καδμείους ἄλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. αἶμα γὰρ καθάρσιον· 680
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὦδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- ΕΤ. εἵπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ καῖσchrῶν οὐτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. 685
- ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ
δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
- ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κύμα Κωκυτοῦ λαχόν 690
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος. ---
- ΧΟ. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν ἥμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν

Actio: 675 adloquitur Eteocles armigerum, qui inter pedisequos adstat. is ocreas protendit; nec tamen in scaena domino applicat.

Numeri: 686—91 = 692—697 4 dochm. + dimet. choriamb. catal. tres trimetri.

668 οὐτ' ΜΑΡγρΗΤτ μιν ΡγρΤτ 669 παρεστάναι Ργρ παριστάναι L
671 ξενοῦσα Ργρ 676 αἰχμὴν VQ²KLF²Ττ πετρῶν ΔΗ¹F², πετρῶν cett.
678 ὁρμὴν ΡγρΗ² ὁμοίως K 680 χέρας M(corr. m)Φ 681 ἀνδρῶν δ'
ὁμαίων Ρ², prius et K ὁμαίμόνιν V αὐτοκτόνως ΔV 683 πέρας A(corr.
Αγρ)VPγρKγρL 684 τεθνηκότι Ρ (verum Ργρ) κέρδος γάρ K ,μόνον
κέρδος ἐν νεκροῖς ἔχομεν ἐὰν αἰσchrῶν ἄτερ ἀποθάνωμεν' 685 εὐκλείαν γ' Ττ
686 τί μέμονας M¹ et habebat Ττ qm̄ ἐκμέμονας coniecit τί μέμῃνας m
cett. τέκος Ρ corr. Ργρ μήτις σε codd. corr. Aldina 687 θυμοπληθὺς ΗL¹F
δορύμαργος F ,ἄτη τὸν θυμὸν μανιώδους φιλομαχίας πληροῦσα' 688 ἐκ-
βαλλ' M² 692 ἄγ. θυμός Ργρ ἄγαν σε θυμός Ττ coniecturam fassus ἐποτρ.
m H 693 ἀνδροκτασίαν M corr. m ,κτεινούσης ὃν οὐ χρὴ ἀνδροφονίας
πικρὸς ὁ καρπός'.

αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ET. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρά 695
ξηροῖς ἄκλαντος ὄμμασιν προσιζάνει
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. =

XO. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
ση βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες [δ'] οὐκ
εἴσι δόμους Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν 700
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ET. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θανυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; —

XO. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων 705
λήματος ἂν τροπαίαι χρονίαι μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρωι
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι Ζεῖ.

ET. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθείς ἐνυπνίων φαντασμάτων 710
ὄψεις, πατρώϊων χρημάτων δατήριοι. =

XO. πιθοῦ γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ET. λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις, οὐδὲ χρή μακράν.

XO. μὴ 'λθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

ET. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλύνεις λόγῳ. 715

XO. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ET. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρή στέργειν ἔπος.

Numeri: 698—704 = 705—11 eadem strophe, nisi quod sex sunt dochmii.

Testim.: 713 Hesych. ἄνη· ἄνυσις πρᾶξις.

694 οὐ θεμιστοῦ MTr (novit θεμιτοῦ) ἀθεμίστου Pγρ οὐ θεμιτοῦ cett. (LF?)

695 ἐχθρά PγρQKLFTr: αἰσχρά MΦ τελεῖ aut τελεί(α) aut τέλει codd. corr.

Wordsworth cf. Ag. 223. 385 696 ξηροῖς τ' PH² ἀκλαύστοις codd. corr.

Butler 698 δειλός PγρQ(corr. Qγρ) 699 del Arnaldus 700 δόμον ΦKF

item Σ δόμων cett. corr. Brunck ὅταν M¹F²Tr ὦ τ' ἂν H¹ οὐ τ' ἂν

M² cett. (vel οὐτ' ἂν), οὐ προσδέχονται Σ 701 ἐκ om F¹Kγρ δέχονται KF

706 ἀντροπαῖα χρονία varie distincta λήματος A 707 ἔλθη Q

θα..ωτέρωι M θαλερωτέρωι m cett. corr. Conington ,νῦν ὁ καιρὸς ἐν ᾧ ἐπὶ
σοὶ τὸ δρᾶν· ἴσως γὰρ ἂν ὁ δαίμων σε μετέλθοι χρόνου διαπεσόντος μεταβαλὼν

ἐπὶ τὸ πραότερον· 709 ἐξέζεσαν M(corr. m)APV 710 φαντασμάτων ἐνυπ-

νίων KL φασμάτων ἐν. QF¹ φασμάτων Pγρ νυκτέρων φαντ. Nauck e fr. 312

711 δοτήριοι M corr. m 712 πείθου καίπερ μὴ K¹LF¹ νόμους Pγρ

Q¹(?) 713 ἄνη τις M, ἄνυτις AVHQ¹K¹FTr ἄνυστις K²R ἄνυσις PQ²

μακρά PγρQK 715 τεθηγμένοι τι P² (nescio quid velit) ἀπαμβλυνεῖ λόγος

P² -υνεῖ L perperam cum libris futuram legunt 717 οὐ propter gravi-

tatem in principio sententiae sicut Ag. 1624.

ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὤλεσίοι- 720
 κον θεὸν οὐ θεοῖς ὁμοί-
 αν παναληθῇ κακόμαν-
 τιν πατρὸς εὐκταίαν Ἑρι-
 νὺν τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας
 Οἰδιπόδα βλαψίφρονος· 725
 παιδολέτῳ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει. —
 ξένος δὲ κλήρους ἐπινω-
 μῆι Χάλυβος Σκυθῶν ἄποι-
 κος, κτεάνων χρηματοδαί-
 τας πικρός, ὠμόφρων σίδα- 730
 ρος, χθόνα ναίειν διαπήλας ὅποσαν
 καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
 τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. =
 ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως
 αὐτοδαίκτοι θάνωσι καὶ γαῖα κόνις 735
 πῆρι μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον,
 τίς ἂν καθαροὺς πόροι,
 τίς ἂν σφε λύσειεν; ὦ

Actio: 719 exit Eteocles cum pedisequis.

Numeri: 720—26 = 727—33 periodus choriambica (diambis intermixtis); claudit decasyllabus Alcaicus 734—41 = 742—49 iambi, saepius prima, semel (735 = 744) altera brevi suppressa, tertio metro in choriambum flexo.

719 ἐκφύγοις M, ἐκφύγοι m cett. 720 ὤλεσίοικον M, ὄλεσ. cett. (ὤλεσι-
 δόμον F) 721 θεάν LF¹ post ὁμοίαν codd. praeter MKTr (supplet m K
 marg. R²; Tr se deslesse fatetur, delet F²) inserunt scholium ab M² in mar-
 gine positum ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο (cf. 710) καὶ γέρονε 724 ὑπερ-
 θύμους R¹L ὡς τελέσαι R 725 βλαψ. Oid. codd. se traiecissee fatetur Tr
 Οἰδίποδος V -πόδαο H 726 δ' ἔρις δ' ὀτρ. M (corr. m) δ' ἔρις τὰδ' ὀτρ. LK
 727 κλήρους M¹(?) cum scholio P²FTr (qui κλήρον substituit), κλήροις cett.
 732 ὅποσαν(ην) ἂν PVQRK² φθιμένοις F 734 ἐπεὶ δ' ἂν distinguit M,
 ἐπειδάν cett. αὐτοκτόνως QKRFLTr αὐτοκτόνωνσιν M αὐτοὶ κτάνωσιν Φ m
 735 αὐτοδαίκτως V²L γαῖα Herm. χθονία codd. 736 μελεμπαγὲς
 A, μελαμπεγὲς K φόνιον PγρQKLFR 737 καθαρ. M (μ. M² ut vid., κάθαρμα
 si fuisset, extaret accentus) καθαρμὸν VP(corr. P²)R² m 738 λύσειεν Σ^m
 (τίς αὐτοὺς ἐκλύσει) λούσειεν codd.

πόνοι δόμων νέοι παλαι- 740
 οἷσι συμμιγείς κακοῖς. —
 παλαιγενῇ γὰρ λέγω
 παρβασίαν ὠκύποινον, αἰῶνα δ' ἔς τρίτον
 μένειν, Ἀπόλλωνος εὔτε Λαῖος 745
 βίαι τρὶς εἰπόντος ἐν
 μεσομφάλοις Πυθικοῖς
 χρηστηρίοις θνάσκοντα γέν-
 νας ἄτερ σώζειν πόλιν, =
 κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν 750
 ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 ὅστε ματρὸς ἀγνάν
 σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
 ρίζαν αἱματώεσσαν 755
 ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 νυμφίους φρενώλης. —
 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κυμ' ἄγει,
 τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰείρει
 τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ- 760
 μναν πόλεως καχλάζει.
 μεταξὺ δ' ἄλλαρ δι' ὀλίγου

Numeri: 750—57 = 758—65 trim. iamb.; enhoplious sive paroemiacus; idem catalecticus + ithyphall.; dimeter iamb. + pherecrat; enhopl. + ithyph. apparet tres tetrametros specie tantum differre.

741 παλαιοῖσι QRFLTr παλαιοῖς cett. Ξυμμ. M²P κακοῖσι PKRL
 743 παραβασίαν MH²KQTr παραιβ. cett. corr. Porson 745 μένοι P²Q²
 μένει cett. correxi 748 θνήσκοντα M²AP²VHQ²Kγρ 750 fuisse qui δ'
 delerent testatur schol. Thom. Triel. idem recte explicat ut Herm. opponi
 Ἀπόλλωνος μὲν εἰπόντος . . . κρατηθεῖς δέ . . . ἐγείνατο καρτηθεῖς Pγρ intel-
 lege certe φίλων cf. Suppl. 1051 ἀβουλιᾶν γείνατο M ἀβουλίαις γ. AVP
 ἀβουλίαι ἐγ. LRTTr ἀβουλίαι γ. P²QHFK 752 Οἰδιπόδαν MPγρHF(?)Tr
 οἰδίποδα cett. 753 ματρός MR μὴ πρὸς cett. m R² cf. Choeph. 1054
 754 ὅς L ἐτράφη AP corr. Pγρ 756 ἔτλη et -α M συνάγ(ή)αγε
 P(corr. Pγρ)F¹LKR m παρανοῖα M² (ad scholii lemma παρ' ἀνοῖα) 757 φρε-
 νώλης M, φρενώλεις m cett. 759 πιτνῶν (γρ. πιτνοῖ, γρ. πίπτον) P
 760 τροχαλόν PγρL, utrumque H 762 ἀλκά codd. corr. Mor. Schmidt. cf.
 Arat. 299 ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύκει. Thuc. 4, 95 δι' ὀλίγου ἢ παραίνεσις
 γίγνεται (*paucis*) Eur. Phoen. 1098 εἴη δορὸς ἀλκῇ δι' ὀλίγου (*prope*), sic saepe
 Thuc.; hinc facile intellegitur ἄλλαρ τείνει δι' ὀλίγου *nunimentum in exiguum*
tenditur, explicatur tamen „*non amplius crassitudine valli*“, Plat. Soph. 235^d
 συμμετρία ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει.

τείνει, πύργος ἐν εὐρει.
 δέδοικα δὲ σὺμ βασιλεῦσι
 μὴ πόλις δαμασσήι. = 765
 βαρεῖται γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
 τελεῖν καταλλαγαί· τὰ δ' ὅλο-
 ᾶ πενομένους παρέρχεται,
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. — 770
 τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος
 ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
 ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον, 775
 τὰν ἀρπαξάνδραν κῆρ' ἀφελόντα χώρας. =
 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 780
 μαινομένοι κραδίαι
 δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
 πατροφόνωι χερὶ τῶν
 κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη. —

Numeri: 766—70 = 771—77 iambi faciles, nisi quod in ultimo tetrametro primum metrum molossi, alterum spondei, tertium choriambi speciem obfert. cf. Choeph. 30 778—84 = 785—91 sex iambi, priorum species eadem atque 776—7; hemiepes et in fine hemiepes + trim. iamb. a choriambō incipiens. sed inter haec est membrum obscurum ◡◡◡◡◡◡—, nec dactylis neque iambis conveniens, cf. Prom. 164.

763 πύργου ΑγρΡγρ ἄρη Ργρ 764 δὲ om AQ¹ συμ Μ σὺν cett. μὴ καὶ π. Ρ(καὶ punctis deletum) LF²KR 766 τέλειαι codd. in Μ ι ultimum erasum, scil. a M², qui scholiou scripsit Byzantinum ὑφῆκεν τὸ ι διὰ τὸ μέτρον. deinde m et α clarius scripsit et αi suprascripsit. τέλειαι Ρ cum scholio eodem. substitui τελεῖν et voce βαρεῖαι proximi versus permutavi παλαιφάτων Μ παλαιφατοί cett. ἀραί corr. Bothe alii 767 βαρεῖαι κ. traieci πελόμεν' οὐ ΜΡγρ τέλλ- m cett. τελοῦμ- Η παλλ- Ργρ corr. Bücheler Kirchhoff

768 ἐκβολὰν et -ᾶν legit Σ^m 769 πρόπρυμναν VQK 770 ἀλφηστᾶν Μ -ῶν cett. -ᾶων Ργρ ὁ παχ. Α 771 ἄνδρα Α τοσόν γ' ΡγρLR τοσόνδε γ' Q 772 θεοὶ δὲ κ. V 774 πόλεος ὁ Dindorf πόλεως codd. πολύβατος fort. Σ (ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατεύόμενος) αἰὼν: βίος *aequales*; πολύβοτος ad πουλυβότειρα formatum; αἰὼν πάντροφος Nonnus Ioh. 9, 154 775 ἀναρπαξάνδραν corr. Herm. 778 δ' ἄρ' ἔμφρων Ργρ ἔγεντο Tr 781 κραδίαι Tr καρδίαι cett. 782 κακὰ τέλ. Q ἔξετέλ. Tr 784 κρεισσοτέκνων M²PQ¹KTr, κρείσσω τέκνων Ργρ cett. (κρεισσόνων τέκνων L) quamvis invitis concedendum nobis esse videtur Aeschylum ad ἰσοτέκνος sim. hoc κίβδηλον eudisse, ad sensum vero eximium cf. 530 Choeph. 934 ὅμμ. Tr δ' ὅμμ. QL δ' ἀπ' ὅμμ. cett.

τέκνοις δ' ἀρχαίας ἐφήκεν ἐπικότος τροφᾶς 785
αἰαὶ πικρογλώσσους ἀράς,
καὶ σφε σιδαρονόμωι
διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν
κτῆματα· νῦν δὲ τρέω 790
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑρινύς. =

ΑΓΓΕΛΟΣ

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἦδε δούλιον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα,
πόλις δ' ἐν εὐδαίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ 795
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραζάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλείστ', ἐν ἔξ πυλώμασιν·
τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας 800
ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαίου δυσβουλίας.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶτος νεόκοτον πόλει πλέον;
ΑΓΓ. [πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. 805
ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβωι λόγου.
ΑΓΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίου γένος
ΧΟ. οἷ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

Testim.: Schol. Soph. OK. 1375 narrata iniuria a filiis in Oedipum collata, cum indignam carnem mitterent, adlatisque Thebaidis versibus τὰ παραπλήσια τῷ ἐποποιῶι καὶ A. ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

785 δ' (τ' Tr) ἀραίας correxi 786 ἀφήκεν PγρLR ἐπικότους Σ codd.
ἐπισκόπους Pγρ corr. Heath τροφᾶς vel τροφᾶς codd. 787 πικρονόμους
Pγρ 789 διαχειρίαι (διαχερ. Tr) codd. corr. Porson 791 τελέσση V
792 'mothers children' Verrall, μαμμόθρεπτος cft Headlam 794 πέπτωκεν
δ' M ὀμβρίμων APγρKLR¹ 797 στέγει P corr. Pγρ φερεγγύους PγρQ²
798 ἐφραζάμεσθα PLFTγρ -μεθα cett. 798 μονομάχοις Tr 799 καλῶς
δ' PQ m 803 πρᾶτος PQFTγρ πρᾶγμα Pγρ cett. νεότοκον (γρ. νεόκοτον)
PL¹R (ex νεότυχον) παρόν PγρVQF(πλέον Fγρ)KLR 804 βασιλέες Tr βασι-
λέως ΜΑΡΗ(?) βασιλεῖς P² m cett. ὁμοσπόροι Pγρ cf. 820; versum del Por-
son 805 χειρῶν MHK αὐτομάτων M¹ 806 λόγον V 807 οἱ. τόκος M¹
808 τῶν om L.

- [ἐκεῖθι κείσθον; ΧΟ. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.] 810
οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἅμα;
ΑΓΓ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν,
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα,
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσιν, οἱ δ' ἐπιστάται, 815
δισσῷ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότης φορούμενοι.
[πόλις σέσσωται· βασιλείῳ δ' ὁμοσπόριον 820
πέπωκεν αἶμα γὰρ ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ].

ΧΟΡΟΣ

- ὦ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἱ δὲ Κάδμου πύργους
〈ἐθελήσατε〉 τοῦσδε ῥύεσθαι,
πότερον χαίρω κάπολολύξω 825
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

Testim.: 817 Steph. Byz. Σκύθαι Σκύθης σίδηρος cf. ad Prom. 2.

Actio: 821 exit nuntius.

810 κείσθον M¹, κήλθον Σ cett. β. μὲν ἀλλ' ὅμως φρ. PγρLRT Tr β. δ' οὖν
ἀλλ' ὁ. F. delevi versum distributum inter personas ita ut voluit qui verbum
finitum supplebat. quo facto versus insequentes personis tribuebantur quibus
non conveniunt, 813 Nuntii nota addebatur. qui vero 810 integrum choro
dabat, κήλθον substituit 811 ἀνήρηντ' Pγρ ἅμα Nauck e versu proximo,
ἄγαν codd. 812 ἄγαν Nauck ἅμα codd. 813 αὐτός γ' m γάρ Tr
(ponata, cum ab hoc versu oratio inciperet) 814 δακρύσασθαι AVHLR m
(volebat hoc cum σ addebat) 815 πράττουσαν Tr 818 τάφῳ QRLF

819 δυσπότης codd. corr. Headlam 820 σέσσωται βασιλείῳ MP²QLR
-λέων PγρL² ὁμοσπόρων P² 821 πέπωκεν MAP marg KγρR, πέπτωκεν
cett. γᾶν M(corr. m)P(verum marg)HQ. γᾶ. F(sic) distichon del. Butler alii,
compositum ab histrione in locum v. 815—19, in quibus commune sepulcrum
contra exodum suum promitti non ferebat 822 πολισσούχοι codd. corr.
Pauw 824 ῥύεσθαι M¹Q²(?) ῥύεσθε cett. ex. gr. supplevi 825 πότερα
P corr. P² 826 τῇ πολ. Tr σωτηρίᾳ QKLR²Tr. paroemiacus spon-
diacus non attrahendus cf. Pers. 32, Snpp. 8, Ag. 366. ceterum cf. 224;
ἀσινεῖ de persona salvatoris cogitari vetat, cf. E. Fränkel Indog. Forsch. 32,
107 sqq. 828 κλαύσω δὴ Tr πολεμάρχας PγρF².

οἱ δὴ τ' ὀρθῶς κατ' ἔπωνυμίαν
 (κλεινοί τ' ἑτέως) καὶ πολυνεικεῖς 830
 ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίαι. ?

ῶ μέλαινα καὶ τελεία
 γένεος Οἰδίου τ' ἀρά,
 κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
 ἔτευξα τύμβωι μέλος 835

θυιάς αἵματοσταγεῖς
 νεκροὺς κλυοῦσα δυσμόρως
 θανόντας· ἦ δύσορνις ἄ-
 δε ξυναυλία δορός. —
 ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπείπεν 840

πατρόθεν εὐκταία φάτις·
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
 μέριμνα σ' ἀμφὶ πτόλιν·
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
 γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ- 845
 ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ. =

τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος·
 διπλαῖν μερίμναιν δίδυμα †νορέα κακά,

Numeri: 832—39 = 840—45 tetrameter trochaicus, deinde iambi faciles; nota hiata ultimum hexametrum separari, βραχυκαταληξία primum trimetrum.

846—54 = 855—60 trimetri, ultimus inflexis et decurtatis singulis metris distinctus. simplicitati numerorum convenit quod haec interiecta sunt inter canticum alterum quo nuntium chorus excepit et naeniam praesentibus corporibus caesorum cantandam.

829 καὶ κατ' F¹ ἔπωνυμίην AVPK 830 suppl. Herm., recte tamen addit alia posse cogitari 831 ἀσεβῇ M¹Q 834 με MAPFTr μοι H μου A²Pγρ cett. καρδία i) codd corr. cod. Cantabr. περιπίτνει QγρLR περιπιπνεῖ F 836 θυιάς M in scholio et m in rasura ATr, θυιάς cett. cf. 498 ὡς θ. QKF¹ 837 δυσμόρως M in scholio QLFTr, δυσμόρους PγρV²H²KQ²F²R, δυσφόρους AVPH(Φ), δυσφόρως MP² 841 πρόσθεν F 843 μέριμναι HK πτόλιν MPQRTr πόλιν cett. 844 καὶ θ. codd. praeter MRF¹Tr 846 πρεπτός MA corr. m A²

847 διπλαῖν μερίμναιν M¹ διπλαῖ μέριμναι cett. διδυμανορέα κάκ' (vel διδυμ'; διδύμα i. e. διδύμαι ἀνορέαι P et -ρέα plures διδυμάνορα Q) codd. praesentibus mortuis vix possunt dicere ,binae curae', expectamus ,binarum curarum bina mala consummata sunt, praesto sunt, talequid,' sicut est in proximo versu. ἀνορέα (ἡγορέη) non minus absonum quam Hermannii ἀγανόρε(ι)α sump-tum e versu ne certo quidem Pers. 1028. fuerit, puto, φανερά δὴ κακά.

αὐτοφόνα δίμορα τέλεα τάδε πάθη; τί φῶ; 850
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι [πόνων] δόμων ἐφέστιοι;
 ἀλλὰ γόων, ὦ φίλοι, κατ' οὔρον —
 ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν 855
 πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
 τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
 πάνδοκον εἰς ἀσφαλὴ τε χέρσον. = 860

ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος
 πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἡδ' Ἰσμήνη,
 θρήνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
 οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθέων ἦσιν ἄλγος ἐπάξιον. 865
 ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
 ἰαχεῖν Ἀίδα
 τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
 ἰῶ,
 δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι 870
 στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

Actio: 861 portantur in scaenam deponunturque in medio fratrum cada-
 vera, quae appropinquare chorus 846 indicaverat. remanent adstantes qui
 portaverant ministri. histrio is a quo refectam tragoediam accepimus sorores
 etiam induxerat, quas adlocuntur anapaesti 862—73 ab Aeschylō alieni. carmen
 amoebaeum 874—960 ab hemichoriis cantari etiam histrio ille voluit.

848 αὐτόφορα A¹ δίμοιρα corr. Herm. τέλεια codd. τάδε QKTr τά
 cett. 851 del. Robortelli. quod chorus vult idem est atque ὦ πόνος ἐγ-
 γενής Choeph. 466 δωμάτων F²Tr 853 γόων PQFL² γόον cett. κατ'
 οὔρον αἶρετε FTr coniecturam fassus 857 τὰν ἄστονον μ. ναύστολον θ.
 codd. ναύστολον v. l. ad ἄστονον esse intellexit Thomas traiectam in illius
 locum, ita Tr et F², in quo ναύστολον altero loco scriptum et deletum est.
 Ipse Thomas versum ita conformatum adfert in lexico p. 181. ad ἄστονον for-
 tasse spectat Hesych. ἄστονον . . . μεγαλόστονον. ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένην
 inserit schol. K scholio Thomano a Tr. recepto, licet in textu tradita teneat

859 ἀστιβᾶ Ἀπ. Q ἄστιβον Ἀπ. PTr ἀστιβεῖ M¹ 860 ἀφανῆ codd. correxi
 τε om TrF² 861 γάρ om Q 862 θ' ἡδ' AVHPγρK 863 ἀδελφῶν (ὄν
 suprascr.) PγρR² ἀμφιβόλως pedestre; ἀμφιλόγως Aeschylī esset 867 ἡχεῖν
 Elmsleius, ne quattuor breves se excipiant; sed cf. 827. 868 αἶδαι AK αἶδα
 in anapaestis Aeschylus non scripsisset 869 ἐχθρῶν MF¹ corr. m F²

869 ἐπιμάπειν A, ἐπιμάπτειν PγρV¹ 870 ἰῶ ἰῶ F².

κλαίω στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ᾿κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. ?

- ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες, 875
δόμους ἐλόντες πατρώιους μέλει σὺν αἰχμᾷ.
— μέλει δῆθ', οἱ μελέους θανάτους
ἡῦροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ. —
— ἰὼ ἰὼ δωμάτων 880
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ιδόντες, ἥδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. 883
— κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα 886
πότνι' Ἑρινὺς ἐπέκρανεν. =
— δι' εὐωνύμων
τετυμμένοι, τετυμμένοι δῆθ' ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρμάτων 890
.
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
〈σφιν〉 θανάτων ἀραί.
— διανταίαν λέγεις [πλαγὰν] δόμοισι καὶ 895
σώμασιν πεπλαγμένους [ἐννέπω]
ἀναυδάτωι μένει

Numeri: 874—79 = 880—887 iambi faciles; tetrameter anapaest.

888—99=900—910 dochmius, 5 iambi, dochmius, bis ∪ — ∪ ∪ —, rara dochmii forma cf. Suppl. 349, dochmius. deinde iambi, dochmius.

874—960 canticum paragraphis aut ἡμυχ. et χορ. notis nec satis plene nec satis recte distinctum in codd. 934 Ισμ. 942 Χο. 947 Αντ. 951 Ισμ. praefixa fere in MPVQKR¹, in A 947 demum Αντ., in FTr sorores 961 demum incipiunt. quod carminis dispositione requiri plerique viderunt. inde ab 961 sorores in omnibus. singula notare nihil attinet 877 μέλει bisyllabum ut 947

πατρ. δομ. ἐλ. codd. traiecit Weil αἰχμᾷ MγρPTr ἀκμῇ Q¹ ἀλκαῖ Pγρ cett. 879 λύμαι P¹ 880 δόμων AVHPγρ(i. e. Φ)K 881 ἐρειψίταχοι M -τοιχοι m ἐριψ. AHK 883 σὺν om QF¹ inseritur hic in textu οὐκέτι ἐπὶ φιλίαι ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε, quod tamquam scholion recte scribit Q, F² notat τοῦτο οὐχ εὐρέθη ἐν πολλαῖς ἐτέραις βίβλοις. sese delesse profitetur Tr

889 δῆτα plene scriptum MΦ δῆτά θ' F τετυμμένοι δῆθ' alteri hemichorio tribuit Tr, eni non tam antistrophus quam ceterarum stropharum ordo obstrepit. repetitio igitur qualis in interiectione 892, in δι' ὧν 905; sed te spectat intercepta, ex. gr. φίλας τε κραδίας. ὠμοσπλάγχνων Pγρ 894 suppl. Herm. 895 διαντ. μοι Tr glossemata hic et 896 del. Elmsley 897 τ' add Lachmann propter οὐκ 908, quod re vera ὀρθοτονείται, scrib. οὐ.

- ἀραίωι τ' ἐκ πατρὸς
 (οὐ) διχόφρονι πότμωι. —
- διήκει δὲ καὶ 900
 πόλιν στόνος, στένουσι πύργοι, στένει
 πέδον φίλανδρον. μένει
 κτέανα δ' ἐπιτόνοις,
 δι' ὧν αἰνομόροις,
 δι' ὧν νεῖκος ἔβα 905
 καὶ θανάτου τέλος.
- ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
 κτήμαθ' ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
 διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 ἄμεμφεῖα φίλοις,
 οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. = 910
- σιδηρόπληκτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,
 σιδηροπλήκτους δὲ τοὺς μένουσι,
 τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
 τάφων πατρώων λαχαί.
- δόμων (νιν) μάλ' ἀχάεσσα [αὐτοὺς] 915
 προπέμπει, δαΐ-
 κτῆρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 δαϊόφρων, [δ'] οὐ φιλογα-
 θῆς, ἐτύμως δακρυχέων

Numeri: 911—21 = 922—33 iambi; in altera parte faciles choriambos
 (3. 9.) antecedit dochmius cum baccheo et dochmius ad choriambos transiens.

Testim.: 914 Hesych. λάχη· λῆξις· ἀποκλήρωσις.

898 ἐκ om Tr 899 suppl. Wecklein καὶ διχ. F² 901 στένει δέ KLR
 902 μενεῖ κτέαν' α' codd., κτέαν' ἐπ. QF² lemma scholii Thomani Tr δ'
 dicitur esse in recenti Cantabrig. an δὲ κτέαν'? 907 ὥσθ' M corr. m 905 leg.
 οὐ 909 ἄμεμφια hoc dicit: οἱ φίλοι καίπερ ἴσον νείμαντι αὐτοῖς τῷ διαιτητῇ
 μέμφονται, οὐδὲ διὰ χάριτός ἐστιν ἡμῖν ὁ Ἄρης, ὁ διαιτήσας 911 σιδαρ. R
 912 σιδαρ. MR -πλακτοὶ bis R -πληκτοὶ codd. corr. Schütz post μένουσι
 habet M τετυμμένοι δὴθ' ὁμοῦ (889). 914 „ferro caesi hic iacent. ferro caesos
 eos expectat — quaeisverit quispiam, quis (scil. num sepulcri honore digni sint
 fratricidae) — tumuli paterni consortium.“ accentus λαχὴ praestat paroxytono
 Hesychii 915 supplevi deleto glossemate, ἀχάεσσα τοὺς M (λείπει τὸ προ-
 πουπά Σ) ἀχίης Pγρ ἀχῶ ἐπ' αὐτοὺς ΦKR ἀχῶ ἐς αὐτούς QLF ἀχὴν ἐς
 αὐτ. FTr ad correptam syllabam alteram cf. Archiloch. 74, 8 916 πέμπει Q
 αὐτόστονός τ' Tr 918 δαίφρων codd. corr. Blomfield δ' τ' TrF² del P²
 puncto subscripto φιλογαθῆς MAQTrL²F² φιλαγαθῆς cett. 919 ἐτύμως
 om. Tr οὐ γὰρ ἦν ἐν τινι τῶν παλαιῶν.

- ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει 920
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν. —
- πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων δὲ πάντων στίχας 925
πολυφθόρους ἐν δαΐ.
- δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναι-
κῶν ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὖ- 930
ταῖ θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἷ
δ' ὦδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν. =
- ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι
†διατομαῖς οὐ φίλαις, ἔριδι 935
μαινομένοι νείκεος ἐν τελευτᾷ.
- πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίαι
ζόα φονορῦτῳ μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὅμαιμοι. 940
πικρὸς λυτῆρ νεικέων
ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
ἴσος दाτητᾶς Ἀρης, ἀρὰν πατρώι- 945
αν τιθεῖς ἀλαθῇ. —
- ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι

Numeri: 934—46 = 947—960 iambi faciles; prima periodus in choriambos exit.

920 ἐκ AVPKQ δ' ἐκ MHPγρLFR, τ' ἐκ Tr 921 δοιοῖν M δυεῖν P²
922 πάρα δ' PγρK²LR(?) 924 πολίταις codd. (πολιήταις F²) corr. codex
Cantabrig. 925 δὲ Pγρ, τε MQTr, τ' ἐς cett. 926 δαίδι PγρQKL²F¹
ἃ A ἢ cett. miro errore et hic et Pers. 807 iactant σφιν accusativum esse,
quasi γύναι μοι αὐτ μέναι μοι non esset optime Graecum 928 πασᾶν M¹
πασῶν cett. 929 ὅσαι Tr παιδογόνοι Q corr. Qγρ 930 αὐτῆς QHKR
omitto plures eiusmodi errores 932 ἀλλὰ vel ἡλοφόνοισι QLFR 934 πα-
νω(vel ολέθριοι PγρQLF²R 935 διατομαῖς intolerabile, nisi se in vicem in
partes secuerunt; vox ipsa glossam sapit. διανομαῖς Weillii sententiae conveni-
ret, sed et usu et numeris redarguitur 939 ζόα M ζωά cett. φονορῦτῳ Q¹Tr
φονορρ. cett. 940 μέμικται εἰσὶν AVL R 945 ἴσος Weil κακός codd.
καὶ κ. Tr 946 πατρώϊαν Bothe Burney, πατρός codd. ἀλαθῇ M¹A ἀληθῇ
cett. 947 οἱ seripsi, ὦ vel ὦ codd. praeter MTr qui omittunt. allocutio
omnino falsa, eiulatio intempestiva. "proles incesta suam partem dolorum
divinitus datorum (i. e. ad eos iure hereditatis pertinentium) accepit. quod
vero spe regni potiendi occiderunt — in Plutonis regno βοῦς μέγας κολλύβου,

- διοσδότων ἀχέων· ὑπὸ δὲ
 σώματι γὰς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. 930
- ἰὼ πολλοῖς ἐνανθίσαντες
 πόνοισι γενεάν· τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
 Ἀραὶ τὸν ὄξυν νόμον,
 τετραμμένου παντρόπωι φυγαῖ γένους. 935
 ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή-
 σας ἔληξε δαίμων. = 960
- παιθεῖς ἔπαισας. — σύ δ' ἔθανες κατακτανών.
 — δορὶ δ' ἔκανες. — δορὶ δ' ἔθανες.
 — μελεοπόνος — μελεοπαθής 963
 — πρόκεισαι. — κατέκτας. 965
 — ἴτω γόος. — ἴτω δάκρυ. ? 964
 — ἦέ. — ἦέ.
 — μαίνεται γόοισι φρήν.
 — ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
 — ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυε σύ.

Testim.: 961 Phot. παισθείς· τυπηθείς.

Actio: 961—64 cantant ex Aeschyle mente hemichoria, e mente histrionis sorores, dum ad corpora fratrum discedunt.

Numeri: 961—66 post trimetrum monometra iambica, e quibus unum distichon 965 catalecticum 966—78 = 979—88 iambi faciles praeter dochmios 969. 70 = 981. 82.

ut ioco Callimacheo acerbam explicem φιλοπλουτίας irrisiōnem 948 quod scribere solent διοδότων, voce Aeschylea mutant inauditam nisi in nomine proprio, in quo Iovis nomen sentitur, quod huc non convenit, nec conveniret in αἶγλα διόσδοτος Pindari Pyth. 8, 96 949 ὑπαί Tr 950 σώμασι L

951 ἐπανθήσαντες codd. corr. Bothe 952 πόνοισι γενεάν solus servavit M, in quo sequitur v. l. πόνοισι γε δόμους quam ceteri praeoptaverunt, δόμους P²H², δόμοις P¹γVfM, γ' ἐν δόμοισιν F²Tr, δόμοι cett. 953 τελευταῖαι δ' αἰδ MAVPH²Q -(τῇ) τελευταῖα δ' αἰδ Π¹ΡγρK τελευταῖαι δ' ἐπ. LFRTr -(τῇ) corr. Herm. 956 ἔστακεν ἄ. M¹ 959 ἐν αἷς ἐθείνοντο se eiecissee fatetur Tr

960 ἔληξ' ὁ δ. PQFKTr 961 παισθείς codd. cf. Choeph. 184 σύ δὲ γ' ἔ. Tr 961—95 inter sorores e mente histrionis distribuunt codd. raros errores notare nihil attinet 962 τ' bis P²R (priore loco R²) altero L ἔκτανες corr. Herm. 963 μελεόπονός iusto accentu instruxit Weil 965 huc revocavit Hartung προκείται (προσκ. M¹) codd. corr. Herm. κατακτάς codd.

corr. Heimsoeth 964 δάκρυα codd. corr. Lachmann. monometros invertit V

966 ἦε P ἦέ P¹γρ ἦέ cum iambice metiendum sit, praestat ἦ cum Dindorfio aut ἔ ἔ scribere; nam Aeschylus, cum e quod apertum grammatici vocant, nollet, non poterat non ε ponere σθένει Q 967 πανδάκρυτε MPQF²Tr

πολυδάκρυτε cett. P¹γρ, σύ om Tr. correxi, cf. tamen ad Eur. Herc. 426.

- σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
 — ἔφθισο πρὸς φίλου.
 — καὶ φίλον ἔκτανες. 970
 — διπλᾶ λέγειν. — διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
 — ἄχε' ἀχέων τάδ' ἐγγύθεν.
 — †πέλας δ' αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
 ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογε- 975
 ρά, πότνια τ' Οἰδίπου σκιά·
 μέλαιν' Ἑρινύς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ. —
 — ἦέ. — ἦέ.
 — δυσθέατα πῆματα
 — ἔδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
 — οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν. 980
 — σωθεὶς δὲ πνευμ' ἀπώλεσεν.
 — ὤλεσε δῆτα (ᾔδε).
 — καὶ τὸν ἐνόσφισεν. 982
 — ὀλοᾶ λέγειν — ὀλοᾶ δ' ὁρᾶν 993
 — †δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. 984
 — †δίφυρα τριπάλτων πημάτων. 985
 [— ὀλοᾶ λέγειν — ὀλοᾶ δ' ὁρᾶν].
 ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογε-
 ρά, πότνια τ' Οἰδίπου σκιά·

969 πρὸς φίλου γ' (γ' om Tr) ἔφθισο traieci 973 ἄχε' ἀχέων scripsi, ἀχέων τοίων ΜΦΓγΚR γόνων τοίων LFTTr utrumque Q τοίων et γόνων ad idem redit, scil. glossema ἔγγυθι Pγρ 974 δ' om AVFTTr ἀδέλφ' Tr ἀδελφῶν K sanari nequit antistropho corrupta; sorores autem non histrio sed scriba quidam intrusit. placet πέλας δ' ἀδέλφ' ἀδελφῶν, catalexis enim ultimo dimetro convenit 975 ἰὼ bis FTTr, semel ceteri. μογερά accusativus est pendens a βαρυδότειρα, βαρέως διδοῦσα, cf. Ag. 1090. ephymnium integro choro unice conveniens codd. modo alteri sorori dant, modo inter utramque dispertiant, sed chori olim fuisse docet Σ^m ταῦτα λέγει ὡς βαρέως φέρων

977 μέλαινα τ' codd. corr. Porson. tria numina tamen invocant 979 ἐδείξατ' codd., ἐδείξ' F' ἔδειξε δ' Herm., sustuli δ'; de solo Polynice dici potest ἐκ φυγᾶς 980 explicat 'nec tamen rediit in patriam Polynices simulat interfecit Eteocles' 981 συθείς VK 982 ὤλεσε δῆτά γε Tr ἀπώλεσε cett. suppl. Weil 983 τόνδ' codd. τόδ' Tr τὸ τοῦδ' F corr. CGSchneider.

993 duce versu strophico huc revocavi versum bis loco incommodo traditum, et in alterum eius locum traieci 983. nimirum uterque omissus olim in margine erat suppletus 984. 85 δύστηνα F' Tr διπάλτων Tr contra scholium suum, i. e. Thomanum conclamata 986 versum repetitum post ephymnium se traiecissee fatetur Tr 986 ἰὼ bis TrF, om MQ, semel cett.

987 πότνια δ' VP¹.

- μέλαιν' Ἐρινύς, ἥ μεγασθενής τις εἶ. =
- σύ τοι νιν οἶσθα διαπερῶν.
- σύ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθῶν. 990
- ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
- δορός γε τῶιδ' ἀντηρέτας. 992
- τάλαν γένος — τάλανα παθόν. 983
- ἰὼ πόνος — ἰὼ κακά 994
- δώμασι — καὶ χθονί. 995
- πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
- καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
- ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν ἀναξ,
Ἐτεόκλεις ἀρχαγέτα.
-
- ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι. 1000
- ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄται.
- ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
- ἰὼ [ῥπου] τιμιώτατον,
ἰὼ ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον. ?

ΚΗΡΥΞ

- δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρή 1005
δήμου προβούλοις τοῖσδε Καδμείας πόλεως.

Numeri: 989—1004 iambi praeter dochmios 995—98.

988 μέλαινά τ' 989 νιν ΣΑΡγρ νυν cett. οἶδα Α διεκπερῶν Τρ

990 ὕστερον P²QRKL 992 δορί Q 983 ὦ τ. γ. Α ἰώ τ. γ. Κ τάλανα
καὶ παθόν ΜΑ τάλαινα καὶ πάθον ΡΚ τάλαν (ex alio) καὶ πάθον V τάλανα
πάθον Q τάλανα πάθεν FTr τάλανα πάθη Ργρ τάλανες καὶ πάθον L

994 ἰὼ ἰὼ πόνος οὐφ' ὑμῖν (ἡμῖν F) FTr hic dicit se eiecisse ἐξημμένους
quod in recc. multis prostat, scholion est M, in K οὐφ' ὑμῖν scriptum ac de-
letum est cum glossa ἐξηρητημένος ἰὼ κ. AVPK¹, ἰὼ ἰὼ κ. cett. 995 para-
graphum ante καὶ add. Iperm. καὶ τῇ χθ. F²Tr 996 γ' F 997 ἰὼ ἰὼ καὶ
PVHLFTr ἰὼ καὶ ΡγρΚR, interiectionem om MQL, καὶ om F¹Tr τ' Tr. totum
versum om Α, solet aut hic aut proximus deleri, sed praecipuus dolor nulli
convenit nisi sororibus, neutri tamen potior. recte sensit Herm. apparet
utrumque versum histrionis esse 998 ἰὼ semel AVP¹ δυστόνων ΡγρFTr,
δυσπότμων Q¹RL δυστάνων cett. πημάτων ΡγρR Ἐτ. ἀρχ. om. M¹PRLF²Tr
(qui novit) in P glossa ἤρουν Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα τῶν κακῶν, fuit igitur in
margine archetypi; qui de Polynice fuerat versus periit 1000 ἰὼ ἰὼ π. FLTr
πολυστονώτατοι F πολυπονώτατοι cett. 1001 ἰὼ ἰὼ δ. HFTr ἰὼ cett.
δαιμονῶντ' Κ ἄται QRLF¹ ἐν ἄται cett. 1002 ἰὼ semel M¹ΡγρR ποί
P¹Ργρ 1003 ἰὼ bis QLFTTr² del. Westphal 1004 ἰὼ semel ΡγρHK
πάτριον Q 1005 μέλλοντ' Q¹ δόξαντ' Q² 1006 τῆσδε codd. correxi.

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίαι χθονός
 θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
 στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει
 ἱερῶν πατρίων· ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ 1010
 τέθηκεν οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
 τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρόν
 ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἀρπαγὴν κυσίν,
 ὥς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός, 1015
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορί
 τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται
 θεῶν πατρίων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
 στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
 οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ 1020
 ταφέντ' ἀτίμως τοὔπιτίμιον λαβεῖν,
 καὶ μῆθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
 μῆτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
 εἶναι δ' ἄτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
 τοιαυτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. 1025

AN. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·

Actio: 1005 intrant Probuli, pro quibus Praeco verba facit. actus adsutus ab eo qui sorores pro hemichoriis induxit, cf. ad 862. idem exitum genuinum chori Aeschylei truncavit.

1007 εὐναίαι M cum scholio suo P¹VH (v. l. in Φ) 1009 στυγῶν codd. M cum v. l. εἵρων δηλονότι tamquam glossa. utrumque PQFKR. soloecum, etsi a multis probatum Wakefieldi στέγων; nam πύργοι στέγουσι πόλιν quam continent, ναὺς ἄλα στέγει (Suppl. 136), sed vir non potest στέγειν nec urbem, non cingit enim, nec hostem, nisi forte in ipsum ille penetrat. ceterum vel εἵρων otiosum esset 1010 πατρίων δ' M² cett. (sed in P punctum ante δ' infra scriptum fortasse hoc delet) et Σ membra ita distribuit; sed ἐν πόλει nudum omnino intolerabile. scriptor horum versuum asyndeta Aeschylea imitatus (1031. 1041) duo membra ἐκ παραλλήλου collocavit „exosus hostes (i. e. fratrem) mori constituit in urbe deorum patriorum: castus, crimini (scil. paricidii) non obnoxius, occubuit ibi ubi gloriam adfert iuniori“. in Aeschyleo quidem ἐν πόλει θεῶν πατρίων vix toleraremus 1012 τῷδ' Pγρ ἐντέταλται PγρQγρ 1015 Καδμείας Q² 1017 τὸ τ. P²HK 1020 πετηνῶν M, πετεινῶν cett. cf. IG II 793, Et. M. s. v. ἐπ' LR² 1023 προσσέβειν auctum inani praepositione hic scriptor solus finxit 1024 ἀτ. δ' εἶναι δ' M¹(ubi δ' prius erasum)AH ἀτ. δ' εἶναι V ἄτιμον εἶναι δ' cett. corr. Brunck. ab εἶναι novum caput incipere docent proxeniae ἐκ φορᾶς Pγρ ἐκφορᾶν PγρQγρKR² 1025 τέλος singulariter de magistratu nemo dixit; nec plurali quisquam ante Thucydidem, Aeschylus ne ἐν τέλει quidem 1026 γε om V coniunge δέ γε.

- ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
 θάψας ἄδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. 1030
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,
 ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
 τούτου δὲ σάρκας — — — —
 — — — — οὐδὲ κοιλογάστορες 1035
 λύκοι πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ
 γυνή περ οὔσα τῷδε μηχανήσομαι
 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
 καὐτὴ καλύψω. μηδέ τῳ δόξει πάλιν· 1040
 θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
 ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
 ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
 ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.
 ΑΝ. τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. 1045
 ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
 ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
 ΚΗ. οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
 ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημεῖβετο.
 ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. 1050
 ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν.
 ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
 ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

1027 θέλοι M 1033 κακῶι M²(M¹ periit)V 1035 τούτω M hiatum notat
 P¹rien οὔτε P¹γρQ² 1036 πάσσονται M¹P(sed glossa γεύσονται)H¹KRTr
 παύσονται A (i. e. u delete) 1037 τάφῳ γὰρ αὐτόν P¹γρR² αὐτῷ cett.
 corr. Pierson 1041 πάρεστι K 1042 τόδε P¹γρ 1045 δ' om A¹H²KTr
 1046 τιμήσειας FL 1047 frustra v. l. quaerebant in schol. M decurtato,
 quod magis integrum legit Φ. τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου ὑπὸ θεῶν κέκριται M.
 ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς Φ, quem ultima
 addidisse largior, sed nullus subest error, nam si causa indicata esset, con-
 demnatus esset Polynices. poeta vero haec dicit: „adhuc Polynicis causa a
 deis quidem non est diiudicata“ respondet praeco „non erat, antequam urbem
 aggrediretur.“ 1051. 52 modo alterum, modo utrumque paragraphis nomini-
 busve instruunt codd. „altercando sermo in infinitum extenditur; sepeliam eum:
 noli multa verba facere.“ 1053 αὐτόβουλον P² ἴσθ' MA¹PVHR¹Tr ἦσθ' cett.

ΧΟ. φεῦ φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
 Κῆρες Ἑρινύες, αἶτ' Οἰδιπόδα 1055
 γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,
 τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μῆσωμαι;
 πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν
 μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
 ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι 1060
 δεῖμα πολιτῶν.

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
 τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγροος
 μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς
 εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; 1065

ΗΜΙΧ. δράτῳ <τι> πόλις καὶ μὴ δράτῳ
 τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη·
 ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
 αἶδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶι
 κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως 1070
 ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
 καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
 μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
 ὅδε Καδμείων ἤρῃξε πόλιν 1075
 μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῶι
 κύματι φωτῶν
 κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

Actio: 1066 discedit chorus ad sorores comitaturque exeuntes; prior cum Polynicis corpore exit Antigona in eam partem, e qua venerant corpora, in alteram Ismena cum Eteoclis corpore, quam praeter hemichorium etiam Probuli comitantur.

1054 chori aut hemichorii, 1057 Ismenae aut hemichorii, 1062 ac deinceps hemichorii nomina aut certe paragraphos (sic M) ponunt fere codd. corr. Pauw 1055 καὶ οὐ Q² θρασιγενεῖς Qγρ 1057 τί δρῶ VR¹ τί δ' ἐρῶ ML μῆσωμαι M, μῆσομαι cett. 1058 πῶς πῶς PVR¹ μήποτε PγρVL¹R 1059 μήποτε P²VHR κλαίειν P²QKR τύμβον P²F¹QLKR²Tr τύμβωι MΦR¹F² 1064 μονόκλαυτον P² θρήνος M 1065 ἂν om V, οὖν om H, οὖν ἂν F¹L τὰ MAPKL, τάδε QFTr, ταῦτα VIIQ²LR πείθοιτο codd. (πύθοιτο II) 1066 suppl. Elmslei amicus μόλις A 1067 πολυνείκη MA -νείκην cett. 1068 ἡμεῖς μὲν γὰρ QF¹KR² 1069 προπομπῇ Pγρ πόμπιμοι Pγρ 1072 τίς πόλις V τε καὶ π. LR 1074 μακάρων Q² 1075 ἤρειξε Q¹K (corr. K margo), ἤρῃξε R²K²L¹; vocabulum ab Atthide omnino alienum 1077 ἄλλοδαπῶν P²HVR¹ 1078 τὰ μάλιστα ab ἤρῃξε inscite traiectum.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΛΑΙΟΣ.

121.

Hesych. ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης A. Λ. ἄραχνος est Suppl. 886.

122.

Schol. V. ad Aristoph. Vesp. 289 ἐγχυτρίεις· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς <τὸ> ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ (489, nempe de Paride exposito) καὶ Αἰσχύλος Λαίῳ καὶ Φερεκράτης. cf. Aristoph. Ran. 1189.

122^a.

Etym. genuin. ἀπάργματα (ed. mendis quibusdam abstersis Reitzenstein ind. lect. Rostock. 1890/91) ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο (interfectores) τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίῃσιν ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ (περὶ del Reitz.) Λαίῳ. Perrhaebidum potius fr. 354. apparet Laii caedem respici.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Oedipus inter tragoedias est, quibus Aeschylus mysteria credebatur profanasse, cf. Vit. 44.

173.

Schol. Soph. OR. 733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν, ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως

ἐπήμην τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολάς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδῶν ἡμεῖβομεν.

1 ἐπήμην vel ἐπέμην (L) libri 3 κέλευθον codd. corr. Brunck; sed multo gravius haec esse corrupta docet tantologia v. 1. 2 et repetitum κέλευθος. ad Oedipum rettulit Valckenaer; nec tamen minore iure Laio tribui potest.

ΣΦΙΓΞ
σάτυροι

235.

Athen. XV 674^d post Prometh. sol. fr. 202 καίτοι ἐν τῇ ἐπι-
γραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου

cf. ad Prometheum p. 71.

236.

Aristophanes Ran. 1287 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν
κύνα πέμπει ubi Scholia ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου, quod quatenus
pertineat, dici nequit.

237.

Hesych. κνοῦς . . . καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Α. Σφ.

Monumenta figurata quibus Satyrus ante Sphinga stans exhibetur
ad Aeschylum pertinere nihil est cur credamus. quod Hartwig in
Philologi vol. 54 edidit vasculum vestem comicam praebet.

ΠΕΡΣΑΙ

131

Ὑπόθεσις Περσῶν.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἦταν 5
στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς πατέδροις, ἐνταῦθα δὲ
προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά,
ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ Τύριον οἶδμα λιποῦσα
(Eurip. Phoen. 202), τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἴσεται καὶ ἄρχεται τῆς
συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ 10
γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ
Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος,
καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι διὰ
Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ Μένωνος τρα-
γωιδῶν Αἰσχύλος ἐνίκᾳ Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Προμηθεῖ. 15
[πρῶτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείῳ ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα,
δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.]

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

χορὸς γερόντων, Ἄτοσσα, ἄγγελος, εἰδῶλον Δαρείου, Ξέρξης.

Argumentum novi e MPVQKR (Thomas, quem sequitur Tr, nova com-
mentus est) omitto quisquilias. 1 τοῖς in rasura M, τῇ M¹? 2 ὃς

ἐκτ. PVR 3 ταύτην MQK οὕτως PVR 6 στορνύς M στρωννύς cett.

Θρ. πολλοὺς PVR 7—11 aliunde intrusa esse vidit Blomfield 11—14 haec
paullo aliter conformata hoc loco, in extrema pagina proxima sic repetit P
qui alia de exercitu Persarum hic inserit. similiter VR 15 Ποτνιεῖ PVR
om cett. 16. 17 haec M, cett. aut omittunt aut alio loco habent cum aliis.
quae omitto.

Fasti theatri Atheniensis p. 18 Willh. sub Menone (472) τραγωιδῶν
Περικλῆς Χολαρ. ἐχορή. Αἰσχύλος ἐδίδασκε.

Aristophan. Ran. 1026 (cf. ad argumentum Sept.)

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμῆν ἐξειδίδαξα
νικᾶν αἰεὶ ποῦς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝ. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' † ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν ἱαυοῖ.

Schol. 1021 οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν, εἶτα οἱ Ἑπτὰ.
ad 1028, versum fortasse iam tum corruptum, Persarum argumentum
adumbratur. Didymus: οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι·
διό τινες διττὰς καθέσεις τῶν Περσῶν φασὶ καὶ τὴν μίαν οὐ φέ-
ρεσθαι. aliud scholion: Ἡρόδικος δέ φησι διττοῦ γεγονέναι τοῦ
θανάτου (corruptissima; inerat idem quod apud Didymum, duas
fuisse Persarum editiones) καὶ τὴν τραγωιδίαν ταύτην περιέχειν τὴν
ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου
δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις σπουδάζαντος Ἰέρωνος, ὥς φησιν Ἑρα-
τοσθένης ἐν γ' περὶ κωμωιδίας. Eratosthenes mihi tradiderat, nisi
Syracensis iubente Hierone ab Aeschilo Persas doctas esse, nimirum
post 472.

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
 Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται
 καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
 ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
 οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενῆς
 εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
 ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
 καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἥδη
 κακόμεντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
 θυμὸς ἔσωθεν.
 πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
 ὠίχῳκε, νέον δ' ἄνδρα βαῦζει,
 κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
 ἄστῳ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

Actio: agitur fabula ante aedificium, quod ab initio credimus curiam esse, στέγος ἀρχαῖον, cum v. 140 in eo sit, ut chorus senatorum in imis gradibus considat. in altero actu tumultus Darei est. dum procedunt senatores Persae, recitantur ad tibiam anapaesti. deinceps parodus cantatur.

Testim.: 2 Hesych. Πίστα· Πίστειρα πόλις· οὕτως εἶπεν 10 Hesych. (Phot.) ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται ταρασσεται Αἰσ. = Σ.

2 πίστα (e scholio πόλις Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πίστα εἶρηκε) MVHR, utroque accentu PQK. de A ad v. 1—26 refero quae olim excerpsti, perdidici enim folium imaginis 3 ἀφνειῶν P²QKR 6 glossam Δαρείου υἱός in textu habent MΦRL(hic υἱός Δαρείου), supra versum QTr(ὁ τοῦ Δ. υ. quod et in PV est) om FK 8 τοῦ βασιλείου cum gl. τῆς βασιλείας P² 10 -λοπεῖται M Hesych. -πολεῖται cett. 13 ὠίχῳκε Hald οἰχῳκε codd. δ' om H γρ. καὶ ἐόν schol. Φ. haec si scripsit Aeschylus, voluit, et exercitus mittit propter ducis imperitam adulescentiam. βαῦζει sic dictum Ag. 449, sed nusquam regit personae accusativum. exprobratur iuvenilis imperitia Xerxi saepius, sed de exercitus animo nihil audimus expectamusque nihil nisi, et ducem adulescentem sequitur exercitus. temptata sunt multa; corrumpunt autem sententiam quicumque eorum qui domi sunt timores aut desideria intrudunt.

- οἱ τε τὸ Σούσων ἡδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βάδην
πολέμου στίφος παρέχοντες. 20
- οἶος Ἀμίστρης ἡδ' Ἀρταφρένης
καὶ Μεγαβάτης ἡδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται στρατιάς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἡδ' ἵπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξει.
- Ἀρτεμβάρης θ' ἵππιοχάρμης
καὶ Μασίστρης ὃ τε τοξοδάμας 30
ἔσθλος Ἰμαῖος Φαρανδάκης
θ' ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
- ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιस्कάνης,
Πηγαστάγων Αἰγυπτογενῆς, 35
ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίας
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πληθὸς τ' ἀνάριθμοι. 40
- ἄβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἱ τ' ἐπίπαν ἡπειρογενεῖς

Testim.: 37 Phot. (glossa postea inserta) Μέμφιδος Ἀττικοὶ τὰ πολλά, Ἰωνες δέ . . . Μέμφιος . . . Αἰσ. Περ. ὃ τε — ἀρσάκης.

16 Ἐκβατάνων codd. corr. Brunek. cf. 535, 961 17 κίσσιον H¹ (felici errore) Blomfield κίσσινον cett. cf. 120 γρ. καὶ παλαιόν P 19 ναῶν P¹Q¹K LFRT^r νηῶν cett. 21 ἀμίστρης A in schol. VH ἀρταφρένης M¹AQKR, novit et improbat Tr 23 μεταβάτης MΦ, μεγαβάτης QKRLFT^r cf. 983 γρ. μεγαβάτης (quod H dicitur habere) ἢ μεγαβάτης P ἀστάσπης MLF ἀστάπης cett. ἀστάσπης Pγρ. Persarum nomina qualia traduntur nobis servanda sunt, etiamsi corruptelis non carere probabile est 26 τ' om AH Tr δ' R 28 εὐτλήμονι PγρQKFRT^r ἐν τλ. MΦL 31 φαρενδάκης K 32 τ' om V σοσθ. MAP²KQF σωσθ. PVLTr σουσθ. H σ'ο'ωσθένης P²RL 33 γρ. πολυθέμων ὁ πολλὰ θέματα ἔχων P 35 πηγὰς ταγῶν Φ[schol. et codd., sed ΑγρPγρ, non AP,Kγρ Αἰγυπτογενῆς MVFT^r, αἰγυπτιογ. cett. V in scholio 37 ὠγυγίας H 40 ἀνάριθμον P²LF².

- κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογαθῆς
 Ἄρκευς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
 χαί πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους 45
 πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στεύται δ' ἱεροῦ Τμῶλου πελάται
 Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι, 50
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
 καὶ ἀκοντιστὰι Μυσοί· Βαβυλῶν
 δ' ἢ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
 καὶ τοξουλκῶι λήματι πιστούς· 55
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται
 δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
 οἴχεται ἀνδρῶν, 60
 οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιήτις
 θρέψασα πόθωι στένεται μαλερῶι
 τοκέης τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.
 πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη 65
 βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-

Numeri: carmen constat e duabus partibus, ionica, cuius tres sunt strophæ cum epodo, et trochaica duarum stropharum. 65—72 = 73—80 periodus ionica a minore (17); metra 11. 13. 15. decurtata.

Testim.: Schol. 65 κωμωιδεῖ Εὐπολις Μαρικῶι· πεπ. μ. ὁ. π. ἦ. Μαρικᾶς.

43 μιτρογ. P²QL μιτραγ. Q² μητραγ. PVH μιστρογ. R; in Lydo matrem magnam non miramur 44 ἄρκευς MFLTr ἄρκεύς ΦQK βασιλῆς MQF -λῆς PγRLQ² -λεῖς ΦKR δίοποι MQ¹ δίοποτι cett. habuit Tr qui coniecit βασιλεὺς διέπει. Schol. MΦ διόπται καὶ διέποντες utrumque testatur 45 καὶ πολ. codd. corr. Blomfield 47 τρίρρυμα M 49 στεύται M cum scholio στεῦνται M² cett. 50 δούλειον codd. cf. ad Sept. 75 51 μάργων K¹ Θάρυβις PγRKγρ θάρυμις L λόγχης P in schol. interlin. λόγχαις L 53 πάμμικτον codd. 54 σύδην Pγρ e v. 480 56 μαχαιροφόνον P¹ 59 αἶης PQK γαίης Pγρ γαίας H 61 οὕσπερ Tr 62 μαλερῶς Pγρ 63 τοκέες cf. Dittenberger Herm. 17, 38 ἡμερόλεγδον codd. contra analogiam et Herodianum 65 μὲν et ἤδη om F.

- τίπορον γείτονα χώραν,
 λινοδέσμῳ σχεδίαί πορθμὸν ἀμείψας
 ᾿Αθαμαντίδος ᾿Ελλας, 70
 πολύτομπον ὄδισμα
 ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. —
 πολυάνδρου δ' ᾿Ασίας θούριος ἄρχων
 ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
 νόριον θεῖον ἐλαύνει, 75
 διχόθεν πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης
 ἐχυροῖσι πεποιθῶς
 στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
 σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς. = 80
 κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσω
 φονίου δέργμα δράκοντος
 πολύχειρ καὶ πολυναύτης
 Σύριόν θ' ἄρμα διώκων
 ἐπάγει δουρικλῦτοις ἀν- 85
 δράσι τοξόδαμνον ᾿Αρη. —
 δόκιμος δ' οὐτις ὑποστὰς
 μεγάλῳ ρεύματι φωτῶν
 ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
 ἄμαχον κύμα θαλάσσης· 90
 ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
 στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός. =

Testim.: 79 Hesych. ἐφέτας· τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν καταχρηστικῶς
 91 Hesych. ἀπρόσοιστος· ἀνυπομένητος.

Numeri: 81—86 = 87—92 periodus ionica (12); ultima duo metra anaclasi
 reciproca distincti.

68 χώρας et -ραν M χώρον Tr χθόνα PγρQγρLKR cf. 74 70 ἔλλης
 PγρVQ²LRT² 71 ἔρεισμα Mγρ 72 οὐχ ἐνί cum signo scholii non scripti K
 73 ἀσίης QK 74 χώραν LR 78 ἐχυροῖσι KFTγρ ὄχυρ. AVHL utrum-
 que MPQR 79 στυφέλοισιν Q, γρ. ἀφέταις ἤγουν ἀγεμῶσι sic K 80 χρυ-
 σογόνου v. l. in schol. MΦ, PγρQγρKγρF χρυσονόμου cett. ἰσόθεον MPγρ
 ἰσόθεος Tr 82 φονίου M¹FTρ φοινίου cett. δέρμα MK (hic cum gl. βλέμμα)
 83 πολυναύτας AFTρ (hic supraser. η, qualia saepe addit) 84 σύριον
 MFTρ à σύριον sic A ασύριον VHQR ἀσσ. PKL 85 δορικλ. LR δορυκλ.
 HF¹ 86 τοξόδαμον F ἄρην P(corr. Pγρ)VHQK 87 δόκιμος i. e. προσ-
 δόκιμος cf. δοκίμοιι aeolicum ἐπιστάς Pγρ 89 post φωτῶν tamquam
 verba poetae τάξεσιν· οὐδ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει AH(hic corrupta), M τάξεσιν habet
 supra ἔρκεσιν, cetera tamquam scholion ἐχυροῖσιν P ὄχυροῖς Φ(Pγρ)K²LR
 90 mirum quod maris unda dicitur de Persarum exercitu, quod modo
 dictum erat φωτῶν ρέμμα 92 λεώς F.

θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ'	102
ἐκράτησεν τὸ παλαι-	
όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις	
πολέμους πυργοδαίκτους	105
διέπειν ἵππιοχάρμας	
τε κλόνους πόλεων τ' ἀναστάσεις. —	
ἔμαθον δ' εὐρυπόροι-	
ο θαλάσσας πολιαι-	110
νομένας πνεύματι λάβρωι	
ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,	
πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-	
σμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς. =	113
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ	93
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;	
τίς ὁ κραιπνῶι ποδὶ πηδῆ-	95
ματος εὐπετέος ἀνάισσων;	
φιλόφρων γὰρ (παρα)σαίνου-	
σα τὸ πρῶτον παράγει	
βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα,	
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲκ θνα-	
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. —	101
ταῦτά μοι μελαγχίτων	114
φρὴν ἀμύσσεται φόβωι,	
οἶα	
Περσικοῦ στρατεύματος	

Numeri: 102—8 = 109—13 periodus ionica (6 et 7) alterum, quantum, tertium a fine metra decurtata, ultima duo anacleti reciproca distincta; ultimum vero catalecticum 93—101 periodus ionica (18.) duodecimum metrum decurtatum 114—19 = 120—24 trochaei 4. (2. + 2.), interiectio, 7. (2. + 2. + 1. 2.).

102—113 huc revocavit O. Müller, quippe in eo Persas fefellit mala deorum suada, quod classem armare, pontem construere temptaverunt

103 μοῖρα κράτ. Pγρ 105 πυρσοδ. Pγρ 106 ἵππιοχάρμους P², -χάρ-
μονας PγρH 108 πόλεων τ' FK καὶ πολ. Tr πόλ. ἀν. Pγρ πόλ. δ' cett.

109 τ' QIK 110 θαλάσσας PH²QFKTr -σης MAVP²H¹(i. e. Φ)LRTr²

111 πολιαινομένας M²APHQF¹Tr -νης M¹VP²LRTr² 112 ἄλγος A²PγρF¹

113 πίσυνοι PV λ. ἐν πείσμ. Tr τε om H ἐν διὰ δυοῖν: confidunt via
traducendo exercitui per leves funes constructa 93 ἀπάτην QP²HKTr²

94 θνητός AP²HQ²LTr 96 ἀνάισσων codd. et Σ. recte legit Brunck.

97 suppl. Wellauer. 99 ἀρκύστατα codd. corr. Herm. 100 ὑπὲκ
schol. Φ (ὑπεκδραμόντα) ὑπὲρ codd. (ὑπὲρ P ὑπὲρ Pγρ) θάνατον R 114 μου
MQP²K¹ ἀμύσσεται M 116 „quapropter timeo ne ab hoc Persarum exercitu

τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
 ται, κένανδρον μέγ' ἄστῳ Σουσίδος· —
 καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ'
 ἀντίδουπον ἄισεται 120
 ὁᾶ,
 τοῦτ' ἔπος, γυναικοπλη-
 θῆς ὁμιλος ἀπύων·
 βυσσίοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. =
 πᾶς γὰρ ἱππηλάτας 125
 καὶ πεδοστιβῆς λεῶς
 σμήνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
 σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
 τὸν ἀμφίζευκτον ἑξαμείψας
 ἀμφοτέρας ἄλιον 130
 πρῶνα κοινὸν αἶας. —
 λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
 πύμπλῃται δακρύμασιν·
 Περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς ἐκά- 135
 στα πόθῳ φιλάνορι
 τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνα-
 τήρα προπεμψαμένα
 λείπεται μονόζυξ. =
 ἀλλ' ἄγε Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140

Testim.: Hesych. ἱππηλάτας· ἵππον ἐλαύνων.

Numeri: 125—32=133—39 trochaei, plerique concisi; ∪ — — — ∪ — — — + hemiepes; prius membrum probabiliter explicare nescio, ithyphallicus.

Actio: 140 convertit se chorus ad aedificium (in altero actu tumulum Darei futurum), sed antequam in gradibus considant, Xerxis mater curru vecta appropinquat deducta ab ancillarum grege.

audiat (et excipiat) ululatum vae urbs (Persarum), magnum Susianae oppidum maribus orbatum.“ Περσῶν πόλις Aeschylō eadem est atque Susa. accurate autem respondent πόλις, κένανδρον ἄστῳ et πόλισμα, γυναικοπληθῆς ὁμιλος

119 κίσσιον P² κισσίων HK 120 ἔσεται MAHKQRT^r in schol. ἔσεται cett. recte legit Burney 125 ἱππηλάτης K, v. l. MPQ 126 τε καὶ F πεδοτριβῆς P^{γρ} 127 μελισσᾶν F, et ὡν supr. ἂν Tr μελισσᾶν (quod ad idem redit) PK μέλισσαι Q¹ μέλισσα M μελισσῶν cett. Q². Schol. Φ (e quo decurtatum M) ὥσπερ τὸ σμήνος τῶν μελισσῶν ἔπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν 128 ὀρχάμοι P^{γρ} στρατῷ P¹ 129 ἀμείψας H 134 πύμπλῃνται P¹VLR 135 ἀβροπενθεῖς Σ (ὡς δοκεῖν ἀβρύνεσθαι) ἀκροπ. codd. 136 ἐκάστη P²VQ²LRT^{r2} ἐκάσταν M¹ (-ται post rasuram imperfectam) 137 αἰχμάεντα P¹Q¹KL -χημταέντα i. e. utrumque V εὐνήτηρα V προπεμψ. Q¹KFT^r ἀποπ. cett. 139 μονόζυξ P^{γρ} 140 ἄγετε H.

στέγος ἀρχαῖον
 φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
 θώμεθα, χρεῖα δὲ προσήκει,
 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενῆς, τὸ πατρωνύμιον 145
 †γένος ἀμέτερον· πότερον τόξου
 ῥῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου
 λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
 ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς 150
 φάος ὁρμάται μήτηρ βασιλέως,
 βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνω·
 καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
 πάντας μύθοισι προσαιδάν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155
 μήτηρ ἡ Ξέρξου γεραιὰ χαῖρε, Δαρείου γύναι·
 θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφους,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶι.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
 καὶ τὸ Δαρείου τε κἄμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160
 καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
 μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὔσ' ἀδείμαντος, φίλοι,

Actio: 154 chorus ad pedes Reginae provolvitur; dum ea de curru descendit, currus redit eo unde venerat, chorus surgit.

141 στέος MA, eandem vocem in M marg. bis repetivit manus vetus insolita, non M². στέος A etiam in schol. Φ, ubi P στέγος habet, cum glossa καθέδρα 143 θώμεσθα Tr προσήκοι Q 146 ἡμέτερον vulgo editur anapaestorum usui convenienter; ἡ suprascripsit Tr. explicatio Σ κατὰ πατέρα συγγενῆς ἡμῖν toleraretur, si Dareus Persarum gentis auctor esset. itaque corruptela subest 148 δορικράνου PVF δορυκρ. cett. 151 φῶς V²L

ὁράται P corr. Pγρ 152 προσπιτνῶ δὴ Tr προσπιτνῶ προσκυνῶ M, recepta glossa, quam suo loco habent APKTr 154 μύθοις QK 155 π. ὕπερ Pγρ. μερῶν scriptum supra proximi versus principium, sed qui excogitaverat, versum supplebat, corr. Pγρ 156 γηραιὰ PR 157 εὐνάτειρα P¹VKLF, εὐνετ. R, εὐνήτ. cett. καί om ΦFL¹R 158 ἐφέστηκε Pγρ στρατοῦ Q, στρατῶι K c. gl. τοῦ ἡμετέρου 159 Reginam, cuius nomen Aeschylus aut ignoravit aut reticuit, Atossam appellat codd. e scholio huius versus

χρυσεοστόλμους MΦPγρ, -στόλμους V)FTr -στόλους PQ¹K -στίλβους PγρQ²LR

161 μευ P¹ μοι H μου? R² ἐς ὑμᾶς δ' Q.

- μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῇ· 165
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλήθος ἐν τιμῇ σέβειν,
 μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῶι φόβος·
 ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότης παρουσίαν.
 πρὸς τὰδ' ὥς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου 170
 τοῦδέ μοι γένεσθε Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
 πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστὶ μοι βουλευματα.
 ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἀνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσειν
 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον, ὧν ἂν δύναιμι ἡγεῖσθαι θέλῃ·
 εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175
 ΒΑΣ. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
 ζύνειμ', ἀφ' οὔπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατόν
 ἰαόνων γῆν οἷχεται πέρσαι θέλων,
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
 ὥς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι. 180
 ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
 ἥ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
 ἥ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μερέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
 κάλλει τ' ἀμύμῳ καὶ κασιγνήτῳ γένους 185
 ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἥ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἥ δὲ βάρβαρον.
 τούτῳ στάσιν τιν', ὥς ἐγὼ ᾔδω, ὁρᾶν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλησι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
 κατεῖχε κάπρᾶνεν, ἄρμασιν δ' ὕπο 190
 Ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων

163 κονίσας M (sed κονίσας in scholio) PTr τοῦδας L πλοῦτος superbiente
 incessu pulverem excitat (Homer Ξ 144 κονίσσουσιν πεδίον) et pedibus ὄλβον
 evertit, i. e. insolenti divitiarum usu felix rei p. status evertitur, cf. ad Eur.
 Herc. 779 ἀνατρέψῃ Pγρ V² HQLR 165 διπλῇ post μοι codd., traí. Porson
 ἄφραστός est ἀπροσδόκητος Soph. El. 1262 168 ὀφθαλμοῖς codd. (ὀφθαλ-
 μός Q) schol. Φ Tr ἡρουν ἀμφὶ τῷι Ξέρει· ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκείνον καλεῖ; e
 quo restituit Heimsoeth 169 νομίζου P² VHQ¹ 170 τὰ γ' Pγρ 171 γί-
 νεσθε VL γίν. et γέν. APHF 173 φράσαι codd. corr. Elmsley 174 δυ-
 νάμεις M θέλει M corr. m 176 αἰεὶ FTr αἰεὶ codd. 181 μοι om M
 184 εὐπρεπ. PHR¹ 185 κασιγνήτῳ P² HQ² L², impugnatus hoc Tr
 189 τεύχων Pγρ ἐν om V ἀλλήλησι K¹ Tr, qui -λοισι impugnatus, quod
 habet H 190 ἄρματι Q 191 αὐτά F ὑπ' αὐχένων M.

- τίθησι. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργούτο στολῇ
 ἐν ἡνίασί τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἥ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βίαι 195
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρείος οἰκτίρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὀράϊ,
 Ξέρξης πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω· 200
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
 ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
 βωμὸν προσέστην ἀποτρόποισι δαίμοσιν
 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
 ὀρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν 205
 Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
 μεθύτερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρᾳ
 τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
 παρείχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, 210
 ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὐ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμός
 πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ,
 κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
 σωθεῖς δ' ὁμοίως τῇσδε κοιρανεῖ χθονός.
- ΧΟ. οὐ σε βουλόμεσθα, μήτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις 215
 οὔτε θαρσύνειν, θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη,
 εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
 τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελεῖ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
 καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρή χοάς

193 τ' Blomfield, δ' Α(ῡνίαις δ')PVKQFLR, om MHTr 194 ἐν τῇ codd.
 recte legit Scaliger, δίφρου MP² δίφρον cett. 195 διασπαράττει codd.
 196 ἄνευ num accusativum abscondat haud iniuria quaesitum est
 198 οἰκτείρων codd. 199 Ξέρξην P² 201 καλλιρρόου MA¹QH
 202 ψαύσασα Herm. nescio an vere 203 βωμῷ P¹VH¹ κἀτρόποισι Q,
 sed in schol. ἀποτρόπ. 207 δόμῳ L φόβῳ Pγρ 208 supra med. vers.
 σφαδάζοντα Pγρ incertum quo spectet 209 γ' om V 210 τῷ κίρκῳ τύπ-
 τεσθαι παρείχε V recepto scholio γε om AV εἰσιδεῖν M ἔστ' ἰδεῖν L 211 ὑμῖν
 τ' P²Q¹KLR ἴσθε Q 215 supra medium versum γρ. μερῶν P, incertum
 quo spectet, cf. 155 βουλόμεθα VHQLR λόγῳ KR 216 θαρσύνειν MAPγρHF
 προτροπαῖς PVQ 217 τῷδε Pγρ ἀποτροπεῖν M corr ipse λαβεῖν P(corr.
 Pγρ)VL βαλεῖν Kγρ 218 τὰ δ' ἀγάθ' RLFTTr τὰ δ' ἀγαθὰ δ' M τὰ δ'
 ἄ. γ' PKQ τὰγαθὰ δ' PγρAVH(Φ) ἐκτελεῖ H ἐκτελείν P.

- Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρεμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε, 220
 σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
 ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
 τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖαι κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
 ταῦτα θυμόμαντις ὣν σοι πρεμενῶς παρήνευσε·
 εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225
- ΒΑΣ. ἀλλὰ μὴν εὖνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς
 παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωςας φάτιν.
 ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
 πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
 εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλῳμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω, 230
 ὦ φίλοι· ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός;
- ΧΟ. τῇλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.
- ΒΑΣ. ἀλλὰ μὴν ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν;
- ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
- ΒΑΣ. ὣδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235
- ΧΟ. ὁ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. 236
- ΒΑΣ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει; 239
- ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχε σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240
- ΒΑΣ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρκῆς δόμοις; 237
- ΧΟ. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός. 238
- ΒΑΣ. τίς δὲ ποιμάνῳρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ; 241
- ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.
- ΒΑΣ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
- ΧΟ. ὥστε Δαρεῖον πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

Testim.: 224 Hesych. (Phot.) θυμόμαντις τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων· ψυχόμεντις etc. 241 Hesych. (Phot.) ποιμάνῳρ ποιμὴν (ἀνδρῶν suppl. e Phot.) ἢ βασιλεύς.

220 πρεμενῇ PV -ὡς P² utrumque Q 223 τοῦμπαλιν HR γαῖαν Pγγ
 κάτοχ' ἄμ. codd. 227 παισὶ PLQ² ἔκυρσας F 228 ἐξυλοῖτο APγγV¹H,
 hic in alio (Φ) δὴ Tr δέ cett. 229 θήσομαι P² τε νέρθε Tr γῆς om V
 232 δυσμὰς P²Q²KR δυσμαῖς cett. ne Persae quidem in ipso solis oc-
 casu poterant Athenas sitas putare 236 καὶ στρατὸς codd. ναί supra καὶ
 PKR, ὁ scripsi. illud si verum esset, confirmaret chorus ἀνδροπλήθειαν; de-
 bebat eius loco virtutem dicere tantam esse, ut devictis Atheniensibus Graecia
 tota esset superata, quod pugna Marathonica confirmat 239. 40 huc revocavit
 A. Trendelenburg. armatura excipit exercitus mentionem, ad eam spectat
 πρὸς τούτοισιν ἄλλο. 238 ἐστὶν αὐτοῖς P(corr. Pγγ) V ἐστὶ om QK¹R
 239 αὐτοῖς αἰχμὴ FTr χερὸς codd. corr. Elmsley 237 τούτοις VF
 ἔξαρκει Pγγ δόμοισιν P² 241 στρατοῦ P²V²QKR 243 ἄνδρες K.

- ΒΑΣ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. 245
 ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῇ λόγον·
 τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
 καὶ φέρει σαφές τι πρῶτος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
 ὦ Περσίς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν, 250
 ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
 ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἷχεται πεσόν.
 ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά,
 ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. 255
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακά, νεόκοτα
 καὶ δαί'. αἰαῖ, διαίνεσθε Πέρ-
 σαι τόδ' ἄχος κλυόντες.
 ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα, 260
 καυτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. —
 ΧΟ. ἦ μακροβίος ὅδε γέ τις
 αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκού-
 ειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265
 ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοῦ λόγους ἄλλων κλυών,
 Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνῃ κακά. ==
 ΧΟ. ὅτοτοτοῖ, μάταν
 τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ

Actio: intrat Nuntius a parte opposita ei a qua Regina venerat.

Testim.: 250 exprimit Eur. Or. 1077 καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.

Numeri: 256—61 = 262—67 iambi. paeneultimus choriambus, plures concisi. 268—71 = 274—77 dochm. dimeter iamb. priapeus.

245 ἰόντων non eos dicit qui profecti sunt sed qui Athenas petunt. cf. Eur. Suppl. 1193 φροντίς A 246 δοκεῖ Φ(corr. Pγρ)Q¹K πάντ' εἴση τάχα PγρQKLR νημερτεῖ λόγῳ PγρH, νημαρτῇ M, sed ipse corr., nihil hinc adsciscit probabilitatis Porsoni coniectura ναμερτῇ 247 Reginae tribuunt AL δρόμημα P²V²HR 248 εἰ φέρει QKRT 249 ἀσιατίδος VPγρ ἀσίδος L 252 τὸ δὲ Π. ἀ. P(corr. Pγρ)VL 253 om L qui post 254 inserit versum Soph. Ant. 277, qui in margine est MP(praemisso στίχοςK, intra versus R² 254 ὦμοι M 255 Πέρσαις PγρH² 256 νεοτόκα L κακά λυπηρά λυπηρά νεοκ. V 261 κἀγὼ lemma scholii P 262 μακροβίωτος P¹ 264 ἐφάνθη MR²FT 265 ἐφάνθη ΦKLR¹ ἐφάνη QH (glossa P) γηραιοῖς PV 266 τε MAR 267 πέρσαις K 268 ὅτοτο τοῖ M ὅτοτοτοῖτο PKQ ὅττοτοτοτοῖ PγρFT 269 ὅτ(τ)οτοῖ AHLR ὅττοτοτοῖτοῖ V.

- γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθε δαί- 270
 αν ἐφ' Ἑλλάδα χώραν.
- ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμῳς ἐφθαρμένων
 Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. —
- ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων
 πολύδονα σῶμαθ' ἀλιβαφῇ 275
 κατθανόντα λέγεις φέρε-
 σθαι πλάγκτ' ἐν διπλάκεσσιν.
- ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἥρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
 στρατὸς δαμασθεὶς ναίοισιν ἐμβολαῖς. ==
- ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαίοις 280
 δυσαιανῇ [Πέρσαις] βοάν·
 ὡς πάντῃ παγκάκῳς
 πᾶν θέσαν. αἰαὶ στρατοῦ φθαρέντος. —
- ΑΓ. ὦ πλείστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
 φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 285
- ΧΟ. στυγναὶ γ' Ἀθᾶναι δαίοις.
 μεμνήσθαι τοι πάρα,
 ὡς πολλὰς Περσίδων [μάταν]
 ἔκτισαν εὐνίδας ἡδ' ἀνάνδρους. ==

Numeri: 280—284 = 286—89. iambi. tres dimetri, partim concisi, trimeter a choriambō exorsus. nuntii trimetris nihil respondere voluit poeta, ut Reginae tandem verba facere sustinentis gravitatem extolleret.

270 ἀσιάδος HQ³LTr ἐπ' αἶαν δῖαν (vario accentu) Ἑ. correxi; δαίαν e codice quodam Lambethano adfert Blomfield; αἶαν et δῖαν dittographema

272 δυσπότμων Q²K² 273 πρόχωρος AP 274 ὀτοτοτοῖ M ὀττοτοτοῖ PV ὀττοτοτοῖ FTr ὀττοτοῖτοι AQK ὀ(τ)τοτοῖ PγρHLR 275 ἀλίδονα (ἀλιδνά Pγρ) σ. (σ. bis A) πολυβαφῇ codd. correxi. cod. Vindobonensis μέλεα multis placuit; sed membra corporum abscisa nusquam commemorantur. pulvere luditur in voce ἀλιβαφῇ: purpureae erant ἀναξυρίδες 277 πλαγκτοῖς codd. correxi 278 ἀπώλετο PγρF ἀπόλλυτο HKRLTr 279 λεῶς δαμ. Q³L ναιήσιν P²QKR¹ νηι. P² 280 ἴυζ' ἄ. βοάν δ. (δυσαιανῇ Pγρ) Π. δαίοις codd. βοάν et Πέρσαις duce strophā traiecit Herm. Πέρσαις glossema seclusi. hostibus malorum auctoribus eiulatu suo mala imprecatur. apta respondet nuntius 282 πάντα codd. recte legit Herm. 283 πᾶν θέσαν scripsi, ἔθεσαν codd. 284 ἄχθος Pγρ 286 στύγν' Ἀ. F γ' MP¹ τ' P² θ' V δ' cett. ἀθῆναι MAP² et in lemmate schol. V 287 πάρεισ' FTr (hic addit διὰ τὸ μέτρον) 288 μάταν seclusi; qui addidit (e v. 268) εὐνίδας uxores intellegebat 289 εὐνίδας ἔκτισαν Boeckh, sed ad productionem cf. δορκαλίδας Herodae 3, 19.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

- σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἦδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεῖ στένεις κακοῖς ὅμως. 295
τίς οὐ τέθηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεῖς ἄνανδρον τάξιν ἡρήμου θανῶν.
ΑΓΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆι τε καὶ βλέπει φάος.
ΒΑΣ. ἐμοῖς μὲν εἴπας δώμασιν φάος μέγα 300
καὶ λευκὸν ἡμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓΓ. Ἀρτεμβάρης δέ, μυρίας ἵππου βραβεύς,
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν·
χῷ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορός
πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο· 305
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ἰθαιγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἶαντος πολεῖ.
Λίλαιος Ἀρσάμης τε κ' Ἀργήστης τρίτος,
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελαιοθρέμμουνα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 310
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου

Testim.: 299 Schol. Aristoph. Ran. 1028 (cf. ad argum.) Ξέρξης—φάος.

303 Hesych. Σιληνίαι· τῆς Σαλαμῖνος πλησίον τοῦ λεγομένου τροπαίου = Σ

309 Hesych. πελαιοθρέμμουνα νῆσον.

291 κακοῖσιν P(P²?) 293 βροτούς FTr 295 κακοῖσιν VP 297 ἀρχελάων
Rob. sed Ionismus est. ἀρχέλιος, ἀρχὸς τῶν ληῶν, cf. Sappho u. Simon. 277
praestat enim λίον dici eum qui unus de plebe (λεῶς) sit, sicut λίον ager dici-
tur, κληρος 299 βλέπει φάος schol. Ar. φ. βλ. codd. 300 ὁμοιοι HL

301 μελαγχείμου AVQ¹R 302 ἵππους M¹ 303 σιληνιῶν M et in schol.
Σιληνίαι ut Hesych.·σιληνίων cett.; in schol. ἡ Σιληνία Φ, Σιλήνια Tr

304 χιλίαρχης Q¹KLR δαρδάκης K 305 ἀφήλατο AVHF 306 τα-
νάγων V ἰθαιγενής MFTTr ἰθαγεν. cett. 307 θαλ-πλακτον P²VTr(-πληκτον
intellegit schol. ΦTr) -πλαγκτον P¹F²R -πλαγκτός vel -πλακτός P² πολεῖ
transitivum, ut saepius περιπολεῖν, solitarium, sed minime attrectandum

309 τήνδε πελ. QKLR quod qui coniecit cum schol. Salamina intellege-
bat; Aeschylus unum e scopulis dixit prope illam sitis, ad quem naves
quasdam victas esse omnes meminerant. 310 κυκώμενοι cod. Vindob.
inutili sed multis probata coniectura: quis enim dixit aut dicere poterat
κυκάται ὁ νεκρός? 311 γειτόνων (ut M alii) Αἰγυπτίων Pgr.

Ἄρκευς Ἀδεύης καὶ φερεσσακῆς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανῶν

- ἵππου μελαίνης ἡγεμῶν τρισμυρίας 315
 πυρσὴν Ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
 ἔτεγγ', ἀμείβων χρώτα πορφυρέαι βαφῇ.
 καὶ Μᾶγος Ἀραβος Ἀρτάμης τε Βάκτριος
 σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἀμιστρίς Ἀμφιστρεὺς τε πολύπονον δόρυ 320
 νωμῶν ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχὼν Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος
 Θάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
 κεῖται θανῶν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. 325
 Σύνεννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἄπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλείστον πόνον
 ἐχθροῖς παρασχὼν εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τόσον μὲν ἀρχόντων ὑπεμνήσθην πέρι·
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 330
- ΒΑΣ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον δὲ πλήθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῶι στρατεύματι 335

Testim.: 324 Steph. Byz. Λυρνησός . . . Αἰσ. δὲ Πέρσ. ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα
 ἢ Λύρνη Λυρναῖος.

312 φρεσ(σ)εύης MHTr, ὁ add F, καὶ add Tr φρεσίβης R φερεσσεύης
 APVQKL (hic φαρ.) corr. Bothe 313 φανοῦργος A καὶ φαρν. V (καὶ
 glossa P) οἱ τε MAPrV¹H (i. e. Φ) οἱ γ' ἐκ. v. P πέσαν P²L¹
 314 Μέταλλος P²KLFRTr μίταλλος Q intercidit versus 315 πυρ'ρ'άν
 codd. 316 δάσκειον MR 318 ἄρραβος P¹V ἄρ(ρ)αθος PγρL ἀρτάμης
 (sed supra β runctum) MAH(in alio)P²L ἀρσάμης Q²K δ' M 319 ἔποικος
 QKLR¹ 322 σεισάμης MPTr σεισάρμης APγρV σισάμης P²QKLR σησά-
 μης H εἰσάμης F θ' om MAVHL 323 θάρυρις Pγρ θάρμις F θάρβις Tr
 324 αἰειδής VL 326 σύνεσις codd. Σ corr. Turn. πρῶτος αὐτός KLFTr
 αὐτός supra vers. QR 327 ἔπαρχος PγρH²KL cf. Ag. 1227, Ch. 664 Pind. N.
 4, 46, IG XII 8, 273, Ἐφημ. ἀρχ. 1897, 293 328 νηλεῶς Pγρ ἀννηλεῶς Qγρ
 Kγρ idem et in textu et γρ R 329 τόσον μὲν ἄ. seripsi τοιῶνδ' ἄ. codd. τοιῶνδέ
 γ' FTr post ἀρχ. add. νῦν mΦKLQ²R² 330 δ' om M 334 πόσων P²
 π. δὴ MAVR (δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ P) cf. Ag. 617.

μάχην συνάψαι ναίοισιν ἐμβολαῖς;

- ΑΓΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον
 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος. 340
 Ξέρξει δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν
 ὧν ἦγε πλήθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
 ἑκατὸν δις ἦσαν ἐπτά θ'. ὧδ' ἔχει λόγος.
 μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
 ἀλλ' ὦδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
 345
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
 θεοὶ πόλιν σώζουσιν Παλλάδος θεᾶς.
- ΒΑΣ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρρητος πόλις;
 ΑΓΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
 ΒΑΣ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον,
 350
 τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλληνες μάχης
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
- ΑΓΓ. ἦρξεν μὲν, ᾧ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
 ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
 355
 ἐλθὼν ἔλεξε παίδι σῶι Ξέρξει τάδε,
 ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴζεται κνέφας,
 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
 ναῶν ἐπανθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
 360
 δρασμῷ κρυφαίῳ βίοντον ἐκωσσοῖατο.
 ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
 Ἑλλήνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,

Testim.: 341—43 Plutarch. Themist. 14 Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις . . . Ξέρξει—
 λόγος.

336 μάχη ξυν. K' ναιήσιςιν P¹Q²K 337 ἂν om H¹QR βαρβάρων codd. corr.
 Blomfield 342 νεῶν τὸ πλ. Plut. ὑπέρκομοι codd. Plut. corr. Wakefield
 344 ληφθῆναι MR 347 paragraphus praefixa M ("Ατοσσα cett. qui etiam
 in proximis turbant). vulgo plura mutantur, sed hoc dicit „numero superiores
 eramus. quodsi victi sumus, divinitus id evenit. scilicet deae suae gratia
 Athenae defenduntur“. Regina hinc concludit Athenas non esse captas.
 Nuntius responso suo urbem captam esse Atheniensibus quidem satis clare
 fatetur 348 ἔστ' ἄρ' P(corr. Pγρ)L 350 τε V δέ om H ἦν om Q 352 κατα-
 καυχήσας PγρV 358 μένοιεν codd. sed προσκαρτερήσουσιν glossa PV
 359 ἐπανθορῶντες A¹HF ἔπενθ. P²R, quod edi solet, quamvis ad σέλματα
 minime faciat 360 ἐκωσσοῖατο codd. corr. Monk.

πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον,
 εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν ἥλιος χθόνα
 λήξει, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβη, 365
 τάξει νεῶν στίφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
 ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους,
 ἄλλας δὲ κύκλῳ νήσον Αἴαντος πέριξ·
 ὥς εἰ μόρον φευξοῖαθ' Ἕλληνες κακόν,
 ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινά, 370
 πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοσαύτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός.
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
 οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενί
 δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 375
 τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετον.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
 καὶ νῦξ ἐπήϊει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
 ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
 τάξεις δὲ τάξιν παρεκάλει νεῶς μακρᾶς, 380
 πλέουσι δ' ὥς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.
 καὶ πάννυχον δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν.
 καὶ νῦξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο. 385
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπῳλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἤχει κέλαδος Ἑλλήνων πάρα·
 μολπηδὸν εὐφήμησαν, ὄρθιον δ' ἅμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
 γνῶμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὥς φυγῇ

363 προφωνεῖ MQ²Tr προσφ. cett. τοιόνδε V ναυάρχαις P¹Q²L

364 ἥλ. φλόγα Pγρ 366 στίχοις Φ(στοίχοις Η¹)FLTr 370 νηυσὶν M

371 κράτος et κρατός codd. et Σ κράτους Q²P² 372 ὑπ' εὐθύμου MAR
 ὑπερθύμου PVH²Q²KLF¹ ὑπ' ἐκθ. PγρH¹Q¹F²RγρTr 375 δεῖπνόν τ' Tr τ' om
 cett. δ' ἀνὴρ P¹VLR 376 σκαρθμὸν PγρQ¹LR 379 θ' AP¹VQ²FL δ' cett.

383 νηῶν P¹VQ². satis constat ναῶν tradi, nisi νεῶν versu flagitatur; νηῶν
 saepe superscribitur, dein recipitur. quod non amplius notatur 385 οὐδαμῶς
 AR² 388 ἡχοῖ PγρK¹L ἡχῇ cett. correxi 389 εὐφήμησεν codd. correxi.
 pulcro asyndeto aoristus imperfectum excipit; intolerabilis vero tumor ἡχῇ
 κέλαδος μολπηδὸν εὐφήμησεν ὄρθιον Q corr. Qγρ/K 390 πέτρης P¹VQ¹

392 οὐδὲ γάρ PV ὥς ἐν φυγῇ AP²V.

παιᾶν' ἐφύμνου· σεμνὸν Ἑλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγεν. 395
 εὐθύς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
 ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἤγεῖτο κόσμῳ, δευτέρον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοήν „ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δέ
 παῖδας γυναῖκας θεῶν τε πατρώϊων ἔδη
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν.“ 405
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπηγνίαζε, κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθύς δὲ ναὺς ἐν νηὶ χαλκῇρ᾽ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 ναὺς ἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεῶς 410
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἠϋθυνεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὥς δὲ πλήθος ἐν στενωπῷ νεῶν
 ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοισι παρῆν,
 αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβόλοισι χαλκοστόμοις 415
 παίοντ', ἔθρανον πάντα κωπήρ᾽ στόλον.
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν· 420
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθουν.
 φυγῇ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναὺς ἠρέσσετο,
 ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·

393 εὐφήμου QKL (glossa P) ἐφήμου R 394 ὁρῶντες LRγρ
 395 ἐπέφλεγεν P(corr. Pγρ)VF 396 ἐπεὶ δὲ V² 397 κελεύματος MH
 κελεύσμ. cett. 398 ἐμφανεῖς Tr¹ 399 εὐτακτον et εὐτάκτως PγρR, εὐ-
 τακτον VLFTγρ εὐστόχως P 403 δὲ om A 408 ἐν νυκτί χ. F
 411 ἠϋθυνεν MAP ἴθυνεν Pγρ cett. cf. 860. 764. 773 Suppl. 717 412 μὲν
 νῦν MPγρH¹FT¹ μὲν οὖν AVH² μὲν δὴ cett. (δὴ glossa MTr) 415 ὑπ'
 αὐτῶν MAVQ¹R ὑφ' αὐτῶν cett. ἐμβολαῖς codd. corr. Stanley 416 ἔθρανον
 apodosis est 417 ἀφρασμόνως MH¹FLTr ἀφραδμ. cett. 419 hinc deficit
 R usque ad 724 420 ναυαγίου Q² φόνον Q¹ 421 ἐπλήθουν ΦQ²L
 422 ἀκόσμως codd. corr. H².

- τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων 425
 ἔπαιον ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατέιχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλήθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἡματα
 στοιχηγοροῖην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιοί σοι. 430
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδὰμ' ἡμέραι μιᾷ
 πλήθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
 ΒΑΣ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
 ΑΓΓ. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν· 435
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
 ΒΑΣ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
 ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μᾶσσονα. 440
 ΑΓΓ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν
 ψυχὴν τ' ἄριστοι κευγένειαν ἐκπρεπεῖς
 αὐτῶι τ' ἀνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
 τεθνᾶσιν αἰσχυρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳι.
 ΒΑΣ. οἱ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445
 ποίωι μόρῳι δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;
 ΑΓΓ. νῆσός τις ἔστι πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων
 βαϊά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
 Πάν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
 ἐνταυθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν 450
 φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοῖατο,
 κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
 φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον ἰστορῶν. ὥς γὰρ θεός

424 θύνους QKTr 425 θραύμασι PVKQ ἐριπίων M 426 οἰμωγῆς M
 427 πελασίαν P, corr. Pgr. H² KTr, γρ. πελάαν ἀντὶ τοῦ μέλαιναν K
 429 οὐκ ἂν P¹ V ἄματα Q¹ 430 στοιχοίγαρ. et o supra α M στιχηγ. Tr
 431 μηδὰμ' Pgr QK μηδ' ἂν cett. 433 ἔρρωται M (corr m) Pgr H¹
 435 μεσεῦσαι Pgr 436 αὐτούς AP¹ K² L πένθους Q¹ Pgr 438 δ' ἔτ' ATr
 δέ τ' cett. τύχης Pgr 441 ὅσοι παρήσαν AQgr φύσει Q 442 ἐκ-
 πρεπεῖς MAPgr V (i. e. Φ) εὐπρεπεῖς cett. 444 οἰκτρῶς Pgr δυστυχεστάτῳ
 Q (corr. Qgr) Kgr 446 δέ om P¹ VL 448 νηυσίν MAP¹ QK 449 π. ἄλδς
 ἔπι A 450 ὅταν νεῶν codd. corr. Elmsley 451 ἐξωζ. M¹ 452 κτεί-
 νειεν VQKL κτάνοιεν F 453 εἰναλίων PV πόνων Pgr.

- ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης, 455
 αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλοισι δέμας
 ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωισκον· ἀμφὶ δέ
 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμχανεῖν
 ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν 460
 πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἄπο
 θώμιγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν,
 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ρόθου
 παίουσι κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
 Ξέρξης δ' ἀνώιμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος· 465
 ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῇ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
 ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
 πεζῶι παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 ἦσ' ἀκόσμωι ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι 470
 πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.
 ΒΑΣ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν ἡῦρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
 οὓς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν· 475
 ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
 τοσόνδε πλήθος πημάτων ἐπέσπασεν.
 σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἱ πεφεύγασιν μόρον,
 ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;
 ΑΓΓ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην 480
 κατ' οὔρον οὐκ εὐκοσμον αἶρονται φυγῇν.

Testim.: 480 Hesych. σύδην· ταχέως καὶ ὀρητικῶς.

459 τράπωνται PγρKL 460 πέτροισιν MAP²HF²Tr πέτρῃσι cett. δ' ἄπο P¹VLK² ἄπο hoc accentu MAPVQTr; fuit igitur in archetypo convenitque pausae quam trimeter Aeschylī et Euripidis semper observat 461 προσπίτνοντες MFTTr προσπίπτ. cett. ὤλλυσαν M ὤλυσαν QH 463 κρεοκοπ. M² κρεωκ. cett. 465 ἀνώιμωξε P²F -μοξε FTr 467 πελασγίας PγρHKLTTr 469 πεζῶ τε KL 470 ἦσ' MPγρF ἦισ' A ἦιγ' P¹ ἦιξ' P² cett. σὺν QLFTTr 474 εὔρε codd. ἀπήρκεσαν P²HK¹QLFTTr -κεσεν cett. 477 τοσῶνδε (vel δὲ) MAPγρH²QF 479 ἔλιπες ΦQL 480 λελεγμένων Pγρ ἐλελεγμ. Hγρ δὲ frustra sollicitatur: gestum dicentis excipit ignorantiam cum contemptu professi; plane idem est Soph. OT. 379. nec mirum, a nuntio etiam referri quae exercitus perpeussus sit, licet regina tantum classis mentionem fecerit 481 αἶρ(vel αἶρ)οῦνται (ἀροῦνται VF) codd. corr. Elmsley φυγεῖν A²PγρL φυγῆς V.

στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονί
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
 δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί
 διεκπερῶμεν ἕς τε Φωκέων χθόνα
 καὶ Λοκρίδ' αἶαν Μηλιά τε κόλπον, οὐ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι.
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
 δίψει τε λιμῶι τ'. ἀμφοτέρα γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἕς τε Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα Πάγγαιόν τ' ὄρος,
 Ἡδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεός
 χειμῶν' ἄωρον ὤρσε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγνου Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ἠὔχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 στρατός, περᾶι κρυσταλλοπήγῃ διὰ πόρον.
 χῶστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτῖνας ὠρμήθη, σεσωμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διήκε θερμαίνων φλογί·
 πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχῆς δέ τοι
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κᾶτυχον σωτηρίας,
 Θρήικην περάσαντες μόγισ πολλῶι πόνωι
 ἤκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ὥς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.

485

490

495

500

505

510

484 δίψει M cf. 491. Choeph. 756 486 δωρίδ' codd. correxi; non poterat
 Aeschylus tantopere errare 488 τῆς A ἀχαιίδος PVQFL 489 πόλις MQ'
 πόλισμ' cett. corr. Schiller 490 ἐδέξαντ' P (corr. Pgr.) A¹ H¹ 491 δίψει
 MA² P² 493 ἀξιοῦ PgrQ¹ KFLTr (c. schol. ὁ ἀξιὸς διφθογρίζεται παρὰ
 πολλοῖς) ἀξίου legunt MΦ, accentus nominis etiam in aliis scriptoribus in-
 certus 494 βολβῆς M πάγαιον P corr. PgrQ¹ πάγκαιον PgrQ² L
 497 στρύμμονος PK 498 εὔχετο MPVHTr 499 barbara est religio
 502 σχεδ. QHK 503 σεσωσμένος codd. 505 φλεγμαίνων Q corr. QgrK
 506 εὐτυχῆς Φ(εὐτύχεις sic A¹ L, εὐτυχεῖ P² cett. sed praesens non con-
 venit, soloecum vero imperfectum 510 ἐκφεύγοντες A.

- ταυτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηπεν θεός.
- ΧΟ. ὦ δυσπρόνγη δαίμον, ὡς ἄγαν βαρὺς 515
ποδοῖν ἐνήλου παντὶ Περσικῶι γένει.
- ΑΤ. οἱ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὕμεις δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε. 520
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὕμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὖξασθαι θέλω·
ἔπειτα Γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἦξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξεργασμένοις, 525
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶιον πέλοι.
ὕμᾱς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δευρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόληι,
παρηγορεῖτε καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους, 530
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν <γάρ> Περσῶν
τῶν μεγαλάρχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστῃ τὸ Σούσων ἡδ' Ἀγβατάνων 535
πένθει δνοφερῶι κατέκρυψας.

πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι

Actio: 514 exit nuntius. 531 Regina cum suis abit eo unde venerat.

- 516 ἐνήλω Q² ἐνήλλου Φ corr. P² 520 ἄγαν γ' F 526 πέλει Tr
527 ἡμᾶς ML ὑμῖν FTr 528 πιστοῖς MAVH πιστοῖς γε L ad v. 525
Pγρ ὥδε στίχος· πιστοῖσι, τὰ πιστὰ Ξ. β. apparet Φ πιστοῖς habuisse
531 μηκέτι MA (novit Tr qui supra μὴ καὶ notat ὥδε χρὴ γράφειν διὰ τὸ
μέτρον) καὶ μὴ τι Q πρόσθῃ τι A πρόσθετε MQK προστεθῇ P² γένηται V
532 ἀλλ' ὦ L post νῦν enauit vox (τῶν?) Q, suppl. Perm. Περσῶν μὲν Tr
534 ὤλεσας PγρH 535 ἀγβατάνων M ἐκβ. cett. 536 στυγεράῳ P(corr.
Pγρ)VLKγρ intercederant quibus de Reginae maerore agebatur 537 ἀπα-
λαῖς F ἀπαλαῖς MA καλύπτρας μαγνᾶ κατ. H errore plane obscuro.

διαμυδαλέους δάκρυσιν κόλπους
 τέγγουσ', ἄλτους μετέχουσαι. 540
 αἱ δ' ἄβρόγοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσιν ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων τ' εὐνάς ἀβροχίτυνας,
 χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφείσαι,
 πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. 545
 κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ. ?
 νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει γαῖ'
 Ἀσιάς ἐκκενουμένα·
 Ξέρξης μὲν [γάρ] ἄγαγεν, 550
 ποποῖ,
 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν,
 τοτοῖ,
 Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
 βαρίδες τε ποντίαι.
 τίπτε Δαρείος μὲν οὔ-
 τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπὴν 555
 τόξαρχος πολιῆταις,
 Σουσίδος φίλος ἄκτωρ; —
 πεζοὺς τε γὰρ καὶ θαλασσίους λι-
 νόπτεροι κυανώπιδες

Numeri: 548—57 = 558—97 trochaei 5. 2. interiectio 2. interiectio 3. 2. 4. (bis 2.) 2 pherecratei. primum fere cuiusque versus trochaici metrum palimbaccheum; libera huius in primo versu responsio, nisi Tr recte emendavit.

539 διαμυδαλέους P²L -λέοις cett. 540 τέγγουσιν Tr ἄχους Pγρ
 542 ποθεοῦσ' ἰδ. HQK ποθεοῦσαι ἰδ. cett. correxi: inaudita correptio dipthongi ante vocem iambicam ἀρτισυζυγίαν PV² corr. Pγρ 543 τ' om MVTr, scil. eiecerunt ut ποθέουσαι construi posset 545 ἀκορεστάτοις PγρKLF²
 548 δὴ om F 549 ἐκκενουμένη VFL -μένης Q ἐκμαινομ. Pγρ
 550 μὲν Arnaldus Porson γάρ FTr μὲν γάρ cett. ἄγαγεν Tr ἤγαγεν cett.
 552 δυσφρόνως inconsiderate ut Sept. 875 553 βαρίδες τε πόντῃαι MQF β. θ' αἱ π. Pγρ βαρίδεσιν (γε inserit Tr) ποντίαις Qγρ cett. 554 τίπτε PTr τί ποτε Pγρ cett. 556 τοξάρχης PγρQ πολιῆταις FTr πολίταις cett.
 557 σουσίδες M (corr. m) σουσίδαις PV contra schol. Φ(ΡΑ) βασιλεὺς βαῦς A, notabile compendium, τῆς Σουσίδος; V etiam scholion mutat. mala coniectura plerisque placuit. „cur olim sine clade civibus praeerat, arcu (non navibus) bellum gerens, Susiani dilectus princeps“. scabrum hoc fit iuxta positis dativis ad diversa pertinentibus 558 τε om Q¹F γάρ om V¹L γάρ τε καὶ Tr λινόπτεροι Schütz αἱ δ' ὀμόπτεροι codd.

νᾶες μὲν ἄγατον, 560
 ποποῖ,
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν,
 τοτοῖ,
 νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
 αἵ τ' Ἰαόνων χέρες;
 τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν 565
 Θρήικης ἅμ πεδιήρεις
 δυσχίμους τε κελεύθους. =
 τοῖ δ' ἄρα πρωτομόροιο,
 φεῦ,
 ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας,
 ἡέ,
 ἄκτᾶς ἀμφὶ Κυχρείας 570
 ὁᾶ,
 στένε καὶ δακνά-
 ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
 οὐράνι' ἄχη,
 ὁᾶ.
 τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
 βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. — 575
 γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινά,
 φεῦ,
 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων,
 ἡέ,
 παίδων τᾶς ἀμιάντου,
 ὁᾶ.

Numeri: 568—75 = 576—83 tres trimetri dactylici in bisyllabum, sua cui-
 que subiecta est interiectio. priapeus. monom. iamb. dim. choriamb.,
 choeiphoricon.

562 πανωλ(ολ M corr. m)εθρίοισιν MAPV(i. e. Φ)L 563 διὰ δ' ἰ. χέρας
 codd. corr. Enger duce strophae parallelismo 567 δυσχειμέρους codd. corr.
 Arnaldus τε om F^{Tr} 568 πρωτόμοροι (-μοιροι P) codd. P^{γρ} φεῦ φεῦ Tr
 corr. Blomfield 569 ληφθέντες P²VH¹Q λειφθέντες cett., utrumque schol. Φ
 ἀνάγκαν (-κην P²V) codd. corr. Blomfield 570 Κυχρείας P(κιγχερείας P² etiam
 in schol.)VQK; natum hoc e littera π genuino Κυχρ. suprascripta, quam ex-
 hibet M², qua Κυπρίας v. l. indicatur quam tenet F 571 deest verbum finitum,
 velut σύρονται cf. ad 580 πένθει καὶ δ. Tr coniecturam fassus δακρύζου P^{γρ}
 572 ἀμᾶνα A)βόησον AV 574 δυσβάικτον VF 576 γναπτ. APV(i. e.
 Φ)LTr 576 δεινά M δεινᾶ cett. 577 σκύλονται MA ἡέ ἡέ PL.

πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-

θείς, τοκέης δ' ἄπαιδες

580

δαιμόνι' ἄχη,

ὁᾶ,

δυρόμενοι γέροντες.

τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. =

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν

οὐκέτι περσονομούνται,

585

οὐκέτι δασμοφοοῦσιν

δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,

οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες

ἄρξονται· βασιλεία

γὰρ διόλωλεν ἰσχὺς. —

590

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν

ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ

λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,

ὥς ἐλύθη Ζυγὸν ἀλκᾶς.

αἶμαχθεῖσα δ' ἄρουραν

595

Αἴαντος περικλύστα

νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν. =

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ

ἐπίσταται, βροτοῖσιν ὥς ὅταν κλύδων

κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·

600

Numeri: 584—90 = 591—97 trimetri dactylici in bisyllabum exeuntes; tertius a fine a spondeo exorsus. ultimi duo, ut clausulam efficiant, copulati.

Actio: 597 revertitur Regina cum comitibus sacrificii apparatus portantibus.

579 δόμος om F δῶμα Tr coniecturam fassus 580 τοκέες Tr τοκήες cett. cf. 63. post ἄπαιδες add ἔρα M ἔρραται A (etiam schol. AP i. e. Φ) ἔρρανται PVHQL ἄρρανται K cum signo scholii non scripti, om FTr, hic coniecturam fassus. vox nihili est, nec tamen sine specie veri Herm. ad lacunam 571 eam referebat 582 ὄδυρ. ΦKL 583 κλύουσ' F κλύοντες Pγρ

586 οὐδ' ἔτι MAP(corr. P²)HQγρLF 586 δασμοφοοῦνται Pγρ

587 δεσποσύνησιν P¹VH 588 οὐτ' codd. corr. Brunck Heath προπίτ-
νοντες FTr προπίπτ. L προσπίτν. MAPγρVH.i. e. Φ, Qγρ προσπίπτ. PKQ

βασιλεία· ἡ βασιλική M βασίλεια fere cett. 591 οὐδέ τοι P(corr. P²)VKQL

594 ἀλκᾶς et -ῆς MQ -ῆς K 595 ἄρουρα codd. corr. Porson 598 ἔμ-
πειρος HF² ἔμπορος cett. 599—627 in Tr perierunt, suppleta a manu recen-
tissima, quae omisi 599 ἐπίστασο Q¹K (sed gl. ἐκείνος) 600 ἐπέλθοι P²

δειμαίνειν minime habet terrendi vim, sed δειμαίνειν φιλεῖ αὐτὸς ὁ βροτός.

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναί
 τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
 ἔμοι γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
 ἐν ὄμμασιν τάνταῖα φαίνεται θεῶν,
 605 βοᾷ δ' ἐν ὥσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
 τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
 χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοᾶς
 610 φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια,
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
 λιβάσιν ὕδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 615 ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
 ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
 ὕμνους ἐπευφημεῖτε τόν τε δαίμονα
 620 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε. γαπότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
 XO. βασιλεία γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοᾶς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
 625 ἡμεῖς θ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένωνν πομποῦς

Actio: 622 Regina sacra facit dum chorus cantat.

602 αἰὲν ἄνεμον Weil αἰεῖ (ἀεί A) δαίμον' codd. εὐροεῖν Qγρ 604 τ'
 ἀνταῖα αὐ τάνταῖα legendum sit, post πλέα num interpungendum quaerunt
 schol. Φ, τ' ἀντ. et τάντ. codd. „φοβεῖν ὅραν φαντάζομαι ὅσα ἐκ θεῶν
 ἀπαντᾶν φιλεῖ δέγματα.“ ita haec coniungi iubet grammatica. cernere sibi
 videtur κῆρας ἐρινὸς ψυχὰς sim. 607 ἄνις εὐτυχημάτων Pγρ 609 ἔστειλα
 τῷ (ἔστειλατο M) παιδὸς πατρὶ πρευμ. MΦL ἔστειλάμην παιδὸς πατρὶ πρ. FK²
 ἔστειλα πατρὶ παιδὸς εὐμ. QKPγρ 610 μηνικτ. M 613 μέτα dativum
 regit, ne molesti fiant genetivi 617 audacter color olei ad arborem trans-
 latus, sicut 611 castitas re vera non vaccae est sed lactis et 614 ἀγρίότης
 vini meracis potius quam vitis 618 πληκτά et πλεκτά M 619 ταῖσδ' ἐν
 ν. Pγρ 620 ὕμνοις P¹ εὐφημ. A τόνδε δ. PVHL 621 ἀνακαλεῖσθαι
 MH τ' ἐγὼ A 622 νερτέρων Pγρ 623 πρέσβος MPγρF πρέσβυς
 AP²VL(i. e. Φ) πρέσβις H πρέσβα PQK 624 σύ τ' εὐ Pγρ 625 ὑμεῖς VK
 δ' P¹VHLF.

εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
 ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί,
 Γῇ τε καὶ Ἑρμῇ βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς· 630
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε, παρῶν
 μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι. ῥ
 ἦ ῥ' αἶει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς
 βάρβαρα σαφηνῇ
 ἰέντος τὰ παναίολ' αἰ-
 ανῇ δύσθορα βάγματα; 635
 παντάλαν' ἄχη
 διαβοάσω.
 νέρθεν ἄρα κλύει μου; —
 ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες 640
 δαίμονα μεγαυχῇ
 ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῇ θεόν·
 πέμπετε δ' ἄνω 645
 οἶον οὕπω
 Περσὶς αἶ' ἐκάλυπεν. =
 ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄ-
 χθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
 Ἰδωνεὺς δ' ἀναπομ-
 πὸς ἀνείης Ἰδωνεὺς 650

Numeri: praevalet ionici aut choriambi; discrepat epodus. 633—37 = 638—46 4 choriamb. ithyphallicus concisus cf. 854. 2 glyconeï. 2 monometri trochaici, prior solutus ut Pind. Nem. 6, 59 ἄγγελος ἔβαν, pherecrateus.

647—51 = 652—55 2 choriambi + — — — — — membrum simile alcaico decasyllabo, 4 ion. a min. + alcaic. decasyll. interiectio.

627 γαίας M γαίης H γαίαν cett. 629 τε νερτέρων QK 630 φάος P(corr. Pγp)VL 631 πλέον codd. correxi 632 θνητῶν codd. corr. Gomperz πέρας enim cum terminum finalem significet genetivo non poterat carere θνητός P² πέρσαις PγpV(sed cum glossa τὸ: habebat igitur utrumque)HQK reiecit Tr substituto πέρας quod invenerat ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων εἴπηι P²VK 633 μοι MAP(corr. P²) 634 β. τε σαφηνῇ FTr 635 αἰανὰ F βάσματα PγpH 636 παντάλαιν' VK novit hoc Tr παντάλανά τ' F ἄχθη H 637 διαβοάσω futurum sicut Eur. Hel. 1108; ineptissimus enim coniunctivus dubitativus. videtur aeolismus esse, ut αἰεῖω epicorum 639 μοι om F 640 ἀγεμόνα Q¹ om V 641 μεγαυχῇ Q μεγαλαυχῇ Qγp cett. 642 ἰέντ' PγpL ἐκ om F 647 ἦ φίλ. ὄχθ. codd. ἦ delevit Tr ὄχθος τάφου V 650 ἀνίη Φ ἀνίει P²QK ἀν εἴην MPγpQγp ἀν εἴην FTr ἀνία L corr. Brunck (ἀνάπεμψον Σ) alterum ἰδωνεὺς om APV(i. e. Φ).

[Δαρείον] οἶον ἀνάκτορα Δαριᾶνα.

ἦέ. —

οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλ-

λυ πολεμοφθόροισιν ἄταις,

θεομήστωρ δ' ἐκικλή-

σκετο Πέρσαις, θεομήστωρ

655

δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει.

ἦέ. =

βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν †ἴθι ἴκου,

ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, κροκόβα-

πτον ποδὸς εὐμαριν αἰίρων, βασιλεί-

660

ου τήρας φάλαρον πιφαύσκων.

βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν.

οἶ. —

†ὅπως καινὰ τε κλύηις νέα τ' ἄχη,

665

δέσποτα δεσπότης φάνηθι. Στυγία

γάρ τις ἐπ' ἄχλὺς πεπόταται· νεολαί-

α γὰρ ἦδη κατὰ πᾶς ὄλωλεν.

670

βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν,

οἶ. =

Numeri: 657—64 = 665—71 de primo versu non constat; videtur ab hoc cantico abhorrere dimeter dochm. 9. choriambi, unus (βασιλεί | ου τή | ρας) suppressa altera brevium (cf. Gütt. Gel. Anz. 98, 100). dimeter iamb. interiectio 673—80 interiectio, tetram. dactyl. catal. in syllabam. dein penitus corrupta. tetrameter anapaest. in clausula cf. 696.

651 Δαρείον glossema del. multi οἶον vel οἶον codd. unus dicitur Dareus inter inferos rex haberi, sicut Tiresias οἶος πέπνυται ἄνακτα Δαριάν codd. corr. Dindorf. ἀνάκτωρ cf. Choeph. 357. penes Aeschylum erat statuere, quia nominis forma Persicum sonum carmini tribueret. mensuram vocis numeri et hic indicant et 662 652 οὔτε codd. corr. Dindorf ἄνδρας τ' KL

ἀπόλλυ MH 655 ὑπεδώκει M¹ εὖ ἐποδώκει M² cett. corr. Dindorf

656 βαλλὴν MQF βαλλήν cett. 657 ἴθι ἴκου MAQKTr ἴθ' ἴκου cett. nec hiatus fertur, nec ἴθ' ἴθ' Seidler probandum, nec de numeris constat

660 αἰείρας P² 661 τιάρας Q²K²L lemma schol. M. Aeschylo vox ex Ionum ore innotuerat, sicut obtinuit Μηδός. πιφαύσκων MPTr πιφάσκων Pγρ cett. 664 δαριανοί M¹ δαριάν οἶ M² cett. οἶ' (καὶ μεγάλα) legunt APγρ

665 τε om F καινὰ καὶ νέα etsi per se optime dicitur de recenti et novo dolore, τε . . . τε non quadrat, nec numeri aut per se placent aut cum strophā congruunt ἄχθη QK¹ 666 ,dominus domini' i. e. Xerxis. nihil aliud haec possunt velle

667 ἐπ' ἄχλυσ τις P(corr. Pγρ)VFL 670 νεολεία M², fortasse v. l. haud indocta cf. Phot. νεόλεως ἀπόλωλε Φ(corr. Pγρ)L

671 Δαριάν.

αἰαῖ αἰαῖ.

ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,

†τί τάδε δυνάτα δυνάτα

675

†περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διαγόμεν ἁμάρτια

πᾶσαι γαῖ τᾷδ' ἐξέφθινται

τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες.

[ἄναες]. ?

680

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἦβης ἐμῆς

Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;

στένει κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.

λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας

ταρβῶ, χοᾶς δὲ πρευμενῆς ἐδεξάμην.

685

ὕμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγύς ἐστῶτες τάφου

καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις

οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον

ἄλλως τε πάντως, χοί κατὰ χθονὸς θεοί

λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθίεναι.

690

ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγώ

ἦκω· τάχυνε δ', ὥς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.

τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

XO. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,

Actio: surgit e tumultu Dareus ita ut prima appareat regalis tiara (661). chorus προσκυνεῖ. manentque humi prostrati usque ad Darei et uxoris dialogum.

Numeri: 694—96 = 700—702 duo dimetri ionici, paroemiacus. stropham excipiunt tres tetrametri troch.; antistrophum longior oratio eiusdem numeri.

675 δυνάτα δυνάτα M (ἀντὶ τοῦ δυνάστα schol.) δυνάστα δυνάστα cett. δυνάστα Q 676 δίδυμα et διδύμα codd. διαγόμεν M διάγοιεν cett. ἄμ. M¹QK δ' ἄμ. M² (potest δι' ἄ. legi, sed improbable) cett. ne sententiam quidem eorum quae poeta voluerit quisquam extricavit. πᾶσαν γὰρ τάνδε M¹ πᾶσα(ι) γὰ(ι) τᾷ(ι)δε M² cett. πᾶσαι A¹V πᾶσα et πᾶσα, τᾷδ' et τᾷδ' P 679 ἐξέφυντ' αἱ M¹ -φοιντ' αἱ M² ἐξέφθινθ' αἱ cett. 680 ν. ἄναες νᾶες PγρQ ν. ἄ. ἄναές ποι τριήρεις P del. Heimsoeth 682 γηραιοί AV γηραλέοι Pγρ 683 κέκοπται ἢ πόλις, τὸ δὲ πέδον πάντων ὁμοῦ πλησόντων, καλούντων δηλονότι τοὺς νεκρούς, σχεδὸν χαράσσεται. Hesych. χαράξαι κόψαι 685 πρευμενῆς MP²Q¹K¹ novit Tr πρευμενεῖς cett. 687 ὀρθιάζοντες FTr tamquam e coniectura ῥοθιάζ. cett. 688 καλεῖσθαι M 691 ὥς δυναστ. P corr. Pγρ

692 τάχυνε M¹Pγρ, hic cum scholio probō quod ceteri om. τάχυνα cett.

693 τί ἐστι MAVQ¹ τί δ' ἐ. cett.

- σέβομαι δ' ἀντία λέξαι 695
 σέθεν ἀρχαίωι περὶ τάρβει. —
- ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
 μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
 εἶπε καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
- ΧΟ. δίομαι μὲν χαρίσασθαι, 700
 δίομαι δ' ἀντία φάσθαι,
 λέξας δύσλεκτα φίλοισιν. =
- ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ εὐννομ', εὐγενές γύναι,
 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι 705
 λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
 πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
 γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίोटος ἦν ταθῇ πρόσω.
- ΒΑΣ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχῶν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμωι,
 ὡς, ἕως τ' ἔλευσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν 710
 βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
 νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
 πάντα γὰρ Δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ·
 διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
- ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; 715
- ΒΑΣ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
- ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
- ΒΑΣ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.
- ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
- ΒΑΣ. ἀμφοτέρᾳ· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν. 720

Testim.: 698 Hesych. μακιστῆρα· βέλος· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

695 ἀντίον Pγρ 696 ἀρχαίου π. τάρβους P² 697 ἤκω P(corr. Pγρ)Q e
 v. 692 698 μακιστῆρα MHesych. μακεστῆρα cett. 700. 701 δίομαι P²FLTr
 δείομαι cett. forma solitaria, ficta opinor ad perfectum δέδια; Herm. δέμαι
 dabat quod in Homero fugiendi vel fugandi vim habet, Aeschylus est διώκειν

704 γηραιά PV om A εὐγενής VKL 706 τύχηι A²H π. ἐντύχοι
 PγρKQFLTr duplex ἂν ubicumque occurrit male solet attrectari, ita δὴ τοι
 hic multis placuit, etsi neque uspiam has particulas Aeschylus coniunxit ne-
 que asyndeto locus, ubi generalis sententia opponitur timori καταγγελίας

708 γίνεται eodd. θνητοῖσιν P corr. Pγρ βροτοῖς Δ βίος PV
 709 ἀπάντων Q εὐτυχῇ (sed -χεί M¹) πότμον MΦL (corr. P²) 710 ὡς
 MAPγρV(i. e. Φ)FTTr ὅς AγρPH (i. e. Φ v. l.)L ὅσθ' QK (in Q σ deletum) τ' ἔλ.
 MA τ' om cett. ἔλευσ(σ)ας ΦQ 713 ἐν om PV λόγῳ AγρPγρV(i. c. Φ
 v. l.)F χρόνῳ cett. 714 ὡς ἔπος εἰπεῖν MAVH(i. e. Φ) 715 λιμοῦ Pγρ

719 πεζὸς δ' P, sed verum in lemmate schol. ναύτης γε PKLQ

720 δίοισιν M στρατηλάταιν MΦ(Pγρ; verum in textu).

- ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περὰν;
 ΒΑΣ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑλλης πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
 ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;
 ΒΑΣ. ὦδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
 ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. 725
 ΒΑΣ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἶον ἤνυσεν κακόν.
 ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὦδ' ἐπιστενάζετε;
 ΒΑΣ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
 ΔΑ. ὦδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
 ΒΑΣ. πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστρ' ἅπαν κενανδρίαν στένει. 730
 ΔΑ. ὦ πόποι κενῆς ἀρωγῆς ἀπικουρίας στρατοῦ.
 ΒΑΣ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος ἢδ' Αἰγυπτίων.
 ΔΑ. ὦ μέλεος, οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
 ΒΑΣ. μονάδα δὲ Ξέρην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
 ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία; 735
 ΒΑΣ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν Ζευκτηρίαν.
 ΔΑ. καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
 ΒΑΣ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτό γ', οὐδ' ἐνι στάσις.
 ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμόν
 Ζεὺς ἀπέσκηπεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που 740
 διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἠῦχουν ἐκτελευτήσιν θεοῦς.
 ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς συνάπτεται.
 νῦν κακῶν ἔοικε πηγῇ πᾶσιν ἠύρῃσθαι φίλοις,
 παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδῶς ἤνυσεν νέωι θράσει·

721 τόσσοσδε MQ ἔνευε A 723 τόγ' P² κλῆσαι M¹ κλεῖσαι cett.

724 ὡς M² ὦδ' ἔσχε Pγρ γνώμη Pγρ δαίμων AQ¹Tr συνήψ. AP¹VF

725 *denus incipit R* δαίμων ἦλθε Q 729 παμ. τε QKT^r πᾶς στρατός P
 (corr. Pγρ) VL (στρατηγός) 730 κενανδρία A et ut vid. M¹ 731 κενῆς APγρ
 VL(i. e. Φ) 732 οὐδέ τις γέρων codd. quod ridicule interpretari conabantur
 schol. et editores. apparet e responso sociorum duas gentes fuisse nominatas.
 ergo ἡδέ certo restitui, probabilius autem orientali occidentalem subiunxi gentem
 733 οἷων P² 734 δὲ om P¹V φησὶν QR 735 καὶ πῇ A τελευτᾶν MFT^r
 τελευτᾷ cett. 736 γαῖν anonymus apud Butlerum ἐν codd. δοιοῖν M¹

738 τοῦτό γ' οὐκ MKLFT^r οὐκ ceteri quoque τοῦτό γ' R τούτου γ' P
 in textu (P² τοῦτο et τούτω) τούτω γ' AV τούτον Q¹; edi solet Dindorfii κούκ
 sed aptissimum γε „hoc quidem, quod solacio est, liquido constat“. itaque οὐδ'
 ἐνι scripsi, mutatum, quia λόγος κρατεῖ vel αἰρεῖ sine obiecto dici postea so-
 lebat 739 δὲ om PV 740 ἀπέσκηπεν MA ἐπεσκ. cett. cf. Eur. Hipp. 438

741 ἐκτελευτήσιν MF¹Tr -τήσαι cett. 742 χή θεὸς ἤγουν ἢ Ἑρινύς Pγρ

743 φίλων A εὐρήσθαι codd. „nunc malorum originem inventam esse con-
 sentient omnes boni, Xerxem autem pro iuvenali confidentia imprudentem hoc
 effecisse. nempe aperuisse fontem malorum, impietate in Bosporum commissā“.

ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν 745
 ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ,
 καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
 περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶι στρατῶι.
 θνητὸς ὦν θεῶν τε πάντων ὤιετ' οὐκ εὐβουλία
 καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. πῶς τὰδ' οὐ νόσος φρενῶν 750
 εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
 οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

ΒΑΣ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
 θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
 πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο 755
 ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
 τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδῇ πολλάκις κλυῶν κακῶν
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
 μέγιστον αἰμίμηστον, οἶον οὐδέπω 760
 τόδ' ἄστὺ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
 ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,
 ἐν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυνητήριον.
 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμῶν στρατοῦ. 765
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
 φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠιακοστροφούν.
 τρίτος δ' ἅπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο, 770

745 τις om A ἱερὸν VHKLK 746 ἤλπιζε P¹V σχίσειν Q 747 σφυ-
 ρηλάταις P¹ 748 πολὺν κέλ. QK 749 θεῶν τε QKTr θ. δέ cett. artis-
 simum asyndeton. nunc demum enuntiatur peccatum, πηγὴ κακῶν. atque θεῶν
 πάντων extollit Neptuni nomen, ut saepe ἄλλοι τε καὶ ὁ δεῖνα similia. οὐκ
 εὐβουλία paene una vox, ut οὐκ ἀπόδειξις Eur. Hipp. 196 750 νόος φρ. M
 corr. m 751 πόρος AVH¹ contra schol. Φ 753 τοῖς κακοῖς ἀνδράσιν
 optime dictum, „ab istis quos omnes novimus regias infestare, parasitis“.
 754 μέγα M 756 ὀχμάζειν Qγρ 758 Ἑλλάδι A 760 αἰεῖμ. F¹Tr
 761 πεσόν P¹γρV(δίκην κύβου schol. Φ)Q¹ -κείνωσ' εἰσπεσόν F¹Tr
 762 ἐξ οὗ γε F²GTr 763 ἀνδρ' ἀπάσης male distinguunt MKR
 ἀσίδος MAPγρV(i. e. Φ) ἀσιάδος cett. μητροτρόφου LF¹ μετρολόφου
 novit et reicit Tr expressit Aeschylus Archiloch. 26 764 ἰθυνητήριον H²
 765 ἦν γὰρ M¹ 767 οἰακοστρ. codd. nomen secundi regis ignorat
 Aeschylus, scit hunc demum universa Asia potitum esse, laudatque continen-
 tiam, qua scilicet virtute tam magna efficiuntur 769 πᾶσαν P(corr. Pγρ)V.

- Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι·
 θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὥς εὐφρων ἔφυ.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἠϋθυνη στρατόν.
 πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνῃ πάτραι
 775 θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
 ἔνν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 [ἔκτος δὲ Μάραφισ, ἑβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
 ἐγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου
 780 κάπεστράτευσα πολλά σὺν πολλῶι στρατῶι.
 ἄλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει·
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὦν νέος φρονεῖ νέα
 κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
 εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 785 ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
 οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.
- ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὥς ἄριστα Περσικὸς λεῶς;
 ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
 790 μὴδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν·
 αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
- ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
 ΔΑ. κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
 ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῇ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795

774 ἦθυνη M¹Q ἴθυνη cett. cf. 411 774 δ' ἐμάρδος M Μάρδης M² e
 scholii MΦ coniectura πάτρην M¹APγρK πάτρης PV πάτρας P²H, Pγρ καὶ
 οὕτως ὁ στίχος π. δ. μ. αἰσχύνειν ἦρξε πάτρια 775 θρόνοις A 776 ἀρτα-
 φέρνης A¹LR, novit et reicit Tr ἀρταξέρξης Qγρ 778 del Schiitz μάραφισ
 MPγρHF²Tr μάραφιν PQLR μάραφισ AV σάραφισ F¹ δ' om MVH τ' A
 ἀρταφέρνης A¹LR¹ 779 ἐγὼ scripsi κἀγὼ codd. δ' ἐκ. τ. ἡ. πάλου
 Pγρ πάλου δ' ἐ. τ. ἡ. codd. τ' POK ἔκυρσα πάλου τοῦπ. V 780 πολλὰς
 σὺν M 781 προσέβαλλον M² 782 νέος ὦν PQLKR, novit Tr νέος ἐὼν
 M manifesta interpolatione ὦν νέος FK²Tr e Thomae opinor coniectura.
 mirandum est placuisse Meinekii coniecturam ἐνεός, qui mutum faciebat Xerxem
 νέα φρονεῖ codd. corr. Monk. 784 τόδ' ἴστε σαφῶς QLKR 786 φανεῖμεν M
 ἂν φανῶμεν FTr φάνημεν vel φανῆμεν cett. 788 λέγων V 790 ἐς
 τῶν QK ἑλλ. στρατόν Pγρ 793 ξυμμαχεῖ PVR 794 λοιμῶ P² ὑπερ-
 πόλλους M (teste Vitellio; alii πολλους in πολλ- dein in πολ- correctum esse
 volunt, quod praeplacet) ὑπερπώλους M²AP(etiam schol. P)V¹ ὑπερκόμους
 AγρPγρ cett. -κόπους V 795 εὐσταλῇ MAVTr qui εὐσταλῇ improbat εὐτελῇ
 Pγρ τε PγρVQLR ἄρωμεν FTr hic reiecto futuro quasi a breve esset.

- ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
- ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
- ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν 800
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὐ.
κεῖπερ τάδ' ἐστί, πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μῖμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσσωπὸς ῥοαῖς 805
ἄρδει, φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων·
οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἡιδούντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς· 810
βωμοὶ δ' αἰστοὶ, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
κρηπὶς ὑπεστίν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. 815
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσφαγῆς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σηματοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. 820
ὑβρις γὰρ ἐξανθοῦς' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμαῖ θέρος.
τοιαῦθ' ὀρώντες τῶνδε τὰπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα 825

796 τρόποις M νῦν τόποις τῆς Ε. FTr 797 κύρσει F 803 ἔκκριτῶν
M¹ 806 φίλον P¹VQ²KR²FTr φίλος MAP²HQ¹R¹ 807—82 desunt H
807 ὕψιστε παμ. et α supra ε scripto ὕψιστα esse notat M, non est v. l.
808 δωρημάτων PγpR¹ 809 μολώντες Q 810 συλᾶν KTr πιμπράναι
M²PV πιπράναι M¹A πιμπρᾶν τοὺς v. Pγp cett. 811 θ' QP²LFTr om cett.
813 δράσαντες V 815 ἐκπαιδεύεται codd. corr. Schiitz 816 τόσσος Φ
ἐστι F αἵματοσταγῆς P²Tr 817 γῆν A²PγpR τῇ L πλατέων M πλα-
ταιέων F Δωριάδος codd. (δορ. K) corr. codex recens Lipsiensis, Aldina
818 τε καὶ PγpVKQ¹R θ. δ. νεκρῶν Tr τριοσπόρῳ Pγp γένει PγpQ¹K¹
819 σημαίνουσιν M 820 δεῖ A¹ 821 ἀνθοῦς' Q 822 πάγκλαυστον
P²R¹ 825 περιφρον. Pγp.

- ἄλλων ἐρασθεῖς ὄλβον ἐκχέηι μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὖθυνοσ βαρύς.
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεκρημένον
 πινύσκειτ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν, 830
 λήξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπωι θράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραιὰ μήτερ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἔλθοῦς' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
 λαβοῦς' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι 835
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾶννον λόγοις·
 μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως 840
 ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
 ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
 ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πῆματα.
 ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν 845
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθημάτων κλυοῦσαν, ἣ νιν ἀμπέχει.
 ἀλλ' εἶμι καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδί πως πειράσομαι· 850
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδύσομεν.

Actio: 842 Dareus in tumulum reedit. 851 redit Regina eo unde venerat.

Numeri: carmen dactylicum, subiectis trochaeis 852—57 = 858—63 8 dact. + ithyphall. concisus, 5. dact. 2 dact. + ithyph.

829 κεκρημένον v. l. in schol. AP(om V) κεκρημένοι codd. κεκτημένοι Pγρ
 832 γηραιὰ AVQ¹R 833 οἶκον P²R¹ εὐτρεπῆς K 834 πάντων Q¹
 παντὰ ἢ πάντων Pγρ; frustra Canter παντί conicit, quod per se otiosum tam conspicuo loco minime convenit. recte Tr κατὰ πάντα intellegit cf. Prom. 275

838 μόνοις PV corr. Pγρ 840 πρέσβυς P²V¹ 841 „genio indulgentes“
 cf. Theocr. 16, 24. 845 πολλ(ᾷ) εἰσέρχεται κακὰ MΦFQ¹ π. κάκ' εἰσέρχ. Q²KL
 ἐπέρχεται κακὰ RTr corr. Schütz cf. 835 846 μάλιστά γ' P²L

850 ἐμῷ παιδί MVR παιδ(ί) ἐμῷ AQLL παιδί γ' ἐμῷ PFTTr correxi
 851 κακοῖσι PVLR.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πο-
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
 εὖθ' ὁ γηραιὸς
 πανταρκῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς, 855
 ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας. —
 πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιᾶς ἀπε-
 φαινόμεθ', ἡδὲ νομίσματα πύργινα
 πάντ' ἐπηύθυνεν. 860
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
 <εὐφρονας> εὖ πράσσοντας ἄγον [ἐς] οἴκους. =
 ὅσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ δια-
 βὰς Ἄλυος ποταμοῖο, 865
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθείς·
 οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχε-
 λωίδες εἰσὶ πάροικοι
 Θρηίκων ἐπαύλεις — 870

Testim.: 855 Hesych. πανταρκῆς· ὁ πᾶσιν ἀνταρκῶν.

Numeri: 864—70 = 871—77 7 dact. 2 tr. 7 dact. ithyph.

854 εὖδ' K² γηραιὸς QLKRT^r γεραιὸς cett. 855 παντάρχας Ag^rL
 ἀκάκας AP¹QK ἀκάκης cett. 856 ἰσόθεος Tr 858 εὐδοκίμου
 στρατιᾶς codd. corr. Wellauer 859 ἀποφαινόμε(σ)θ' codd. et schol. Φ (cuius
 excerpta habet M), sed schol. Πγρ καὶ ἀπεφαινόμεθα ἡγουν ἐλάμπομεν ἀπὸ τοῦ
 εὐδοκιμεῖν ἐν στρατιᾷ et ἀπεφ. in scholio V. „exhibebamus exercitus proba-
 tissimos“. Xenoph. Cyrop. 8, 8, 13 interisise studia equestria Persarum διὰ τὸ μὴ
 εἶναι ὅπου ἂν ἀποφαινόμενοι εὐδοκιμοῖεν, i. e. quales Athenis ducebantur rom-
 pae equitum εὐδόκιμον στρατιὰν ἀποφαινόμεναι νομίσματα A¹ νόμισμα τὰ L
 νομίματα MA² νόμιμα Q νόμιμα τὰ cett. Σ (sed convenit explicatio etiam
 verae lectioni) 860 ἐπέθυνε Q¹ ἐπέθυνον M²Q²FK ἐπεύθυνον Qγρ cett. Σ
 „et consuetudines urbanae omnia dirigebant, i. e. κατὰ τὰ πάτρια non pro libi-
 dine tyranni civitates res suas agebant“. haec est ἀγαθὴ πολισσονόμος βιοτή.
 inaudita alias vox πύργινα, sed πύργος Ag. 128 urbs est, πρόπυργος Ag. 1168
 ὑπὲρ τῆς πόλεως 862 suppl. Schwenck, ἡμᾶς P² (scriba ipse) ut supplementum
 addidisse videtur 863 ἐς οἴκους codd., del Tr, ἐς del Porson. nemo hoc esse
 „domum“ intellegere potest; est „reditus antem ducebant sanas salvas laetas
 felices familias“ 864 ὅσας MAKTr ὅσας cett. 865 ποταμοῦ δ' vario ac-
 centu MPVLΣ ποταμοῦ οὐδ' AFR π. γ' οὐδ' QK ἄλ. τε π. οὐδ' Tr corr. Barney
 866 συνθείς M 870 θρηίκων MAF θρηικίων cett. ἐπαύλων MA (sed
 hic in schol. ἐπαύλων/QLR² ἐπαυλέων cett. correxi. nam per Paeonum tuguria
 in lacu sita (Herodot. 5, 16, hoc vult Ἀχελωίδες), vicina mari Strymonio indi-
 catur provincia Thrace a Dareo occupata, subiunguntur urbes Graecae (Abdera
 Maronea Aenus) orae Thraciae. in lacu tales urbes nullae fuerunt. Homericum
 vero Θρηίκων optime traditum non offendit.

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἰ κατὰ χέρσον ἐ-
 ληλαμέναι περὶ πύργον
 τοῦδ' ἀνακτος αἶον,
 Ἔλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμε- 875
 ναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου· =
 νᾶσοί θ' αἰ κατὰ πρῶν' ἄλιον περὶ κλυστοὶ 880
 τᾶιδε γαῖ προσήμεναι,
 οἷα Λέσβος ἐλαϊόφυτρός τε Σά-
 μος, Χίος ἡδὲ Πάρος, Νάξος Μύκο- 885
 νος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
 Ἄνδρος ἀρχιγείτων. —
 καὶ τὰς ἀρχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
 Λήμνον Ἰκάρου θ' ἔδος 890
 καὶ Ῥόδον ἡδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πό-
 λεις, Πάφον ἡδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
 τὰς νῦν ματρόπολιν τῶνδ' 895
 αἰτία στεναγμῶν. =
 καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ-
 αόνιον πολυάνδρους
 † Ἑλλάνων [ἐκράτυνε] σφετέραις φρεσίν· 900
 ἀκάματον δὲ παρὴν σθένος ἀνδρῶν

Numeri: 880—88 = 889—96 5 dact. 2 tr. 11 dact. + ithyph. 897—
 907 dactyli, 7, plus 7 (lacunosa), 5 (spondiaci praeter paenultimum), 7, 3
 + ithyph.

871 ἔκτοσθεν P (sed ἔκτοθεν in schol., ubi A ἔκτοσθεν) QKL 875 τ' habent
 QKL om cett. ἀμφὶ πύργον F εὐχόμεναι MQKF Tr εὐχόμε. PVL R ἔρχομ.
 P γρ ἔλκ. P γρ. (recentius) ἔχόμε. A; singulare εὐχόμεναι non sollicitabit qui usum
 verbi καλεῖσθαι sim. probe noverit 877 στόμα Φ (corr. P γρ) LR¹ στ. τοῦ
 πόντου Tr 884 αἰολόφυτος P γρ 885 μύκωνος P¹ L¹ QK 887 ἄνδρος
 AF (hic e sil) ἀνδρῶν M¹ ἀνδρός M² ἂν πρὸς K ἄντρος cett. inde ab ἡδέ
 series enumeratur Cycladum quarum altera alteri ἀρχιγείτων est 889 με-
 σάκτους ML videbantur ergo Atheniensibus ad Hellespontum navigantibus
 Lemnos et Icarus mediae inter duas continentes in mari sitae esse 891 ἰδὲ M¹
 895 τὰς . . . ματροπόλεις MP γρ τὰς . . . ματρό- vel μητρό- vel μρόπολιν cett.
 896 στεναγμάτων codd. emendasse se fatetur Tr 897 εὐκταιάνους M
 Ἰόνιον codd. corr. Herm. 900 ἐλαύνων P γρ LK γρ R γρ, ἐλλάνων vel ἐλλήνων
 cett. σφ. χερσίν QKL R γρ novit Tr lacunosa haec et corrupta, ἐκράτυνε e v. 889
 invectum esse vidit Herm., σφετέραις ad nomen singulare in Attico poeta
 non potest referri; desideratur nomen ad adiectiva εὐκτεάνους etc.; Ἑλλάνων
 iure suspectum Byzantinis criticis 901 ἀκάμαντον AP (corr. P γρ) ἀκαμπ-
 τον P γρ.

τευχηστήρων, παμμείκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ'
 αὖ φέρομεν πολέμοισι,
 δμαθέντες μεγάλως πλα-
 γαῖσι ποντίαισιν. }

905

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,

δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
 τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, καμὲ μετ' ἀνδρῶν
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

910

ΧΟ. ὁτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης
 κόσμου τ' ἀνδρῶν,
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

920

— γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
 ἥβαν Ξέρξει κταμέναν Ἄιδου
 σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ

Actio: 909 intrat Xerxes solus veste discissa squalida, arcu armatus.

Numeri: 922—27 vocalismus indicat hos anapaestos a choro cantari; 918—21. 928—30 hiatus separati a coryphaeo recitari videntur. catalexis omissa concitatae actionis signum cf. Eur. Hec. 176, Med. 97. 167 (Ar. Ran. 381 παρὰ προσδοκίαν, Lysistr. 547).

903 παμμείκτων codd. τ' om PH 904 ἀμφιβόλως VR θεόπρεπτα MF
 θεότρεπτα QP² τάδ' ἦν αὖ (in ᾧ mutatum) V(?) 905 πολέμοις FTr
 906 δμασθέντες P (corr. Pγρ) δαμασθέντες QKL πλαγαῖσί τε PγρL
 908 ἰώ ἰώ Tr 910 ἀτεκμαρτοτάτας P¹Q¹F¹LK 913 γυ(ί)ων MPVHQ¹L
 μελέων cett. (glossa vel v. l. V) 914 εἰσιδόντ' VQR -δόντι Q² pudet
 eum, cum senes aspiciat invenum interfecto 915 ὄφελε(ν) MRFTr ὦφελε
 cett. Ζεῦ MQFTr Ζεύς cett. 917 μοῖρα MHFKRTr (qui alteram lectio-
 nem impugnati) μοῖρα(ι) cett. 918 ὁτοτοῖ ATr ὁ(τ)ο(τ)οί ΦLFR ὁ(τ)οτοτοῖ
 MQK βασιλεῦς M 921 ἀπέκειρεν AVR² 922 γὰ MQFRTr γαῖα cett.
 ἀγγαίαν FLR hinc deficit L 924 σάκτορι M¹ Περσῶν AQ²R ἀδαγβάται V
 ἀγδοβ. R vox Persici coloris, quam gentis nomen habent Σ, non intel-
 legitur, nec tamen videtur corrupta esse, nedum αἰδοβάται iuxta ἐξέφθινται

- πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, 925
 τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
 μυριάς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
 — αἰαὶ <βασιλεῦ> κεδνᾶς ἀλκᾶς.
 ᾿Ασία δὲ χθῶν [βασιλεῦ γαίας]
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. } 930
 ΞΕ. ὄδ' ἐγών, οἰοί, αἰακτός·
 μέλεος γένναι γαί τε πατρώϊαι
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
 ΧΟ. πέμψω πρόσφθογγόν σοι νόστου [τάν] 935
 κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰάν·
 Μαριανδυνοῦ θρηνητήρος
 πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. —
 ΞΕ. ἴετ' αἰανῇ [καὶ] πάνδυρτον
 δύσθορον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ 940
 μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
 ΧΟ. ἦσω τοι <σοι> καὶ πάνδυρτον,
 σὰ πάθη τε σέβων ἀλίτυπά τε βάρη 945

Testim.: 937 Phot. Μαριανδυνὸν θρηνητήν οὕτως Αἰσ. non huc facit Hesych. Μαριανδυνὸς θρήνος.

Numeri: 931—38 = 939—47 Xerx. 2. et 2 anap. dochm. Ch. 8 anap. deinceps eiulat solemnī more naeniae, cui interiectio nulla satis respondebat.

placere possit. videtur Aeschylus credidisse a Persis ita vocari aut nobiles aut heroes aut ingenuos 925 φῶτες om V 926 τοξοδάμαντις P² γὰρ φύστις codd. corr. Franz 927 ἐφθινται Tr coniecturam fassus 928 Ξέρξ. αἰαὶ — 929 Χορ. ᾿Ασία — codd. corr. Meineke κεδνῆς ἀλκῆς scribendum βασιλεῦ huc revocavi, cf. 918 929 ᾿Ασίας A γαίαν PγρQK γάν R, Pγρ et R κατὰ explicationem addunt, κατὰ γάν Tr, om F delevi trajecto βασιλεῦ. nam βασιλεῦ γαίας absurdum est post ᾿Ασία χθῶν; Σ γαίας ἐπὶ γόνυ coniungunt 930 ὡς ἐπὶ Q¹ ὡς αἰνῶς ἐπὶ Q² 931 ἐγών forma a tragoedia aliena; nescio igitur an praestet Dindorfii ἐγώ 932 πατρώϊαι Tr πατρίαι cett. τε om F 935 πέμψω e v. 938 huc revocavi τάν delevi: planetui Mariandyno articulus non convenit. foedum vitium admittebant qui articulum in catalexi tolerabant προσφθόγγου FTr πρὸ φθόγγου MAVR¹ 937 μαριανδυνοῦ AKRTr -δινού (fort. e -δηνού) V θρηνατ. P¹R¹ 938 πέμψω πέμψω codd. alterum in 935 traieci 939 αἰανῇ P¹VHFRTTr καὶ del. Passow πανόδυρτον hic et 943 corr. Blomfield 940 δύσθορον VH 942 μετάτρεπτος PV 944 τι AV σοι supplevi; tamquam glossa superscriptum est PTr cf. Ag. 974 945 λαοπαθῇ codd. corr. Burney τε om V σεβίζων codd. corr. Elmsley (σέβων est in paraphrasi Φ) βάρη non potuit dici nisi additis eis qui pondere premerentur; pluralis plures adferri monstrat, nimirum et civitatem et familiam regiam, quas Xerxes dixerat 933. ergo πόλεως γέννας asyndeta posita sunt, sicut vulgo παῖδες γυναῖκες similia. hinc etiam sequitur

- πόλεως γέννας, πενθητῆρος
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. =
- (ΞΕ.) ἰάνων γὰρ ἀπηύρα,
ἰάνων ναύφρακτος 950
ἄρης ἑτεραλκῆς,
νυχίαν πλάκα κερ-
σάμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
- ΧΟ. οἰοιοῖ. ΞΕ. βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
- ΧΟ. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 955
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης
Σούσας Πελάγων ἡδ' Ἀγαβάτας
Δοτάμας Ψάμμης Σουσιस्कάνης 960
τ' Ἀγαβάτανα λιπών; —
- ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι,
στυφελοῦ θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. 965
- ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ [δὲ] σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,

Numeri: 950—61 = 962—73 Xerx. 3 reiziana, 3. anapaest. Chor. 2. anap. 2 choriamb. 2. troch. 2. troch. 4 anap. + dochm.

non λαοῦ sed Xerxis ipsius mala antea commemorari 949 Xerxis notam
suppl. Lachmann ἰώνων V (glossa AK) ἰάων M¹ ἰαόνων PR² 953 ἀλκὴν V
954 Xerxi, proximum choro tribuunt codd. interiectionem chori esse vidit
Lachmann, qui eidem omnia dabat, sed βόα choro minime convenit,
ἐκπεύθου vero unī Xerxi: nam mera violentia, passivum hoc accipere. itaque
concedendum personas in antistropho aliter disponi; cf. Eur. Tr. 578—94, de
quibus dixi ad versionem meam. βόα monosyllabum cf. 1054. οἷ quater P,
bis FRTr, hic refinxit aut accepit refiecta ita Ξε. οἷ οἷ λέγε καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
Χο. οἷ οἷ ποῦ etc. ἐκπεύθοι M 955 ποῦ δὲ σοι φίλων ὄχλος FTr
956 παρίσταται A 958 Πελάγων idem videtur atque τενάγων 306
959 καὶ δοτάμας (δοτάβας A δομάτας Pγρ) post Πελάγων codd. σου. καὶ
πελ. καὶ δοτ. ἡδ' ἀγδαβ. ψάμμ. καὶ σουσ. F σου. ἡδὲ πελ. καὶ δότ. ἡδ' ἀγδ. γε
ψάμμ. καὶ σουσ. Tr. Δοτάμας deletο καὶ post Ἀγαβ. traieci, postquam Herm.
Δοτάμας ἡδ' Ἀγ. post Ψάμμης collocavit, alii aliter 961 τάγβ. M τάκβ. cett.
ἀγαβ. Weil 962 οἷ οἷ praemittit Tr, se hoc ordinasse fassus ἀπέλειπον M
ἀπέλιπον cett. ἔλιπον FTr 963 ἐκ οἷ F ἔροντας Tr 964 Σαλαμινίσι
codd. σαλαμινίσι Tr corr. Herm. 965 θανόντας F ἀκταῖς V ἀκταί cum
regionem tantum indicent, non offendit ἀκτὴ singularis de ripa ipsa 966 οἷ
bis FTr δέ (δὴ P²) del Herm. φανοῦργος A τε add. FTr 967 κἀριό-

ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
 ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
 Μέμφις Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
 Ἄρτεμβάρης τ' ἡδ' Ὑσταίχμας;
 τάδε σ' ἐπανερόμαν. =

970

ΞΕ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι
 τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
 στρυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
 ἔξ ἔξ ἔξ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

975

ΧΘ. ἦ καὶ τὸν Πέρσαν αὐτοῦ
 τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
 μυρία μυρία πεμπαστάν
 Βατανῶχου παῖδ' Ἀλπιστον

980

τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
 Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
 ἔλιπες ἔλιπες; ὦ ὦ (ῶ) δάιων.
 Πέρσαις ἀγαθοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις. —

985

Numeri: 973—86 = 987—1001 Xerx. dimeter iamb. decurtatus, 2 anap. versus qui in ultima stropha redit, in quo dochmium antecedit ∪ — ∪ — ∪, quod membrum separari potest; videtur dochmium aequare. monometer iamb. + — ∪ — — — ∪ — —, similis alcaico decasyllabo. Chor. anapaesti cum clausula, de qua modo dictum.

δαρμος A κάρισμαρδος P(corr. Pγρ)Q κάριόμαρδος cett. κ' del Brunck ἀγα-
 θόστ' M¹ κάρ. ὠγαθός Tr 968 σευάλλης PγρH(σεβ.) ἡ σευάγλης add. manus
 senior, σευάκτης V ἄραψ P(ἄραψ P²) corr. Pγρ 969 λίθρος V ἀπάτωρ P²
 970 θάμυρις PγρQ σάμυρις K δ' ἄρυβις R καὶ om Tr 971 ἀρτεμφάρης
 P corr. Pγρ 972 ἐπανέρομαι (-αίρομαι Q -έρωμαι P) codd. corr. Wellauer,
 cum Brunck in Q perperam ἐπαναιρόμην legisset, ἐπανηρόμην coniecisset

974 μοι semel VHR¹FTr 975 ἀθανάτας V 976 ἔ quater (post τλά-
 μονες) F bis R ter cett. pronuntiari voluit Aeschylos ἔ ἦ ἔ ἦ cf. ad Prom. 603
 Sept. 965 977 περσῶν codd. corr. Blomfield, immane enim genetivum e πεμ-
 παστάν pendere. Alpistus autem, cuius a proavo deinceps genus deducitur,
 optime dicitur Persa, omnium maxime nobilis. apparet oculum regis eundem
 qui postea a Graecis vocabatur χιλιάρχος fuisse magistratum 980 τὸν om
 QR²F πιστὸν ὄντ' ὁ. QKR 980—1017 folio evulso desunt P 982 βατα-
 νοχοῦ V -νοίχου V² hiatum notavit Herm. 983 Sesamas Alpisti pro-
 avus non est confundendus cum Mysio Sisama 322 984 οἰβάρην (οἰνο-
 βάρην V) τ' MAVHQR τ' om FTr 985 ὦ — δάιων (ὦ δάιων FTr) Xerxi
 tribuunt QKFTr ὦ tertium suppl. Dindorf. Xerxes annuit, ideo eiulant

986 ἀγαθοῖς FTr κακὰ bis K πρὸς κακά VHQ corr. Qγρ πρὸς κακοῖς
 λέγεις FTr.

- ΞΕ. <ἰὼ ἰὼ> δῆτα,
 ἴυγγ' ἀγαθῶν ἐτάρων μοι [ὑπομιμνήσκεις]
 <κινεῖς> ἄλαστα στυγὰ πρόκακα λέγων. 990
 βοᾷ βοᾷ <μοι> μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
 Μάρδων ἀνδρῶν μυριότατον
 Ξάνθην, Ἀρίων τ' Ἀγχάρην,
 Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάμην 995
 ἱππιάνακτας,
 καὶ Δαδάκαν καὶ Λυθίμαν
 Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
 ἔταφον ἔταφον οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 1000
 τροχηλάτοισιν ὅπιθεν [δ'] ἐπομένους =
- ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρέται στρατοῦ.
 ΧΟ. βεβᾶσιν, οἷ, νώνυμοι.
 ΞΕ. ἰῆ ἰῆ, ἰὼ ἰὼ
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, δαίμονες, 1005

Numeri: ultimae tres strophae ex iambis constant facilibus; 1002—7 = 1008—13 ultimus versus a choriambo incipit, paenultimus concisus (⏏⏏⏏).

987 ἴυγγά μοι (μοι om V με FTr) δῆτ' ἀγ. ἐτάρων (ἐταίρων VH ἐτέρων AR) correxi; ἰὼ δῆτα respondet ad ὦ ὦ cf. 1071 988 ὑπομιμνήσκεις, vocem a tragoedia alienam, glossema esse vidit Herm. explicabat autem ἴυγγα et verbum a quo rogebatur. itaque numeris conveniens verbum supplevi. „vae sane; excitas desiderium amicorum, dum infanda mala enuntias“. respondet simul choro exprobrans quod mala illa interrogando evocaverit 991 suppl. Dindorf ἔνδοθεν codd. corr. Blomfield 992 ἄλλο γ' ἔτι (γέ τι Tr) FTr ἄλλο γε cett. corr. Prien γ' ἐποθ. M¹R 993 μάρδον Q¹K μυριόταρχον M¹H μυριόναρχον FTr μυριόνταρχον M² cett. corr. Dindorf 994 ξάνθον FTr ἄρειον codd. Ἄριον Ahrens, quod leviter correxi; expectatur gentis nomen cf. Cho. 423 Herodot. 7, 62 996 ἀρσάκην codd. corr. Burney, cf. 308 et 37 ubi importuna Arsacidarum mentio non nostros quidem codices sed Photii lexicon corrupit 998 κηγδατάαν MQVTr κηγδ. A καγδ. H κηγδάταν F κυγδάδαν R καὶ requiri structura enuntiati docet. δαδάκαν Weil (qui sprexit) correxi. mensura nominum fictorum inconstans. idem hic est χιλίαρχος qui perit 304. comitabantur olim qui ultimi appellantur satellites plastrum regium λυθίμαν Q 999 τ' habent QKRFTr omi MΦ 1000 Xerxi trib. codd. corr. Passow Herm. alii σκηναῖς ἀμφί F ἀ. ταῖς σκ. Tr 1001 τροχηλάτοις QKFT ὀπισθε(ν) codd. corr. Bothe δ' dei Blomfield ἐπόμενοι codd. corr. Hartung 1002 hinc omisi personarum vices in codd. partim turbatas notare, distribui Comment. metr. II 22 οἷπερ codd. corr. Passow ἀγρόται codd. corr. Toup. 1003 οἷ οἷ FTr νώνυμοι M 1004. 5 sexiēns ἰῆ, quater, dein bis ἰὼ AV bis ἰῆ ter ἰὼ H, bis ἰῆ, quater ἰὼ et ὦ δαίμ. Q idem sed quinquēns ἰὼ K ἦ ἦ quater, ἰὼ δυσδ. R.

- ξετ' ἄελπτον κακὸν
 διαπρέπον, οἶον δέδορκεν ἄτα. —
 ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.
 ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὐδηλα γάρ,
 ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι. 1010
 ΧΟ. κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς 1012
 ἰάνων ναυβατᾶν. 1011
 δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. =
 ΞΕ. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. 1015
 ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωλεν, μεγάλατε Περσᾶν;
 ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἐμὰς στολᾶς;
 ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
 ΞΕ. τόνδε τ' οἰστοδέγμονα 1020
 ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωμένον;
 ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσιν;
 ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
 ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἄρωγῶν.
 ΧΟ. ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας. — 1025
 ΞΕ. ἄγαν ἄρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον.
 ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὁμιλον;
 ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030
 ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
 ΞΕ. καὶ πλεόν ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
 ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
 ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθορίς.

Numeri: 1014—25 = 1026—1037 iambi paucis choriambis distincti, 3 pherecratei, 3. iamb. primus concisus.

1007 ἄταν V ἄπαν A ,τὸ κακὸν φαίνεται οἶον αὐτῆς τῆς Ἰατρῆς ὄμμα βάσκα-
 νον'. 1008 οἶαι δὴ δ. FTr 1011.12 traieci 1011 ἰαόνων Tr ἰαόνων V,
 intruso ω e glossa ἰώνων ναυτᾶν K 1012 τὸ γ. τῶν Περσῶν QKR²(R¹ τό om) τὸ γ.
 Περσῶν Tr γ. Περσῶν F περσᾶν MAV περσῶν cett. 1015 τί δ' οὐ Tr μὲν
 om F 1016 μεγάλα τε (sic distinguit Σ) MH μεγάλα τά cett. μέγα τὰ V
 Περσᾶν MAH Περσῶν cett. 1017 λ. τᾶσδε τὰς ἐμὰς QK idem sed tamquam
 accusativos Tr 1019 hiatus in repetito ὁρῶ ad normam interiectionum
 1020 τανδί F²Tr τάνδε τὰν δ. R τάνδε vel τὰν δὲ cett. corr. Porson
 1020—22 om V 1021 σεσωμένον 1022 βελέεσιν FTr βέλε(σ)ιν
 cett. 1025 ἰαόνων codd. corr. Passow δὲ λαὸς FTr ἐκφυγαίχμας F
 φυγαίχμας Tr, quod se repperisse dicit ἐν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων
 1026 ἀγανόρι(ε)ος codd. correxi, vocabulo nusquam lecto diffisus 1029 τρ.
 τὸν ν. F 1030 δ' om K ἐπέρρηξά γ' FTr κακῶν P²KR 1032 παπαῖ
 quater V ter A semel R 1033 πλεῖον FTr μὲν οὖν om V 1034 χαρί-
 σματα cum glossa χάρματα V.

- ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούθη 1035
 ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
 ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν. =
 ΞΕ. δίαίνε δίαίνε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
 ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δὺα δὺα.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. 1040
 ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
 ΞΕ. ΧΟ. ὁτοτοτοτοῖ.
 ΧΟ. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.
 οἷ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. — 1045
 ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.
 ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
 ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις. 1050
 ΞΕ. ΧΟ. ὁτοτοτοτοῖ.
 ΧΟ. μέλαινα δ' αὖ μεμείζεται,
 οἷ, στονόεσσα πλαγά. =
 ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κάπιβόα τὸ Μῦσιον.
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια. 1055
 ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα
 ἄπριγδα.
 ΧΟ. ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
 ΞΕ. αὖτει δ' ὀξύ. ΧΟ. καὶ τὰδ' ἔρξω. —

Numeri: 1038—45 = 1046—53 iambi, ultimus versus a choriambō incipit
 1054—59 = 1060—66 iambi, ultimus versus a pede conciso incipit.

1035 γ' om F ἐκολούθη QVG(F?) ἐκολούσθη cett. conficitur sententia
 v. 1037 1037 eiecit Tr φίλ. ἄ. ποντίαις tamquam περισσόv. φίλ. τ' ἐν ἄταις
 ποντίαις F 1038 spiritu monui genas unguibus scindi, non lacrimis per-
 fundi τ' ἱ. AV 1039 seiciens αἱ AV, ter δὺα R 1043 ὁτ(τ)οτοτ(τ)οῖ
 APγpVQ ὁττοτοῖ R 1044 γὰρ ἄδε PR δ' ἄδε Pγp γ' ἄδ' ἅ V in hoc
 versu desinit H 1045 οἶμοι μ. APγpRFTTr ἡ μάλα Pγp „hoc quoque
 piget“ scil. quod communia cum rege lamenta edit. 1047 γεεδνός M
 γ' ἐεδνός A γοηδνός Pγp 1049 μέλλειν AP'corr. Pγp)VKR 1051 ὁτ-
 τοτοτοῖ Pγp ὁτ(τ)οτοῖ VKR 1052 δ' αὖ, sed ū in alio M μεμίζεται
 1053 μοι καὶ FTr μοι cett. corr. Lachmann 1054 κάπιβόα trisyllabum
 1055 ἄνια ter APγpVR 1056 πέρθε KF (hic cum nota οἱ γράφοντες
 ὑπερθεν ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου, quam inter scholia A dudum receptam plerique
 neglexerunt)Tr (sine scholio), ὑπερθεν cett. 1057 et 63 ἄπριγδ'α) ἄπριγδα
 eidem personae tribuunt codd.

- ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. 1060
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
 ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν
 ἄπριγδα.
 ΧΟ. ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
 ΞΕ. διαίνου δ' ὅσσε. ΧΟ. τέγγομαί τοι. = 1065
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
 ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ [Περσὶς αἶα δύσβατος]. 1070
 ΞΕ. ἰὼ δὴ κατ' ἄστν.
 ΧΟ. ἰὼ δῆτα, ναὶ ναί.
 ΞΕ. γοᾶσθ' ἀβροβάται.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
 ΞΕ. ἦ ἦ ἦ ἦ, τρισκάλμοισιν, 1075
 ἦ ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλομένα.
 ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις. }

Numeri: epodus 1067—72 iambi, 1073 dochm. 3 iamb., dochmii, primi forma anapaestica, exeunt in metrum iambicum.

Actio: 1077 Xerxes et chorus tripudiantes ex orchestra per alteram parodum (eam e qua ille non intraverat) abeunt.

1060 πλέον δ' ἔρ. Q ἔρειδε MP²F¹ 1061 φεῦ praemittunt AP (corr. Pγρ) V
 φεῦ φεῦ R, ter ἄνια V 1063 κατοίκτισον FTr κατοίκτιζε PγρR 1065 δαίν'
 ὅ. FTr τ. σοι A μέλος τιθείς add. Tr coniecturam fassus 1068 ter οἱ
 AR quinquies P (corr. Pγρ) novies V 1070 ἰὼ semel R δύσβατος PQ (ut
 vid.) δυσβαίκτος et δύσβατος Pγρ δύσβακτα K sustuli in vecta e 1074

1071 ἰὼ ἰὼ δὴ VR ἰὼ δὴ AK 1072 ἰὼ δῆτα PγρVR 1073 ἰὼ prae-
 mittunt FTr 1074 δυσβαίκτος P δύσβακτος PγρQK 1075 ἦ vel ἦ codd.
 ἦ*ter V ἰῆ ἰῆ FTr τρισκάλμοισιν P² 1076 ἦ ter V οἱ ter R ἰῆ ἰῆ FTr
 βάροισιν P (sed βάρισιν in schol.) KR ὀλόμενοι codd. correxi 1077 π.
 τόνδε δ. V τοῖσι δ. R τοι om FTr.

177

TESTIMONIA DUBIA.

Fr. 285.

Athenaeus III 86^b de concha ἀναρίτας, Αἰσχ. ἐν Πέρσαις τις ἀνηρεῖ τοὺς νηριτοτρόφους νήσους εἴρηκεν. latere in corruptis ἀνηρίτας manifestum; sed restitui cetera non possunt. ergo ne titulo quidem fides habenda.

Fr. 286.

Schol. Hermogenis V 486 W. Bekker An. 1073 e Phrynicho ὑπόξυλος . . . Αἰσ. ἐν Πέρσαις.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΦΙΝΕΥΣ

omissa est in dramatum catalogo.

Fr. 258.

Athenaeus X 421f inter tenuis victus laudes parum apposite laudatur Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσιάζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

2 ἐρρυσίας οἶον cod. corr. Lobbeck, ἐρρυσιάσθη Kaibel non melius πρωτοχαραι corr. Musurus. „eripiebant (Harpyiae nimirum) multas epulas, quibus nemo frueretur, cupidis malis (Phinei), cum eius os prima offa delectabatur“.

258a.

Etym. gen. ex Herodiano π. παθῶν (Reitzenstein ind. Rostoch. 1890/91 p. 4) ἀνηστis ἄσιτος . . . καὶ Α. Φ.

ἀνηστis δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος.

258b.

Schol. Homeri H, Oxyrynch. 1087, 34 τὸ ἄρπαγος, ἐνθεν ἐπλήθυνεν Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ ἀρπάγοι(ν) χεροῖν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Φινεῖ ἃ „χερσὶν ἀρπάγοις“. apparet Sophoclis imitatio.

Pollux VII 91 ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλ(λ)υτρα καλεῖ Α. ἐν Φρυγί (sic Α, φοινίσσαις ut videtur ceteri)

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

eandem glossam Pollux etiam II 196 et X 50 posuit, et hic pro Aeschylō Sophoclem laudat. Hesychius πέλλυτρα cursorum eruribus circumdari tradit, ex alio opinor loco. nomen videtur italicæ originis. Φινεῖ coniecit M. Schmidt nequaquam probabilius quam Φρυγί Bekker.

Philodem. de piet. p. 18 Gomp. de Harpyis inter alios etiam Aeschylum aliquid dixisse, quod plane incertis supplementis restituebat et ad Phineum referebat Gomperz.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

Schol. Eur. Orest. 318 in Et. M. s. v. Ποτνιαδες θεαί· μανιοποιαί· Πότνιαι χωρίον Βοιωτίας, ἔνθα φαγεῖν βοτάνην οἱ Γλαύκου ἵπποι τοῦ Βελλεροφόντου (πατρός add. Schol. Eur.) καὶ μανεῖσαι διεσπασάντο τὸν ἴδιον δεσπότην. Scholion codicum nostrorum addit ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου e vulgari fama (Schol. Verg. Georg. III 267 al.), contra rationem quæ furem ex herba Potniensi derivabat. Strab. X 409 Πότνιαι, ἐφ' ὧν μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ποτνιέα Γλαῦκον (Sisyphi filius Corinthius erat) τὸν διασπασθέντα ὑπὸ τῶν Ποτνιαδῶν ἵππων τῆς πόλεως πλησίον. Schol. Eur. Phoen. 1124 Ποτνιαδες (equæ) μανικαί. τινὲς δὲ φασὶ Γλαῦκον τὸν τῶν Ποτνιαδῶν ἵππων δεσπότην πατέρα εἶναι Βελλεροφόντου, ἔξ οὗ παῖς ἐγένετο Γλαῦκος (nempe notus ille ex Iliade). Ποτνιαδες δὲ ἐκαλοῦντο, ἐπεὶ ἐν Ποτνίαις ἔτρεφεν αὐτάς. aliud scholium Γλαῦκον δὲ οὐ τὸν ἀπὸ Σισύφου ἀλλὰ τὸν Θρᾷκα τὸν ἄγριον. ἄλλως. τὰς τοῦ Γλαύκου φησὶν αἱ λυσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον τὸν ἀπὸ Σισύφου ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας. fabulae prima forma non iam servata: Glaucus a furiis equina forma usis consumitur. ex altera Glaucus Potniis ab equis suis consumitur fure correatis; cui aderescit explicatio, furem herba excitatum esse, quod e Glauci Anthedonii fabula sumptum est. e tertia Glaucus ab equis devoratus dicitur fuisse Sisyphi filius Corinthius. e quarta mors Potniis in Peliae ludos transfertur. quis ex origine fuerit Glaucus, latet, nam Thracem fieri potest ut Diomedis equorum fabula

procreaverit. quid Aeschylus fecerit ignoramus; crediderim profectum esse Glaucum ad ludos Peliae.

36.

Aristoph. Ran. 1528 πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοντι ποτητῇ etc.
Schol. παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιῇ Αἰσχύλου
εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

37.

Schol. Plat. Cratyl. 421d e Lucii Tarrhaei proverbii Αἰσχύλος
δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιῇ
ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38.

Schol. Eur. Phoen. 1194 παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐν Γλαύκῳ Ποτνιῇ
ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶι νεκρός
ἵπποι τ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι

1 versu priore utitur Aeschylus Aristophaneus Ran. 1403, ubi schol. ἐκ
Γλαύκου Αἰσχύλου. quo refutatur quod contra B in schol. Eur. habent ΜΑ
νεκρῶν νεκροί multis probatum 2 δ' eodd. correxi, ut dativus νεκρῶι cum
ἵπποις posset coniungi ἐμπεφυγμένοι eodd. corr. Valckenaer.

39.

Schol. T Hom. N 198 in vetere zetemate, duas feras sibi utram-
que arripere praedam ὥς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου
εἶλκον δ' ἄνω λυσσηδόν, ὥστε διπλοοί
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.
δ' add. Hermann λυκηδόν corr. Naber.

40.

Hesych. εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις κατ' ἀντίφρασιν. Α. Γλ. Π.

41.

Hesych. ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον Α.
Γλ. Π. inde Et. M. s. v. ubi περιβλεπτον.

42.

Hesych. ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον Α. Γλ. Π. similia
Phot. s. v. analogia accentum ἰτηλόν postulat.

35.

Schol. Theoc. 4, 62 τοὺς σατύρους πλείους φασὶν ὥς καὶ τοὺς
Σιληνοὺς καὶ Πάνας, ὥς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ etc. Schol. Eur.
Rhes. 36 inter Panis origines (cf. Roscher Philol. LIII) Αἰσχύλος δέ

δύο Πάνας τὸν μὲν Διός, ὃν καὶ δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου. *perturbata. incertum utrius Glauci sit.*

33.

Hesych. Ξιφίρου λιμὴν· Α. Γλ. Ποτνιῇ (Ποντίῳ recte Hermann) ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα περὶ Ῥήγιον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ (πυρκαεὺς)

σάτυροι

Pollux IX 156 ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα τὸν μὲν τὸν Προμηθεά τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. *fabulis cognomina a grammaticis addita esse consentaneum.*

205.

Pollux X 64 inter gymnasii supellectilem ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ λινᾷ δὲ πεσσᾷ κῶμολίνου μακροὶ τόνοι

1 πίσσα codd. quid pix hic velit non magis perspicio quam cur copula desit. restitui πεσσᾷ, nam pluralis metaplasmum non timeo. videtur de vulnere obligando agi. *anapaestus satyrorum certissimum indicium.*

206.

Galen. in Epidem. VI. XVII 1 p. 880 K. e lexico s. v. πέμφιξ. ἐπὶ τῆς ῥανίδος (ῥαγίτιδος corr. Gataker) ὁ αὐτός (Aeschylus) φησιν ἐν Προμηθεῖ

ἔξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα
πέμφιξ, πικρὰ γὰρ κοῦ διὰ ζόης ἀτμοί.

1 προσβάλλῃ corr. Casaubonus 2 corrupta frustra temptata; κοῦδὲν εὐζαεῖς Headlami fortasse viam monstrat. huc rettulit Conington. igne reperto calefit aqua, Prometheus satyris suadet, ut ab ebullientibus guttis et vapore caveant.

207.

Plutarchus *de inimic. util.* 86^f. τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ ὡς πρῶτον ὥφθη βουλομένου φιλεῖν καὶ περιβαλεῖν ὁ Προμηθεὺς τράγος ἔφη γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε. Epiphanius *Anchor.* 109^a de Iove tragoedo, manum suam amburi passo (cf. Sitz-Ber. Berl. 1911, 768) οὐκ εἶχε πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγῳ τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι φιλεῖν “μὴ ἄψῃ τράγε, ἀψάμενος γὰρ σου (μου corr. Holl) ἐμπρήσεις τὰ γένηα”. *perversa ceteroquin opinio, hircum de satyro non dici, diserto Epiphanii testimonio evertitur. ordo fragmentorum erat 207. 206. 205.*

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἀγαμέμνωνος ὑπόθεσις.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμῆστρῃ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμῆστρῃ, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα, ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες 5 ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασσάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμῆστρῃ, Κασσάνδρα δὲ προμαντεύεται πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν τὸν 10 ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνωνος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδαίῃ ὡς θανουμένη ρίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασσάνδρας σιωπῆσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν, 15 πεποιήκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμῆστραν ἑκάτερον δισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς [Αἰγίσθου] ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι πη' ἔτει β'. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσῃ, Πρωτεῖ σατυ- 20 ρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδναῖος.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

φύλαξ· χορὸς· ἄγγελος· Κλυταιμῆστρα· Ταλθύβιος κήρυξ· Ἀγαμέμνων· Κασσάνδρα· Αἴγισθος· προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνωνος.

Codices MVFTr (hic plura ad libidinem mutavit, quae omitto) 1 Κλυ-
ταιμν. semper VFTTr 2 post Ἴλιον add. ὑπέσχετο FTr ἔφη V Ald. om
MFTTr διὰ τοῦ π. M de custode est schol. M ante prologum θεράπων Ἀγα-
μέμνωνος ὁ προλογιζόμενος, οὐχ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθεῖς (Hom. δ 525) 4 μεταπ.
ὄχλον FTr 5 ἐροῦσα (τὰ Tr) π. τ. πλ. FTr 6 καὶ om F 9 προσέρχεται
Tr προσήρχετο F 10 Κασσάνδρα semper V Κασάνδρα MFTTr ἔλθεῖν F
13 θαυμαστόν ἐστι FTr ἔχον MV ἐμποιοῦν FTr (post οἶκτον) 15 ἀπέ-
δειξεν F ἀποδείκνυσι Tr 18 Αἰγίσθου glossam habent VF Ὀρέστου M τὸν
δὲ τὴν Θυέστου ἐ. A. σ. Tr 19 κή codd. corr. Meursius 20. 21 πρῶτος
seqq. om Tr Εὐμ. πρῶτος σατ. F 21 Ἀφιδνεύς codd. corrēxi 24 προλ. —
Ἀγαμ. om MV, θερ. Ἀγ. om Tr

Fasti theatri Atheniensis, Wilhelm Dram. Urk. p. 18 ἐπὶ Φιλοκλέ-
ους - - - τραγωιδῶν Ξενοκλῆς Ἀφιδνα· ἐχορή. Αἰσχύλος ἐδίδασκεν.

ΦΥΛΑΞ

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
 λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
 [ἄστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν.]
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρὸς φέρουσιν ἐκ Τροίας φάτιν
 ἀλώσιμόν τε βάζειν· ὦδε γὰρ κρατεῖ 10
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὖδων δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
 ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. 15
 ὅταν δ' αἰδεῖν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλαίῳ τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
 οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένον.
 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων 20

Actio: scaenae frons aedes Atridarum, media ingens porta; est etiam alia minor; pronus iacet in tecto Custos. nox est.

Testim.: 3 (Συν. λέξ. χρ. Phot. Ber. Hes.) ἄγκαθεν κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσ. Achilles in Arat. p. 28 Maass Αἰσ. ἐν Ἀγ. καὶ τῷ κατασκόπῳ τὴν ἐμπειρίαν περιτίθησι ποιῶν λέγοντα “ἄστρον—αἰθέρι (4—5). 11 Ioh. Doxapatris in Hermog. de id. VI 225 Walz, redit fortasse ad Longinum, orationis inflatae exemplum ὡς ἐν Ἀγαμ. “γυναικὸς—κέαρ”. ἡ γὰρ λέξις σκληρὰ καὶ ὁ ἦχος τοιοῦτος.

2 μῆκος δ' MV 3 ἄγκαθεν κοιμώμενος ulnis faltus 5 βροτοῖς θέρος VFT 6 δυνάσται λαμπροὶ ἐμπρέπουσιν; sirium, areturnum, pliadas dicit.

7 del Valckenaer 11 ἐλπίζων et -ον MV 12 εὐτ' ἂν δέ (γε F²) codd. correxi νυκτίπλακτον Tr 13 pronomen eodem loco est 1226 Prom. 1008 Suppl. 366. 485 17 ἐκτέμνων F¹GE.

εὐαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτήρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῇσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ.

25

Ἄγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτὸς τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἔξ βαλούσης τῇσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλή χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσηι μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἐκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

30

35

ΧΟΡΟΣ

δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος Μενέλαος ἄναξ
ἦδ' Ἄγαμέμνων, διθρόνου Διόθεν
καὶ δισκήπτρου τιμῆς ἐχυρὸν
ζεῦγος Ἀτρεΐδαιν, στόλον Ἀργείων
χιλιοναύτην τῇσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν στρατιῶτιν ἄρωγῇν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,

40

45

Actio: pausa post 21 (monuit Tr) 25 surgit Custos et 31 saltat.
39 Custos in domum descendit. longior pausa.

Testim.: 32. 33 Phot. Suid. τρὶς ἔξ . . . ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἔξ βαλὼν καθώρθου
καὶ Αἰσ. ἐν Ἀγ. παρίστησι· 'τὰ δεσπ.—φρυκτωρίας'.

23 νῦν φῶς π. VFTTr 26 σημαίνω M 29 ἐπορθρ. MV 30 ἀγγέλ-
λων GTr ἀγγέλων MVFE 32 „efficiam ut bene cecidisse erae res videan-
tur“; imaginem talorum iam habet in mente 38 λέξει F²E¹ 39 αὐδῶν
οὐ V 40 πριάμω MV 43 ὄχυρὸν codd. sed cf. Pers. 78, 89, forma
rarior etiam Thucydidi probata 44 Ἀτρεΐδαν codd. corr. Dindorf 45 χιλιο-
ναύτην supra -ταν MTr, hoc cett. γρ. ἴλιον αὐτὰν MF 47 ἄρωγῇν MTr
supra -γάν, hoc cett. 48 κλάξαντες FTr.

τρόπον αἰγυπιῶν, οἷτ' ἐκπατίοις
 ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων 50
 στροφοδινοῦνται
 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιοτήρη
 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 ὕπατος δ' αἰών ἢ τις Ἀπόλλων 55
 ἢ Πάν ἢ Ζεὺς οἰωνόθορον
 γόνον δ'εὐβόαν τῶνδε μετοίκων
 ὑστερόποινον
 πέμπει παραβᾶσιν Ἑρινύν.
 οὕτω δ' Ἀτρώης παῖδας ὁ κρείσσων 60
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
 γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
 κάμακος θήσων
 Δαναοῖσί (τε) Τρωσὶ θ' ὁμοίως.
 ἔστι δ' ὅπῃ νῦν ἔστι· τελεῖται
 δ' ἐς τὸ πεπρωμένον· οὐθ' ὑποκαίων
 οὐθ' ὑπολείβων οὔτε δι' ἀγνῶν
 ἀπύρων ἱερῶν 70
 ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ

Testim.: 49 Hesych. ἐκπάτιον· τὸ ἔξω πάτου 53 Hesych. δεμνιοτήρη
 πόνον Aισ. Ἀγ. cum longo scholio 58 Schol. Soph. OK. 934 μέτοικος ἀντὶ
 τοῦ ἔνοικος κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων
 οὕτως “τῶνδε μετοίκων” ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τό-
 πων τοὺς οἰωνούς.

49 ἐκπατίως v. l. ad ἐκπάγλως Hippocr. γυναικ. VIII 352 L. notat Erotianus
 51 στρεφεδίνθηθεν Homer π 792, quod hic substituebat L. Dindorf; sed
 analogiae traditum convenit 57 (μέγα θυμοῦται,) τῶν δὲ μετ. Herm. pro-
 babiliter 64 ἐριδομ. M ἐρεπ. F¹E¹Tr 67 Δαναοῖσιν (paroemiacus) Tr. codd.
 supplevi. nam quod Herm. ita effici praedicat, ut Troiani postea demum choro
 in mentem venire videantur, verissimum est; at Troianorum puniendorum gratia
 Argivos Troiam duxit Iuppiter, Troianorum ergo chorus meminerat priorum
 68 ὑποκλαίων codd. corr. Casaubonus 69 οὔτε δακρύων codd. correxi;
 ἄπυρα ἱερά nulla sunt nisi nota illa maxime casta, tertium igitur expiandi
 genus θυμιάματα accedunt ad ἔμπυρα et σπονδάς. ὀργαί non sacrorum sunt,
 sed fati. indefinitum pronomen latet in verbo 72 ἀτίταιν σάρκα M¹ ut vid.
 ἀτίταια V ἀτίται Tr.

τῆς τότε ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μένοντες ἰσχὺν
 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκίπτροις. 75
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
 ἐντὸς ἀνάσσω
 ἰσόπρεσβυς, Ἄρεως δ' οὐκ ἔνι χώρα.
 τό θ' ὑπέργερων φυλλάδος ἤδη
 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς 80
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοὶ περίεμπα θυοσκεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων χθονίων,
 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
 βωμοὶ δῶροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει
 φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
 πελάνωι मुखόθεν βασιλείωι.

Testim.: S7 Hesych. θυοσκεῖν ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς (ἱεροῖς π. ἢ θ. corr. Blomfield).

77 ἀνάσσω codd. cf. Hippocrates π. νούσων VII 542 Ch. τὸ ἀπὸ τῆς σαρκὸς ὑγρὸν αἰσσεῖ διὰ τῶν φλεβίων 78 Ἄρης δ' οὐκ ἔνι (ἐνι i. e. ἐνι M) χώρα codd. corr. Kayser. cf. Theogn. 822 79 τό θ' ὑπέργερων Tr (sic, non e propria coniectura) τόθιπεργήρως VF τίθιπεργήρως M duplici vitio, τε soloeum, interrogatio sophistae esset exquisitae metaphorae plausum conciliantis. masculinum intrusum propter ἀρείων S1 80 τρίποδος FTr S1 δ' om V

82 ἡμερόφατον M 83 τυνδάρεω ex -εαο et α et ου supraser. M

84 -μνήστρα VFTr 87 πυθοὶ FE θυοσκινεῖς codd. (δύος VTr, εὐρηται καὶ θυοσκοεῖς ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκός vetus schol. Triclinii corr. Hesych. Turn. θυοσκεῖν: θυοσκός = βοηθεῖν: βοηθός 83 ἀστυνόμοι sunt οὗς τὸ ἄστυ νομίζει, quos deinde δημοτελεῖς vocabant. qui deinde per duo binorum paria explicantur, superi et inferi, et qui caelum et qui forum tenent. nihil ad rem quod in foro (ἀγορᾷ θεῶν) omnium arae sunt 91 δῶροισι Tr δῶροις cett.

94 χρίματος V χρίσμ. FTr 96 unguentum pingue lente profluens cum libo vel pulve dis antiquitus oblato apte componitur; βασίλειον appellatur βρένθειον iam apud Sapphūn.

τούτων λέξας' ὅ τι καὶ δυνατόν
καὶ θέμις αἶνει,
παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν, ὧς ἀναφαίνεις,
ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
[τὴν] θυμοφθόρου λύπης φρενί.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει 105
πειθῶ μολπᾶν ἀλκᾷ σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας
ξύμφρονα ταγάν, 110
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινὸς ὃ τ' ἐξόπιν ἀργαῖς, 115
φανέντες ἵκταρ μελάρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν

Testim.: 104 Aristoph. Ran. 1276 κύριος—ἀνδρῶν (ὅσιον) schol. ἐξ Ἀγ. Αἰσ.
109 Ar. Ran. 1204 ὅπως—ἦβας schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγ. 111 Ar. Ran.
1289 ξὺν δορὶ—ὄρνις (πέμπει in alio versu antecedit) schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγ.

Numeri: stropha praelonga dactylica citharodorum sacram artem imitatur,
104—21 = 122—139 6 dact. 5. 5. (spondei) iamb. + 4. 2. 8. 8. iamb. + 4. 3. 6.
2 iamb. 5. (epithymium).

98 αἰνεῖν MV εἰπεῖν FTr corr. Wieseler 101 ἀγανά codd. φαίνεις M
φαίνει V φαίνουσ' FTr corr. Ahrens cf. Eur. IT 466 102 ἄπλειστον M
103 θυμόφθορον λ. φρένα MV θυμοβόρον λύπης φρένα F τὴν θυμοβόρον
λυποφρένα Tr e coniectura datam esse ultimam vocem fassus. φρενί Pauw.
correxī 105 ἐκτελέων codd. corr. Auratus ἐντελεῖς sunt τὰ τέλη τελούντες,
τιταί, qui stipendia faciunt. cf. titul. Olbiopolitan. Ausgrab. v. Milet IV 136
καταπνεύει VFTr nec dubium quin M habuerit, ubi iam u erasum est.
edi solet καταπνεῖ vitiose, Homerismi enim tales vel ab elegia alieni, contra
Acolismus in lyrica poesi legitimus est 107 ἀλκᾶν codd. corr. Schütz
παρέχεται γὰρ ἔτι τὸ ἡδὺ καὶ πιθάνον ἢ ἡλικία ἦι τό γε κατὰ μουσικὴν ἄλ-
κιμον ἐμπέφυκεν, emortuo scilicet in senibus corporis robore 109 ἦβας
Aristoph. ἦβαν codd. 110 σύμφ. VFTr τὰν γὰν M ταγὰ optime dicitur
ut ἀρχά; mensura eadem quae in ταγός 111 σὺν δ. M καὶ χερὶ pr. Aristoph.
δίκας pr. codd. 114 οἰωνῶν βασιλεὺς om V 115 ἀργαῖας codd. corr.
Blomfield 116 οἱ φαν. F δορυπάλτου codd. cf. Sept. 155. 628 al.
117 παμπρέποις M² παμπρέποισιν ἔδραις F παμπρέπτεσιν ἔδραις Tr (etiam
in paraphrasi, quae ipsius esse videtur.

βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικούμονα φέρματι γένναν
 βλαβέντα λοισθίων δρόμων. 120
 αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. —
 κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς
 Ἀτρείδας μαχίμους ἐδάη λατοδαίτας
 πομπᾶς [τ'] ἀρχούς·
 οὕτω δ' εἶπε τεραίζων. 125
 “χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῇ
 μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 130
 οἶον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
 σι προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθοнос Ἄρτεμις ἀγνά 135
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισιν·
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
 αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. =
 τόσονπερ εὐφρων ἅ καλά, 140
 δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβρικόλοισι τερπνά,

Testim.: 141 Et. M. (gen.) ἔρσαι (Homer ι 222) καὶ Αἰσ. ἐν Ἀγ. τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους εἶπε τοῦτο μεταφράζων (redit ad Aristoph. Byz.)

Aristoph. Byz. p. 112 Nauck, cf. Fresenius p. 122 (inde Aelian. Hist. an. VII 47) ὀβρίκαλα Αἰσ. Ἀγ. Hesych. ὀβρικάλοις· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.

Numeri: 140—59 2 iamb. 3. iamb. (medius choriamb.) tetram. dact. logaoedus similis decasyllabo alcaico(?). 8. dact. 3. iamb. inde meri dactyli. 160—66 = 167—75 trochaei. 3. (primus spondeus), 4 dimetri, 5 dact. 2. troch.

119 βοσκομένην Tr ἐρικούματα M φέρβοντο FTr 121 αἴλινον hoc accentu semper M αἴλινον semel semper F 122 δύο M λήμασι FTr

123 λογοδαίτας M 124 πομπᾶς Karsten πομπούς τ' codd. ἀρχάς MV

125 δ' οὖν F (fuit aliud) E 129 προσθετά M vera haec non credo expecto ex. gr. βλαστὰ τέδ. 130 μοῖρ' ἄλ. codd. (etiam Tr) 131 ἄτα corr.

Herm. κνεφάσειε Tr 132 προτυφθέν Tr 135 οἴκῳ corr. Scaliger, sed dubitationi locus; dativum Eur. Ion. 46 non vindicat 136 πτανοῖς FTr

137 πτάωνκαθ. V πτώκα FTr 140 τόσσων M ἅ om MV, sed et subiectum ita demum satis clare designatur et τόσονπερ εὐφρων coniungi intellegimus

141 δρόσοις Tr δρόσοισιν MVF ἀέπτοις FTr ἀέλπτοις M, sed schol. τοῖς ἔπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις λεόντων Et. M. ὄντων MV om FTr

142 φιλόμάτοις M¹ 143 ὀβρικάλοις FTr τερπνά, ἢ τέρπεται unus recte Herm.

δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα	145
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.	144
[τῶν στρουθῶν]	
ιῆιον δὲ καλέω Παιᾶνα,	
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονί-	
ας ἐχενῆιδας ἀπλοίας	
τεύξει σπευδομένα θυσίαν ἐτέ-	150
ραν [ἄνομόν] τιν' ἄδαιτον,	
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισ-	
ήγορα. μῖμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος	
οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.“	155
τοιᾶδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαιξεν	
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·	
τοῖς δ' ὁμόφωνον	
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. — ?	
Ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὖ-	160
τῶι φίλον κεκλημένωι,	
τοῦτό νιν προσεννέπω.	
οὐκ ἔχω προσεικάσαι	
πάντ' ἐπισταθμώμενος	
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος	165
χρῆ βαλεῖν ἐτητύμωσ. —	
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας	
παμμάχωι θράσει βρύων,	
οὐδὲ λέξεται πρὶν ὧν·	170
ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-	
κτῆρος οἴχεται τυχών.	
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων	
τεύζεται φρενῶν τὸ πᾶν· =	175

144 et 45 traieci. ἐπὶ τοσοῦτον εὐμενῆς ἢ Ἄρτεμις κελεύει τὰ φάσματα, τοιαῦτα ὄντα, τῶν προκειμένων σύμβολα ποιεῖσθαι 145 τῶν στρουθῶν FTr articulum om MV, quem in scholio non defuisse consentaneum. del. Porson

150 χρονίας post ἔχ. Tr ἀπλοῖδας FTr 151 delevi; non est alterum sacrificium quod contra morem sit et quo vesci non liceat, sed altera θυσία ἄδαιτος, sicut ἀδαίτους epulas aquilae sibi parabant 153 συμμενειῶν φυτόν V 154 γὰρ om FTr, qui particulam desiderat; E in marg. supplet 156 ἀπέκλαιξεν M 157 οἶκος F 158 τοῖσδ' ὤμοφ. V

159 αἴλινον semel F 165 τὸ Παῦω τότε MVF γε Tr 170 οὐδὲν (τι add. Tr) λέξαι codd. corr. Ahrens. vix huc pertinet Hesych. λελέξεται· λεχθήσεται.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
 σαντα, τῷ πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.
 στάζει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ- 180
 κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
 δαιμόνων δέ που χάρις βι-
 αίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων. —
 καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ-
 σβυς νεῶν Ἀχαιικῶν, 185
 μάντιν οὔτινα ψέγων,
 ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
 εὖτ' ἀπλοῖαι κεναρρεῖ βαρύ-
 νοντ' Ἀχαιικὸς λεώς, 190
 Χαλκίδος πέραν ἔχων πα-
 λιρρόχοις ἐν Αὐλίδος τόποις· =
 πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
 κακόσχολοι νήσιτιδες δύσορμοι,
 βροτῶν ἄλαι, ναῶν <τε> καὶ 195
 πεισμάτων ἀφειδεῖς,
 παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
 τρίβωι κατέξαινον ἄν-
 θος Ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισιν 200
 μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βák-
 τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν· —
 ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φωνῶν· 205

Numeri: 176—83 = 184—91 trochaei 6. 3. 5. 5. multi semel vel bis
 concisi. 179—204 = 205—217 iambi in choriambos transeuntes. 3. 3. 4. 3.
 (primus baccheus) 5. (medius baccheus) 2 dim. choriamb. catalect. 8. choriambi.

177 μάθη F²E² τὸν πάθει perperam Schütz; eo enim quod experientia
 malorum erudimur via nobis ad virtutem aperta est. artienlus eandem vim
 habet atque ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου ὃ ἂν πάθωμεν 179 ἐν θ' ὕπνωι codd. corr.
 Emperius 182 δαίμονες non magis hic a Iove distinguuntur quam Suppl. 98
 187 τύχαις F συμπνέει Tr 191 παλιρρόχοις codd. corr. Ahrens
 195 suppl. Porson 197 πολυμ. VF¹E¹ 198 κατέξενον M¹ κατάξενον V
 205 τόδ' codd. corr. Stanley, remittimur ad 183.

“βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
 βαρεῖα δ’ εἰ τέκνον δαί-
 ξω, δόμων ἄγαλμα,
 μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
 ρείθροις πατρώιους χέρας 210
 πέλας βωμοῦ, τί τῶνδ’ ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόνους γένωμαι
 ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
 παυσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ’ αἵματος ὀρ- 215
 γαῖ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἶη.“ =
 ἐπεὶ δ’ ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον
 φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν
 ἀναγνον ἀνιέρον, τότεν 220
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ’ οὖν
 θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός,
 γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγάν 225
 καὶ προτέλεια ναῶν. —
 λιτάς δὲ καὶ κληδόνας πατρώιους
 παρ’ οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 230
 φράσεν δ’ ἀόζοις πατὴρ μετ’ εὐχάν
 δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπετῇ παντὶ θυμῷ προνωπῇ
 λαβεῖν ἀέρδην, στόματός

Numeri: 218—27 = 228—37 iambi in choriambos exeuntes 238—46 =
 247—57 iambi, ante ultimum catalexin baccheus et choriambus.

Testim.: 229 Phot. Berol. = Bekk. An. 363 (συναγ. λέξ. χρησ.). αἰῶ τὸν
 αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἴσ.

206 πειθέσθαι M πείθεσθαι cett. 209 παρθενοσφάγοις F 210 ρείθροις
 Tr ρεέθροις cett. insolitum hoc de sanguinis effluvio; auget crudelitatem
 πατρώιας V βωμοῦ πέλας codd. corr. Blomfield 211 -σφάγοις F
 212 πῶς λιπόνους Tr τί πῶς λιπόνους (λειπ. F) τε MVF 215 ὀργαῖ
 MVF αὐδᾶ MγρTr 217 θέμις γὰρ εὖ FTr 222 βροτοῖς corr. Schütz
 229 αἰῶ τε e Bekk. An. O. Müller αἰῶνα codd. παρθένιον MV 230 βρα-
 βεῖς VFTr 231 φράσεν δ’ ἐν ὅσοις Tr 232 χιμαίρας MV 234 βαλεῖν
 Tr ἀέρδειν F.

- τε καλλιπρώϊρου φυλακᾷ κατασχεῖν 235
 φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. =
 βίαι χαλινῶν τ' ἀναύδωι μένει
 κρόκου βαφᾶς [δ'] ἐς πέδον χέουσα
 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὁμ- 240
 ματος βέλει φιλοίκτωι,
 πρέπουσ' ὅπως ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμελψεν. ἀγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
 φίλου τριτόσπονδον εὖ- 245
 ποτμον παιῶνα φίλως ἐτίμα. —
 τὰ δ' ἔνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω·
 τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν
 ἐπιρρέπει. τὸ μέλλον 250
 ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις· προχαιρέτω·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
 τορὸν γὰρ ἦξει σύνορθρον αὐγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις, ὥς 255
 θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀ-
 πίας γαίας μονόφρουρον ἔρκος. = ?
 — ἦκω σεβίζων σὸν Κλυταιμῆστρα κράτος·
 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
 γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260
 σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη

Testim.: 244 Hesych. ἀταύρωτος· ἄζυγος καὶ παρθένος etc.

Actio: 254 illucescit. procedit e regia Clytaemestra ab ancillis deducta.

235 φυλακᾶν corr. Blomfield 237 δ' Tr qui recte post οἴκοις plene
 interpunxit cf. comment. metr. II 5 ἀναύδων F 239 δ' om Tr
 240 ἔβαλλ' F ἕκατον V 241 βέλει ἀπ' ὁμμάτων Tr 241 πρέπουσά θ'
 ὥς correxi; copulam alii aliter sustulerant 245 εὐπόταμον M¹F εὐποτον
 Tr 246 αἰῶνα corr. Hartung 250 post τὸ μέλλον habent τὸ δὲ προκλύειν
 M²VF 251 ἐπιγένοιτ' M 254 σύνορθρον MV σύναρθρον FTr corr. Wel-
 lauer αὐταῖς (ἀϋταῖς Tr) corr. Herm. 255 τούτοις F εὐπραξίς recte
 distinxit Lobeck, nec defenditur vitium eo quod mille post Aeschylum annis
 indocti homines Graece loqui ignoraverunt 258 Ἄγγ. (φύλαξ add. Tr) prae-
 figunt codd. κλυταιμῆστρα MTr -μνήστρα VF 261 εἴτο κεδν. M¹ non
 poterat dicere „sive boni aliquid sive non boni“; sed causa iusta sacrificii
 nuntius faustus est; quem si non acceperit, vana spe illa effertur.

εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσινι φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

- εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265
πεύσῃ δὲ χάρμα μείζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ἡιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἔξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. 270
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδ' εἰ σοὶ τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. 275
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπιάνέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλλων τάχος; 280
ΚΛ. Ὅφαιστος, Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας·
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἰδῃ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῶνιον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο· 285
ὑπερτελής τε· πόντον ὥστε νωτίσαι

Testim.: 276 Hesych. ἄπτερος· αἰφνίδιος παρ' Ὀμήρῳ· ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς, Αἰσ. Ἀγ. 282—84 Phot. Berol. (eadem concisa alii) ἄγγαροι· . . . Αἰσ. Ἀγ. φρυκτὸς — ἐξεδέξατο. Athen. 700 πρότερος δὲ τούτων (comicorum) Αἰσ. ἐν Ἀγ. μέμνηται τοῦ πανοῦ 286 Hesych. ὑπερτελής· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη.

262 ἐλπίσειν M 263 Κλυτ. praefigunt VFTTr et deinceps Αγγ. Κλ. pro vero Κλ. Αγγ. usque ad 281. M vero 263 habet Κλ., 266, 268 et deinceps usque ad 281 paragraphos, ibi vero Κλυ. M¹, Αγγ. M² corr. Stanley σιγῶντι FTr
271 φρονούσης FTr 272 τί γάρ; τό corr. Karsten 274 εὐπειθεῖ M¹
εὐπειθῇ cett. 276 ἄπτερος esse προσηνὴς glossographi poetam docuerant cf. Isyll. 112. 280 ἀγγέλλων corr. Stanley, cavendum erat ne ἀγγέλων ad τάχος referretur. 282 ἀγγάρου Phot. ἀγγέλου codd. 283 ἔρμαιον hoc accentu M ἔρματος V 284 πανὸν Athen. Phot. φανόν codd.

ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονήν

· · · · ·

πεύκη, τὸ χρυσοφειγῆς ὥς τις ἥλιος

σέλας παραγρεῖλασα Μακίστου σκοπαῖς.

ὃ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ

290

νικώμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος,

ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοάς

Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.

οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,

γρᾶϊας ἐρίκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.

295

σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη

ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ δίκην

φαιδρὰς σελήνης πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας

ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.

φῶς δὲ τηλέομπον οὐκ ἠναίνετο

300

φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·

λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φῶς,

ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον

ᾧ τρυνε θεσμόν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.

πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει

305

φλογὸς μέγαν πῶγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω

φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο

Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπὰς·

κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκίηπται στέρος

310

φῶς τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.

τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,

ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·

νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.

τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω

315

ἀνδρὸς παραγρεῖλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

286 ὑπεῖρ ἕλης FTr, hic cum schol. vetere 288 intercidit versus, velut
ἐνέμετο δαρδάπτουσα μυρίαν ὄρους πευκήν; articuli vis possessiva γλυσοφ. V
289 σκοπὰς corr. Turn. 293 μολών F 294 οἱ τ' F 295 ἐρείκης
M²VFTTr θωμὸν duplici accentu M, cf. Arcad. 64, 9 297 παιδίον ὠποῦ MV
304 δὴ χ. Tr χαρίζεσθαι corr. Casaubonus cf. Sept. 54 307 κάτοπτρον
corr. Canter 310 τότε M τόδ' ἑνσκ. V in hoc versu deficit M
312 τοιοῖδ' ἔτοιμοι dist. Schütz 314 in Atheniensium lampadedromiis
unus victor est; hic vero victores dicendi sunt omnes, quia νικητήρια πυρὰ in-
cendunt; Thue. 2, 94 φρυκτοὶ πολέμιοι 315 τοιοῦτοι V.

(ΧΟ.) θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
 λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθ' αὐμάσαι
 διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέραι. 320

οἶμαι βοήν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐρχέας ταυτῶι κύτει
 διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλῳ, προσεννέποις.
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς. 325

οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
 παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 δέρης ἀποιμύζουσι φιλτάτων μόρον,
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330

νήσταις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
 ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασι
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335

δρόσων τ' ἀπαλλαχθέντες, ὥς δ' εὐδαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολιισούχους θεοῦς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
 οὗ τᾶν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν. 340

ἔρως δὲ μή τίς πρότερον ἐμπίπτει στρατῶι
 πορθεῖν ἢ μὴ χρὴ κέρδεσιν νικωμένους·
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας,
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 345
 [ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων]

319 οὓς Bothe ὡς VFT^r λέγοις FT^r (non E) 320 Κλυτ. notam a v. 321
 huc traxit Stanley 321 ἄμικτον 322 ἄλειφα cf. titulum Milet. IV 133, 34
 ἐκχέας corr. Canter 323 φίλῳ corr. Stanley 330 νυκτίπλαγκτος Tr
 331 νήστις F νήστισι V ἄρριστ. Tr² (διὰ τὸ μέτρον) 336 ἀπαλλα-
 γέντες FT^r ὡς δυσδαίμονες corr. Stanley 338 εὐσεβοῦσι 339 τ' ἰδρύμ. V
 340 οὐ τᾶν ἐ. Herm. οὐκ ἀνελ. V οὐκ ἄν γ' ἐλ FT^r ἄν θάνοιεν V αὐ
 θάν. FT^r corr. Auratus 341 πρῶτον V ἐμπίπτει ἐμπίπτει F¹E¹
 342 τὰ μή V 344 κάμψαις F² 346 delevi. voluit interpolator aut
 „ἐγρήγορον, vigilat calamitas occisorum“, aut potius angelum ultorem esse (ἐγρή-
 γορον) in sanguine caesi. hic vero de laesa deorum religione sola agitur, non
 de insepulti mortui ira (fr. 266).

- γένοιτ' ἂν εὖ· πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαυτά τοι γυναικὸς ἔξ ἐμοῦ κλύεις.
 τὸ δ' εὖ κρατοίῃ μὴ διχορρόπως ἰδεῖν·
 πολλῶν γάρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην. 350
- ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν αὖ παρασκευάζομαι·
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νῦν φιλία, 355
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεφανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας 360
 γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ,
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπέραστρον 365
 βέλος ἡλίθιον σκήπειεν. ?
 Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 πάρεστιν τοῦτό γ' ἐξιχνεύσαι.
 [ὥς] ἔπραξεν ὥς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιούσθαι μέλιν, 370
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὃ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐγγόνοις
 ἀτολμήτων ἔρον 375
 πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
 φλεόντων δωμάτων ὑπέρφρυ,

Numeri: 367—84 = 385—402 iambi faciles, paene ultimus tantum choriambus. ephymnium rhythmicum (cf. ad Enr. Herc. 349) 2 pherecr. priapeus.

347 ἂν, εἰ correxi τύχη Tr 348 κλύεις FTr hic deficit V 350 τήνδ' Herm. τήν codd. 351 Αγγ. praefix. 355 Χορ. 353 εὖ corr. Paley

356 τῶν μερ. Tr 365 ὑπὲρ ἀστρων corr. Auratus. ὅπως ἂν σκήπειεν minime finale est (nec poterat ea vi dici) sed modale, i. e. syntaxin directae interrogationis conservat ὥς ἂν σκήπειεν 367 ἔχουσιν F ἔχουσ' F²E

368 τοῦτ' F 369 del Herm. ἔπραξαν E 374 ἐγγόνους (ἐγγ. Tr², corr. Stanley 375 ἔρον scripsi ἄρη FTr.

ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστ' ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντι.

380

οὐ γάρ ἐστιν ἑπαλξεις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρί
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. —

βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ,
προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ πᾶμ μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον

385

390

τρίβωι τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγῆς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμα θεῖς ἄφερτον.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν,
τῶνδ' ἐπίστροφος δέ
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.

395

οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ἦισχυνε ξενίαν τράπε-

400

ζαν κλοπαῖσι γυναικός. =

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας (θ') ὀπλισμούς,
ἄγρουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίωι φθοράν
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν, ἄτλα-
τα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφηται·

405

Numeri: 404—419 = 420—436 iambi faciles. ephymnium rhythmicum.

379 ὥστε κἀπαρκεῖν Tr 380 λαχόντα corr. Blomfield 383 ἐκλακτ. Tr
μεγάλα corr. Canter 386 προβουλόπαις corr. Hartung 387 ὡς ἄκος Tr
παμμάτ. 391 τε om F προβολαῖς corr. Pearson 394 πτανόν F
πτανόν τιν' Tr corr. Schütz 395 ἄφερτον θεῖς (ἐνθεῖς Tr) traieci 397 τὸν
δ' ἐπίστροφον τῶνδε codd. τῶνδ' ἐπίστροφον δέ Weyrauch, correxi, Hesych.
ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων. sontem punit is deus,
quisquis is est, qui scelus commissum curat. 400 εἰς οἶκον Tr τῶν Ἀτρ.
F (non E) 401 τὴν E. Tr κλοπαῖς F (non E) 405 λογχ. τ. κ. ν. ὀπλ. corr.
Ahrens 408 ἄτλητα πολὺ δ' ἀνέστενον F.

- „ἰὼ ἰὼ, δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.“ 410
 πάρεστι σιγὰς ἀτίμως ἀλοιδόρως ἀπί-
 στως ἀφειμένων ἰδεῖν.
 πόθωι δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. 415
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρί,
 ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
 ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα. —
 ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες 420
 πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὀράι,
 παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβα-
 κεν ὄψις οὐ μεθύστερον 425
 πτεροῖς ὀπαδοῦς ὕπνου κελεύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
 τὰδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένους ἀπέν-
 θεια τλησικάρδιος 430
 δόμοις ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἡπαρ·
 οὓς μὲν γάρ <τις> ἔπειμψεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά- 435
 στου δόμους ἀφικνεῖται. =
 ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωματῶν
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
 πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου 440

Numeri: 437—455 = 455—474 periodus iambica transiens in choriambos. ephymnium rhythmicum.

- 410 ἰὼ et δῶμα semel F 412 σιγὰς ἄτιμος ἀλοιδόρος ἄδιστος correxi
 (singula adverbia erant qui restituerent, ἀπίστως etiam Schwerdt) 413 ἀφε-
 μένων corr. Herm. Menelaus tacet, non vociferatur Ἀρη κλάζων, sed tolerat
 raptum uxoris nec ulciscitur nec increpitat, ne credit quidem 416 γὰρ Tr
 417 τάνδρι Tr 419 Ἀφροδίτη F (non E) 423 ὀρᾶν corr. Scholefield
 424 χειρῶν F 426 ὀπαδοῖς corr. Dobree 429 ἐλλάδος corr. Bamberger
 430 πένθεια corr. Blass 431 δόμων FTr schol. vetus Tr ἐκάστου τοῖς
 οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει. cf. τλάθυμος et nomina quales τλησιμένης
 433 suppl. Porson πέμψεν Tr 434 βροτῶν Tr 435 πρὸς ἐκ.
 τοὺς δ. εἰσαφικνεῖται Tr.

φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
 τήνορος σποδοῦ γεμί-
 ζων λέβητας εὐθέτους.
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν- 445
 δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
 τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
 ἀλλοτρίας διαὶ γυναι-
 κός. τάδε σίγά τις βαῦ-
 ζει, φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ- 450
 πει προδίκους Ἀτρεΐδαις.
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τείχος
 θήκας Ἰλιάδος γὰς
 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἔχ-
 θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυπεν. — 455
 βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ·
 δημοκράντου δ' ἀρὰς τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαί τί μοι
 μέριμνα νυκτιρεφές. 460
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 ἄσκοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
 παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου 465
 τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἰ-
 στοῖς τελέθοντος οὔτις ἀλ-
 κά· τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
 εὖ βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὄσ-
 σοις Διόθεν κεραυνός. 470
 κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
 μήτ' εἶην πτολιπόρθης,

Testim.: 448 Epimer. Hom. 119 καὶ ἐν Ἀγ. ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός ἀντὶ τοῦ ἔνεκα.

444 τοὺς λέβ. Tr εὐθέτου corr. Auratus 448 διαὶ Epimer. διά F γε
 διὰ Tr 451 προδίκουσιν F 454 ἐχθρῶς Tr 457 δημοκράτου corr. Porson
 459 μου corr. Karsten 462 ἀπόσκοποι F 463 δ' οὖν Tr 465 πα-
 λιντυχῇ Tr -χῇ F corr. Scaliger 467 ὑπερκότως corr. Grotius 470 cf.
 Comment. metr. II 11 471 ἄφθονον ἀφθόνητον, τῷ ἐκ Διὸς ὀφθαλμοῦ φθό-
 νῳ μὴ βαλλόμενον 472 μηδ' F πτολιπόρθης F.

- μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοῦς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι. =
- πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου 475
 πόλιν διήκει θοὰ
 βάξεις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 τίς οἶδεν, ἥ τι θεῖόν ἐστι [μῆ] ψύθος.
 τίς ὦδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
 φλογὸς παραγγέλμασιν 480
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
 ἀλλαγαῖι λόγου καμείν;
 [ἐν] γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ζυναιnéσαι.
 πιθανὸς ἄταν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται 485
 ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
 γυναικογῆρυτον ὄλλυται κλέος. ?
- τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
 φρυκτωρίας τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς, 490
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
 τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας·
 κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὀρῶ κατάσκιον
 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 πηλοῦ ζύνουρος, διψία κόνις τάδε, 495
 ὡς οὐτ' ἄναυδος οὗτος, οὐ δαίω φλόγα
 ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῶι πυρός,
 ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
 εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανείσι προσθήκη πέλοι. 500
- ὅστις τὰδ' ἄλλως τῆιδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

Numeri: 475—486 periodus iambica.

Testim.: 495 Hesych. διψία κόνις· ξηρά.

476 τὴν πόλιν Tr 477 ἐτητύμως corr. Anratus 478 ἤτοι F¹Tr εἴτοι F²
 τι Hermann del Dindorf 481 ἐπεὶ in fine versus, deinde ἔπειτ' FE
 482 λόγους F 483 del Scaliger 489 Κλυτ. Ἀγγ. ac deinceps pro
 choro Clytaem. FTr apparet in exemplo fuisse paragraphos. nisi de cantu
 ageret, videri posset huc referendum quod Pollux IV 109 ita tradit ὅποτε ἀντὶ
 τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασκήνιον καλεῖται
 τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου εἰσόμεθα F 490 φρυκτωριῶν correxi
 496 οὕτε σοι δαίων correxi pronomen ne Clytaemestrae quidem convenire
 vidit Herm. 500 προσθήκη T

ΚΗΡΥΞ

ἰὼ πατρῶιον οὔδας Ἀργείας χθονός,
 δεκάτου σε φέγγει τῷιδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών· 505
 οὐ γάρ ποτ' ἠὔχουν τῇιδ' ἐν Ἀργεΐαι χθονί
 θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
 νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος
 ὕπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
 τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη· 510
 ἄλῖς παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
 νῦν δ' αὖτε σωτήρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
 ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας, 515
 ἥρως τε τοὺς πέμπαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
 ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλοι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, παιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι 520
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶι χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἅπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου 525
 Διὸς μακέλλῃ, τῇι κατείργασται πέδον,
 [βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα]
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 τοιόνδε Τροίαι περιβαλὼν Ζευκτῆριον
 ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ 530
 ἦκει, τίεσθαι δ' ἀζιῳτάτος βροτῶν
 τῶν νῦν. Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην

Testim.: 513 Schol. BV Hom. Ω 1 ἀγωνίους θεοὺς τοὺς ἀγοραίους Αἰσ.

504 δεκάτῳ corr. Wunder 511 ἦσθ' margo Askewi ἡλθες F²Tr ἡλθ'
 F¹E 512 καὶ παρώνιος F κάπαρ. Tr corr. Dobree 520 ἦπου corr.
 Anratus τοῖσιν F (non E) 521 δέξαισθε F (non E) φαιδρὰ, ἐπεὶ λαμπρῶι
 ἡλίῳ καταυγάζεται. κόσμῳ, κατὰ κόσμον, πρεπόντως 522 ἡμῖν F 527 =
 Pers. 511 del. Salzmann Iuppiter templa non evertit. 529 τοιοῦδε F (non E).

τοῦ ρύσιου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον 535
 αὐτόχθονον πατρώιον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίдай θάμάρτια.
 ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
 ΚΗ. χαίρω <γε>· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
 ΧΟ. ἔρως πατρώιας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν. 540
 ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαράς ὕπο.
 ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἴστε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου
 ΚΗ. πῶς δὴ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπότης λόγου.
 ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἰμέρῳ πεπληγμένοι.
 ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις. 545
 ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός <μ> ἀναστένειν.
 ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν <ὕμιν> στύγος [στρατῶι];
 ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
 ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
 ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. 550
 ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. πάντα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
 τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
 τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
 ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσανλίας, 555

 σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ,
 στενοῦντες, οὐ λαχόντες ἴσματος μέρος·

Testim.: 537 Phot. Berol. ἀμαρτάδας Αἰσ. ἀμάρτια Πλάτων; ergo comicus iouico ἀμαρτάς usus est.

539 γε suppl. Enger οὐκ ἀντ. F schol. vet. Tr 550 ὧν ἐστὶ τὸ εἰρημένον ὑπὸ
 σοῦ τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. ad τεθνάναι cf. Sapph. Berol. 2 τεθνάναι
 δ' ἀδόλως ἐρώ, ad οὐκέτι Soph. OK 1110 541 ἐκδακρύειν Tr 542 ἦτε Tr
 non convenit „dulcis hic morbus est“, neque enim causa dulcedinis dici potest,
 quod desiderant eos a quibus desiderantur. sed una est sententia: scitote
 dulci hoc morbo affectos premi vos desiderantium desiderio 544 πεπληγμέ-
 νος corr. Tyrwhitt 546 suppl. Scaliger 547 supplevi deletō falso supple-
 mento; στρατός de populo aut senatu Argivorum accipi non potest 549 τυ-
 ράννων F 550 ὧν νῦν codd. et schol. vet. cf. ad 539 corr. Scaliger

551 ταῦτα δ' correxi 552 ἂν Auratus εὖ FTr 556 κακοτρώτους F
 intercidit versus, velut Αἰγαῖον ἐκπερῶντες αἰς ἐκάμομεν 557 στένοντες
 correxi ἡματος correxi. luxurians in singulis malis describendis apodosin
 addere obliviscitur, 567 in viam redit ἴσμα iuxta κάθισμα vix indiget testi-
 moniis Hesychii et Lycophronis 731; στενοῦν quisvis Graecus, etiamsi primus
 pronuntiaret, legitimum vocabulum habere debebat.

τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ πλέον στύγος προσῆν·
 εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
 ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάπδ γῆς λειμῶνναι 560
 δρόσοι κατεψάκαζον ἔμπεδον σίνος,
 ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
 χειμῶνα δ' εἰ λέροι τις οἰωνοκτόνον,
 οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
 ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
 κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὖδοι πεσών·
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλιν.
 [τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, 570
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρή τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.]
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
 ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει 575
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτῶμένῳ
 „Τροίαν ἐλόντες δὴ ποτ' Ἀργείων στόλος
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος“.
 τοιαῦτα χρή κλυόντας εὐλογεῖν πόλιν 580
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
 ΧΟ. νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 ἀεὶ γὰρ ἦβη τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμῆστραι μέλιν 585
 εἰκὸς μάλιστ', σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

558 προσῆν πλ. στ. traieci, ut καὶ suo loco staret; turbavit paroxytoni in
 extremo versu studium 560 δὲ Pearson γὰρ FTr 561 -ψεκαζον
 563 λέγει ETr 570—72 seclusi; alii alia traiecerant secluserant
 571 τὸν ζῶντα subiectum durissime ἀπὸ κοινοῦ positum 576 ποτῶμένοις
 corr. Ahrens 577 τροίην F (non E) 584 ἦβαι corr. Margoliouth. tantum
 in praesentis infinitivo dici fortasse poterat τὸ εὖ μανθάνειν αἰεὶ ἦβαι
 585 Κλυταιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἀνωλόλυξα μὲν πάλοι χαρᾶς ὕπο,
 ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε „φρυκτωρῶν δία 590
 πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ“.
 λόγους τοιούτους πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν 595
 ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραις
 θηηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν 600
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γάρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοίξει; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
 ἦκειν <δ> ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει. 605
 γυναιῖκα πιστὴν δ' ἔνδον εὐρήσει μολῶν,
 οἶανπερ οὔν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου. 610
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
 τοιόσδ' ὁ κόμπος· τῆς <δ> ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσchrὸς ὡς γυναικὶ γενναῖαι λακεῖν.
 XO. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι 615
 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπὴ λόγον.

Actio: Clytaemestra e porta procedit et finita oratione rursus introit.

587 ἀνωλολύξαμεν 590 ἐνίππων F 593 πλακτός Tr 603 nequis
 ἢ desideret, Eur. Alc. 819 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον ἁμαρτεῖν κεννῆς ἀλόχου
 605 suppl. Weil 606 ἐν δόμοις εὔροι corr. Schütz. item Atthidis peri-
 tissimi Cobet et Madvig; ignorat Aeschylus hunc optativum orationis obliquae,
 ceterum Agamemnoni haec nuntiari omnino non vult Clytaemestra 613 Κήρ.
 praefigunt codd. del. Herm. supplevi: ita demum articulus recte stat

616 εὐπρεπῶς corr. Auratus εὐπρεπές dici quod εὐ πρέπει, ut alio loco non
 redeat, tamen linguae convenit. „ita dixit illa tibi orationem facundo oratori

σύ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωμένος πάλιν
ἦκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ, 620
ἔς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῇ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἔξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω. 625

ΧΟ. πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἔξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἦρπασε στρατοῦ;

ΚΗ. ἔκυσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήιζετο; 630

ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἑλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι
ἔλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ; 635

ΚΗ. εὐφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλωι
γλώσσηι μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῶι προσώπωι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
πόλει μὲν ἕλκος ἐν τῷ δήμιον τυχεῖν, 640

πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·

τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων· 645

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἦκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω λέγων

convenientem, si recte eam intellegis“, vel „qui procul dubio omnia intellegbas“. ambigue dicta haec; mendacia per ipsam dicendi copiam perpluunt.

617 cf. Pers. 334 618 γε καὶ corr. Herm. σεσωσμένος 619 ἦξει
corr. Karsten 621 intellege ὥστε καρποῦσθαι 622 Κλυτ. hic et deinceps
pro choro corr. Stanley τύχης corr. Porson 639 Hesychii σμοῖωι (σμοιος
cod. corr. Musurus) προσώπωι· φοβερῶι ἢ στυγνῶι, σκυθρωπῶι huc referebat
M. Schmidt 644 σεσαγμένων corr. Schütz

χειμῶν Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν.
 ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν 650
 πῦρ καὶ θάλασσα καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
 φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά·
 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρήικαι πνοαὶ
 ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίαι 655
 χειμῶνι τυφῶ ξὺν Ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
 ὤχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβωι·
 ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὀρώμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν, Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις. 660
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
 ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔρηιτήσατο,
 θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
 τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
 ὥς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος Ζάλην ἔχειν 665
 μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα.
 ἔπειτα δ' Αἰδὴν πόντιον πεφευγότες
 λευκὸν κατ' ἡμαρ οὐ πεποιθότες τύχη
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου. 670
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὥς ὀλωλότας, τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δ' ὥς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὔν

Testim.: 654 Phot. Ber. e Phrynicho ἀνθεῖν κακοῖς Αἰσ. Ἀγ. ὀρώμεν — νεκροῖς.
 idem versus exemplum ἀκυρολογίας in excerpto π. βαρβαρισμοῦ Valekenarii
 Ammon. p. 197.

649 Ἀχαιῶν — θεοῖς corr. Blomfield Dobree 650 τὰ πρὶν E 651 ἀλ-
 λήλασι Tr 655 ἤρειπον Tr κερτυπ. 660 ναυτικῶν τ' ἐρειπίων corr.
 Anratus 661 ναῦς σκάφος ἀκήρατος ut ὀλκάς ὥς σκάφος γεμισθεῖς Eur.
 Cycl. 505 662 ἦτοι — ἢ ut Choeph. 497; quod contra spem servati sunt re-
 fert ad personam aliam atque gubernatorem, quae sive callide effugere valuit dei
 infesti iram, sive precibus illum permovit ut huic quidem navi parceret. tan-
 tum non valet nisi deus; addit igitur deum fuisse qui gubernaculum teneret. sed
 periculum instabat etiam in appellendo, timendum enim erat, ne aut in rupes
 protruderetur navis aut etiam in facili accessu aestuante mari obmergeretur.
 quod cum factum non sit, propitia (θέλουσα) navi insedit fortuna sospita
 673 ταῦτα ἡγουν τὸ ἀπολωλέναι Tr rectius quam qui ταῦτά legunt.

πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. 675
 εἰ γοῦν τις ἀκτὺς ἡλίου νιν ἰστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς
 οὐπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος
 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἦξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάληθ' ἑκλυών. 680

ΧΟΡΟΣ

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦδ'
 ἔς τὸ πᾶν ἐτητύμῳ·
 μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρώμεν προνοί-
 αῖσι τοῦ πεπρωμένου
 γλῶσσαν ἐν τύχαι νέμων·
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφίνει-
 κῇ θ' Ἑλέαν; ἐπεὶ πρεπόντως
 ἑλέναυς ἑλανδρος ἐλέ-
 πτολις ἐκ τῶν ἀβροπῆνων
 προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
 ζεφύρου γίγαντος αὔραι,
 πολὺάνδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 κατ' ἵχνος πλατᾶν ἄφαντον
 κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-
 τὰς ἐπ' ἀξιφύλλους
 δι' ἔριν αἵματόεσσαν. —

Actio: 680 exit Praeco in eandem partem a qua venerat.

Testim.: 677 Hesych.·χλωρόν τε καὶ βλέποντα· ἀντὶ τοῦ ζῶντα 692 Hesych.
γίγαντος· μεγάλου ἰσχυροῦ ὑπερφυοῦς.

Numeri: 681—99 = 700—16 4. troch. (2. + 2.) 5. troch. (2. + 1. + 2.) 2. troch. 2 choriambi + — ∪ — ∪ — ∪ — ∪; membrum cum alcaico decasyllabo componendum cf. 743 Sept. 726. tetrameter ionicus anaclasticus (∪ — ∪ — ∪ — vicem gerit dimetri; cf. dimetros choriambicos) 9, e parte anaclomeni, ionicū a min. priapeus, pherecrateus.

675 cf. Sept. 429 676 δ' οὖν corr. Auratus; haec enim subiungenda,
 „modo ne mari haustus sit, Iovis ope redibit“ γοῦν Aeschylus in Agamemnone
 (432. 1425) demum admisit 677 καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα codd. ex Hesychio
 corr. Toup 680 κλέιν F²Tr 683 προνοίαις corr. Pauw. 688 ἐλένας
 corr. Blomfield 690 ἀβροτίμων corr. Salmasius 697 εἰς Tr ἀξιφύλλους
 F ἀξιφύλλων E eiecit nimirum vocalem metricus, cum Tr satis haberet
 συνίησις suprascibere.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὄρ- θώνυμον τελεσσίφρων	700
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί- μωσιν ὑστέρωι χρόνῳ	
καὶ ξυνεστίου Διός πρασσομένα τὸ νυμφότι-	705
μον μέλος ἐκφάτως τίνοντας, ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρ- ρεπε γαμβροῖσιν αἰεῖδεν.	
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιὰ	710
πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου- σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,	
†παμπρόσθη πολύθρηνον †αιῶν' ἀμφὶ πολίταν,	715
μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα. =	
ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἱ- νὶν δόμοις ἀγάλακτον οὔ- τως ἀνὴρ φιλόμαστον,	
ἐν βιότου προτελείοις	720
ἄμερον εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.	
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις νεοτρόφου τέκνου δίκαν	
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί- νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. —	725
χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν ἡ- θος τὸ πρὸς τοκέων, χάριν	
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων μηλοφόνοισιν (ἐν) ἄταις	730

Numeri: 717—26 = 727—36 3. glycon. 3 trim. dactyl. 4. glycon.

703 ἀτίμως ἱν' F ἀτίμως Tr 706 ἐκφάτως, cf. Hesych. ἐκφάδην φανε-
ρῶς et Pindari ὑπέρφατον (quod Aeschylus dedisse videtur fr. 99, 21); nihil
docet Maximī astrologi (451) σέλας ἔκφατον de plenilunio, qui a φαίνω derivat
quod ad φάναι redit. Priamidae διαρρήδην, ἀπροφασίστως adulterium probant

707 ἐπέπρεπεν Tr 717 λέοντα σίνιν corr. Conington 718 οὔτος F¹E²
οὔτω in apologi principio Aristoph. Vesp. 1182. Lysistr. 785. Plat. Phaedr. 237^b

722 γεραροὶ sunt qui γέρα accipiunt. sed honores sunt γερόντων cf. Suppl. 666.

727 ἔθος corr. Conington 728 τοκήων F 729 τροφᾶς F τροφεῦσιν
etiam in schol. vet. Tr 730 ἄταισι Tr suppl. Bothe.

δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
 ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
 μέγα σίνος πολυκτόνον·
 ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-

735

τας δόμοις προσεθρέφθη. =
 πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
 λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
 ἀκασκαῖον <δ> ἄγαλμα πλούτου,
 μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.

740

παρακλίνας' ἐπέκρανεν
 δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
 συμφένα Πριαμίδαισιν,

745

πομπᾷ Διὸς ξενίου

νυμφόκλαυτος Ἑρινύς. —

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
 τεκνοῦσθαι μὴδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
 ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
 βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.

750

755

δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
 μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
 σφετέραι δ' εἰκότα γένναι.

760

οἴκων δ' ἀπ' εὐθυδίκων
 καλλίπαις πότμος αἰεί. =

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
 ζουσιν ἐν κακοῖς βροτῶν
 ὕβριν, τότε ἤδη δ', ὅτε τὸ κύριον μόληι

765

Numeri: 739—49 = 750—62 7. iamb. 3. iamb. 2 iamb. (prior choriamb.)
 affinis decasyllabi alcaici cf. 687 8 ion. a min. dim. choriamb. (liberior) +
 pherecrat. 764—74 = 775—81 iambi faciles, paucis choriambis distincti.

733 ἄμαχον δ' F 736 προσετράφη corr. Heath. 739 παρὰυτὰ δ' οὖν Tr
 de accentu in παρὰυτα non constat. 741 suppl. Porson 744 παρακλίνουσ'
 Tr 745 μικροῦ F¹E¹ 749 ἐρινύς una v scriptum serviant FE 750 ἐν
 τοῖς βρ. Tr 758 γὰρ δυσσεβὲς traî. Pauw. 761 δ' ἀπ' scripsi δ' ἄρ'
 Auratus γὰρ codd. 766 ἤδη δ' scripsi cf. Prom. 911 ἢ τόθ' codd. ὅταν
 corr. Klausen.

φάος, τέκεν νεάρης
 δαίμον' ἑτέραν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερων,
 θράσος μελαίνας μελάθορισιν Ἄτας, 770
 εἰδομέναν τοκεῦσιν. —
 Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
 τὸν τ' ἐναΐσιμον τίει 775
 βίον, τὰ χρυσόπαστα δ' ἔσθλα σὺν πίνωι
 χερῶν παλιντρόποισιν
 ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέβαλε, δύναμιν οὐ
 σέβουσα πλούτου παράσημον αἶνωι· 780
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. =

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
 Ἄτρεως γένεθλον, πῶς σε προσείπω;
 πῶς σε σεβίζω μήθ' ὑπεράρας 785
 μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες·
 τῷ δυσπραγοῦντι τ' ἐπιστενάχειν 790
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἦπαρ προσικνεῖται·
 καὶ ζυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 ἀτέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοις·
 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς

Testim.: 780 Hesych. παράσημον· ἀδόκιμον κίβδηλον ἀπὸ τοῦ καὶ νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεσθαι. 790—94 Stob. flor. 112, 12 (IV 1010 Hense) Aio. Ἄγ. τῷ δυσπραγοῦντι—βιαζόμενοι.

Actio: 782 appropinquat Agamemno curru vectus, in quo ad tergum eius sedet Cassandra, caput vitta sacerdotali redimita, ramum lauri gestans; currum satellites non comitantur.

767 νεαρά φάους κότον correxi; casu fit, ut νεώρης tantum legamus, cf. Δημάρης Παντάρης Ποδάρης 768 δαίμονά τε τὸν correxi 769 ἄμαχον om Tr qm τὸν ἄμαχον supra ἀπόλεμον habet 770 μελάθορις F 775 τ' Hartung δ' codd. 776 χρυσόπαστ' ἐ. Tr ἐσθλά codd. ἔδεθλα Auratus, sed ἔσθλα bene formatum cur reiciamus nihil est 777 παλιντρόποις F παλίντροπ' Tr correxi 778 προσέβαλε Herm. qui sprevit, intransitivum ut εισβάλλειν παραβάλλειν, προσέβα τοῦ codd., natum ex προσεβάλετο 782 πολίπορθ' corr. Blomfield 788 παραβαίοντες Tr 790 τ' Herm. δ' codd. 791 δείγμα F 792 προσεφικνεῖται Tr 793 καὶ νυκτὶ δὲ χαίρ. Stob. 794 βιαζόμενοι correxi.

τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὕδαρεῖ σαίνει φιλότητι.
 σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
 'Ελένης ἔνεκ', οὐ γάρ <σ> ἐπικεύσω, 800
 κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος
 οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων,
 θράσος ἐκ θυσιῶν
 ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·
 νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως 805
 εὐφρων πόνον εὖ τελέσασιν (ἐγώ·)
 γνῶσθι δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχεαίρους 810
 δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
 νόστου δικαίων θ' ὦν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 κλυόντες ἀνδροθνήτας Ἰλιοφθόρους
 ἐς αἵματηρὸν τευχος οὐ διχορρόπως 815
 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
 ἐλπίς προσήκει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ·
 καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δέ
 σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. 820
 τούτων θεοῖσι χρή πολύμνηστον χάριν
 τίειν, ἐπεὶ περ καὶ πάθας ὑπερκόπους
 ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὔνεκα
 πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος,
 ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς, 825

798 σαίνειν corr. Casaubonus 800 suppl. Musgrave 803 θάσος Tr
 ἐκούσιον corr. Ahrens 804 ἀ. εὐ θν. Tr 806 εὐφρων τις Tr πόνος
 corr. Auratus supplevi 814 Ἰλίου φθοράς corr. Karsten 817 indices
 etiam ad alteram urnam accedunt, in quam tamen calculum nullum demittunt:
 ergo spes tantum manus calculum demissurae accedit. intellexit Ahrens. cf.
 Ar. et Athen. II 332 822 πάγας correxi, remittit ad 812; deorum erat
 τιμᾶν ὅ τι χρή παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι; vindicis autem, cum Ἰλιοφθόρος esset ψήφος,
 repetere non multam sed πάθην ὑπερκότους corr. Heath. 825 ἀσπιδήστρο-
 φος F ἀσπιδόστρο. Tr corr. Blomfield.

πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὠμηστῆς λέων
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλυῶν 830
 καὶ φημὶ ταῦτ' αὖ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόγου σέβειν·
 δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον, 835
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
 εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 ὁμιλίας κάτοπτρον, εἶδωλον σκιᾶς,
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. 840
 μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
 Ζευχθεὶς ἐτοῖμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει 845
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
 ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
 πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. 850
 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 ἔλθων θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον ἅλιν.
 νίκη δ' ἐπέιπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 855
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους

Testim.: 832. 33 Stobaeus flor. 38, 28 Ais. παύροις—σέβειν.

Actio: 854 cum Agamemno de curru descendere coepit, obviam venit e regia Clytaemestra, quam multae secuntur ancillae stragula purpurea tenentes.

826 cf. δέδυκε μὲν ἁ σελάννα καὶ Πληιάδες μέσαι δὲ νύκτες. quod quomodo cum rerum natura conveniat, nescio. sed discimus quid Aeschylus voluerit

828 ἄδδην Tr 831 ταῦτα 833 φθόνων F φθόνιον E ψόγου Stob.

835 πεπαμένῳ 850 πῆματος τρέψαι νόσον corr. Porson.

λέξει πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 μαθοῦς' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
 τοσόνδ', ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. 860
 τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαρτον κακόν,
 [πολλὰς κλύουσιν κληδόνας παλιγκότους]
 καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 κάκιον ἄλλο, πῆμα λάσκοντας δόμοις. 865
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύχανε
 ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτις, τέτρηται δικτύου πλέω λέγειν.
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθουν λόγοι,
 τρισώματός τ' ἄν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
 [πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,]
 χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
 ἅπαζ ἐκάστωι κατθανὼν μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
 πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης 875
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 ἐκ τῶνδ' εἰ παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
 ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος, 880
 Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγρονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγῶν.
 ἐν ὀψικότοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
 τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας 890

860 ἐπ' ἰλίῳ Tr 862 ἔκπαρτον Tr 863 ἡδονὰς corr. ex 874 Auratus,
 versum inde confictum del Ahrens 868 φάσις F τέτρωται corr. Ahrens
 869 ἐπλήθουνον corr. Porson 871 confictum ex 875 del. Schütz
 872 λαβῶν corr. Paley 876 ἄλλοι dictum videtur, ut ipsam nexuissae
 nodum intellegamus 478 πιστευμάτων corr. Hermann 882 τ' ὑπ Tr (cum
 nota iwonikón) 888 καθεστήκασιν F²E² 889 κλάβας F.

- ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσιν
 λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
 ὀρώσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. 895
 νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσα τῶν σταθμῶν κύων,
 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδ' ἀπενθήτῳ φρενί
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στήτης
 στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
 γαῖαν φανείσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
 κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος, 900
 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
 τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά
 ἤνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι φίλον κάρα 905
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
 δμῳαὶ τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τάδε,
 πέδον κελεύθου στορνύναι πετάσμασιν;
 εὐθύς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, 910
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὥς ἂν ἡγήται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
 θήσει δικαίως σὺν θεοῖσιν ἄρμενα.
- ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ξμῶν φύλαξ.
 ἀπουσίαι μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ· 915
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμῳς
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρή τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμέ
 ἄβρυνε μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
 χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί, 920
 μηδ' εἵμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον

895. 96 τλᾶσ' ἀπ. φρ. et τόνδε τῶν στ. κύνα corr. trai. Ahrens; ita articulus τῶν recte stat. 898 στόλον F 899 καὶ γῆν corr. Blomfield 902 ,sed dulce est quidquid a malo quo obstricti tenemur liberat', itaque plura ennumerare nolo 903 τοῖνυν corr. Schütz προσφέγ. Tr 907 ἄναξ F

908 τέλος F τάδε Tr quod Herm. fortasse dixit praefendum, v. l. natam esse e 933. 34 909 στρῶννύναι corr. Elmsley στρώννυ fr. trag. adesp. 90 in epitoma Athenaei parum locuples testimonium; cf. v. l. in argumento Persarum 913 θεοῖς εἵμαρμένα corr. Meineke 919 βαρβάθου F¹E¹ 920 βόημα F²E²Tr.

τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών,
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.

[λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.]

925

χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδὼν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.

εἶπον, τάδ' ὥς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγώ.

930

ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνῶμην ἐμοί.

ΑΓ. γνῶμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛ. ἡὔξω θεοῖς δείσας ἂν ᾧδ' ἔρξειν τάδε.

ΑΓ. εἶπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἦνυσεν;

935

ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛ. μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆις ψόγον.

ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓ. οὔτοι γυναικὸς ἐστὶν ἰμείρειν μάχης.

940

ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τῇσδε δήριος τίεις;

ΚΛ. πιθοῦ· κρατεῖς μὲν, τὸ δὲ πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταυθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

Testim.: 923 Et. M. (melius Sorbon.) κάλλαια καὶ Αἰσ. ἐν τῷ Ἀγ. ἐν π. δὲ (Sorbon. γὰρ cett.) θ. ὁ. κάλλεσιν.

Actio: 944 una ancillarum, dum ceterae viam a curru ad regiam purpura sternunt, Agamemnonis pedes excalceat.

925 delevi; 926. 27 causam afferunt cur invidiam excitaturus sit calcata purpura 926 „ipso vocabulorum sono auditur has divitias humili servitio non esse aptas“ Blass ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάττοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν schol. vet. Tr 930 εἰ πάντα δ' corr. Weil

933 ἔρδειν corr. Headlam; grammatica docet haec esse „si timuisses, vovisses te haec ita facturum“; requiritur igitur futurum. Clyt. v. 930 respiciens acerbe dicit „agis quasi prae timore voto te obstrinxisses; et votum et timor te dedeceret“. vide tamen an traiciamus δείσας ἂν ἡὔξω θεοῖσιν 935 δοκῇ corr. Stanley 936 δοκῇ FTr² 937 αἰδεσθεῖς F 942 τήνδε corr.

Auratus δήριος genetivus vel ab epicis vitatus, sed toleranda solitaria. glossa Tr τὴν διὰ φιλονικίας μάχην. „num tu (ἦ καὶ intellego ut saepe pōs καί) in hac rixa vincere in honore victoriae verae habes?“ 943 κράτος corr. Weil alii μέντοι correxi (τόδε Thiersch); persuadet ei ita, ut se vincere nec posse nec velle profiteatur, sed donum impetrare. ideo summa vis in πάρες, condona. aliter Soph. Ai. 1353.

λυοὶ τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός, 945
 καὶ τοῖσδέ μ' ἔμβαίνονθ' ἄλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος·
 πολλή γάρ αἰδώς εἵματοφθορεῖν ποσὶν
 φύροντα πλοῦτον ἄργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς 950
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρήται ζυγῶι·
 αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο. 955
 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
 ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς. 960
 οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
 ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν ἠυξάμην,
 δόμοισι προὔνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένῃ. 965
 ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἴκετο στέγης
 σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
 θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 ὅταν δὲ τεύχηι Ζεὺς [τ'] ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970
 οἶνον, τότε ἤδη ψυχὸς ἐν δόμοις πέλει
 ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

Actio: 950 rex, dum a curru descendit, Cassandram coniugi monstrat; remanet illa immota. 957 solus per purpuram incedit Agamemno; ancillae statim stragula tollunt. sequitur Clytaemestra 972 introit Agam.; Cl. in ipso limine exclamat. una remanet in curru Cassandra. equos aut antea aut nunc abducunt ministri.

946 σὺν τοῖσδέ μ' Tr ἔμβαίνονθ' ἄ. codd. 948 σωματοφθ. corr. Franz
 949 φθείροντα correxi 956 κατέσταμαι Tr 957 δόμους F'E¹ 958 ΚΛ.
 om F 959 εἰς ἄργυρον corr. Salmasius 961 οἶκος corr. Porson θεοῖς
 ἀναῖ correxi ἄδην Weyrauch 963 δειμάτων distinx. Canter (φόβων glossa
 Tr) εὐξάμην 965 μηχανωμένης corr. Auratus 966 ἴκετ' ἐς δόμους
 correxi platanus umbram extendit supra tectum, in quo Graecae mulieres
 degebant. duplex genetivus maxime Aeschyleus 969 μολῶν corr. H. Voss
 970 del. Auratus 972 ἐπιστροφ(Tr στρεφ F)ωμένου.

Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλαιοι δὲ τοί σοι τῶν περ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως	975
δεῖμα προστατήριον	
καρδίας τερασκόπου	
πωτᾶται,	
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,	
οὐδ' ἀποπτύσαν δίκαν	980
δυσκρίτων ὀνειράτων	
θάρσος εὐπειθὲς ἴ-	
Ζεῖ φρενὸς φίλον θρόνον. χρό-	
νος δ', ἐπεὶ πρυμνησίων ἔυν ἐμβολαῖς	985
ψάμμος ἄμπα, παρή-	
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον	
ῶρτο ναυβάτας στρατός. —	
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων	
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·	
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως	990
ὑμνωιδεῖ	
θρήγον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν	
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων	
ἐλπίδος φίλον θράσος.	
σπλάγχνα δ' οὔτοι ματαί-	
Ζεῖ πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τε-	995
λεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.	
εὖχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς	
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν	
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. =	1000

Numeri: 975—87 = 998—1000 trochaei 2. 2. 2. 1. (concius in priore pede)
5 dactyli, 2. 2. 7. 4. 2.

974 μέλη F¹E¹ τοι om F post σοι F marg. (verum E) 976 δεῖγμα F
καρδίας προστατήριον nihil est nisi πρὸ καρδίας 978 ποτᾶται F ποτᾶτ'
Tr de producta vocali cf. Prom. 645 979 ἄμισθος ἀοιδά post ποτᾶται Tr
980 ἀποπτύσας F -πτύσαι Tr corr. Scaliger 983 εὐπιθές ἴξει corr.
Scaliger 985 ἐπὶ Tr ξυνεμβόλοις FTr ξυνεμβολαῖς IG Schneider
986 ψαμμίας ἀκάτα (-τας Tr) correxi 987 παρήβησ' Tr 990 ὅπως
corr. Stanley 991 ἐριννύς corr. Porson 996 κυκλούμενον corr. Headlam
998 δ' ἀπ' ἐμᾶς τοι ἐ. Tr 999 ψύδη corr. Stephanus.

†μάλα γέ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείας
 †ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γάρ
 γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.

καὶ πότμος εὐθυπορῶν

1005

— — — — —
 ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.

καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων

κτησίων ὄκνος βαλῶν

σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,

1010

οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος

πλημονᾶς γέμων ἄταν,

οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.

πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-

1015

φῆς τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν

νῆστιν ἤλασεν νόσον. —

τὸ δ' ἐπὶ γὰν πεσὼν ἄπαξ

θανάσιμον πρόπαρ ἀνδρός

μέλαν αἷμα τίς ἄν

1020

πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;

Ζεὺς δὲ τὸν ὀρθοδαῆ

τῶν φθιμένων ἀνάγειν

αὐτὸς ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβεῖαι.

εἰ δὲ μὴ τεταγμένα

1025

μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

εἶργε μὴ πλεον φέρειν,

Numeri: 1001—18 = 1019—32 prima incerta. antistrophus speciem obfert: 2 cret. + pherecrat. cf. Eum. 530. 31. 3. anapaest. deinde facilia cum priore strophā convenientia 2 hemiepe, alcaicus decasyllab. 6 dimetri troch. catal. 8 dactyli 2. troch.

1001 γάρ τοι F γέ τοι δὴ Tr, idem γάρ suprascipsit, quod omnium minime tolerari potest 1002 ἀκόρεστον (cf. 1331) non videtur convenire, atque etiam simile Solonis illud 13, 71 abhorrere. requiritur enim sententia Hippocratea αἰ ἐπ' ἄκρον εὐεξία σφαλεραί. perturbata esse numeri docent 1006 incertum ubi versus exciderit; desideramus nimii notionem in cursu directo 1014 πλημονᾶς correxi cf. Herm. 34, 612 1015 δόσις dictum est propter vicinam Iovis personam, sed pro Tellure donatrice agrum habemus; deus cum elemento confunditur ἐκ om Tr 1016 καὶ F 1017 ὤλεσεν corr. Schütz

1018 πεσόνθ' corr. Auratus ἄπαξ πεσόν Porson 1019 προπάροιθ' Tr

1020 τίς τ' ἀγκαλ. Tr 1022 Ζεὺς δὲ Herm. οὐδέ codd. 1024 Ζεὺς αὐτ' codd. Ζεύς trai. Herm. αὐτός Auratus ἀβλαβεῖαι γε Tr Iuppiter Aesculapium vetuit mortuos resuscitare, sed nou fulmine misso. reicitur fabula Hesiodica.

προφθάσασα καρδία
 γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
 νῦν δ' ὑπὸ σκότητι βρέμει
 1030
 θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
 να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
 ζωπυρουμένας φρενός. =

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασσάνδραν λέγω,
 1035
 ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτῳς δόμοις
 κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε μῆδ' ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτέ
 1040
 πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
 εἰ δ' οὔν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
 οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἡμῃσαν καλῶς,

— — — — —
 ὦμοί τε δούλοις. πάντα καὶ παρὰ στάθμην
 1045
 ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφὴ λόγον.
 ἐντὸς δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 πείθοι' ἄν· εἰ πείθοι'. ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἵπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
 1050
 ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν †λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

Actio: 1033 egreditur Clytaemestra sola.

Testim.: 1050 Hesych. χελιδόνος δίκην· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικά-
 ζουσιν διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν.

1030 βλέπει F¹E 1031 θυμαλγῆς—οὐδὲν ἐπ' om Tr (nempe exempli ver-
 sum aliter quam F dispositi) 1035 κασσάνδραν; praestat duplici σ epicau
 vocem notare. Athenienses enim καττάνδρα pronuntiabant 1037 μέτα per
 iustam anastrophēn codd. cf. Pers. 460 1038 non Iovem κτήσιον dicit
 (Antiph. 1, 16) sed est fere ,erilis ara' cf. Soph. Trach. 690 1041 δουλείας
 μάζης βία F καὶ ζυγῶν θίγειν βία Tr, quamquam βία in archetypo fuit, θιγεῖν in
 interpolata tantum memoria traditur, nihil hoc aptius excogitatum est, nec sapit
 Triclinium 1042 ἐπιρρέπει Tr 1044 intercidit fere πικροὶ πολίταις τ' εἰσὶ
 ἀπρὸς ἡγόροι 1045 παραστάθμων F 1052 αὐτ λέγουσα αὐτ λόγῳ cor-
 ruptum

- ΧΟ. ἔπου· τὰ λῶιστα τῶν παρεστῶτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
- ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τῇδ' ἐμοὶ σχολή πάρα 1055
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
[ὥς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξιν χάριν.]
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἄξυνήμων οὔσα μὴ δέχῃ λόγον, 1060
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνωι χερί.
- ΧΟ. ἐρμηνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νειαιρέτου.
- ΚΛ. ἡ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νειάρετον 1065
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἵματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ρίψας' ἀτιμασθήσομαι.
- ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας' ὅχον, 1070
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

- ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
᾿Απόλλων ᾿Απόλλων.
- ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. — 1075
- ΚΑ. ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
᾿Απόλλων ᾿Απόλλων.
- ΧΟ. ἦ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

Testim.: 1074. 5 Schol. Eur. Phoen. 1028 ἀπενθὴς θεὸς ᾿Απόλλων· Αἰσ. "τί ταῦτ' ἀνωλόλυξας— τυχεῖν.

Numeri: 1072—75 = 1076—99 Κασ. 4 bacchei Xo. 2 trim.

Actio: 1068 Clytaemestra in regiam redit. 1072 Cassandra surgit in curru.

1054 πείθου 1055 τήνδ' corr. Musgrave 1057 πυρός corr. Musgrave
1058 confictus ex 1044 et 1043 1061 ἀλλ' ἀντὶ Meineke, cf. Eum. 887
1064 φρενῶν κλύει F¹E 1067 incipit M 1068 μή M¹ 1071 ἐκούσ'
corr. Robert. 1072 ὀτοτοτοτοῖ M πομποῖ FTr 1073 ὥπολλον M ἄπολ-
λον FTr corr. Herm. ὦ supra vocativum Tr, unde error M natus est
1074 ἀνωλόλυξας schol. Eur. 1076. 77 = 1072. 73.

οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. ==

KA. Ἀπόλλων Ἀπόλλων, 1080
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἑμός·

ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

XO. χρήσιν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλῖαι περ ἐν φρενί. —

KA. Ἀπόλλων Ἀπόλλων, 1085
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἑμός.

ᾧ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

XO. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. εἰ σὺ μὴ τὸδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθη. ==

KA. ᾧ ᾧ

μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα 1090

αὐτοφόνα κακὰ καρατόμα,

ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

XO. ἔοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον. —

KA. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· 1095
κλαιόμενα τάδε βρέφη, σφαγὰς

ὁπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

XO. ἤμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
†ἤμεν, προφήτας δ' οὐτινας ματεύομεν. ==

KA. ἰὼ πόποι, τί ποτε μῆδεται; 1100
τί τόδε νέον ἄχος; μέγα,

Numeri: 1080—84 = 1085—89 Κασ. 5. bacch. Χορ. 2 trim. 1090—94 =
1095—99 Κασ. 2 dochm. 2 iamb. trim. iamb. Χορ. 2 trim.

Actio: 1080 Cassandra descendit de curru, animadvertit Apollinis terminum
qui ante regiae portam, vel potius ante gradus est, per quos ad eam ascen-
ditur.

1080 ἄπολλον ἄπολλον corr. Herm. 1084 παρ' ἐν M παρέν F παρόν Tr
corr. Schütz 1085 = 1080 1088 εἰ· σὺ τὸ μῆδ' ἐν. F εἰ τόπερ μῆδ' ἐν. Tr

1089 κᾶτα δ' FTr ψύθη Tr 1090 ᾧ ᾧ om FTr interiectio extra respon-
sionem posita. aversatur regiam; non esse regiam, sed ἀνδροσφ. eodem spectat

μὲν οὖν. Ξυνίστορα M 1091 καρτάνας M κάρτάναι F κάρτάνας Tr corr.
Kayser 1092 ἀνδρὸς σφάγιον (ι in maiore litura M, σφαγιόν E, τε add. Tr)

corr. Dobree πέδον ῥαντ. M²FTr 1093 εὖρις M ex εὐροσ 1094 μαντεύει M
ἂν εὐρήση M ἐφευρήσει FTr 1095 μαρτυρίοις corr. Pauw μὲν γὰρ

FTr τοῖσδε πεπείθομαι corr. Abresch 1096 τὰ βρ. FTr 1098 ἢ μὴν M
ἤμεν M v. l. FTr gravissima illa affirmatio non convenit; aut hic aut in versu

proximo dittographia vocem aliam expulit πεπυσμένοις ut vid. M ante rasuram
1099 μαστεύομεν corr. Schütz 1101 ἄχθος M¹

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν,
 ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'
 ἐκὰς ἀποστατεῖ.

XO. τούτων αἰδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. 1105
 ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. —

KA. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς
 τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
 λουτροῖσι φαιδρύνασα· πῶς φράσω τέλος;
 τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ 1110
 χερὸς ὀρέγματα.

XO. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
 ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. ==

KA. ἔ ἔ παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
 ἦ δίκτυόν τί [γ'] Ἰαίδου; 1115
 ἀλλ' ἡ γένυς ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
 φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
 κατολολυζάτω θύματος λευσίμου.

XO. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δύμασιν κέληι
 ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος. 1120
 ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
 σταγῶν, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
 ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
 ταχεῖα δ' ἄτα πέλει. —

KA. ἂἂ, ἰδοὺ ἰδοὺ· ἄπεχε τῆς βοός 1125
 τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
 μελάγκερω λαβοῦσα μηχανήματι

Testim.: 1103 Hesych. ἀλκή . . . ἡ ἀλέησις ἡ μάχη Αἰσ. Ἀγ. prius huc spectat 1105 Phot. Ber. (i. e. συν. λέξ. χρ.) αἰδρίς· ἄπειρος ἀμαθής Αἰσ. Ἀγ. τούτων — μαντ.

Numeri: 1100—06 = 1107—13 Κασ. 2. iamb. (primus ∪ ∪ ∪) 3 iamb. 6. bacchei, Χορ. 2 trim. 1114—24 = 1125—35 Κασ. 2 dochm. 2. iamb. 3 iamb., iamb. + dochm. 4. bacch. Χορ. 2 trim. 4 dochm. 3 bacch. 2 iamb.

1103 ἀλκάν F 1106 βοᾷ πόλις FTr 1111 χειρός M ὀρεγμένα FTr ὀρεγόμενα M verum Σ διαδέχονται ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν
 1115 del Dindorf 1116 ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξυν. correxī 1117 ἀκόρεστος corr. Bothe 1122 καὶ δορία M καὶ δωρία F δωρία Tr duae lectiones sunt καὶ δορί quam Casaubonus, καιρία quam Dindorf praetulit πτώσιμος corr. Blomfield 1123 gutta est bilis flavae, quae mortale frigus efficit, cf. Choeph. 133; terror eam non minus excitat quam plaga mortifera 1125 βοῆς Tr inconsulto, nam schol. βοός explicat 1127 μελάγκερω M¹ -κερων M²FTr utrumque schol. M.

- τύπτει· πῖτνει δ' <ἐν> ἐνύδρῳι τεύχει.
 δολοφόνου λέβητος τέχναν σοὶ λέγω.
- ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνῶμων ἄκρος 1130
 εἶναι, κακῶι δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαί
 πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωιδοί
 φόβον φέρουσιν μαθεῖν. — 1135
- ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι.
 τὸ γὰρ ἐμὸν θρόῳι πάθος ἐπέγχεας.
 τί δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
 οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γάρ;
- ΧΟ. φρενομανῆς τις εἶ, θεοφόρητος, ἀμ- 1140
 φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
 νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθά
 ἀκόρετος βοᾷς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
 Ἰτὺν Ἰτὺν στένουσ' ἀμφιθαλῇ κακοῖς
 ἀηδῶν βίον. — 1145
- ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνοσ·
 περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
 θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 ἐμοὶ δὲ μῖμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
- ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους [τ'] ἔχεις 1150
 ματαίους δύας,
 τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳι κλαγγαῖ
 μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;

Numeri: 1136—45 = 1146—55 Κασ. 4. bacch. 2 dochm. 2 trim. Χορ. 3 dochm. 2 dochm. concisi cf. Choeph. 962 (~~~~~|~~~~~) 4. bacch. 3 dochm.

1128 suppl. Schütz 1129 τύχαν corr. Weil cf. Pr. 87 1130 ἄκρως M¹
 1133 βροτοῖσι F στέλλεται (στέλεται Tr) corr. Emperius διά M δὴ αἰ
 FTr cf. 448 1134 θεσπιωιδόν corr. Herm. 1137 θροῷ π. ἐπεγχεάσα
 (ἐπαγχεάσα FTr) codd. et schol. correxi. ad Apollinem redit furore vaticinandi
 soluta. θρόος ὕμνων Pind. N. 7, 81 multitudinem cantorum indicat, hic homi-
 num quorum mala cantantur 1138 ποὶ δὴ corr. Heimsoeth 1139 οὐδέ-
 ποτ' F οὐδὴ ποτ' Tr 1142 ἄνομον' γ' Tr 1143 ἀκόρεστος corr. Aldina
 βοᾷς M βοᾷς Tr ταλαίνας M² β. φιλοίκτοις ταλαίनαις φρ. F β. φιλοί-
 κτοισι φρ. Tr videtur Herm. recte propter importunum φεῦ miramque v. l. in
 M non adquevisse. sed antistrophus non est sollicitanda 1146 ἀηδ. μορ.
 trai. Herm. 1147 περεβάλοντο M περιβαλόντες FTr corr. Herm. (postea in
 avia abreptus) 1148 αἰῶνα Mγρ ἀγῶνα MFTr 1150 del. Herm.
 1152 ἐπὶ φόβῳι M²F².

πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας; =

1155

KA. ἰὼ,

γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.

ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·

τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν'

ἡνυτόμαν τροφαῖς·

νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους

1160

ὄχθας ἔοικα θεσπιωιδῆσειν τάχα.

XO. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;

νεογνὸς ἂν αἰὼν μάθοι.

πέπληγμαί δ' ὅπως δῆγματι φοινίωι

δυσαλγεῖ τύχαι μινυρὰ [κακὰ] θρεομένας,

1165

θραύματ' ἐμοὶ κλύειν. —

KA. ἰὼ,

πόννοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.

ἰὼ πρόπυργοι θυσῖαι πατρός

πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος

δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν

1170

τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.

ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμ πέδωι βαλῶ.

XO. ἐπόμενα προτέροισι τὰδ' ἐφημίσω.

καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-

σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων

1175

μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·

τέρμα δ' ἀμηχανῶ. =

KA. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην,

λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς

1180

πνέων ἐσάϊζειν, ὥστε κύματος δίκην

Numeri: 1156—66 = 1167—77 Κασ. interiectio 3 iamb. iamb. + dochm. 3 dochm. 2 trim. Χορ. 2 dochm. 2 iamb. + 5 dochm.

1154 ἔχη F 1159 deficit M 1161 ὄχθους corr. Casaubonus ripae
Acherusiae paludis ὄχθοι non sunt 1163 ἂν αἰὼν Karsten (et ego) ἀνθρώπων
codd. 1164 δ' ὑπὸ F δ' ὑπαί Tr corr. Herm. 1165 δυσαγγεῖ corr. Canter
del Blomfield 1166 θαύματ' Tr cf. Hesych. θραῦσμα λύπη πληγὴ
1167 πόλεως F ὀλωμένας F ὀλουμένας Tr corr. Porson 1170 ἐπήρ-
κεσαν corr. Blomfield 1171 ἔχει ἔχειν F 1172 cf. Hom. λ 424, Homer.
Unters. 158 1173 προτέροις corr. Pauw 1174 τίς σε καί Tr κακοφρονεῖν
corr. Schütz 1175 κακ. δαίμων ποιεῖ ὑπερβαρύς Tr 1176 θανατηφόρα Tr
1179 νύμφας F 1181 ἐς ἤξειν corr. Bothe.

- κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
 μεῖζον· φρενῶσω δ' οὐκέτ' ἔξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἵχνος κακῶν
 ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων. 1185
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορός
 ξύμφθογγος οὐκ εὐφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκῶς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
 δύσπεμptos ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων. 1190
 ὕμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
 πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἡμαρτον ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
 ἢ ψευδόμαντὶς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 ἐκμαρτύρησον προὔμῳσας τὸ μὴ εἰδέναι 1195
 λόγῳ παλαιᾶς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
 παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου τὸ πᾶν
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις. 1200
 ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷιδ' ἐπέστησεν τέλει.
 ΧΟ. μῶν καὶ θεὸς περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; 1204
 ΚΑ. πρὸ τοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. 1203
 ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. 1205
 ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
 ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἡλθέτην νόμῳ;
 ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
 ΧΟ. ἥδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡιρημένη;
 ΚΑ. ἥδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ. 1210
 ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
 ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τὰδ' ἤμπλακον.
 ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν διὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

Testim.: 1195 Hesych. φλέδων· φλυαρία· καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης 1216 Hesych.
 στροβεῖται] ταράσσει (l. ταράσσω) κινεῖ.

1182 κλύειν corr. Auratus 1182 πῆμα gravius eo quod modo tetigit,
 i. c. sua morte 1188 σύμφθογγος F' ξύμφθογγος G 1192 πρῶταρχος F'
 1194 τηρῶ corr. Ahrens 1196 καὶ μαρ. Tr μ' εἰδέναι 1198 ὄρκος
 πῆμα corr. Auratus 1200 ἀλλ. πόλιν corr. Weil 1204. 3 trai. Herm.
 1205 βαρύνεται Tr 1207 ἡλθετον 1211 ἄνακτος corr. Canter.

KA. ἰοὺ ἰοῦ, ὦ ὦ κακά.

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος 1215

στροβεῖ ταράσσων φροιμίους. [ἐφημένους]

ὀρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους

νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;

παῖδες θανόντες, ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,

χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς, 1220

σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.

ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινά

[λέοντι ἄνακτι ἐν λέχει στρωφώμενον]

οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη 1225

ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρή τὸ δούλιον ζυγόν.

νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης

οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς

λείψασα κάκτείνας φαιδρὸν οὗς δίκην

ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῇ τύχῃ. 1230

τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεύς·

ἔστιν· τί νιν καλοῦσα δυσφίλης δάκος

τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά

οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι ναυτίλων βλάβην,

θύουσιν αἰδοῦ μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη 1235

φίλοις πνέουσιν; ὥς δ' ἐπωλολύξατο

ἢ παντότολμος ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ,

δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίαι.

καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;

τὸ μέλλον ἦξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν 1240

ἄγαν [τ'] ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἑρεῖς.

XO. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν

ἔσθην καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει

Numeri: 1214. 1216 dimetri iambici, novi furoris signum.

1216 ἐφημένοις Tr² del. Herm. sed dimetrum iambicum ne is quidem tolerabat 1224 delevi; leo, opinor, non est Aegisthus cf. 1259 1227 ἄπαρχος cf. Pers. 327 1228 εὖ οἶδεν Tr 1229 λέψασα corr. Tyrwhitt καὶ κτείνας dist. Canter φαιδρόνους dist. Ahrens 1231 τοιαῦτα Tr τολμαί 1232 ἔστιν vulgo ad priora refertur, etsi enclisin vetare monuit Elmsley δυσφιλὺς F

1235 miramur dici de infenso in liberos animo Clytaemestrae, sed quod per τε adnectitur odium internecivum quod ad Agamemnonem necessario refertur, persuadet, ut poetam hoc voluisse credamus ἀράν corr. Butler alii

1237 respicit ad v. 973 1240 μὴν τάχει corr. Auratus 1241 del. Bothe

1242 παιδίων.

- κλυόντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηικασμένα·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. 1245
- KA. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
 XO. εὖφημον ὦ τάλαινα κοίμησον στόμα.
 KA. ἄλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
 XO. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
 KA. σὺ μὲν κατεύχη, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. 1250
 XO. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;
 KA. ἦ κάρτ' ἴῳρ' ἂν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
 XO. τοὺς γὰρ τελούντας οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
 KA. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
 XO. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθὴ δ' ὅμως. 1255
 KA. παπαῖ,
 οἶον τὸ πῦρ ἐπέρχεται [δέ μοι].
 ὁτοτοῖ,
 Λύκει' Ἀπολλων, οἱ ἐγὼ [ἐγώ].
 αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
 λύκῳ λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίαι
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὥς δὲ φάρμακον 1260
 τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνθήσει πότῳ.
 ἐπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσσεσθαι φόνον.
 τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρηι στέφη; 1265
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 ἴτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὦδ' ἀμείβομαι.
 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

Actio: 1266 *confringit sceptrum*, 1267 *proiecit vittas, proiectas pedibus calcat*.

Numeri: 1257—58 *interiectiones et dimetri (alter catalecticis) novi furoris signa* cf. 1214.

- 1244 ἔξεικ. Tr 1247 κοίμισον Tr 1249 εἰ πάρεσται corr. Schütz
 1252 παρεσκόπης (-πεις F¹) corr. Hartung Meineke (cf. Hesych. ἀποκοπήναι
 Bekk. An. 428). ἀραν adhuc infeliceiter temptatum 1253 τοῦ γ. τελούντος
 corr. Heimsoeth 1255 δυσπαθῇ F 1256. 57 prava complementa delevi
 1258 δίπλους corr. Victorius 1261 ἐνθήσειν Tr² κότῳ corr. Auratus
 1262 *asyndeton, quia metaphoram suam ipsa explicat* 1263 ἀντιτίσασθαι
 corr. Blomfield 1267 πεσόντ' ἀραθῶ δ' i. e. et πεσόντα γ' et -τα θ' ὦδ'; corr.
 Blomfield ἀμείβομαι F²E²G²Tr ,si non antea, nunc certe cum hami iacetis,
 sic debita vobis reddo mala'. placuit plerisque Hermannī ἐγὼ δ' ἄμ' ἔφομαι,
 sed ἅμα aperte falsum est, nec πεσόντα bene additur ad ἴτ' ἐς φθόρον. οὔτῳ
 δ' ἀμείβῃ με Eur. Or. 608 1268 ἄτην corr. Stanley.

ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με 1270
 κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην πάλαι
 φίλων ὑπ' ἐχθρῶν <τ'> οὐ διχορρόπως μάτην.
 καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
 πτωχός, τάλαινα, λιμοθνῆς ἦνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ 1275
 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρώιου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
 θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι.
 οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος, 1280
 μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
 ἄξει νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοκνος ὦδ' ἀναστένω; 1285
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶλον πόλιν
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.
 ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
 ἄραρε γὰρ <τῶνδ'> ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας. 1290

Testim.: 1290 Epim. Homer. Cram. An. Ox. I 88 (Et. Vossian. ἄραρε) ἄραρε γάρ — θεῶν sine nomine.

1270 ἐπώπτευσας Tr 1271 πάλαι scripsi μέτα codd., intrusum, cum non intellegeretur proximi versus figura ἀπὸ κοινοῦ 1272 suppl. Enger, amicos inimicosque distinctos esse docet οὐ διχορρόπως 1273 regiam virginem φοιτάδα ἀγύρτριαν vocant et eisdem quibus talem circulatricem excipiunt conviciis. ὡς additum per similem confusionem atque Pers. 565 1278 φοινίω corr. Thiersch; corpus iacebit in mensa cruore perfusa 1279 ἄτιμον F¹

1284 ἄξει GTr ἄζειν FE νυν F ὑπτίασμα quid sit docet Pr. 1005. non laudabimus dictum de eo quod caesus pater postulat ut ultor redeat; tumidum oraculorum sermonem decere videbatur quod ὑπτιος et κείμενος affinia sunt 1285 κάτοικος corr. Wakefield; non convenit Scaligeri κάτοικτος, pariter novum vocabulum, nam a lugendo exempla ista eam non deterrent, nec μέτοικος Hermannii aliorumque, nam aut civis Troiana aut serva est 1287 εἶχον corr. Musgrave 1288 ἐκ θεῶν F 1289 cf. ad Eur. Herc. 323 1290 ὁμώμοται γάρ codd. genuinum esse ἄραρε in Epim. Hom. intellexit Herm. sed quod ὄρκος τις supplebat minime ferendum. supplevi ita ut pateret, quid dei iure iurando sanxissent. quid aliud quam Cassandrae imminens fatum, cf. 1238? vix credibile plausum tulisse Hermannium qui versum post 1283 traiciebat (recepto ἄζειν). deorumne erat iure iurando constituere, ut filius matrem occideret?

Ἄιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

- ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα πολλὰ δ' αὖ σοφῇ 1295
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοδὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυσις, οὐ, ξένοι, χρόνου πλέον.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
ΚΑ. ἦκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδαίνω φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. ἀλλ' εὐκόλως τοι καταθεῖν χάρις βροτῶι. 1304
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1303
ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων. 1305
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενὶ στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων. 1310
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλᾶισμα δύμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κὰν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἄγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι. 1315
οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβωι,
ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενούμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. 1320
ΧΟ. ὦ τλήμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.

Actio: 1306 primum ad portam accedit; subsistit horrore percita 1315 iterum ad portam accedit, iterum intrare cessat.

1291 τὰς λέγω corr. Auratus 1295 δ' αὖ Tr δὲ FEG 1299 ad duplex οὐ cf. Theogn. 695 ubi οὐ δύναμ' οὐ vasculi Attici testimonio restitutum est χρόνῳι πλέω(ι) corr. Voss cf. Eum. 163; πλέως χρόνος graece non videtur dici 1301 κερδανῶ corr. Karsten 1303. 4 traî. Heath 1304 εὐκλεῶς correxi. non Polyxena loquitur aut Perpetua, sed Cassandra cui turpissima mors imminet nec quisquam eius meminerit, cf. 1329 1305 σῶν Auratus τῶν codd. 1308 φρενῶν correxi 1309 φόβον FTr¹.

- ΚΑ. ἅπαῤ ἕτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἥ θρῆνον θέλω
 ἔμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
 πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἔμοις τιμαόροις,
 1325
 χρέος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν ὁμοῦ
 δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
 ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
 σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,
 βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
 καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.
 1330
- ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφω
 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων
 δ' οὔτις ἀπειπὼν εἵργει μελάθρων,
 „μηκέτ' ἐσέλθῃς“ τάδε φωνῶν.
 1335
 καὶ τῶιδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 μάκαρες Πριάμου,
 θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει·
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἰμ' ἀποτεῖσει
 καὶ τοῖσι θανούσι θανῶν ἄλλων
 1340
 ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
 τίς <ποτ'> ἂν εὖξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
- ΑΓ. ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πλευρῶν ἔσω.
 ΧΟ. σίγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
 ΑΓ. ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένους.
 1345

ΧΟΡΟΣ.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
 ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄνδρες ἀσφαλῆ βουλευματα;

Actio: 1322 tertium ad portam accedit, intratura non iam ad chorum sed ad se ipsam verba fecit. 1343. 45 audiuntur Agamemnonis clamores; choreutae discurrunt, disputant, denique strictis gladiis in portam irrumpunt, sed horrore percussī statim recedunt.

1323 ἡλίωι corr. Jacobs 1325 ἐχθροῖς φ. τοῖς ἔμοις τ. correxi
 1328 δυστυχή corr. Blomfield 1331 πράττειν 1332 βροτοῖς corr. Pauw
 1334 μηκέτι δ' εἰσέλθῃς corr. Herm. 1340 θ. ἄγαν ἐπ. Tr ἐπικρανεῖ corr.
 Herm. praesens pro futuro cf. Suppl. 406 1341 suppl. E. A. Ahrens; non
 deterius οὔτις 1343 πλευρῶν Weil, πληγὴν codd. 1345 part. perf. pro
 verbo finito, cf. Sept. 809 1347 ἂν πως ἀσφ. corr. Keck (et ego).

1. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνῶμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
2. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. 1350
3. καγὼ τοιοῦτου γνῶματος κοινωνὸς ὦν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
4. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμαίζονται γὰρ ὦς,
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. 1355
5. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
6. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευσαι· <τί μή;>
7. καγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. 1360
8. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὦδ' ὑπείξομεν
δόμων κατασχυντήρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
9. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365
10. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
11. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
12. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. 1370

Testim.: Schol. Aristoph. Equ. 586 ὁ τραγικὸς (χορός) ἰε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. 1356 Trypho VIII 741 W inter exempla ὀνοματοποιίας, καὶ παρ' Αἰσ. μελλῶ, χρονίζομεν—χάριν (natum hoc e χερὶ v. 1357 olim simul adscripti).

1348 codd. singulis deinceps distichis Χορ praefigunt, nimirum pro paragraphis quas traditas acceperant. quindecim choreutas esse tradunt schol. Aristophanis, duodecim esse vidit Od. Mueller; ultimus coryphaeus est qui antea pro choro verba fecerat 1354 ὡς acuendum (fortasse rectius cum Bekkero circumflētendum); procliticum in extremo versu immane in Aeschylo vitium, sic per regis caedem incipiunt, signa dantes venturae tyrannidis.

1356 τῆς μελλοῦς Trypho τῆς μελλούσης F μελλούσης Tr 1357 πέδον corr. Herm. 1359 βουλευσαι πέρι codd., sublato pessimo complemento aptum substitui 1362 κτείνοντες corr. Canter 1368 μυθοῦσθαι corr. E. A. Ahrens.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
 τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν 1375
 φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
 ἔμοι δ' ἀγῶν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι·
 νίκη τέλειος ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
 ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐΞειργασμένοις.
 οὔτῳ δ' ἔπραξα, καὶ τὰδ' οὐκ ἀρνήσομαι. 1380
 ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, 1382
 περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν,
 ὥς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. 1381
 παίῳ δέ νιν δῖς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτοιν 1384
 μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι 1385
 τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονός
 Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
 οὔτῳ τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
 κάκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφυγὴν
 βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου, 1390
 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσον ἢ διοςδότῳ
 γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὥς ὦδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

Actio: 1372 valvis apertis spectatur securim tenens Clytaemestra, cuius frons sanguinis guttis adpersa est. iacet in lavacro argenteo Agamemnonis corpus ingenti tegmine purpureo involutum, iacet alicubi etiam Cassandreae corpus. nullae adstant ancillae.

Testim.: 1388 Hesych. ὀρυγάνει ἐρεύγεται.

1375 πημονήν corr. Auratus ἀρκύστατον corr. Elmsley 1378 νίκης παλαιᾶς correxi; Heathii νείκης illi quidem condonandum, hodie tolerari vocem quae nulla omnino est pudendae segnitiae signum. „mihi certamen erat diu praeparatum, venit . . . sed sero. sto eodem loco quo percussi re bene gesta.“ quid deest? victoriae opinor notio ita enuntiata, ut adversativa particula sequi possit 1379 ἔπαισ' GTr ἔπεισ' F 1381 ἀμύνασθαι corr. Victorius traieci verum post 1383; indicat retis usum, a quo instrumento facinoris descriptio rite incipit 1383 περιστιχίζω FG 1384 οἰμώγμασιν corr. Elmsley 1387 Διὸς Enger αἰδου codd. 1388 ὀρυγάνει Hesychio huc relato Herm. ὀρυγαίνει codd. 1389 σφαγὴν correxi. non comederat caede paratam offam ut Atreus 1599, nihili omnino ὀξεῖα αἵματος σφαγὴ 1391. 92 διὸς νότῳ γὰν εἰ corr. Porson.

- εἰ δ' ἦν πρόπον ποθ' ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶι, 1395
 τῶιδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 πλήσας ἀραίῳν αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.
- ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος, 1400
 ἣτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
- ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳι καρδίαι πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 ὁμοῖον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμός 1405
 πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 ἔργον, δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὥδ' ἔχει.
- ΧΟ. τί κακόν, ᾧ γύναι,
 χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν
 πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὁρόμενον
 τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς 1410
 ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσσι,
 μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. —
- ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί
 καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἐναντίον φέρων, 1415
 ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερὶ βοτοῦ μόνον,
 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοί
 ὠδῖν', ἐπωιδὸν Θρηικίων ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
 μιασμάτων ἅποιον; ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
 ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
 τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
 ἐκ τῶν ὁμοίων, χερὶ <τε> νικήσαντ' ἐμοῦ

Testim.: 1408 Hesych. ἐδανά· ἐδώδιμα βρώσιμα· ἐδανοῖς βρωσίμοις Αἰσ.

Numeri: 1407—11 = 1426—30 dochm. dim. iamb. 6 dochmii membratim discreti. pherecrateus.

1395 πρεπόντως corr. (sed reiecit) Rauchenstein 1396 τὰδ' ἂν corr. Tyrwhitt. 1406 δικαίως Tr 1409 ῥυσᾶς corr. Stanley ὁρωμενον (diverso spiritu) cf. Sept. 86. nihil est cur Abreschii ὄρμενον editiones obtineat 1410 ἐπεύθου Tr 1411 ἀπέταμες et -τεμες codd. est ἀποτόμως ἀπεβάλου ἅπολις corr. Seidler 1412 ὄμβριμον cf. Sept. 794 1414 τόδ' corr. I. Vossius 1418 Θρ. τε λημάτων corr. Canter 1419 χρή corr. Porson 1423 χειρὶ vik. correxi χερὶ τε unius vocis instar.

- ἄρχειν· ἂν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσῃ διδαχθεῖς ὅπῃ τοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425
- ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχαι φρίην ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἵματος εὖ πρέπει.
ἄντιτον ἔτι σὲ χρὴ στερομένην φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι. = 1430
- ΚΛ. οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ, 1434
ἕως ἂν αἴθῃ πυρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς 1435
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σμικρὰ θράσους. 1437
καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν· 1431
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἑρινύν θ', αἰσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ, 1433
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος, 1438
Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,
ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε [καὶ τερασκόπος 1440
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε] θεσφατηλόγος
πιστὴ ἔυνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1445
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
αὐτὴν παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
- ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει μὴ περιώδυνος
μηδὲ δεμνιοτήρης
ἡμῖν τὸν αἰεὶ μόλοι φέρουσα 1450
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος

Testim.: 1449 Hesych. δεμνιοτήρη· ἔγκοιτον· τὰ δέμνια τηροῦντα.

Numeri: 1447—54 = 1467—74 2 dochm. + pherecrat. 3. iamb. alcaic. decasyll. periodus trochaica paucis concisis.

1429 ἀντίετον F ἀτίετον Tr corr. Weil, idem reiecit 1430 τύμμα
τύμμα corr. I. Vossius 1431—33 traieci. ad minas primum erat responden-
dum; numina autem testes facinoris advocantur 1435 ἐμάς corr. Porson

1437 μικρά 1440. 41 sustuli dittographias, quoniam πιστὴ σύνευνος
praedicati locum obtinet (dormit mortua cum mortuo), concubitus antea non
poterat commemorari 1443 ἰσοτριβῆς FGTr ἰσοτρ. (felici errore) E corr.
Panw. 1446 φιλήτως F 1447 αὐτὴν scripsi εὐνῆς codd. παροψώνημα
1450 μόλοι τ. α. φ. ἐν ἡμῖν traieci.

φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

— ἰὺ

παράνους Ἑλένα, μία τὰς πολλὰς, 1455
τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίαι,
νῦν [δὲ] τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
δι' αἰμ' ἄνιπτον. ἦ τις ἦν τότε ἐν δόμοις 1460
Ἔρις, ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς. —

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνθεῖς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὥς ἀνδρολέτειρ', ὥς μία πολλῶν 1465
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας
ἄξυστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
κράτος <τ'> ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν, 1470
καρδιόδηκτον ἐμοί, κρατύνεις,
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς ἐννόμως
ὕμνον ὕμνεῖν †ἐπεύχεται. 1474

— <ἰὺ

παράνους Ἑλένα, μία τὰς πολλὰς,
τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσας ὑπὸ Τροίαι.
νῦν τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω

Numeri: 1455—61 ephymnium. interiectio, periodus anapaestica. 2 dochm. iambi faciles.

1453 διὰ Tr 1455 παρανόμους corr. Herm. 1458 νῦν δὲ τελείαν corr. rexi. τελέαν ἐπανθίζειν est τῷ τὴν στεφάνωσιν τελειοῦντι στεφάνῳ στεφανοῦσθαι, ad verbum cf. Choeph. 150, ad dicendi figuram quae composui ad Eur. Herc. 681 1461 ἐρίδματος etymologia Aeschylī ad ἔριν refert 1464 ἐκτρέχῃς F (non G) 1466 ὀλέσαν FG (ex E non notatum) 1467 ἐμπίπτεις corr. Canter 1468 διφυεῖσι corr. Herm. videtur Aeschylus in voce peregrina (vivit in Eliaca tantum dialecto) διφυεῖς, λήμασι δισσοῦς, 122, sensisse 1469 τανταλίδεσι F 1470 suppl. Herm. 1471 καρδίαι δηκτόν corr. Abresch; cordolium non est κράτος, sed τὸ κρατύνειν ἰσόψυχον κράτος 1473 ἐκνόμως Tr e schol. vet. 1474 corruptus et lacunosus, fuerit fere ὕμνεῖν ἀπεύχeton (hoc Davies) δοκεῖ. ephymnium primus repetivit Burney.

δι' αἰμ' ἄνιπτον. ἢ τις ἦν τότε ἐν δόμοις
 ἔρις, ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.} =

- ΚΛ. νῦν δ' ὄρθωσας στόματος γνῶμην, 1475
 τὸν τριπάχυντον
 δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἵματολοιχὸς
 νεῖραι τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. 1480
- ΧΟ. ἦ μέγαν οἰκοσινῇ
 δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
 φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον, ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀκόρεστον, 1485
 ἰὼ ἰή, διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.
 τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
 τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
 — ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω; 1490
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἄσεβει θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
 ὦμοι μοι
 κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

Numeri: 1481—88 = 1505—12 hemiepes, alcaicus decasyllabus, enhoplius sive paroemiacus + pherecrat. 7 iamb. fere membratim distincti, choephoricon (— — — — —) simile Alcaici decasyllabi. ephymnium 1489—96 = 1513—20 periodus anapaestica. interiectio. glyconeus; ultima diceret strophae alcaicae partem alteram, nisi brevis in priore versu superaret, qua tamen rhythmus non evertitur.

1476 τριπάχιον corr. Bamberger 1477 γέννας F¹Tr γεννήσας E

1479 νεῖρει corr. Casaubonns (νεῖρηι, atticam vocalem dedit Wellauer) usus tamen parum solidis testimoniis, Hesych. νεῖραι· κατώταται· οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα. νεῖρόν· σφοδρόν· ἔσχατον. Lycophr. 896 νεῖροις μυχοῖς, quod schol. recte explicant κατωτάτοις, v. l. νηροῖς καθύγροις falsa est. Et. M. 475, 30 νεῖρός· ὀρηκτικός. sed habet Hes. etiam νῖρον· μέγα 1480 hoc si integrum est, dicitur libido sanguinis imis visceribus insita „nova sanies, novum virus“, quod morbum novum excitat vixdum sanato priore ἰχώρ cf. Suppl. 850 1481 οἰκοσινῇ scripsi οἴκοις τοῖσδε codd. sumo suppletam esse vocem lacunosam οἰκοσι

1484 κακὸν αἶνον scil. αἰνεῖς τὸν δαίμονα 1485 ἀκόρεστου correxi (idem aliis perverse mutatis Todt) 1486 πανεργέταν F 1489 Ἡμιχ. hic praefigit Tr, 1513 omnes. in exemplo paragraphus ephymnium distinguebat. ἰὼ semel F 1491 et 1515 ποτ' ἄρ' εἶπω Tr 1493 et 1517 ἐκπνέων Tr admisit Aeschylus synizesin ionicam 1494 et 1518 ἀνελεύθερα Tr.

- δολίωι μόρωι δαμείς <δάμαρτος> 1495
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι. —
 ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν·
 †μηδ' ἐπιλεχθῆις
 Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
 φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ
 Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτεισεν
 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
 ΧΟ. ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ 1505
 τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
 πῶς, πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή-
 πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων 1510
 μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνοι,
 πάχναν κουροβόρον παρέξει.
 — ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; 1515
 κεῖσαι δ' ὀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
 ὦμοι μοι
 κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
 δολίωι μόρωι δαμείς <δάμαρτος>
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι. = 1520
 ΚΛ. οὐτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
 τῷδε γενέσθαι,

 οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

1495 suppl. Enger 1497 τοῦργον ἐμόν τόδε Tr 1498 nihil commemor-
 ratione dignum propositum est. δερχθεῖς habet quo arrideat 1504 νεκροῖς Tr
 1507 πῶ πῶ corr. Auratus; dorismi veri in Atthide inauditi. scribae interiec-
 tiones dabant, cf. Prom. 576 δέ om Tr 1510 βιάζεται passive, cogitur,
 nempe ut pro natura sua agat, sanguinem effundat 1511 προσβαίνων codd.,
 προβαίνων Canter, correxi. πάχνα κουροβόρῳ corr. Auratus. „paricidio cogi-
 tur Mars; quocumque autem pergit, pruinam infanticidam praebebit“ pruinam
 componas cum imbre 1533. caede caedes excitatur, caedes progeniem suam
 consumit, nam quod committitur scelus vindictam vindictae suae praeparat
 1522 lacunam et οὐτε alterum deficiens et hiatus monstrant; ἀνελεύθερον
 ad 1518 respicit, deest igitur membrum, quo δόλιον μόρον defendebat uxor ex.

- οἴκοισιν ἔθηκ'. ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ'
 ἔρνος ἀερθέν, τὴν πολύκλαυτον
 <παῖδ'> Ἰφιγένειαν <ἔθυσε πατήρ>. 1525
 ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων
 μηδὲν ἐν ᾿Αίδου μεγαλαυχέιτω,
 Ξιφοδηλήτῳ
 θανάτῳ τείσας ἅπερ ἤρξεν.
- ΧΟ. ἀμηχανῷ φροντίδος στερηθεῖς 1530
 εὐπαλάμων μεριμνᾶν,
 ὅπαι τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
 δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ
 τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ δημοῖ.
 δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης 1535
 πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.
- ἰὼ γὰ γὰ,
 εἴθ' ἔμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
 ἀργυροτοίχου
 δροίτης κατέχοντα χάμευναν. 1540
 τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
 ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνας'
 ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκυῖσαι
 ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων 1545
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
 τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀληθείαι φρενῶν πονήσει; — 1550

Numeri: 1530—36 = 1560—66 iambi, 3. 2. (choriamb.) 3. 6. 6. ephymnium
 1537—50 periodus anapaestica, versus logaoedus (3 dact. + 2 troch. cf. Eum. 996
 Pr. 165), aristophaneus, 3. iamb.

Testim.: 1535 Hesych. θηγάνει· ὀξύνει.

gr. τὰνδρὶ πρὸς ἡμῶν οὐτ' οὖν ἀδίκους ἔρραψα τέχνας. tamen eici solent
 οὔτε—γενέσθαι, eiecta olim inani numerorum exaequandorum studio, quasi
 ullum interpolatorum anapaestorum exemplum extaret 1525 παῖδ' Ahrens
 τ' codd. supplevi 1526 ἀνάξια dr. corr. Herm. 1530 φροντίδων Tr
 1531 εὐπάλαμνον μέριμναν corr. Karsten Enger 1534 ψεκὰς λήγει cor-
 rexi cf. 1390 1535 δίκαι G¹Tr¹ δίκη cett. corr. Auratus θήγει corr. Herm.
 Hesychii glossa huc relata 1536 θηγάναις corr. Pauw 1537 Ἑμιχ. prae-
 figunt codd. hiatus post γὰ sicut in interiectionibus, velut Pers. 931

1540 δροίτας νῦν κατ. Tr χαμεύναν (-ην Tr²) accentum correxit Solmsen
 collato titulo IG I 4 pag. 178 1545 ψυχὴν ἄ. corr. Herm. 1548 ἐπιτύμβιος
 αἶνος corr. Is. Vossius.

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
 τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
 κάππεσε κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
 οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
 ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555
 θυγάτηρ, ὡς χρή,
 πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 πόρθμευμ' ἀχέων
 περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟ. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνειδους. 1560
 δύσμαχα δ' ἐστὶ κρίναι.
 φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
 παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
 τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
 1565
 κεκόλληται γένος πρὸς ἅται.

— (ἰὼ γὰ γὰ,
 εἴθ' ἔμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
 ἀργυροτοίχου
 δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
 τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
 ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ κτείνας
 ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκυῖσαι
 ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
 τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θεΐῳ
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀληθεῖαι φρενῶν πονήσει;) =

ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης σὺν ἀληθείαι
 χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
 ἐθέλω, δαίμονι τῷ Πλεισθениδῶν
 ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν 1570
 δύσπλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'

1551 οὔτε πρ. Tr μέλημα λέγειν dist. Karsten 1553 κάππεσε Tr
 1555 Ἰφιγένειαν ἴν dist. Auratus 1559 χεῖρα corr. Porson φιλήση
 corr. Stanley 1563 μίμνει corr. Heimsoeth χρόνῳ corr. Schütz
 1565 ῥαον corr. Herm. 1566 προσάψαι corr. Blomfield 1567 ἐνέβη
 corr. Canter 1569 ἐθέλω sc. θάψαι καὶ θρηνῆσαι πλεισθениδῶν FTr¹
 1570 θεμένα Tr¹ 1571 δύσπλητα FE, sed π in alio.

ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν.
 κτεάνων δὲ μέρος βαιὸν ἐχούση
 πᾶν ἀπόχρη μοι μανίας μελάθρων
 ἀλληλοφόνους ἀφελούση. 1575

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 φαίην ἄν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχῃ,
 ἰδὼν ὕφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων 1580
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
 χειρὸς πατρῷας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει, 1585
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
 τλήμων Θυέστης μοῖραν ἠῦρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανῶν πατρῷον αἰμάξαι πέδον
 αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ 1590
 τῷμωι προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρί,
 δοκῶν κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν,
 Ἄτρεὺς παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἔθρυπτ', ἄνωθεν
 — — — — —
 ἀνδρακάς καθήμενος. 1595
 ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίαι λαβὼν
 ἔσθει, βορὰν ἄστων, ὡς ὀρέϊς, γένει.

Actio: 1577 intrat a parte dextra Aegisthus cum caterva militum.

1573 om Tr 1574 τε corr. Auratus 1575 ἀπ. μοι δ' ἄλλ. μ. μ. δ' del. Canter trai. Erfurdt 1582 χερὸς F 1585 τ' corr. Elmsley 1588 εὔρετ'
 1590 αὐτοῦ corr. Blomfield ξένια Tr 1591—93 principia versuum
 Ἄτρεὺς, τῷμωι, δοκῶν traieci 1594 χρεῶν F 1595 hiatum signavi; desunt fere ἄνωθεν δ' ὅπτα περιβαλὼν κρέα κανοῦν ἐπλήρου· ταῦτα δ' ἐν δαιτὸς νομῇι πατήρ ἐδέξαθ' ἀνδρακάς καθήμενος. ad ἀνδρακάς glossa Tr καθ' ἑαυτὸν recta est, sive antiquitus tradita, sive a Triclinio profecta. consentaneum enim Thyestae peculiarem mensam paratam esse, ne alii humana carne vescerentur, nec incredibile, viritim' notione paullum inflexa positum.

κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταΐσιον
 ὤμιωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
 [μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,] 1600
 λάκτισμα δείπνου ξυνδίκωι τιθεὶς ἀραί,
 οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 ἐκ τῶνδ' ἐτοί πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίωι πατρί 1605
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὦν,
 πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί 1610
 ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

XO. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
 μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλευσάμενος φόνον·
 οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κára 1615
 δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

AI. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέραι προσήμενος
 κῶπηι, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶι δορός;
 γνῶσθι γέρων ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
 τῶι τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620
 δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νήστιδες

1599 ἄν· πίπτει σφαγῆς corr. Auratus 1600 dittographiam ad v.
 1601, 02 deleui; 1602 deleverat Schütz, nam eandem gentem duobus nominibus
 eodem loco appellare vesanum est. Thyestes agnito fratris scelere ac suo
 errore reicit se in lectum, nempe ut caput obnubatur, pede autem proculcat
 mensam, vociferatus „ita ut haec mensa et fratris et mea familia pereant“.
 ergo recte dicitur diris proculcasse mensam, versus autem 1602 necessarius
 est 1601 ξυνδίκως correxi (item cum aliis perversis Jacob), cum communi
 devotione utriusque scilicet familiae, cf. Pind. Ol. 9, 98. Pyth. 1, 2 1602 ὀλέσθη
 eodd. Tzetzes Cram. An. Ox. III 378 (Chiliadum schol. de Plisthenidis) καὶ
 Αἰσ. λέγων ἀράτ' ὀλέσθαι — γένος 1603 σοι corr. Herm. 1605 tredecim
 filios Thyestae invident critici, quia ceteroquin duo vel tres numerantur, quasi
 nostrum esset fabularum probabilitati prospicere, aut larga suppleretur mytho-
 graphorum memoria. imo qui fabellis popularibus student, bene norunt haud
 raro unum qui servatur aut duodecimum esse aut decimum tertium

1609 συνάψας FG 1611 ἰδόντι Tr 1613 τόνδ' ἔφης 1617 νετέραι F
 1621 δεσμόν FG (non E ut vid.).

δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
 ἰατρομάντεις. οὐχ ὀραίς ὀρῶν τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.

ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον 1625

οἰκουρὸς εὐνήν (τ') ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙ. καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενή.

Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·

ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογῆς χαρᾶι,

σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν

ἄξει· κρατηθεῖς δ' ἡμερώτερος φανῇ.

1630

ΧΟ. ὥς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσσι,

ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,

δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

1635

ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς,

ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.

ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι

ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα

Ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μοι σειραφόρον

1640

κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλής σκότῳ

λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς,

οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνή,

χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,

ἔκτειν'; Ὅρέστης ἄρά που βλέπει φάος,

ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμανεῖ τύχηι

ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς.

1645

Testim. : 1624 Schol. Pind. Pyth. 2, 173 Αἰσ. Ἀγ. πρὸς—μογῆς Zenob. Par. V 70 πρὸς κέντρα λακτ. καὶ Αἰσ. μέμνηται, cf. Prom. 329 1637 Hesych. ὑποπτος ἐχθρὸς sine explicatione 1640 Pollux 7, 23 Αἰσ. σειραφόρον καὶ κριθῶντα πῶλον.

1624 πῆσας codd. παίσας schol. Pind. corr. Butler 1626 supplēvi. quasi iudex nunc Clytaemestram ἀνακρίνει non de facto, quod constat, sed de consilio caedis, adulterio autem laesum esse non solum maritum sed etiam exercitum. μοιχείας γραφή fuit, non δίκη, i. e. publica causa erat 1627 τῷδε βουλεύσας FG 1631 ἡπίοις corr. Jacobs 1634 οὐκ in principio sententiae cf. Sept. 717 1640 μὴ corr. Pauw. 1641 κότῳ corr. Scaliger 1644 σὺν γυνή corr. Spanheim.

- ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνῶσθι τάχα 1649
 σῶφρονος γνῶμης θ' ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντά (θ' ὑβρίσας.) 1664
 εἴα δὴ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε. 1650
- ΧΟ. εἴα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
- ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
- ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
- ΚΛ. μηδαμῶς, ᾧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος. 1655
 πημονῆς δ' ἄλις γ' ὕπαρχε μηδέν· ἡματῶμεθα.
 στείχεται αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους [τούσδε],
 πρὶν παθεῖν ἔρξαντας. αἰνεῖν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
 εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
 δαίμονος χηλῇ βαρεῖαι δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
 ᾧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
- ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ᾧδ' ἀπανθίσαι
 κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους. 1663
- ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν. 1665
- ΑΙ. ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
- ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων (γ') Ὀρέστην δευρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
- ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
- ΧΟ. πρᾶσσε, παιῖνου μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
- ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χρόνῳ. 1670

Actio: 1650 iussi ab Aegistho milites strictis gladiis in aciem procedunt; 1651 chorus item aciem instruit; 1652 Aegisthus ducis locum occupat; 1654 Clytaemestra media inter acies oppositas incedit, sensimque Aegisthum ad portam deducit. intrat ille 1670, sequitur Clytaemestra. dum valvae clauduntur, duae acies in diversas partes exeunt.

1664 huc revocavi δ' corr. Stanley ἁμαρτῇ codd. ἁμαρτεῖν Casaubonus
 θ' ὑβρίσαι suppl. Blomfield 1650 Χορ. praefigunt codd. quam notam 1651
 quoque F habet deleta Aegisthi nota 1652 κἀγὼ μὴν trai. Porson πρόκω-
 πος GE πρόκοπος F πρόκοπος Tr 1653 ἐρούμεθα corr. Auratus 1654 δρά-
 σωμεν corr. Victorius 1655 τάδ' correxi, referretur enim ad πολλά, hoc
 intensivum ut Pr. 45 θέρος Schütz ó ἔρως codd. 1656 tribus vocabulis
 mutatis (πημάτων ἄλις δ' Herm., ὑπάρχει Scaliger, αἵματῶμεθα Stanley) suavior
 redditur versus; sed animus Clytaemestrae gravissime perturbatus ipsa duritia
 indicatur 1657 στείχετε δ' οἱ γ. corr. Ahrens τούσδε del. Scaliger
 1658 ἔρξαντες F ἔρξαντα GTr καιρὸν corr. Lobeck ἐπραξάμην GTr
 1659 γ' ἐχοίμεθ' corr. Herm. 1663 δαίμονας corr. Casaubonus
 1667 suppl. Headlam 1670 χρόνῳ Wecklein χάριν codd.

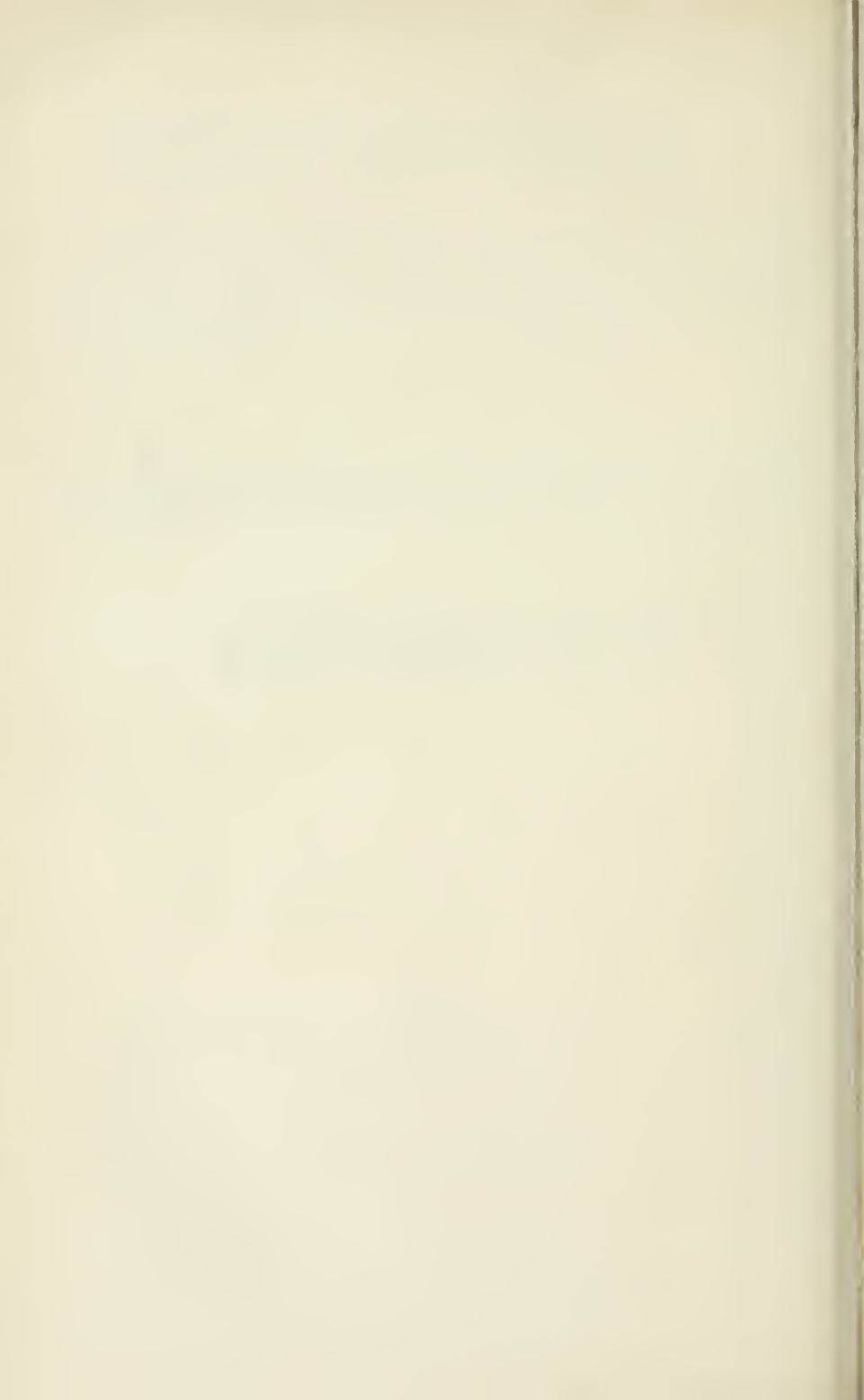
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1671 θαρρῶν ὥσπερ corr. Scaliger 1672. 73 ἐγὼ et καλῶς om. codd.,
sed in E ἐγὼ in proximi versus principio nunc abscisso fuisse docent spatia.
schol. vet. Tr ἐγὼ φησι καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα
τὸ καθ' αὐτοὺς καλῶς. cf. Pers. 283. Eur. Antiopa fr. Flind. P. B 10 ἡμεῖς
καὶ σὺ θήσομεν καλῶς.

Hesych. ἀσκέυσις, Phot. Berol. ἀθηρής, Epimerism. Hom. An. Ox. I 122 σὺν
δόρει στρατόν, quae Agamemnonis esse traduntur, inter Memnonis reliquias
recepta sunt, fr. 127—29. de fr. 130 vide ad Ch. 1068.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἐρμῇ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένωι,
 ἦκω γάρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι

τύμβου δ' ἐπ' ὄχθωι τῷδε κηρύσσω πατρί
κλυεῖν ἀκοῦσαι

5

— — πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

οὐ γὰρ παρὼν ὤμιωσα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.)

τί χρήμα λεύσσω; τίς ποθ' ἢδ' ὁμήγουρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις

10

Actio: scaenae frons eadem est quae in Agamemnone, regia Atridarum; praeter ingentem portam mediam alia hic opus est minore, quae ad gynaeconium ducat. sed regia usque ad v. 554 ignoratur, ignoranda etiam spectatoribus. quorum oculi animique statim detinentur tumultu Agamemnonis, quem in media orchestra extractum esse probabile videtur. in hoc enim Orestes stat; adstat Pylades cum pedisequīs servulis impedimenta gestantibus.

Testim.: 1—5 Aristoph. Ran. 1126—28. 72. 73 adferuntur tres primi versus tamquam prologus τῆς Ὀρεστιάδας (tragoediae, non trilogiae). deinde 1170 πέραινε τοῖνυν ἕτερον; nonnulla intermissa esse sententia postulat 6. 7 Schol. Pind. Pyth. 4, 145 καὶ παρ' Αἰσ. πλόκαμον — πενθητ. Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. hinc, ut videtur Eustath. ad B 11 7—8 Schol. Eur. Alc. 768 σεσημειώται ὅτι καὶ Αἰσ. ὡς γινόμενον τοῦτο συνίστησιν ἐν ταῖς Χορηφορίαις, τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, λέγει δὲ Ὀρέστης οὐ — νεκροῦ.

8 οὐ γ. παρώμωξα codex sec. Schwartzium, illud tamquam e cod. Cobet
Dindorf.

πρέπουσα; ποίαι ξυμφορᾷ προσεικάσω;
 πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον,
 ἢ πατρὶ τῶμῳ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ
 χοᾶς φερούσας, νερτέροις μειλίγματα; 15
 οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἡλέκτραν δοκῶ
 στεῖχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
 πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ δός με τείσασθαι μόρον
 πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
 Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς 20
 μάθω, γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

(ΧΟΡΟΣ)

ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
 χοᾶν προπομπὸς δ' ἐξέχειρὶ σὺν κόπῳ·
 πρέπει παρῆις φοίνισσ' ἄμυγ-
 μοῖς ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ· 25
 δι' αἰῶνος δ' ἱγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
 λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν
 πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγέλα-
 στοὶς ξυμφοραῖς πεπληγμένοι. — 30
 τορὸς γὰρ [φοῖβος] ὀρθόθριξ δόμων
 ὄνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον πνέων
 ἀωρόνυκτον ἀμβόα-
 μα μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ, 35

Testim.: 13 Hesych. προσκυρεῖ· προσεγγίζει. 28 Et. gen. ἔφλαδον ...
 διερρήγνυντο ὡς φησιν Αἰσ. λακίδες—ἄλγεσιν.

Actio: 22 intrat Electra cum choro servarum sacrorum apparatus portan-
 tium, non ex aedibus, sed ex altera utra parodo. in alteram abit Orestes
 cum suis.

Numeri: parodus mere iambica. 22—30 = 31—42 iambi sine catalexi
 hiatu brachycatalexia continuati; ambigua igitur periodorum distinctio, nisi
 quod post 26 et 36 sententia absoluta est. dimetro ultimo antecedit trimeter
 constans e duobus molossis et choriambō, cf. Sept. 776.

15 μειλίγμασιν corr. Casaubonus 18 τίσασθαι 23 χοᾶς corr. Casau-
 bonus; accusativum pendente a verbali vocis προπομπός vi nemo intellexisset
 nisi addito accentu, ac putida esset quaesita sermonis durities κύπτῳ, sed
 πτ in rasura cum glossa ἀντὶ τοῦ κοπετῷ corr. Pauw 26 διοιγμοῖσι recte
 legit Canter 29 πρόστελνοι, sed .p. supra λ 30 πεπληγμένων correxi,
 pectora tundunt, προστέρνους πέπλων στολμούς, non πέπλους 31 del. Blass,
 qui numeros primus recte descripsit 35 ἔλαχε cum correctura .κε.

γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
 κριταί <τε> τῶνδ' ὀνειράτων
 θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι 40
 μέμφεσθαι τοὺς γὰς νέρθεν περιθύ-
 μως τοῖς κτανούσιν τ' ἐγκοτεῖν. =
 τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
 ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλ- 45
 λει δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
 μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
 ἰὼ πάνοιζυς ἐστία,
 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. 50
 ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
 δνόφοι καλύπτουσι δόμους
 δεσποτῶν θανάτοισι. —
 σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρῖν
 δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖ- 55
 νον νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
 ται δέ τις. τὸ δ' εὖτυχεῖν,
 τόδ' ἐμ βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. 60
 ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
 ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
 τὰ δ' ἐν μεταίχμῳ σκότου
 μένει χρονίζοντας ἄχη, [βρύει]
 τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. = 65
 τὰ δ' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
 τιτὰς φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.

Numeri: 44—53 = 54—65 iambi similes catalexi praeter ultima carentes, sed hiatu aut sententiarum fine distinguuntur certo 3, 7, 3, 2, 2, 2, clausula tetrameter constans e dimetro choriambico et pherecrateo. 66—69 = 71—75 iambi similes 3, 3, 4, 2 sine catalexi, ac possunt continuari. epodus 76—83 iambi 3, 3. 3. 7. 7.

36 γυναικείοισιν 39 suppl. Porson 40 ἔλακον cf. 35 44 ἄχαριν
 corr. Elmsley 45 μιλλεῖ corr. Pauw 47 ἐκβάλλειν corr. Jacob
 48 λυγρόν corr. Canter πέδωι 53 δεσποτῶμ 54 ἀδάμαντον corr.
 Herm. 55 φρένες M τῆς δημοσίας Σ 56 ἀφιστ. sed μ supra αφ 60 ἐμ
 (ἐν M²) βροτοῖσι corr. Victorius 61 δίκαν M ῥοπή τῆς δίκης Σ 62 τοῖς
 corr. Turn. 64 χρονίζοντ' corr. Dindorf. βρύει pars versus male repetiti 70
 66 δι' αἰμ. corr. Bamberger ἐκποθεν corr. Schütz 67 τίτας, accentum
 correxit Lipsius, qui recte cum scholiasta intellegit ὁ φόνος ἐπέξεισιν.

διαλήγῃς <δ'> ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν. —

[τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ]

70

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ

†βαίνοντες τὸν χερομυσῇ

†φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν μάταν. =

75

ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιον ἐσάγαγον αἴσαν·

δίκαια καὶ μὴ δίκαι' ἀρχὰς πρέπον

βίαι φρενῶν αἰνέσαι,

80

πικρὸν στύγος κρατούσῃ.

δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων

ματαίοισι δεσποτῶν

τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη. }

ΗΛΕΚΤΡΑ

δμωιαί γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες,

ἐπεὶ πάρεστε τῇσδε προστροπῆς ἐμοὶ

85

πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·

τί φῶ [δὲ] χέουσα τάσδε κηδεῖους χοάς;

πῶς εὐφρον' εἶπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;

πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν

γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;

90

τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ

χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.

ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὥς νόμος βροτοῖς,

ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε

στέφῃ, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;

95

68 δ' suppl. Schütz 70 dittographiam del. Heath 71 οἶγοντι corr. Stephanus 74 χαιρομυσῇ 75 ἄτην et .av. corr. Scaliger. ἴοιεν ἂν Herm. versus insanabiles, cum et βαίνοντες et φόνον καθαίροντες fortasse scholiastae sint 78 ἐσάγον correxi 79—81 δίκαια πρέποντ' ἀρχὰς βίου βίαι φερομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν στύγος M, πρέποντά μοι ἐστί καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίαι τὸν δεσπότην κλαιούσῃ Σ. ditto-graphemata del. Ahrens, reliqua ordinavi 83 δεσπότην 84 παχνουμένην corr. Turn. 87 τύφω corr. Ahrens οἶμαι τύμβῳ M² 88 κατεύξομαι corr. Turn. 94 ἔστ' ἀντ. corr. Bamberger 95 τε corr. Stanley.

- ἢ σίγ᾽ ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα γάποτον χύσιν
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεύχος ἀστροφόισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλοι, μεταίτιαι· 100
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον. 105
- ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὥς τύμβον πατρός
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠιδέσω τάφον πατρός.
(ΧΟ.) φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; 110
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τᾶρ' ἐπεύξομαι τάδε.
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ', ὅμως. 115
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κάφρένωσας οὐχ ἤκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω; 120
ΧΟ. ἀπλωστὶ φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοῦστίςιν εὐσεβῇ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; 123
— — — — —
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 164
(ἄρηξον) Ἑρμῇ χθόνιε κηρύξας ἐμοί, 124
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλυεῖν ἐμάς
εὐχάς, πατρῴων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἥ τὰ πάντα τίκτεται

Actio: 164 ascendit Electra in tumulum; sacra facit, ancillis ministrantibus.

97 ἐκχέουσα corr. Dindorf 105 ἔχοις corr. Jacobs 109 κεδνὰ Har-
tung σεμνά M, ἀγαθὰ τοῖς εὐφρονοῦσι Σ 120 λέγεις corr. Weil 121 ἀπλῶς
τι Herm. ita legit, ut novum vocabulum substitueret optime formatum

164 huc revocavit Herm. μεγίστη corr. Stanley 124 suppl. Klausen

126 π. δ' ὁμμάτων corr. Ahrens.

θρέψασά τ' αὔθις τῶνδε κύμα λαμβάνει.
 καγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας νεκροῖς
 λέγω καλοῦσα πατέρ', "ἐποίκτιρόν τ' ἐμέ 130
 φίλον τ' Ὀρέστην φῶς ἄναψον ἐν δόμοις.
 πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἁλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 καγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων 135
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινί
 κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλυθί μου πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ 140
 μητρὸς γενέσθαι χειρά τ' εὐσεβεστέραν."
 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
 λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
 καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκη.
 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι [τῆς κακῆς ἀρᾶς], 145
 κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
 σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳι.
 τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
 ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος 150
 παιᾶνα τοῦ θανόντος ἔξαυδωμένας.

ΧΟΡΟΣ

ἴετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
 ὀλομένῳ δεσπότηι
 πρὸς ἔρυμα τόδε κεδνῶν κακῶν τ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον 155

Numeri: 152—62 tetrameter iambicus, decurtatis a principio ultimis duobus metris, tetrameter iambicus integer, 8 dochmii, tetrameter bacchiacus catalecticus, 2 dochmii.

129 βροτοῖς M γρ. νεκροῖς M² 130 ἐποίκτειρον 131 πῶς ἀνάξομεν δ. M
 φῶς τ' ἄναψον ἐν δ. Schneidewin τ' erat omittendum, ut φίλον φῶς con-
 iungeretur 132 πεπραγμένοι corr. Casaubonus 136 φεύγειν corr. Robert.

137 μέτα corr. Turn. 144 γρ. ἀντικατακτανεῖν M² δίκην corr. Scaliger

145 intrusa e versu proximo. fuerit ex gr. μελομένοις τελεῖν. cf. Hippocr.
 π. τέχνης 1 οἷς μέλει 147 τῶν, sed δ supra positum M 154 κακῶν κεδνῶν
 corr. Seidler 155 ἄλγος M τὸ δάκρυ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν Σ.

- κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε σέ-
 βασ, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
 ὀτοτοτοτοτοτοῖ,
 ἰῷ, τίς δορυσθενῆς <εἶς> ἀνὴρ
 ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθην τ' ἐν χεροῖν 160
 παλίντονον ἐν ἔργῳ [βέλη] πιπάλλων Ἄρη
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη. }
- <ΗΛ.> ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοᾶς πατήρ, 164
 νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. 166
- ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
 ΗΛ. ὀρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
 ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
 ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. 170
 ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
 ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
 ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος
 ΧΟ. ποίαις ἐθεύρεις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 175
 ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.
 ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
 ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχῳ προσεΐδεται.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἐκείνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
 ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός. 180
 ΧΟ. οὐχ ἦσσαν εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
 εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
 ΗΛ. καμοὶ προσέστη καρδίαι κλυδώνιον
 χολῆς, ἐπαίθην δ' ὥς διανταίῳ βέλει·
 ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι 185

Testim.: 161 Hesych. πιπάλλων πάλλων.

- 158 το sexiens 159 suppl. Weil, sed ipse repudiavit 160 Σκυθιτά
 et Σκύθης, illud Σκυθικά esse vidit Robortelli, Σκύθην Heimsoeth 161 πα-
 λίντον· correxi βέλη del. Heimsoeth 162 Ἄρης corr. Heimsoeth. una est cor-
 ruptela: non intellegebatur arcum dici Scytham Martem; itaque substituebatur
 nominativus addebaturque necessario βέλη, quod rursus παλίντονα requirebat
 162 νωμ. βέλη M αὐτόκωπα τὰ ἀφ' ἐαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη· σχέδια
 δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη. ultima scholii
 vox irrepserat γρ. ἔτοιμα M², explicatio ad σχέδια 164 γαπότους Turn.
 ἀπότου M 165 traiectus post 123 172 κείρετό νειν et . νιν. corr.
 Turn. 177 ἦ corr. Scholefield 178 βοστρύχοις corr. Blass 180 καὶ τὴν
 corr. Victorius 181 οὐκ et οὐχ M 182 ψαύδει et ηι M corr. Turn.
 183 καρδίας corr. Scaliger.

σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημυρίδος,
 πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόμεν φόβῃς;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον 190
 φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἀντικρυς τάδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαίσμα μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ.

εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην, 195
 ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ ἵκινυσσόμην,
 ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἡ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ ξυγγενῆς ὣν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. 200
 ἀλλ' εἰδότες μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἷοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
 στροβούμεθ'. εἰ δὲ χρή τυχεῖν σωτηρίας,
 σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν.
 καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, 205
 ποδῶν [δ'] ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς

καὶ γὰρ δὴ ἐστὸν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
 πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 εἰς ταῦτ' συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. 210
 πάρεστι δ' ὥδις καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ

εὐχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
 εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.

Testim.: 196 Hesych. κηνυσσόμην· εἶδωλον ἐγενόμην.

Actio: 205 reponit cincinnum; dum recedit pedum vestigia animadvertit, quibus examinatis descendit; prosilit Orestes.

186 falsum πλημυρ. M² 195 εὐφρον' corr. Auratus 196 κηνύσσ. M Hesych. corr. Turn., cf. Prom. 157 197 εὖ σαφηνή 202 δίκῃ corr. Aldin.

206 δ' ignorat Σ δεύτερον τεκμήριον οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι; idem legit scribitque τοῖς γ' 207 deesse nonnulla vidit Hermann „cum alterorum pedum vestigia plane abhorreant“.

- ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
 ΟΡ. εἰς ὄψιν ἦκεις ὦνπερ ἐξηύχου πάλαι. 215
 ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
 ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαγλουμένην.
 ΗΛ. καὶ πρὸς τί δητὰ τυγχάνω κατευγμάτων;
 ΟΡ. ὄδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
 ΗΛ. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; 220
 ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;
 ΟΡ. κὰν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.
 ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω;
 <ΟΡ.> αὐτὸν μὲν οὖν ὀρώσα δυσμαθεῖς ἐμέ, 225
 κουράν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδεῖου τριχός
 ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοις τοῖς ἐμοῖς 228
 ἀνεπτερώθης κάδόμενος ὀρᾶν ἐμέ, 227
 [σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῶι κάραι]
 σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός. 230
 ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,
 σπάθης τε πληγᾶς ἡδὲ θήρειον γραφήν.
 ἔνδον γενοῦ, χαρᾶι δὲ μὴ ἔκπλαγῆς φρένας·
 τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός, 235
 δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
 ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτῆσσι πατρός.
 ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
 ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
 πατέρα σέ, καὶ τὸ μητρός ἐς σέ μοι ῥέπει 240
 στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.

215 ἐξηύχου 217 -μένης M ἐκπάγλως θαυμάζουσιν Σ 219 μάστευε
 221 ταρρα 222 ἐμοῖσιν corr. Turn. 224 τὰδ' ἐγὼ σε προυννέπω
 corr. Arnaldus. qui numeros vituperant enclisin et elisionem neglegunt
 225 οὖν Turn. νῦν M μὲν οὖν cum indignatione quadam corrigentis est
 „re vera Orestem his te compello?“ „imo me quidem ipsum agnoscere tar-
 das“ 227. 28 traî. Robert. 229 a multis mutatum traiectionem eiectum nulli
 loco convenire patet; factus est ut post 226 legeretur 230 σκέψαιτο μὴ
 distinxit Turn. 232 ἡδέ Turn. εἰς δέ M θηρίον 233 μήκπλαγιῇ super-
 addito i corr. Turn. 240 σέ Schütz τε M 243 deflectit ab enumera-
 tione copulativa, cum frater non tantum fratrem se praestiterit, sed quasi pater
 aut rex venerandus ei appareat.

- μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
 πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. 245
- OP. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
 ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός
 θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
 δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
 νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς 250
 θήραν πατρώϊαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγω,
 ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερηγόνον,
 ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμῳ.
 καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα 255
 πατὴρ νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
 ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθοῖνον γέρας;
 οὐτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
 πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῇ βροτοῖς,
 οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' ἀνανθεὶς πυθμὴν 260
 βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
 κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
 δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
- XO. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,
 σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα, 265
 γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε
 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
 θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλογός.
- <OP.> οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
 χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν 270
 κάθορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
 ἄτας ὑφ' ἥπαρ θερμὸν ἐξαυδῶμενος,
 εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τοὺς αἰτίους
 τρόπον τὸν αὐτόν, ἀνταποκτεῖναι λέγων.

Testim.: 260 Hesych. ἀνανθεῖς· Ξηρανθεῖς.

244 μόνος corr. Turn. 245 σοι Stanley, sed quae in Oresta omnes suos quasi praesentes vidit, ut sibi (non illi) veniant dei salvatores, rogat

246 πρηγμάτων M, mirus Ionismus vix aliter explicatur, quam e v. l. πημάτων, quam fuere qui restituerent quantumvis perversam 247 εὖνιν Turn.

νῖν M 248 σπειράμ. 250 ἐντελής corr. Pauw. 251 θῆρα πατρώα M.

verum Σ 252 λέγω Aldina ἐγὼ M 257 εὐθονον M¹ 259 εὐπειθῇ M¹

262 δαναρίας dist. Turn. 266 ἀπαγγεῖλη corr. Schütz 269 οὐτι

271 κάθορθιάζων M ἀνατεταμένα βωῶν Σ

αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε 276
 τεῖσιν μ', ἔχοντα πολλὰ δυστερπῇ κακὰ 277
 ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον· 275
 τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα 278
 βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῶιν νόσους,
 σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίαις γνάθοις 280
 λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν,
 λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
 ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων
 ἐκ τῶν πατρώων αἱμάτων τελουμένας

— — — — —
 ὀρῶντα, λαμπρὰν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν. 285
 τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλος
 ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
 καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
 κινεῖ ταρασσεῖ, καὶ διώκεσθαι πόλεως
 δημηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. 290
 καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος,
 βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς
 μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά,
 πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρόνῳ, 295
 κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
 τοιοῖσδε χρησιμοῖς ἄρα χρή πεποιθέναί;
 κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον.
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν συμπίτνουσιν ἴμεροι,
 θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα, 300
 καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ φρενί,

Testim.: 282 Et. M. κορσὴ . . . Αἰσ. λευκάς—νόσῳ.

277 τίσειν 275 traieci 278 μελίγματα corr. Lobeck 279 νωνόσους
 M¹ 281 λιχῆνας 282 ἐπαντέλλειν Et. M. -τέλλει M cf. κορσῳτῇ πτέρυξ
 Lycophr. 291 283 τε φωνεῖ dist. Auratus 284 hiatum notavit Dobree,
 deest ex. gr. ἐξιστάναί με, πολλὰ νυκτίφαντ' ἄχῃ 285 λαμπρόν corr. Bothe
 290 χαλκηλάτῳ correxi 291 κρατερός corr. Robert. 294 δ' Herm.
 rasura M 299 συμπίπτουσιν M² 300 ἴμεροι sunt τὸ πιθέσθαι τῷ θεῷ,
 τὸ τιμωρῆσαι τῷ πατρί, τὸ πλουτῆσαι, quibus contra logicam causae deside-
 riorum substituuntur, additur tamen ultimo loco unum quod desiderat, idque
 sine copula, cf. Sept. 45. minime haec laudanda, sed toleranda.

δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εὔσεται.

305

(ΧΟΡΟΣ)

- ἀλλ' ὦ μεγάλοι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾶν,
ἦι τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλώσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον 310
πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. }
- (OP.) ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας 315
τύχοιμ' ἄν ἕκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
σκότῳ φάος ἀντίμοιρον· χάριτες δ' ὁμοίως 320
κέκληνται γόος εὐκλεῆς προσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις. —
- (XO.) τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμά-
ζει πυρὸς [ἦ] μαλερὰ γνάθος, 325
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων δὲ καὶ τεκόντων 330
γόος ἔνδικος ματεύει

Numeri: 307—478 dispositio amoebaeorum: anap. (Chor), A a (Or b (Ch) a (El) anap. ~ c (Or) b (Ch) c (El) anap., B d (Or) e (Ch) d (El) anap. ~ f (Or) e (Ch) f (El), C g (Ch El Ch) g (El Ch Or) (anap.), h h (Or El Ch) i i (Ch) anap.

Numeri: 314—22 = 333—39 quattuor tetrametri asynarteti, prius membrum glyconeum habet aut integrum aut a principio decurtatum aut altero qui videtur dactylo auctum; 316 dactyli longa soluta est. alterum membrum aut ithyphallicum aut dimeter choriambicus catalecticis quem vulgo dicimus 323—33 = 355—62 trim. iamb. + priapeus, 4 dimetri ionici, choephoricon, de quo cf. praefat.

306 μοῖρε M¹ 308 ἦ M, sed ipse correxit 311 δίκην M¹ μέγαυτι M οἶμαι μέγ' αὐτεῖ M² 315 personae, nisi quid e scholiis notatur, ab editori- bus distinctae; cancellis saepsi eas, ubi ne paragraphus quidem est αἰνόπατερ cf. Homeri αἰναρέτης 316 ἄν, καθέν M ἕκαθεν M² (πόρρωθεν Σ) 320 ἰσοτιμοῖρον (i. e. et ἰσο- et ἀντίμ.) corr. Erfurdt 324 del. Porson 326 ὀτοτύζεται medium, cf. μινύρομαι κινύρομαι κλαίομαι, ἐπωλολύξατο Ag. 1236, θροούμενος Eum. 510 330 δὲ Herm. τε M

τὸ πᾶν ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς. —

ΗΛ. κλυθὶ νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοῖ σ' ἐπιτύμβιος θρήνος ἀναστενάζει. 335

τάφος δ' ἰκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.

τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; =

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων 340

θείη κελάδους εὐφθογγωτέρους·

ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων

παιῶν μελάθοις ἐν βασιλείοις

νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. }

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' ἱλίω 345

πρὸς τινος Λυκίων πάτερ

δορίτμητος κατηναρίσθης,

λιπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν

τέκνων τ' ἐγ' κελεύθοις ἐπιστρεπτόν αἰῶ 350

κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες

τάφον διαποντίου γᾶς,

δύμασιν εὐφόρητον. —

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦ- 355

σιν, κατὰ χθονὸς ἐμπρέπει

σεμνότιμος ἀνάκτωρ,

πρόπολός τε τῶν μεγίστων

χθονίων ἐκεῖ τυράννων·

βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη, 360

μόριμον λάχος †πιμπλάντων

χεροῖν πεισιβροτόν τε βάκτρον. =

Numeri: 345—54 = 363—71 dochmius (re vera — ∪ — ∪ — membrum saepe inter glyconeos obviūm), glycon., 2 trimetri iamb. catal., tetrameter bacchiacus (iambicus re vera) 2 enhoplii sive paroemiaci, dimeter choriambicus catalecticus.

332 cf. Aeschyl. apud Phot. Berol. ἀμφιλαφῆς 333 Electrae dat Σ

335 paragraphus τοῖς ἐπιτυμβιδίοις corr. Hermann ἀναστενάζει corr. apogr.

337 ante τί paragraphus 341 θήη 344 κομίζει corr. Porson cf.

Homer Z 528 347 κατεναρ. 350 τε κελ. corr. Wellauer αἰῶνα corr.

Ahrens cf. Ag. 229 351 κτίσας 352 γᾶς Turn. τας 356 ἐμπρέπων corr.

Heimsoeth 360 ἦν et ἧς ἔζη corr. Hermann 361 etiamsi πιμπλάντων

a grammatica et metrica tolerari posset, nec de Argivis Agamemnoni subditis

nec de illo dici posset, eos 'sortem explere'. incertum igitur, num λάχος et

βάκτρον copulata fuerint, quamquam placet Pauwii χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκ-

τρῳι“ manu forti et auctoritate regia. περαίνων lusit Dindorf 362 πεισίμ-

βροτόν

- ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
 τείχεσι φθίμενος πατήρ
 μετ' ἄλλων δουρικμητὶ λαῶι 365
 παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
 πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι.
 <τότ' ἦν> θανατηφόρον αἶσαν
 πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι 370
 τῶνδε πόνων ἄπειρον. =
- ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
 μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
 μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
 ἀλλὰ διπλῆς γάρ τῆσδε μαράγνης 375
 δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωγοι
 κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
 χέρες οὐχ ὅσαι, στυγερῶν τούτῳ·
 παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηνται. }
- <ΟΡ.> τοῦτο διαμπερὲς οὕς 380
 ἴκεθ' ἅπερ τι βέλος.
 Ζεῦ Ζεῦ,
 κάτωθεν ἄμ-
 πέμπων ὑστερόποινον ἄταν
 βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
 χειρί, τοκεῦσι δ' ὅπως τελεῖται. —
- <ΧΟ.> ἐφθυμῆσαι γένοιτό μοι πυκὴ- 385

Numeri: 380—84 = 394—99 duo hemiepe, spondeus, metrum iambicum + choephoricon, choephoricon, alcaic. decasyllabus 385—92 = 410—17 trim. iamb. (primo metro conciso) + 4 aristophanei (cf. praefat.), tres bacchei (iambi), tetrameter constans e duobus choriambis + dimeter iambicus a principio concisus.

363 paragraphus deest M, Electrae tribuit Σ 364 τείχεσσι πάτερ corr. Heimsoeth, cf. νιν 367 365 δουρικμητὶ 366 τέθαι corr. Ahrens 368 supplevi, ut sententiae satis fieret 370 πρόσω 373 δὲ corr. Kirchhoff 374 φωνεῖ· ὀδυνᾶσαι γάρ corr. Herm. βράϊδιον γάρ τὸ εὐχέσθαι Σ qui verum legit 375 μαράγνης M μᾶστιγος explicat Σ 377 γῆς et γὰς 378. 79 τούτων ... γεγένηται corr. Bamberger 380 Electrae tribuit Σ οὕς Schütz ὡς M 381 τε corr. Schütz 383 ἄτην et -αν 384 ὅμως (ὁμῶς Σ) corr. Scaliger (locō ceteroquin aliter digesto) „Iuppiter qui nefariis hominibus poenam mittis — at utinam in patre hoc ratum fiat“. ὅπως tale solet cum prima aut altera verbi persona poni, nec tamen desunt exempla tertiae, Plat. Menex. 236^c ὅπως μὴ χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος 385 πευκήεντ' M πανηγυρικόν, λαμπρόν Σ corr. Dindorf.

εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
 θεινομένου, γυναικὸς τ'
 ὀλλυμένης· τί γὰρ κεύ-
 θω φρενὸς οἶον ἔμπας
 ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρῶιρας
 δριμύς ἄηται κραδίας
 θυμός, ἔγκοτον στύγος. —

390

⟨ΗΛ.⟩ καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλῆς

Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

395

φεῦ φεῦ,

κάρανα δα-

ίξας, πιστὰ γένοιτο χώραι.

δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.

κλύτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί. =

⟨ΧΟ.⟩ ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας

400

χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν

αἶμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἑρινὺν

παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην

έτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη. ?

⟨ΟΡ.⟩ ποποῖ δᾶ, νερτέρων τυραννίδες

405

ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθινομένων,

ἴδεσθ' Ἀτρειδῶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως

ἔχοντα καὶ δωμάτων

ἄτιμα. πᾶι τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ; —

⟨ΧΟ.⟩ πέπαλται δαυτέ μοι φίλον κέαρ

410

τόνδε κλύουσιν οἶκτον.

Testim.: 396 Hesych. δαίξας κατακόψας.

Numeri: 405—9 = 418—22 trim. iamb. 2 dochm. deinde iambi faciles.

388 ὀλλυμένης M¹ 389 φρ. θεῖον corr. Herm. 391 καρδίας corr. Herm.

394 hoc dicit, tu excedis confidentia; recte tu, tardat enim Iuppiter opem ferre. vae, tyrannis caesis utinam satis fiat expectationi patriae (χώρα cf. 973. Pers. 856).⁴ δαίξας praeteritum ad χεῖρα βάλοι referri nequit; nominativus igitur aequat genetivum absolutum δαιχθέντων τῶν καράνων (cf. κάρανον Xenoph. Hellen. I 4, 3) ut δαίξας produceretur, effecit δαῖω 399 γὰ Ahrens τα M

τετιμεναι v. l. M e scholio αἱ Ἑρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι inlatum 400 ἄλλ' ἄνομος dist. Turn. 402 λοιγὸν Ἑρινύς corr. Schütz

403 ἄταν M v. l. 405 Orestae esse testatur schol. 412, ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἰδὼ Ὀρέστα ποι ποῖ δή corr. Bamberger 406 φθειμένων M φθι M² corr. Ahrens 409 πετις M οἶμαι πᾶι τις M² 410 echoro tribuit Σ

πεπάλατε (ai suprascri.) M corr. Turn. δαυτε idem atque apud Alemanem 36 ἔρος με δαυτε etc. et δηυτε sive δευτε Asianorum.

- καὶ τότε μὲν δύσελπις,
 σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
 ται πρὸς ἔπος κλυοῦσαι,
 ὅταν δ' αὖτ' †ἐπαλκῆς 415
 †θραρέαπέστασεν ἄχος
 †πρὸς τὸ φανείσθαι μοι καλῶς. =
 <ΗΛ.> τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν [ἄν]; ἢ τάπερ
 πάθοιμεν ἄχα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 420
 λύκος γάρ ὥστ' ὠμόφρων
 ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός. =
 ΗΛ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἐν τε Κισσίας
 νόμοις ἠλεμιστρίας
 ἀπρικτόπληκτα, πολυπάλακτα δ' ἦν ἰδεῖν 425
 ἐπασσυτεροτριβῇ τὰ χερὸς ὀρέγματα
 ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
 κροτητὸν ἄμὸν [καί] πανάθλιον κάρα.
 <ΗΛ.> ἰὼ ἰὼ δαῖα
 πάντολμε μῆτερ, δαῖταις ἐν ἐκφοραῖς 430
 ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. 433
 <ΧΟ.> ἐμασχαλίσθη δ', ἔθ' ὥς τόδ' εἰδήεις, 439
 ἔπρασσε δ' αἰπὲρ νιν ὦδε θάπτει, 440
 μόρον κτίσαι μωμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶι,

Testim.: 422 Hesych. ἄσαντος· οὐ σαίνων 424 Hesych. ἠλεμιστρίας·
 θρηνητρίας; item ἠλεμιστρία· θρηνήτρια. 439 Suidas ἐμασχαλίσθη· ἔθος ἦν etc.
 scholion huius loci receptum ab atticista, puta Pausania, in lexicon suum;
 legeremus etiam in Photii lexico, nisi haec folia in Galeano interiscent.

Numeri: 423—43 = 444—55 + 434—38 iambi faciles.

413 μου corr. Schütz 418 πάντες M εἰπόντες explicat Σ, inde corr.
 Bothe del. Herm. 419 ἄχθεα M, Σ ad τὰδε 420 τὰ ἄχη 423 ἄρειον
 corr. Herm. εἶτε corr. Bothe, κισσίας corr. Robort. 424 νομοισιλεμ. corr.
 Herm. 425 ἄπρικτοι πληκτά corr. Lachmann; duo in margine scholia paratio
 (i. e. παρὰ τὸ) ἀπρίξ et πλησόντα ἀπρίξ πολυπάλαγκται potius quam -τα
 correxi εἰδεῖν et ἰδ. M 427 ἐπερροθεί corr. Stanley 428 καί deleui
 434—38 post 455 traiecit Schütz 439 Choro tribuit Σ ἐμασχαλίσθης M
 verum Σ Suidas δὲ τωστοστείδης M δ' ἔθ' Canter, τόδ' Pauw. 440 ἄπερ
 recte legit Portus 441 κτεί.αι M v in rasura man. rec. corr. Stanley
 442 ἄφερκτον M (e 447) δυστυχῇ explicat Σ.

κλύεις πατρώιους δύας ἀτίμους. —

⟨ΗΛ.⟩ λέγεις πατρώιον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν 445

ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία,

μυχῶι δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν

ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

χέουσα πολὺδακρυν γόον κεκρυμμένα.

τοιαῦτ' ἀκούων <τάδ'> ἐν φρεσὶν γράφου. 450

⟨ΧΟ.⟩ <κλύεις.⟩ δι' ὧτων δὲ συν-

τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.

τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,

τὰ δ' αὐτὸς ὀργαὶ μαθεῖν.

πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν. 455

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. 434

πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τείσει

ἕκατι μὲν δαιμόνων,

ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.

ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. = 438

ΧΟ. — — — — — — —

— — — — — — —

— — — — — — —

⟨ΟΡ.⟩ σέ τοι λέγω, συγγενοῦ πάτερ φίλοις. 456

⟨ΗΛ.⟩ ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

⟨ΧΟ.⟩ στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ.

⟨ΟΡ. ΗΛ. ΧΟ.⟩ ἄκουσον ἐς φάος μολών,

ἔνδον δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθροῦς. — 460

⟨ΟΡ.⟩ Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκαι Δίκα.

⟨ΗΛ.⟩ ἰὼ θεοί, κραίνειτ' <αἵματ'> ἐνδίκως.

⟨ΧΟ.⟩ τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσιν εὐγμάτων.

⟨ΟΡ. ΗΛ. ΧΟ.⟩ τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,

Numeri: 456—60 = 461—65 iambi faciles; paeneultimus choriambus.

444 κλύει corr. Turn. δουσ corr. Stanley 445 Electrae tribuit Σ 448

447 μυχῶι corr. Stanley πολυσίνους erasa ultima littera 449 χέρουσα M¹
χαίρ. M² corr. Dobree 450 supplevi φρεσίν 451 supplevi

452 τετράεινε μῦθον audacter sed praeclare dictum de verbis per aures
foramen penetrantibus; ut dativus βάσει inde pendeat, additur συν cf. συναρ-
μόζειν Eum. 495 452 φρονῶν corr. Turn. 454 αὐτοῖς M ante correcturam

455 πρέπει M¹ 435 sic M, male tantum dirempta (et τίσει), in margine
οἶμαι πατρὸς δ' ἀτίμως σ' ἄρα τίσει 438 ἐλοίμαν, sed an in ras.; verum
habebat Σ (τεθναίνην) 456 φίλοισι corr. Porson 461 ξυβάλλει corr. Pauw

462 κραίνειτ' ἐνδίκως in marg. idem, correctura factum in textu, quid dederit
M¹ incertum; supplevi 463 μοι, sed oi supra μ.

- εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι. = 465
- ⟨ΧΟ.⟩ ὦ πόνος ἐγγενής
καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγὰ.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυτον ἄλγος. — 470
δώμασιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὧμάν ῥιν αἱματηράν.
θεῶν ⟨τῶν⟩ κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος. = 475
- ⟨—⟩ ἀλλὰ κλυόντες μάκαρες χθόνιοι
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἄρωγῆν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκη. ?
- ΟΡ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν,
αἰτουμένω μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. 480
- ⟨ΗΛ.⟩ κἀγὼ πάτερ τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,
οἰκεῖν μετ' ἀνδρὸς θεῖσαν Αἰγίσθωι ⟨μόρον⟩.
- ⟨ΟΡ.⟩ οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσθι
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός. 485
- ⟨ΗΛ.⟩ κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρώϊων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
- ΟΡ. ὦ γαί' ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
- ΗΛ. ὦ Φερσέφασσα δὸς δέ γ' εὖμορφον κράτος. 490
- ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
- ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὥς ἐκαίνισαν.
- ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.

Numeri: 466—70 = 471—75 dochmius (cf. 345), 2 aristophanei, 2 choe-phorici.

Actio: 479 Orestes et Electra in summo tumulo in genua procumbunt ter-ramque inter preces manibus feriunt.

- 466 liberis Agamemnonis trib. Σ ἰὼ corr. Herm. 468 πληγὴ M¹
470 δυσκατάπαυστον 472 ἐκὰς corr. Schütz 474 αἰωμαν corr. Klausen
αιρεῖν corr. Herm. 475 suppl. Herm. 478 νίκην corr. Portus
479 ΗΛ ante versum 480 αἰτουμένος corr. Turn. 481 τοιάδε corr.
Turn. 482 φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν corr. suppl. Emperius 484 Hesych.
εὐδείπνον huc non pertinet 485 ἐν πυροῖσι 490 Περσ. δέ τ' corr.
Herm. 492 ὦι' σ' ἐκ. corr. Blomfield

- ΗΛ. αἰσchrῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
 ΟΡ. ἄρ' ἐξεγείρηι τοῖσδ' ὀνειδέσιν πάτερ; 495
 ΗΛ. ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κᾶρα;
 <ΟΡ.> ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
 ἦ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
 εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικήσαι θέλεις.
 ΗΛ.> καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθήιου βοῆς πάτερ, 500
 ἰδὼν νεοσσούς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ
 οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον,
 καὶ μὴ ἔαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
 οὔτῳ γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανῶν.
 <ΟΡ.> ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. 508
 αὐτὸς δὲ σῶιζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. 509
 παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι 505
 θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σῶιζοντες λίνου. 507
 <ΧΟ.> καὶ μὴν ἀμεμφῇ τόνδ' ἐτείνατον λόγον, 510
 τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατῴρθωσαι φρενί,
 ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
 <ΟΡ.> ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
 πόθεν χοᾶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 515
 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
 θανόντι δυσφρονοῦντι δειλαία χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
 τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.

Testim.: 504 Tzetzes in Hermog. Cram. An. Ox. IV 69, παραδοξολογίας exemplum ὁ τραγικὸς Αἰσχ. “οὗτος γὰρ οὐ τέθνηκεν οὐδέπερ θανῶν” vix e propria lectione. 505 Clemens Strom II 23, 141, 3 (potius e tractatu recenti π. γάμου quam e florilegio) “παῖδες δὲ ἀνδρὶ κατθανόντι (Dobree κατ' αἶαν ὄντι cod.) κληδόνες γεγάασι τὸν (τὴν cod.) ἐκ βυθοῦ [καὶ] κλωστήρα σῶζοντες λίνῳ.” κατὰ τὸν τραγικὸν Σοφοκλέα.

Actio: 507 Orestes et Electra a tumultu descendunt.

495 ὀνειδέσιν 498 βλάβας corr. Canter 502 οἴκτιρε 505—7 traieci; traiectis autem repetitum λόγον 509. 510 non iam offendit, quod infelicissimis coniecturis attrahatur. ad 506 e propria lectione remittit Eustath. ad Hom. 113, 33 et 79, 33 507 λίνου a manu quae sera dicitur in λίνον mutatum

510 ἀμόμφητον δε corr. Canter δέ τινα τον recte legit Herm. 511 τιμῶσι τὸν τύμβον τῆς τύχης ἔνεκα. cf. ad Eur. Herc. 170 517 θανόντι corr. Pauw δ' οὐ φρον. correxi 518 τάδε in τόδε mutatum M 519 μέσῳ corr. Turn.

- τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
 ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὦδ' ἔχει λόγος.
 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
 (ΧΟ.) οἶδ', ὦ τέκνον, παρῇ γάρ· ἔκ τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
 χοάς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 520 525
- ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
 ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
 ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
 (ΧΟ.) ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμίσαι δίκην.
 (ΟΡ.) τίνος βορᾶς χρήζοντα, νεογενὲς δάκος; 530
 (ΧΟ.) αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τῷνείρατι.
 (ΟΡ.) καὶ πῶς ἄτρωτον οὔθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
 (ΧΟ.) ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
 (ΟΡ.) οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
 (ΧΟ.) ἦ δ' ἔξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη. 535
 πολλοὶ δ' ἀνήθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ
 λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
 πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδεῖους χοάς,
 ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
 (ΟΡ.) ἄλλ' εὐχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ 540
 τοῦναιρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
 εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
 οὔφινς †επᾶσα σπαργανηπλείζετο
 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον 545
 θρόμβῳ τ' ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
 ἦ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώιμωξεν πάθει,
 δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἑκπαγλον τέρας,
 θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγώ

Testim.: 534 Hesych. (Phot.) ὄψανον ὄφινς φωνή (i. e. ὄψ.).

Actio: 540 Orestes rursus inter preces terram manu ferit.

522 οἴσθεμοι, sed α supra ε 523 πάρη M mutatum in πάρει, γρ. παρείς
 530 νεογενές corr. Turn. ἀντὶ τοῦ νέον Σ 531 μαζὸν ἐν τ' ὄν.

532 οὐχαρην radendo in -ριν mutatum M corr. Pauw ὑποστύγος M τοῦ
 μισητοῦ θηρίου Σ 534 ἀνδρὸς ὁ. πέλει corr. Martin 535 κέκλαγγεν Ahrens;
 non habemus quo formas diiudicemus 536 ἀνῆλθον M ἀνέλαμψαν Σ
 542 συσκόλλως corr. Victorius 543 ἐκλείπων 544 ἐπιμελείας ἡξιοῦτο Σ,
 qui verum legit 545 μασθὸν 546 τ' Hermann δ' M ἔμειξεν
 547 ταρβίτωδ'

κτείνω νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.

550

⟨ΧΟ.⟩ τερασκόπον τε τῶνδ' ἐσ' αἰροῦμαι πέρι,
γένεοιτό θ' οὕτως. τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μὲν τι ποιεῖν τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.

⟨ΟΡ.⟩ ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.

αἰῶν δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,

555

ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον

δόλοισι καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ

θανόντες, ἦι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,

ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἄψευδης τὸ πρῖν.

ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῇ σάτην ἔχων,

560

ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας;

Πυλάδῃ· ξένος δὲ καὶ δορύξενος δόμων.

ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,

γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένῳ.

καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενί

565

δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμοναὶ δόμος κακοῖς·

μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινά

δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν·

„τί δὴ πύλῃσι τὸν ἰκέτην ἀπείργεται

Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;“

570

εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὼν ἐρκείων πυλῶν

κάκεινον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,

ἦ καὶ μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα

ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,

Testim.: 566 Hesych. δαιμοναὶ· ὑπὸ δαίμονος κατέχεται.
βαλὼν· οὐδόν.

571 Hesych.

551 τε Blass δέ M cf. Menander Peric. 181 τῶνδ' ἐσ' M¹ 552 θ' Weil
δ' M 553 δ' ἐν corr. Stanley 554 στίχειν 556 κτείναντας corr. Robert.

557 δόλῳ τε corr. Hartung, δόλῳ repetito syllabae defectus resartus est
λημφθῶσιν M ante corr. 561 ἐρκείους 562 δέ Meineke, multa alia
molitus, τε M. Orestes et nominare et commendare debebat comitem suum.
ξένος est peregrinus ut 560; ideo additur eundem hospitii iure uti

563 οἶσομεν corr. Turn. 566 λέξαιτ' corr. Turn. 568 δόμοις corr.
Boissonade παραστίχοντα 571 ἐρκίον, sed i ex ei M: accentus docet, ἐρ-
κείων in exemplo fuisse 573 κατὰ στόμα μολῶν „in aspectum veniens“;
perrecturus erat ἐρεῖ ποδαπὸς ὁ ξένος, sed, ut est animo commotissimo, non
solum σάφ' ἴσθι inserit, sed novum addit membrum „quid dico, cum me adlo-
quetur, iam cum in conspectum inciderit, antequam dicat ... interficiam

574 βαλεῖν corr. Robert.; intransitivum cf. Ag. 1172. plebeium est cf.
βάλ' ἐς κόρακας sim.

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν „ποδαπὸς ὁ ξένος“ νεκρόν 575
 θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
 φόνου δ' Ἑρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
 νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνειν τὰδε· 580
 ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν,
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ

πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει 585
 δεινὰ [καὶ] δειμάτων ἄχῃ,
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀν-
 ταίων βροτοῖσι πλή-
 θουσι [βλαστοῦσι] καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάοροι, 590
 πατὰ δὲ καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἄν
 αἰγίδων φράσαι κότον. —
 ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
 δρὸς φρόνημα τίς λέγοι 595
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων [καὶ] παν-
 τόλους ἔρωτας ἄ-
 ταισι συννόμους βροτῶν;
 ξυζύγους δ' ὀμαυλίας

Actio: 584 intrat Electra aedes; Orestes cum suis usque ad ἀγυῖα (583) eam prosecutus per alteram utram parodum abit.

Numeri: 585—93 = 594—601 trochaei, subinde suppressa altera brevi in cretici vel palimbacchei (587) speciem concisi. 4 (duo dimetri catalectici copulati), 7 ad catalexin continuati, 2., tetrameter dactyl., 2.

579 σὺν' οὖν M σὺ volebat M² corr. Blomfield 580 συμβαίνει et -νῃ M

583 Apollinem ἀγυῖα, quem Cassandra salutaverat, appellari non iam licet negare, postquam μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί (Aristoph. Thesm. 748) totiens in Menandro comparuit 585 γὰ Schütz γάρ M καὶ del. Heath 589 πλά-
 θουσι del. Franz alii 590 πεδάμοροι M Σ οἶμαι πέδουροι ἴν' ἢ τὸ σημα-
 νόμενον μετέωροι, quam coniecturam perfecit Stanley 591 πατὰ et πτηνά M
 δέ Herm. τε M κἀνεμοέντων corr. Blomfield; ἄν ita collocatum confirmat
 ἀνεμόεντα ad κότον spectare 596 φρεσὶν καὶ del. Klausen

θηλυκρατῆς ἀπέρωπος ἔρως παρανικᾶι 600
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν. =
 ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος
 φροντίσιν †δαεῖς,
 τὰν ἅ παιδολυμὰς τάλαινα 605
 Θεστιὰς μήσατο,
 πυρδαῇ τινὰ πρόνοι-
 αν, καταίθουσα παιδὸς δαφονόν
 δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολῶν
 ματρόθεν κελάδησε, 610
 ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
 μοιρόκραντον [δ'] ἐς ἡμαρ. —
 ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στυγεῖν
 φοινίαν Σκύλλαν,
 ἅτ' ἐχθρῶν ὑπὲρ φῶτ' ἀπώλε- 615
 σεν φίλον, Κρητικοῖς
 χρυσεοδμήτοισιν ὄρ-
 μοις πιθήσασα δῶροισι Μίνω,
 Νῆσον ἀθανάτας τριχὺς
 νοσφίσασα προβούλως 620
 πνέονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνωι·
 κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς. =
 ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
 πόνων, ἀκαίρως δέ, δυσφιλὲς γαμή-
 λευμ' ἀπεύχετον δόμοις 625
 γυναικοβούλους τε μήτιδας φέρων
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳι

Testim.: 600 Phrynichus Bekk. An. 8 (Et. M. s. v.) ἀπέρωπος σημαίνει ἀναι-
 δής σκληρός τραχύς etc. Hesych. ἀπερωπός· ἀπάνθρωπος.

Numeri: 602—12 = 613—22 trochaei eiusdem generis 3. 2. (secundum
 metrum bis concisum) 5. (primum bis concisum) 5, 2 priapei. 623—30 =
 631—38, 639—45 = 646—52 iambi faciles.

600 ἀπέρωτος M² 603 Σ παιδευθεὶς ὑποπτέροις φροντίσιν; latet potius
 adiectivum, puta χαύναις. Scyllae meminisse iubentur qui non perversi sunt
 inani amantium confidentia 607 πυρδαῆς Σ 608 κ' αἰθοῦσα M κ' αἰ-
 θουσα M² corr. Canter fuerat in archetypo καίθ. 611 διὰ corr. Canter
 612 μοιρόκραντος M¹ δ' del. Canter 613 ἀλλὰ corr. Portus δὴ τιν'
 corr. Herm. 615 ὑπαὶ corr. Porson ἀπόλεσεν 618 πειθήσ. δόροισι
 620 -σας' ἀπροβ. dist. Porson 622 κιγάνει radendo factum μιν
 623 ἐπεμνή (-μνα v. l.) σάμεν corr. Heath 626 φρενῶν correxi

ἐπ' ἀνδρὶ δῆιοισιν ἐπικότῳ σέβας,
 τίων δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων,
 γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. — 630
 κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
 λόγῳ, γοᾶται δὲ δημόθεν κατὰ-
 πτυστον. ἤικασεν δέ τις
 τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πῆμασιν.
 θεοστυγῆτι δ' ἄχει 635
 βροτοῖς ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
 σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; =
 τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος
 διανταίαν δῆρυκεύς οὐτᾶι 640
 διαὶ Δίκας [τομήν]· θέμις γὰρ οὖν
 λάξ πέδοι πατούμενον
 τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκ-
 βάντας οὐ θεμιστῶς — 645
 Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμὴν·
 προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός,
 τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις
 αἱμάτων παλαιτέρων 650
 τίνειν μύσος χρόνῳ κλυτῇ
 βυσσόφρων Ἑρινύς. =

ΟΡΕΣΤΗΣ

παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;

Testim.: 640 Hesych. δῆρυκεύς δῆρυκρον.

Actio: 653 intrant Orestes et Pylades cum suo uterque pedisequo pulsantque ad aedium fores; respondet vox atriensis. aliquantulo temporis intermisso procedit e minore quadam porta Clytaemestra, quam cum ancillae tum servi comitantur.

628 δῆιοις corr. Arnaldus 632 δὴ ποθεῖ et ἰ supra ei correxi
 636 βροτῶν correxi 640 σοῦται corr. Hermann Σ explicat et νύσσει et
 ὀρμαῖ) 641 τὸ μὴ glossam correxi et sustuli 642 πέδον corr. Hermann
 643 παρεκβάντες corr. O. Müller 645 ἀθεμιστῶς M¹ 646 δίκης M¹
 647 προσχαλ. corr. Herm. 649 διμασε et 650 δωμάτων M ἐπεισφέρει
 δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων Σ 651 τείνει corr. Lachmann
 653 Aeschylus sermonem vulgarem admittit, tragoediae adaptat Sophocles
 fr. 707.

τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ, 655
εἵπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαί.

ΟΙΚΕΤΗΣ

- εἶέν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
OP. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὔσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·
τάχυνε δ', ὥς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται 660
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθίεναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἔξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
† γυνὴ τάπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχῃσιν οὐς' ἐπαργέμους 665
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήςας ἀνήρ
πρὸς ἄνδρα κασήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

- ξένοι λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γάρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία 670
στρωμνὴ δικαίων τ' ὁμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
OP. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκίαι σαγῇ 675
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδα,
ἄγνως πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στροφίος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
„ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 680
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ·
<τὸν δ' εἰ> κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,

661 ὥραι M¹ μεθίεναι corr. Dindorf 663 τελεσφόρους M¹ 664 τό-
παρχος M v. l. sententiae convenienter Kirchhoff γυναῖκ' ἀπαρκές δ' Turn.
τ' M 665 λεχθεῖσιν corr. Emperius οὐκ corr. Bothe 670 θελκτήρια; ne
cibum desideres, in eodem lecto accubantes cenant et dormiunt 675 οἰκίαι
676 πόδας corr. Dindorf 683 εἴτ' οὖν κομ. e proximo versu male repe-
titis apta substitui

εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν αἰὲν ξένον
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.

685

νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.“

τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω

τοῖς κυρίοις καὶ προσήκουσιν λέγων,

οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

690

ΚΛ. οἱ ἐγὼ, κατ' ἄκρας ἔμπας ὥς πορθούμεθα.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμαίων Ἀρά,

ὥς πόλλ' ἐπωπᾶις, κάκποδὼν εὖ κείμενα

τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,

φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.

695

καὶ νῦν Ὀρέστην, ἣν γὰρ εὐβούλως ἔχων,

ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,

νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς

ἱατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφεις.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὦδ' εὐδαίμοσιν

700

κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον

γνωτὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γάρ

ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον;

πρὸς δ' εὐσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν,

τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις

705

καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὗτοι κυρήσεις μείον ἀξίως σέθεν,

οὐδ' ἦσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.

ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.

ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους

710

μακρὰς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.

ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων

ὀπισθόπους τε τούσδε καὶ ξυνέμπορον·

κάκει κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.

Actio: 718 exit Clytaemestra cum suis per portam suam, peregrini a servo uno deducti per portam maximam.

691 ἔμπας i. e. ἔμπας (ἐν πᾶσ' M²) cf. Prom. 187

696 Ὀρέστης correxi

697 νομίζων M κομίζων Σ

698 βακχείας

699 ἐγγράφει correxi; est

ἐκγράφεις ἐγγραφε (τάξον) Σ

700 ὦν M¹ οὖν M²

702 γνωστός

704 πρ. δυσσεβείας corr. Heimsoeth

713 δέ corr. Bamberger

ξυνεμπόρους

corr. Herm. postquam de eo qui verba fecit proximusque adstat dixit, monstrat pedisequos et comitem, Pyladem, quem a servis vestis distinguit

714 ,adipiscantur omnia regali domo condigna; quod ut fiat tibi iniungo' recte ita Verrall

αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνωι τάδε. 715
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεσθα τῇσδε συμφορᾷς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶέν, φίλῃαι δμῳίδες οἴκων, 720
 πότε δὴ στομάτων
 δεῖξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὁρέστη;
 ὦ πότνια χθών καὶ πότνι' ἄκτῃ
 χώματος, ἥ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳι
 σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳι,
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον· 725
 νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῷ δολίαν
 ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
 καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

— ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν· 730
 τροφὸν δ' Ὁρέστου τήνδ' ὀρώ κεκλαυμένην.
 ποῖ δὴ πατεῖς Κίλισσα δωμάτων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

〈ΤΡΟΦΟΣ〉

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν 735
 ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἐλθὼν πύθεται. τὴν δὲ πρὸς μὲν οἰκέτας
 θέτο σκυθρωπὸν, ἐντὸς δωμάτων γέλων

Actio: 730 chorus planctum quendam audit, nempe Cilissae, quae statim e porta Clytaemestrae procedit.

715 ἐπευθύνωι M ὑποδίκωι explicat Σ 718 κοινώσωμεν 719 βουλευόμεθα corr. Canter 720 φίλῃαι δμῳίδες 726 δολία corr. Pauw 727 ἐρμῆα corr. Turn. 734 τοὺς ξένους corr. Pauw; significat illos cum arcessi iussisse ἡ κρατοῦσα in tragoedia quod in vita ἡ κεκτημένη 737 τήνδε, πρὸς ita distincta M, sed pronomen ad superiora relatum friget. „nuntium adversus familiam reddidit tristem“, Prom. 163 cft. Blass verbis tamen aliter dispositis 738 σκυθρωπὸν quamvis nuntio parum conveniens posuit, quia ora Clytaemestrae narrantis σκυθρωπά erant γέλων grammatici scribebant; cum vero ultima nusquam necessario longa sit, aeolicum γέλον esse longe probabilius.

κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει 740
 φήμης ὑφ' ἧς ἡγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἦ δὴ κλυὼν ἐκείνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλγῃ δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις 745
 τυχόντ' ἐμὴν ἡλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
 ἄλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦντλουν κακά·
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη, 750

καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ', ἀνωφέλῃτ' ἐμοί
 τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτόν
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὐ; τρόπῳ φρενός.
 οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, 755
 εἰ δίψος ἢ λιμός τις ἢ λιπουρία
 ἔχει, νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἶομαι,
 ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια
 γναφεὺς τροφεὺς τε ταῦτόν εἰχέτην τέλος. 760
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 στεῖχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 765

(ΧΟ.) πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

(ΤΡ.) ὅπως; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

(ΧΟ.) εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῇ.

740 ἔχειν M κακῶς ὁ οἶκος διάκειται Σ 742 paragraphus M ἐκείνον
 corr. Robert. 751 hiare orationem vidit Schütz, supplevi ex gr. ὑπηρετήμα
 τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς 756 εἰ Stanley ἢ M λιμός ἢ δίψη τις correxi,
 frustra Solmsen δίψη defendit, δίψησις alii infeliciter provocantes ad Epitom.
 Athen. 10^b Πράμνειον ... οὐ διψήσεως ἄκος ἀλλ' ἐμπορήσεως ἔνεκα, ubi Euripidis
 Cycl. 67 δίψης ἄκος adferri docui apud Kückium, Stud. in Aeschyl.
 (Gott. 90) 17 760 τροφεύς corr. Robert. 762 ἐξεθρεψάμην Σ (ἀντὶ τοῦ
 ἐξέθρεψα ἀνέσωσα) πατρός M² 764 στείχων corr. Ald. 765 τῶνδε ...
 λόγων corr. Blomfield 767 ἢ πῶς corr. Schütz. vulgare dicendi genus
 nutrici convenit 768 εἰ Turn. ἢ M

⟨TP.⟩ ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὁπάοντας.

XO. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει· 770

ἄλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὥς ἀδειμάντων κλύη,

ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.

ἐν ἄγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

TP. ἄλλ' ἢ φρονεῖς εὔ, τοῖσι νὺν ἡγγελμένοις;

XO. ἄλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσῃ ποτέ. 775

TP. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.

XO. οὐπω· κακὸς γε μάντις ἂν γνοίῃ τάδε.

TP. τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

XO. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πᾶσσε, τὰπεσταλμένα·

μέλει θεοῖσιν ὦνπερ ἂν μέληι πέρι. 780

TP. ἄλλ' εἴμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγους.

γένοιτο δ' ὥς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ

νὺν παραιτούμεναι μοι, πάτερ

Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,

δὸς τύχας τυχεῖν δόμου 785

κυρίως †τὰ σῶφροσυνευ

μαιομένοις ἰδεῖν.

διὰ δίκας πᾶν ἔπος

ἔλακον· ⟨ῶ⟩ Ζεῦ σὺ [δέ] νιν φυλάσσοις.

ἔ ἔ.

πρὸ δὲ δὴ ἵχθρων τὸν ἔσω 790

μελάθρων [ῶ] Ζεῦ θές, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,

Testim.: 773 schol. BT Hom. O 207 καὶ Εὐριπίδης ἐν ἄγγέλῳ . . . ὁρ-
θοῦται λόγος.

Actio: 782 exit Cilissa.

Numeri: 783—88 = 793—98 trochaei (9), dochmius, 3 trochaei (specie cre-
tica) + ithyphallicus ephymnium 789—92 interiectio, dimeter ion. catal., trim.
ion., tetrameter (prior pars trochaica specie, altera choriambica).

771 ἀδειμάντως corr. Hartung 773 ὀρθοῦσῃ φρενί (e 772) M emendate
schol. Hom. 777 intellege οὕτως ἂν γνοίῃ περὶ τῶνδε 779 ἄγγελ' ἰοῦ-

σαι M¹ τὰπετάλμ. M¹ 780 paragraph. praefixa μέλλει . . . μέλλῃ corr. Aldina

783 παραιτούμέν' ἐμοί M παρὰ σοῦ αἰτουμένης Σ Ζεὺς M¹ 785 δέ μου

corr. Bothe δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως Σ, quem δέ non legisse ap-

paret 786 ἰδεῖν M postea addidit 787 διαδικάσαι corr. Pauw (δικαίως κατὰ

δίκαν Σ) 788 suppl. del. Hermann 789 ephymnia primus repetivit

CGSchneider ἔ ἔ non est eiulantis sed obtestantis, cf. Suppl. 143 790 τὸν

Seidler τῶν M 791 del. Seidler 792 μιν ἄρας M²

δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίνποινα θέλων ἀμείψει. —
 ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
 νιν ζυγέντ' ἐν ἄρμασιν 795
 πημάτων, (σὺ δ') ἐν δρόμῳ
 προστιθείς μέτρον κτίσον
 σωιζόμενον ῥυθμόν,
 τοῦτ' ἰδεῖν ἀμ πέδον
 ἀνόμενον βημάτων ὄρεγμα.
 <ἐ ἔ.
 πρὸ δὲ δὴ ἔχθρῶν τὸν ἔσω
 μελάθρων Ζεῦ θές, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίνποινα θέλων ἀμείψει.> =
 οἱ τ' ἔσωθε δωμάτων 800
 πλουτογαθῇ μυχὸν νομίζετε,
 κλύτε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε
 τῶν πάλαι πεπραγμένων
 λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις. γέρων φόνος
 μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. 805
 τὸ καλῶς δὲ κτίμενον [ῶ]
 μέγα ναίων στόμιον [εὖ]
 ἀνιδεῖν δὸς δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἐλευθερίας
 λαμπρὸν φῶς ἰδεῖν φιλίοις 810
 ὄμμασιν <ἐκ> δνοφερᾶς καλύπτρας. —
 Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
 παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος

Numeri: 800—5 = 812—818 trochaei, 2. 3. (syll. anceps) 2. 2. 2. 4. (primum metrum specie spondiaca) 2. primi metri responsio videtur libera ephymnium 806—812 dim. ion. catalect., dim. ion. glycon. alcaic. decasyllab.

795 ἄρματι M ἄρμασι Σ 796 suppl. O. Müller 797 κτίσον Schoemann alii τίς ἄν M 798 τούτ' M ἰδ. δάπεδον correxi διὰ πέδον Blomfield 799 ἀνο(ω M¹)μένων corr. Schoemann πημάτων Σ (error librarii)
 800 ἔσω Hermann, probabile, nisi libera esset in trochaeis responsio. cf. 826 = 837 801 πλουταγαθῇ corr. Turnebus 802 κλύετε corr. Dindorf σῶφρονες M¹ 806 τό(τώ ante ras.)δε κ. traieci κτάμενον (ων corr. ipse) corr. Turnebus ὦ deleui 807 μέγα . ναίων (fuerit μέγαν) deleui 808 δὸς (fuerat δρος) ἀν. traieci 809 ἐλευθερίως corr. Bamberger alii 810 λαμπρῶς i. M λαμπρὸν Bamberger φῶς post ἰδεῖν suppl. Weil 811 suppl. Herm. 813 ἐπιφορώτ. corr. Emperius, habuerit Σ, ὡς ἐπὶ ἀνέμου φησὶν

πρᾶξιν οὐρίσαι θεῶν.

πόλλ' ἄδηλ' ἔφανε χρήζων [κρυπτά]·

815

ἄσκοπον δέ πως λέγω·

νυκτὸς προὔμμάτων σκότον φέρει, καθ' ἡμέραν

δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

〈τὸ καλῶς δὲ κτίμενον

μέγα ναίων στόμιον,

ἀνιδεῖν δὸς δόμον ἀνδρός,

καί νιν ἐλευθερίας

λαμπρὸν φῶς ἰδεῖν φίλοις

ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.〉 =

καὶ τότ' ἤδη †πλοῦτον

δειμάτων λυτήριον,

820

θῆλυν οὐριοστάταν ὁ-

μοῦ 〈δὲ〉 κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθ-

ήσομεν· „πόλει τάδ' εὖ,

ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', ἄ-

825

τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.“

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκηι

μέρος ἔργων πρὸς σὲ τέκνον,

πατρὸς αὐδὰν ἐπαύσας [πατρὸς ἔργω]

†θροοῦσαι, καίπερ αἰνῶν ἐπίμομφον ἄταν.

830

Περσέως τ' ἐν φρεσὶν

〈πρᾶσσε〉 καρδίαν σχεθῶν,

τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν

Numeri: 819—26 = 831—37 trochaei 2. 2. 5. 2. 5. septimi atque paene ultimi metri responsio libera ephymnium 827—30 6 ionici, ? + aristophaneus.

814 οὐρίαν corr. Schoemann θέλεν M¹ θέλων M² corr. Dindorf

815 πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ correxi del. Weil 816 δ' ἔπος correxi

λέγων corr. O. Müller 817 νύκτα πρότ' ὁμ. corr. Bamberger

819 τότε δή corr. Blomfield. latet aut substantivum quod valeat ὀλολυγμόν aut adiectivum (displicent quae coniciebant πολύν, λιγύν; κλυτόν pessimum)

820 δωμάτων corr. Ahrens 822 suppl. Blomfield νόμων M¹

824 expectamus ἤσομεν, sed vocem tollunt quam diu continuarent

825 αὔξεται M² ἄτη et .a. 829 ἐπαύσας πατρὸς ἔργω θροοῦσαι πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδάν, dittograph. del. Seidler. traieci quae etiam in M versum efficiunt. in corrupta voce latet imperativus „age, feri“ 830 καὶ

περαίνων ἐπίμομφαν corr. Robert. 831 φρεσὶν 832 suppleni

833 τοῖσδ' corr. Robert.

τοῖς τ' ἄνωθεν πορῶν χάριτας ὀρ-
 γᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν 835
 φόνιον ἄταν τιθεῖς, τὸν αἵτιον
 δ' ἔξαπολλὺς μόρου.
 <σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων πρὸς σὲ τέκνον,
 πατρὸς αὐδᾶν ἐπαύσας,
 †θοροῦσαι, καίπερ αἰνῶν ἐπίμομφον ἄταν.> =

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
 μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνωι
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις.
 πῶς ταῦτ', ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι 845
 πεδάρσιοι θρώισκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
 ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
 ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
 ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. 850
 <ΑΙ.> ἰδεῖν ἐλέγξει τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
 εἴτ' ἔξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
 οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ

Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι 855
 τάδ' ἐπευχομένην κάπιθεάζουσ',

Actio: 839 intrat Aegisthus solus a parte in quam Cilissa exierat, domum ingreditur 854.

834 πορῶν scripsi προπράσσω M χάριτος corr. Schütz 835 λυγρᾶς
 corr. Blomfield 837 μόρον corr. Turn. 843 ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένωι
 corr. Bamberger 850 ὡς αὐτὸς αὐτῶν M αὐτόν Schütz ἀνδρός Pauw
 περί corr. Portus 852 ἦεν θν. M² post varias correcturas corr. Turn.
 854 ἂν suppl. Elmsley κλέψειαν corr. Stephanus 856 -θοάζ- in rasura,
 corr. Schütz

ὑπὸ δ' εὐνοίας
 πῶς ἴσον εἶπουσ' ἀνύσωμαι;
 νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
 πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίκτων 860
 ἢ πάνυ θήσιν Ἀγαμεμνονίων
 οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίαι
 δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
 πατέρων (θ') ἔξει μέγαν ὄλβον. 865
 τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἔφεδρος
 δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
 ἄπειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ἔ ἔ, ὁτοτοτοῖ.
 ΧΟ. ἔα ἔα μάλα· 870
 πῶς ἔχει; [πῶς] κέκρανται δόμοις.
 — ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου.
 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιοι κακῶν
 εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

〈ΟΙΚΕΤΗΣ〉

οἴμοι πανοίμοι δεσπότης [τελουμένου.] 875
 οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
 Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβώντος δὲ δεῖ.
 οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένω· τί γάρ;
 ἰοῦ ἰοῦ. 880

Actio: 868 auditur vox; quis eiulet, ignoratur ab omnibus 874 chorus
 in unam e parodis se abdit; abest a scaena usque ad 931; erumpit e domo ser-
 vus; deinde alteram portam pulsatur, per quam intraverat Clytaemestra 719.

Numeri: 869. 870 dochmii 871 creticus + dochm. (ἐέ iambicum).

865 ἔξει πατ. μ. corr. suppl. Weil 867 θεῖοις corr. Turn. 869 ante ἔ
 et ἔα paragraphi; Χορ. ante 872 871 delevi: quaerit unus „quo modo res
 se habet; nempe actam esse e clamore colligitur“, respondet alter „abscon-
 damus nos: consummatum sane est“ i. e. sed ignoro exitum 873 ἀναίτιαι
 corr. Blomfield 875 δεσπ. τελουμένου M ex 873, mortuum esse Aegisthum
 fatetur 880; optime igitur conveniret praesens, ex. gr. χειρουμένου 880 δια-
 πεπραγμένων M, τῶι σφαγέντι Σ

κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμῆστρα; τί δρᾷ;
 ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέρασ
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

- τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἴσθης δόμοις; 885
 ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
 ΚΛ. οἷ ἐγώ. ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.
 δόλοις δλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
 δοίη τις ἀνδροκμητὰ πέλεκυν ὡς τάχος·
 εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα, 890
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ

- σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
 ΚΛ. οἷ ἐγώ, τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
 ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
 κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶις ποτε. 895
 ΚΛ. ἐπίσχες ᾧ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσθαι τέκνον
 μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
 οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ

- ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα 900
 τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα·
 ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
 ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
 ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάζαι θέλω·
 καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρεῖσσον' ἡγήσω πατρός. 905

Actio: 884 exit e porta sua Clytaemestra: 889 ad portam, apertam, puta, conversa famulos adloquitur. 892 e porta media exit Orestes, gladio cruento stricto; spectatur per portam apertam Aegisthi mortui corpus.

884 πέλας correxi 884 δίκην M radendo in δίκη mutatum 890 εἰ
 Turnebus ἢ M 896 δ' αἰδεσθαι Sophianus δῆσεται M 897 ᾧ σύ Robor-
 telli ᾠκύ M 898 εὐτρεφὲς legit Tzetzes qui versum adfert Exeg. Iliad.
 p. 62, 13. Chil. 12, 808 cf. Sept. 308 900 δαί corr. Auratus 902 κρέσσον'

[τούτῳ θανοῦσα συγκαθεύδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.]

ΚΛ. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω.

ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ᾧ τέκνον, παραιτία.

910

ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛ. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίου ἀρὰς τέκνον;

ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ', εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡ. αἰκῶς ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός.

915

ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τίμος ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛ. μὴ ἄλλ' εἴψ' ὁμοίως καὶ πατὴρ τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡ. μὴ ἔλεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.

ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

920

ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ᾧ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛ. ὅρα φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡ. τὰς τοῦ πατρός δὲ πῶς φύγω παρὲς τάδε;

925

ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡ. πατὴρ γὰρ αἶσα τόνδε σοι ὀρίζει μόρον.

ΚΛ. οἱ ἐγώ, τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡ. ἡ κάρτα μάντις οὐχ ὄνειράτων φόβος.

κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

930

ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλὴν.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν

τλήμων Ὀρέστῆς, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα,

ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκαια

935

Actio: 930 Orestes Clytaemestram in domum protrudit. deinde timide procedit chorus; dum coryphaeus loquitur, ex ordine se collocat, denique cantat.

Numeri: 935—45 = 946—51 5 dochm. 2 iamb. 1 dochm. 2 iamb. 2 dochm. deinde ephymnium 4 dochm. 2 iamb. dochm. insigne studium discriminandorum metrorum: continuari autem possunt omnia praeter primum trimetrum dochmiacum, atque, uti par erat, ephymnium.

906. 7 del. Berlage 908 σὺν Auratus νῦν M 911 ἐπώρσυνεν 915 διχῶς correxi 917 σου corr. Canter. venum dedit filium non Strophio, quod fuerunt qui impudice contenderent, sed Aegistho, cuius ignavia hoc pretium adulterii postulabat 927 πορίζει M¹ σ' ὁρ. M² corr. Elmsley

Πριαμίδαις χρόνῳ, βαρύδικος Ποινά·
 ἔμολε δ' ἐς δόμον
 τὸν Ἀγαμέμνωνος
 διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
 ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν
 ὁ πυθόχρηστος φυγᾶς
 θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγᾶι κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
 ὑπαὶ δυοῖν μιστόροι,

940

 δυσσοίμου τύχας. —

945

ἔμολε δ' αἰ μέλει
 κρυπταδίου μάχας δολιόφρων Ποινά,
 ἔθιγε δ' ἐν μάχαι
 χερὸς ἐτητύμῳς
 Διὸς κόρα· Δίκαν δέ νιν
 προσαγορεύομεν
 βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
 ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.
 (ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγᾶς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
 ὑπαὶ δυοῖν μιστόροι,
 δυσσοίμου τύχας.) =

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας
 μέγαν ἔχων μυχὸν
 χθονὸς ἐπωρθίαξεν ἀδόλῳς δόλοις
 βλάβαν ἐνχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
 †κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
 ὑπουργεῖν κακοῖς.

955

Testim.: 945 Hesych. (Suid.) δύσοιμος· ἐπὶ κακῶι ἤκουσα ἢ δύσοδος.

Numeri: 952—64 = 965—72 *periodus mere dochmiaca*; *deinde ephymnium*
 5 *dochm. dimeter iamb. catalect.*

936 καρὺδ. corr. Victorius 940 ἔλακε M ἤλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος Σ
 941 πυθοχρήστας et ης M corr. Dindorf 943 ἐπολολυζάτω 944 ἀνα-
 φυγάν corr. Heimsoeth 944 ὑπό corr. Hermann 946 ὦι corr. Auratus
 948 δὲ μαχ. corr. Abresch 949 ἐτήτυμος corr. Scaliger 952 ἐν corr.
 Schütz 954 Παρνασσιος corr. Paley 956 ἐπ' ὄχθει ἄξεν corr. Meineke
 δολίας M δολίως βλάπτουσιν Σ alter (alter byzantinus) corr. Schütz
 957 βλαπτομέναν corr. Ahrens ἐν χρόνοις θεῖσαν corr. Bothe 958 cor-
 rigi nequit, cum scholion irrepperit, nam παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν certe pedestria

- ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 960
 πάρα τε φῶς ἰδεῖν
 μέγα τ' ἀφηιρέθην ψάλιον οἴκων.
 ἄναγες μὲν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθε. —
 τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται 965
 πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐστίας
 πᾶν ἐλαθῇ μύσος
 καθαρμοῖσιν ἀτὰν ἐλατηρίοις.
 τύχαι δ' εὐπροσώπῳ κεῖται τὸ πᾶν
 ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις 970
 ..μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.“
 πάρα τε φῶς ἰδεῖν
 (μέγα τ' ἀφηιρέθην ψάλιον οἴκων.
 ἄναγες μὲν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθε.) =

ΟΡΕΣΤΗΣ

- ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι, 975
 φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὥς ἐπείκασαι πάθει,
 πάρεστον, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.

Actio: 973 aperiuntur aedes; conspiciuntur corpora caesorum, adstat Orestes a familia circumdatus; servi tenent pallium quo inretitus Agamemnon occisus erat. in orchestram turba affluit vel potius iam affluerat Argivorum.

Numeri: 962 forma concisa dochmii, cf. Agam. 1142. ephymnia iteranda esse primus vidit GCSchneider.

960 ἄξιον corr. Hermann 962 μέγαν corr. Stanley; idem ἀφηιρέθη scribebat, sed ita domum adlocutio non poterat praeparari. servae autem, δμῶδες οἴκων 719, liberatae sunt a domino eros opprimente, ideoque domum iubent caput extollere. vinculum vernerum (οἰκετῶν) omnino absonum

963 δόμοις corr. Heath 964 χαμαιπετεῖ σε κεῖσθ' αἰεῖ; delevi αἰεῖ, quod non idem est ac δεῦρ' αἰεῖ 966 ἀμφ' et ἀφ' M 967 μύσος πᾶν ἐλάσει et ση M ἐλαθῇ Kayser, trai. Bamberger 968 καθαρμοῖς corr. Hermann

ἄπαν ἐλατήριον corr. Schütz 969 κοῖτα corr. Boissonade i. e. καὶ πάντα ὑπόκειται καὶ ὑπάρχει εὐτυχῇ καὶ εὐπρόσωπα ἰδεῖν τοῖς ἐπιβοῶσιν . . .

970 ἀκοῦσαι del. Herm. alii 971 μετοικοδόμων M οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες Σ 972 τό M τε 960, reliqua ephymnii iteravit GCSchneider

976 τε καὶ corr. Abresch πάθη corr. Thiersch 977 πάρεστιν correxi

Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί,
 καὶ Ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, 950
 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν Ξυνωρίδος.
 ἐκτεínaτ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
 στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
 οὐχ οὐμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε 955
 Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
 ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
 ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκῳ μόρον,
 τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
 ἔχει γὰρ αἰσχυνηῆρος, ὡς νόμος, δίκην. 990
 ἣτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἔξ οὗ τέκνων ἦνεγχ' ὑπὸ Ζώνην βάρος,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
 τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἐχιδν' ἔφϋ,
 σήπειν θιγοῦσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον 995
 τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
 τί νιν προσείπω καὶ τύχῳ μάλ' εὖστομῶν;
 ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
 ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστήρας πέπλους. 1000
 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ,
 ξένων ἀπαιόλημα κάργυροστερῇ
 βίον νομίζων, τῷιδέ τ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναγνῶν πολλὰ θερμαῖνοι φρένα.

Actio: 997 servi qui pallium coronae civium monstraverant ad dominum redeunt. 1004 pallium aufertur.

978 ἀθλίως corr. Portus 982 Ξυνωρίδα corr. Herm. 983 αὐτὸν corr. Auratus 984 cf. στέγασμα in epistula Mnesiergi Oesterr. Jahreshefte VII 96

989 λέγω Σ ψέγω M 990 νόμου corr. Portus 992 ἐκ σοῦ corr. Rob. ἦν ἔχη corr. Vict. 994 τ' et γ' M ἦτ' corr. Herm. 996 κἀκδίκου corr. Ahrens 997 κᾶν corr. Weil, idem προσειπῶν, veri similiter 1000 τ' scripsi δ' M ,quo nomine hoc appellem? venationis an sepulturae instrumentum? imo rete dixeris et tegmen, quod pedes constringat. μὲν οὖν corrigit, itaque alia rursus appellatio addi nequit. sed poterat Orestes pro animi statu appellationes, quae omnes aliquatenus, nulla penitus convenire viderentur, cumulare

1001 τοιοῦτο μάν corr. Turnebus φιλήτης ita scribitur in Hellanico Oxyr. 1084, 2 et Sophocle Ich. 332 et Alcaeo Ox. 1238, 2 1003 νομίζω corr. Turn. 1004 φρενί corr. Lobeck

- τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μή
 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. 1005
- ⟨XO.⟩ αἰαῖ (αἰαῖ) μελέων ἔργων·
 στυγερῶι θανάτῳ διεπράχθη,
 ἔ ἔ,
 μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. —
- OP. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1010
 φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαπεν Αἰγίσθου ξίφος,
 φόνου δὲ κηκίς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται
 πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
- — — — —
- νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμύζῳ παρῶν,
 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε 1015
 ἄλγῳ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
 ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
- ⟨XO.⟩ οὔτις μερόπων ἀσινῇ βίον 1020
 διὰ παντὸς ἄτιμος ἀμείψει·
 ἔ ἔ,
 μόχθος δ' ὃ μὲν αὐτίχ', ὃ δ' ἤξει. =
- ⟨OP.⟩ ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῇτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ,
 ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου
 ἐξωτέρῳ· φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
 αἰδεῖν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ· 1025
 ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις
 κτανεῖν τε φημὶ μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μῖασμα καὶ θεῶν στύγος,

1005 μή in extremo versu, cf. Pr. 865. sentimus singulari vi id efferri, i. e. re vera acuitur 1006 πρόσθ' corr. Turn. 1007 αἰαῖ suppl. Bothe 1008 διεπράχθης corr. Heimsoeth; choro στυγερὸς Clytaemestrae θάνατος non est, nec poterat eam adloqui. dicit igitur Agamemnonem, sed ambigue dicit „et ei qui futura manet (Eum. 381), qui superest, floret passio, patiendum erit“. passa est etiam Clytaemestra, patietur Orestes. quaesita est oraculi caecitas 1012 τῷ χρόνῳ Herwerden, usni convenienter 1014 versum deesse monstrat αὐτόν, referendum ad Agamemnonis caedem, et νῦν; supplēvi ex gr. μόρου δ' αἰδρὶς ὧν τότ' ἐκβληθεῖς δόμῳν 1018 ἀσινεῖ M¹ 1019 πάντ' corr. Heath ἀμείψεται corr. Erfurdt. perdunt vim sententiae qui ἀσινῆς — βίοντον ἀπήμονα coniciunt. ἄτιμος cf. Ag. 1443 „omnis vita magno aerumnarum pretio constat“ 1020 ἔ ἔ Klausen ἐς M ἤξε corr. Turn. 1021 ἄλλος corr. Blomfield εἰ δὴ (τούτ') corr. Emperius (τούτ' ἄρ' corr. Erfurdt ὅπη corr. Blomfield, cf. Sept. 659 1022 ἡνιοστροφῶν corr. Stanley 1025 ἡδ'

- καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν χρήσαντ' ἐμοί 1030
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ', οὐκ ἐρῶ τὴν Ζημίαν·
τόξωι γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁράτέ μ', ὥς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷιδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι 1035
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἐστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργεῖους λέγω 1040
. ἐπορσύνθη κακά 1041b
καὶ μαρτυρεῖν μοι, Μενέλεως ὅταν μόληι. 1041a
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὺς τάσδε κληδόνας λιπών.
<XO.> ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας μὴδ' ἐπιζευχθῆις στόμα 1045
φήμηι πονηρᾷ μὴδ' ἐπιγλωσσῷ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κᾶρα.
<OP.> ᾧ ᾧ.
ποιαὶ γυναῖκες αἶδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκέτ' ἄμ μείναιμ' ἐγώ. 1050
XO. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶ πολύ.
OP. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
XO. ποταίνιον γὰρ αἱμά σοι χεροῖν ἔτι· 1055
ἐκ τῶνδ' ἐπὶ ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

1033 προσίξεται M ex v. 1035, sed Σ ὥστε μὴδὲ τοξότην ἐφικέσθαι τοῦ μή-
κουσ 1038 ἐφέστιον corr. Turn. 1041 *distinxi duorum versuum partes*
quae in unum coaluerunt, alterum satis certo suppleri; in priore suppleendum
ex. gr. μνήμη φυλάσσειν οἱ' ἐπ. κ. 1042 cf. Agam. 1282. *verbum finitum*
omittit, neque enim amplius vecordiae resistit 1044 τε πρ. corr. Tyrwhitt
ἐπιζεύχθη corr. Heath 1045 φῆμαι corr. Heath 1046 ἐλευθερώσας corr.
Blomfield ἀργεῖν corr. apogr. 1048 *δμωαί* corr. Herm. 1050 ἀμμείνοιμ'
M, Tzetzes in schol. Chiliad. An. Ox. 3, 359 χ litteram producere vocalem καὶ
παρ' Αἰσ. φαιοχ. κ. πεπλ. δεινοῖς δρ. οὐ. ἂν μείναιμ' ἐγώ 1052 φοβοῦ νικῶν corr.
Porson 1054 μῆπος M¹ cf. Sept. 754

- ΟΡ. ἄναξ Ἀπολλον, αἶδε πληθύνουσι δὴ
 κάῤῥ ὁμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.
- ΧΟ. δεῖ σοι καθαρμοῦ· Λοξίας δὲ προσθιγῶν
 ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. 1060
- ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁράτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
 ἐλαύνομαι δὲ κοῦκέτ' ἄμ μείναιμ' ἐγώ.
- ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
 θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς. 1065
- ὅδε τοι μελάρθοις τοῖς βασιλείοις
 τρίτος αὖ χειμῶν
 πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
- παιδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
 μόχθοι τάλανός τε Θυέστου·
- δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη· 1070
 λουτροδάικτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
 πολέμαρχος ἀνὴρ.
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν, σωτὴρ
 ἢ μόρον εἶπω;
 ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει 1075
 μετακομισθὲν μένος ἄτης;

Actio: 1063 Orestes in fugam prorumpit; discedit turba; chorus, postquam coryphaeus Orestae vale dixit, in discessu cantat.

Testim.: 1068 Hesych. γονίας· εὐχερὴς Αἰσ. Ἀγαμέμνονι (fr. 150 Nauck) huc referendum esse videtur, sed nec intellegitur et discrepat scholion probum ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.

1057 πληθύνουσαι corr. Turn. 1059 εἶσω M¹ εἰσ' ὁ M² (coniectura Byzantina εἰς σὲ ὁ) καθαρμὸς corr. Bamberger (et ego) Λοξίου corr. Auratus
 1068 πνεούσας corr. Scaliger 1069 τάλανες corr. Auratus 1073 σωτὴρ hoc accentu.

6
5
4

281

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

Ἑπόθεσις Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

Ἡ ὑπόθεσις· Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πρᾶννασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

5

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· Πυθιάς προφήτις· Ἀπόλλων· Ὀρέστης· Κλυταιμῆστρας εἰδῶλον· χορὸς Εὐμενίδων· Ἀθηνᾶ· προπομποί.

1 Tr (F mihi ignotum) incipit Ὀρέστης 2 παραγίνεται Tr 4 πρᾶννασα Harpocrat. cf. ad 1097; πρᾶννας M πραιίας γινομένης κατ' εὐφημισμὸν pr. Tr

ΠΡΟΦΗΤΙΣ

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
 ἥ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
 μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λάχει, θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός, 5
 Τιτανὶς ἄλλῃ παῖς Χθονὸς καθέζετο
 Φοῖβη, δίδωσιν δ' ἥ γενέθλιον δόσιν
 Φοῖβωι· τὸ Φοίβης δ' ὄνομα' ἔχει παρώνυμον.
 λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἁκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
 κελυθοποιοὶ παῖδες Ἑφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς 15
 Δελφός τε, χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
 τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
 ἵζει τέταρτον τοῖσδε μάντιν ἐν θρόνοις·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
 τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεοῦς. 20

Testim.: 2 Harpocr. θεμιστεύειν—ὅτι γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχη-
 κέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων
 φησίν. compiler veriloquium Aeschyli tribuit, quod e historia petebatur ab
 Aeschylo narrata 8 Apollon. Archib. Φοῖβος—ὁ μὲν Αἰσχ. ἀπὸ Φοίβης τῆς
 μητρὸς Λητοῦς. 19 Macrobius V 22, 13 ad Vergil. Aen. 3, 251 *Aeschylus*
 πατρός—Διός.

Actio: scaenae frons est templum Delphorum, ingenti porta clausum.
 Flaminica ante portam stat.

9 λ. τε M¹ 11 παρνησοῦς M (παρην. M¹) παρνησοῦς FTr corr. Robert.
 16 Delphum regem novit Σ καὶ ὁ Δελφός δὲ ὃς (λεώς M) [ὁ] ἐστὶ τῆς
 χώρας ἄναξ 18 τόνδε corr. I. Vossius χρόνοις corr. Turn. 19 πα-
 τρός—Διός Macrobius. 20 in prooemio colloco deos qui fanum tenuerunt,
 in oratione princeps locus Minervae debetur, quae ante fanum habitat

Παλλὰς προναΐα δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.

σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκίς πέτρα

κοίλῃ φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφαί·

Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,

ἔξ οὔτε βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός

25

λαγῶ δίκην Πενθεΐ καταρράσας μόρον·

Πλείστου τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος

καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,

ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.

καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι

30

ἄριστα δοῖεν· κεῖ παρ' Ἑλλήνων τινές,

ἴτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται·

μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγήται θεός.

ἦ δεινὰ λέξαι δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν

πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,

35

ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν·

τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·

δεῖσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὔν.

ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφῇ μυχόν,

ὀρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομυσῇ

40

ἔδρας ἔχοντα προστρόπαιον, αἶματι

στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς Ξίφος

ἔχοντ' ἐλαίας θ' ὕψιγέννητον κλάδον,

Testim.: 36 Phrynichus BA. 23, 12 Αἰσχ. οὐκέτ' ἀκταίνω φησὶ βαρυτόνως οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. cf. Et. M. s. v. ἀκταίνω τὸ κουφίζω παρ' Αἰσ.

Actio: 33 Flaminica postquam in templum intravit, paullo post terrore summo percussa prorumpit. valvae statim ita clauduntur, ut in templum introspici omnino non possit.

23 ἀναστροφά M -στροφή schol. 24. cf. ἐπιστροφαί διατριβαί εὐναί sim. vi locali 24 βρόμιος δ' FTr 27 πλείστους corr. Turnebus. accentus est Herodiani quamvis falsus, cf. Et. M. s. v. 28 praesentium ratio minime temporalis est, noli igitur aoristum expectare, cf. Prom. 777. Σ καλοῦσα φροϊμιάζομαι nec recte explicat nec probat v. 20 proximum fuisse 31 κεῖ παρ' Ἑλλήνων τινές sc. ἔρχονται, ἴτων πάλωι λαχόντες. nimirum verbum e proximo verbo auditur. παρ' Ἑλλήνων veniunt, nimirum θεωροί ante 34 paragraphus cum nota διάλειμμα M 36 βάσιν Mγρ, quod legit Et. M., sed alterum Phrynichus, convenitque unum anni vix se sustinenti, cuius manus tantum trepidant quantum vacillant pedes 37 ποδωκία M(correctum)/Tr (-q) 40 θεομυσῇ M θεομυσῇ FTr. M igitur v. l. .i. haud recte interpretatus est.

41 ἔδραν ἔχοντι M 42 νεοσπαδὲς FTr

λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἔστεμμένον,
 ἀργῆτι μαλλῶι· τῇδε γὰρ τρανῶς ἔρω. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἡμενος.
 οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
 οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
 εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας 50
 δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται· μέλαιναι δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα·
 καὶ ὁ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλατα 55
 φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φύλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατεί, μὴ μεταστένειν πόνον.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων 60
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ·
 ἱατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστώς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν 65
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὀράεις,
 ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἰ κατάπτυστοι κόραι,

Actio: 64 exit Flaminica; valvae templi aperiuntur. conspiciuntur quae illa descripsit; Furiae in sellis dormiunt, ad umbilicum item in sella sedet Orestes, gladio sanguinolento et olivae ramo insignis. pone eum adstat Apollo.

44 λίβε FTr longo redimicnulo opus in ramo qui in altum crevit 46 λέ-
 χος M 50 ἤδη M, sed alterum η in alio; ον fuisse conl. Blass εἶδον FTr

51 φερούσας rapientes, cf. ἄγειν καὶ φέρειν 52 βδελύτροποι FTr

53 πλαστοῖσι corr. Elmsley 54 λίβα Burges et Σ a Triclinio servatum
 ἄς ἰδὼν τις φησὶ βδελύξαιτο καὶ ἐκτραπεῖη μισήσας αὐτὰς ὡς δυσειδεῖς haec
 habet M quoque quamvis concisa· ἀπὸ γὰρ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν λείβουσι
 αἱματηρὸν σταλαγμόν (αἱματηρὸν glossam excerpit M); βίαν codd. 55 sup-
 plevi 57 φύλλον . . . τῆς M¹ 58 ἡ τι γαῖα FTr 59 πόνων corr. Ar-
 naldus, Σ τὸν (τό corr. Herm.) τῆς ἀνατροφῆς verum tenebat 60 τάνθ.
 μὲν οὖν τ. FTr 66 γρ. πρέπων M 68 monstrat dormientes: hinc parti-
 cipium pro finito verbo

γραῖαι παλαιόπαιδες, αἷς οὐ μείγνυται
 θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θῆρ ποτε. 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακόν
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γέννηι. 75
 ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς
 βιβῶντ' ἄν' αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
 καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
 ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. 80
 κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
 μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἔς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῴιον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν, 85
 ἐπεὶ δ' ἐπίσται, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
 σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
 ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
 σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἑρμῇ φύλασσε, κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος 90
 πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμόν
 ἰκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπωι τύχηι.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

εὐδοίτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιμασμένη 95

Actio: 89 apparet in templo ab Apolline arcessitus Mercurius, manu ducit Orestam per dormientium Furiarum coetum. exennt per orchestram.

94 Apollo non discedit sed ἀφανής γίνεται. surgit umbra Clytaemestrae. v. 103 pectora cruenta ostendit.

69 παλαιαὶ παῖδες correxi Σ πολιαὶ γάρ (ad γραῖαι)· παῖδες διὰ τὸ νέον(?) ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι: hoc confirmant proxima μίγνυται 76 βεβῶντ' M βεβόντ' FTr corr. Stephanus Herm. 77 πόντου corr. Turn. 79 ποτὶ πτ. Π. M¹

93 extorres cum a Mercurio ducti ad homines accedunt, Iuppiter ἰκέσιος ξένιος tuetur, i. e. recipiuntur

ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 αἰσχροῦς δ' ἁλῶμαι· προϋννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων, 100
 οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται
 κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίαι σέθεν·
 εὐδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
 [ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.] 105
 ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε
 χοάς τ' αἰόινους, νηφάλια μειλίγματα,
 καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάροι πυρός
 ἔθυσον, ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὁρῶ πατούμενα. 110
 ὃ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἄρκυστάτων
 ὥρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
 ἀκούσαθ'· ὥς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
 ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί· 115
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμήστρα καλῶ.
 XO. μυγμός.
 ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
 φίλοις γὰρ εἰσιν, οὐκ ἐμοῖς, προσίκτορες.
 XO. μυγμός. 120
 ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικτίζεις πάθος·
 φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

Testim.: 113 Hesych. ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι.

96 ὡς corr. Tyrwhitt 97 synonyma posita, cum bis essent mortui com-
 memorandi, nam etiam ὄνειδος eodem spectat quo ἀπητμασμένη; 95 iam in
 animo habet ἁλῶμαι. κείνοι 99 mortui sunt qui Clytaemestrae scelera expro-
 brant 100 π. γ' FTr 101 οὐδεὶς δ' FTr 105 μοῖρα pr. recte dist. Σ
 deleui (104. 5. Kirchhoff). versus optimus additus est ut conveniret mortalibus,
 quorum acies interdum hebetatur, noctu vero divina animadvertit. quod ad
 deas non pertinet 106 πολλά idem ac πολλάκις 107 νηφάλια 108 νυκτὸ
 σεμνά (i. e. νυκτὸς) M¹ 111 νεκροῦ FTr 112 ἄρκυσμάτων corr. Turn.

113 ἡμῖν F ἐκκατ. corr. Turn. 114 περὶ, sed anastrophe in extremo
 versu necessaria, cf. Ag. 1037 116 Κλυταιμνήστρα 117 sequ. parepi-
 graphas paragraphis notat M, Ἀπόλ. FTr, 130 Χορ. FTr 119 oxymoron.
 φίλοι Orestam significant, cf. 100, qui tamen Clytaemestrae nequaquam ami-
 cns est, cf. Choeph. 993 121 ἄγαν γ' FTr solita interpolatione

- ΧΟ. ὦιγμός.
 ΚΛ. ὦιζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
 τί σοι πέπρωται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; 125
- ΧΟ. ὦιγμός.
 ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
 δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρναν μένος.
- ΧΟ. μυγμός διπλοῦς δέζυς.
 λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου. 130
- ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα κλαγγαίνεις θ' ἄπερ
 κύων μέριμναν οὔ ποτ' ἐκλείπων πόνου.
 τί δρᾷς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,
 μὴδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνῳ.
 ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκους ὀνειδέσιν· 135
 τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
 σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
 ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
 ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
- ΧΟ. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
 εὔδεις; ἀνίστω, ἀπολακτίσας ὕπνον,
 ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶι. 140
- ἰοῦ ἰοῦ, πύπαξ.
 ἐπάθομεν, φίλοι,
 — ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
 — ἐπάθομεν πάθος 145
 δυσαχές, ὦ πόποι, ἄφερτον κακόν·
 ἔξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεται θ' ὁ θήρ.

Testim.: 145 Hesych. δυσαχές· βαρύ.

Actio: 130 has voces numeris non adstrictos Furiae nullo concentu ut quaeque somnio excitatur emittunt. 140—42 coryphaei; dum surgunt Furiae ab hemichoriorum ducibus cantatur strophæ prima. reliqua a choro; manet tamen intra templum. M 140 adscribit Χορὸς Ἐρινύων, ἐξ ὧν μία, alia signa nulla sunt. strophas distinxit Tr.

Numeri: 143—48=149—54 2 dochmii (1 1), trimeter iambicus, tres dochmii (146 hiatus post interiectionem), duo trimetri iambici, alter bis concisus.

123 μυγμός 124 κοῦκ FTr 125 πέπρακται corr. Stanley 126 ὦιγμός
 131 κλαγγάνεις Wakefield; videtur utraque forma tolerabilis esse; δ' corr.
 Scaliger; ἄπερ κύων ad utrumque verbum pertinet 132 ἐκλιπών corr. Blom-
 field 135 ὀνειδέσιν M 136 αὐτικ. F γίγνεται 137 οὐδ' corr. Pierson
 ἐπουρήσασα M¹ 138 κατισχναίν. 142 εἰδώμεθ' 143 πυπάξ FTr
 146 δυσαχές FTr cum Hesychio 147 δ' corr. Abresch

- ὕπνῳ κρατηθεῖς ἄγραν ὤλεσα. —
 — ἰὼ παῖ Διός
 ἐπὶ κλοπος πέληι
 — νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. 150
 — τὸν ἰκέταν σέβων,
 ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν.
 τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
 — τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; ==
 — ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὸν 155
 ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳ
 ὑπὸ φρένας,
 ὑπὸ λοβόν.
 πάρεστι μαστήκτορος δαΐου δαμίου 160
 βαρὺ περίβαρυ τὸ κρύος ἔχειν. —
 τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
 φονολιβῇ θρόνον
 περὶ πόδα 165
 περὶ κᾶρα
 πάρεστι γὰς <τ'> ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
 βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν. ==
 ἐφεστίωι δὲ μάντις ὦν μιάσματι
 μυχὸν ἐχράνατ' αὐτόσσυτος αὐτόκλητος, 170
 παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,

Numeri: 155—61 = 162—68 trimeter iambicus, dochmius, monometer iambicus, dochmius, paeones duo, sex iambi, e parte concisi.

169—73 = 174—78 trimeter iambicus, dochmius + dimeter choriamb. catal., dimeter dochm., monometer iamb. + dochm.

149 ἰὼ ἰὼ Tr ἐπὶ κλοκος F² 150 γραίας δὲ δαίμ. νέος Tr 151 ἰκέ-
 την Tr subiuncta haec verbo ἐπὶ κλοπος πέληι 156 ἔτυπα F 161 τὸ
 περίβαρυ traieci, ridiculum e Sept. 834 τι substituere 164 φονολιβῇ
 167 supplevi. recte Σ τὸν θρόνον οὐ Ὀρέστης καθῆστο πάρεστιν ὄραν
 φονολιβῇ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλον. deinde vero errat ὥστε τὸν ὀμφαλὸν
 (ὀφθαλμόν corr. Schwenck) ἔχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα et intra lineas λείπει
 ὁ ὧς (καί, correxi). infinitivus ἔχειν pro participio positus, cum ἀρόμενον ante-
 cedat 167 αἰρόμενον FTr cf. Σ, αἰρούμενον M, corr. Abresch 168 προσ-
 δρακῆς M¹ 169 μάντι σῶι corr. Schütz. vocativus corruptela natus scho-
 liastam permovit ut appellari Apollinem crederet, traxitque plerosque editores.
 quod antistropho refutatur 170 μυκὸν M σὸν οἶκον FTr corr. Robert.
 ἐχθράνατ' GTr 171 παρανόμων MFTTr corr. M² βρότεια FTr

παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας. —

κάμοίγε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

ὑπὸ δὲ γὰν φυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται,

175

ποτιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ἐν κάραι

μιάστορ' εἴσιν οὐ πάσεται. =

ΑΠΟΛΛΩΝ

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος

χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,

180

μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀρρηστήν ὄφιν

χρυσηλάτου θώμιγος ἑορμώμενον

ἀνῆις ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,

ἔμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπεσθαι πρέπει·

185

ἀλλ' οὐ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι

δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ

παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἡδ' ἀκρωνία

λευσμός τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν

ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε,

190

οἷας ἑορτῆς ἔστ', ἀποπτύστης θεοῖς,

στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑψηγεῖται τρόπος

μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφον

οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις

ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.

195

χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·

ποίμνης τοιαύτης δ' οὐτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον ἀντάκουσον ἐν μέρει.

αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέληι,

ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὦν παναίτιος.

200

Actio: 197 iussu Apollinis Fariae e templi porta prorumpunt pecorum ritu eratibus emissorum.

172 cave de Parcis cogites 174 κάμοί τε corr. Casaubonns 175 τε
correxī; adversativam particulam mutata persona flagitat ὑπαί Tr φεύγων corr.
Porson 176 δ' ὦν corr. Porson 177 ἐκείνου corr. Kirchhoff παύσεται M¹
πάσεται FTr 186 οὐ καρανητῆρες MF, v supra prius η FTr οὐκ ἄρ' ἀνυ-
στήρες voluit Tr corr. Stanley 187 ἀποφθοραὶ codd. Σ 188 glossae
certo traditae non satis intelleguntur; intellege fere ἀκμή et ἀκρωτηριασμός
189 λευσμόν corr. Casaubonus 190 ὑπορράχιν 191 ἀπόπτυστοι correxi
195 πλησίοις M recte Σ μύσος προστρίβεσθαι scil. τοῖς πέλας 200 ὡς παν.
corr. Wakefield

- ΑΠ. πῶς δὴ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
 ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
 ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πρᾶξαι. τί μή;
 ΧΟ. κάπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
 ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους. 205
 ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
 ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
 ΑΠ. τίς ἦδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
 ΧΟ. τοὺς μητραλοῖας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
 ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίση;
 ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμαιμος αὐθέντης φόνος.
 ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἡγέσω
 Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα·
 Κύπρις δ' ἄτιμος τῶιδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
 ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα. 215
 εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὅρκου ὅτι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλαῖς
 τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 220
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν ἡσυχαιτέραν.
 δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
 ΧΟ. τὸν ἀνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
 ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλείῳ τίθου.
 ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
 ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

201 δῆτα τοῦτο FTr 203 πέμψαι corr. Kirchhoff; mira tamen corrup-
 tela. τί μή F τί μὴν MGTr cf. Ag. 672. Dittenberger Herm. 16, 334

204 δ' ἐκτωρ distinguunt codd. οἶμαι δέκτωρ M² 207 πρόσφορον corr.
 Prien 211 τίς γάρ M¹FTr corr. M² ex Σ νοσφίσει FTr 212 Apollini
 continuant codd. recte dist. Σ 213 ἡρκέσω correxi. cf. κυνηγέσαι Soph.
 Ichn. 75, ἡγεμῶν, Ἀγεσίλας Callim. 5, 130 216 γίνεται 217 μόρσιμοι MF¹
 218 ὅρκους τι F¹ ὁ. τε F²Tr 219 ἦ corr. Canter 220 γενέσθαι corr.
 Meineke, quamquam medium tantum in propria ultoris causa dici videtur

221 Ἀπολλ. praescribunt MF, Tr quoque fortasse scribere coeperat, sed
 penitus elinit σ' Robert. γ' M om FTr ἐνδίκαις F 222 οἶδα MFγρ οὗτοι FTr
 223 πράσσουσιν corr. Meineke 224 δ' ἐπ' ἄλλας dist. Sophianus
 ἐποπτεύει FTr 225 λίπω codd. πῶποτε M¹ 226 πλέον corr. Auratus
 τίθει F·v. l. Tr (hic c. gl. ποίει)

- ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοις λήγῃ.
 ἐγὼ δ', ἄρει γὰρ αἷμα μητρώιον, δίκας 230
 μέτειμι τόνδε φῶτα κάκκυνηγετῶ.
 ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ρύσομαι·
 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς πέλει
 τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶι σφ' ἐκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ

- ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν 235
 ἦκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα
 οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
 ἀλλ' ἀμβλὺς ἤδη προστετριμμένος τ' ἐγὼ
 ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν,
 ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. 240
 σῶιζων δ' ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους
 πρόσσειμι δῶμα, καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά,
 αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ

- εἰέν· τόδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
 ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς. 245
 τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρόν
 πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
 πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾷ
 σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
 ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν 250

Actio: 231 exit chorus 234 clauduntur valvae. scaena ita mutatur, ut templum iam videri possit Minervae esse, in orchestra autem Palladium erigitur. quibus perfectis incedit Orestes eodem quo antea ornatu, atque postquam deam adlocutus est ad Palladium consedit. 244 dum chorus vestigia profugi circumspiciens ingreditur, coryphaeus iambos recitat. deinde cantat chorus vel potius coryphaeus (τὸ αὐτὸν πρόσωπόν ἐστι Σ 254; sed ad notam chori) ceteris furiis huc illuc discurrentibus, deinde Orestam circumsilientibus.

230 ἄρειν M μητρώιων M δίκη F v. l. Tr δίκης F¹ 231 κάκκυν-
 γέτης MF γ' ὡς κ. Tr corr. Erfurdt 233 θεοῖσι M 234 indefiniti
 subiecti usus legis sermoni eximie convenit. 235 κελεύμασι MF: verum
 Triclinius suo Marte profecto non dedit 238 ἀμβλὺν — προστετριμμένον
 corr. Prien δὲ πρὸς correxi 241 δ' Casaubonus τ' FTr om M
 244 εἰέν sic recte M 245 μηνυτῆρος MF^{gr} μηνυτῆ sp. vac. rel. F μη-
 νυτῆσιν Tr 246 νεκρόν corr. Victorius 247 ἐκμαστεύομεν corr. Dindorf
 250 πόντον Tr πωτήμασιν cf. Ag. 977

ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
 καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακῶν.
 ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
 ὄρα ὄρα μάλ' αὖ, λεύσσετε πάντα, μὴ 255
 λάθῃ φύγδα βᾶς [ό] ματροφόνος ἀτίτας.
 ὅδ' αὐτός· [οὔν] ἀλκὰν ἔχων
 περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν. 260
 τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῶιον χαμαὶ
 δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
 τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
 ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δέ σου 265
 βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
 καὶ ζῶντά σ' ἰσχάνας' ἀπάξομαι κάτω,
 (ῖν') ἀντιποίνους τίνῃς μητροφόντας δύοας.
 ὅψῃ δὲ κεῖ τις ἄλλος ἥλιτεν βροτῶν
 ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἄσεβῶν 270
 ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
 μέγας γὰρ "Αἰδῆς ἐστὶν εὖθυνος βροτῶν
 ἐνερθε χθονός, 275
 δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.
 OP. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι

Numeri: 259—76 dochmii cum iambis. 4 d 2 i (altero metro conciso) 4 d 3 i 2 i (ut supra) 2 d 3 i 2 d 3 i (ultimo metro conciso) 4 i (ter concisi) 3 d (lacunosa) 3 i 3 i 3 d.

Testim.: 277 Nonius 475, 3 *Ennius Eumenidibus:* sapere opinio esse optimum, ut pro viribus tacere ac fabulari tute noveris (tacere op.—sapere atque f. codd. corr. ad Aeschyli verba Bothe).

255 λεύσσε τον M, in ampliore rasura Tr λεῦσσε τόν F λεῦσσε τε Herm. displicet copula; ὄρα... λεύσσετε ut ἴθι ἴδετε Sept. 110 256 φυγάδα M¹ ὁ del. Herm. 257 αὐτὲ γ' correxi οὔν (quo iambi efficiebantur del. Herm. ἀτίμας FTr 259 περιβλέπει πλαγχθεὶς FTr 260 χρεῶν Σ (χρεωστῇ) χερῶν codd. 262 δυσαγκόμιστρον M¹ FTr 263 πέδῳ κεχυμένον corr. Porson 266 βασκὰν φεροίμην πόματος FTr 267 ἰχνάνας' M ἰσχάνας' FTr 268 ἴν' add. Abresch τίνῃς et .εισ. M μητροφόνας corr. Pauw cum δύη, πόνος τλαιπωρία, necessario non scelus sed cruciatus matricidae sit, altera emendatio certa est; alterius locum numeri ostendunt. ἵνα ante τίνῃς inserebat textui suo Tr 269 δ' ἐκεῖ τίς dist. Schütz ἄλλον corr. Heath 271 nec ἀσεβεῖν τινὰ credibile (quod facile effugias, ἢ 'ς θεόν substituto) nec non fuisse trimetrum dochmiacum 273 ἔχοντ' M¹ FTr 276 ἐποπταὶ τῇ φρενί FTr

- πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷιδε πράγματι
 φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
 βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 280
 μητροκτόνον μίasma δ' ἐκπλυτον πέλει.
 ποταίνιον γὰρ ὃν πρὸς ἐστίαί θεοῦ
 Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 πολλὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἔξ ἀρχῆς λόγος,
 ὅσοις προσήλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίαι· 285
 [χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
 καὶ νῦν ἀφ' ἄγνου στόματος εὐφήμως καλῶ
 χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοί
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορός
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν 290
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου
 τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῇ πόδα
 φίλοις ἀρήγους', εἴτε Φλεγραιάν πλάκα 295
 θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
 ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός),
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
- ΧΟ. οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
 ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 300
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,

Actio: 303 paullulum conticescit expectans minis perterritum si non pro-
 fugituum saltem eiulaturum esse Orestam 307 Furiae manibus iunctis cir-
 cumdant tripudiantes Orestam Palladio inhaerentem. repetito tertio ephymnio
 ad solitum chori ordinem motumque redeunt.

278 intellege πολλοὺς τε ἄλλους καθαρμούς, τρόπους τοῦ καθαρεύειν, καὶ
 ὅπου δίκη σιγᾶν etc.; si nondum purgatus esset, ἀγνεύσαι ἐαυτὸν debebat ac ne
 vocem quidem emittere 286 del. Musgrave διδάσκων F suprascripto
 γε; γε διδ. Tr 292 Λιβυστικοῖς corr. Auratus; adiectivum a recto ad regens
 non poterat attrahi, ne partitivum esse videretur 294 scholion καταβάλλει
 γὰρ ἡ ὀρθὴ servavit Tr, quo pes eius intellegitur, cui Minerva opitulatur, quem
 ὀρθῶι βῆναι ποδί (Eur. Hel. 1449) facit. quod sane placere potest, κατηρεφῇ
 vero non videtur convenire aut huic aut ulli alii interpretationi. e terra geni-
 tali vocat deam; iniuria res Aegypti tangi credit Cavaignac *Athènes* 64

299 οὗτις M(corr. ipse, F(corr. γρ, Tr Ἀθηναίας MF² -ναίοις F¹(?) G -ναίης
 Tr fortasse recte

- ἀναίματον, βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶι σφαγεῖς. 305
ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.
- ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
ὥς ἐπινωμῶι στάσις ἀμά.
εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν <καθαρῶς>
καθαρὰς χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. 315
ὅστις δ' ἀλιτῶν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὄρθαί τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῶι τελέως ἐφάνημεν. ? 320
- μᾶτερ, ἃ μ' ἔτικτες, ᾧ
μᾶτερ Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
ποιάν, κλυθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἱ-
νὶς μ' ἄτιμον τίθησι, 325
τόνδ' ἀφαιρούμενος

Numeri: 322—33 = 334—45 trochaei legitimi, saepe in speciem cretici aut adeo spondei concisi. ephymnium trochaei plerumque in speciem paeonis concisi; 331 pherecrateus locum dimetri tenet.

301 nota traiectionem negationis cf. 423, ἔμαθεν ὅπου φρενῶν οὐκ ἔστι χαίρειν, hoc postulat aoristus 302 ἐναίματον Σ v. l. σκιά eodd. et Σ corr. Heath 303 οὐδ' ἀπ. FTr 305 paragraphus M 306 ὕμνον F (non G), δ' om FTr, inde ὕμνων—τῶνδε δεσμίων Tr 309 δεδόκηκεν FTr 312 εὐθυ-
δίκαί θ' (δ' F τ' Tr) οἶδ' οἶμεθ' εἶναι (οἶδ' οἶμαι θεῖναι FTr) corr. Herm. lenius
sed ab usu parum commendatum οἶόμεθ' Ahrens 313 suppl. Herm. singu-
larem, quia 315 extat, obtrudere hic quidem antiquam sermonis vim debilitantis
est cf. Prom. 265 προσνέμ. M 314 ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρει corr. Porson

316 ἀλιτῶν corr. Auratus 319 παραγιν. 321 Ὅρ. praefigunt FTr,
fuit igitur paragraphus ab M omitta 324 ἀλαοῖς FTr, καὶ om Tr ἀλαός,
ἡλεός, ἄλλος aeolicum, ἄλεως nomen herois Tegeatae apud Alcідamantem,
qui vulgo ἄλεος audit, denique Hom. κ 493 μάντιος ἀλαοῦ satis demonstrant
ἀλαοῖσι non esse sollicitandum. cf. ἄλαος 324 ποιάν—τίθησι om FTr

326 τόνδε γ' Tr

πτῶκα, ματρῶιον ἄ-
γνισμα κύριον φόνου.

ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

τόδε μέλος, παρακοπά,

330

παραφορὰ φρενοδαλῆς,

ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,

δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-

μικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς. —

τοῦτο γὰρ λάχος διαν-

ταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,

335

θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι

ξύμπεσσωσιν μάταιοι,

τοῖς ὀμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν

γᾶν ὑπέλθῃ· θανῶν

δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.

340

ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

τόδε μέλος, παρακοπά,

παραφορὰ φρενοδαλῆς,

ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,

δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-

μικτος, αὐτὸνὰ βροτοῖς. =

345

γίγνομέναισι λάχῃ τάδε φαμὶ κεκράνθαι,

ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδὲ τίς ἐστι

350

συνδαίτωρ μετάκοινος·

παλλεύκων δὲ πέπλων ἀπόμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην

Numeri: 346—59 = 360—66 dactyli (5 5 3 6) exenntes in clausulam trochaicam (2.). ephymnium: trochaei plerumque in paeonis speciem concisi, ultimi dimetri locum choriambicus dimeter obtinet.

327 πτακα (variante accentu) corr. Sophianus 329 τῷ (τοῦ F) τότε θυμουμένῳ τ. μένος FTr (vera servant infra) 332 παράφρονα M¹FTr φρενο-δαλῆς ex -λῆς(?) M οἶμαι φρενοδαλῆς M² marg. 334 διανταία non est διαμπᾶε τιμωρουμένη, ut Σ vult, sed „usque ad finem penetrans“ (κάλαμος μὴ διανταίως τετρημένος Menemachus Oribas. II 72 Dar), est igitur fere ἀρχῆθεν τελεσφόρος 336 θανάτων corr. Canter 337 αὐτουργίαις ξυμπας ωσιν corr. Turn. etiam scelera illa κατὰ μοῖραν accidunt 338 τοῖσιν ὁμ. FTr 339 ὑπέλθοι FTr 340 ἄγαν γ' Tr 341 paragr. M 342 παράφρονα MFTTr φρενό-δαλῆς M 343 ὕμνοις M 349 ἐφ' αὐτὴν ἐκράνθη correxi. unus Sophocles ionicam pronominis formam admisit 350 χεῖρας F 351 συνδαίτωρ corr. Turn. 352 paragr. M (detrusa ab ephymnio) πανλ. M ἄμοιρος corr. O. Müller ἄκληρος ostendit deesse genetivum. Σ οὐδαμοῦ ὅπου ἐορτὴ καὶ ἀμπεχόνῃ καθαρὰ πάρεμι integralitatem legit. itaque hiatus notavi. εὐφρόνων ὁμιλίαν supplementum ab O. Schroeder propositum mihi quoque in mentem venerat

- — — — —
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 ἀνατροπὰς· ὅταν ᾽Αρης 355
 τιθασὸς ὦν φίλον ἑληι,
 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
 κρατερὸν ὄνθ' ὁμοῖα μαυ-
 ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. —
 σπευδόμενος δ' ἀφελεῖν τινα τᾶσδε μερίμνας 360
 θεῶν [δ'], ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνων,
 μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἔλθεῖν
 Ζεὺς αἰμοσταγὲς ἀξιομίσον ἔθνος τόδε λέσχας 365
 ᾄς ἀπηξιώσατο.
 (δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 ἀνατροπὰς· ὅταν ᾽Αρης
 τιθασὸς ὦν φίλον ἑληι,
 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
 κρατερὸν ὄνθ' ὁμοῖα μαυ-
 ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.) =
 δόξαι δ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί
 τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
 ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχη- 370
 σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
 μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα
 ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
 καταφέρω ποδὸς ἀκμάν·
 σφαλερὰ <γὰρ> τανυδρόμοις 375
 κῶλα· δύσφορον ἄταν. —
 πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμαι.
 τοῖον [γὰρ] ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μῦσος πεπόταται,

Numeri: 368—76 = 377—80 strophæ: tres pentametri dactyliei + dim. troch. ephymnium trochaei pæonis specie, pherecrateus.

354 δωμάτων MF 355 πίθας(σ)ος corr. apogr. φίλος corr. Turn.

356 i. e. ἐπιδιώκουσαι τοῦτον ἰσχυρὸν ὄντα ἰσχυαίνομεν ὁμοίως (ὥσπερ αὐτὸς ἐφόνευσεν) διὰ νέου φόνου 357 ὁμοίως corr. Bork seminarii mei sodalis cf. 240 358 ἐφ' αἵμ. FTr 360 σπευδόμεναι (-μενα M¹) correxi

361 δ' delebant complures quamvis loco non intellecto ἐπικραίνειν corr. Blass 363 ἐς ἔγκρισιν FTr 365 Ζεῦ M¹FTr Ζεὺς γὰρ M αἵματοστα- γές corr. Bothe. ephymnia repetenda esse videntur GCSchneider Kirchhoff alii

368 δ' Bergk τ' codd. 369 γὰν corr. Hermann 371 ἐπιφόνους corr. Heath 373 ἄλλοι. M ἄλλω. Tr ἄγκαθεν corr. Pearson 375 γὰρ alio loco suppleverat Herm. 377 del. Heath

καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.

350

ῥάλα γὰρ οὖν ἀλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῇ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν·
σφαλερὰ γὰρ τανυδρόμοις
κῶλα· δύσφορον ἄταν.)

μένει γάρ. εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι κακῶν
τε μνήμονες Σεμναί,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι

355

λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀνηλίωι
λάμπαι, δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι
καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. —

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἔμοῦ κλύων θεσμόν

390

τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι

γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ,
(στυγνὰν) καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσήλιον κνέφας. =

395

ΑΘΗΝΑ

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένην,
ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις·

400

Numeri: 381—88 = 389—96 iambi (6. in spondeum exeuntes, 7., 5 dactyli, 2 trochaei, quibus ad superiora remittimur.

Testim.: 398 Hesych. καταφθατουμένην· (sic laudat Herm. καταντ. edd.) κατακτωμένη· κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως.

383 τε μνήμ. τε F 384 δυσπαράχωροι (sic) Tr 385 ἀτίετα M -τον FTr corr. Canter διόμεναι· μετερχόμεναι Σ, rectius διώκουσαι cf. 357

387 δυσοπαίμ. FTr καὶ textui sno add. Tr 394 ἔπι habet etiam Hipocrates ἀρχ. ἱητρ. 18 395 κυρῶ γάρ Tr 396 supplevi τάξιν γ' FTr

398 τὴν κατ—ην corr. Stanley

- ἔνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα,
 πτερῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος
 [πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.] 405
 καινὴν δ' ὀρώσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός
 ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
 τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
 βρέτας τε τοῦμὸν τῶιδ' ἐφημένωι ξένωι,
 ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
 οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμένας
 οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
 λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
 πρόσω δικαίων ἥδ' ἀποστατεῖ θέμις.
 ΧΟ. πύσῃ τὰ πάντα συντόμως Διὸς κόρη. 415
 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανὴ τέκνα.
 Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
 ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
 ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πύσῃ τάχα.
 ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῇ λόγον. 420
 ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
 ΑΘ. καὶ τῶι κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
 ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
 ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῶιδ' ἐπιρροίζεις φυγὰς;
 ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἡξιώσατο. 425
 ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον;
 ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
 ΑΘ. δυοῖν παρόντων ἥμισυς λόγου πάρα.

405 delevi 406 καὶ νῦν corr. Canter 409 ἐφ. στένω FTr 410 ὁμοίως
 FTr 411 ὀρωμέναις corr. Stanley 412 verbum (ὀρῶ vel προσαγορεύω)
 deest, quia turpitudinis mentionem, quam in ore habebat, pronuntiare veretur
 413 ἄμομφον corr. Robort. τοῦ FTr 414 ἰδ' MF, recte legit Tr
 416 αἰανῆς FTr Tzetzes ad Lycophr. 406 αἰανῆ ταετρας (nam haec vis
 vocis obscurae videtur esse) se esse profitentur, cum sentiant, quo Minerva
 tendat 417 ἀρά M 419. 20 γε μὲν δὴ cf. 106 Ag. 887, 1213. nihil reconditi
 in disticho quaerendum, cuius tumidiorem sermonem stichomythia extorsit
 421 βροτοκτονοῦντας i. e. ἀνδροφόνους e iure Attico. paricidas breviter
 distinguere non licebat 422 τοῦτο τ. corr. Arnaldus σφαγῆς corr. Scaliger
 423 μηδαμοῦ cf. ad Eur. Herc. 841 424 ἐπιρροίζειν MFTr -ζεῖ M² corr.
 Scaliger 426 ἄλλης ἀνάγκης corr. Dindorf οὔτινος M et Σ 465 ἢ τινος
 verum, a FTr servatum, cum κότος ἀνάγκης nihili sit, cogique possit homo ut
 caedem committat cum alia vi, tum ira cuiusdam, nempe caesi ultionem poscentis.
 par erat deam id quod est suspicari 428 παρόντων FTr λόγος FTr

- ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.
 ΑΘ. κλυεῖν δίκαιος μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. 430
 ΧΟ. πῶς δῆ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πέννη.
 ΑΘ. ὄρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρίνε δ' εὐθεΐαν δίκην.
 ΑΘ. ἢ κὰπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἄν αἰτίας τέλος;
 ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίως. 435
 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
 λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ συμφοράς
 τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ φόγον,
 εἴπερ πεποιθὺς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
 ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας, 440
 σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰζίοιτος.
 τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
 τῶν σῶν ἐπὶ μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὔκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μῦσος 445
 πρὸς χειρὶ τῇμῃ τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα.
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 ἔστ' ἄν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. 450
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω·
 γένος δὲ τοῦμόν ὥς ἔχει πεύσει τάχα.
 Ἄργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς, 455
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,
 ζὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολών

429 θέλει corr. Schütz 430 δικαίως M v. l. FTr δικαίους M corr.
 Dindorf 431 πέλη et πέλει FTr 432 τὰ μὲν FTr 435 σεβόμεναι F¹
 σέβοιμεν Tr ac voluit F² ἀξίαν τ' ἐπαξίων codd., i. e. ἀξί' ἀντ' ἐπαξίων ut
 vidit Hermann, sed Σ ἀξίων οὔσαν γονέων i. e. ἀπ' ἀξίων, nec fecit Minerva
 quidquam quod rependat chorus. iudicem accipit, quia τὴν ἀξιοσέβαστον
 ἐπαξίως σέβει. corr. Boissonade 440 ἀμῆς M 445. 46 ἔχει—ἐφεζομένη
 corr. Wieseler 448 ἄφωνον FTr 450 καθαιμάξουσιν οθήλου βοτοῦ M
 -ξουσιν ὀθνεῖου βοτοῦ FTr corr. Turn. 452 βοτοῖσι F, ad πόροις cf.
 Choeph. 72. purgatur sanguine porcelli et aqua fluviali 457 Τρώϊαν
 Headlam, quod ab usu non commendatur; toleranda videtur sermonis abund-
 antia 458 ἐφθιτ' FTr οὔτως M

ἐς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμή
 μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν 460
 κρύψας, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
 ἀντικτόνοις ποιναιῖσι φιλτάτου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας μεταίτιος, 465
 ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
 εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξοιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μή, κρίνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
 ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἢ τις οἶεται τότε 470
 βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτου δίκας.
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρυκῶς ἐμοῖς
 ἰκέτης προσήλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις.
 οὕτως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰδοῦμαι πόλει. 475
 αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπειλον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
 χώραι μεταῦθις ἰδὸς ἐκ φρονημάτων
 πέδοι πεσῶν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.
 τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν, ἀμφότερα μένειν 480
 πέμπειν τε δυσπήμεντ', ἀμηχάνως ἐμοί.
 ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τότε,
 φόνων δικαστὰς ὀρκίους αἰρουμένην
 — — — — —
 ὄρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν. 489
 — — — — —

Testim.: 467 Nonius 212, 15 Ennius Eum. nisi patrem materno sanguine exanclando ulciscerer.

461 κρύψασα (ita et M distinguit) λουτρὸν δ' FTr 466 ἐπαίτιος corr.
 Weil 467 ἔρξαιμι corr. Headlam 468 σύ τ' corr. Pearson 470 εἴ τις
 corr. Pearson 471 βροτοῖς M¹ 472 φόνους corr. Robert. de caede
 quae ὀξείαν μῆνιν (κότον 426) excitet indicare declinat, de alia indicare non
 verita. 473 ὅμως corr. Pauw 474 ὀρόμοις F¹ 475 ὅμως δ' correxi
 οὕτως *quantomobrem* 739 αἰροῦμαι corr. Hermann 476 οὐκουν εὐπέπλον
 FTr (verum Fγρ) 478 χώραι legunt codd. 479 πέδω αἰανῆ FTr 481 π.
 δέ corr. Abresch 482 δυσπήμεντ' M δὲ δυσπήμεντ' F δὲ δὴ δυσπήμεντ' F²Tr corr.
 Scaliger; ultima ad 471 Aeschyleo more redeunt 482 ἀπεσκ. F¹ 483 ὀρ-
 κίων αἰρουμένους corr. Casaubonus, deinde hiat oratio nec restitui potest. qui
 ex interceptis superest versus ex archetypi margine in M post 488, in FTr
 post 485 receptus est. in eodem ὀρκω M¹, ἐνδικον φρενί FTr

θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ὑμεῖς δὲ μαρτυρίᾳ τε καὶ τεκμήρια 485
 καλεῖσθ' ἄρωγὰ τῆς δίκης ὀρκώματα.
 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
 ἦξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως. 488

ΧΟΡΟΣ

νῦν καταστροφαὶ νέων 490
 θεσμίων, εἰ κρατή-
 σει δίκᾳ καὶ βλάβᾳ
 τοῦδε μητροκτόνου.
 πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεῖ-
 αι συναρμόσει βροτούς. 495
 πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
 πάθεα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ. —
 οὐδὲ γὰρ βροτοσκόπων
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ- 500
 ψει κότος τις ἐργμάτων.
 πάντ' ἐφήσω μόρον.
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
 λῆξιν ὑπόδοσιν τε μόχθων. 505
 ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων [δέ τις] μάταν παρηγορεῖ. =
 μηδέ τις κικλησκέτω
 ἔμφορᾷ τετυμμένος,
 τοῦτ' ἔπος θροοούμενος. 510
 „ὦ δίκᾳ,
 ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων“.

Actio: exit Minerva. dum chorus saltat, in fronte scaenae sellae ponuntur, ceteraque quibus in iudicio opus est apparantur.

Numeri: 490—98 = 499—506, 508—15 = 516—24 trochaei faciles; neglecta responsio 492 = 501.

490 καταστροφαί cf. Suppl. 442, Pers. 787. novae leges ad finem pervenient, obtinebunt; quod non fiet sine eversione status praesentis et omnis disciplinae interitu 494 εὐχερίᾳ M εὐχαρίαι FTr 499 οὔτε corr. Elmsley

505 ὑπόδυσιν Tr -δησιν F; ὑπόδοσις contrarium ad ἐπίδοσιν; μόχθοι labores Furiarum; non est cur Aesch. non credatur locutus esse ut Pindarus, qui μόχθους τῶν ἀγωνιζομένων, aut Euripides, qui μόχθους educatorum saepius habent 506 ἄκετ' οὐ β. M ἄκεστα οὐ β. Tr ἄκεστ' ἀβ. F corr. Schütz

507 del. Pauw et Schwenk 511 ἰὼ δ. ἰὼ θρ. corr. Pauw

ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
 ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς
 οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. — 515
 ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
 καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
 δεῖ μένειν καθήμενον.
 ἔμφερει
 σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
 τίς δὲ μὴδὲν ἐν φάει 520
 †καρδίαν ἀνατρέφων
 ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; =
 μήτ' ἀναρκτον βίον 525
 μήτε δεσποτούμενον
 αἰνέσης.
 παντὶ μέσσω τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ' ἄλ-
 λαι δ' ἐφορεύει. 530
 ζύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
 δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμας·
 ἐκ δ' ὑγιείας 535
 φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. —
 ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
 βωμὸν αἶδεσαι δίκας·
 μὴδέ νιν 540
 κέρδος ἰδὼν ἀθέωι ποδὶ λάξ ἀτίσης· ποι-
 νὰ γὰρ ἐπέσται.
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
 καὶ ξενοτίμους
 ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. =

Numeri: 525—36 = 537—49 trochaei (2. 2. 1. responsio neglegitur 525 = 538; duo pentametri dactylici (alter in syllabam alter in bisyllabum catalectibus) uterque cum dimetro coniuncti interiecto dimetro trochaico. postremo tetrameter iambicus transitum facit ad stropham ultimam.

518 δειμαίνει corr. amicus Dobraei 520 emendandi via aut ab ἐν φάει proficiscitur: hanc secutus olim 517 ἐπὶ σκότον temptabam; sed excidi conatu. aut sedes corruptelae cum plerisque in ἐν φάει quaerenda est, atque haud inscite ἐν φρασὶν καρδίαν ... τρέφων conicitur coll. Choeph. 831. sed ne ita quidem rem absolvi 525 ἀνάρκετον Tr -κητον F 530 ἅπαντι corr. Pauw ἄλλα ἄλλαι codd. δ' FTr δι' M 534 δυσσεβίας MF 541 ἀντίσης F ἀντήσης Tr ἔπεται FTr 546 ξεν. γε Tr 547 δωμ. ἐπιστρ. trai. Heath 549 αἰδούμενος F

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὦν
 οὐκ ἄνολβος ἔσται·
 πανώλεθρος <δ> οὔποτ' ἂν γένοιτο.
 τὸν ἀντίτολμον δὲ φάμι παρβάδαν
 <ἄγον>τα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως ἔνν χρόνῳ καθήσειν 555
 λαίφος, ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας. —
 καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν <έν> μέσαι
 δυσπαλεῖ τε δίνει·
 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
 τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
 δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας ὤλετ' ἄκλαυτος αἰστος. = 565

ΑΘΗΝΑ

κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,
 ἦ τ' τοῦν διάτορος Τυρσηνική
 σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
 ὑπέρτονον γήρυμα φαίνεται στρατῷ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
 σιγὰν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμούς ἐμούς

 πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανὴ χρόνον,

Numeri: 550—57 = 558—65 iambi faciles; exeunt in tetrametrum choriambicum.

Actio: 566 intrat Minerva, secuntur Areopagitae praeco alique ministri, denique haud exigua civium corona. iussu deae tubae signum datur, indices sellas suas occupant. Orestes ad sedem reorum transit.

550 ἐκ τῶνδ' ex huius praecepti observantia, i. e. fere ἐξ ὑγείας φρενῶν
 535 ὦν om Tr 552 suppl. Pauw 553 παραιβάδαν M παρβάδαν FTr
 παρβάταν Hermann. sed Aegyptismos (τ et δ confusas) in Aeschilo non novi,
 nec vituperandum adverbium 554 suppl. Pauw ἄνευ τινός δ. Tr δίκης M
 558 suppl. Abresch μέσσα Tr 559 δυσπαλεῖται corr. Turnebus

560 θερμῷ c. gl. ἦγον θερμουργῷ servavit Tr θερμοεργῷ MF 562 λέ-
 παδνον corr. Musgrave ἄκρα κύματος habet Eur. fr. 230. sed hic dicitur nauta
 summa contentione niti, ut promuntorio circumvecto in sinum a procella se-
 curum perveniat. expertus dieo ad Myconi scopulos 565 ἄκλαυτος αἰστος;
 α productum an correptum (cf. αἰκλον) sit, non videtur constare 566 κατερ-
 γάθου 567 .ἦ. supra εἰτ' M, εἰτ' FTr διάκτορος FTr, πέλει add F²Tr

568 πληρουμένου M¹ 572 hiatum notavi quem proximum πόλιν τε indicat,

καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνώσθῃ δίκη.
 ἄναξ Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει,
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.

575

ΑΠΟΛΛΩΝ

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
 ἱκέτης ὃδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·
 καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἷσαγε
 ὅπως <τ'> ἐπίσται τήνδε κύρῳσον δίκην.

580

ΑΘ. ὕμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην·
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἔξ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟ. πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμῳς.
 ἔπος δ' ἁμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

585

ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟ. ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κειμένῳ πῶ τόνδε κομπάζεις λόγον.

590

ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμῶν.

Actio: 574 subito iuxta Orestam apparet Apollo.

Testim.: 577 Nonius 505, 8 Ennius Eum. *id ego accum [Accius] fecisse expedito et eloquar.* nomen, quod paullo ante praecessit, sustulit Ribbeck. videtur Ennius Apollini orationem iudicalem tribuisse, ad quam referendi versus a Cicerone de orat. I 199 laudati, 141 Vahl. ex incerto huius scaenae loco sumptus est versus corruptus, Varro l. l. VII 19 (150 V.) *Arcopagitae quid dedere quam pudam.*

explendum fere καὶ τοὺς δικαστὰς καὶ δίκης ἀντηρέτας. Minerva leges sancit et in aeternum et ut praesentium partium causa recte agatur; leges autem ita sancit, ut haec actio exemplum fiat in omne aevum. ita agit per omnes actionis gradus cf. 581. incipit ita ut tubae signo silentium imponat et civium coronae et iudicibus et partibus, quas mox ad causam agendam ipsa provocabit. poetae autem maxime praecavendum erat, ne rideretur Areopagitarum silentium

573 τόνδ' Μ contra scholium suum δίκη Μ καταγνώσθῃ antiqua verbi vi. cf. ad Eur. Hipp. 1361 574 ΧΟ. praescribitur, corr. Wieseler alii cf. *Ar. Ath.* II 330 576 δόμων (δήμων Μ) corr. Erfurdt alii 577 δόμος Μ

ἐφέστιως et -ος Μ ἐφεστίων FTr. cf. 669 580 τοῦδε φ. corr. Turn.

581 suppl. Herm. 582—644 desunt FTr 588 δ' in γ' mutat Nauck iniuria; indicaret enim, alia esse quae infitaretur

- ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλευμασιν;
 ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
 ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595
 ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' αἰετὴν τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
 ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
 ΟΡ. πέποιθ', ἄρωγας [δ'] ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
 ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέπισθι μητέρα κτανών.
 ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μiasμάτων. 600
 ΧΟ. πῶς δὴ; δίδαζον τοὺς δικάζοντας τάδε.
 ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
 ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆις, ἣ δ' ἐλευθέρα φόνωι.
 ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
 ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν. 605
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
 ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεπεν ἐντός, ὦ μαιφόνε,
 ζώνης; ἀπεύχηι μητρὸς αἷμα φίλτατον;
 ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
 Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 610
 δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἔστιν οὐκ ἄρνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δίκαιον εἶτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
 δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρίνον, ὡς τούτοις φράσω.
 ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίᾳς μέγαν
 θεσμόν, δικαίως, μάντις ὣν δ' οὐ ψεύσομαι. 615
 οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
 οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
 ὃ μὴ ἔκλευσε Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
 βουλῇ πιφαύσκω δ' ὕμῃ ἐπισπένθαι πατρός· 620
 ὄρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
 ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ᾤπασεν,
 φράζειν Ὀρέστηι τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
 πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
 ΑΠ. οὐ γάρ τι ταῦτ' ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625

598 delevi: id enim cui confidit auxilium est, quod pater ei non feret re iudicata, sed nunc fert, cum pietas pro causa rei militat. nota pluralem ἀρωγας, ut λιτάς διαλλαγὰς σπονδάς al.; non videtur iterum legi. Σ ἀρωγούς πέμπει nec nomen nec verbum recte intellegit 599 πέπεισθι 600 μiasμάτων corr. Elmsley 603 φόνου corr. Schütz 607 mater sanguine suo foetum nutrit 612 δικαίως corr. Auratus (illud e v. 468 irrepsit) 615 δ' ὦν corr. Canter 618 κεύσει corr. Porson 620 βουλῇ codd., hoc et βουλῇ Σ

διοσδότοις σκίηπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὐτι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ, Παλλὰς οἷ τ' ἐφήμενοι
ψήφωι διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἡμποληκότα
τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὖφροσιν δεδεγμένη

†δροίτη περῶντι λουτρὰ καπὶ τέρματι
φᾶρος περεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσας ἄνδρα δαιδάλῳι πέπλῳι. 635
ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. πατὴρ δ' ἐπιδόξασκε Ζεὺς μόρον τῷ σῶι λόγῳι,
αὐτὸς δ' ἔδωκε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον. 640
πῶς ταῦτα τοῦτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠ. ὦ παντομισὴ κνώδαλα, στύγῃ θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος 645
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἰμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὐτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπιιδὸς οὐκ ἐποίησεν πατήρ
οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 650
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδίκεις ὄρα·
τὸ μητρὸς αἰμ' ὁμαιομένην ἐκχέας πέδοι
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκίσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; 655
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.

631 στρατείας et στρατιάς μιν 633 δροίτηι Σ versus restitui nequit,
cum antea nonnulla intercidisse Dindorf recte intellexerit 634 παρεσκή-
νησεν M marg., sed περεσκ. etiam Σ 636 μὲν indicat Apollinem ad alteram
orationis partem (658) transitum sibi parare, cum interpellant Furiae 645 in-
cipiunt rursus FTr 647 ἀνασπάσει FTr 650 τε om M 651 τίθησιν in
-σι κ' inter scribendum mutavit Tr ἀσθμαίνω M 652 φεύγειν nempe ratio-
nem, quam nunc proponunt 653 πέδω 656 προσδέξατε M

- οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
 τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
 τίκει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένωι ξένη 660
 ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
 τεκμήριον δὲ τοῦδ' σοι δείξω λόγου.
 πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
 μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,

 οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη, 665
 ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
 ἐγὼ δέ, Παλλάς, τᾶλλα θ' ὥς ἐπίσταμαι
 τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
 καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
 ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου, 670
 καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεά
 καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι,
 στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
- AΘ. ἤδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνῶμης φέρειν
 ψῆφον δικαίαν, ὥς ἅλις λελεγμένων; 675
- XO. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
 μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγῶν κριθήσεται.
- AΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ᾧ;
- ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδαίαι
 ψῆφον φέροντες ὄρκον αἰδεῖσθε ξένοι. 680
- AΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεώς
 πρῶτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
 ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶι
 αἰεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
 πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 685
 σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
 στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
 τῆιδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,

658 κεκλημένου M, perperam, nam τέκνον nomen utique convenit

665 versum, ab οὐκ incipientem, intercidissee vidit Butler 674 τάσδ'

F²Tr 679 XO. corr. Karsten ὥς ἢ. FTr 683 Αἰγέωι M 684 δ' ἐκάστων
 M δ' ἐκάστω FTr corr. Canter 685 incobari orationem, dein longa digres-
 sione interruptam, repetito Arei clivi nomine aliter formatam absolvi unus recte
 perspexit Hermann 688 τήνδ' M τήν FTr corr. Kirchhoff

- Ἄρει δ' ἔθουον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος. ἐν δὲ τῷ σέβας 690
ἀστών φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχῆσει τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικραίνοντων νόμους
κακαῖς ἐπιρροαῖσι. βορβόρωι δ' ὕδωρ
λαμπρὸν μαιίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν. 695
τὸ μήτ' ἀναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλευῶ σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβούντες ἐνδίκως σέβας, 700
ἔρυμα [τε] χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὐτις ἀνθρώπων ἔχει
οὐτ' ἐν Σκύθῃσιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, δέζυθμον, εὐδόντων ὕπερ 705
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταται.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή
καὶ ψῆφον αἶρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος. 710
- ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονός
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
- ΑΠ. κᾶτωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διός
ταρβεῖν κελεύω μὴδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

Testim.: 689 Et. Gud. p. 190 de Stef. "Ἀρειος πάγος . . . ἢ ὥς φησιν Αἰσ. ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐστρατεύσαντο Ἄρει θύουσαι ("Ἀρεως οὔσαι corr. de Stefani) 694 Diogenian. III 55 Zenob. II 76 (e Diog. interpol.) Suid. βορβοροτάραξις. "βορβόρωι ὕδωρ—ποτόν" ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων αἰσχίστοις.

Actio: 711—730 indices surgunt, ad urnas accedunt, calculum suum quisque ita in alteram utram iaciunt, ut distinguī nequeat.

692 τόδ' corr. Grotius; articulus fulcrum copulae 693 ἑπικαινόντων (-βαιν. Tr¹) corr. Valckenaer. verbo iam insit metaphora ab aqua potabili sumpta necesse est, nec defendi potest ἐπὶ in ἐπικαινούν, quod alii coniciebant, quod quid valeat docet Menandri ἐπαβελτεροῦν ἀβέλτερον 694 θ' corr. Pearson 696 μηδέ corr. apograph. 697 σέβειν MmargFTr σέθεν M 701 deleui cf. *Ar. Ath.* II 336 702 οὐποτ' FTr 703 Σκύθαισιν Tr 706 ἐγρήγορον FTr 710 αἰδουμένοις MF αἰρουμένοις Tr corr. Canter 713 κᾶγώ τε corr. Robert.

- ΧΟ. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἀγνὰ μαντεύσῃ νέμων. 715
- ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰζίωνος;
- ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώραι τῇδ' ὀμιλήσω πάλιν. 720
- ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
- ΧΟ. τοιαυτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
- ΑΠ. οὐκ οὐν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι; 725
- ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάφησας ἀρχαίας θεάς.
- ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἔμῃ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 730
- ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβυτὴν νέος,
δίκης γενέσθαι τῇσδ' ἐπήκοος μένω,
ὥς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.
- ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρίναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. 735
- μήτηρ γὰρ οὐτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 740
- νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἄν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὥς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
- ΧΟ. ὦ Νῦξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὀρᾷς τάδε; 745
- ΟΡ. νῦν ἀγχόνῃς μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.

Actio: 740 Minerva calculum in urnam absolventem iacit.

Testim.: 723 Schol. A ad Eur. Alc. 12 Μοίρας δολώσας· Αἰσχ. Εὐμ. τοιαυτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις (sp. vac.) ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. οὕτω παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας (φθίνας cod.) οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

716 μένων corr. Herm. 717 τις F σφίλεται FTr 718 πρ—νοις F προ-
τροπαῖς FTr 727 δαίμονας codd.; verum schol. Eur. 728 παρηπάτησας
codd. et schol. Eur. corr. Davies 733 ἀμφίβουλος ΣΜGTr ἀμφίβουλος F (sec.
Blass) Turn. 743 ἴσοις F 746 ναῦ ἀρχ. M 746. 7 paragraphi desunt

- ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
- ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα, 750
βαλοῦσά τ' οἶκον ψήφος ὥρθωσεν μία.
- ΑΘ. ἀνὴρ ὃδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γὰρ ἔστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.
- ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρώιας ἐστερημένον σύ τοι 755
κατώικισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
„Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρώιοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτήρος“· ὃς πατρῷιον αἰδεσθεῖς μόρον 760
σώζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὀρών.
ἐγὼ δὲ χώραι τῇδε καὶ τῷ σῶι στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἀνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονός 765
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις, 769
τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα 768
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιας πόρους 770
τιθέντες, ὥς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεώς 775
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Testim.: 752 Nonius 326, 28 *Ennius Eum. dico vicisse Orestem; vos ab hoc facessite.*

Actio: 748—751 ministri urnis excussis calculos in abacis disponunt; deferunt abacos ad deam, quae utrumque iudicio monstrat.

748 par. deest FTr 750 γίνεται 751 βαλοῦσα intransitive cf. Ag. 1172
Ch. 574 752 ὅγ' M 755 καὶ γὰς corr. Dindorf cf. Ag. 899 757 ἀνὴρ MF
759 τρίτον FTr 760 ὄν F 769 ἀμηχάνοις M 768 traieci, παραβ. M¹
προβ. F 771 μεταμέλοι F² 772 ὀρθουμένοις Tr 773 αἰεί M

- ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι
 παλαιοὺς νόμους
 καθιππάσασθε κακ' χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύκοτος 780
 ἐν γαῖ τᾷδε, φεῦ,
 ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῇ μεθεῖσα καρδίας,
 σταλαγμὸν χθονί
 ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ὦ δίκαια <δίκαι>, 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
 στενάζω· τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον· 790
 ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. —
- ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξήλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμαίαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δ' ἐμεῖτε τῇδε γῇ βαρὺν κότον; 800
 σκέψασθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
 τεύξετ' ἀφείσαι πλευμόνων σταλάγματα,
 βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι

Actio: 778 Orestes exit; Apollo antea evanuerat.

Numeri: 778—92 = 808—23 dochmiis adspersi sunt iambi 778. 80. 81. 85. 87, 88 trimeter bacchiacus, 83 2 dochm. (prior anaclost.) + iamb. clausula 2. choriamb.

778—807 om FTr 778—93 refertur hic ex M de strophā, ex MFTr de antistropho 782 ἀντιπαθῇ M antistr. FTr καρδία FTr 785 λειχὴν ἰὼ suppl. Lachmann 786 ἐπεσσυμένους M ant. FTr 787 βαλεῖν corr. Turn. 788 στενάξω M str. γένωμαι corr. Tyrwhitt δύσοιστα πολίταις ἔπαθον corr. Herm. a minis et atrocitate subito transitur ad desperationem et lamenta 794 πείθεσθε 798 δ' M¹ ὀρθήσας M¹ (?) ὁ θήσας M² corr. Turn. 800 δ' ἐμεῖτε Weil: δέ τε 801 σκήψησθε corr. Weil 802 δαιμόνων corr. Wakefield στενάγματα Mgr 803 utique coniungendum βρωτῆρας σπερμάτων; αἰχμὰς vix verum, certe nemodum vindicavit

ἔδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός 805
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἑσχάραις
 ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι

παλαιοὺς νόμους
 καθιππάσασθε κάκ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύκοτος 810

ἐν γαῖ τὰιδε, φεῦ,
 ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῇ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθονί
 ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ᾧ δίκη <δίκη>, 815
 πέδον ἐπισύμενος

βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
 στενάζω· τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820

ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς

Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. =

AΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον χθόνα. 825

κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
 καὶ κληίδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν
 ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοί
 γλώσσης ματαίας μὴ ῥβάλης ἔπη, χθονί 830
 καρπὸν φέροντα, πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.

κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
 ὥς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί
 Πολιάδι χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
 θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835

805 iustam dicit Minerva terram, a qua virus Furiarum defendit, tamquam quae ea religiose praestitura sit quae ipsa πανδίκως i. e. sollemniter pollicita est 806 erant igitur in ipsis aris Enmenidum sedes, quas occuparent deae ad sacras epulas advocatae. apparet nullas dum earum fuisse statuas

825 στήσητε corr. Linwood 827 δωματίων corr. Casaubonus 828 ἐν οἷς Tr 829 εὐπειθῆς 830 -βάλλης M¹ ἐπὶ χθόνα corr. Burges

831 tecte minatur Minerva; 826 in animo habet quod enuntiare non vult „et vi tecum agere valeo, quippe cui aditus ad fulmina sit“. sic hoc loco suadet ne Furia minas contra terram Atticam effundat, quibus nihil illam esse effecturam nisi ut omnia, i. e. etiam Furiae ipsae, mala perpetiantur 832 καὶ κύμα FTr 834 πολλῆς δὲ χ. correxi δέ τ' ἀκρ. 835 τέλος M¹

ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε,

φεῦ,

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰρ οἰκεῖν

ἀτίετον, φεῦ, μῦσος.

πνέω τοι μένος

840

ἅπαντά τε κότον.

οἷ οἷ δᾶ, φεῦ.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρᾶς ὀδύνα

θυμόν <ἀμύσσουσ'> αἰε μᾶτερ

Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν <νέων> θεῶν

845

δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. —

ΑΘ. ὀργᾶς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γάρ εἰ.

καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,

φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.

850

ὕμεις δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα

γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὔννεπω τάδε.

οὐπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος

ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν

ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως

855

τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,

ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.

σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλης

μήθ' αἱματηρᾶς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας

νέων, αἰόνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,

860

Numeri: 837—46 = 870—80 dochmii. intericitur 838 exclamatio, 839 duo cretici cf. Sept. 206. deinde complures pedes anapaestorum ant dispondei formam obferunt. ante ultimum dimetrum tetrameter bacchiacus sicut in priore strophā 788.

838 τε habet M ant. om Mstr.FTr. per terram, inter homines, despectam se fore lamentantur; habitandi maxime verbo apparet ita eas ad ultima Minervae verba respondere 842 ὑπόδετα Mstr. ὀδύνα Fstr. πλευρᾶς legit Tr

843 supplevi; hiatum et numeri indicant et θυμόν, quod non habet quo referatur 845 τιμῶν M¹str. δαμαί.ων (et .α. suprascr.) Mstr., δαμίαν M ant. δαμέαν FTr, corr. L. Dindorf supplevi 847 δόλοι Mstr. et ant. v. l., δόλω M¹FTr (δόλον F ant.) 849 καίτοι μὲν M καίτοι γε μὴν FTr corr. Weil. sapientiam commemorat, quia e futurae Atheniensium gloriae cognitione praesagit fore ut Furias paeniteat repudiatorum honorum. nec minus vero praesagit imminere bellum intestinum, nisi faveant Furiae 851 ἐλθοῦσα F 856 στόλον M¹ 857 ὅσην (τεύξει) cur posuerit intelleges, cum reputaveris, quam scabram ὅσων redditurum esset orationem. de feminino cf. ad Eur. Her. 681 859 θηγάνων F θηγγάνων GTr 860 αἰόνους corr. Robert.

μήτ' ἐξέδουσ' ὥς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης ἝΑρη
 ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
 ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαυθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
 εὖ δρῶσαν εὖ πάσχουσιν εὖ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

865

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε,

870

φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰρ οἰκεῖν
 ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
 πνέω τοι μένος
 ἅπαντά τε κότον.
 οἷ οἷ δᾶ, φεῦ.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς δόδυνα

875

θυμὸν <ἀμύσσουσ'>· αἰε μᾶτερ

Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν <νέων> θεῶν

δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. =

880

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τὰ γαθὰ,
 ὥς μή ποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ

θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν

ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.

ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,

885

γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,

σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,

οὐ τᾶν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει

μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶι.

ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς

890

εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.

ΧΟ. ἀνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔξιν ἔδραν;

861 μηδ' corr. Dindorf ἐξελοῦσ' codd. legit Σ (ἀναπετρώσασα) correxi.
 exedit ἔρις θυμοβόρος (Hom. T 58) cor, immisso malo illo Marte, sicut viscera
 corrumpunt θυμώματα, qua voce ficta Stoicis (Cicero Tusc. 4, 21) viam
 Aeschylus paravit. 862 ἐμοῖσιν M ἰδρήσῃ κάρᾳ (κάρῃ M¹) corr. Stephanus

864 οὐ μόλις est οὐ μογερώς. bellum sponte evenit, non opus laboremus
 ut eveniat. Ag. 1082 est „iterum me perdidisti, nihil gravatus“ 865 ἐστί M¹

881 καλοῦμαι FTr 887 θέλησις M¹ 888 ἐπιρρέπειν FTr 890 τῇδε
 γ' ἀμοίρου codd. (ἀμοίρῳ Tr) corr. Dobree 892 ἔχειν corr. Elmsley

- ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
 ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
 ΑΘ. ὥς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 895
 ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον;
 ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
 ΧΟ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου;
 ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἅ μὴ τελῶ.
 ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου. 900
 ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους.
 ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνήσαι χθονί;
 ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
 καὶ ταῦτα· γῆθεν ἔκ τε ποντίας ὁρόσου
 ἔξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα 905
 εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
 καρπὸν τε γαίης καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
 ἄστοισιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
 καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
 τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910
 στέργω γὰρ ἀνδρὸς φτυπιομένος δίκην
 τὸ τῶν δικαίων τοῖσδ' ἀπένθητον γένος.
 τοιαῦτα σοῦσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
 πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὖ
 τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. 915

Testim.: 904 Cicero Tusc. I 68 adfert sine nomine poetae huc relata ab Hermanno; nimirum canticum quoque amplificandae Minervae orationi adhibuit Ennius

*caelum nitescere, arbores frondescere,
 rites lactificae pampinis pubescere,
 rami bacarum ubertate incurvescere,
 segetes largiri fruges, florere omnia,
 fontes scatere, herbis prata convestirier.*

Numeri: 916—25 = 938—47 trochaei simplices, subinde in cretici aut molossi speciem concisi; versus paenultimus utrum dimeter (molossi duo) an trimeter (tres spondei) sit, dici nequit.

893 ἀπήμων M¹ 895 εὐσθενεῖν corr. Scaliger 900 μεθίστασθαι FTr
 902 interrogat chorus, quamquam cantum a Minerva postulari non poterat expectare, cf. Kranz de stasimo 59 905 πνεύματα, αὔρας, ἐκπνοάς edunt e Graecorum opinione terra mare aer non minus quam venti, quos constat in terrae visceribus sitos credi 907 βροτῶν corr. Stanley 908 εὐθενοῦντας M¹ εὐστενοῦντα (-σθεν. Tr corr.) FTr 910 δ' om FTr 911. 12 choro trib. FTr; M 913 paragraphum habet 912 τοῖσδε scripsi, τῶνδε codd. cf. *Aristot. u. Ath.* II 340 914 τρεπτῶν FTr οὐ om FTr

- ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄταλμα δαιμόνων. 920
ἄιτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
θεσπίσασα πρευμενῶς, ἐ-
πισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας †ἐξαμβρόσαι
φαιδρὸν ἀλίου σέλας. — 925
- ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσaréστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὖται τὰ κατ' ἀνθρώπους 930
ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
βαρεῶν τούτων οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων
ἀπλακήματά νιν πρὸς τάσδ' ἀπάγει·
σιγῶν <δ> ὄλεθρος καὶ μέγα φωνοῦντ' 935
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει. ?
- ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
(τὰν ἐμὰν χάριν λέγω),
φλογμοὺς ὀμματοστερεῖς φυτῶν τὸ 940
μὴ περὰν ὄρον τόπων·
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γὰ
ἔν διπλοῖσιν ἐμβρύοις τρέ-
φοι χρόνῳι τεταγμένῳι· πόνος <τ' αἰεί> 945

919 θ. νόμον FTr 921 αἰς Tr 923 βίους τύχας ὁ. F βίους ὁ. Tr
924 ἐξαμβρόσαι FTr ἐξαμβρῦσαι Pauw, sed aoristus verbi βρῦω non re-
currit. conicerem ἐξομβρῆσαι, si de glossa Phot. Suid. ἀνομβροῦσαι (provenit e
συν. λέξε. χρησ.) constaret; ἀν- et ἐξομβρεῖν enim ante LXX nondum comparuit
932 βαρέων legunt codd.; femininum agnovit Ahrens 934 ἀπλακ. M
ἀμαρτήματα FTr νιν om FTr 935 suppl. Hermann 938 πλέοι FTr
940 φλογιμός M φλογμός FTr ὀμματοστερεῖς MFTr correxi. nihil sententiae
convenit nisi prohiberi mala flamina (*aria cattiva* Itali dicunt), ne carbunculi
in oleis ac vitibus nascentur 943 εὐθενοῦντ' (εὐθην. FTr) ἄγαν codd. corr.
Dobree 944 διπλοῖς ἐμβρύοις M 945 γόνος correxi et supplevi. Σ ὁ καρπὸς ὁ ἐκ
γῆς πλουτίζων ad γόνος refertur. sed fructus ille, i. e. argentum, nec πλουτόχων
dici potest nec mercurialem deorum largitionem venerari, scilicet post felix kaivo-
τομεῖν. imo veneratur deorum munificentiam labor qui divitias e terra effodit.

πλουτόχθων ἔρμαϊαν
 δαιμόνων δόσιν τίοι. =

- ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950
 πότνι' Ἑρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
 τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
 φανερώς τελέως διαπράσσουσιν,
 τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. ? 955
- ΧΟ. ἀνδροκμήτας δ' ἄωρους ἀπεννέπω τύχας,
 νεανίδων τ' ἐπηράτων
 ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε κύρος ἔχοντες
 θεαὶ τῶν Μοῖραι, ματροκασίγνηται, 960
 δαίμονες ὀρθονόμοι,
 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 965
 ἐνδίκους ὀμιλίαις,
 πάνται τιμιώταται θεῶν. —
- ΑΘ. τάδε τοι χώραι τῇμῃ προφρόνως
 ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω 970
 δ' ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
 καὶ στόμ' ἐπωπᾶι πρὸς τάσδ' ἀγρίως
 ἀπανηναμένας· ἀλλ' ἐκράτησε
 Ζεὺς ἀγοραῖος· νικᾷ δ' ἀγαθῶν
 ἕρις ἡμετέρα διὰ παντός. ? 975
- ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
 ταῖδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
 μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν 980
 δι' ὀργὰν ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας

Numeri: 956—68 = 976—87 tres dimetri trochaici numeros primae strophae continent. rursus trochaei (2. 3.) in fine sunt. medium tenent dactyli (5 ac deinde 3. 3. 3) qui dimetrum dochmiacum cingunt: summa dissonorum numerorum vi hic gravissima invocatio, infra turpissimi sceleris tecta mentio efferantur.

950 ἐπικρανεῖ M² 954 δακρύων Tr κρύων MF 956 ἄωροις F
 959 βιότου FTr κύριες FTr (i. e. κυρί et κυρος) κύρι, u in rasura M
 964 δαίμω F μεγακοινοί (diversis accentibus) corr. Turn. 967 πάντα
 MF πάντων Tr 971 ὀμματι FTr 972 ἐποπτᾶ FTr 973 ἀπονην. FTr
 980 μηδ' ἐπιούσα Tr πολιτᾶν FTr 981 ποινᾶς accunt MF, non Tr. cf.
Arist. u. Ath. II 341 982 ἀντιφόνους FTr

ἀρπαλίσαι πόλεως.

χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν

κοινοφιλεῖ διανοίαι,

985

καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐμ βροτοῖς ἄκος. —

AΘ. ἄρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς

ὁδὸν εὐρίσκει

ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων

990

μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.

τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες αἰεὶ

μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν

ὀρθοδίκαιον

πρέψετε πάντως διάγοντες.

995

XO. <χαίρετε> χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖσι πλούτου,

χαίρετ' ἀστικὸς λεώς, ἵκταρ ἡμενοὶ Διός,

παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.

1000

Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ. ==

AΘ. χαίρετε χύμεις· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ

στεῖχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν

πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.

1005

ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν

κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν

χώραι κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον

πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκηι.

ὕμεις δ' ἡγείσθε πολιτισσοῦχοι

1010

παῖδες Κραναοῦ ταῖσδε μετοίκους.

Numeri: 996—1002 = 1014—20 versus logaoedicus (cf. Ag. 1547) tres tetrametri trochaici e binis dimetris concisis constantes.

Actio: 1006 adductae iam sunt oves mactandae, ut pompa διὰ τομίων (cf. Plato Leg. 753^d) incedere possit. conveniunt igitur inter cantus quos mox Minerva ennumerat sacerdotes cum satellitibus, aliaque civium caterva.

985 κοινοφελεῖ M¹ -ωφελεῖ M²FrT corr. Herm. 987 ἐν M²FrT

989 hiatum notavi. fuerit fere φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸς εὐρίσκει καρπὸν φιλάς· ἐκ τοι φοβερῶν etc. 990 excusat foedas dearum nunc propitiarum personas 992 εὐφράνας M αἰεί M 995 πάντως dicitur habere G πάντες MFrT 996 suppl. Turn. αἰσιμαῖς MF (-αισιν Tr. habere falso perhibetur) 998 cf. fr. 162 1000 παρθένους MF -νοῖς Tr corr. Robert. 1001 ἐν χρόνῳ cf. Choeph. 1040, Suppl. 732 1003 δ' ὕμεις FrT προτέραν F 1005 πρόπομπον corr. Bentley 1007 ἀτήριον corr. Bentley 1008 χώρας corr. Paley 1010 ἡμεῖς corr. Turn. 1011 μέτοικοι corr. Turn.

εἷη δ' ἀγαθῶν

ἀγαθῇ διάνοια πολίταις. ?

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπεὶ διπλοῖζω,
πάντες οἱ κατὰ πόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί, 1015

Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. = 1020

ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κατὰ χθονὸς τόπους
ἔμυ προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
τοῦμόν, δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
Θησηίδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεῆς λόχος
παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων

— — — — —
— — — — —

φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὀμιλία χθονός 1030
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

βάτε νόμωι μεγάλοι φιλοτίμωι

Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες ὑπ' εὐφρονι πομπᾷ.

εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεῖ. — 1035

Testim.: 1027 Harpocrat. Εὐμένιδες ... Αἰσχ. ἐν Εὐμ. εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τοῦ Ὁρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πρᾶυνάσα τὰς Ἑρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὁρέστην Εὐμένιδας ὠνόμασεν. sumpsit ex argumento, quod cf.

Actio: pompae dux Minerva (anteceperunt opinor tibicines ad orchestram praesentes) dein Areopagitae, sacerdotes et ministrae facies gerentes comitantur Furias, sequitur populus Atheniensis, qui post 1043 et 48 ὀλολύζει.

Numeri: 1032—35 = 1036—39 daetyli 4, 5, 4. ultimus σπονδειαῖζων singularis quidem, sed haud mirus.

1013 non solum linguis (cf. Eur. Ion 99) sed etiam cogitationibus favere iubentur 1014 χαίρετε διπλοῖζω omissis intericiendis Tr ἐπιδιπλοῖζω MF corr. Wieseler 1019 ἐμοί M¹ 1020 εὐσεβοῦντες corr. Turn. με μέμψ. F

1021 δέ corr. Herm. 1023 κάτω corr. Blass 1024 ἔμυ FTr

1026 θρησηίδος FTr 1027 hiatum notavit Herm. desunt multa

1029 τιμᾶται M¹ 1032 βάτ' ἐν δόμῳ corr. Wellauer et Merkel; nempe olim βάτε δόμωι cum correctura .v. fuit φιλοτίμοι correxi 1033 εὐθύφρονι corr. Burney παῖδες ἄπαιδες; γραῖαι παλαιόπαιδες 70 1035 πανδαμεῖ Schwenek Kirchhoff: χωρεῖτε

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
[καὶ] τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτα τυχοῦσαι.

εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεί. =

Ἰλαοὶ δὲ καὶ σύμφρονες γαῖ

1040

δεῦρ' ἵτε Σεμναί

⟨ταῖ⟩ πυριδάπτω

λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν.

[δ'] ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. —

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἐκ μετοίκων

Παλλάδος ἀστοῖς.

1045

Ζεὺς ⟨δ⟩ πανόπτας

οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα.

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. =

Numeri: 1040—43 = 1044—47 trimeter trochaicus, a spondiaco metro exorsus. dactyli 2, 2, 4. enhoplus sive paroemiacus.

1037 del. Herm. περισέπται τύχαι τε corr. Herm., fortasse praestat τυ-
χόντες cf. 953 1039 πανδαμί M πανδημεί FTr 1040 εὐθύφρονες correxi

1042 cf. 1047 1044 ἐκ μετοίκων scripsi deleta dittographia ἔνδαιδες
(ἔνδαδες FTr) οἴκων 1045 ἀστοῖσι Z. παντόπτας corr. Musgrave.

TRILOGIAM
excepit fabula satyrica

ΠΡΩΤΕΥΣ

Fr. 210.

Athen. IX 394 de columbarum specie quae φάψ vocatur Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ (τραγικῷ corr. Casaub.) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην

probabile est quod conieci σιτούμενον, nam δύστηνον non licet ad φάβα revocare, et placere potest Menelaum dici in deserto Aegypti litore palumbi vesci quam casus obtulerat. sed alter versus omnino non intellegitur. πεπλεγμένην Schweighäuser.

211.

Herodian. dict. sol. 35, 19 γάρως· Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ καὶ τὸν ἰχθύων γάρων. eadem Epit. Athen. II 67^e, Herodian. Philetaer. 437 Piers. et hoc de victu Menelai et comitum dici videtur.

212.

Seleucus in Et. Gud. (Reitzenstein, Gesch. der Etym. 162) κερδῶ ἢ ἀλώπηξ ὑποκοριστικῶς ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ ἢ Ὑψῷ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλῃ. transiit cum in alia grammatica excerpta tum in schol. Aristoph. Equ. 1068. Schol. Homer. δ 366 καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ, cui fides vix habenda quod ad integrum nomen. Aeschyli exemplum secuntur Euripides Hel. 11, Nonnus Dion. 43, 269. persona fabulae erat.

213.

Hesych. ἄε[λ]πτοί· δεινοί, καὶ ἄαπτοι· Αἰσχύλος Πρωτεῖ. varia lectio erat sicut Hom. A 567. corr. Nauck.

214.

Hesych. ἄμαλα τὴν ναῦν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα, Αἰσχύλος
 Πρωτεῖ σατυρικῶι. (glossam corruptam et concisam recepit Et. M.).
 Photius Berolin. ἄμαξα ἡ ναὺς παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ ἴσως εἰκάζουσιν
 αὐτὴν ἀμάξει ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν θάλασσαν. ἡ λέξις παρ' Αἰσχύλῳ
 rursus varia lectio.

215.

Hesych. ἐπάσω ἐκτήσω Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶι.

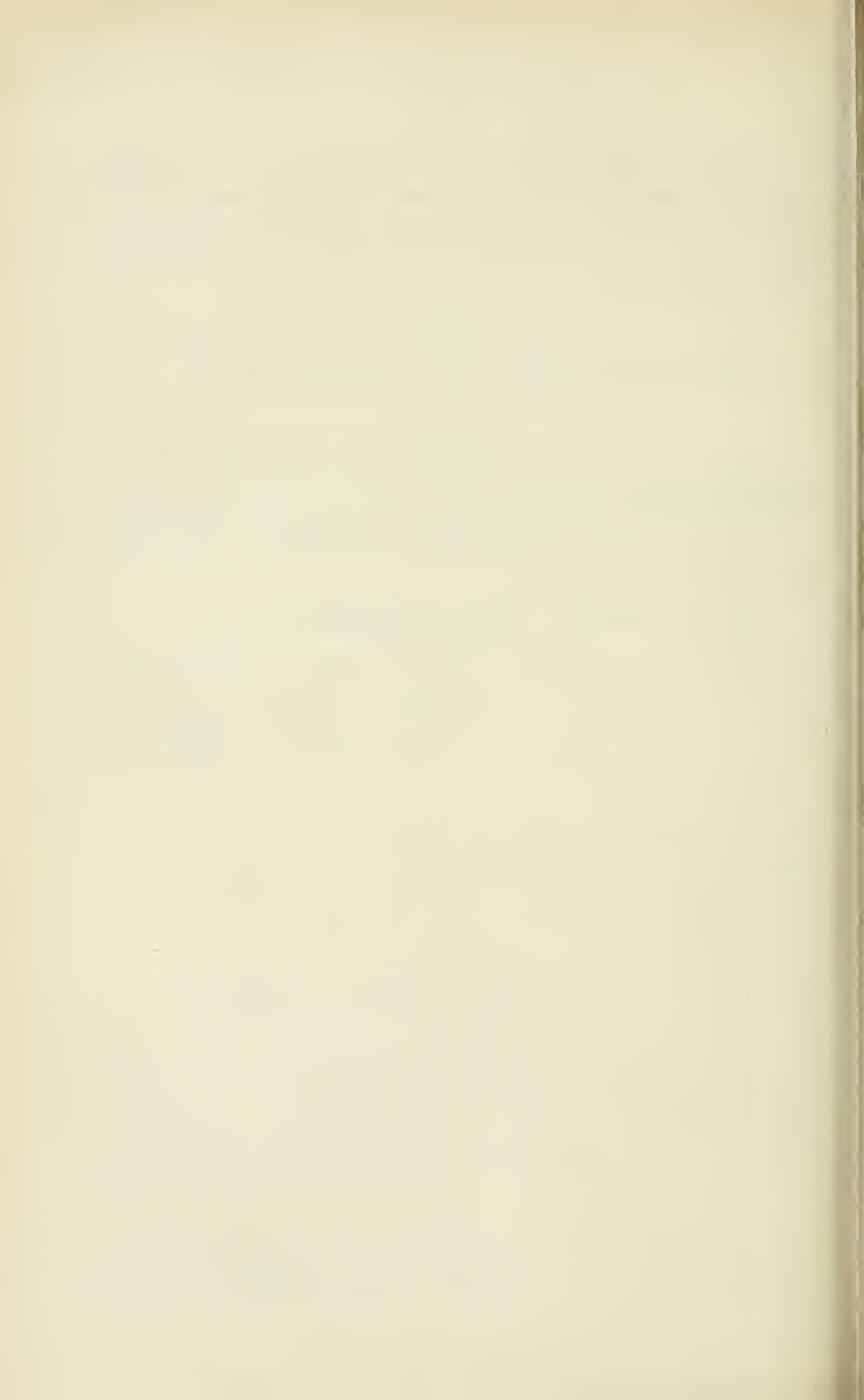
375.

Schol. Eur. Or. 25 de pallio quo inretitum Clytaemestra coniugem
 occidit Αἰσχύλος δέ φησιν

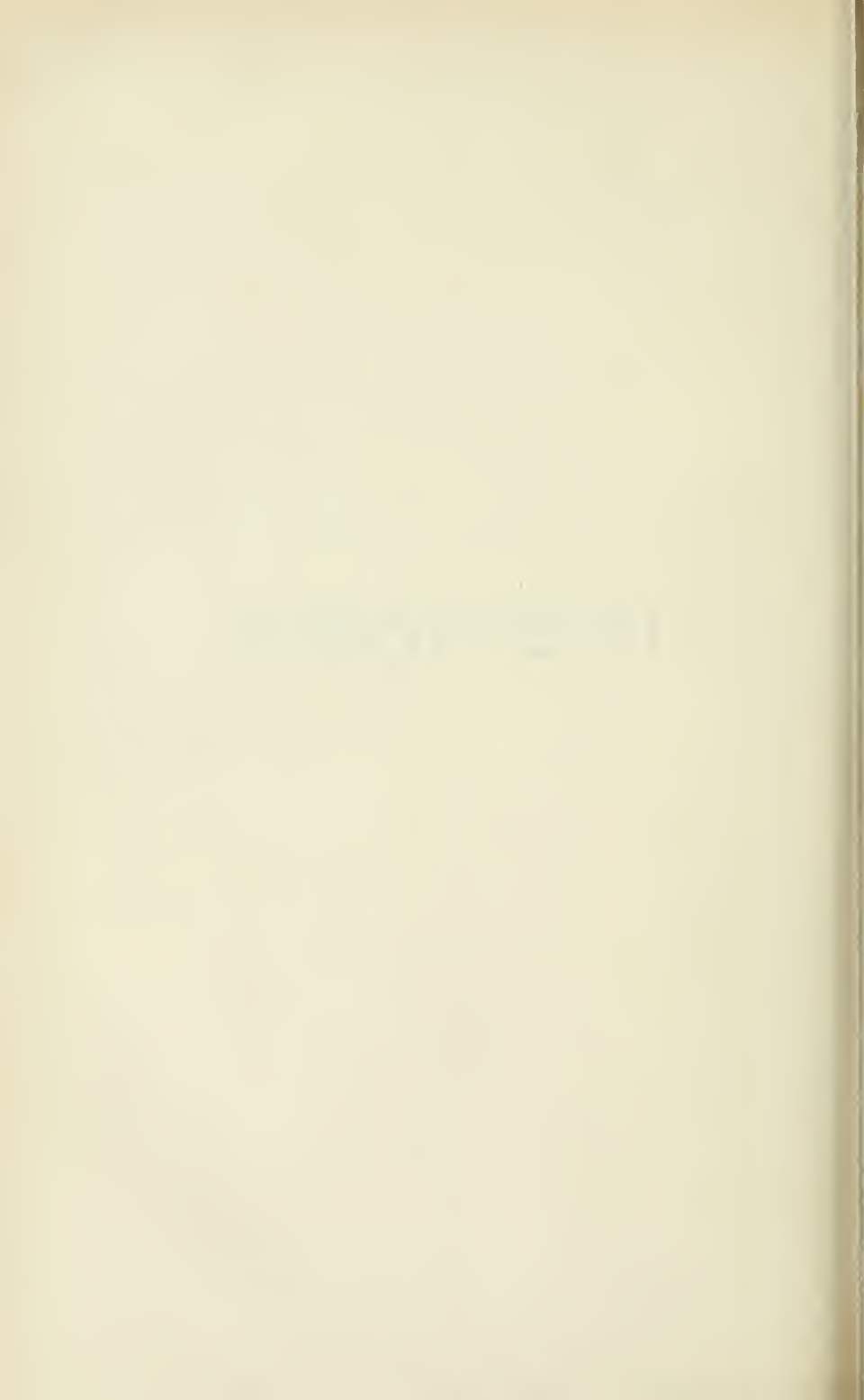
ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

ad Protei vaticinia rettuli.

τεύχημα corr. Nauck δυσέκλυτον corr. Dindorf.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΧΟΡΟΣ

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
 στόλον ἡμέτερον, νάιον ἀρθέντ'
 ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
 Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι 5
 χθόνα σύγχορτον Συρίαι φεύγομεν,
 οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
 ψήφωι πόλεως γνωσθεῖσαι,
 ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίαι
 γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῇ 10
 τ' ὄνοταζόμεναι (διάνοιαν).
 Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
 καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
 κῦδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
 φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἄλιον, 15
 κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
 γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου

Actio: 1 Ex orchestra surgit collis, θεῶν ἀγορά, in cuius spatiosa area multorum deorum arae sunt; fanum sive rudi muro sive terminis cinctum, ad introitum (ascensum) est Hecateum. Intran Danaides quinquaginta, quarum tamen numerus diserte non indicatur, veste et vittis caput obnubentibus peregrinam originem prae se ferentes, manibus vero Graeco ritu supplicum ramos gestantes. comitantur eas ancillae mox recessurae, et Danaus senex pileo nautico insignis.

Testim.: 15 Hesych. ἀνέδην· Αἰσχ. φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἄλιον etc. Et. M. ἀνέδην . . . ἄνευ ἔδους Αἰσχ. φεύγειν ἀνέδην.

3 ἀρόεντ' corr. Turn. 4 λεπτομάθων corr. Pauw 5 λιποῦσαι 7 δημηλασῖαι corr. Auratus 9 αὐτογένητον φυλαξάνοραν, sed λα in ras., γρ. φυξάνοραν corr. Bamberger (τον initium a v. 11 prave huc tractum) „fugimus nuptias et impietatem Aegyptidarum, quia mares devitare natae sumus“

11 supplevi cf. 107 14 ἀχείων et -έων M κῦδιστα· αἰρετώτατα, ἥκιστα λυπηρά 15 διακυμβαλέον, sed β M² aut m in ras. verum Hesych.

16 κεασαι corr. Sophian. 17 οἰστροδόμου corr. Turn.

- βοὸς ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας
 Δίδος εὐχόμενον, τετέλεσται.
 τίν' ἂν οὖν χώραν εὐφρονα μάλλον 20
 τῆσδ' ἀφικοίμεθα
 σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειρίδιοις,
 ἔριοστέτοισι κλάδοισιν;
 ὦν πόλις, ὦν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ
 ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι 25
 χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
 καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 ὀσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
 τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίωι
 πνεύματι χώρας· ἄρσενοπληθῆ 30
 δ' ἑσμὸν ὕβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
 πρὶν πόδα χέρσωι τῆιδ' ἐν ἄσώδει
 θεῖναι ἔνν ὄχῳ ταχυήρει,
 πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
 χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ 35
 τ' ὀμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
 ἄλὸς ἀντήσαντες ὄλαιντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων, ὦν θέμις εἶργει,
 σφετεριζάμενοι πατραδέλφειαν 40
 τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι. ?
- νῦν δ' ἐπικεκλομένα
 Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ', ἱνὶν [τ']
 ἀνθονομούσας προγόνου βοός, ἐξ ἐπιπνοίας 45
 Ζηνὸς ἔφαψιν, ἐπωνυμίαί δ' ἐπε-
 κραίνετο μόρσιμος αἰών

Testim.: 18 Hesych. ἐξ ἐπαφῆς· ἐκ ψηλαφήσεως.

Numeri: 42—48 = 49—57 hemiepes, hemiepes + 2 tr. + choriamb. (troch. anaclast.) + 4 dactyl., 7 dactyl., glycon. + spondeus. in primo dactylicorum pede admittitur spondeus, qui infra 74 = 82 dactylo respondet.

18 ἐπιπνοίας eraso π 19 ad εὐχόμενον cf. 311 Pers. 874 20 τίνα. οὖν eraso ut videtur ν 22 ἐγχειρίδια supplicum rami sunt 23 ἱεροστ. corr. Auratus 28 δέξασθ' Heath, sed deflexisse chorū ab invocatione deum indigetum docet πνεῦμα χώρας: illos enim ipsos iuberent αἰδοίως πνεῦσαι

40 σφετεριζάμενον corr. Herm. πατραδελφίαν abstractum pro concreto ,Danaum' 41 nota orthographiam ionicam semel servatam 42 ἐπικεκλόμεναι ΜΣ corr. Turn. 43 τ' del. Herm. 45 ἀνθονόμουστὰς punctis deletο σ corr. Porson ἐπιπνοίαις corr. Robert.

εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν· —
 ὄντ' ἐπιλεξαμένα
 νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν 50
 πρόσθε πόνων μνασαμένα, τά τε νῦν ἐπιδείξω
 πιστὰ τεκμήρια γαιονόμοισιν ἄ-
 ελπτά περ ὄντα φανέϊται· 55
 γνῶσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. =
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
 ἔγγαιος οἶκτον [οἰκτρὸν] αἴων,
 δοξάσει τις ἀκούειν 60
 ὅπα τᾶς Τηρείας Μητίδος οἰκτρᾶς ἀλόχου
 κερκηλάτου τ' Αἰθόνας. —
 ἄτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα
 πενθεῖ μὲν οἶκτον ἡθέων,
 ζυντίθησι δὲ παιδὸς 65
 μόρον, ὡς αὐτοφόνως ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν,
 δυσμάτορος κότου τυχύν. =
 τῶς καὶ ἐγὼ φιλόδурτος Ἰαονίοισι νόμοισι
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν εἰλοθερῇ παρεῖαν 70

Numeri: 57—62 = 63—67 trimeter choriambicus, dimeter iambicus + pherecrateus, tetrameter ionicus a minore, dimeter iambicus. 68—76 = 77—84 hexameter dactylicus, hemiepes + dimeter choriambicus catal. (= tetram.) versus enhoplus (paroemiacus, dimetri specie) dimeter iambicus, hemiepes + choriamb., hemiepes + dimeter trochaicus.

48 δὲ ἐγέννασε ἐόντ' M¹ δὲ γ. M² corr. Porson. haec διὰ μέσου posita „καὶ τοῦ χρόνου ἐξήκοντος ἡ ἐπωνυμία ἀπέβη κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν (Arist. Vesp. 771) καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐπαφόν“. dein participio ἐπιλεξαμένα reductur ad ἐπικεκλομένα, sed solito more quod sequi debebat ἀποφανῶ πιστὰ εἶναι τὰ τεκμήρια in aliam transigitur constructionem, καὶ ἃ νῦν ἐπιδείξω τεκμήρια τοῖς ἐπιχωρίοις πιστὰ φανέϊται καὶ τοὺς λόγους ἀποδέξονται, quod ultimum membrum propter subiectum mutatum pro copula per δέ adnectitur. dura haec et rudis etiamtum artis documenta, sed ea ipsa de causa maxime genuina 54 τεκμ. τά τ' ἀνόμοια οἶδ' ἄ. corr. Herm. 59 del. Schwenck, αἶω eadem Attica mensura Eum. 844 cf. ἐγγαῖσας ἐπιδημήσας in titulo Methanae IG IV 853, 26 60 ἀκούων corr. Heath 62 ἀηδονῆς M; Terei uxor est Metis (e gente Attica Metionidarum), paelex Aedona; illa in hirundinem mutata est, ipse in accipitrem, paelex autem filium suum interfecit. longe aliam igitur fabulam narrabant Athenienses quam quae Sophocle auctore postea obtinuit. barbarae mulieres Graeco cantu tam lugubria quam luscina, tam stridula quam hirundo cantant.

63 ἄταπο in ἄτοπο mutatum χώροι praedia, agri culti, saepius in Xenophonte, hodie χωράφια 64 μὲν scripsi νέον M 65 αὐτοφθόνως ante ras.

66 ἔο ἐν corr. Porson 69 φιλοδύρτοις corr. Heath 70 νελοθερῇ corr. Bothe

ἀπειρόδακρύν τε κάρδιαν.
 γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι,
 δειμαίνουσα, φίλος τᾶσδε φυγᾶς
 Ἀερίας ἀπὸ γᾶς 75
 εἴ τις ἐστὶ κηδεμών. —
 ἀλλὰ, θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
 εἰ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν,
 ὕβριν γ' ἐτύμως στυγοῦντες 80
 πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι νόμοις.
 ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις
 βωμὸς ἀρῆς φυγᾶσιν
 ῥῦμα, δαιμόνων σέβας. = 85
 εὖ θεΐη Διός, εἰ παναλη-
 θῶς Διός, ἥμερος. οὐκ
 εὐθήρατος ἐτύχθη.
 πάνται τοι φλεγέθει καὶ
 σκότῳ μελαίνειν ξὺν τύχαι
 μερόπεσσι λαοῖς. —
 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώ- 90
 τῳ, κορυφαί Διὸς εἰ
 κρανθῇ, πρᾶγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-
 σκιοί τε τείνουσιν πόροι
 κατιδεῖν ἄφραστοι. =
 ἰάπτει δ' ἐλπίδων 95
 ἄφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς,
 βίαν δ' οὐτὶν' ἔξοπλίζει.

Numeri: 85—89 = 90—94 dactyli, tetram. catal. + trim. catal. + trim.
 trim. + dim. iamb. clausula Reiziana. (ultima certe dubia; estne hexameter
 ionicus admissis liberrimis inflexionibus?) 95—102 = 103—110 inter iambos
 (5) et choriambos interiacet membrum choephoricum.

71 κάρδιαν cf. Sept. 288 73 φόλους M φίλους man. recens(?) correxi
 77 θεοὶ οἱ dittographiam ignorat Σ 79 εἰ scripsi η M βαι M (invitus,
 opinor, καὶ apogr.) in margine signo ad η relatum τήνδε, quod quid velit,
 ignoro 80 γ' scripsi δ' M "si plene satisfacere nobis fatum vos vetat, exosi
 certe violentiam Aegyptidarum leges vestras (i. e. iustitiam divinitus consti-
 tutam) exequimini" ἐτοίμως corr. Arnaldus στυγόντες corr. Turn.

82 γάμοις M, sed Σ ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ὑμῖν (ἡμῖν M)

82 πολέμου, sed πολ. lemma scholii 83 ἀρῆς et Ἀρης legit Σ; in illo
 ionica flexio tenenda erat, ne ἀρά esse videretur 86 εἰθεΐη Δ. εὖ correxi
 93 τίνουσι M¹ 94 κατειδεῖν 95 δὲ ἀπιδὼν corr. Hermann.

πᾶν ἄπονον δαιμονίων·
 ἦ μέγ' ἄνω φρόνημά πως 100
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπαυς ἐδράνων ἀφ' ἄγνων. —
 ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν
 βρότειον, οἷα νεάζει, πυθμὴν
 δι' ἄμὸν γάμον τεθαλῶς 105
 δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
 καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἅταν δ' ἀπάται μεταγνούς. = 110
 τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
 λιγέα βαρέα δακρυοπετῇ.
 ἰὴ ἰή,
 ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῇ [θρεομένη μέλη]
 ζῶσα γόοις με τιμῶ. 115
 ἰλεοῦμαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 καρβᾶνα δ' αὐδᾶν εὖ γὰρ κοννεῖς. —
 πολλὰκι δ' ἐμπίτνω λακίδι σὺν λινοσινεῖ
 Σιδονίαι καλύπτραι. — 120
 θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένωνν καλῶς
 ἐπίδρομ', ὀπόθι θάνατος ἀπῇ.
 ἰὼ ἰὼ,
 ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι. 125

Numeri: 111—20 = 121—31 iambi (3 2 1 4); ephymnium duo trimetri iambici (— — — — — et — — — — —) pentameter choriambicus.

Testim.: Hesych. 117 κοννεῖν· συνιέναι ἐπίστασθαι.

98 τὰν ἄποινον corr. Wellauer δαιμονίων i. e. ὧν δαίμονες δρῶσι, nam de personis τὰ δαιμόνια dicere Aeschyli aetas non poterat 100 ἤμενον ἄ. correxi 101 ἐφ' ἄ. etiam Σ alter, sed alter ἀπὸ τῶν ἄγνων ἐδρασμάτων 102 ἐς 103 βρότιον M¹ 105 τὸ θάλος, sed rasura ex -ως factum, etiam lemma scholii, corr. Bothe. πυθμὴν ῥίζα Σ non recte; scapus est. ad hoc nomen participia applicantur, cum re vera effluerit in animis obstinatis ὕβρις, et haec incitetur furore cupiditatis et ad scelera pelliciat 107 μενολίν, recte scripsit Σ 110 ἅται et ἀπάται, sed i in utroque in rasura ἅταν Aldina 111 λέγων corr. Stanley „haec mala enuntio, carmina effundens acuta gravia singultantia“ 114 scholion v. 111 del. Porson; ἐμπρεπῇ non ad me pertinet, sed ad verbum „in modum qui naeniae conveniat (ἰή ἰή) viva me condecoro lamentis“ 115 M marg. ζώσατο οἷς με τιμᾷ 116 ἰλέωμαι correxi ad Platon. Leg. 804^b 117 εὐακονεῖς, sed 129 εὐγακόννις, Σ ὦ (Francken ὡς M) γῆ νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν 118 ἔνν λακίδι correxi λίνοισιν ἦ, 131 αἰνοισινῇ corr. Bücheler Tucker 120 et 131 σινδονίαι ante ras. 122 ἐπιδρόμω π. M¹ ἀπῇ Σ ὀπηι M

- ποῖ τόδε κῶμ' ἀπάξει;
 ἰλεοῦμαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
 καρβᾶνα δ' αὐδὰν εὖ γὰρ κοννεῖς.
 πολλάκι δ' ἐμπίτνω λακίδι σὺν λίνοσινεῖ 130
 Σιδονίαι καλύπτραι. =
- πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς
 τε δόμος ἄλλα στέγων δορός 135
 ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺμ πνοαῖς, οὐδὲ μέμφομαι·
 τελευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
 πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν. 140
 <ῶ> σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνάς
 ἀνδρῶν, ἔ ἔ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. —
- θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀ-
 γνά μ' ἐπιδέτω Διδὸς κόρα, 145
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλῶς· παντὶ δὲ σθένει
 διωγμοῖς ἀσφαλέας
 ἀδμηήτας Ἀδμηήτα ῥύσιος γενέσθω, 150
 <ῶ> σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνάς
 ἀνδρῶν, ἔ ἔ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. =
- εἰ δὲ μή, μελανθές
 ἡλιόκτυπον γένος τὸν γάιον, 155

Testim.: Hesych. 136 ἀχείματον ἀτάραχον. 154 Hesych. μελανθές· μέλαν.
 155 Seleucus in Et. Gudian. Ζαγρεύς cf. ad Aegyptiorum fragmenta.

Numeri: 132—43 = 144—153 iambi partim concisi, in ephymnio uno
 choriambos admissos. 154—166 = 167—175 trochaei, sed 154 et 160 in
 speciem ithyphallici decurtati. ephymnium ionici admixtis molossis et diiambos,
 dein choriambi, quorum primus pes ab anapaesto orditur, cf. Sept. 324.

--- ---
 --- ---
 --- ---
 --- ---
 --- ---

136 ἀχίματον πνοαῖς 141 et 151 supplevi; ῶ in M solet ἐν ἐκθέσει
 poni, omissioni obnoxium 143 et 153 ἀδάμαντον corr. Bothe
 146 ἀσφαλές sed Σ ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με; neutrum singulari casu defendi
 nequit 147 σθένουσι ex alio (σθένος ut vid.) M, corr. Heath 148 διωγ-
 μοῖσι δ' correxi ἀσφαλέας i. e. ὥστε μὴ σφάλλεσθαι ὑπὸ τῶν διωκόντων. ad
 formam cf. ψευδᾶς in titulo antiquo IG I suppl. p. 185 150 ῥύσιος γε-
 νέσθω constructum prout ῥύεσθω 154 εἰ δὲ μή M, verum Σ 155 ἡ
 διοκτ. corr. Wellauer ταιον corr. Wellauer τὸν ἄγριον (ἀγραῖον codd.) legit
 Seleucus

τὸν πολυξενώτατον

Ζήνα τῶν κεκηκότων

ἰζόμεσθα σὺν κλάδοις

ἀρτάναις θανοῦσαι,

160

μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.

ᾧ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶι

μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.

κοννῶ δ' ἄγαν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν. — 165

καὶ τότ' οὐ δικαίοις

Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις, τὸν τᾶς βοός

170

παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-

τός ποτ' ἔκτισεν γόνωι,

νῦν ἔχων παλίντροπον

ὄψιν ἐν λιταῖσιν.

ὑπόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

175

ᾧ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶι

μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.

κοννῶ δ' ἄγαν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν.} =

ΔΑΝΑΟΣ

παῖδες, φρονεῖν χρή· σὺν φρονοῦντι δ' ἤκετε

πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρῳ πατρί·

καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμηθείαν λαβῶν

αἰνῶ φυλάξει τᾶμ' ἔπη δελτουμένας.

ὀρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·

180

Actio: 176 Danaus verba facit de elivo in quem inter cantum ascenderat.

162 indistincta M Σ ὡ Ζεῦ ἢ παρὰ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς ἰώδης (ὠδῆς M corr. Hermann) ἐστὶ καὶ μαστιγωτική. qui testatur ἰῶι pronuntiandum esse, veriloquii gratia accersitum ab Aeschilo. μαστίκτειρα si Σ habuit, sicut multi credunt, falsum habuit, nam ut mittam numeros, flagellum et virus nullo pacto inter se conveniunt. hoc vult poeta: divinitus nos quaerit ac persequitur odium viro Ius, i. e. virulenta inimicitia, quam Io passa est 164 ἄταν

corr. Bamberger γαμετουρανόνεικον, Σ τὴν τῆς Ἡρας τῆς ἐν (τῶι) ἀνδρὶ νικώ-
σης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῶι θεοὺς. qui verum habuit a Victorio restitutum

170 ἐνεύξεται MΣ (sed ibi quoque vitio scribae) corr. Porson 175 ephym-
nium repetivit Canter 176 πρεσβύτης praefixum ἴκετε corr. Porson

178 προμηθείαν M¹ λαβεῖν corr. Wordsworth; quod etiam in terra curam
ducis in se recepit respicit ad proxima. σὺν φρονοῦντι ναυκλήρῳ

- σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστήρα καὶ δορυσσοόν
 λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἶτε καὶ τεθηγμένος
 ὦμῃ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βάτε καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱκετηρίας, ἀγάματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ Ζαχρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγᾶς.
 φθογῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσφρόνων
 ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἵκειν· χρεῖος εἰ ξένη φυγᾶς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἡσσοντας.
- ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπεις.
 φυλάσσομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
 κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι. 206
- (ΔΑ.) ἴδοιτο δῆτα πρευμενοὺς ἀπ' ὀμματος. 210
 (ΧΟ.) κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσῃ τάδε. 211
 (ΔΑ.) μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
 (ΧΟ.) θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. 208

Testim.: 185 Hesych. ὀπτῆρες· κατάσκοποι καὶ τὰ ὅμοια. 203 Liban.
 ep. 79 Αἰσχ. ἀποτρέπει λέγων μὴ δεῖν τοὺς ἡττους θρασυστομεῖν.

186 θεειμένος corr. Pearson 189 τῶνδ' corr. Turn. 190 κρείσσων M¹
 193 σεμνός M¹ συνωνύμων M verum Σ 194 γοεῖδνα corr. Robert. τὰ
 χρέα corr. Geel 198 μετώπῳ σφρόνων 204 φρονούντος M¹ -τως M²
 205 φυλάσσομεν Turn., sed cf. 1012 210. 11 huc revocavi, et ἴδοιτο ex-
 cipere ἴδοι observavit Herm.; alii aliter disponent. excipiunt se ita „Ch. respi-
 ciat nos Iuppiter. D. respiciat sane propitio vultu. Ch. cupio iam ad te con-
 siderare. (dum ascendunt) Iuppiter miserere D. (cum illae aram appropinquant)
 etiam hanc Iovis nuntiam saluta“ etc. 207—21 paragraphi nullae

- ῶ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλότας. 209
 <ΔΑ.> καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. 212
 <ΧΟ.> καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
 <ΔΑ.> ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγὰδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 <ΧΟ.> εἰδῶς ἂν αἴσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς. 215
 <ΔΑ.> συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.
 <ΧΟ.> τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
 <ΔΑ.> ὁρῶ τρίαῖναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
 <ΧΟ.> ἄλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.
 <ΔΑ.> Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
 <ΧΟ.> ἐλευθέρους νυν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.
 ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
 σέβεσθ', ἐν ἀγνώῳ δ' ἐσμός ὡς πελειάδων
 ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβωι,
 ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μαινόντων γένος. 225
 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγῶν;
 πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
 ἀγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ ἔν Αἰδοῦ θανῶν
 φύγῃ ματαίων αἰτίας πράξας τάδε·
 κἀκεῖ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος, 230
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
 σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
 ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

Actio: 209 chorus in clivum ascendit, deinde secundum Danai iussa aras salutatur ceteraque prout iubetur aut profitetur peragit. 233 Pelasgus curru vectus cum magna satellitum cohorte orchestram infra clivum occupat.

Testim.: 214 adfert e sua memoria Plutarchus Mor. 417^f, 607^c omisso fabulae nomine. 226 adfert e sua memoria Plutarchus Romul. 9, quae est Rom. 286^c omisso fabulae nomine.

209 ἰώ corr. Victorius Ζεὺς M¹ οἴκτιρε 212 κικλή(ῃ) corr. M² σκεται corr. Robert. 213 quid aquilae cum sole sit, accurate dicere non habemus, sed facile credimus in avi quae nec soli cedat. atque διειπετής αἰθῆρ Iovis est

215 εὐγνώη corr. Robert. 216 σύν(ν supra vers.) γνοῖτο cum scholio συγγένοιτο 217 κικλίσκω 220 herman monstrat a forma Mercurii Aegyptia diversissimum 224 ἵζεσθαι κρέκω M ἵζεσθε κέρκω M marg. corr. Robert. 225 explicat quos dicat accipitres, nempe inimicos, qui et consanguinei sint et cognatas attrectent; huc respicit ὄρνιθος ὄρνις 226 ἀναγνεύοι, verum Plutarchus 229 μάταιον corr. Schütz 230 ταπλα ἐν μαβως λ. corr. Victorius (τάπλ. inde τὰμπλ. Canter) 231 iudicium inferorum potius e religione Aegyptiaca quam Graeca, Eum. 270 232 τόπον corr. Stanley

ΠΕΛΑΣΓΟΣ

- ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
 πέπλοισι βαρβάροισι κάμπυκώμασιν 235
 χλίνοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
 ἐσθῆς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὑπο
 ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. 240
 κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
 κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 μόνον τόδ' Ἑλλάς χθῶν συνοίσεται στόχῳ.
 καὶ τᾶλλα πού μ' ἐπικάσαι δίκαιον ἦν,
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. 245
- ΧΟ. εἵρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῇ λόγον.
 ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω
 ἢ τηρὸν ἱεροῦ ράβδον ἢ πόλεως ἀγόν;
- ΠΕΛ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἐμοί.
 τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος 250
 ἱνὶς Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα.
 καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' ἀγνὸς ἔρχεται
 Στρυμῶν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ. 255
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα
 Πίνδου τε τᾶπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε 260

234 ἀνέλληνα στ. corr. Bothe 235 καὶ πυκνώμασι corr. Bergk, ἀμπύκωμα
 nuper e Sophocle innotuit, Phot. Berol. 95, 24 237 ἀπ' M¹ 238 οὐδέ
 corr. Herm. 240 ἀκρέστως corr. Sophianus 244 πού μ' Herm. πόλλ' M

248 ἡτηρον ἡερου ρ. M οἶμαι ἢ ἐρμου ράβδον M marg. corr. Turn. clivi
 sacri custodem ante omnes debebant expectare, neque ράβδον pro rhabducho
 dici (sceptum gestat rex) neque τηρὸν vocem extitisse veri dissimile

249 λέγεται εὐθαρσείας corr. Turn. ,si dubites, num dignus sim, cui respon-
 deas, secuta sis: rex sum.' 251 πελασγοῦ corr. Canter 254 αἶδνης corr.
 Turn. διάλογος corr. Wordsworth 255 τὸ M¹ et M marg. τοῦ M²

256 τήνδε corr. Stanley Περραιβῶν hoc accentu; acui iubet Herodiani
 canon. nota Macedoniam Perrhaebis adscribi 259 τᾶπειτα δὲ M distinx.
 Canter

πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.

Ἄπισ γὰρ ἔλθων ἐκ πέρας Ναυπακτίας

ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα

τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,

τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν 265

χρανθεῖς ἄνῃκε γαῖα μηνίσας ἄχη,

δρακονθόμιλον δυσμενῇ ζυνοικίαν.

τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια

πράξας ἀμέμπτως Ἄπισ Ἀργεῖαι χθονί

μνήμην τότ' ἀντίμισθον ἡὔρετ' ἐν λιταῖς. 270

ἔχουσα δ' ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια

γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.

μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

(ΧΟ.) βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος

ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός· 275

καὶ ταῦτ' ἀληθῇ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΠΕΛ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,

ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.

Λιβυστικάῃς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι

γυναιεῖν ἐστε κοῦδαμῶς ἐγχωρίαις. 280

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,

†Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις

εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·

Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν

εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας χθόνα 285

παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους [δ'] Ἀμαζόνας,

262 nominis· ἡ πέρα inter Ionas, non vero inter Atticos alterum extat exemplum 265 τὰ δὲ corr. Turn. 266 μνηεῖται ἄκη corr. Martin

267 δράκων θ' ὁμιλῶν M duo o restit. M² 269 μεμπτῶς ἀπείσ' corr. Turn.

270 πονταντινείσθον corr. Turn. εὔρετ' 271 ἔχον δ' ἂν M γρ ἔχουσιν M marg. corr. Heimsoeth 272 γένοιτ' ἂν ... λέγοι πρόσω corr. Robert.

273 γεμιν M² δηρίσιν corr. Sophianus 276 λόγων M¹ 277 ἄπειστα

278 confundit propter duplicem vim vocis γένος duas sententias „quomodo species vestra tam absona Argiva sit“, et „quomodo stirps vestra Argiva sit“ 280 γυναιεῖ δ' corr. Turn. 282 κύπρις M¹; incredibilia et correptio et anapaestus. an Κύπριοι? 284 Ἰνδοῦς corr. Bothe ἀκούων corr. Robert.

285 ἀστραβιζούσαις M¹Σ, vehuntur in sella insidentes camelis equorum ritu incedentibus νομάδες i. e. νεμόμεναι χθόνα, vagantes per terram. νομάς χθόνα ut πολλά συνίστορα Ag. 1090 287 κρεοβότους corr. Abresch, nempe carne vescuntur quae pulte abstinent ἀμαζόνες

δ' del. Wellauer

εἰ τοῖσδε τευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικασα
 ὑμᾶς. διδασθεῖς (δ') ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

290

ΧΟ. κληιδούχον Ἦρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
 ἰὼ γενέσθαι τῆιδ' ἐν Ἀργεῖαι χθονί.

ΠΕΛ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.

ΧΟ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μειχθῆναι βροτῶι;

ΠΕΛ. — — — — —

ΧΟ. ἄκρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα τὰμπαλάγματ' ἦν.

295

ΠΕΛ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέειν νείκη τάδε;

ΧΟ. βοῦν τὴν γυναικ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.

ΠΕΛ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοί;

ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

ΠΕΛ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

300

ΧΟ. τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοί.

ΠΕΛ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

ΠΕΛ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοί;

ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον.

305

ΠΕΛ. οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν Ἰνάχου πέλας.

ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμῳ.

289 add. Abresch paragraphi nullae usque ad 331 292 τῇ ἰδεῖν Ἀ. corr. Sophian. vulgo creditur ante 294 versus chori intercidisse. sed regis versus post hunc intercidit. nam καὶ λόγος τις ad φάτις πολλή respicit, et chorus cum longe repetivisset narrationem confirmarique prima audisset, commode pergebat, perhibetur etiam mirificum illud, Iovem cum mortali virgine concubuisse? (μὴ tantum valet, cf. Ag. 682 Prom. 247). ad quae Pelasgus talia fere respondit λόγος γε· πῶς δὲ τὴν δάμαρτ' ἐλάνθανεν; eius enim est examinare, quam probe peregrinae res Argivas noverint 295 καὶ κρυπτά M κᾶκρυπτα Herm.; aptavi sermoni aliter constituto. confusa sunt κ' et α. ταῦτα παλλαγμάτων M, nominativum legit Σ αἱ περιπλοκαί, quocum coniuncta Hesychii glossa ἐμπαλάγματα ἐμπλοκαί nomen Herm. recuperavit, sed addendum est ἦν utpote in narratione; quod suppeditat M; παλλακεύματ' ἦν Hartung; κρυπτός cum genetivo Eur. Hipp. 156, ἀπόκρυφος πατρός vel Xenophon Symp. 8, 11 296 βασιλέων corr. Wecklein 297 βού.την corr. Canter 298 i. e. συγγίγνεται τῇ ἰοῖ βοὶ βοὺς ἐπιβαίνων. non reformidat poeta ante oculos ponere quod incredibilem reddit fabulam, quam in Prometheo ipse commutavit 299 πρέποντας corr. Turn. 300 δῆτα Victorius δὴ M ταῦτα λόχοις χυρα corr. Robert. (ἄλοχος) et Pauw ἰσχυρός de personis apud Atticos perrarum (ύγιής, κρατῶν τοῦ σώματος est Soph. Phil. 945. Ar. Plut. 946), sed idem est ὀχυρός Pers. 28 301 τὸ πάνθ' M¹ 304 ἔτευξε δ' corr. Turn. 306 Ἰνάχου Herm. οἱ νεύλου M πέδας M οἶμαι παῖδες M marg. corr. Turn. 307 γῆς Canter τῆς M

ΠΕΛ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἴκετο.

ΠΕΛ. — — — — —

ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτῦει γόνον.

310

ΠΕΛ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὐχεται βοός;

ΧΟ. Ἐπαφος, ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

ΠΕΛ. — — — — —

ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον <ὄνομα> γῆς καρπουμένη.

ΠΕΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;

ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.

315

ΠΕΛ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.

ΠΕΛ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνωι λόγωι.

ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἄμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.

320

ΠΕΛ. δοκεῖτε <δῆ> μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός
τάρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶια δῶματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηπεν τύχη;

ΧΟ. ἀναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά,
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταῦτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ἤϋχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπιοῦσαν εὐναίων γάμων;

325

ΠΕΛ. τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

330

ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμῶις Αἰγύπτου γένει.

ΠΕΛ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

309 Pelasgi versum intercidisse vidit Herm. huc usque chorus nota Pelasgo narraverat, ut fidem sibi anquireret; cetera illi ignota sunt. quod aliquo modo enuntiandum erat 310 φυτεύει corr. Scaliger 311 τι corr. Stanley

312 Pelasgi versum, et quae eius proles intercidisse vidit Stanley

313 μεγίστης ὄνομα Porson μέγιστον M; adiectivum a recto nomine ad regens attrahitur 314 ἄλλον more Graeco abundat; Agenor prudenter omissus est 316 senem ipsa senectute sapientiam prae se ferentem nomine condigno uti sumit Pelasgus e nominum superstitione Aeschylea 317 δ' ἂδ. corr. Scaliger πεντηκοστόπ. corr. Heath 318 τοῦ δαναοίγε corr. Porson

319 δ' εἰδώς corr. Turn. 320 ἀνστήσας M ἀντήσας M marg. 321 suppl. Turn. 325 δειδοίς πότερον corr. Turn. 327 κέλσειεν corr. Turn. 328 ἔχει corr. Turn. 330 νεοδρέπτοις κλάδοις M¹ 332 praefixa paragraphus itemque subinde in proximis, sed nullus earum usus. „suntne inimici an violare vos cupiunt?“

ΧΟ. — — — — — — — — — —
 ΠΕΛ. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
 ΧΟ. — — — — — — — — — —

ΠΕΛ. σθένος μὲν οὕτως μείζον αὔξεται βροτοῖς.

ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγὴ. 335

ΠΕΛ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ ἴκδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΠΕΛ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.

ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ζυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΠΕΛ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. 340

ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην.

ΠΕΛ. πέφρικα λεύσσω τάσδ' ἔδρας κατασκίους.

ΧΟ. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Παλαίχθονος τέκος κλυθί μου

πρόφρονι καρδίαι, Πελασγῶν ἄναξ. 345

ἶδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περιδρομον,

λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἀμ πέτραις 350

ἡλιβάτοις, ἴν' ἄλ-

καὶ πίσυνος μέμυκε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΠΕΛ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον

νεύονθ' ὅμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355

Numeri: 349—58 = 359—79 periodus constans e metro iambico + 8 dochm. + tetramet. choriamb. memorabilis dochmii forma ◡◡◡—◡◡— 346 = 361 cf. Sept. 893. Pindar. Ol. 1 epodi 2. 7.

333 ὤνοιτο ΜΣ, sed accentus docet ὄνοιτο id esse, item in scholio τίς τοὺς ἄνδρας δεσπότης ὤνοιτο. restituit Robert. dicit igitur Pelasgus, non sunt spernendae nuptiae τῶν κεκτημένων φίλων i. e. τῶν κατ' ἀρχιστείαν κυρίων. ergo in eis quae ante 334 intercepta sunt de causa Danaidum certior factus est, nec alibi comperitur quae probe novit 338 335 γ' Turn. τ' M. exprobrat chorus Pelasgo studium repudiandi supplices, facilius sane expellere infelices quam defendere? ergo 334 hoc vult, robur augetur pacis studio. ergo ante 334 rursus compluria desunt. superat 333 unus e serie versuum interceptorum ut Eum. 489 337 ἐκδῶις corr. Schütz 338 αἶρασθαι

340 tantum si a principio particeps fuit, Iustitia socios suos defendit cf. Sept. 662 κοινὸς corr. Sophianus 341 πόλεως ἐστεμμένη corr. Turn.

342 πέφρικα corr. Robert. τὰς δέδρα corr. Victorius 344 τόκος M¹

346 μέγαν corr. Stephanus 350 λευκόδικτον corr. Herm. ἀνά cum dativo postea non coniungit 351 ἡλιβάτοισιν dist. Valckenaer 355 νέονθ' corr. Bamberger ipsi dei annuere (receptis supplicibus) videntur nutantibus ramis τῶνδ' corr. Herm.

εἷη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. —

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν

ἱκεσία Θέμις Διδὸς κλαρίου.

360

σὺ δὲ παρ' ὀπιγόνου μάθε γεραιόφρων·

ποτιτρόπαιον αἰδόμενος τοῦν περ

ἱεροδόκα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

ΠΕΛ. οὗτοι κάθησθε δωμαίων ἐφέστιοι

365

ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,

Ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.

ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,

ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. =

ΧΟ. σὺ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον,

370

πρύτανις ἄκριτος ὦν,

κρατύνεις βωμόν, ἐστίαν χθονός,

μονοπήφοισι νεύμασιν σέθεν,

μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος

πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

375

ΠΕΛ. ἄγος μὲν εἷη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,

ὕμιν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·

οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.

ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας

δράσασαί τε μὴ δράσασαί τε καὶ τύχην ἐλεῖν.

380

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,

φύλακα πολυπόνων

βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι

Testim.: 356 Pollux III 60 (Aristoph. Byz.) ἀστόξενος ... ὁ φύσει μὲν ἀστὸς
 δόξει δὲ Ξένος, ὡς Δαναὸς Ἀργείοις ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἀργείας ἔχων τὸ γένος.

Numeri: 370—80 = 381—91 *periodus iambica*, *insertis post primum me-*
trum dochmiis, ut in *strophā proxima*. *iambi partim concisi*, *antepaenultimus*
choriambus.

356 δῆτα τὰν ἄνατον corr. Pauw 360 κλαρίου quid velit, ignoratur;
 πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραίνοντος Σ 361 γεραφρόνων corr. Burges Σ
 ὁ γέρων 362 Σ οὐ πτωχεύσεις 363 Σ οἱ θεοὶ δέχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς
 ἀγνοῦ ἱερά. falsum λήματα Turnebi, θυλήματ' Tuckeri vix verum, scite sed
 frustra 362 οὐ λιπερνήτης Headlam 366 ἐμόν M¹ 367 ἐκπνοεῖν corr. Turn.
 368 παρακρος corr. Sophianus 369 ἀστών τοῖσδε corr. Scaliger
 374 χρόνοις corr. Sophian. (θρόνοις) et Pauw 375 ἄλγος corr. Robert.
 380 δράσητε corr. Robert.

δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.

μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος,

385

δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκοις.

(ΠΕΛ.) εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,

νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους

εἶναι, τίς [δ'] ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;

δεῖ τοί σ' ἐφευρεῖν, κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν

390

ὥς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. =

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος

κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι

μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος

φυγάν. Ζύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν

395

κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΠΕΛ. οὐκ εὐκριτον τὸ κρίμα· μή μ' αἰροῦ κριτὴν.

εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε

πράττειν ἄν, οὐδέ περ κρατῶν, καὶ μήποτε

εἴπηι λεώς, εἴ πού τι [καὶ] μὴ τοῖον τύχοι,

400

„ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.“

ΧΟ. ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ

Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως

ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ρεπομένων μεταλ-

405

Numeri: 392—96 = 402—406 trimetrorum numerus post stropham idem qui antea; post antistrophum longius extenditur oratio. cf. Pers. 290. periodus mere dochmiaca dimetro choriamb. catalectico clauditur.

385 ἱκταίου singulare cf. E. Fränkel *Zeitschr. vergl. Sprachf.* 45, 168

386 ὦ δυσπαράθελκτοις M δυσπαρθενήτοις M marg., ecce pericula legendi scripturam uncialem. corr. Schütz 388 vox in iure Attico legitima excusaturitiam numerorum 389 del. Victorius θέλει M¹ 390 σε φεύγειν corr. Hartung Kirchhoff. graeco homini cum consentaneum videatur ius ab Aegypti filiorum parte esse, Danaisin dicit circumspiciendum esse, ubi contrarium per leges Aegyptias sancitum sit. quod nisi reppererint, causa excident. hinc ἐφευρεῖν vim suam accipit; praesagimus autem exitum causae in proxima tragoedia actae 392 ὑποχέριος 393 „ut nuptias devitem, fugiam tam longe quam astra lucent“ 395 φυγαί corr. Heath δικάζε σύμμαχον ἐλόμενος τὴν εὐσέβειαν 400 del. Turn. τυχθῇ corr. Porson. ad τοῖον cf. Sept. 580 401 εἰτηλύδας quaesita versus durities 402 ἀμφοτέρους corr. Schütz ὁ Ζεὺς καὶ σοῦ καὶ ἡμῶν πρόγονος ὦν διαφόρως ταῦτα διαιτᾷ, τοὺς μὲν κακοὺς ἀδικεῖν, τοὺς δὲ τὰ νομιζόμενα δρῶντας εὐσεβεῖν κρίνων· ὅθεν παραδεξαμένην ἡμᾶς οὐ μὴ μεταμέλησιν σοι. provocat ad Iovis hospitalis religionem communem utrique parti, si forte de iure familiari dissentiant

γείς τὸ δίκαιον ἔρξας;

ΠΕΛ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
 δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὄμμα, μὴδ' ἄγαν ὠινωμένον,
 ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει 410
 αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσῃ καλῶς,
 καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
 μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ᾧδ' ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεόν
 βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' Ἀλάστορα, 415
 ὃς οὐδ' ἐν ᾿Αἶδου τὸν θανάοντ' ἐλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως
 εὐσεβῆς πρόξενος,
 τὰν φυγάδα μὴ προδώῃς, 420
 τὰν ἑκαθεν ἐκβολαῖς
 δυσθέοις ὀρμέναν· —
 μὴδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἐδρᾶν πολυθέων
 ῥυσιασθεῖσαν, ᾧ
 πᾶν κράτος ἔχων χθονός. 425
 γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
 καὶ φύλαξαι κότον. =
 μή τι τλήῃς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
 ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν 430
 ἱππαδὸν ἀμπύκων
 πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. —
 ἴσθι γάρ, πασι τάδε καὶ δόμοις,
 ὅποτέρ' ἂν κτίσης, μένει ᾿Αρεὶ τίνειν 435

Numeri: 418—22 = 423—27 periodus cretica, unica in tragoediis.

429—32 = 433—37 periodus exorsa a tribus creticis, sicut in priore strophā, dein dochmiaca.

406 ἔρξαι corr. Headlam; praesens, ubi futurum expectamus, Ag. 1340 Pers. 585 Eum. 506 Pr. 513 409 ὠινωμένων corr. Turn. Porson 410 μὲν docet in animo regi esse ἔπειτα ὑμῖν, quod omittit, cum 412. 413 alteram partem praeripiat 415 θησόμεθ' 416 ὡς οὐδὲν corr. Victorius 417 δοκεῖν δεῖ corr. Turn. 422 ὀρμέναν M ὀρώμεναν (hoc volebat) M² cf. Sept. 86 corr. Pauw

427 bene Σ κότον· τὸν τοῦ Διός; sed succensent ultionemque poseunt ipsa male facta 429 τλήῃς τὰν Pauw τ' αἰίσταν M, οἶμαι μήτι τλαίῃς τὰν ἱκέτιν M², μὴ τλαίῃς ἰδεῖν Σ 431 ἱππηδὸν correxi, cf. ἱλαδόν, ὁμοθυμαδόν, κρυφάδαν iuxta κρυφηδόν 432 πολυμήτων corr. Turn. 435 δρεικτεῖναι M, ἐκτίνειν Abresch ᾿Αρεὶ Seidler. de Marte cf. cantum 631—709

ομοίαν θέμιν.

τάδε φράσαι· δίκαια Διόθεν κράτη. =

- ΠΕΛ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἔξοκέλλεται·
 ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἄρασθαι μέγαν
 πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γετόμφωται σκάφος 440
 στρέβλαισι ναυτικάϊσιν ὥς προσηγμένον,
 ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
 καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
 † ἄτην γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου,
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν· 445
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
 ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
 θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
 ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θέλω δ' αἰδρις μάλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
 <ΧΟ.> πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. 455
 ΠΕΛ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύζεταί.
 ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβάς πέπλων.
 ΠΕΛ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπὴ πέλοι.
 <ΧΟ.> ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
 ΠΕΛ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρύσας' ἔσθι; 460

Testim.: 441 Hesych. στρέβλαι ναυτικάϊ· τὰ ξύλα τῶν νεῶν ἐν οἷς διασφην-
 νοῦνται γομφούμεναι. 457 Hesych. ζώνας τε συλλαβάς πέπλων· ἀντὶ τοῦ
 αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω.

437 ,hoc reputa: iustum est Iovis imperium.' cf. Soph. El. 476 439 αἵ-
 ρεσθαι corr. Wecklein 443 χρήμασι M χρημάτων M marg. 444 Σ τοῦ
 Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γόμον, inde ἄτης γεμίζων Scaliger.
 sed vix toleranda haec durities, cum et δόμους aegre ad participia subandiatur,
 et sumendum sit rupta enuntiati structura proferri quod simpliciter dicendum
 erat Διὸς χάριν ἄλλα κτήσαιο ἂν, denique versu 444 omissio omnia egregie con-
 cinant. quem Dindorf seclussit. at quo pacto irrepere poterat? 447 θελκτη-
 ρίοις corr. Turn. 448 ferri potest traiectus ante 447, quod suasit Stanley,
 libentissime autem cum Geelio deleremus, modo ratio interpolatoris perspicui
 posset 449 ὁμαίων M¹ 452 παροίχομαι, ἐκτὸς ἔσομαι Σ non recte, ἐξίστα-
 μαί est 457 στρόβους corr. Spanheim, Σ τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν 458 τύχαν
 corr. Markscheffel συμπρεπὴς cum genetivo cf. Eur. Her. 130 459 καλεῖ
 corr. Turn. 460 γηρυθείς corr. Meineke

- ΧΟ. εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ,
 (ΠΕΛ.) τί σοι περαίνει μηχανὴ συζυμάτων;
 ΧΟ. νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμήσαι τάδε.
 ΠΕΛ. αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.
 ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. 465
 ΠΕΛ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
 ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
 (ΠΕΛ.) ἡ [μὴν] πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
 κακῶν δὲ πλήθος ποταμὸς ὧς ἐπέρχεται·
 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον 470
 τόδ' ἐσβέβηκα, κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
 μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
 εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἦξω τέλους, 475
 πῶς οὐχὶ τάνάλωμα γίγνεται πικρόν,
 ἄνδρας γυναικῶν οὖνεχ' αἰμάξαι πέδον;
 ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 ἰκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων, 480
 — — — — —
 κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
 βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφθῇ λόγος
 ἔμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεῶς. 485
 καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
 ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
 (ΔΑ.) πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἡξιωμένα, 490

461 ὑποστήσει corr. Wellauer 464 ἀλλὰ πῶς corr. Abresch 466 μα-
 κιστήρα corr. Auratus 468 ἡ scripsi καὶ M, μὴν del. Turn. καὶ μὴν ad-
 versativum omnino abhorret; ἡ—γε unum usui Aeschyli convenit
 471 ἐσέβηκα corr. Turn. 474 ὁμαίμους corr. Turn. 479 ,nam Iup-
 piter mortalibus maxime timendus est' 480 paragraphus M μὲν indicat
 eum in animo iam habere praecepta quae infra puellis dat. 481 deesse
 verum ,proficiscere in urbem' viderunt Butler et Hermann 486 οἶκτος
 εἰσιδῶν corr. Herm. 487 στόλον M'

- αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 ὁπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχαρίων
 ζύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάους καὶ [πολισσούχων] ἔδρας
 εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεως 495
 στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκη φόβον·
 καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
- ΠΕΛ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει· 500
 ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ζυμβολοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
 ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
- ΧΟ. τούτῳ μὲν εἴπας, καὶ τεταγμένους κίοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; 505
- ΠΕΛ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.
- ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
- ΠΕΛ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
- ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ρύοιτό με:
- ΠΕΛ. οὔτοι περωτῶν ἀρπαγαῖς <σ> ἐκδώσομεν. 510
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
- ΠΕΛ. εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.
- ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
- ΠΕΛ. αἰεὶ δ' ἄπρακτον ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
- ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραίνει καὶ πράσσω φρένα. 515
- ΠΕΛ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχαρίους
 στείχω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

Actio: 504 Danaus ramos nonnullos portans deductus ab aliquot satellitibus urbem versus exit.

- 491 εὖ ρέοντα corr. Porson προσξένον corr. Canter αἰδοῖος repertus est Pelasgus non tamquam αἰδέσιμος sed tamquam αἰδῶ ἔχων supplicum
 494 πολισσούχους M¹, errore, irrepserat enim vox e versu superiore
 495 ἀσφαλείας δὲ δι' ἄστεος corr. Turn. 501 ἀστίκτους corr. Turn.
 502 ζυμβόλοισιν corr. Valckenaer 507 hinc ad finem actus nullae paraphrasi. χειρία λόγοις corr. Valckenaer, linquo manui et verbis tuis, i. e. defendenda καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. cf. 515 508 ἐπιστρέφω corr. Robert.
 509 ἂν ante ἄλσος M¹ corr. M² 510 ἀρπαγες corr. Turn. suppl. Porson
 512, die bona verba, qualia tibi dixi 514 αἰεὶ δ' ἀνάκτων correxi duce proximo versu 515 φρενί corr. Heath 516 bisyllabum in pede soluto ut Eum. 446 518 στείχω Weil πιετω M

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχαρίους 520
 λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
 πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ

ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
 μακάρτατε καὶ τελέων τε- 525
 λειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
 πιθοῦ τε καὶ γένει σῶι
 ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγῆσας·
 λίμναι δ' ἔμβαλε πορφυροεῖδεϊ
 τὰν μελανόζυγ' ἄταν. — 530
 τὸ πρὸς γυναικῶν (δ') ἐπιδῶν
 παλαίφατον ἀμέτερον γέ-
 νος φιλίας προγόνου γυναικός,
 νέωσον εὐφρον' αἶνον,
 γενοῦ πολυμνήστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς. 535
 Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. =
 παλαιὸν δ' εἰς ἵχνος μετέσταν
 ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπᾶς,
 λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰώ 540

Actio: 523 Pelasgus cum suis exit. Chorus relictis ramis de clivo descendit.

Numeri: 525—30 = 531—37 dimeter choriambicus, enhoplious qui dicitur + alcaicus decasyllabus, dimeter iamb. catal., trimeter iamb. (choriamb.) catal., tetrameter dactyl., dimet. choriamb. catal. 538—46 = 547—55 trim. iamb. catal., decasyll. alcaicus, trim. iamb. catal., duo hemiepe; tetram. dactyl. catal., heptameter choriamb. catal.

519 τοῖα corr. apogr. 527 πείθου γένει σῶι Schütz γενέσθω M

530 νῆα μέλαιναν ita reddit, ut ipse color invisī aliquid et funestī habere videatur 531 suppl. Tucker „quod vero a parte feminarum est, respice

nos forequitus haberi Ius progeniem, confirma benevola promissa, nempe felicem fore eius progeniem, 582, reminiscere bene qui Iun contactu gravidam fecisti“ 535 πολυμνάστωρ corr. Herm. attractione effecti vocativi rarum

exemplum cf. Pers. 673 ἐφάπτωρ corr. Porson 536 „inquināe sumus Aegypti hinc oriundae“ 539 ἐπωπᾶς i. e. clivum qui in scaena est

οἷστρωι ἐρεσσομένα
 φεύγει ἀμαρτίνοος
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 φύλα, διχῇ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν αἴσαι διατέ- 545
 μνοντα πόρον κυματίαν ὀρίζει. —
 ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἶας
 μηλοβότου Φρυγίας διαμπάζ,
 περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστου Μουσόν
 †Λύγιά τε γύαλα 550
 καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
 Παμφύλων τε [γένη] διορнуμένα
 καὶ ποταμοὺς [δ'] ἀενάους
 καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ
 τὰν Ἀφροδίτας πολὺπυρον αἶαν. = 555
 ἰκνεῖται δ' †εἰσικνουμένου βέλει
 βουκόλου πετρόεντος
 Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται

Numeri: 557—64 = 565—73 trimeter iamb., duo pherecratei, tetram. iamb., trim. iamb. catal., hexameter choriamb. catal.

541 correptio syllabae in vocalem exeuntis in priore dactyli loco admittitur ad exemplum Homeri utpote in dactylicis versibus. unicum in Aeschilo exemplum rudioris artis signum, cf. 673 545 διατέμνουσα correxi: ὀρίζει quoniam περᾷ est (Elmsley ad Eur. Med. 421, mirus sane usus) Io dissecuisse terras non poterat dici, nisi transitu eius Bosporus effectus esset. transit autem fretum quod terram discriminat ἀντίπορον factam ἐν αἴσαι, ut et Europa et Asia suam acceperint partem, ἐναισίμῳ 547 ἰ. βασίδος corr. Turn. 549 Μουσῶν M, Μουσῶν Turn. correxi 550 λύδια Turn., cum specie veri; pessumdat enuntiati structuram nec quidquam proficit Hermannī ἀγγύαλα. nam brevem fuisse ultimam versus syllabam ab omni probabilitate abhorret. γύαλα, κοιλα, *valles*, omnino intolerabile, expectamus ex. gr. Μηιονίους τε γύας 552 scholion ad gentium nomina adscriptum del. Heath

553 τὰν ποταμοὺς δ' M, δ' del. apograph. τὰν fuisse γὰν intellexit Wecklein, quod qui dedit, desiderari id ad Παμφύλων opinabatur addebatque simul δέ. scripsi καί; nam sic procedit oratio περᾷ ἄστου Μουσῶν Λυδίου τε ἀγροὺς καὶ τὰ Κιλικίων καὶ Παμφύλων ὄρη διαβαίνουσα ποταμούς τε καὶ πεδιά (scil. eorumdem populorum; noverat Cilices et Tauri et Tarsi incolae, Pamphylos et eis et trans Taurum habitantes) καὶ Φοινίκην 555 τὰς Ἀφροδίτης corr. Hermann

556 εἰσικνουμένου genetivi signum habet in rasura, .χ. supra κ. Σ τοῦ οἷστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπώντος. apparet eo duce perperam nominativum femininum in masculini genetivum esse mutatum. sed verbum nemo assecutus est

Τυφῶ μένος,
 ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον, 560
 μαινομένα πόνοις ἀτί-
 μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
 λητίσι θυιάς Ἥρας. —
 βροτοὶ δ' οἱ γὰς τότ' ἦσαν ἔννομοι 565
 χλωρῶι δείματι θυμόν
 πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη
 βόσκημ' ὀρῶντες δυσχερὲς μειζόμβροτον,
 τὰν μὲν βοός,
 τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν. 570
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
 ξας πολὺπλαγκτον ἀθλίαν
 οἰστροδόνητον Ἰώ; =
 δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου
 Ζεὺς — — — — —
 βία δ' ἀπημάντῳι σθένει 575
 καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
 παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
 στάζει πένθιμον αἰδῶ.
 λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳι 580
 γείνατο παῖδ' ἀμεμφῇ, —
 δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
 ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών·
 „φυσιζόου γένος τόδε
 Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς. 585
 τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
 ρας νόσους ἐπιβούλους;“

Numeri: 574—81 = 582—89 trim. iamb. catal., pherecrateus, duo tetra-
 metri choriamb., pentam. iamb. (choriamb.) catal. 590—94 = 595—99 iambi
 meri (3. 3. 10.).

560 quid Aeschylum permoverit, ut Typhonem aquarum Nili auctorem
 perhiberet, quaerere Aegyptiologorum est 564 κεντροδαλήτοις corr. Erfurdt

568 βόσκημ' ὄρ. Heimsoeth, βοτὸν ἔσορ. M cf. vas Atticum *Jahrbuch. Instil.*
 18, 39 μίξ. 571 τόδε corr. Canter 573 Ζεὺς αἰῶνος corr. Herm. Ζεὺς
 e versu intercepto traiectionem esse viderat Burges κρεῶν M κραινῶν M marg.

575 βία quid sit versu intercepto sciri nequit 579 conscia sui facta
 (humana scil. forma restituta) pudore corripitur 580 ἀψευδεῖ λόγῳι, i. e. ἐτύ-
 μως. miraculi veritatem affirmat 584 φυσίζοον corr. Schütz τὸ δὲ corr.
 Porson

Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
 ἔξ Ἑπάφου κυρήσαις. =
 τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν
 590 κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
 αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ,
 γένους παλαιόφρων μέγας
 τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ, οὖριος Ζεὺς. —
 595 ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θαάζων
 τὸ μείον κρεισσόνων κρατύνων
 οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
 πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
 σπεύσαντι τῶν βούλιος φέρει φρήν. =

ΔΑΝΑΟΣ

- θαρσεῖτε παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων· 600
 δήμου δέδοκται παντελὴ ψηφίσματα.
 XO. ᾧ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί.
 ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος,
 δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπῃ πληθύνεται.
 ΔA. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως, 605
 ἀλλ' ὡς ἀνηβῆσαι με γηραιᾷ φρενί·
 πανδημίαι γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῇσδε γῆς ἐλευθέρους
 610 κάρρουσιάστους ζύν τ' ἄσυλῖαι βροτῶν,
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων

Actio: 600 reedit Danaus solus.

592 αὐτὸς ὁ in M omissum ex Σ (αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς τοῦ γένους) revocavit Heimsoeth. „ipse pater deus est qui manu sua procreavit, antiquus progeniei fabricator Iuppiter est, in omni ope ferenda secundus.“

595 ἀρχάς legunt MΣ 596 κρατύνει M, τὸ μείον ἔχων (i. e. κρατύνων) Σ correxi 597 οὔτινος M¹ ὅστινος M² 599 σπεῦσαι τι MΣ (εἰς τὸ συντελέσαι) correxi δούλιος corr. Auratus 602 ἀγγέλλων M¹ 603 ἐνόσπερ ἡ. π. κεκύρωται corr. Robort. ἐνίσπειν verbum a tragoedia postea vitatum

604 χειροπληθύεται corr. Dobree (πληθύν. Herm.), Σ ambiguum. est autem τί δέδοκται κατὰ τὸ πλῆθος τῶν χειροτονούντων, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ 606 ἂν ἡβήσαιμι corr. Tygwhitt 608 λόγων M¹ 610 καρυς.

- ἄτιμον εἶναι ζὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
 τοιάνδ' ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων 615
 ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
 μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰς ὅπιν χρόνου
 πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
 λέγων διπλοῦν μίasma πρὸς πόλεως φανέν
 ἀμύχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν. 620
 τοιαυτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεώς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 δημηγόρου δ' ἤκουσεν εὐπιθῆς στροφῆς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.
 ΧΟ. ἄγε δῆ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις 625
 εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.
 Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξένιου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείαι
 τέρμον' ἀμέμπτους πρὸς ἅπαντα. ?
 νῦν ὅτε καὶ θεοὶ 630
 Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας·
 μήποτε πυρίφατον γὰν Πελασγίαν [πόλιν]

Testim.: 614 Steph. Byz. δῆμος· ... σύνθετα δημήλατος Αἰσ. ἴκ. ἄτιμον — δημ. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἐλαθείς.

Actio: 624 Danaus in clivum ascendit ibique consedit.

Numeri: 630—38 = 644—50 dochmius, 2 bacchei + dim. choriamb. catal. (vel bis — — — —; si membrum a choriambis alienum sit), 4 dochm. (alter anaclost.) dochm. + dim. choriamb. catal. ephymnium rhythmicum tribus deinceps strophis subiunctum, cf. Ag. 381, 2 pherecratei, priapeus.

617 πρόφρων ὦν corr. Canter εἰς ὅπιν χρόνου, in posterum temporis; sentitur igitur etiamtum nomen ὅπιν, cf. quae de Pind. Isthm. 5, 62 dixi Berl. Sitz.-Ber. 1909, 825 618 πλατύναι Μγρ dixit rex ὧ πολῖται μὴ παχύνετε Διὸς κότον εἰς τὸ ὕστερον τοῦ χρόνου 619 πρὸ π. corr. Paley 622 ἔκλαναν εὐκλήτορος Μ, Σ ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ. quae Σ legit restituit Turn. 623 εὐπειθείς corr. Bothe δημηγόρους—στροφὰς correxi. ,tam docilis erat populus, ut sequeretur qua eum flecteret oratio rogatoris, neque opus esset manuum dinumeratione. hunc finem procuravit Iuppiter 625 λέξωμεν corr. Turn. 627 nota ξένιου στόματος iuxta Ζεὺς ξένιος dici notione insolita de ore peregrini, sed φίλιος solet similiter usurpari 629 ἀμέμπτων Μ ἀμέμπτως videtur habuisse Σ βεβαίως εἰς πᾶν τέλος (παντελής Μ correxi) ἄγων αὐτάς, corr. Schwerdt. nam id quod a parte sinceritatis vituperari non potest, nec Iuppiter vel Iovis inspectio esse potest, nec „omnis terminus“, sed honores. nam τιμὰς ἀμέμπτων, ἡμῶν, durius existimo 631 εὐκτέα Μ¹ γένη Μ² 632 πυρέφατον corr. Turn. γὰν Πελ. Bergk τὰν Π. πόλιν Μ

τὸν ἄχορον βοᾶν κτίσαι μάχλον ὙΑρη,
 τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτούς ἐν ἄλλοις,
 οὔνεκ' ὤικτισαν ἡμᾶς,
 ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο, 640
 αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διός,
 ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον. —
 οὐδὲ μετ' ἀρσένων
 ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν, 645
 Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά [τε] σκοπόν
 δυσπολέμητον, ὃν [οὐ]τίς ἂν δόμος ἔχοι
 ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; βαρὺς δ' ἐφίζει. 650
 ἄζονται γὰρ ὁμαίμους
 Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ.
 τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
 μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. = 655
 τοιγὰρ ὑποσκίων
 ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 τάνδε πόλιν κενύσῃ. 660
 μηδ' ἐπιχωρίοις <ὙΕρις>
 πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
 ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
 ἔστω· μηδ' ὙΑφροδίτας
 ἐυνάτωρ βροτολοιγὸς ὙΑ-
 ρης κέρσειεν ἄωτον. — 665
 καὶ γεραροῖσι πρε-

Numeri: 657—62 = 667—72 dochm., dochm. + dim. choriamb. catal., duo
 tales dimetri, dimeter choriamb. acatal., alcaicus decasyllabus.

633 βοᾶν M; sed hic Mars non βοᾶν ἀγαθός est, sed ἄχορος βοήν; clamat
 tam ἀρρῦθμως, ut chorum nullum ducere possit 638 enarrat μάχλον cf.
 Theogn. 581 639 ὤικτεισαν M¹ 645 ἔριν rixam, cum contemptu dictum
 de lite a mulierculis contracta 647 Σ Διὸς σκοπόν· τὸν Διὸς ὀφθαλμόν
 del. Bergk 649 del. Burges et Wellauer 650 Σ ἐφίζει γὰρ βαρὺς
 καὶ ἐρείπει τὸν οἶκον. Iovis πράκτωρ σκοπός est quidem oculus, sed ἐπίφθορος,
 mal' oecchio; quem nullum tectum prohibet, quin intret μιαινών, μιάστωρ
 Eum. 177. quem malum visum Iuppiter contra eos mittit, qui leges suas,
 hic igitur hospitii leges, violant. cf. Comment. metr. II 11 656 ὑπόσκιον M²
 os obnubunt vittae Aegyptiae, cf. Eur. I. T. 1151 660 τῶνδε corr. Herm.
 661 supplevi, cf. Ag. 698. haud recte στάσις Bamberger, nam de bello
 civili 680 demum agitur 662 τᾶς corr. Porson

σβυτοδόκοι †γεμόντων θυμέλαι φλεγόντων.
 τῷς πόλιν εὖ νέμοιτο 670
 Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
 τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
 ὃς πολιῷ νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ.
 τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
 ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεί, 675
 Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-
 κῶν λόχους ἐφορεύειν. =
 μηδέ τις ἀνδροκμῆς
 λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων, 680
 ἄχορον ἀκίθαριν δακρυοτόνον Ἄρη
 βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
 νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
 ἴζοι κρατὸς ἀτερπῆς·
 εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ- 685
 στω πάσαι νεολαίαι —
 καρποτελῇ δέ τοι
 Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ· 690
 πρόνομα δὲ βότ' ἄγροϊς πολύγωνα τελέθει·
 τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
 εὐφημον δ' ἐπὶ βωμοῖς
 μοῦσαν θείατ' αἰδοῖ·
 ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ- 695
 σθω φῆμα φιλοφόρμιγξ. =

Testim.: 681 Plutarchus Amator. 758^f ἡ ἀρειμάνιος (μανία) παντὶ δῆλον ὅτι
 θεῶι ἀνίσταται καὶ βακχεύεται ἄχαριν ἀκίθαριν ἀκ . . . γονοναρ τε δῆμον ἐξο-
 πλίζουσιν.

Numeri: 679—682=689—92 2dochm. dim. choriamb. catal. 2dochm. 3.iamb.

667 γεμόντων conclamatum (legit Σ, nempe byzantinum, πληρούσθωσαν);
 sed φλεγόντων (cf. Sept. 388) non sollicitandum, cum de prytaneo et Vestae
 foco agatur, ad quem considit senatus. Σ vetus καὶ διαπρεπέτωσαν τοῖς
 γέρονσιν αἱ θυμέλαι, quibus insulse addidit Byzantinus ἢ οἱ γέροντες

670 πόλεις 671 μέγα corr. Aldina 672 ὑπερτάτως Σ ὑπέρτατον M

673 ὡς M² correptio in νόμῳ lenior quam 541, tamen rudioris artis est,
 nam corripiuntur praeterea vel in ultimo dactylo tantum καὶ Suppl. 69, Ag.
 1016. 1031, ὡ πόποι Pers. 451, δάμναται Prom. 163, de anapaestis cf. Pers. 541

677 λόγους corr. Sophianus 681 ἄχορος κίθαρις cf. Plutarch.

682 τε δῆμον corr. Pauw ἔξω παίζων cf. Plutarch. 686 λύκειος

687 νεολαίαι M² 689 καρποτελεῖ corr. Stanley 691 βρότατος M

βοτὰ τῷς Turnebus corr. Tucker; idem ego dudum inveneram 692 λά-
 θοιεν corr. Dindorf 693 εὐφήμοις corr. Herm. 695 μοῦσαι θεαί τ' corr. Herm.

φυλάσσοι τ' ἀσφάδαστα τιμάς
 τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
 προμαθὶς εὐκοινόνητις ἀρχά. 700
 ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
 πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
 δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. —
 θεοὺς δ', οἱ γὰρ ἔχουσιν, αἰεί
 τίοιεν ἐγχαρίους πατρώιαις 705
 δαφνηφόροι βουθύτοις τιμαῖς.
 τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
 τρίτον τόδ' ἐν θεσμίσις
 Δίκας γέγραπται μεριστοτίμου. =

ΔΑΝΑΟΣ

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σῶφρονας, φίλαι· 710
 ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρός
 ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
 ἵκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὀρῶ
 τὸ πλοῖον· εὖσημον γάρ. οὐ με λανθάνει 715
 στολμοί τε λαΐφους καὶ παραρρύσεις νεώς
 καὶ πρῶιρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδόν,
 οἴακος εὐθυνητῆρος ὑστάτου νεώς
 ἄγαν καλῶς κλύουσα, τοῖσιν οὐ φίλη.
 πρέπουσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις 720
 γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
 καὶ ἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἢ ἑπικουρία
 εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
 στείλασα λαΐφος παγκρότως ἐρέσσεται.
 ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσσωφρονισμένως
 πρὸς πρᾶγμ' ὀρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν. 725
 ἐγὼ δ' ἀρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.

Numeri: 698—703 = 704—9 carmen claudunt iambi faciles.

698 ἀτιμίας τιμάς M, ἀσφαλέας M marg. correxi 700 προμηθεύς et .a.
 supra η M corr. Herm. 705 ἐγχαρίους πατρώιας M¹ 706 δαφνηφόροιςιν
 ultima littera per puncta deleta, correxi δαφνηφόρων pompa tauros deducat
 deis terram tenentibus (cf. Ag. 455, i. e. ad tumulos proavorum heroum. qui
 ritus cum a Solonis legibus abhorreat, Argis obtinuisse censendus est

711 ἡμεῖς δὲ μητρεις αἰεί corr. Turn. 717 συνουτήρος corr. Turn.

718 τῶς ἂν (eraso apostropho) corr. Herwerden et Tucker 720 γυίοισι

ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι
 ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
 ὅμως <δ> ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
 ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτε.
 θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέραι
 θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟΡΟΣ

- πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
 ἥκουσι, μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου· 735
 περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος, ἐτητύμως
 πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
 παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
 ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
 θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. — 740
 ΧΟ. ἐξωλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
 μάχης τ' ἄπληστον. καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
 δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
 νῆας ἔπλευσαν ᾧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
 πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῳ. 745
 ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
 θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινωμένους. =
 ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
 γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδὲν· οὐκ ἔνεστ' Ἀρης.
 οὐλόφρονες δ' ἐκείνοι, δολομήτιδες 750

Actio: 733 Danaus de clivo descendit.

Numeri: 734—40 = 741—47 disticha chori et Danaei cingunt 4 dochm. et metr. iamb. + dochm. 748—54 = 755—61 disticha chori et Danaei cingunt 4 dochm. + dimetr. choriamb. catal.

727 ἂν Burges ἢ M 729 τρέσαιτε M¹ 730 suppl. Geel 732 θαρ-
 σεῖτε corr. Turnebus. supprimit quod in animu incidit „nec desperandum,
 etiamsi ab aris vos detrahant, luent enim aliquando sacrilegii poenas“ sed
 asyndeto docemur chorum monita invitum audire 740 ἐγὼν corr. Turn.

741 paragraphi abhinc ad 764 inconstanter nec recte positae 743 δορυ-
 παγεῖς 744 ἐπεὶ τάχει corr. Turn. 745 μελεγχέμῳ 746 μεσημβρία
 corr. Schütz 747 θάλπει βραχίον κατερρινήμ. corr. H. Voss et Wellauer
 cf. Hesych. κατερρινωμένον. umbratiles critici si nesciebant sole durescere
 corpora, Herodotum 3, 12 legere poterant 748 πρόλειπε 750 δουλόφρονες
 corr. Valckenaer δὲ καὶ δ. corr. H. Voss; diserte erant adversarii significandi

δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ἔυμφοί ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροῖατο. —

ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβῃ 755
δεῖσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρωι μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θεῶν
οὐδέν ἐπαῖοντες.

ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν 760
εἶναι. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. =

ΧΟ. τῷ καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὄργας χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. =

ΔΑ. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή 765
οὐδ' ὄρμος, οὗ δεῖ πεισμάτων σωτήρια
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ
ῶδινα τίκτειν νύξ κυβερνήτῃ σοφῶι. 770

οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὄρμωι ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δέ
φρόνει μὲν ὥς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν.

Testim.: 761 βύβλου—στάχυν lemma est proverbii Zenob. Paris. II 73 et Suid. cum inutili explicatione. 770 Plutarchus e sua memoria Mor. 1090^a ὥσπερ ἐν θαλάσσῃ κατ' Αἰσχύλον ῶδινα τίκτει νύξ κυβερνήτῃ σοφῶι κὰν γαλήνῃ (sic Hermann καὶ γαλήνῃ codd.). attulerat etiam in loco nunc lacunoso 619^e.

751 φρεσίν 755 pluralem σέβῃ (ut βρέτῃ) alio loco non legi notandum; dicitur autem de multarum ararum religionibus aptissime 757 περίφρονες recte explicat Σ ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονες. ita certe Lesbii loquebantur

760 κρείσσων M¹; articulus docet, lupum iam tum insigne fuisse Argivorum, quorum nummis postea exhiberi solet 762. 63 corruptelae sedes quaesita in principio 62 (ὁμως Schütz improbabiler), in fine 63 (χρὴ φυλάσσεσθαι πάτερ Kirchhoff); solet recipi Turnebi ἔχοντας. sed fortasse ante χρὴ finita erat sententia. ne copulatum quidem ματαίων ἀνοσίων τε placet

764 ταχεῖαι στολήι 765 οὗ δεῖ Bamberger οὐδὲ M πισμάτων σωτηρίου M σωτηρία Turnebus, cf. Soph. El. 925. Σ ἀντὶ τοῦ π(ε)ρίσματα σωτήρια. debet indicari, cur ὄρμος (ὄρμισις, cf. ὄρμον θέσθαι) persecutionem tardaret

768 ἀλλ' ὥστε 770 τίκτει corr. Turn.

πράξας ἄρωγῇν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσωι φρένι.

775

ΧΟΡΟΣ

ἰὼ γὰρ βοῦνι πάνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσσι γειτονῶν Διός, 780
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετῆς αἰδνός ὡς
κόνις ἄτερθεν πτερύγων ὀλοίμαν. —
ἄφρικτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ.
κελαινόχρως δὲ πάλλεται [μου καρδία.] 785
πατὴρ σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἷχομαι φόβωι.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροί· 790
πρόπαρ θανούσας [δ'] Ἀΐδας ἀνάσσοι. =
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς δὴν κύφελλ' ὕδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσδεικτος οἰόφρων κρεμᾶς 795
γυπιάς πέτρα, βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος, βίαι καρδίας, γάμου κυρῆσαι; —
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις 800
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχῶν. 805
τίνα φυγᾶς, τίν' ἔτι πόρον τέμνω γάμου λυτήρα; =

Actio: 775 Danaus urbem versus exit.

Numeri: 776—82 = 783—91 iambi faciles; choriambus unus est paenultimus.

792—99 = 800—7 iambi faciles; post trimetros duos πνίγος longe extenditur.

774 deesse versum (ἐγὼ δὲ redibo) vidit Hartung 775 εὐγλώσσως sed c punctis deletum 776 βουνίτι ἐνδ. corr. Paley 780 νέφεσι γειτόνων

781 ἀμπετήσαισδόσως, αἰδνός Kirchhoff et ego. Phot. Berol. αἰδνόν τὸ ἀφανιστικόν huc non pertinet 784 ἄφυκτον corr. Heath 785 μελανόχρως corr. Pauw; inclusa locum aliorum obtinere vidit Dindorf Σ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἣτις ἐν τῷι ταράσσεσθαι μελαινεται; eo iam refertur ἄφρικτον cf. Homer. H 63 786 πατροσκοπαὶ 788 σαργάναις corr. apogr.

790 χριμφθῆν χροῖν corr. apogr. 791 del. Burgard 793 κύφελλ' Dindorf: νέφει δ' M γίνεται 799 καρδίας bisyllabum 800 κύσειν

801 δεῖπνον corr. apogr. 805 ἐλθέτω bis 806 τίν' ἀμφ' αὐτὰς ἔτι corr. Bamberger, nisi quod alterum τίν' addidi γάμου καὶ λυτήρια corr. Schütz (e parte alii. ipse additis perversis); audacter dicitur πόρον τέμνειν ut ἄκος τ.

ἴυζε δ' ὁμφάν, οὐράνια
 μέλη λιτανὰ θεόκλυτα ·
 τέλεα δέ [μοι] πως πελόμένα μοι 810
 λύσιμά τ' ἄχιμα τ' ἐπιδε πάτερ,
 βίαια μὴ φίλοις ὀρών
 ὄμμασιν, ἐνδίκως. σεβί-
 ζου δ' ἱκέτας σέθεν, γαι-
 ᾶοχε παγκρατὲς Ζεῦ. — 815
 γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
 δύσφορον ἀρσενογενές
 μετὰ με δρόμοισι διόμενοι,
 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις 820
 βίαια δίζηνται λαβεῖν.
 σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάν-
 του. τί δ' ἄνευ σέθεν θνα-
 τοῖσι τέλειόν ἐστιν; =
 ὁ ὁ ὁ ἄ ἄ ἄ. 825

Numeri: 808—15 = 816—24 iambi, choriambis et concisionibus distincti, in ultimae periodi dimetro paenultimo baccheus pro iambo; notabile 809 = 17 videri iambo choriambum respondere, sed si μέλεα pronuntiamus, υ υ υ — metiri licet 825—42 novum canticum a parte non respondente incipit sicut Prom. 566. in corruptis versuum reliquiis apparent dochmius 831. 833. dimetri choriambici catalectici (nempe exitus longiorum versuum) 830. 835. 836; 827 iambici versus exitus. Praeconiis cantus penitus corruptus.

Actio: Schol. 825 ταῦτα μετὰ τινος πάθους ἀναβοῶσιν ἐξ ἀπόπτου τοῦς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι.

808 ἴυζεν (Ζεῦ invectum e glossa ad πάτερ 811) sed verum habebat Σ εἰαυταῖς παρακελεύονται, cf. Pers. 280 809 θεόκλυτα scripsi cf. Sept. 131, θεοῖσι καὶ Μ 810 del. Burney alii 811 λύσιμα μάχιμα δ' ἔ. correxi; ἄχιμα legit Σ ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα. est autem ἄχιμον ὡς δύσχιμον. „eiula vocem, cantus quorum preces deos de caelo vocant, (Σ ἐπεξηγήσατο ὁμφάν) quae ut quoquo modo rata fiant, salvas, tranquillas nos reddant, prospice Iuppiter, qui propitiis oculis violentiam non soles aspicere, ut fas est; supplices reverere etc.“

812 φιλεῖς corr. Lachmann, cf. Callim. fr. 132 813 ἐνδίκους corr. Peiper, quamvis absurda molitus adverbium collocatum ut Eum. 615, 1025

823 πιδανεν corr. Robert. θνατοῖς corr. Bothe. „quid sine Iove ratum fit?“ respicit ad 810 825—98 in codice archetypo mutilata erant ita ut partes multorum versuum omnino interirent, aliorum incerta restarent vestigia; supererant autem in margine altero scholia integro textui adscripta. quae nunc cum infelicibus Byzantinorum scribarum periculis confusa prostant. quibus cum hic carere non possimus, omnia fere repetenda curavi, manifesto recentibus tamen intra cancellos collocatis. 825 spiritus nullos posuerunt Byzantini.

ὅδε μάρπτις — — —
 νάϊος — — — —
 γάϊος — — — —
 τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις.
 ἰόφ — — — —
 ὄμ — — — —
 αὖθι καββάς — — —
 νυ — — — —

δυϊαν βοᾶν ἀμφαίνω —

ὀρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων

830

βιαίων ἐμῶν.

ἦ ἢ. — — — —

βαῖνε φυγαῖ πρὸς ἀλκάν — — —

βλοσυρόφρονα χλιδαῖ — — —

δύσφορα ναῖ κὰν γαῖ — — —

γαῖ' ἄναξ προτάσσου.

835

⟨ΚΗ.⟩ σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-

ριν, ὅπως ποδῶν — —

οὐκοῦν οὐκοῦν

825 ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς 827 ὁ πρῶν μὲν ἐπὶ νηός, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγωνός 828 πρότερον θάνοις, ὡ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν [829 ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ "μίσημα". ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν.] τοῦτο διὰ μέσου. 828 κατακάσεις (i. e. καταβάς εἰς ... Vict.)

829 οὐκέτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ.

833 πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκὴν. τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένην ἀλκὴν τῶν θεῶν

836 ἔστι δὲ παρὰ τὸ κύδει γαίων (A 405). ὦ Πελασγέ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι

837 ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν 838 ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή

Actio: 833 chorus in clium ad aras confugit; intrat Praeco Aegyptius cum caterva Aegyptiorum tanta, ut Danaïdas ancillasque prehendere et ducere possint.

Testim.: 826 Hesych. μάρπτως ὕβριστής hinc emendandum.

Hesych. σοῦσθε· ἔτι (l. ἔτε) ὀρμάτε.

826 μάρπις sed cf. Σ et Hesych. 828 incertum, num hinc profectus sit ὁ ἐτυμολογήσας quem ad Iliad. M Eustath. 900, 27 refert ὄφιν ab ὄφ derivasse, interiectione hominum perterritorum. ne ὡπ quidem Aristophaneum talia satis defendit. sed antiqua fuerit corruptela 827 κάκκας, verum dat Σ a Victorio correctum 830 πράξαν huc non quadrare vidit Herm., qui dochmium φροίμια τάδε πόνων restituebat 834 ἐν stat ἀπὸ κοινοῦ. cave tamen haec coniungas cum versus proximi reliquiis 835 γάϊος cum scholiasta Pelasgus intellegendus, quamquam γάϊος Dis pater est 156 836 σέσθ' M¹

837 incertum num Σ plura legerit; ἔχετε quidem sufficeret additum, cf. Herod. 6, 116. nec proxima integra

- τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ
 πολυαίμων φόνιος 840
 ἀποκοπὰ κρατός.
 σοῦσθε σοῦσθ' ὀλύμεναι ὀλόμεν' ἐπαμίδα. ?
 <ΧΟ.> εἴθ' ἀνὰ πουλύρυτον
 ἀλμήεντα πόρον
 δεσποσίωι ξὺν ὕβρει 845
 γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.
 <ΚΗ.> αἶμονες ὡς ἐπάμιδα
 ησυδουπια τάπιτα
 κελεύω βία μεθέσθαι
 ἵχαρ φρενὶ τ' ἄταν. ἰὼ [ἰὸν] 850
 λείφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
 ἀτιέτανα πόλιν εὐσεβῶν. —
 <ΧΟ.> μήποτ' ἴδοιμι πάλιν
 ἀλφρεσίβοιον ὕδωρ,
 ἔνθεν ἀεζόμενον 855
 ζώφυτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
 <ΚΗ.> ἄγεις ἐγὼ βαθυχαῖος

[848 ἡμαγμένον σε καθίζω] [849 ἀπίοντα, κατὰ συγκοπὴν] [850 τὴν ἐπιθυμίαν ἵχαρ εἶπε, τὴν ἄτην τῆς φρενός.] 852 κατάλειπε τοὺς βωμούς
 [853 μήποτε μετέχων τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν] 854 τὸ ζῶποιοῦν τὰ θρέμματα, ἡ ἐντιμον, μεταφορικῶς. λέγει δὲ (τὸ) τοῦ Νείλου 856 ἀρρενογόνον γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· ὅθεν Ζεὺς πίων ἔτεκεν Ἄρεα. 857 βαθυχαῖος· ἡ μεγάλως εὐγενής· χάος γὰρ οἱ εὐγενεῖς. [ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὦ γέρον].

Numeri: 842—853 = 854—65 chorus canit tria hemiepe, decasyllabum Aleaicum. Praeconi cantus adeo corruptus ut ne responsionis quidem certa appareant signa.

842 σέσθ' M¹ frustra huc revocabant Hesych. ἄμαλα = Et. M. ἄμαδα, quod ad ἄμαξαν redire docuit Photius Berol. s. v. 843 πολύρυτον correxi

844 ἀλμιόντα Herm., sed non opus dactylo, cf. 552 845 i. e. σὺν τοῖς ὕβριστικοῖς δεσπόταις καὶ τῷ πλοίωι. notabile δεσπόσιος quod Athenis non recurrit; habet Aeschylus ipse δεσπόσουνος Pers. 587. sed recte illud formatum magisque Atthida sapit 846 δόρι 850 ἰὸν glossema antiquum existimo ad ἵχαρ (i. e. ἵχωρ) adscriptum; scholia videntur recentia, certe inutilia

851 ἴδρανα 852 Σ legit ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν, quae non satis placent; de praecone quod ea accipit, manifesto errat. sed videtur ille pro minis bona verba dedisse, laudata Aegypti pietate, sicut 858 antiquitatem patriae cantat

853 πάλιν εἶδοι (et ἰ supra εἰ) M, ἴδοιμι Butler, traieci; nullam hic esse synaphiam strophæ docet 855 δεζόμενον corr. Scaliger 857 γέγειος Lobeck probabiliter; ad quod glossa γέρον (γέρων) 859 referenda est: nam Danao absente senex nullus est qui compellari possit.

βαθρείας βαθρείας

[γέρον] σὺ δὲ ναῖ ναῖ

860

βάση τάχα

θέλεος ἀθέλεος

βίαι βίαι τε πολλᾷ φρουδᾷ

βάται βαθυμιτροκακὰ παθῶν

[ὀλόμεναι παλάμαις.] =

865

⟨ΧΟ.⟩ αἰαῖ αἰαῖ.

εἰ γὰρ δυσπαλάμῳ ὄλοιο,

δι' ἀλίρρυτον ἄλσος

κατὰ Σαρπηδόνιον χῶ-

870

μα πολύψαμμον ἀλαθεῖς

ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.

Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορή.

[ἴυζε καὶ βόα]

πικρότερ' ἀχέων διζύος ὄνομ' ἔχων. —

875

⟨ΧΟ.⟩ οἰοῖ οἰοῖ

λύμας, αἰ σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων

περίκομπα βρυάζεις,

ὅς ἐπωπᾷ σ' ὁ μέγας Νεῖ-

λος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-

[860 σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναῖ βήση· τάχα, βίαι πολλῇ κακοπαθῶν.]

[863 λείπει πεπειραμέναι.]

[867 τοῦτο ἰδίαι· εὐκτικῶς, ὄλοιο οὖν σὺν

ταῖς σαῖς μηχαναῖς] 869 τὸ πέλαγος 870 κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν

873 μάτην λήκει καὶ βόα 874 οὐκ ἐκφύγοις [875 καὶ αὐτῶν τῶν ἀχέων

πικρότερα ἴυζε.] [876 εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι.]

Numeri: 866—74 = 875—83 interiectio; choephoricon (potius trimeter choriamb. catal. primo pede conciso); 6 ion. a min. primo conciso + dimeter choriambicus catal.

Testim.: 870 Hesych. Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα· καὶ ἡ ἐν Θράκῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη.

859 βαθρείας confusum esse ex βαρείας et βαθείας scite con. Headlam; vide an potius ἀερίας lateat. sed foede corrupta omnia, nec est ubi tuto insistas 864 βάτε βαθ'? 865 glossam ad 867 pertinentem del. Peiper ὀλόμενε Σ 867 καὶ γὰρ corr. Heath 868 ἀλίρρυτον 870 πολυψάμαθον corr. Emperius 871 εὐρείαις εἰν corr. Herm. 874 glossam v. 872 del. Herm. 875 trimeter insanabilis admixto scholio 876 οἱ quinquies M

λύμασις ὑπογᾶς ὑλάσκει et οι supra ει, εἰς πρὸ γᾶς ὑλάσκοι legit Σ ὑλάσκων Enger, correxi 877 περιχαμπτά corr. Hermann βρυάζειν γαυριάν Hesych.

878 ἐπωπᾷ σ' Emperius ἐρωτᾶς M

- ψειεν ἄιστον ὕβριν. 880
- ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὀλκή γὰρ αὕτη πλόκαμον οὐδὰμ' ἄζεται. =
- ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος
ἀταῖ μ'. ἀλάδ' ἄγει 885
ἄραχνος ὡς βάδην ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοάν 890
φοβερὸν ἀπότρεπε·
ῶ πᾶ, Γᾶς παῖ Ζεῦ.
- ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφή. —
- ΧΟ. μαιμᾶι πέλας δίπους ὄφης, 895
ἐχιδνα δ' ὡς με — —
τί ποτ' ἔν — — —
δακυσάχ — — — —
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ βοάν
φοβερὸν ἀπότρεπε. 900

880 ὁ Νεῖλός σε 881 τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐλισσομένην, ὃ ἐστὶν ἀμφιέλισσαν 883 ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῖς (αὐταῖς Μ) ἐν τῷ φανερωί καταλήφθησαν 888 τουτέστιν μηδὲν με οὖσαν 890 ὡς μητὴρ γῆ 892 ὡς πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ· ἡ αὐτὴ γὰρ Ῥέα καὶ Γῆ 894 εἰς γῆράς με ἤγαγον (ἤγαγεν Μ) 895 ἐνθουσιᾷ.

Actio: 881 Praeco cum suis interim clivum conscenderat; iam singuli singulas puellas persequuntur attrahunt capiunt.

Numeri: 884—94 = 895—901 2 iambi, 3 dochm. interiectio (iamb.) dim. iamb. (a molosso incipiens) 2 dochm.

Testim.: 881 Et. Gud. βᾶρις Αἰσχ. βαίνειν ἀμφίστροφον.

880 ἄιστον corruptum, requiri fere ἀφερτον vidit Herm. 881 ἀντίστροφον Μ, verum Σ et Et. Gud. 882 ὄρον corr. Robert. τι corr. Turn.

883 αὕτη scripsi οὔτοι Μ, corripit unam e puellis 884 βροτῖσσι ροσάται μαλδαάγει Μ, Eustath. ad Od. α 1422, 19 e suo codice ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν ἱκέτισιν ἑβρότεος ἄρος ἅτα' ἦτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. verum Σ 885 ἀλάδ' Schütz 887 male intellexit Σ; dicit „ad mare me ducit incedens tamquam aranea nigrum somnium, spectrum“, scil. Aethiops proiecit praelongis manibus cruribusque 890 terribiles eos clamores edunt Aegyptii isti, dum impetum in puellas faciunt. ideo vociferantur virgines. φοβερός femininum ut φανερός Eur. Bacch. 993, ἐλεύθερος Ag. 328

892 πᾶ Σ βᾶ Μ utroque loco; vindicavit illud Valckenaer

ὦ πα, Γὰς παῖ Ζεῦ. =

ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἴσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 904

ΧΟ. διωλόμεσθ' ἄελπτ' ἄναξ, πάσχομεν. — 908

〈ΚΗ.〉 πολλοὺς ἄνακτας παῖδας Αἰγύπτου τάχα
ᾔψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἔρεῖτ' ἀναρχίαν. 906

〈ΧΟ.〉 ἰὼ πόλεως ἄγοι πρόμοι, δάμναμαι. = 905

ΚΗ. ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἐπισπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. 909

ΠΕΛΑΣΓΟΣ

οὔτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος [δ'] ὦν Ἑλλησιν ἐγχιλείς ἄγαν
καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν οὐδὲν ὥρθωσας φρενί. 915

ΚΗ. τί δ' ἡμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΠΕΛ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω.

ΠΕΛ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

ΚΗ. Ἑρμῇ, μεγίστῳ προξένῳ, μαστηρίῳ. 920

ΠΕΛ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβημι.

ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΠΕΛ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὥς ἐγὼ σέθεν κλύω.

ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ῥαιρήσεται.

ΠΕΛ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν. 925

Actio: 911 dum praeco cum suis Danaidas corripunt, intervenit Pelasgus cum tanta militum cohorte, ut Aegyptii praedam e manibus emittant sensimque de clivo descendant.

Numeri: 908 = 05 trim. iamb. membratim distinctus.

908 et 5 inter se permutavi; disticha proxima permutaverat Heath, sed ultima sint oportet in quibus praeco violenter iam se agere profitetur -μεσθα ἐπτάναξ corr. Robert. 907 θάρσει τοῦ χερεῖ ταν dist. Robert. 908 πρόμοι corr. Stanley 909 ἀποσπάσας corr. Pierson 910 οὐ κακοῦ ἔξυ corr. Porson 911 correpta diphthongus in bisyllabo rudioris artis signum 914 del. Turnebus, convenit iracundiae asyndeton; deterius igitur ὦν δ' Porsoni 915 ὥρθωσα φρενεί corr. Robert. 918 τάπολ—ἐγὼ corr. Porson 919 προσξένοις corr. Victorius 920 προξένῳ correxi. deus qui rem quaesitam quasi ἔρμαιον obfert omnibus patronis praestat, i. e. non tamquam patronus (Eum. 90) agit 923 κλύω Robert. κάτω M 925 κλάεις M¹ οὐδὲ μ. corr. Robert.

ΚΗ. ἤκουσα· τοῦτος <δ> οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΠΕΛ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

ΠΕΛ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.

ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον· 930

καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεῖς
ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;

οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης, τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ 935

ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πесήματ' ἀνδρῶν ἀπολακτισμοὶ βίου.

ΠΕΛ. τί σοι λέγειν χρή τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσῃ σύ τ' αὐτὸς χοί ξυνέμποροι σέθεν.

ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν 940

ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.

τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία

ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι

στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλῃται τορῶς

γόμφος διαμπᾶξ, ὡς μένειν ἀραρότως. 945

ταῦτ' οὐ πῖναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα

οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,

σαφῇ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου

γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὁμμάτων.

(ΚΗ.) ξοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον. 950

Testim.: 937 suae orationi tacito poetae nomine inserit Plutarchus Moral. 517ⁱ, 937ⁱ.

926 suppl. Headlam 928 λέγοις corr. Heath 931 ἀπαγγέλειν

933 ἦκοιν M¹ praeco dum eorum nomen quaerit, a quibus prohibetur ne puellas capiat, a fratribus patruelibus eas reposci tandem profitetur; addit autem per vim eos agere (egisse et acturos esse), utpote sua repetentes. subiungitur, ut minarum gravitas augeatur, generalis sententia, coepto bello caedes non iam posse vitari. hae sententiae, quamvis pro rudi arte parum affabre contignatae sint, huic tamen loco unice conveniunt 936 γίνεται

937 βίων Plutarchus memoria fallaci tenebat 939 εἰσθιγαντοσχοῖ M

ἴσως γ' αὐτὸς χοί ξυνεμ M marg. corr. Bothe 940 μὲν indicat, a Pelasgo alterum membrum, quod in animo habet, reticere. nempe auditis praeconis verbis postquam asseveravit iudicio tantum agere se Aegyptiis permissurum esse, non opus erat ut aspernantibus bellum indicaret. recte concludit praeco 950 941 λόγοις corr. Turn. 944 τῶνδε φιλωταὶ τορῶ corr. Turn.

950 ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη ἐρεῖσθε (ex ἐρίσθε) corr. Cobet

εἷη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.

- (ΠΕΛ.) ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 εὐρήσεται, οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
 ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
 θράσος λαβοῦσαι στείχεται εὐερκῇ πόλιν 955
 πύργων βαθείαι μηχανῇ κεκλημένην.
 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερὶ,
 ἔνθ' ἔστιν ὑμῖν εὐτόκους ναίειν δόμους
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
 τούτων τὰ λῶιστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
 πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
 ἄστοί τε πάντες, ὦν περ ἦδε κραίνεται
 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; 965
- ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
 δῖε Πελασγῶν, πέμψον δὲ πρόφρων
 δεῦρ' ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῇ
 Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
 τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρῆ 970
 δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὐφρων
 σὺν τ' εὐκλείαι καὶ ἀμηνίτῳ
 βάζει λαῶν — — — 975
 πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις
 εὐτυκος· εἷη δὲ τὰ λῶιστα. 972
 — — — — —
 — — ἐν χώραι 977
 τάσσεσθε φίλαι δμωίδες οὕτως

Actio: 953 exit Praeco cum suis 969 exit Pelasgus cum suis. chorus antea per turbas Aegyptiorum dispersus iussu ducis in eundem ordinem se colligit quo scaenam intraverat; singulae singulis Danaïsin se applicant Ancillae.

951 κράτη corr. Nauck 954 φίλοις corr. Schütz 956 κεκλημένην
 suprascripto iota, inserendo nimirum 958 δεδωμάτωμαι corr. man. recens
 959 εὐθυμείν ἔστιν corr. Kirchhoff trai. Weil ἐντυχούση corr. Porson
 δόμοις corr. Turn. 961 μονορύθμους 963 λωτίσασθαι corr. Canter
 966 ἀγαθοῖς corr. Porson 968 εὐθαρσῇ ita ut nihil ei sit timendum,
 i. e. defensum a cohorte militum 970 οὔτος γὰρ προβουλεύσει 971 εὐφρων
 audacter de loco qui nullam malevolentiam excitat 975. 76 traieci. deest
 fere δέξαιτ' ἡμᾶς 973 εὐτυκος corr. Spanheim ἔτοιμος Σ hiatum notat
 Weil. „proficiscamur igitur, et vos suo quaeque loco ...“ 977 χώρῳ
 corr. Headlam

ὥς ἔφ' ἐκάσῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑΝΑΟΣ

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεὼν 980
θῦειν τε λείβειν θ' ὥς θεοῖς Ὀλυμπίοις
σπονδάς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως.
καὶ μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλως, πικρῶς <δ'> ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ὁμοῦ δ' ὀπαδοὺς τοῦσδε καὶ δορυσσόους 985
ἔταξαν, ὥς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρῳ θανῶν
λάθοιμι, χώραι δ' ἄχθος ἀεῖζων πέλοι,

— — — — —
τοιῶνδε τυγχάνοντες ἐκ πρυμνῆς φρενός
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἑμοῦ. 990
καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἀγνῶθ' ὁμιλον ὥς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετές μύσαγμα πῶς. 995
ὕμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἑμέ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μή;

Actio: venit Danaus cum manipulo militum.

983 ἐκτενεῖς corr. Heath 984 φίλου M¹ supplevi ἀκούοντες τοῖς μὲν
ἐγγενέσιν ἡμῖν φίλοι τοῖς δ' αὐταν. πικροὶ ἐγένοντο ἀτανεψίους corr. Scaliger
985 ἑμούς M¹ ἑμοῦ δ' M² correxi 987 δόρυκ' ἀνημέρῳ corr. Porson
988 deesse versum vidit Paley „neve ab Aegyptiis corripere“
989 τυγχάνοντας correxi σέβεσθαι corr. apogr. „haec adeptae ex intimo
animo (contrarium ἀπ' ἄκρας φρενός Ag. 805) reveremini gratia sanctiore
quam ego pater vobis sanctus sum“. participium masculinum hic quoque
pro feminino εὐπρυμνῇ corr. Sidgwick 990 gratia Argivis debetur
non minor quam deis, maior ergo quam patri cf. 981. hac sententia prima
orationis periodus continetur 991 γράψεσθε corr. Hermannus, male tamen
μέν sollicitat, pietas enim Argivis debita efficit, ut ignotam adhuc turbam
vere Argivam esse aliquando illi intellegant. dein ad alia praecepta transit
γεγραμμένους corr. Robert. 993 ὁμιλος M¹ 994 εὐτυχον corr. Span-
heim 999 μὴν correxi cf. Eum. 203

- καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῇ
 †καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 †κάλωρα κωλύουσιν θωσμένην ἐρῶ
 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἐπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτῆριον
 τόξευμ' ἔπεμψεν, ἡμέρου νικῶμενος. 1005
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολὺς πόνος,
 πολὺς δὲ πόντος οὔνεκ' ἡρόθη δορί,
 μῆδ' αἰσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πράζωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλὴ πάρα,
 τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ 1010
 οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετὴ τάδε.
 μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός,
 τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
- ΧΟ. τᾶλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
 ἐμῆς δ' ὀπώρας οὔνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ. 1015
 θεοῖς γὰρ εἴ τι μὴ βεβούλευται νέον,
 ἵχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΧΟΡΟΣ <ΔΑΝΑΙΔΩΝ>

- ἵτε μὲν ἀστυάνακτας
 μάκαρας θεοὺς †γανάνεντες,
 πολιούχους τε καὶ οἱ χεῦμ' Ἑρασίνου 1020
 περιναίουσιν παλαιόν.

Numeri: 1018—27 = 1028—34 duae periodi ionicorum a minore; exitus fit aut anaciasi ultimi dimetri, aut producta ultimi pedis prima.

Testim.: 1028 Hesych. θελεμόν· οἰκτρόν, ἥσυχον.

1000 παιδοστ. corr. Robert. 1001. 2 conclamata. sententiae erant tres „maturae fruges et homines et bestias alliciunt. omne animal in Venerem pronum (πάντα ἐπιθυμίαι δουλεύουσι Σ). virginem formosam quivis oculis lacessit“ 1002 θωσμένειν M² 1007 οὖν ἐκληρώθη corr. Heath 1009 οἰκήσεις 1010 διδοῖ ionismus postea inauditus 1011 λατρῶν 1012 φυλάξαι; vix placet infinitivus pro imperativo, cf. 205 1014 paragraphus ante 1015 posita est 1016 εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς corr. Weil 1018 abhinc nullis signis canticum inter partes distribuitur. post aliorum conatus pleraque recte distinxit Kirchhoff 1019 μάκρας corr. Stanley; offerunt se γανάνοντες γανύοντες, sed neutrum exemplo aut certa analogia adstruitur 1020 vel καὶ praeter hunc locum in ionicis non corripitur: rudioris artis signum 1021 περιναίετε corr. Heath; Hermannι περιναίονται, quamvis facilius restituatur, usu quantum scimus non admittitur

ὑποδέξασθε <δ> ὁπαδοὶ
 μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
 ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νεῖλου
 προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις, — 1025
 ποταμοὺς δ' οἱ διὰ χώρας
 θελεμὸν πῶμα χέουσιν
 πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίης
 τόδε μειλίσσοντες οὔδας. 1030
 ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνὰ
 στόλον οἰκτιζομένα, μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
 γάμος ἔλθοι Κυθρείας·
 στύγιον πέλοι τόδ' ἄθλον. =

(ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΩΝ)

Κύπριδος <δ> οὐκ ἀμελῆς ἔσμός ὄδ' εὐφρων. 1035
 δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥραι·
 τίεται δ' αἰολόμητις
 θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
 μετάκοινοι δὲ φίλαι ματρὶ πάρεισιν
 Πόθος <ᾱι> τ' οὐδὲν ἄπαρνον 1040
 τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
 δέδοται δ' Ἀρμονίαι μοῖρ' Ἀφροδίτας
 ψεδυρὰ τρίβοι τ' Ἐρώτων. —
 φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίαι κακά τ' ἄλγη
 πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. 1045
 τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν
 ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
 ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

Numeri: 1035—43 = 1044—52 una est periodus ionicorum purorum, exiens in dimetrum anaclomenon.

1022 ὑποδέξασθ' ὁ. suppl. Heath 1024 μένος corr. Legrand 1026 πρὸς
 χοὰς corr. Robort. 1030 μελίσ. 1033 ἔλθει corr. apogr. 1034 στύ-
 γειον i. e. in tali concubitu moriar 1035 suppl. Pauw ἀμελεῖ θεσμ.
 corr. Weil (ἔσμός multi) 1039 δ' αἱ φίλαι corr. Bothe 1040 suppl.
 Wellauer 1041 θεάκτορι corr. Bothe πιθοῖ 1043 ψεδυρα M² Harmonia
 nec Cadmi uxor est nec musica, sed una e Veneris pedisequis, quae partes
 eas in rebus venereis agit, ut dolos et rixas amantium excitet leniatque; nimi-
 rum in amoribus maxime παλίντροπος est ἁρμονία 1044 φυγάδες δ' corr.
 Burges ἐπιπνοίαι perperam cum Turnebo mutatur: est ἐξ ἐπιπνοίας (numine
 afflata) ταῖς φυγάσιν ὑμῖν ἄλγη προφοβοῦμαι

- Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
 μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·
 μετὰ πολλᾶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
 προτερᾶν πέλει γυναικῶν. = 1050
- <ΔΑΝ.> ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
 γάμον Αἰγυπτογενῇ μοι.
 <ΘΕΡ.> τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
 <ΔΑΝ.> σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. 1055
 <ΘΕΡ.> σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. —
 <ΔΑΝ.> τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
 καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον;
 <ΘΕΡ.> μέτριον νῦν ἔπος εὖχου.
 <ΔΑΝ.> τίνα καιρόν με διδάσκεις;
 <ΘΕΡ.> τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. = 1060

<ΧΟΡΟΣ>

- Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα
 δάιον, ὅσπερ ᾿Ιῶ
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ 1065

Actio: 1064 Danaides cum sua quaeque ancilla exeunt, praecedente Danao, comitantibus militibus. itaque non poterat nisi ab utroque choro carmen ultimum cantari.

Numeri: 1053—62 ionici puri; stropham non describeremus, nisi tetrametri 1053 et 58 eo ducerent. dispositio autem totius cantici prope ad πνίγη comoediae accedit 1063—68 = 1069—74 duo periodi trochaici (4. et 7.; conciditur ultima tantum metri syllaba) interiacet dimeter choriambicus catalecticus, trochaeis non minus quam iambis conveniens.

1049 παραβάτας corr. Askew 1051 πολλῶν ΜΣ correxi, ut genus appareret, quamquam Atticum poeta ponere poterat ut Sept. 751 1052 προτέραν πέλοι corr. Bothe. „et quod hic quoque exitus erit ut nubatis, idem plerisque olim feminis accidit.“ de praesenti, ubi futurum expectamus cf. 406

1055 θέλγεις corr. Stephanus ἄθελκτος non Iuppiter est, sed quod in univsum dicitur implacabilem non placari, de se suaque matrimonii fuga dicunt. nam ita haec procedunt. „An. tu quoque nubes. Dan. hoc Iuppiter a me arceat. An. esset quidem optimum. Dan. quasi flectere possis inflexibilem. An. quasi futurum nosses. Dan. Iovis sane mentem non perspicio. An. ergo noli nimia precari. Dan. qua in re modestiam exigis? An. ut in deos illo μηδὲν ἄγαν utaris.“ in quibus duriuscula fortasse nonnulla, sed certa omnia, nihil sollicitandum 1061 ἀγάζειν derivandum ab ἄγαν; μέτρον ἄριστον, καιρὸν ὄρα, μηδὲν ἄγαν proverbialia optime haec illustrant 1064 Ζεῦ corr. Robert.

γαμου corr. apogr.

χειρὶ παιωνίαι κατασχεθῶν,
 εὐμενῇ βίαν κτίσας. —
 καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ 1070
 καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
 καὶ δίκαι δίκας ἔπε-
 σθαι ἔνν εὐχαῖς ἑμαῖς λυτηρίοις
 μηχαναῖς θεοῦ πάρα. =

1068 εὐμενεῖ βίαι corr. Valckenaer 1071 καὶ τε sed Σ ἡδέως ἔχω τὸ
 δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἐνὶ ἀγαθῷ. vis scitae et teretis sententiae in eo
 quod δίμοιρον τριῶν, 2/3, mali tamquam praestabilius sit laudatur, cf. 14, dicit
 autem μετοικίαν; expectatio iudicii quamvis a praecone reiecti ad alteram
 fabulam transitum facit.

TRILOGIAE

reliquiae

Strabo V 221 vel potius Apollodorus testem Pelasgorum Argos habentium laudat Αἰσχύλον ἐν Ἰκέτισιν ἢ Δαναΐσιν. ubi Hermannus ἢ in καί mutabat inconsiderate; quid enim ad rem, fabulae in prima tragoedia absolutissime narratae testimonium etiam ex altera advocare? quis autem negaverit Danaidum nomen etiam Supplicibus convenire? qua de causa mihi quidem constat Aeschylum trilogiae unum nomen dedisse sumptum de carmine epico Δαναΐδα vel Δαναΐδας, quod perinde est, Apollodori autem aetate singularum fabularum nomina a grammaticis indita nondum eatenus valuisse, ut diligens homo his solis uti vellet.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

Nomen prodit Catalogus

5

Etym. Gud. (codicis lectiones liberaliter suppeditavit L. de Stefani) et Ἐκλογαὶ διαφορῶν λέξεων cod. Barocc. 50, Cramer An. Ox. II 443 Ζαγρεὺς post Aeschyli e Sisypho fr. 228 ἐν δὲ Αἰγυπτίοις (Bar. Αἰγύπτωι Et.) αὐτὸν τὸν Πλούτωνα (tantum τὸν Πλ. Bar. δια ante τὸν inserit eis quae scripserat Et.) καλεῖ „τὸν ἄγραϊον (sic duplici accentu Et. ἀγραῖον edidit Cramer; τὸν γάϊον Aeschylus) τὸν πολυξενώτατον τὸν διὰ τῶν (del. Et. manus altera) κεκμηκότων. ergo τὸν Δία quidem e Ζῆνα corruptum est, sed ἄγριον grammaticus legit, quamvis hand genuinum. Seleuco in codice Etymologici glossam tribui crediderat Reitzenstein; sed notam ad proximam glossam Ζεὺς referri testatur de Stefani; tamen Reitzensteinii opinio per se probabilis est. laudavit igitur Seleucus Supplices sub nomine fabulae in tetralogia proximae.

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι

Schol. Aristoph. Nub. 1130, schol. Theocr. 15, 48 et sine poetae nomine tamquam proverbium Steph. Byz. Αἴγυπτος, Zenob. Paris. 3, 37 (non Athous) multique alii paroemiographi.

ad Aegyptios referebat Hermann coniectura incertissima.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

Schol. Pind. Pyth. 3, 32 ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὕμνουντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Αἰσχ. Δαν.

κάπειτα δ' εὔτε λαμπρὸν ἡλίου φάος
ἕως ἐγείρηι, πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

1 εὔτε scripsi, εἶσι codd. 2 ἐγείρηι scripsi, ἐγείρω codd. προυμ(μ)ενεῖς codd. corr. ed. pr. dixerit Danaus deductis in thalamos coniugibus „hunc quidem epithalamium cantate, sed etiam mane cum aurora solem expergefecerit propitiare novos maritos cantu sollemni, cum pueris et puellis“. quod videtur sane e sollemnibus Atheniensium cantilenis sumi, nempe pueri puellaeque accursabant gratulantes. expergefieri Solem scite dicitur, cum mariti (sicut Menelaus in Helena Theocritea) fescenninis surgere iubeantur.

Athen. XIII 600 b (incertum unde sumpserit) καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

ἐρᾷ μὲν ἄγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν,
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσών
ἔκυσε γαῖαν, ἥ δὲ τίκτεται βροτοῖς
5 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον,
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

6 δένδρων τις corr. Hermann.

Hesych. καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι· Α. Δαναίσι (δαίσι cod.).

ΑΜΥΜΩΝΗ

Bibl. Apoll. II 13 ἀνύδρου τῆς χώρας ὑπαρχούσης — τὰς θυγατέρας ὕδρευσομένας ἔπεμψε (Danaus). μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ρίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον καὶ κοιμωμένου σατύρου τυγχάνει· κακείνος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος ὁ σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνηι πηγὰς ἐμήνυσεν, nempe fontes Lernam et Amymonam, cf. Schol. Eur. Phoen. 187. 188. postea fluvium male Amymonam vocabant. cf. praeterea Hygin. fab. 169 (ubi duae prostant, altera sumpta e schol. Statii 2, 433 = Mythogr. Vat. I 45, olim scholio Vergiliano Aen. 2, 82), schol. Eur. Or. 127 (cohaeret cum Hesiodi versu Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον; haec enim genuina forma; fr. 24) Pausan. V 17 (cypsela Corinthia) II 37.

vetus fabula κρήνης Ἀμυμώνης originem repetivit a puella Danaa vel Danai f., cui mercedem Veneris Neptunus fontem dedisset. quae cum figulis Atticis tum Aeschilo nota erat. qui cum ferociam Danaidum exhibuisset, derisui habuit veneris fugam, inducto non tantum Neptuno sed etiam satyro: de scaena haec noverat qui pinxit vas Bonnense, editum a Margareta Bieber *Dresdener Schauspielerrelief* 17. sed tres personas simul in scaenam non produxit Aeschylus.

13

Ammonius p. 77 Valek. ex Herennio Philone (item alia eiusdem excerpta) ut doceat quid intersit inter γῆμαι et γήμασθαι, καὶ Ἄ. ἐν Ἀμ.

σοὶ μὲν γαμείσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.

Neptuni verba ad Amymonam.

14

Athen. XV 690c e lexico s. v. μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βακκαρίς· Ἀ. γὰρ ἐν Ἀμ. ἀντιδιαστέλλων φησί

κάτρωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα

alter uter procorum ad puellam Aegyptiam.

15

Hesych θρώϊσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν Ἀ. Ἀμ. Neptunus de satyro.

CORRIGENDA.

- Prom. 354 adde testimonium Philodemi de piet. 46 Gomp. [Typhonem cum Iove pugnasse ὡς Αἰσχύλος ἐν] Προ[μηθεῖ]. restituit Diels Vorsokr. II³ p. 191.
 .. 553 σάς : lege σὰς
- Sept. argum. archontis Θεαγένους nomen etiam in imagine photographica certe legi diserte adfirmo, cum fuerit qui propria imperitia plus confideret quam testimonio virorum peritorum.
 .. 45. omissam in medio trium substantivorum copulam spero me aliquando defensurum esse; nunc non vacat.
 .. 843 σ' : lege δ'
 .. 850 πάθη; : πάθη.
 .. 898 πατρός : πατρός
- Pers. 312 Ἀρκεύς : Ἀρκεύς
 .. 514 χέρες; : χέρες
 .. ad 700. δίωμαι Eum. 358, 385 in δέωμαι mutare in animo erat, sed tutius visum est etiam ubi διώκω significat intactum relinquere.
- Agam. 398 continuatio numerorum per εἰσθεσιν erat significanda.
 .. 557 ού : οὐ
 .. 1295 σοφή : σοφή
 .. 1327 μέν : μέν
 .. 1528 ἔθηκ' : ἔθηκ',
- Choeph. 61 τροφοῦ : τροφοῦ,
 .. 216 βροτῶν, : βροτῶν;
 .. 356. 7, dele commata
 .. ad 379 τετιμέναι M
 .. 462 κραίνετ' : κραίνεθ'
 .. 591 κάνεμοέντ' : κάνεμόεντ'
 .. 645 θεμιστῶς : θεμιστῶς
 .. 871 πῶς iam Hermann deleverat
 .. adnot. 884 πέλας : 883 π.
 .. 1052 φοβοῦ : φόβου
- Eum. 234 ἀλάστορον, Nauckii scita coniectura, erat commemorandum.
 .. 821 dimetro dochmiaco trimeter iambicus probabilior, cum iambi sequantur.
- Suppl. ad 262. πέραν nomen esse etiam Ag. 190 monuit Bruhn.

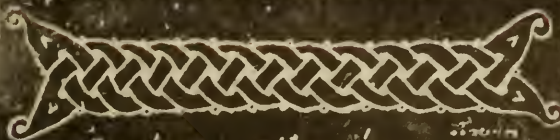
raptim haec collecta a d. iv Id. Aug. 1914.

[illegible]

Paris 2787. Sept. 493 - 508.

mannsche Buchhandlung, Berlin.

Lithdruck von Albert Frisch, Berlin.

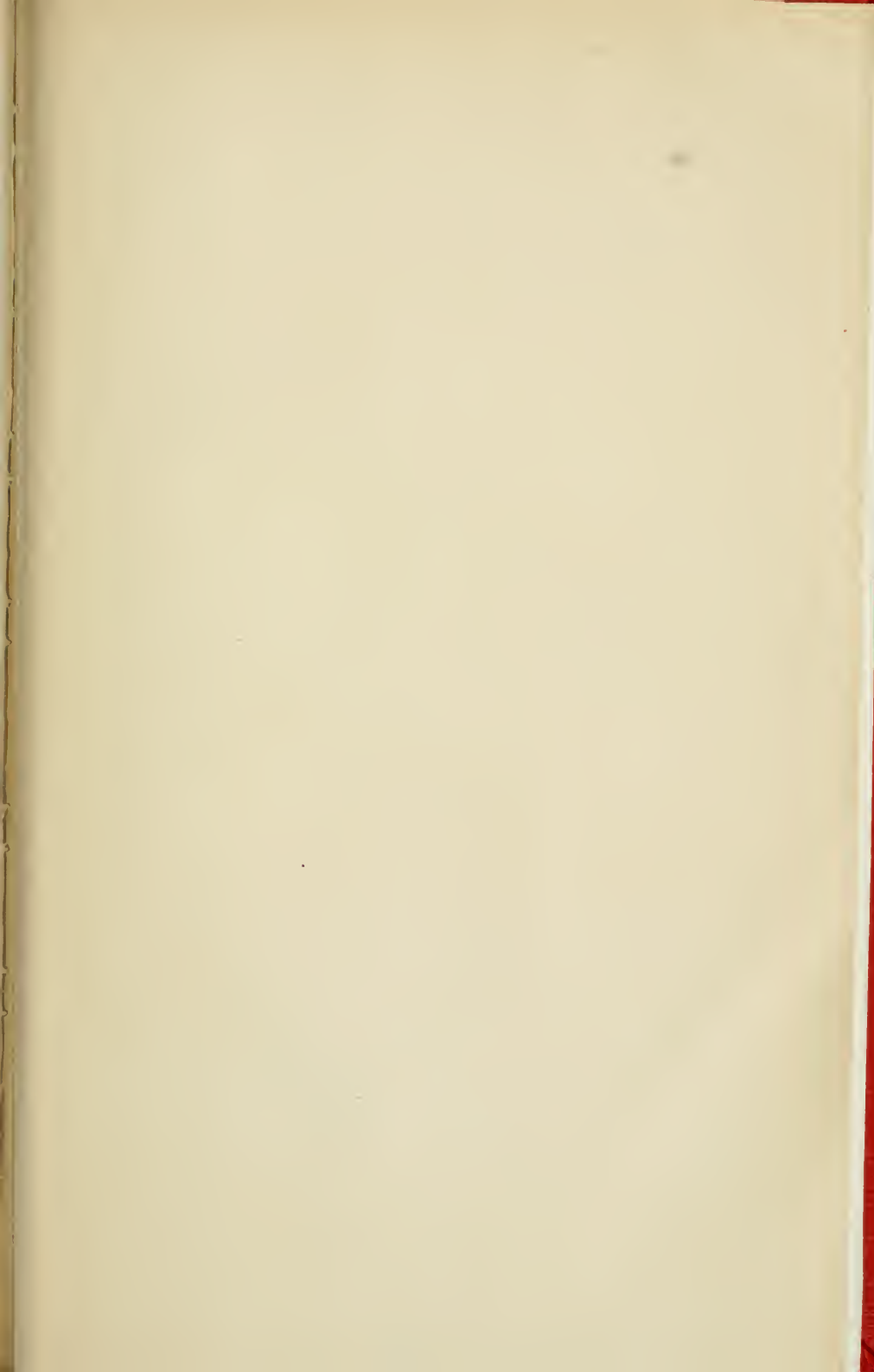

Διούκας Διονύσιος :

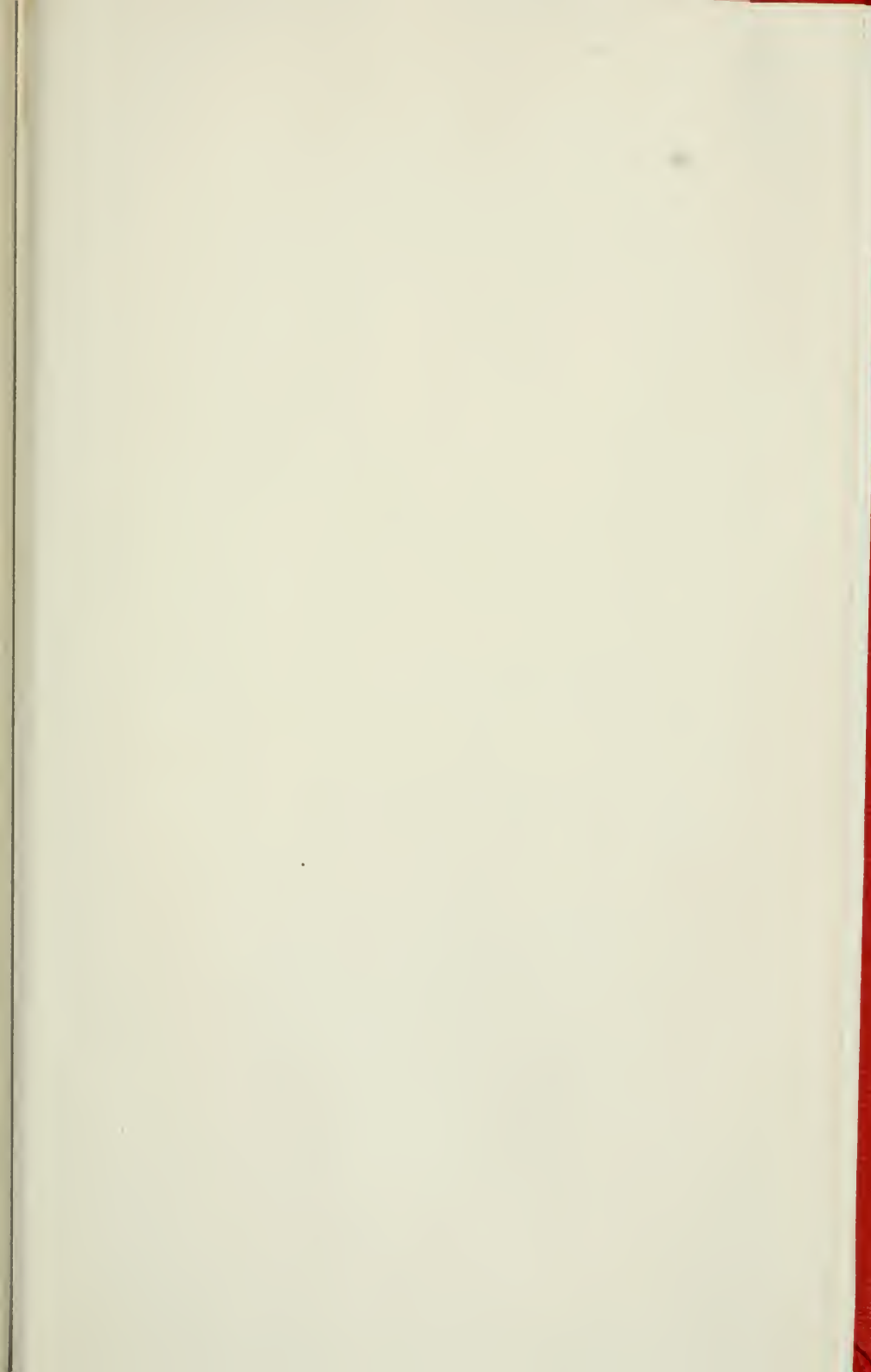
[illegible]

1. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 2. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 3. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 4. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 5. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 6. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 7. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 8. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 9. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*
 10. *Amegilla* *pubescens* *Leach*
Thalassidroma *pubescens* *Leach*

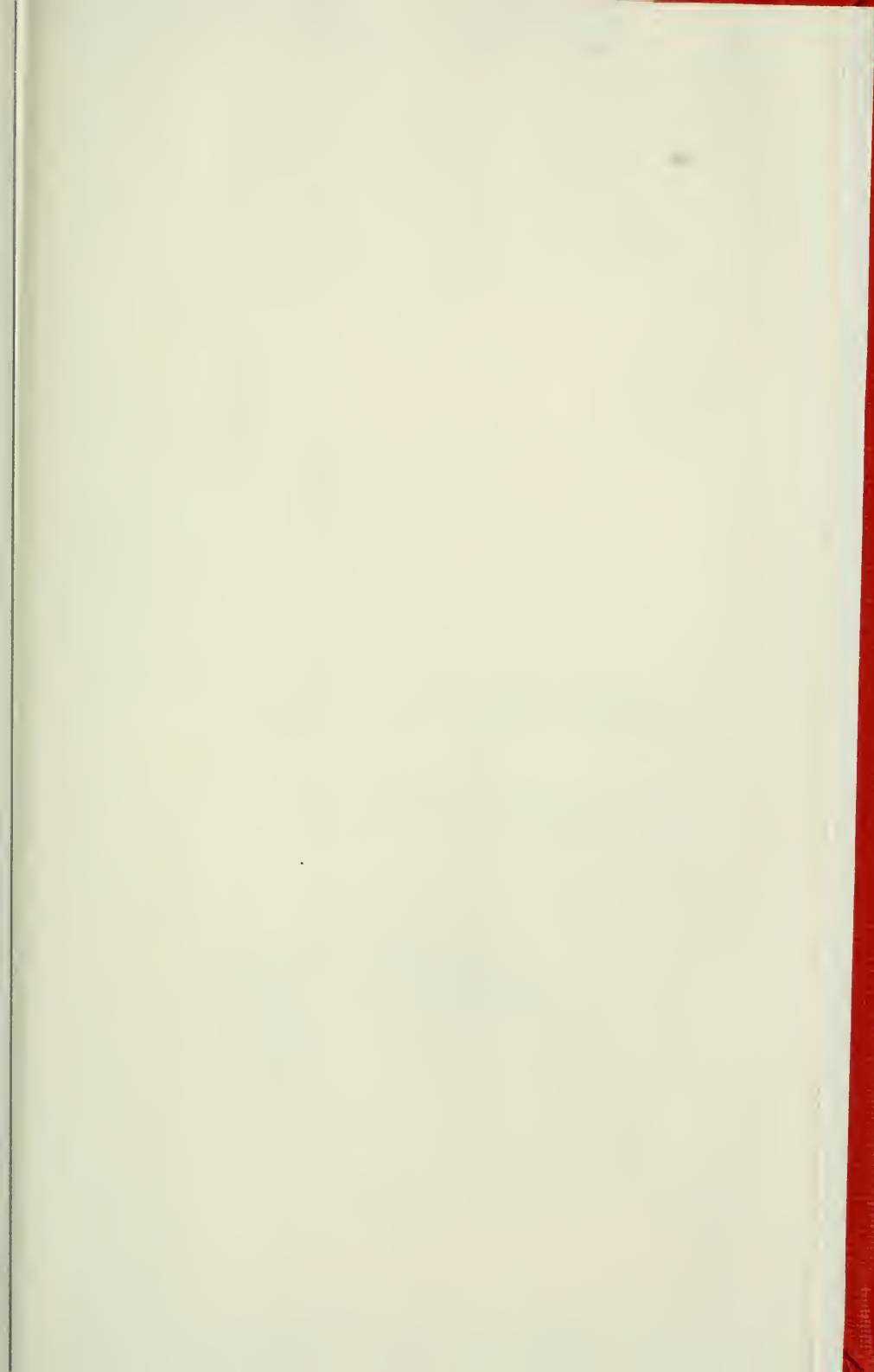
[illegible][illegible]

BINDING SECT. JUN 3 1975

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA	Aeschylus
3825	Tragoediae
A2	
1914a	
v.1	

